

Καλώς ήλθατε στην Κόλαση στη Γη

Μωρά, Κλιματική Αλλαγή, Bitcoin, Καρτέλ, Κίνα,
Δημοκρατία, Ποικιλομορφία, Δυσγενική, Ισότητα,
Χάκερ, Ανθρώπινα Δικαιώματα, Ισλάμ,
Φιλελευθερισμός, Ευημερία, Ιστός, Χάος, Πείνα,
Ασθένειες, Βία, Τεχνητή Νοημοσύνη, Πόλεμος

Michael Starks

Η πιο θλιβερή μέρα στην ιστορία των ΗΠΑ. Πρόεδρος Johnson, με δύο Κένεντι και πρώην Πρόεδρος Χούβερ, δίνει Αμερική στο Μεξικό - 3 Οκτωβρίου 1965

Reality Press Las Vegas

2ηnd Έκδοση 2020

Πνευματικά δικαιώματα © 2020 από τον Michael Starks

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται. Κανένα μέρος της παρούσας δημοσίευσης δεν μπορεί να αναπαραχθεί, να διανεμηθεί ή να μεταδοθεί χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του συντάκτη.

Τυπωμένο και δεμένο στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

ISBN : 978-1-951440-38-1

"Σε ποιο σημείο είναι η προσέγγιση του κινδύνου που πρέπει να αναμένεται; Απαντώ, αν ποτέ φτάσει σε μας, πρέπει να ξεφυτρώνουν ανάμεσά μας? δεν μπορεί να προέλθει από το εξωτερικό. Αν η καταστροφή είναι η ομάδα μας, πρέπει να είμαστε οι ίδιοι ο συγγραφέας και ο τελειωτής της. Ως έθνος ελεύθερων ανθρώπων πρέπει να ζήσουμε όλη την ώρα ή να πεθάνουμε από αυτοκτονία."

Αβραάμ Λίνκολν

Ο ουρανός και η γη είναι απάνθρωπες -- βλέπουν τα μυριάδες πλάσματα ως ψάθινα σκυλιά Tao Te Ching

Αυτό ακριβώς το σώμα του Βούδα, αυτή η ίδια η γη ο παράδεισος λωτού Osho

Μπορώ να φανταστώ μια θρησκεία στην οποία δεν υπάρχουν δόγματα, έτσι ώστε να μην ομιλείται τίποτα. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η ουσία της θρησκείας δεν μπορεί να έχει καμία σχέση με αυτό που είναι αξιοθεματισμένο. Wittgenstein

Αυτό που παρέχουμε είναι πραγματικά παρατηρήσεις σχετικά με τη φυσική ιστορία του ανθρώπου, δεν αξιοπερίεργα? Ωστόσο, αλλά μάλλον παρατηρήσεις σχετικά με γεγονότα τα οποία κανείς δεν έχει αμφιβολίες και τα οποία έχουν περάσει μόνο απαρατήρητα, επειδή είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας. Γουίτγκενσταϊν RFM I p142

Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να υποβάλουν και να απαντήσουν στις ερωτήσεις με τον τρόπο που η επιστήμη. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής και οδηγεί το φιλόσοφο σε πλήρες σκοτάδι. Γουίτγκενσταϊν BBB p18

Δεν ξέρω γιατί είμαστε εδώ, αλλά είμαι σίγουρος ότι δεν είναι για να διασκεδάσουμε. Wittgenstein

Ο θάνατος δεν είναι γεγονός στη ζωή: δεν ζούμε για να βιώσουμε το θάνατο. Αν πάρουμε την αιωνιότητα για να σημαίνει όχι άπειρη χρονική διάρκεια, αλλά διαχρονικότητα, τότε η αιώνια ζωή ανήκει σε εκείνους που ζουν στο παρόν. Wittgenstein

"Αυτός που καταλαβαίνει μπαμπούνος θα κάνει περισσότερα προς τη μεταφυσική από Locke" Κάρολος Δαρβίνος

"Μερικά από τα πιο σημαντικά λογικά χαρακτηριστικά της πρόθεσης είναι πέρα από την προσιτότητα της φαινομενολογίας, επειδή δεν έχουν άμεση φαινομενολογική πραγματικότητα ... Επειδή η δημιουργία της νόημα από νόημα δεν είναι συνειδητά έμπειρος ... δεν υπάρχει... Αυτό είναι... η φαινομενολογική ψευδαίσθηση." Searle PNC p115-117

"Το εκ προθέσεως κράτος αντιπροσωπεύει τους όρους ικανοποίησης του... οι άνθρωποι λανθασμένα υποθέτουν ότι κάθε διανοητική αντιπροσώπευση πρέπει να σκεφτεί συνειδητά... αλλά η έννοια της αναπαράστασης, όπως είμαι το χρησιμοποιεί είναι μια λειτουργική και όχι μια οντολογική έννοια. Οτιδήποτε έχει όρους ικανοποίησης, που μπορεί να πετύχει ή να αποτύχει με τρόπο που είναι χαρακτηριστικός της πρόθεσης, είναι εξ ορισμού μια αναπαράσταση των όρων ικανοποίησης... μπορούμε να αναλύσουμε τη δομή της πρόθεσης των κοινωνικών φαινομένων αναλύοντας τους όρους ικανοποίησης». Searle MSW p28-32

"Δεισιδαιμονία δεν είναι παρά πίστη στην αιτιώδη σχέση." TLP 5.1361

"Τώρα, αν δεν είναι οι αιτιώτες συνδέσεις που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοιχτές μπροστά μας." "Το Μπλε Βιβλίο" p6 1933

"Αλλά δεν μπορείτε να εξηγήσετε ένα φυσικό σύστημα, όπως μια γραφομηχανή ή έναν εγκέφαλο, εντοπίζοντας ένα μοτίβο που μοιράζεται με την υπολογιστική προσομοίωση του, επειδή η ύπαρξη του προτύπου δεν εξηγεί πώς το σύστημα λειτουργεί πραγματικά ως φυσικό σύστημα. ... Εν ολίγοις, το γεγονός ότι η απόδοση της σύνταξης δεν προσδιορίζει περαιτέρω αιτιώδη εξουσίες είναι μοιραία για τον ισχυρισμό ότι τα προγράμματα παρέχουν αιτιώδη εξηγήσεις της γνωστικής λειτουργίας ... Υπάρχει μόνο ένας φυσικός μηχανισμός, ο εγκέφαλος, με τα διάφορα πραγματικά σωματικά και σωματικά/διανοητικά αιτιώδη επίπεδα περιγραφής." Searle Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα (PNC) p101-103

"Θα μπορούσε μια διαδικασία μηχανής να προκαλέσει μια διαδικασία σκέψης; Η απάντηση είναι: ναι. Πράγματι, μόνο μια διαδικασία μηχανής μπορεί να προκαλέσει μια διαδικασία σκέψης, και «υπολογισμός» δεν ονομάζει μια διαδικασία μηχανής? ονομάζει μια διαδικασία που μπορεί να εφαρμοστεί και συνήθως υλοποιείται σε έναν υπολογιστή." Searle PNC p73

"... ο χαρακτηρισμός μιας διεργασίας ως υπολογιστικής είναι ο χαρακτηρισμός ενός φυσικού συστήματος από το εξωτερικό· και ο προσδιορισμός της διαδικασίας ως υπολογιστικού δεν προσδιορίζει ένα εγγενές χαρακτηριστικό γνώρισμα της φυσικής, είναι ουσιαστικά ένας σχετικός χαρακτηρισμός παρατηρητών.» Searle PNC p95

«Το κινεζικό επιχείρημα δωματίων έδειξε ότι η σημασιολογία δεν είναι εγγενής στη σύνταξη. Κάνω τώρα το ξεχωριστό και διαφορετικό σημείο ότι η σύνταξη δεν είναι εγγενής στη φυσική.» Searle PNC p94

"Έτσι, οι λειτουργίες του καθεστώτος είναι η κόλλα που κρατούν την κοινωνία ενωμένη. Δημιουργούνται από συλλογική πρόθεση και λειτουργούν με τη μεταφορά deontic εξουσίες ... Με τη σημαντική εξαίρεση της ίδιας της γλώσσας, όλη η θεσμική πραγματικότητα και γι' αυτήν κατά μία έννοια όλος ο ανθρώπινος πολιτισμός δημιουργείται από πράξεις λόγου που έχουν τη λογική μορφή των Δηλώσεων... όλη η ανθρώπινη θεσμική πραγματικότητα δημιουργείται και διατηρείται στην ύπαρξη από (παραστάσεις που έχουν την ίδια λογική μορφή με) Δηλώσεις Καθηκόντων Κατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που δεν είναι πράξεις ομιλίας με τη ρητή μορφή δηλώσεων.» Searle MSW p11-13

"Δεν λέω ότι η δημοκρατία ήταν πιο ολέθρια στο σύνολό της, και μακροπρόθεσμα, από τη μοναρχία ή την αριστοκρατία. Η δημοκρατία δεν ήταν ποτέ και ποτέ δεν μπορεί να είναι τόσο ανθεκτική όσο η αριστοκρατία ή η μοναρχία. αλλά όσο διαρκεί, είναι πιο αιματηρή από ό, τι είτε. ... Θυμηθείτε, η δημοκρατία ποτέ δεν διαρκεί πολύ. Σύντομα σαταλά, εξαντλεί και δολοφονεί τον εαυτό του. Δεν υπήρξε ποτέ δημοκρατία που να μην αυτοκτόνησε. Είναι μάταιο να πούμε ότι η δημοκρατία είναι λιγότερο μάταιη, λιγότερο υπερήφανη, λιγότερο εγωιστική, λιγότερο φιλόδοξη, ή λιγότερο ευμετάδρωση από την αριστοκρατία ή τη μοναρχία. Δεν είναι αλήθεια, στην πραγματικότητα, και πουθενά δεν εμφανίζεται στην ιστορία. Αυτά τα πάθη είναι τα ίδια σε όλους τους άνδρες, κάτω από όλες τις μορφές της απλής κυβέρνησης, και όταν ανεξέλεγκτη, παράγουν τα ίδια αποτελέσματα της απάτης, της βίας, και της σκληρότητας. Όταν ανοίγουν σαφείς προοπτικές ενώπιον

ματαιοδοξίας, υπερηφάνειας, φιλαργυρίας ή φιλοδοξίας, για την εύκολη ικανοποίηση τους, είναι δύσκολο για τους πιο διακριτικούς φιλοσόφους και τους πιο ευσυνείδητους ηθικολόγους να αντισταθούν στον πειρασμό. Τα άτομα έχουν κατακτήσει τον εαυτό τους. Έθνη και μεγάλα σώματα ανθρώπων, ποτέ." Τζον Άνταμς, 2ος Πρόεδρος της Αμερικής.. 2 Οι επιστολές John και Abigail Adams (1814)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΕΛΟΓΟΣ	II	I

Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

1. Η λογική δομή της συνείδησης (συμπεριφορά, προσωπικότητα, ορθολογισμός, υψηλότερη σκέψη διαταγής, πρόθεση).....2
2. Αναθεώρηση της κάνοντας τον κοινωνικό κόσμο από John Searle (2010)11--.....-111111
3. Αναθεώρηση της «φιλοσοφίας σε έναν νέο αιώνα» από John Searle (2008)..... 35
4. Ανασκόπηση της μεταφιλοσοφίας του Γουίτγκενσταϊν από τον Paul Horwich 248p (2013)--.....56
5. Αναθεώρηση της ουσίας της σκέψης από Steven Pinker (2008)---80
6. Αναθεώρηση του "Είμαστε hardwired; από Κλαρκ & Γκράνσταϊν Οξφόρδη (2000)-.....-94

Ψηφιακές ψευδαισθήσεις - Οι υπολογιστές είναι άνθρωποι και η γλώσσα είναι μαθηματικά και η υψηλή τεχνολογία θα μας σώσει

7. Scientism για στεροειδή-μια αναθεώρηση της ελευθερίας εξελίσσεται από τον Daniel Dennett (2003)-.....-98
8. Αναθεώρηση είμαι ένας παράξενος βρόχος από Douglas Hofstadter (2007)--.....115
9. Ένα άλλο πορτρέτο κινουμένων σχεδίων του νου από τους μεταγιατρούς μεταπαθών -μια ανασκόπηση του Peter Carruthers «Η αδιαφάνεια του νου» (2011).....133
10. Θα Hominooids ή Ανδροειδή καταστρέψει τη Γη; —Μια ανασκόπηση του πώς να δημιουργήσετε ένα μυαλό από ray Kurzweil (2012) .162

11. Τι Κάνω Παρασυγκρότημα, Αναποφάσιτος,
Τυχαίος,Υπολογισμός και Ατελής σημαίνω?; Μια ανασκόπηση
του Godel's Way: Εκμεταλλεύεται σε έναν αναποφάσιτο κόσμο
από τον Gregory Chaitin, Francisco A Doria, Newton C.A. da Costa
160p (2012) (αναθεώρηση αναθεώρηση 2019)177
12. Wolpert, Chaitin και Wittgenstein για την αδυναμία, την ελλιπή, το
παράδοξο ψεύτης, ο θεϊσμός, τα όρια του υπολογισμού, μια μη
κβαντική αρχή μηχανικής αβεβαιότητας και το σύμπαν ως
υπολογιστή-το απόλυτο θεώρηση στο Turing Machine Theory 193
13. Ανασκόπηση των «Εξωτερικών Ορίων Της Λογικής» του Noson
Yanofsky 403p (2013)--..... 199

Ο θρησκευτικός ψευδαίσθηση - ένας καλοκάγαθος σύμπαν θα μας σώσει

14. Αναθεώρηση της θρησκείας που εξηγείται-- Η εξελικτική
προέλευση της θρησκευτικής σκέψης από Pascal Boyer (2002) 217
15. Αναθεώρηση του φύλου, οικολογία, πνευματικότητα από Ken
Wilber 2ος ed 851p (2001)..... 232
16. Η πιο βαθιά πνευματική αυτοβιογραφία όλων των εποχών; - μια
αναθεώρηση «του γονάτου της ακρόασης» από Adi Da (Franklin
Jones) (1995)..... 250
17. Μήπως οι αυτοματοποιημένες ασυνείδητες συμπεριφορές μας
αποκαλύπτουν τον αληθινό μας εαυτό και τις κρυφές αλήθειες για το
σύμπαν; ανασκόπηση του David Hawkins Power vs Force (Δύναμη
ενάντια στη Ισχύς) - το κρυμμένος καθοριστικοί παράγοντες της
ανθρώπινης συμπεριφοράς --- επίσημη έκδοση του συγγραφέα "412p
(2012) (αρχική έκδοση του 1995) (αναθεώρηση αναθεωρημένη
2019).....254

**ΜΕΓΑΛΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ -
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΠΟΙΚΙΛΙΑ, ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΩ ΔΙΑΣΩΣΗ ΜΑΣ**

18. Είναι το J.K. Rowling πιο κακό από εμένα?.....259
19. Η παροδική καταστολή των χειρότερων διαβόλων της φύσης μας--
μια ανασκόπηση του «The Better Angels of Our Nature: Why
Violence Has Declined» (Οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας: για
ποιο λόγο έχει μειωθεί η βία) (2012)(αναθεώρηση αναθεωρημένου
2019).....264
20. Τα νεκρά χέρια της επιλογής ομάδας και της φαινομενολογίας --
Μια ανασκόπηση της ατομικότητας και της εμπλοκής
(Individuality and Entanglement)από τον Herbert Gintis 357p (2017)
(ανασκόπηση Αναθεωρημένο 2019).....270
21. Αλτρουισμός, ο Ιησούς και το τέλος του κόσμου - πώς το Ίδρυμα
Templeton αγόρασε μια θέση καθηγητή του Χάρβαρντ και επιτέθηκε
Εξέλιξη, Ορθολογισμός και Πολιτισμός. Μια ανασκόπηση του E.O.
Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης» (2012) και του Νόβακ και
των «SuperCooperators» του Χάιφιλντ (2012)-.....283
22. Μια αναθεώρηση του δολοφόνου της διπλανής πόρτας από το
Λεωφορείο του Δαβίδ (2005).....298
23. Αυτοκτονία από δημοκρατία-νεκρολογία για την Αμερική και τον
κόσμο(2019)--.....311
24. Πώς οι επτά κοινωνιοπαθείς που κυβερνούν την Κίνα κερδίζουν τον τρίτο
παγκόσμιο πόλεμο και τρεις τρόπους να τους σταματήσουν.....367

Πρόλογος

Αυτή η συλλογή άρθρων γράφτηκε τα τελευταία 10 χρόνια και αναθεωρήθηκε για να τα επικαιροποιήσει (2020). Όλα τα άρθρα είναι για την ανθρώπινη συμπεριφορά (όπως είναι όλα τα άρθρα από κανέναν για τίποτα), και έτσι για τους περιορισμούς της ύπαρξης μιας πρόσφατης καταγωγής μαϊμού (8 εκατομμύρια χρόνια ή πολύ λιγότερο ανάλογα με την άποψη) και πρόδηλες λέξεις και πράξεις στο πλαίσιο της έμφυτης ψυχολογίας μας, όπως παρουσιάζεται στον πίνακα της πρόθεσης. Όπως λέει ο διάσημος εξελικτικός Richard Leakey, είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου όχι ότι εξελιχθήκαμε από τους πιθήκους, αλλά ότι με κάθε σημαντικό τρόπο, είμαστε πίθηκοι. Αν ο καθένας είχε μια πραγματική κατανόηση αυτού (δηλαδή, της ανθρώπινης οικολογίας και ψυχολογίας για να τους δώσει πραγματικά κάποιο έλεγχο πάνω τους), ίσως ο πολιτισμός θα έχει μια ευκαιρία. Όπως έχουν τα πράγματα, ωστόσο, οι ηγέτες της κοινωνίας δεν έχουν πλέον κατανόηση των πραγμάτων από τους ψηφοφόρους τους και έτσι κατάρρευση σε αναρχία είναι αναπόφευκτη.

Η πρώτη ομάδα άρθρων προσπαθούν να δώσουν κάποια εικόνα για το πώς συμπεριφερόμαστε που είναι αρκετά απαλλαγμένη από θεωρητικές αυταπάτες. Στις επόμενες τρεις ομάδες, σχολιάζω τρεις από τις κύριες αυταπάτες που εμποδίζουν μια βιώσιμη world- τεχνολογία, θρησκεία και πολιτική (συνεταιριστικές ομάδες). Οι άνθρωποι believe ότι η κοινωνία μπορεί να σωθεί από αυτούς, γι 'αυτό παρέχουν κάποιες προτάσεις στο υπόλοιπο του βιβλίου ως προς το γιατί αυτό είναι απίθανο μέσω σύντομων άρθρων και σχόλια των πρόσφατων βιβλίων από γνωστούς συγγραφείς.

Είναι κρίσιμο να καταλάβουμε γιατί συμπεριφερόμαστε όπως συμπεριφερόμαστε και έτσι το πρώτο τμήμα παρουσιάζει άρθρα που προσπαθούν να περιγράψουν (όχι να εξηγήσουν όπως Wittgenstein επέμενε) συμπεριφορά. Αρχίζω με μια σύντομη ανασκόπηση της λογικής δομής του ορθολογισμού, η οποία παρέχει κάποια ευρετική για την περιγραφή της γλώσσας (νου, ορθολογισμός, προσωπικότητα) και δίνει κάποιες προτάσεις ως προς το πώς αυτό σχετίζεται με την εξέλιξη της κοινωνικής συμπεριφοράς. Αυτό επικεντρώνεται γύρω από τους δύο συγγραφείς που έχω βρει το πιο σημαντικό από αυτή την άποψη, Ludwig Wittgenstein και John Searle, των οποίων οι ιδέες θα συνδυάσει και να επεκταθεί στο πλαίσιο του διπλού συστήματος (δύο συστήματα σκέψης) πλαίσιο που έχει αποδειχθεί τόσο χρήσιμη στην πρόσφατη σκέψη και συλλογιστική έρευνα. Όπως σημειώνω, υπάρχει κατά τη γνώμη μου ουσιαστικά πλήρη επικάλυψη μεταξύ της φιλοσοφίας, με την αυστηρή έννοια του διαρκούς ερωτήματα που αφορούν την ακαδημαϊκή πειθαρχία, και η περιγραφική ψυχολογία της υψηλότερης τάξης σκέψης (συμπεριφορά). Μόλις κάποιος έχει αντιληφθεί διορατικότητα Wittgenstein ότι υπάρχει μόνο το θέμα του πώς το γλωσσικό παιχνίδι πρόκειται να παιχτεί, το ένα καθορίζει τους όρους ικανοποίησης (τι κάνει μια δήλωση αληθινή ή ικανοποιημένη κ.λπ.) και αυτό είναι το τέλος της συζήτησης. Ούτε νευροφυσιολογία, ούτε μεταφυσική, ούτε μεταμοντερνισμός, ούτε θεολογία.

Δεδομένου ότι τα φιλοσοφικά προβλήματα είναι το αποτέλεσμα της έμφυτης ψυχολογίας μας, ή όπως το έθεσε ο Wittgenstein, λόγω της έλλειψης ιδρυμίας της γλώσσας, τρέχουν σε όλο τον ανθρώπινο λόγο και τη συμπεριφορά, έτσι υπάρχει ατελείωτη ανάγκη για φιλοσοφική ανάλυση, όχι μόνο στις «ανθρωπιστικές επιστήμες» της φιλοσοφίας, της κοινωνιολογίας, της ανθρωπολογίας, της πολιτικής επιστήμης, της ψυχολογίας, της ιστορίας, της λογοτεχνίας, της θρησκείας κ.λπ., αλλά και στις «σκληρές» επιστήμες της φυσικής, μαθηματικά και βιολογία. Είναι καθολική για να αναμειγνύεται το γλωσσικό παιχνίδι ερωτήσεις με τις πραγματικές επιστημονικές ως προς το ποια είναι τα εμπειρικά γεγονότα. Scientism είναι πάντα παρούσα και ο πλοίαρχος έχει θέσει πριν από εμάς εδώ και πολύ καιρό, δηλαδή, Wittgenstein (στο εξής W) που αρχίζει με το Μπλε και Καφέ Βιβλία στις αρχές της δεκαετίας του 1930.

"Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να υποβάλουν και να απαντήσουν σε ερωτήσεις με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής και οδηγεί τον φιλόσοφο στο απόλυτο σκοτάδι." (BBB p18)

Το κλειδί για τα πάντα για εμάς είναι η βιολογία, και είναι αγνοεί σε αυτό που οδηγεί εκατομμύρια έξυπνες μορφωμένοι άνθρωποι όπως ο Ομπάμα, Chomsky, Κλίντον, το Δημοκρατικό Κόμμα και ο Πάπας να ενστερνιστεί αυτοκτονική ουτοπία που οδηγεί αδυσώπητα κατ' ευθείαν στην κόλαση στη Γη. Όπως σημείωσε ο W, είναι αυτό που είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας που είναι το πιο δύσκολο να δούμε. Ζούμε στον κόσμο του συνειδητού διαφωτιστικού γλωσσικού συστήματος 2, αλλά είναι ασυνείδητο, αυτόματο αντανάκλαστικό σύστημα 1 που κυβερνά. Αυτή είναι η πηγή της καθολικής τύφλωση που περιγράφεται από searle η φαινομενολογική ψευδαίσθηση (TPI), Blank Σχιστόλιθος Pinker και Tooby και Πρότυπο Cosmides »Κοινωνικής Επιστήμης Μοντέλο.

Οι έξυπνοι μπορεί να αναρωτηθούν γιατί δεν μπορούμε να δούμε το Σύστημα 1 στην εργασία, αλλά είναι σαφώς αντιπαραγωγικό για ένα ζώο να σκέφτεται ή να αμφισβητεί κάθε δράση, και σε κάθε περίπτωση, δεν υπάρχει χρόνος για το αργό, μαζικά ολοκληρωμένο σύστημα 2 να συμμετέχει στη συνεχή ροή των δεύτερων αποφάσεων που πρέπει να κάνουμε. Όπως σημείωσε ο W, οι «σκέψεις» μας (T1 ή οι «σκέψεις» του Συστήματος 1) πρέπει να οδηγήσουν άμεσα σε ενέργειες.

Είναι ο ισχυρισμός μου ότι ο πίνακας της πρόθεσης (ορθολογισμός, μυαλό, σκέψη, γλώσσα, προσωπικότητα κ.λπ.) που χαρακτηρίζει κυρίως εδώ περιγράφει περισσότερο ή λιγότερο με ακρίβεια, ή τουλάχιστον χρησιμεύει ως ευρετικός για, πώς σκεφτόμαστε και συμπεριφερόμαστε, και έτσι περιλαμβάνει όχι μόνο τη φιλοσοφία και την ψυχολογία, αλλά όλα τα άλλα (ιστορία, λογοτεχνία, μαθηματικά, πολιτική κ.λπ.). Σημειώστε ιδιαίτερα ότι η πρόθεση και ο ορθολογισμός, όπως εγώ (μαζί με Searle, Wittgenstein και άλλοι) το δείτε, περιλαμβάνει τόσο συνειδητή διαφωτιστική

Σύστημα 2 και ασυνείδητο αυτοματοποιημένο σύστημα 1 δράσεις ή αντανακλαστικά.

Έτσι,, όλα τα άρθρα, όπως και όλες οι συμπεριφορές, συνδέονται στενά αν κάποιος ξέρει πώς να τα δει. Όπως σημειώνω, η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση (λήθη για το αυτοματοποιημένο σύστημά μας 1) είναι καθολική και εκτείνεται όχι μόνο σε όλη τη φιλοσοφία, αλλά σε όλη τη ζωή. Είμαι σίγουρος ότι ο Τσόμσκι, Ομπάμα, Zuckerberg και ο Πάπας θα είναι δύσπιστοι αν πει ότι υποφέρουν από το ίδιο πρόβλημα με Hegel, Husserl και Heidegger, (ή ότι διαφέρουν μόνο σε βαθμό από τα ναρκωτικά και τους τοξικομανείς σεξ στο να παρακινηθούν από την υποκίνηση των μετωπιαίου κορτικούς τους από την παράδοση της ντοπαμίνης (και πάνω από 100 άλλες χημικές ουσίες) μέσω της ventral tegmentum και τον πυρήνα accumbens), αλλά είναι σαφώς αλήθεια. Ενώ οι φαινομενολόγοι σπατάλησαν μόνο πολύ χρόνο των ανθρώπων, σπαταλούν τη γη και το μέλλον των απογόνων τους.

Η επόμενη ενότητα περιγράφει τις ψηφιακές αυταπάτες, οι οποίες συγχέουν τα γλωσσικά παιχνίδια του Συστήματος 2 με τους αυτοματισμούς του Συστήματος ένα, και έτσι δεν μπορούν να διακρίνουν τις βιολογικές μηχανές (δηλαδή, τους ανθρώπους) από άλλα είδη μηχανών (π.χ. υπολογιστές). Ο ισχυρισμός «reductionist» είναι ότι μπορεί κανείς να «εξηγήσει» τη συμπεριφορά σε ένα «χαμηλότερο» επίπεδο, αλλά αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι δεν εξηγεί κανείς την ανθρώπινη συμπεριφορά, αλλά μια «στάση» για αυτό. Εξ ου και ο τίτλος της κλασικής αναθεώρησης Searle του βιβλίου Dennett ("Συνείδηση Επεξήγηση")- "Συνείδηση Επεξήγηση Away". Στα περισσότερα πλαίσια η «μείωση» της ανώτερης αναδυόμενης συμπεριφοράς επιπέδου στις λειτουργίες του εγκεφάλου, τη βιοχημεία ή τη φυσική είναι ασυνάρτητη. Ακόμη και για τη «μείωση» της χημείας ή της φυσικής, το μονοπάτι εμποδίζεται από το χάος και την αβεβαιότητα. Οτιδήποτε μπορεί να «αναπαρασταθεί» από εξισώσεις, αλλά όταν «αντιπροσωπεύουν» συμπεριφορά υψηλότερης τάξης, δεν είναι σαφές (και δεν μπορεί να γίνει σαφές) τι σημαίνουν τα «αποτελέσματα». Η μεταφυσική μεσιτείας είναι ένα αστείο, αλλά οι περισσότεροι επιστήμονες και φιλόσοφοι στερούνται την κατάλληλη αίσθηση του χιούμορ.

Άλλες ψηφιακές αυταπάτες είναι ότι θα σωθούμε από το καθαρό κακό (εγωισμός) του Συστήματος 1 από υπολογιστές/AI/ρομποτική/νανοτεχνολογία/γενετική μηχανική που δημιουργήθηκε από το Σύστημα 2. Ο διευθυντής του No Free Lunch μας λέει ότι θα υπάρξουν σοβαρές και πιθανώς μοιραίες συνέπειες. Οι περιπετειώδεις μπορούν να θεωρήσουν αυτήν την αρχή ως υψηλότερη αναδυόμενη έκφραση διαταγής του δεύτερου νόμου της θερμοδυναμικής. Hi-tech ενθουσιώδεις υποτιμούν σημαντικά τα προβλήματα που προκύπτουν από την ανεξέλεγκτη μητρότητα και δυσγενετική, και φυσικά δεν είναι ούτε κερδοφόρα ούτε πολιτικά σωστή (και τώρα με τον τρίτο κόσμο υπεροχή κυρίαρχη, δεν είναι καν δυνατή) για να είμαι ειλικρινής γι 'αυτό. Επίσης, αποσιωπούν το γεγονός ότι η AI φθάνει στο σημείο όπου θα είναι αδύνατο για εμάς να κατανοήσουμε πώς λειτουργεί ή να την ελέγξουμε ή να την διορθώσουμε και να αποτρέψουμε καταστροφικές αποτυχίες στις επικοινωνίες, την εξουσία, την αστυνομία, τη στρατιωτική, τη γεωργία, τα ιατρικά και χρηματοοικονομικά συστήματα.

Η τελευταία ενότητα περιγράφει το One Big Happy Family Delusion, δηλαδή ότι έχουμε επιλεγεί για συνεργασία με όλους, και ότι τα ευφημιαία ιδανικά της Δημοκρατίας, της Διαφορετικότητας και της Ισότητας θα μας οδηγήσουν στην ουτοπία, αν απλά διαχειριστούμε τα πράγματα σωστά (η δυνατότητα της πολιτικής). Και πάλι, η Αρχή Χωρίς Δωρεάν Γεύμα θα έπρεπε να μας προειδοποιήσει ότι δεν μπορεί να είναι αλήθεια, και βλέπουμε σε όλη την ιστορία και σε όλο τον σύγχρονο κόσμο, ότι χωρίς αυστηρούς ελέγχους, τον εγωισμό και την ηλιθιότητα να αποκτήσουν το πάνω χέρι και σύντομα να καταστρέψουν κάθε έθνος που αγκαλιάζει αυτές τις αυταπάτες. Επιπλέον, το μυαλό μαϊμού εκπτώσεις απότομα το μέλλον, και έτσι συνεργαζόμαστε στην πώληση κληρονομιά του απογόνου μας για προσωρινές ανέσεις, επιδεινώνοντας σημαντικά τα προβλήματα. Η μόνη σημαντική αλλαγή σε αυτήν την 3^η έκδοση είναι η προσθήκη στο τελευταίο άρθρο μιας σύντομης συζήτησης της Κίνας, μια απειλή στην ειρήνη και την ελευθερία τόσο μεγάλη όσο ο υπερπληθυσμός και η αλλαγή κλίματος και μια στην οποία ακόμη και οι περισσότεροι επαγγελματικοί μελετητές και πολιτικοί αγνοούν έτσι το θεώρησα ως αρκετά σημαντικό να δικαιολογηθεί μια νέα έκδοση.

Περιγράψω τις εκδοχές αυτής της αυταπάτης (δηλαδή, ότι είμαστε basically «φιλικόι» εάν δίνεται ακριβώς μια πιθανότητα) όπως εμφανίζεται σε μερικά πρόσφατα βιβλία για την κοινωνιολογία/τη βιολογία/τα οικονομικά. Ακόμη και το κατά τα άλλα εξαιρετικό "Behave" (2017) του Sapolsky αγκαλιάζει την αριστερή πολιτική και την επιλογή της ομάδας και δίνει χώρο σε μια συζήτηση για το αν οι άνθρωποι είναι εγγενώς βίαιοι. Καταλήγω με ένα δοκίμιο για τη μεγάλη τραγωδία που παίζει έξω στην Αμερική και τον κόσμο, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως άμεσο αποτέλεσμα της εξελισσόμενης ψυχολογίας μας εκδηλώνεται ως η αδυσώπητη μηχανοραφίες του Συστήματος 1. Η ψυχολογία μας, κατ'εξοχήν προσαρμοστική και ευγονική στις πεδιάδες της Αφρικής από περίπου 6 εκατομμύρια χρόνια πριν, όταν χωρίσαμε από τους χιμπατζήδες, σε περίπου 50.000 χρόνια πριν, όταν πολλοί από τους προγόνους μας εγκατέλειψαν την Αφρική (δηλαδή, στον ΕΟΧ ή στο Περιβάλλον της Εξελικτικής Προσαρμογής), είναι πλέον απροσαρμοστη και δυσγενής και η πηγή των αυτοκτονικών ουτοπικών παραισθήσεων μας. Έτσι, όπως όλες οι συζητήσεις της συμπεριφοράς (φιλοσοφία, ψυχολογία, κοινωνιολογία, βιολογία, ανθρωπολογία, πολιτική, δίκαιο, λογοτεχνία, ιστορία, οικονομικά, στρατηγικές ποδοσφαίρου, επιχειρηματικές συναντήσεις, κ.λπ.), αυτό το βιβλίο είναι για εξελικτικές στρατηγικές, εγωιστικά γονίδια και χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο (επιλογή συγγενών, φυσική επιλογή).

Ένα πράγμα που σπάνια αναφέρεται από τους επιλογείς της ομάδας είναι το γεγονός ότι, ακόμη και ήταν «επιλογή της ομάδας» είναι δυνατόν, ο εγωισμός είναι τουλάχιστον τόσο πιθανό (ίσως πολύ πιο πιθανό στα περισσότερα πλαίσια) να είναι ομάδα που επιλέγονται για ως αλτρουισμό. Απλά προσπαθήστε να βρείτε παραδείγματα της πραγματικής αλτρουισμού στη φύση- το γεγονός ότι δεν μπορούμε (το οποίο γνωρίζουμε ότι δεν είναι δυνατόν, αν καταλαβαίνουμε εξέλιξη) μας λέει ότι η προφανής παρουσία του στον άνθρωπο είναι ένα τεχνούργημα της σύγχρονης ζωής,

αποκρύπτοντας τα γεγονότα, και ότι δεν μπορεί να επιλεγεί περισσότερο για από την τάση για αυτοκτονία (η οποία στην πραγματικότητα είναι). Κάποιος θα μπορούσε επίσης να επωφεληθούν από την εξέταση ενός φαινομένου ποτέ (από την εμπειρία μου) που αναφέρεται από groupies - καρκίνο. Καμία ομάδα δεν έχει τόσα κοινά όσα τα (αρχικά) γενετικά πανομοιότυπα κύτταρα στο σώμα μας- έναν κλώνο κυττάρων 50 τρισεκατομμυρίων-- αλλά όλοι γεννηθήκαμε με χιλιάδες και ίσως εκατομμύρια κύτταρα που έχουν ήδη κάνει το πρώτο βήμα στην πορεία προς τον καρκίνο,, και 5 παράγουμε εκατομμύρια έως δισεκατομμύρια καρκινικά κύτταρα στη ζωή μας. Αν δεν πεθάνουμε από άλλα πράγματα πρώτα, εμείς (και ίσως όλοι οι πολυκύτταροι οργανισμοί) θα πεθαίναμε όλοι από καρκίνο. Μόνο ένας τεράστιος και εξαιρετικά περίπλοκος μηχανισμός ενσωματωμένος στο γονιδιωματά μας που καταπιέζει ή καταπιέζει τρισεκατομμύρια γονίδια σε τρισεκατομμύρια κύτταρα, και σκοτώνει και δημιουργεί δισεκατομμύρια κύτταρα το δευτερόλεπτο, κρατά την πλειοψηφία μας ζωντανή αρκετό καιρό για να αναπαραχθεί. Θα μπορούσε κανείς να πάρει αυτό για να υπονοήσει ότι μια δίκαιη, δημοκρατική και διαρκή κοινωνία για κάθε είδους οντότητα σε οποιοδήποτε πλανήτη σε οποιοδήποτε σύμπαν είναι μόνο ένα όνειρο, και ότι δεν είναι ή δύναμη θα μπορούσε να το κάνει διαφορετικά. Δεν είναι μόνο οι «νόμοι» της φυσικής που είναι καθολικοί και αναπόφευκτοι, ή ίσως θα πρέπει να πούμε ότι η περιεκτική φυσική κατάσταση είναι ένας νόμος της φυσικής.

Ο μεγάλος μυστικιστής Όσοο είπε ότι ο διαχωρισμός του Θεού και του Ουρανού από τη Γη και την Ανθρωπότητα ήταν η πιο σατανική ιδέα που εισήλθε ποτέ στο Ανθρώπινο Μυαλό. Τον 20ο αιώνα προέκυψε μια ακόμη πιο σατανική αντίληψη, ή τουλάχιστον έγινε δημοφιλής στους αριστερούς, ότι οι άνθρωποι γεννιούνται με δικαιώματα, αντί να πρέπει να κερδίζουν προνόμια. Η ιδέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι μια σατανική φαντασίωση που δημιουργήθηκε από αριστερούς για να τραβήξουν την προσοχή μακριά από την ανελέητη καταστροφή της γης από την ασυγκράτητη 3ηrd παγκόσμια μητρότητα. Έτσι,, κάθε μέρα ο πληθυσμός αυξάνεται κατά 200.000, οι οποίοι πρέπει να παρέχονται με πόρους για να αναπτυχθούν και χώρο για να ζήσουν, και οι οποίοι παράγουν σύντομα άλλα 200.000 κλπ. Και σχεδόν ποτέ δεν ακούει σημείωσε ότι αυτό που λαμβάνουν πρέπει να ληφθούν από εκείνους που είναι ήδη ζωντανοί, και τους απογόνους τους. Οι ζωές τους μειώνουν εκείνων που ήδη εδώ και στους σημαντικούς προφανείς και αμέτρητους λεπτούς τρόπους. Κάθε νέο μωρό καταστρέφει τη γη από τη στιγμή της σύλληψης. Σε έναν τρομακτικά υπερπλήρη κόσμο με εξαφανισμένους πόρους, εδώδεν μπορεί να είναι ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς να καταστρέψει τη γη και το μέλλον των απογόνων μας. Δεχνείναι πιοπροφανές, αλλά σπάνια αναφέρεται με σαφή και άμεσο τρόπο, και δεν θα δει ποτέ τους δρόμους γεμάτους διαδηλωτές κατά της μητρότητας.

Τα πιο βασικά γεγονότα, σχεδόν ποτέ δεν αναφέρθηκαν, είναι ότι δεν υπάρχουν αρκετοί πόροι στην Αμερική ή στον κόσμο για να άρει ένα σημαντικό ποσοστό των φτωχών από τη φτώχεια και να τους κρατήσει εκεί. Η προσπάθεια να γίνει αυτό ήδη χρεοκόπησε την Αμερική και καταστρέφει τον κόσμο. Η ικανότητα της γης να παράγει τρόφιμα μειώνεται καθημερινά, όπως και η γενετική μας ποιότητα. Και τώρα, όπως πάντα, μακράν ο μεγαλύτερος εχθρός των φτωχών είναι άλλοι φτωχοί και όχι οι

πλούσιοι.

Αμερική και ο κόσμος βρίσκονται στη διαδικασία της κατάρρευσης από την υπερβολική αύξηση του πληθυσμού, το μεγαλύτερο μέρος της για τον τελευταίο αιώνα, και τώρα όλα αυτά, λόγω του 3ου κόσμου ανθρώπους. Η κατανάλωση πόρων και η προσθήκη 4 δισεκατομμυρίων επιπλέον περίπου 2100 θα καταρρεύσουν τον βιομηχανικό πολιτισμό και θα επιφέρουν την πείνα, τις ασθένειες, τη βία και τον πόλεμο σε μια συγκλονιστική κλίμακα. Η γη χάνει τουλάχιστον το 1% του επιφανειακού εδάφους της κάθε χρόνο, έτσι καθώς πλησιάζει το 2100, το μεγαλύτερο μέρος της ικανότητας καλλιέργειας τροφίμων της θα εξαφανιστεί. Δισεκατομμύρια θα πεθάνουν και ο πυρηνικός πόλεμος είναι όλα, αλλά βέβαιος. Στην Αμερική, αυτό επιταχύνεται σημαντικά από τη μαζική μετανάστευση και την αναπαραγωγή μεταναστών, σε συνδυασμό με καταχρήσεις που κατέστησαν δυνατές από τη δημοκρατία. Η διεφθαρμένη ανθρώπινη φύση μετατρέπει αδυσώπητα το όνειρο της δημοκρατίας και της πολυμορφίας σε εφιάλτη του εγκλήματος και της φτώχειας. Η Κίνα θα συνεχίσει να κατακλύζει την Αμερική και τον κόσμο, εφόσον διατηρεί τη δικτατορία που περιορίζει τον εγωισμό και επιτρέπει τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Η βασική αιτία της κατάρρευσης είναι η αδυναμία της έμφυτης ψυχολογίας μας να προσαρμοστούν στο σύγχρονο κόσμο, η οποία οδηγεί τους ανθρώπους να αντιμετωπίζουν άσχετα άτομα σαν να είχαν κοινά συμφέροντα (τα οποία προτείνω μπορεί να θεωρηθεί ως ένα αγνώριστο - αλλά το πιο κοινό και πιο σοβαρό - ψυχολογικό πρόβλημα - Inclusive Fitness Διαταραχή). Αυτό, συν την άγνοια της βασικής βιολογίας και της ψυχολογίας, οδηγεί στις αυταπάτες κοινωνικής εφαρμοσμένης μηχανικής των μερικώς εκπαιδευμένων που ελέγχουν τις δημοκρατικές κοινωνίες. Λίγοι καταλαβαίνουν ότι αν βοηθήσετε ένα άτομο που να βλάψει κάποιον άλλο-δεν υπάρχει δωρεάν γεύμα και κάθε στοιχείο που καταναλώνει κανείς καταστρέφει τη γη πέρα από την επισκευή. Κατάσυνεπεια, οι κοινωνικές πολιτικές παντού είναι μη βιώσιμες και μία προς μία όλες οι κοινωνίες χωρίς αυστηρούς ελέγχους του εγωισμού θα καταρρεύσουν σε αναρχία ή δικτατορία. Χωρίς δραματικές και άμεσες αλλαγές, δεν υπάρχει καμία ελπίδα για την πρόληψη της κατάρρευσης της Αμερικής, ή οποιαδήποτε χώρα που ακολουθεί ένα δημοκρατικό σύστημα, ειδικά τώρα που οι Νοημαρξιστές Τρίτος Παγκόσμιος Supremacists παίρνουν τον έλεγχο των ΗΠΑ και άλλων δυτικών δημοκρατιών, και βοηθώντας τους επτά ψυχοπαθείς που διοικούν την Κίνα να επιτύχουν στο σχέδιό τους για την εξάλειψη της ειρήνης και της ελευθερίας σε όλο τον κόσμο. Εξ ου και το τελικό δοκίμιό μου "Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία".

Ήλπιζα να συγκολλήσω τα σχόλιά μου σε ένα ενοποιημένο σύνολο, αλλά συνειδητοποίησα, όπως έκαναν οι ερευνητές του Wittgenstein και της AI, ότι το μυαλό (περίπου το ίδιο με τη γλώσσα όπως μας έδειξε το Wittgenstein) είναι ένα ετερόκλητο από ανόμοια κομμάτια που εξελίχθηκαν για πολλά πλαίσια, και δεν υπάρχει καμία τέτοια ολική ή θεωρία εκτός από την περιεκτική φυσική κατάσταση, δηλαδή, εξέλιξη από τη φυσική επιλογή.

Οι κύριες διαφορές από τις προηγούμενες εκδόσεις είναι η αντικατάσταση του μεγάλου άρθρου σχετικά με τη συμπεριφορά και τη γλώσσα (τώρα ένα βιβλίο - Η λογική δομή της ανθρώπινης συμπεριφοράς (2019)) με μια περίληψη 8 σελίδων, και μια νέα προειδοποίηση άρθρου της απειλής που τίθεται από τους επτά γεροντικούς κοινωνιοπαθείς κατά συρροή δολοφόνους που κυβερνούν την Κίνα. Σχολιάζω επίσης διάφορα μέρη σχετικά με την ακόμη μεγαλύτερη απειλή που θέτει η Τεχνητή Ηλιθιότητα (κοινώς αποκαλείται Τεχνητή Νοημοσύνη) όχι μόνο για την ειρήνη και την ελευθερία, αλλά και για την ίδια την επιβίωσή μας.

Τέλος, όπως και με τα υπόλοιπα γραπτά μου 3DTV και 3D Movie Technology-Επιλέξτεδ Άρθρα 1996-2018 2nd Edition (20188), Psychoactive Drugs-- Τέσσερα Κλασικά Κείμενα (1976-1982) (2016), Talking Monkeys 3ης ed (2019), Η Λογική Δομή της Φιλοσοφίας, Ψυχολογία, Μυαλό και Γλώσσα στους Ludwig Wittgenstein και John Searle 2nd ed (2019), Suicide by Democracy 4^{ed} (2019) και Suicidal Utopian Delusions στον 21οst αιώνα 5^{ed} (2019), και σε όλα τα γράμματα και το email και τις συζητήσεις μου για πάνω από 50 χρόνια, πάντα χρησιμοποιούσα «αυτοί» ή «αυτοί» αντί για «του/της», 'αυτή/αυτός', ή ο ηλίθιος αντίστροφος σεξισμός του "αυτή" ή "αυτής", όντας ίσως η μόνη σε αυτό το μέρος του γαλαξία που το έκανε. Η δουλική χρήση αυτών των παγκοσμίως εφαρμοσμένων κατάφωρων vocables συνδέεται φυσικά στενά με τα ελαττώματα στην ψυχολογία μας που παράγουν την ακαδημαϊκή φιλοσοφία, τη σύγχρονη μορφή δημοκρατίας, democracy, και την κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού, και αφήνω την περαιτέρω περιγραφή αυτών των συνδέσεων ως άσκηση για τον αναγνώστη.

Γνωρίζω πολλές ατέλειες και περιορισμούς της δουλειάς μου και την αναθεωρώ συνεχώς, αλλά ανέλαβα τη φιλοσοφία πριν από 13 χρόνια στα 65, οπότε είναι θαυματουργή, και μια εύγλωττη μαρτυρία για τη δύναμη των αυτοματισμούς του Συστήματος 1, ότι μπόρεσα να κάνω οτιδήποτε. Ήταν τριάνταχρόνια αδιάκοπη αγώνα και ελπίζω ότι οι αναγνώστες να το βρείτε από κάποια χρήση.

vyupzzz@gmail.com

Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΆΤΗ

Η λογική δομή της συνείδησης (συμπεριφορά, προσωπικότητα, ορθολογισμός, υψηλότερη σκέψη διαταγής, πρόθεση)

Michael Starks

Αφηρημένη

Μετά από μισό αιώνα στη λήθη, η φύση της συνείδησης είναι τώρα το πιο καυτό θέμα στις επιστήμες της συμπεριφοράς και της φιλοσοφίας. Ξεκινώντας με το πρωτοποριακό έργο του Ludwig Wittgenstein στη δεκαετία του 1930 (το Μπλε και Καφέ Βιβλία) και από τη δεκαετία του '50 στο παρόν από το λογικό διάδοχό του John Searle, έχω δημιουργήσει τον ακόλουθο πίνακα ως ευρετικό για την προώθηση αυτής της μελέτης. Οι σειρές παρουσιάζουν διάφορες πτυχές ή τρόπους μελέτης και οι στήλες δείχνουν τις ακούσιες διαδικασίες και τις εθελοντικές συμπεριφορές που περιλαμβάνουν τα δύο συστήματα (διττές διαδικασίες) της λογικής δομής της συνείδησης (LSC), τα οποία μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως η λογική δομή του ορθολογισμού (LSR-Searle), της συμπεριφοράς (LSB), της προσωπικότητας (LSP), της πραγματικότητας (LSOR), της πρόθεσης (LSI) - ο κλασικός φιλοσοφικός όρος, η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC) , η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης (DPT) -ή καλύτερα, η γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όρους που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορούν να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3ης ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{ed} (2019).

Περίπου ένα εκατομμύριο χρόνια πριν πρωτεύοντα θηλαστικά εξελίχθηκε η ικανότητα να χρησιμοποιούν τους μυς του λαϊμού τους για να κάνουν πολύπλοκες σειρές θορύβων (δηλαδή, ομιλία) ότι από περίπου 100.000 χρόνια πριν είχε εξελιχθεί για να περιγράψει τα σημερινά γεγονότα (αντιλήψεις, μνήμη, αντανάκλαστικές δράσεις με βασικές ομιλίες που μπορούν να περιγραφούν ως Πρωτοβάθμια Γλωσσικά Παιχνίδια (PLG) που περιγράφουν το Σύστημα 1- δηλαδή, το γρήγορο ασυνείδητο αυτοματοποιημένο Σύστημα Ένα, αληθινές μόνο νοητικές καταστάσεις με ακριβή χρόνο και τοποθεσία). Αναπτύξαμε σταδιακά την περαιτέρω ικανότητα να περικλείουμε τις εκποτίσεις στο χώρο και το χρόνο για να περιγράψουμε μνήμες, στάσεις και πιθανά γεγονότα (το παρελθόν και το μέλλον και συχνά

αντιπαραδείγματα, υπό όρους ή φανταστικές προτιμήσεις, κλίσεις ή διαθέσεις) με τα Δευτερεύοντα Γλωσσικά Παιχνίδια (SLG' s) του Συστήματος Δύο-αργή συνειδητή αληθινή ή ψευδής προταθτική αυθηματικής σκέψης, η οποία δεν έχει ακριβή χρόνο και είναι ικανότητες και όχι νοητικές καταστάσεις). Προτιμήσεις είναι Διαισθήσεις, Τάσεις, Αυτόματη Οντολογική Κανόνες, Συμπεριφορές, Ικανότητες, Γνωστικές Ενότητες, Χαρακτηριστικά Προσωπικότητας, Πρότυπα, Μηχανές Συμπεραίωσης, Κλίσεις, Συναισθήματα, Προτασιακή Στάση, Αξιολογήσεις, Ικανότητες, Υποθέσεις. Τα συναισθήματα είναι τύπος 2 προτιμήσεις (W RPP2 p148). "Πιστεύω", "αγαπά", "νομίζουν" είναι περιγραφές των πιθανών δημόσιων πράξεων συνήθως δτοποθετείται στο χωροχρόνο. Οι δηλώσεις μουρτώτου προσώπου για τον εαυτό μου είναι μόνο αληθινές (εξαιρουμένου του ψέματος), ενώ οι δηλώσεις τρίτου προσώπου για τους άλλους είναι αληθείς ή ψευδείς (βλ. την κριτική μου για το Johnston 'Wittgenstein: Rethinking the Inner').

Οι "Προτιμήσεις" ως μια κατηγορία σκόπιμων κρατών -- σε αντίθεση με τις αντιλήψεις, τις αντανάκλαστικές πράξεις και τις μνήμες -- περιγράφηκαν για πρώτη φορά με σαφήνεια από τον Wittgenstein (W) τη δεκαετία του 1930 και χαρακτηρίστηκαν "κλίσεις" ή "διαθέσεις". Έχουν συνήθως αποκαλείται "propositional στάσεις" από Russell, αλλά αυτό είναι μια παραπλανητική φράση since πιστεύοντας, την πρόθεση, γνωρίζοντας, θυμόμαστε κ.λπ., συχνά δεν είναι προτάσεις ούτε στάσεις, όπως έχει αποδειχθεί π.χ., από W και από Searle (π.χ., Συνείδηση και Γλώσσα p118). Είναι εγγενείς, ανεξάρτητες πνευματικές αντιπροσωπεύσεις παρατηρητών (σε αντιδιαστολή με τις παρουσιάσεις ή τις αντιπροσωπεύσεις του συστήματος 1 στο σύστημα 2 - Searle-Γ+Λ p53). Είναι πιθανές πράξεις που εκτοπίζονται στο χρόνο ή στο χώρο, ενώ το εξελικτικά πιο πρωτόγονο Σύστημα Μία νοητική κατάσταση των αντιλήψεων μνήμες και αντανάκλαστικές ενέργειες είναι πάντα εδώ και τώρα. Αυτός είναι ένας τρόπος για να χαρακτηρίσει το Σύστημα 2 και το Σύστημα 3 - η δεύτερη και η τρίτη σημαντική πρόοδος στην ψυχολογία των σπονδυλωτών μετά το Σύστημα 1-την ικανότητα να εκπροσωπεί τα γεγονότα και να σκέφτονται τους ως συμβαίνουν σε άλλο τόπο ή χρόνο (τρίτη σχολή Searle της αντιπαραδείγμαφαντασίας συμπλήρωση γνωστική και βούληση). S1 είναι πιθανές ή ασυνείδητες διανοητικές καταστάσεις (Searle-- Ζητήματα Phil 1:45-66 (1991)).

Αντιλήψεις, μνήμες και αντανάκλαστικές (αυτόματες) ενέργειες μπορούν να περιγραφούν ως S1 ή πρωτεύον LG (PLG --π.χ., βλέπω το σκυλί) και υπάρχουν, στην κανονική περίπτωση, καμία δοκιμή πιθανή, έτσι μπορούν να είναι αληθινός-μόνο. Διαθέσεις μπορεί να περιγραφεί ως δευτερεύουσα LG (SLG του -π.χ. Πιστεύω ότι βλέπω το σκυλί) και πρέπει επίσης να ενεργήσει έξω, ακόμη και για μένα στη δική μου περίπτωση (δηλαδή, πώς μπορώ να ξέρω τι πιστεύω, νομίζω, αισθάνομαι μέχρι να ενεργήσει). Οι διαθέσεις γίνονται επίσης Ενέργειες όταν μιλούνται ή γράφονται καθώς επίσης και που acted έξω με άλλους τρόπους, και αυτές οι ιδέες οφείλονται όλες σε Wittgenstein (μέσα της δεκαετίας του '30) και δεν είναι Συμπεριφορισμός (Hintikka & Hintikka 1981, Searle, Hutto, διαβασμένος, χάκερ κ.λπ.). Το Wittgenstein μπορεί να θεωρηθεί ως ο ιδρυτής της εξελικτικής ψυχολογίας, του συμφραζόμενου, του enactivism, και του πλαισίου δύο συστημάτων, και της εργασίας του μια μοναδική έρευνα της λειτουργίας της αξονικής ψυχολογίας συστημάτων μας 1 και της

αλληλεπίδρασης της με το σύστημα 2. Αν και λίγοι το έχουν καταλάβει καλά (και αναμφισβήτητα κανένας πλήρως σε αυτήν την ημέρα) αναπτύχθηκε περαιτέρω από μερικούς -- προ πάντων από John Searle, το οποίο έκανε μια απλούστερη έκδοση του πίνακα κατωτέρω στο κλασικό βιβλίο του Ορθολογισμός στη δράση (2001). Επεκτείνεται στην έρευνα του W για την αξονική δομή της εξελικτικής ψυχολογίας που αναπτύχθηκε από τα πρώτα του σχόλια το 1911 και τόσο όμορφα που στο τελευταίο του έργο Ον Βεβαιότητα (OC) (γραμμένο το 1950-51). OC είναι ο θεμέλιος λίθος της συμπεριφοράς ή επιστημολογίας και οντολογίας (αναμφισβήτητο το ίδιο), γνωστική γλωσσολογία ή τη λογική δομή της Ανώτερης Τάξης Σκέψης (HOT), και κατά τη γνώμη μου το πιο σημαντικό έργο στη φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία), και ως εκ τούτου στη μελέτη της συμπεριφοράς. Δείτε το άρθρο μου Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, μυαλού και γλώσσας όπως αποκαλύφθηκε στο Wittgenstein και το Searle (2016) και το πρόσφατο έργο του Daniele Moyal-Sharrock.

Αντίληψη, Μνήμη, Αντανακλαστικές ενέργειες και Συγκίνηση είναι πρωτόγονη εν μέρει Υποφλοιώδη Ακούσια Ψυχική Κράτη, που περιγράφεται στο PLG, στην οποία το μυαλό ταιριάζει αυτόματα στον κόσμο (είναι αιτιώδη Αυτοαναφορική - Searle) - η αναμφισβήτητη, αλήθεια-μόνο, αξονική βάση του ορθολογισμού επί της οποίας δεν υπάρχει έλεγχος είναι δυνατή). Τα συναισθήματα εξελίχθηκαν για να κάνουν μια γέφυρα μεταξύ των επιθυμιών ή των προθέσεων και των ενεργειών. Προτιμήσεις, επιθυμίες, και προθέσεις είναι περιγραφές της αργής σκέψης συνειδητή Εθελοντικές Ικανότητες - περιγράφεται στο SLG του - στην οποία το μυαλό προσπαθεί να χωρέσει στον κόσμο.

Συμπεριφορισμός και όλες τις άλλες συγχύσεις της προεπιλεγμένης περιγραφικής ψυχολογίας μας (φιλοσοφία) προκύπτουν επειδή δεν μπορούμε να δούμε S1 εργασίας και να περιγράψει όλες τις ενέργειες ως SLG του (Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση ή TPI του Searle). Ο W το κατάλαβε αυτό και το περιέγραψε με απaráμιλλη σαφήνεια με εκατοντάδες παραδείγματα γλώσσας (το μυαλό) σε δράση σε όλα τα έργα του. Λόγος έχει πρόσβαση στη μνήμη εργασίας και έτσι χρησιμοποιούμε συνειδητά εμφανή, αλλά συνήθως εσφαλμένη λόγους για να εξηγήσει τη συμπεριφορά (οι δύο εαυτοί της τρέχουσας έρευνας). Πεποιθήσεις και άλλες διαθέσεις είναι σκέψεις που προσπαθούν να ταιριάξουν τα γεγονότα του κόσμου (μυαλό στην παγκόσμια κατεύθυνση της τακτοποίησης), ενώ Volitions είναι προθέσεις να ενεργήσουν (προηγούμενες προθέσεις-PI, ή προθέσεις στη δράση-IAA-Searle) συν τις πράξεις που προσπαθούν να ταιριάξουν τον κόσμο με τις σκέψεις-κόσμος στην κατεύθυνση μυαλού της τακτοποίησης-βλ. Searle e.g., C+L p145, p190).

Τώρα που έχουμε μια λογική αρχή για τη λογική δομή του ορθολογισμού (η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης) που ορίζονται μπορούμε να εξετάσουμε τον πίνακα της πρόθεσης που προκύπτει από αυτό το έργο, το οποίο έχω κατασκευάσει τα τελευταία χρόνια. Βασίζεται σε ένα πολύ απλούστερο από Searle, το οποίο με τη σειρά του οφείλει πολλά σε Wittgenstein. Έχω επίσης ενσωματωθεί σε τροποποιημένους πίνακες μορφή που χρησιμοποιούνται από τους σημερινούς ερευνητές στην ψυχολογία των διαδικασιών σκέψης που αποδεικνύεται στις τελευταίες 9 σειρές. Θα πρέπει να αποδειχθεί ενδιαφέρον να το συγκρίνουμε με

εκείνες σε 3 πρόσφατες ποσότητες Peter Hacker για την ανθρώπινη φύση. Προσφέρω αυτόν τον πίνακα ως ευρετική για την περιγραφή της συμπεριφοράς που βρίσκω πιο πλήρη και χρήσιμη από οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο που έχω δει και όχι ως μια τελική ή πλήρη ανάλυση, η οποία θα πρέπει να είναι τρισδιάστατη με εκατοντάδες (τουλάχιστον) βέλη που πηγαινούν σε πολλές κατευθύνσεις με πολλά (ίσως όλα) μονοπάτια μεταξύ S1 και S2 είναι αμφίδρομη. Επίσης, η ίδια η διάκριση μεταξύ S1 και S2, γνωστική και πρόθυμη, αντίληψη και μνήμη, μεταξύ του συναισθήματος, της γνώσης, της πίστης και της αναμονής κ.λπ.

Σε συμφωνία με το έργο του W και την ορολογία searle, θα κατηγοριοποιήσουν τις αναπαραστάσεις του S2 ως δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης (COS) και με αυτή την έννοια S1, όπως οι αντιλήψεις δεν έχουν COS. Σε άλλα γραπτά S λέει ότι κάνουν, αλλά όπως σημειώνεται σε άλλες κριτικές μου νομίζω ότι είναι τότε απαραίτητο να αναφερθώ σε COS1 (ιδιωτικές παρουσιάσεις) και COS2 (δημόσιες παραστάσεις). Για να επαναλάβω αυτή την κρίσιμη διάκριση, οι δημόσιες Συνθήκες Ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από τον Searle και άλλους ως COS, Αναπαραστάσεις, κατασκευαστές αλήθειας ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

Ομοίως, έχω αλλάξει «Κατεύθυνση του Fit» σε «Αιτία προέρχεται από» και του «Κατεύθυνση της αιτιώδους συνάφειας» σε «Προκαλεί αλλαγές in». Το Σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η Σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Willing (Volition) έχει 3 κενά (βλ. Searle).

Πολλά σύνθετα διαγράμματα έχουν δημοσιευθεί από τους επιστήμονες, αλλά θεωρώ ότι της ελάχιστης χρησιμότητας όταν σκεφτόμαστε τη συμπεριφορά (σε αντίθεση με τη σκέψη για τη λειτουργία του εγκεφάλου). Κάθε επίπεδο περιγραφής μπορεί να είναι χρήσιμο σε ορισμένα πλαίσια, αλλά θεωρώ ότι είναι πιο χονδροειδείς ή λεπτότερα όρια χρησιμότητα.

Η ΣΚΟΠΙΜΩΣΗ μπορεί να θεωρηθεί ως προσωπικότητα ή ως η κατασκευή της κοινωνικής πραγματικότητας (ο τίτλος του γνωστού βιβλίου searle) και από πολλές άλλες απόψεις επίσης.

Ξεκινώντας με το πρωτοποριακό έργο του Ludwig Wittgenstein στη δεκαετία του 1930 (το Μπλε και Καφέ Βιβλία) και από τη δεκαετία του '50 μέχρι σήμερα από τους διαδόχους του Searle, Moyal-Sharrock, Read, Baker, Hacker, Stern, Horwich, Winch, Finkelstein κ.λπ., έχω δημιουργήσει τον ακόλουθο πίνακα ως ευρετικό για την προώθηση αυτής της μελέτης. Οι σειρές παρουσιάζουν διάφορες πτυχές ή τρόπους μελέτης και οι στήλες δείχνουν τις ακούσιες διαδικασίες και τις εθελοντικές συμπεριφορές που περιλαμβάνουν τα δύο συστήματα (διττές διαδικασίες) της λογικής δομής της συνείδησης (LSC), τα οποία μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως η λογική δομή του ορθολογισμού (LSR), της συμπεριφοράς (LSB), της προσωπικότητας (LSP), του μυαλού (LSM), της γλώσσας (LSL), της πραγματικότητας

(LSOR), της πρόθεσης (LSI) -ο κλασσικός φιλοσοφικός όρος , η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC), η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης (DPT) -ή καλύτερα, η γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όρους που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	Ρι**	ΙΑ***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανένας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανένας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Δίνω λεπτομερείς εξηγήσεις αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτός ο πίνακας είναι μόνο ένας ιδιαίτερα απλουστευμένος ευρετικός χωρίς πλαίσιο και κάθε χρήση μιας λέξης πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιό του. Η καλύτερη εξέταση της παραλλαγής πλαισίου είναι στους πρόσφατους 3 τόμους peter hacker στην ανθρώπινη φύση, οι οποίοι παρέχουν τους πολυάριθμους πίνακες και τα διαγράμματα που πρέπει να συγκριθούν με αυτό.

Ανασκόπηση του Making the Social World από τον John Searle (2010) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

Πριν σχολιάζοντας λεπτομερώς making τον Κοινωνικό Κόσμο (MSW) Θα προσφέρει πρώτα κάποια σχόλια σχετικά με τη φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και τη σχέση της με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα, όπως αποδεικνύεται στα έργα του Searle (S) και Wittgenstein (W), δεδομένου ότι πιστεύω ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να τοποθετήσετε Searle ή οποιοδήποτε σχολιαστή για τη συμπεριφορά, σε σωστή προοπτική. Θα βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό για να δείτε σχόλια μου rnc, TLP, PI, OC, TARW και άλλα βιβλία από αυτές τις δύο ιδιοφυΐες της περιγραφικής ψυχολογίας.

S δεν κάνει καμία αναφορά στην prescient δήλωση του W του μυαλού ως μηχανισμός στο TLP, και την καταστροφή του στο μεταγενέστερο έργο του. Από w, S έχει γίνει ο κύριος αποδομητής αυτών των μηχανικών απόψεις της συμπεριφοράς, και το πιο σημαντικό περιγραφικό ψυχολόγος (φιλόσοφος), αλλά δεν συνειδητοποιούν πόσο εντελώς W τον περίμενε ούτε, σε γενικές γραμμές, κάνουν άλλοι (αλλά δείτε τα πολλά έγγραφα και βιβλία του Proudfoot και Copeland για W, Turing και AI). Το έργο του S είναι πολύ πιο εύκολο να ακολουθηθεί από το W, και αν και υπάρχει κάποια ορολογία, είναι ως επί το πλείστον θεαματικά σαφές αν το προσεγγίσετε από τη σωστή κατεύθυνση. Δείτε τις κριτικές μου για το W S και άλλα βιβλία για περισσότερες λεπτομέρειες.

Συνολικά, MSW είναι μια καλή περίληψη των πολλών σημαντικών προόδους πέρα από Wittgenstein που προκύπτει από το μισό αιώνα s της εργασίας, αλλά κατά τη γνώμη μου, το W είναι ακόμα απαραίτητο για τη βασική ψυχολογία μόλις πιάσετε τι λέει (δείτε τις αναθεωρήσεις μου). Στην ιδανική περίπτωση, θα πρέπει να διαβάσετε μαζί: Searle για τη σαφή συνεκτική πεζογραφία και γενικεύσεις σχετικά με τη λειτουργία του S2/S3, απεικονίζεται με οξυδερκή παραδείγματα W της λειτουργίας του S1/S2, και λαμπρή αφορισμούς του. Αν ήμουν πολύ νεότερος θα έγραφα ένα βιβλίο κάνοντας ακριβώς αυτό.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν

Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^ο αιώνας (2019)

"Αλλά δεν πήρα την εικόνα μου για τον κόσμο, ικανοποιώντας τον εαυτό μου από την ορθότητά του: ούτε το έχω επειδή είμαι ικανοποιημένος από την ορθότητά του. Όχι: είναι το κληρονομημένο υπόβαθρο στο οποίο διακρίνω μεταξύ αληθινού και ψευδούς." Wittgenstein OC 94

"Τώρα, αν δεν είναι οι αιτιώτες συνδέσεις που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοιχτές μπροστά μας." Wittgenstein «Το μπλε βιβλίο» p6 (1933)

"Ανοησίες, Ανοησίες, επειδή κάνεις υποθέσεις αντί απλά να περιγράφεις. Εάν το κεφάλι σας στοιχειώνεται από τις εξηγήσεις εδώ, αμελείτε να υπενθυμίσετε στον εαυτό σας τα πιο σημαντικά γεγονότα." Γουίτγκενσταϊν Z 220

"Η φιλοσοφία απλά βάζει τα πάντα μπροστά μας και ούτε εξηγεί ούτε συμπεράνει τίποτα... Κάποιος θα μπορούσε να δώσει το όνομα «φιλοσοφία» σε ό, τι είναι δυνατόν πριν από όλες τις νέες ανακαλύψεις και εφευρέσεις. Γουίτγκενσταϊν PI 126

"Αυτό που παρέχουμε είναι πραγματικά σχόλια για τη φυσική ιστορία του ανθρώπου, όχι τις περιέργειες. Ωστόσο, αλλά μάλλον παρατηρήσεις σχετικά με γεγονότα τα οποία κανείς δεν έχει αμφιβολίες και τα οποία έχουν περάσει μόνο απαρατήρητα, επειδή είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας." Γουίτγκενσταϊν RFM I p142

"Ο στόχος της φιλοσοφίας είναι να στήσει έναν τοίχο στο σημείο όπου η γλώσσα σταματά ούτως ή άλλως." Wittgenstein Φιλοσοφικές Περιστάσεις p187

"Ο μεγαλύτερος κίνδυνος εδώ είναι να θέλεις να παρατηρείς τον εαυτό σου." LWPP1, 459

"Το όριο της γλώσσας αποδεικνύεται από το ότι είναι αδύνατο να περιγράψει ένα γεγονός που αντιστοιχεί (είναι η μετάφραση του) μια πρόταση χωρίς απλά να επαναλάβει την πρόταση (αυτό έχει να κάνει με την kantian λύση στο πρόβλημα της φιλοσοφίας)." Βιογραφικό Βιτγκένσταϊν p10 (1931)

"Αλλά δεν μπορείτε να εξηγήσετε ένα φυσικό σύστημα, όπως μια γραφομηχανή ή έναν εγκέφαλο, εντοπίζοντας ένα μοτίβο που μοιράζεται με την υπολογιστική προσομοίωση του, επειδή η ύπαρξη του προτύπου δεν εξηγεί πώς το σύστημα λειτουργεί πραγματικά ως φυσικό σύστημα. ... Εν ολίγοις, το γεγονός ότι η απόδοση της σύνταξης δεν προσδιορίζει περαιτέρω αιτιώδη εξουσίες είναι μοιραία για τον ισχυρισμό ότι τα προγράμματα παρέχουν αιτιώδη εξηγήσεις της γνωστικής λειτουργίας ... Υπάρχει μόνο ένας φυσικός μηχανισμός, ο εγκέφαλος, με τα διάφορα πραγματικά σωματικά και σωματικά/διανοητικά αιτιώδη επίπεδα περιγραφής." Searle Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα (PNC) p101-103

"Μπορεί να υπάρχουν λόγοι για δράση που είναι δεσμευτικές για μια ορθολογική παράγοντα μόνο και μόνο λόγω της φύσης του γεγονότος που αναφέρεται στη δήλωση λόγο, και ανεξάρτητα από τις επιθυμίες του πράκτορα, τις αξίες, τις στάσεις και τις αξιολογήσεις; ... Το πραγματικό παράδοξο της παραδοσιακής συζήτησης είναι ότι προσπαθεί να δημιουργήσει γκιλοτίνα Hume, η άκαμπτη διάκριση γεγονός-αξίας, σε ένα λεξιλόγιο, η χρήση του οποίου προϋποθέτει ήδη την ανακρίβεια της διάκρισης.» Searle PNC p165-171

"... όλες οι λειτουργίες του καθεστώτος και ως εκ τούτου όλη η θεσμική πραγματικότητα, με εξαίρεση τη γλώσσα, δημιουργούνται από πράξεις ομιλίας που έχουν τη λογική μορφή δηλώσεων... οι μορφές της εν λόγω λειτουργίας του καθεστώτος είναι σχεδόν πάντοτε θέματα deontic εξουσιών... να αναγνωρίζει κάτι ως δικαίωμα, καθήκον, υποχρέωση, απαίτηση και ούτω καθεξής είναι να αναγνωρίσει έναν λόγο για δράση ... αυτές οι deontic δομές κάνουν πιθανές επιθυμία-ανεξάρτητοι λόγοι για τη δράση... Το γενικό σημείο είναι πολύ σαφές: η δημιουργία του γενικού πεδίου των λόγων που βασίζονται στην επιθυμία για δράση προϋποθέτουν την αποδοχή ενός συστήματος ανεξάρτητων από την επιθυμία λόγων δράσης.» Searle PNC p34-49

"Μερικά από τα πιο σημαντικά λογικά χαρακτηριστικά της πρόθεσης είναι πέρα από την προσιτότητα της φαινομενολογίας, επειδή δεν έχουν άμεση φαινομενολογική πραγματικότητα ... Επειδή η δημιουργία της νόημα από νόημα δεν είναι συνειδητά έμπειρος ... δεν υπάρχει... Αυτό είναι... η φαινομενολογική ψευδαισθηση." Searle PNC p115-117

"Η συνείδηση είναι αιτιώδης αναγωγική στις εγκεφαλικές διεργασίες... και η συνείδηση δεν έχει αιτιώτικες δυνάμεις από μόνη της εκτός από τις αιτιώτικες δυνάμεις της υποκείμενης νευροβιολογίας... Αλλά η αιτιώδης αναγωγική ικανότητα δεν οδηγεί σε οντολογική αναγωγική... συνείδηση υπάρχει μόνο ως έμπειρος ... και ως εκ τούτου δεν μπορεί να μειωθεί σε κάτι που έχει ένα τρίτο πρόσωπο οντολογία, κάτι που υπάρχει ανεξάρτητα από τις εμπειρίες." Searle PNC 155-6

"... η βασική εκ προθέσεως σχέση μεταξύ του νου και του κόσμου έχει να κάνει με τις συνθήκες ικανοποίησης. Και μια πρόταση είναι κάτι που μπορεί να σταθεί σε μια σκόπιμη σχέση με τον κόσμο, και δεδομένου ότι αυτές οι σκόπιμες σχέσεις καθορίζουν πάντα τις συνθήκες ικανοποίησης, και μια πρόταση ορίζεται ως κάτι επαρκές για να καθορίσει τους όρους ικανοποίησης, αποδεικνύεται ότι όλη η πρόθεση είναι ένα θέμα προτάσεων.» Searle PNC p193

"Έτσι, οι λειτουργίες του καθεστώτος είναι η κόλλα που κρατούν την κοινωνία ενωμένη. Δημιουργούνται από συλλογική πρόθεση και λειτουργούν με τη μεταφορά deontic εξουσίες ... Με τη σημαντική εξαίρεση της ίδιας της γλώσσας, όλη η θεσμική πραγματικότητα και γι' αυτήν κατά μία έννοια όλος ο ανθρώπινος πολιτισμός δημιουργείται από πράξεις λόγου που έχουν τη λογική μορφή των Δηλώσεων... όλη η ανθρώπινη θεσμική πραγματικότητα δημιουργείται και διατηρείται στην ύπαρξη από (παραστάσεις που έχουν την ίδια λογική μορφή με) Δηλώσεις Καθηκόντων

Κατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που δεν είναι πράξεις ομιλίας με τη ρητή μορφή δηλώσεων.» Searle MSW p11-13

"Πεποιθήσεις, όπως και οι δηλώσεις, έχουν την προς τα κάτω ή το μυαλό (ή λέξη) σε κόσμο κατεύθυνση της ταιριάζει. Και οι επιθυμίες και οι προθέσεις, όπως οι διαταγές και οι υποσχέσεις, έχουν την ανοδική ή παγκόσμια προς το μυαλό (ή λέξη) κατεύθυνση της τακτοποίησης. Πεποιθήσεις ή αντιλήψεις, όπως οι δηλώσεις, υποτίθεται ότι αντιπροσωπεύουν το πώς είναι τα πράγματα στον κόσμο, και με αυτή την έννοια, υποτίθεται ότι ταιριάζουν στον κόσμο. Η conative-volitional κράτη όπως οι επιθυμίες, προηγούμενες προθέσεις και προθέσεις-σε-δράση, όπως οι παραγγελίες και οι υποσχέσεις, έχουν τον κόσμο-to-mind κατεύθυνση της τακτοποίησης.

Δεν πρέπει να αντιπροσωπεύουν το πώς είναι τα πράγματα, αλλά το πώς θα θέλαμε να είναι ή πώς σκοπεύουμε να τα κάνουμε να είναι... Εκτός από αυτές τις δύο σχολές, υπάρχει μια τρίτη, φαντασία, στην οποία το περιεχόμενο της πρότασης δεν υποτίθεται ότι ταιριάζει πραγματικότητα με τον τρόπο που το προτασιακό περιεχόμενο της γνωστικής λειτουργίας και της βούλησης υποτίθεται ότι ταιριάζει ... η παγκόσμια δέσμευση έχει εγκαταλειφθεί και έχουμε ένα περιεχόμενο προτάσεων χωρίς καμία δέσμευση που αντιπροσωπεύει με οποιαδήποτε κατεύθυνση της τακτοποίησης.» Searle MSW p15

"Ακριβώς όπως και σε εκ προθέσεως κράτη μπορούμε να κάνουμε μια διάκριση μεταξύ του είδους του κράτους ... και το περιεχόμενο του κράτους... έτσι, στη θεωρία της γλώσσας μπορούμε να κάνουμε μια διάκριση μεταξύ του είδους της πράξης ομιλίας είναι ... και το περιεχόμενο της πρότασης ... έχουμε το ίδιο περιεχόμενο προτάσεων με διαφορετικό ψυχολογικό τρόπο στην περίπτωση των εκ προθέσεων καταστάσεων, και διαφορετική ισθμιακή δύναμη ή τύπο στην περίπτωση των πράξεων ομιλίας. Επιπλέον, ακριβώς όπως οι πεποιθήσεις μου μπορεί να είναι αλήθεια ή ψευδή και έτσι έχουν το μυαλό-to-world κατεύθυνση της ταιριάζει, έτσι ώστε οι δηλώσεις μου μπορεί να είναι αλήθεια ή ψευδή και έτσι έχουν τη λέξη προς τον κόσμο κατεύθυνση της ταιριάζει. Και ακριβώς όπως οι επιθυμίες ή οι προθέσεις μου δεν μπορούν να είναι αληθινές ή ψευδείς, αλλά μπορούν να ικανοποιηθούν με διάφορους τρόπους ή ανικανοποίητες, έτσι οι εντολές και οι υποσχέσεις μου δεν μπορούν να είναι αληθινές ή ψευδείς, αλλά μπορούν να είναι με διάφορους τρόπους ικανοποιημένες ή ανικανοποίητες – μπορούμε να σκεφτούμε όλες τις σκόπιμες καταστάσεις που έχουν ένα ολόκληρο περιεχόμενο προτάσεων και μια κατεύθυνση προσαρμογής ως αναπαραστάσεις των όρων ικανοποίησης τους. Μια πεποίθηση αντιπροσωπεύει τις συνθήκες αλήθειας, μια επιθυμία αντιπροσωπεύει τις προϋποθέσεις εκπλήρωσης, μια πρόθεση αντιπροσωπεύει τις συνθήκες εκτέλεσης... Το εκ προθέσεως κράτος αντιπροσωπεύει τους όρους ικανοποίησης του... οι άνθρωποι λανθασμένα υποθέτουν ότι κάθε διανοητική αντιπροσωπεία πρέπει να σκεφτεί συνειδητά... αλλά η έννοια της αναπαράστασης, όπως είμαι το χρησιμοποιεί είναι μια λειτουργική και όχι μια οντολογική έννοια. Οτιδήποτε έχει όρους ικανοποίησης, που μπορεί να πετύχει ή να αποτύχει με τρόπο που είναι χαρακτηριστικός της πρόθεσης, είναι εξ ορισμού μια αναπαράσταση των όρων

ικανοποίησης... μπορούμε να αναλύσουμε τη δομή της πρόθεσης των κοινωνικών φαινομένων αναλύοντας τους όρους ικανοποίησης». Searle MSW p28-32

"Τα πρώτα τέσσερα είδη των πράξεων ομιλίας έχουν ακριβή ανάλογα σε εκ προθέσεως κράτη: που αντιστοιχούν σε Assertives είναι πεποιθήσεις, που αντιστοιχούν σε οδηγίες είναι επιθυμίες, που αντιστοιχούν σε Commissives είναι προθέσεις και αντιστοιχεί σε Εκφραστές είναι όλο το φάσμα των συναισθημάτων και άλλες εκ προθέσεως κράτη όπου η προσαρμογή Presup θεωρείται δεδομένη. Αλλά δεν υπάρχει προγλωσσική αναλογική για τις δηλώσεις. Τα προγλωσσικά σκόπιμα κράτη δεν μπορούν να δημιουργήσουν γεγονότα στον κόσμο εκπροσωπώντας αυτά τα γεγονότα όπως υπάρχουν ήδη. Αυτό το αξιοσημείωτο κατόρθωμα απαιτεί μια γλώσσα" MSW p69

"Ομιλητής που σημαίνει... είναι η επιβολή όρων ικανοποίησης υπό όρους ικανοποίησης. Η ικανότητα να γίνει αυτό είναι ένα κρίσιμο στοιχείο των ανθρώπινων γνωστικών ικανοτήτων. Απαιτεί την ικανότητα να σκέφτονται σε δύο επίπεδα ταυτόχρονα, κατά τρόπο που να είναι απαραίτητη για τη χρήση της γλώσσας. Σε ένα επίπεδο, ο ομιλητής παράγει σκόπιμα μια φυσική ομιλία, αλλά σε ένα άλλο επίπεδο η ομιλία αντιπροσωπεύει κάτι. Και η ίδια δυαδικότητα μολύνει το ίδιο το σύμβολο. Σε ένα επίπεδο, είναι ένα φυσικό αντικείμενο όπως οποιοδήποτε άλλο. Σε ένα άλλο επίπεδο, έχει μια έννοια: αντιπροσωπεύει ένα είδος κατάστασης" MSW p74

"... Μόλις έχετε τη γλώσσα, είναι αναπόφευκτο ότι θα έχετε deontology επειδή δεν υπάρχει κανένας τρόπος που μπορείτε να κάνετε τις ρητές πράξεις ομιλίας που εκτελούνται σύμφωνα με τις συμβάσεις μιας γλώσσας χωρίς δημιουργία των δεσμεύσεων. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τις δηλώσεις, αλλά για όλους πράξεις ομιλίας" MSW p82

Αυτά τα αποσπάσματα δεν επιλέγονται τυχαία, αλλά (μαζί με τους άλλους σε σχόλια μου των βιβλίων από αυτές τις δύο ιδιοφυΐες) είναι μια πρός της συμπεριφοράς από δύο μεγαλύτερες περιγραφικές ψυχολόγους μας.

Πριν σχολιάζοντας λεπτομερώς την πραγματοποίηση του Κοινωνικού Κόσμου (MSW) θα προσφέρει πρώτα κάποια σχόλια σχετικά με τη φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και τη σχέση της με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα, όπως αποδεικνύεται στα έργα του Searle (S) και Wittgenstein (W), δεδομένου ότι πιστεύω ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να τοποθετήσετε Searle ή οποιοδήποτε σχολιαστή για τη συμπεριφορά, σε σωστή προοπτική. Θα βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό για να δείτε σχόλια μου rnc, TLP, PI, OC, TARW και άλλα βιβλία από αυτές τις δύο ιδιοφυΐες της περιγραφικής ψυχολογίας, για να πω ότι Searle έχει πραγματοποιήσει το έργο w δεν είναι να πούμε ότι είναι ένα άμεσο αποτέλεσμα της μελέτης W, αλλά μάλλον ότι επειδή υπάρχει μόνο μία ανθρώπινη ψυχολογία (για τον ίδιο λόγο υπάρχει μόνο μία ανθρώπινη καρδιολογία) , ότι κάποιος περιγράφει με ακρίβεια τη συμπεριφορά πρέπει να εκφράζει κάποια παραλλαγή ή επέκταση του τι είπε ο W (όπως πρέπει, αν και οι δύο δίνουν σωστές περιγραφές της συμπεριφοράς). Θεωρώ ότι τα περισσότερα από S προαναγγελλεί σε W, συμπεριλαμβανομένων των

εκδόσεων του διάσημου κινεζικού επιχειρήματος δωμάτιο κατά ισχυρή AI και συναφή θέματα που είναι τα θέματα του Chaps 3-5. Παρεμπιπτόντως, αν το κινεζικό δωμάτιο σας ενδιαφέρει τότε θα πρέπει να διαβάσετε xInt Victor Rodych, αλλά σχεδόν άγνωστο, συμπλήρωμα για την CR - "Searle Freed του κάθε ελάττωμα."

S δεν κάνει καμία αναφορά στην prescient δήλωση του W του μυαλού ως μηχανισμός στο TLP, και την καταστροφή του στο μεταγενέστερο έργο του. Από w, S έχει γίνει ο κύριος αποδομητής αυτών των μηχανικών απόψεις της συμπεριφοράς, και το πιο σημαντικό περιγραφικό ψυχολόγος (φιλόσοφος), αλλά δεν συνειδητοποιούν πόσο εντελώς W τον περίμενε ούτε, σε γενικές γραμμές, κάνουν άλλοι (αλλά δείτε τα πολλά έγγραφα και βιβλία του Proudfoot και Copeland για W, Turing και AI). Το έργο του S είναι πολύ πιο εύκολο να ακολουθηθεί από το W, και αν και υπάρχει κάποια ορολογία, είναι ως επί το πλείστον θεαματικά σαφές αν το προσεγγίσετε από τη σωστή κατεύθυνση. Δείτε τις κριτικές μου για το W S και άλλα βιβλία για περισσότερες λεπτομέρειες.

Wittgenstein είναι για μένα εύκολα το πιο λαμπρό στοχαστής για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Το έργο του στο σύνολό του δείχνει ότι όλη η συμπεριφορά είναι μια επέκταση των έμφυτων αλήθεια-μόνο αξιώματα και ότι συνειδητή ratiocination μας (Σύστημα 2) (S2) προκύπτει από ασυνείδητες μηχανογραφίες (System 1) (S1) και επεκτείνεται λογικά στον πολιτισμό (Σύστημα 3 (S3)). Βλέπε "On Βεβαιότητα"(OC) για την τελική εκτεταμένη θεραπεία του αυτής της ιδέας-και την αναθεώρησή μου για την προετοιμασία. Το σώμα του μπορεί να θεωρηθεί ως το θεμέλιο για κάθε περιγραφή της συμπεριφοράς των ζώων, αποκαλύπτοντας πώς λειτουργεί το μυαλό και πράγματι πρέπει να λειτουργήσει. Το "πρέπει" συνεπαγόταν το γεγονός ότι όλοι οι εγκέφαλοι μοιράζονται μια κοινή καταγωγή και κοινά γονίδια και έτσι υπάρχει μόνο ένας βασικός τρόπος εργασίας, ότι αυτό έχει αναγκαστικά μια αξονική δομή, ότι όλα τα υψηλότερα ζώα μοιράζονται την ίδια εξελιγμένη ψυχολογία που βασίζεται στην περιεκτική φυσική κατάσταση, και ότι στους ανθρώπους αυτό επεκτείνεται σε μια προσωπικότητα (μια γνωστική ή φαινομενολογική ψευδαίσθηση) με βάση τις συσπάσεις μυών του λαιμού (γλώσσα) που εξελίχθηκε για να χειραγωγήσουν άλλους (με παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως ασήμαντο).

Αναμφισβήτητα, το σύνολο του έργου W και S είναι μια ανάπτυξη ή παραλλαγή σε αυτές τις ιδέες. Ένα άλλο σημαντικό θέμα εδώ, και φυσικά σε όλες τις συζητήσεις της ανθρώπινης συμπεριφοράς, είναι η ανάγκη διαχωρισμού των γενετικά προγραμματισμένων αυτοματισμούς, οι οποίοι αποτελούν τη βάση κάθε συμπεριφοράς, από τις επιπτώσεις του πολιτισμού. Αν και λίγοι φιλόσοφοι, ψυχολόγοι, ανθρωπολόγοι, κοινωνιολόγοι κ.λπ., συζητούν ρητά αυτό με έναν περιεκτικό τρόπο, μπορεί να θεωρηθεί ως το σημαντικότερο πρόβλημα που εξετάζουν. Προτείνω ότι θα αποδειχθεί της μέγιστης αξίας για να εξετάσει όλες τις μελέτες της ανώτερης συμπεριφοράς τάξη ως μια προσπάθεια να πειράζω χώρια όχι

μόνο γρήγορη και αργή σκέψη (π.χ., αντιλήψεις και άλλους αυτοματισμούς εναντίον διαθέσεις-S1 και S2 - βλ. παρακάτω), αλλά και τις λογικές επεκτάσεις του S2 στον πολιτισμό (S3).

Τι W που ορίζονται στην τελική περίοδο του (και καθ' όλη την προηγούμενη εργασία του σε ένα λιγότερο σαφή τρόπο) είναι τα θεμέλια της εξελικτικής ψυχολογίας (EP), ή αν προτιμάτε, ψυχολογία, γνωστική γλωσσολογία, πρόθεση, υψηλότερη τάξη σκέψης ή απλά συμπεριφορά των ζώων. Δυστυχώς, σχεδόν κανείς δεν φαίνεται να συνειδητοποιούν ότι τα έργα του είναι ένα μοναδικό εγχειρίδιο της περιγραφικής ψυχολογίας που είναι τόσο σημαντική τώρα όσο και την ημέρα που γράφτηκε. Είναι σχεδόν καθολικά αγνοούνται από την ψυχολογία και άλλες επιστήμες της συμπεριφοράς και των ανθρωπιστικών επιστημών, και ακόμη και εκείνοι οι λίγοι που τον έχουν περισσότερο ή λιγότερο κατανοητό, δεν έχουν συνειδητοποιήσει την έκταση της πρόβλεψης του τις τελευταίες εργασίες για το EP και γνωστικές ψευδαισθήσεις (Θεωρία του Νου, διαμόρφωση, οι δύο εαυτούς της γρήγορης και αργής σκέψης κ.λπ., - δείτε παρακάτω). Το έργο του Searle στο σύνολό του παρέχει μια εκπληκτική περιγραφή της υψηλότερης τάξης κοινωνικής συμπεριφοράς που είναι δυνατή λόγω της πρόσφατης εξέλιξης των γονιδίων για τη διάθεση της ψυχολογίας, ενώ το μεταγενέστερο W δείχνει πώς βασίζεται σε αλήθεια μόνο ασυνείδητα αξιώματα του S1 που εξελίχθηκε σε συνειδητή διάθεση πρόταση σκέψης του S2.

Πολύ πριν Searle, W απέρριψε την ιδέα ότι το Bottom Up προσεγγίσεις της φυσιολογίας, πειραματική ψυχολογία και τον υπολογισμό (π.χ., Συμπεριφορισμός, Λειτουργικότητα, Ισχυρή AI, Δυναμική Θεωρία Συστημάτων, Υπολογιστική Θεωρία του Νου, κ.λπ.) θα μπορούσε να αποκαλύψει τι top down αποκατασκευές του Γλωσσικά Παιχνίδια (LG) έκανε. Οι κύριες δυσκολίες που σημείωσε είναι να κατανοήσουμε τι είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας (μπορούμε τώρα να δούμε αυτό ως άγνοια στο Σύστημα 1 (περίπου αυτό που S αποκαλεί «η φαινομενολογική ψευδαίσθηση») και να συλλάβει ασάφεια ("Η μεγαλύτερη δυσκολία σε αυτές τις έρευνες είναι να βρούμε έναν τρόπο να εκπροσωπεί ασάφεια" LWPP1, 347).

Όπως και με άλλους αφορισμούς του, προτείνω κάποιος θα πρέπει να λάβει σοβαρά το σχόλιο W ότι ακόμη και αν ο Θεός θα μπορούσε να εξετάσει στο μυαλό μας δεν μπορούσε να δει τι σκεφτόμαστε - αυτό θα πρέπει να είναι το σύνθημα του Ενσωματωμένου Νου και, όπως S καθιστά σαφές, της Γνωστικής Ψυχολογίας. Αλλά ο Θεός θα μπορούσε να δει τι αντιλαμβανόμαστε και θυμόμαστε και αντανάκλαστική σκέψη μας, δεδομένου ότι αυτές οι λειτουργίες S1 είναι πάντα αιτιώδη νοητικές καταστάσεις, ενώ S2 διαθέσεις είναι μόνο δυναμικά CMS. Αυτό δεν είναι μια θεωρία, αλλά ένα γεγονός για τη γραμματική μας και τη φυσιολογία μας. S muddies τα νερά εδώ, επειδή αναφέρεται σε διαθέσεις ως ψυχικές καταστάσεις, καθώς, αλλά όπως W έκανε εδώ και πολύ καιρό, δείχνει ότι η γλώσσα της αιτιότητας απλά δεν ισχύει για την υψηλότερη σειρά αναδυόμενες περιγραφές S2-και πάλι δεν είναι μια θεωρία, αλλά μια περιγραφή για το πώς λειτουργεί η γλώσσα (σκέψης).

Αυτό φέρνει ένα άλλο σημείο που είναι εξέχουσα θέση στο W, αλλά αρνήθηκε από S, ότι το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δώσουμε περιγραφές και όχι μια θεωρία. S επιμένει ότι παρέχει θεωρίες, αλλά φυσικά "θεωρία" και "περιγραφή" είναι γλωσσικά παιχνίδια πάρα πολύ και μου φαίνεται θεωρία S είναι συνήθως περιγραφή W-ένα τριαντάφυλλο από οποιοδήποτε άλλο όνομα Σημείο W ήταν ότι με την προσκόλληση σε οξυδερκή παραδείγματα που όλοι γνωρίζουμε ότι είναι αλήθεια λογαριασμούς της συμπεριφοράς μας, αποφεύγουμε την κινούμενη άμμο των θεωρών που προσπαθούν να λογοδοτήσουν για όλες τις συμπεριφορές (ΟΛΑ τα γλωσσικά παιχνίδια), ενώ S θέλει να γενικεύσει και αναπόφευκτα πηγαίνει παραστρατημένος (δίνει πολλά παραδείγματα των δικών του λαθών στο PNC). Όπως S και άλλοι τροποποιούν ατέλειωτα τις θεωρίες τους για να λογοδοτήσουν για τα πολυσχιδή γλωσσικά παιχνίδια παίρνουν όλο και πιο κοντά στην περιγραφή της συμπεριφοράς μέσω πολλών παραδειγμάτων, όπως έκανε W.

Μερικά από τα αγαπημένα θέματα του W στο αργότερα δεύτερο του και την τρίτη περίοδο του είναι τα διαφορετικά (αλλά διαψήφια) LG της γρήγορης και αργής σκέψης (Σύστημα 1 και 2 ή κατά προσέγγιση Πρωτοβάθμια Γλωσσικά Παιχνίδια (PLG του) και Δευτεροβάθμια ς Γλώσσας Παιχνίδια (SLG) του Εσωτερικού και του Εξωτερικού - βλέπε π.χ., Johnston-«Wittgenstein: Επανεξέταση της Εσωτερικής» για το πώς σύγχυση των δύο είναι μια σημαντική βιομηχανία στη φιλοσοφία και την ψυχολογία) , η αδυναμία της ιδιωτικής γλώσσας και η αξονική δομή κάθε συμπεριφοράς. Ρήματα όπως «σκέψη», «βλέποντας» περιγράφεται για πρώτη φορά S1 λειτουργίες, αλλά ως S2 εξελίχθηκε ήρθαν να εφαρμοστούν σε αυτό, καθώς, οδηγώντας σε ολόκληρη τη μυθολογία του εσωτερικού που προκύπτει από π.χ., προσπαθώντας να αναφερθώ σε φαντασία σαν να έβλεπε εικόνες μέσα στον εγκέφαλο. Η PLG είναι η απλή αυτοματοποιημένη εκφράσεις από ακούσια μας, Σύστημα 1, γρήγορη σκέψη, νευρώννα καθρέφτη, αλήθεια μόνο, μη-πρόταση, ψυχική κράτη- αντιλήψεις και τις μνήμες μας και αντανάκλαστικές πράξεις («θα») συμπεριλαμβανομένου του Συστήματος 1 Αλήθειες και UOΑ1 -- Κατανόηση του Οργανισμού 1 - και Emotions1- όπως η χαρά, αγάπη, θυμός), η οποία μπορεί να περιγραφεί αιτιώδη, ενώ η εξελικτικά αργότερα εκφράσεις SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά ή περιγραφές εθελοντικά, ενώ η εξελικτικά αργότερα εκφράσεις SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά ή περιγραφές εθελοντικά εκούσια ή περιγραφές εθελοντικά είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά, ενώ η εξελικτικά αργότερα εκφράσεις SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά ή περιγραφές εθελοντικά, ενώ η εξελικτικά αργότερα είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά ή περιγραφές εθελοντικά, ενώ οι εξελικτικά αργότερα εκφράσεις SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικών ή περιγραφές εθελοντικά, ενώ οι εξελικτικά αργότερα εκφράσεις slg είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά εθελοντικά ή περιγραφές εθελοντικά, ενώ οι εξελικτικά αργότερα εκφράσεις SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικών ή περιγραφές εθελοντικών ή περιγραφών εθελοντικά εθελοντικά, ενώ οι εξελικτικά αργότερα εκφράσεις slg είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικά εθελοντικά, ενώ οι εξελικτικά αργότερα εκφράσεις SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικ , Σύστημα 2, αργή σκέψη, διανοητικοποίηση νευρώνες, testable αλήθεια ή ψευδή, πρόταση, Truth2 και UOΑ2 και Emotions2- χαρά, αγαπώντας, μισώντας, η διάθεση (και συχνά

αντιπαράδειγμα) φαντάζονται, υποθέτοντας, σκοπεύουν, σκέψης, γνωρίζοντας, πιστεύοντας, κ.λπ., η οποία μπορεί να περιγραφεί μόνο από την άποψη των λόγων (δηλαδή, είναι απλά ένα γεγονός που προσπαθεί να περιγράψει το σύστημα 2 από την άποψη της νευροχημείας, ατομικής φυσικής, μαθηματικά, απλά δεν έχει νόημα - βλέπε W για πολλά παραδείγματα και Searle για καλή disquisitions σε αυτό).

Δεν είναι δυνατόν να περιγράψουμε τους αυτοματισμούς του Συστήματος 1 από την άποψη των λόγων (π.χ., «το βλέπω αυτό ως μήλο επειδή...») εκτός αν θέλετε να δώσετε έναν λόγο από την άποψη του EK, της γενετικής, της φυσιολογίας, και όπως έχει αποδείξει επανειλημμένα ο W δεν έχει νόημα να δώσουμε «εξηγήσεις» με την προϋπόθεση ότι θα έχουν νόημα στο μέλλον--«Τίποτα δεν είναι κρυφό»--έχουν νόημα τώρα ή ποτέ.

Ένα ισχυρό ευρετικό είναι να διαχωριστεί η συμπεριφορά και η εμπειρία σε Πρόθεση 1 και Πρόθεση 2 (π.χ., Σκέψη 1 και Σκέψη 2, Συναισθήματα 1 και Συναισθήματα 2 κ.λπ.) και ακόμη και σε Αλήθειες 1 (Τ μόνο αξιώματα) και Αλήθειες 2 (εμπειρικές επεκτάσεις ή "Θεωρήματα" που προκύπτουν από τη λογική επέκταση του Αλήθειες 1). W αναγνώρισε ότι «Τίποτα δεν είναι κρυφό»--δηλαδή, ολόκληρη η ψυχολογία μας και όλες οι απαντήσεις σε όλες τις φιλοσοφικές ερωτήσεις είναι εδώ στη γλώσσα μας (η ζωή μας) και ότι η δυσκολία δεν είναι να βρούμε τις απαντήσεις, αλλά να τις αναγνωρίσουμε όπως πάντα εδώ μπροστά μας -- απλά πρέπει να σταματήσουμε να προσπαθούμε να κοιτάζουμε βαθύτερα.

FMRI, PET, TCMS, iRNA, υπολογιστικά ανάλογα, AI και όλα τα υπόλοιπα είναι συναρπαστικοί και ισχυροί τρόποι για να επεκτείνει έμφυτη αξονική ψυχολογία μας, να παρέχει τη φυσική βάση για τη συμπεριφορά μας και να διευκολύνει την ανάλυσή μας των γλωσσικών παιχνιδιών που παρ'όλα αυτά παραμένουν ανεξήγητα - EP είναι ακριβώς αυτός ο τρόπος - και αμετάβλητη. Τα πραγματικά-μόνο αξιώματα, που εξερευνούνται πιο λεπτομερώς σε 'στη βεβαιότητα', είναι W (και αργότερα Searle) «rockrock» ή «υπόβαθρο» δηλαδή, εξελικτική ψυχολογία, τα οποία είναι ανιχνεύσιμα στις αυτοματοποιημένες αληθινός-μόνο αντιδράσεις των βακτηριδίων και των απογόνων τους (π.χ., άνθρωποι), οι οποίοι εξελίχθηκαν και λειτουργούν από το μηχανισμό της περιεκτικής ικανότητας (IF)--βλέπουν τις θαυμάσιες «αρχές Bourke της κοινωνικής εξέλιξης».

W επέμεινε ότι θα πρέπει να θεωρούμε την ανάλυσή μας της συμπεριφοράς ως περιγραφές και όχι εξηγήσεις, αλλά φυσικά αυτά είναι επίσης πολύπλοκα γλωσσικά παιχνίδια και την περιγραφή ενός ατόμου είναι εξήγηση του άλλου. Ξεκινώντας με την έμφυτη αλήθεια-μόνο, δεν υπάρχει (αυτοματοποιημένη και μη αμετάβλητη) απαντήσεις τους στον κόσμο, τα ζώα επεκτείνουν την αξονική κατανόηση τους μέσω των εκπύσεων σε περαιτέρω αλήθεια μόνο αντιλήψεις ("θεωρήματα" όπως θα μπορούσαμε να τους αποκαλούμε, αλλά αυτό είναι ένα σύνθετο γλωσσικό παιχνίδι, ακόμη και στο πλαίσιο των μαθηματικών).

Οι τυραννόσαυροι και οι μεσόνες γίνονται τόσο αδιαφιλονίκητοι όσο η ύπαρξη των δύο χεριών μας ή η αναπνοή μας. Αυτό αλλάζει δραματικά την άποψη της

ανθρώπινης φύσης. Θεωρία του μυαλού (TOM) δεν είναι μια θεωρία σε όλα, αλλά μια ομάδα αλήθεια-μόνο Αντιλήψεις του Οργανισμού (UOA ένας όρος που επινόησε πριν από 10 χρόνια), τα οποία τα νεογέννητα ζώα (συμπεριλαμβανομένων των μύγες και τα σκουλήκια, αν UOA είναι κατάλληλα καθορισμένο) έχουν και στη συνέχεια να επεκταθεί σε μεγάλο βαθμό (σε υψηλότερα eukaryotes). Ωστόσο, όπως σημειώνω εδώ, W κατέστησε πολύ σαφές ότι για μεγάλο μέρος της πρόθεσης υπάρχουν Σύστημα 1 και Σύστημα 2 εκδόσεις (γλωσσικά παιχνίδια) -το γρήγορο ασυνείδητο UOA1 και το Slow συνειδητή UOA2 και φυσικά αυτά είναι ευρετική για πολύπλευρα φαινόμενα. Αν και η πρώτη ύλη για S2 είναι S1, S2 τροφοδοτεί επίσης πίσω σε S1-υψηλότερη φλωϊώδη ανατροφοδότηση στα χαμηλότερα επίπεδα αντίληψης, μνήμη, αντανάκλαστική σκέψη που είναι μια θεμελιώδης της ψυχολογίας. Πολλά από τα παραδείγματα w διερευνήσει αυτό το δρόμο διπλής κατεύθυνσης (π.χ., δείτε τις συζητήσεις της πάπιας / κουνέλι και «βλέποντας ως» στο Johnston).

Νομίζω ότι είναι σαφές ότι η έμφυτη αλήθεια-μόνο αξιώματα W καταλαμβάνεται με όλη την εργασία του, και σχεδόν αποκλειστικά στο OC (το τελευταίο έργο του «On Βεβαιότητα»), είναι ισοδύναμα με τη γρήγορη σκέψη ή το σύστημα 1 που βρίσκεται στο κέντρο της τρέχουσας έρευνας (π.χ., βλέπε Kahneman- "Thinking Fast and Slow", αλλά δεν έχει ιδέα w που το πλαίσιο περίπου 75 χρόνια πριν), η οποία είναι ακούσια και ασυνείδητη και η οποία αντιστοιχεί στις διανοητικές καταστάσεις της αντίληψης (συμπεριλαμβανομένης της UOA1) και τη μνήμη και ακούσιες πράξεις, όπως σημειώνει w ξανά και ξανά σε ατελείωτες παραδείγματα. Κάποιος θα μπορούσε να καλέσει αυτά τα "ενδοεγκεφαλικά αντανάκλαστικά"(ίσως το 99% του συνόλου της εγκαταλείψωσης μας, αν μετρηθεί με τη χρήση ενέργειας στον εγκέφαλο).

Αργή ή ανακλαστική μας, περισσότερο ή λιγότερο "συνειδητή" (προσέξτε ένα άλλο δίκτυο των γλωσσικών παιχνιδιών!) Δεύτερη αυτο δραστηριότητα του εγκεφάλου αντιστοιχεί σε αυτό που W χαρακτηρίζεται ως "διαθέσεις" ή "κλίσεις", οι οποίες αναφέρονται σε ικανότητες ή πιθανές ενέργειες, δεν είναι ψυχικές καταστάσεις (ή όχι με την ίδια έννοια), και δεν έχουν καμία συγκεκριμένη χρονική στιγμή της εμφάνισης ή / και διάρκειας. Αλλά λέξεις διάθεση όπως "γνωρίζοντας", "κατανόηση", "σκέψη", "πιστεύοντας", την οποία W συζήτησαν εκτενώς, έχουν τουλάχιστον δύο βασικές χρήσεις. Το ένα είναι μια περίεργη φιλοσοφική χρήση (αλλά αποφοιτώντας σε καθημερινές χρήσεις) που εξηγείται από Moore (των οποίων τα έγγραφα ενέπνευσε W να γράψει OC), η οποία αναφέρεται στην αλήθεια-μόνο προτάσεις που προκύπτουν από άμεσες αντιλήψεις και μνήμη, δηλαδή, έμφυτη αξονική ψυχολογία S1 μας («Ξέρω αυτά είναι τα χέρια μου»), και το S2 ένα, η οποία είναι η συνήθης χρήση τους ως διαθέσεις, η οποία μπορεί να ενεργήσει έξω, και η οποία μπορεί να γίνει αλήθεια ή ψευδής («Ξέρω δρόμο μου σπίτι»).

Η έρευνα της ακούσιας γρήγορης σκέψης έχει φέρει επανάσταση στην ψυχολογία, τα οικονομικά (π.χ., το βραβείο Νόμπελ του Kahneman) και άλλους κλάδους με ονόματα όπως "γνωστικές ψευδαισθήσεις", "αστάρωμα", "διαμόρφωση", "ευρετική" και "προκαταλήψεις". Φυσικά αυτά είναι πάρα πολύ τα γλωσσικά παιχνίδια έτσι θα υπάρχουν όλο και λιγότερο χρήσιμοι τρόποι να χρησιμοποιηθούν αυτές οι λέξεις, και οι μελέτες και οι συζητήσεις θα ποικίλουν από το «καθαρό» σύστημα 1 στους

συνδυασμούς 1 και 2 (ο κανόνας όπως W κατέστησε σαφές), αλλά πιθανώς όχι πάντα της αργής διάθεσης του συστήματος 2 μόνο, δεδομένου ότι οποιαδήποτε σκέψη ή η σκόπιμη δράση συστημάτων 2 δεν μπορεί να εμφανιστεί χωρίς συμμετοχή ενός μέρους του περίπλοκου δικτύου των «γνωστικών ενοτήτων», "μηχανές συμπίεσμα", "ενδοεγκεφαλικά αντανάκλαστικά", "αυτοματισμούς", "γνωστικά αξιώματα", "φόντο" ή "υπόστρωμα" (όπως w και αργότερα Searle κλήση EP μας).

Αν και W προειδοποίησε συχνά κατά της θεωρίας και παράγονται περισσότερα και καλύτερα παραδείγματα της γλώσσας σε δράση από τον καθένα, θα μπορούσε κανείς να πει ότι οι συνολικές αφορισμούς του απεικονίζεται από παραδείγματα αποτελούν την πιο ολοκληρωμένη "θεωρία" της συμπεριφοράς ("πραγματικότητα") ποτέ περιφραγμένο.

Τέλος, επιτρέψτε μου να προτείνω ότι με αυτή την προοπτική, W δεν είναι σκοτεινή, δύσκολη ή άσχετη, αλλά σπινθηροβόλο, βαθιά και κρυστάλινα, ότι γράφει αφορισμός και τηλεγραφικά, επειδή σκεφτόμαστε και συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο, και ότι για να τον χάσετε είναι να χάσετε μία από τις μεγαλύτερες πνευματικές περιπέτειες δυνατό.

Τώρα που έχουμε μια λογική αρχή για τη λογική δομή του ορθολογισμού (η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης) που ορίζονται μπορούμε να εξετάσουμε τον πίνακα της πρόθεσης που προκύπτει από αυτό το έργο, το οποίο έχω κατασκευάσει τα τελευταία χρόνια. Βασίζεται σε ένα πολύ απλούστερο από Searle, το οποίο με τη σειρά του οφείλει πολλά σε Wittgenstein. Έχω επίσης ενσωματωθεί σε τροποποιημένους πίνακες μορφή που χρησιμοποιούνται από τους σημερινούς ερευνητές στην ψυχολογία των διαδικασιών σκέψης που αποδεικνύεται στις τελευταίες 9 σειρές. Θα πρέπει να αποδειχθεί ενδιαφέρον να το συγκρίνουμε με εκείνες σε 3 πρόσφατες ποσότητες Peter Hacker για την ανθρώπινη φύση. Προσφέρω αυτόν τον πίνακα ως ευρετική για την περιγραφή της συμπεριφοράς που βρίσκω πιο πλήρη και χρήσιμη από οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο που έχω δει και όχι ως μια τελική ή πλήρη ανάλυση, η οποία θα πρέπει να είναι τρισδιάστατη με εκατοντάδες (τουλάχιστον) βέλη που πηγαινουν σε πολλές κατευθύνσεις με πολλά (ίσως όλα) μονοπάτια μεταξύ S1 και S2 είναι αμφίδρομη. Επίσης, η ίδια η διάκριση μεταξύ S1 και S2, γνωστική και πρόθυμη, αντίληψη και μνήμη, μεταξύ του συναισθήματος, της γνώσης, της πίστης και της αναμονής κ.λπ. Πολλά σύνθετα διαγράμματα έχουν δημοσιευθεί από τους επιστήμονες, αλλά θεωρώ ότι της ελάχιστης χρησιμότητας όταν σκεφτόμαστε τη συμπεριφορά (σε αντίθεση με τη σκέψη για τη λειτουργία του εγκεφάλου). Κάθε επίπεδο περιγραφής μπορεί να είναι χρήσιμο σε ορισμένα πλαίσια, αλλά θεωρώ ότι είναι πιο χονδροειδείς ή λεπτότερα όρια χρησιμότητα.

Η λογική δομή του ορθολογισμού (LSR), ή η λογική δομή του μυαλού (LSM), η λογική δομή της συμπεριφοράς (LSB), η λογική δομή της σκέψης (LST), η λογική δομή της συνείδησης (LSC), η λογική δομή της προσωπικότητας (LSP), η περιγραφική ψυχολογία της συνείδησης (DSC), η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης διαταγής (DPHOT), σκόπιμα-ο κλασικός όρος.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	Ρι**	ΙΑ***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανέννας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανέννας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Έχω μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της

γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτός ο πίνακας είναι μόνο ένας ιδιαίτερα απλουστευμένος ευρετικός χωρίς πλαίσιο και κάθε χρήση μιας λέξης πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο του. Η καλύτερη εξέταση της παραλλαγής πλαισίου είναι στους πρόσφατους 3 τόμους Peter Hacker στην ανθρώπινη φύση, οι οποίοι παρέχουν τους πολυάριθμους πίνακες και τα διαγράμματα που πρέπει να συγκριθούν με αυτό.

Όσοι επιθυμούν μια ολοκληρωμένη μέχρι σήμερα υπόψη του Wittgenstein, Searle και την ανάλυσή τους της συμπεριφοράς από τη σύγχρονη άποψη δύο συστημάτων μπορεί να συμβουλευτείτε το άρθρο μου Η λογική δομή της φιλοσοφίας, ψυχολογίας, νου και γλώσσας, όπως αποκαλύφθηκε στο Wittgenstein και Searle (2016).

Τώρα για μερικά σχόλια σχετικά με MSW Searle του. Θα κάνω κάποιες αναφορές σε ένα άλλο από τα πρόσφατα έργα του, τα οποία έχω αναθεωρηθεί-Φιλοσοφία σε ένα Νέο Αιώνα (PNC).

Οι ιδέες εδώ έχουν ήδη δημοσιευθεί και τίποτα δεν θα αποτελέσει έκπληξη για όσους έχουν συμβαδίσει με το έργο του. Όπως w, θεωρείται ως ο καλύτερος φιλόσοφος standup της εποχής του και το γραπτό έργο του είναι σταθερή ως βράχος και πρωτοποριακή σε όλη. Ωστόσο, η αποτυχία του να λάβει τα μεταγενέστερα W αρκετά σοβαρά οδηγεί σε κάποια λάθη και συγχύσεις. Σε διάφορα σημεία του έργου του (π.χ., p7 του PNC) σημειώνει δύο φορές ότι η βεβαιότητά μας σχετικά με τα βασικά γεγονότα οφείλεται στο συντριπτικό βάρος της λογικής που υποστηρίζει τους ισχυρισμούς μας, αλλά ο W έδειξε οριστικά στο «On That» ότι δεν υπάρχει δυνατότητα αμφιβολίας για την πραγματική αξονική δομή των αντιλήψεων, των αναμνήσεων και των σκέψεων του Συστήματός μας, καθώς είναι η ίδια η βάση για την κρίση (λόγος) και δεν μπορεί να κριθεί. Στην πρώτη πρόταση για p8 του PNC μας λέει ότι η βεβαιότητα είναι αναθεωρήσιμη, αλλά αυτό το είδος της «βεβαιότητας», την οποία θα μπορούσαμε να ονομάσουμε Βεβαιότητα2, είναι το αποτέλεσμα της επέκτασης της αξονικής και μη αναθεωρήσιμης βεβαιότητας μας (Βεβαιότητα1 του S1) μέσω της εμπειρίας και είναι εντελώς διαφορετική, όπως είναι πρόταση (αληθής ή ψευδής). Αυτό είναι φυσικά ένα κλασικό παράδειγμα της «μάχης ενάντια στη μαγείωση της νοημοσύνης μας από τη γλώσσα» που W επέδειξε επανειλημμένως. Μία λέξη- δύο (ή πολλές) ξεχωριστές χρήσεις.

Στο p12 του PNC, η «συνείδηση» περιγράφεται ως αποτέλεσμα της αυτοματοποιημένης λειτουργίας του Συστήματος 1 που είναι «υποκειμενική» σε πολλές εντελώς διαφορετικές αισθήσεις, και όχι, στην κανονική περίπτωση, ένα θέμα αποδεικτικών στοιχείων, αλλά μια πραγματική κατανόηση στη δική μας περίπτωση και μια πραγματική αντίληψη μόνο στην περίπτωση των άλλων.

Πιστεύω ότι w έχει μια καλύτερη κατανόηση του νου / σύνδεση γλώσσα, όπως ο ίδιος θεωρεί ότι είναι συνώνυμη σε πολλά πλαίσια, και το έργο του είναι μια λαμπρή έκθεση του νου, όπως αποδεικνύεται σε πολλά οξυδερκή παραδείγματα της χρήσης της γλώσσας. Όπως αναφέρεται παραπάνω, "Τώρα, αν δεν είναι η αιτιώδης συνάφεια

που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοικτές μπροστά μας." Κάποιος μπορεί να αρνηθεί ότι οποιαδήποτε αναθεώρηση των εννοιών μας (γλωσσικά παιχνίδια) της αιτιώδους συνάφειας ή της ελεύθερης θέλησης είναι απαραίτητη ή ακόμα και δυνατή. Μπορείτε να διαβάσετε ακριβώς για οποιαδήποτε σελίδα του W για τους λόγους. Είναι ένα πράγμα να πούμε παράξενα πράγματα για τον κόσμο χρησιμοποιώντας παραδείγματα από την κβαντική μηχανική, αβεβαιότητα κ.λπ., αλλά είναι άλλο να πούμε κάτι σχετικό με την κανονική χρήση των λέξεων μας.

Οι deontic δομές ή «κοινωνική κόλλα» είναι οι αυτόματες γρήγορες ενέργειες S1 που παράγουν τις αργές διαθέσεις S2 που επεκτείνονται αδυσώπητα κατά τη διάρκεια της προσωπικής ανάπτυξης σε ένα ευρύ φάσμα των αυτόματων ασυνείδητων καθολικών πολιτιστικών deontic σχέσεων με άλλους (S3). Αν και αυτό είναι *précis* μου της συμπεριφοράς περιμένω ότι περιγράφει αρκετά το έργο του S.

Εκείνοι που επιθυμούν να εξοικειωθούν με τα γνωστά επιχειρήματα του S ενάντια στη μηχανική άποψη του μυαλού, που μου φαίνεται οριστικό, μπορούν να συμβουλευθούν *chaps 3-5* του PNC του. Έχω διαβάσει ολόκληρα βιβλία των απαντήσεων σε αυτά και συμφωνώ με s ότι όλοι χάνουν την πολύ απλή λογική (ψυχολογική) σημεία που κάνει (και η οποία, σε γενικές γραμμές, W έκανε μισό αιώνα νωρίτερα). Για να το θέσω με τους όρους μου, S1 αποτελείται από ασυνείδητο, γρήγορο, φυσικό, αιτιώδη, αυτόματα, μη πρόταση, αλήθεια μόνο ψυχική καταστάσεις, ενώ αργή S2 μπορεί μόνο με συνέπεια να περιγραφεί από την άποψη των λόγων για τις δράσεις που είναι περισσότερο ή λιγότερο συνειδητή διαθέσεις για τη συμπεριφορά (πιθανές ενέργειες) που είναι ή μπορεί να γίνει πρόταση (T ή F). Οι υπολογιστές και η υπόλοιπη φύση έχουν προκύψει μόνο εκ προθέσεως που εξαρτάται από την προοπτική μας, ενώ τα υψηλότερα ζώα έχουν πρωτογενή πρόθεση που είναι ανεξάρτητη από την προοπτική. Όπως s και W εκτιμούν, η μεγάλη ειρωνεία είναι ότι αυτές οι υλιστικές ή μηχανικές μειώσεις της ψυχολογίας μεταμφίεση ως επιστήμη αιχμής, αλλά στην πραγματικότητα είναι εντελώς αντι-επιστημονική. Φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και γνωστική ψυχολογία (απελευθερωμένη από δεισιδαιμονία) γίνονται χέρι-χέρι στο γάντι και είναι Hofstadter, Dennett, Kurzweil κ.λπ., οι οποίοι έχουν μείνει έξω στο κύριο.

Μου φαίνεται αρκετά προφανές (όπως ήταν να W) ότι η μηχανική άποψη του νου υπάρχει για τον ίδιο λόγο με σχεδόν όλες τις συμπεριφορές-είναι η προεπιλεγμένη λειτουργία του EK μας, η οποία επιδιώκει εξηγήσεις όσον αφορά το τι μπορούμε σκόπιμα να σκεφτούμε αργά, και όχι στην αυτοματοποιημένη S1, εκ των οποίων ως επί το πλείστον παραμένουν αγνοεί (TPI). Θεωρώ ότι η περιγραφή w της αξονικής κληρονόμησης την ψυχολογία μας και τις επεκτάσεις του στο OC του και άλλα 3η περίοδο λειτουργεί να είναι βαθύτερη από ό, τι S (ή οποιοδήποτε), και έτσι δεν είμαστε «σίγουροι» ότι τα σκυλιά έχουν τις αισθήσεις τους, αλλά μάλλον δεν είναι ανοικτή σε (δεν είναι δυνατόν να) αμφιβολία.

Κεφάλαιο 5 του PNC S κατεδαφίζει όμορφα Υπολογιστική Θεωρία του Νου, Γλώσσα της Σκέψης κ.λπ., σημειώνοντας ουστο «υπολογισμό», «πληροφορίες», «σύνταξη», «αλγόριθμος», «λογική», «πρόγραμμα», κ.λπ., είναι παρατηρητής σχετική (δηλαδή,

ψυχολογική) όρους και δεν έχουν καμία φυσική ή μαθηματική έννοια με αυτή την ψυχολογική έννοια, αλλά φυσικά υπάρχουν και άλλες αισθήσεις που έχουν δοθεί πρόσφατα ως επιστήμη έχει αναπτυχθεί. Και πάλι, οι άνθρωποι μαγεύονται από τη χρήση της ίδιας λέξης για να αγνοήσουν τη μεγάλη διαφορά στη χρήση της (που σημαίνει). Και φυσικά, όλα αυτά είναι μια επέκταση του κλασικού Wittgenstein.

Κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος θα πρέπει να διαβάσει το κεφάλαιο 6 του PNC S "Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση" (TPI), όπως δείχνει υπέρτατες λογικές ικανότητες του και την αποτυχία του να εκτιμήσουν την πλήρη δύναμη του αργότερα W, και η μεγάλη ευρετική αξία των πρόσφατων ψυχολογική έρευνα για τους δύο εαυτούς. Είναι σαφές ως κρύσταλλο ότι TPI οφείλεται στην άγνοια για τους αυτοματισμούς του S1 και να λάβει την αργή συνειδητή σκέψη του S2, όπως δεν είναι μόνο πρωτογενή, αλλά όπως όλα όσα υπάρχουν. Αυτό είναι κλασικό Κενό Σχιστόλιθος τύφλωση. Είναι επίσης σαφές ότι w έδειξε αυτό περίπου 60 χρόνια νωρίτερα και έδωσε επίσης το λόγο για αυτό στην υπεροχή του αλήθεια-μόνο ασυνείδητο αυτόματο αξονικό δίκτυο της έμφυτης Σύστημα μας 1 (αν και φυσικά δεν χρησιμοποίησε αυτούς τους όρους).

Αλλά το πραγματικά σημαντικό πράγμα είναι ότι TPI δεν είναι μόνο μια αποτυχία μερικών φιλοσόφων, αλλά μια καθολική τύφλωση στην εξελικτική ψυχολογία μας (EP) που είναι η ίδια ενσωματωμένη στο EK και η οποία έχει τεράστιες (και θανατηφόρες) επιπτώσεις για τον κόσμο. Είμαστε όλοι μαριονέτες κρέατος σκοπιάει μέσα από τη ζωή για γενετικά προγραμματισμένη αποστολή μας να καταστρέψει τη γη. Σχεδόν απόλυτη ενασχόληση μας με τη χρήση του δεύτερου εαυτού S2 προσωπικότητα για να επιδοθούν τα παιδικά ικανοποίηση του S1 δημιουργεί Κόλαση στη Γη. Όπως με όλους τους οργανισμούς, είναι μόνο για την αναπαραγωγή και τη συσσώρευση των πόρων τους. S1 γράφει το παιχνίδι και S2 πράξεις έξω. Ο Ντικ και η Τζέιν θέλουν να παίξουν το σπίτι-- αυτή είναι η μαμά και αυτή είναι ο μπαμπάς και αυτό και αυτό και αυτό είναι το μωρό.

Ίσως θα μπορούσε κανείς να πει ότι TPI είναι ότι είμαστε άνθρωποι και όχι μόνο ένα άλλο πρωτεύον-μια μοιραία γνωστική ψευδαίσθηση.

Το πρόγραμμα γονιδίων S1 που (συνήθως) τραβά τις χορδές (συμβάσεις των μυών) των μαριονέτες κρέατος μέσω S2. Τέλος της ιστορίας. Και πάλι, πρέπει να διαβάσει τα σχόλιά μου σχετικά με ος W έτσι αλλάζει το "καλό λόγο για να πιστεύουμε" στο κάτω μέρος του p171 και στην κορυφή του p172 να "ξέρει" (με την πραγματική έννοια μόνο).

Μια κριτική έννοια που εισήγαγε ο S πριν από πολλά χρόνια είναι όροι ικανοποίησης (COS) σχετικά με τις σκέψεις μας (προτάσεις του S2), το οποίο W ονομάζεται κλίσεις ή διαθέσεις να ενεργήσει - εξακολουθεί να καλείται από τον ακατάλληλο όρο «propositional στάσεις» από πολλούς. COS εξηγούνται από S σε πολλά μέρη, όπως για p169 του PNC: "Λέγοντας έτσι κάτι και σημαίνει ότι περιλαμβάνει δύο όρους ικανοποίησης. Πρώτον, η προϋπόθεση της ικανοποίησης ότι η ομιλία θα παραχθεί, και δεύτερον, ότι η ίδια η ομιλία θα έχει προϋποθέσεις ικανοποίησης." Όπως s δηλώνει στο PNC, "Μια πρόταση είναι οτιδήποτε σε όλα που μπορεί να καθορίσει μια

κατάσταση ικανοποίησης ... και προϋπόθεση ικανοποίησης... είναι ότι τέτοια και τέτοια είναι η περίπτωση." Ή, πρέπει κανείς να προσθέσει, ότι θα μπορούσε να είναι ή θα μπορούσε να ήταν ή θα μπορούσε να φανταστεί να συμβαίνει, όπως ο ίδιος καθιστά σαφές στο MSW. Όσον αφορά τις προθέσεις, "Για να ικανοποιηθεί, η ίδια η πρόθεση πρέπει να λειτουργεί αιτιώδη στην παραγωγή της δράσης." (MSWp34).

Ένας τρόπος για να το σχετικά αυτό είναι ότι το ασυνείδητο αυτόματο Σύστημα 1 ενεργοποιεί την ανώτερη φλοιώδη συνειδητή προσωπικότητα του Συστήματος 2, επιφέρει συσπάσεις μυών του λαιμού που ενημερώνουν τους άλλους ότι βλέπει τον κόσμο με συγκεκριμένους τρόπους, οι οποίες τον δεσμεύουν σε πιθανές δράσεις. Μια τεράστια πρόοδος σε ό,τι αφορά τις προγλωσσικές ή πρωτογλωσσικές αλληλεπιδράσεις στις οποίες μόνο οι ακαθάριστες μυϊκές κινήσεις ήταν σε θέση να μεταφέρουν πολύ περιορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις προθέσεις.

Οι περισσότεροι θα επωφεληθούν σε μεγάλο βαθμό από την ανάγνωση του W "Ον Βεβαιότητα" ή "RPP1 και 2" ή δύο βιβλία DMS σχετικά με ος (βλ. σχόλια μου), καθώς καθιστούν σαφή τη διαφορά μεταξύ αλήθεια-μόνο προτάσεις που περιγράφουν S1 και αλήθεια ή ψευδείς προτάσεις που περιγράφουν S2. Αυτό μου φαίνεται ως μια πολύ ανώτερη προσέγγιση για τη λήψη S1 αντιλήψεις ως πρόταση (τουλάχιστον σε ορισμένα σημεία της εργασίας του), δεδομένου ότι μπορούν να γίνουν μόνο T ή F (aspectual όπως S τους καλεί εδώ) μετά το ένα αρχίζει να σκέφτεται γι' αυτούς στο S2. Ωστόσο, το σημείο του στο PNC ότι οι προτάσεις επιτρέπουν δηλώσεις της πραγματικής ή δυνητική αλήθεια και ανακρίβεια, του παρελθόντος και του μέλλοντος και της φαντασίας, και έτσι παρέχουν μια τεράστια πρόοδο σε ό, τι προ ή protolinguiistic κοινωνία, είναι πειστική.

S περιγράφει συχνά την κρίσιμη ανάγκη να σημειωθεί τα διάφορα επίπεδα της περιγραφής ενός γεγονότος, ώστε για IAA "Έχουμε διαφορετικά επίπεδα περιγραφής, όπου ένα επίπεδο αποτελείται από τη συμπεριφορά στο χαμηλότερο επίπεδο ... εκτός από το συστατικό ως προς τη σχέση, έχουμε επίσης την αιτιώδη συνάφεια μέσω της σχέσης." (p37).

"Η κρίσιμη απόδειξη ότι χρειαζόμαστε διάκριση μεταξύ προηγούμενων προθέσεων και προθέσεων-σε-δράση είναι ότι οι προϋποθέσεις ικανοποίησης στις δύο περιπτώσεις είναι εντυπωσιακά διαφορετικές". (p35). Η COS των PI χρειάζονται μια ολόκληρη δράση, ενώ εκείνες της IAA μόνο μια μερική. Καθιστά σαφές (π.χ., p34) ότι οι προηγούμενες προθέσεις (PI) είναι νοητικές καταστάσεις (δηλαδή, ασυνείδητες S1), ενώ οδηγούν σε προθέσεις σε δράση (IAA) που είναι συνειδητές πράξεις (δηλαδή, S2), αλλά και οι δύο είναι αιτιωδώς αυτοαναφορικές (EKE). Το κρίσιμο επιχείρημα ότι και οι δύο είναι EKE είναι ότι (σε αντίθεση με τις πεποιθήσεις και τις επιθυμίες) είναι σημαντικό να καταλάβω για την επίτευξη COS τους. Αυτές οι περιγραφές της γνωστικής λειτουργίας και της βούλησης συνοψίζονται στον πίνακα 2.1, τον οποίο ο Searle έχει χρησιμοποιήσει εδώ και πολλά χρόνια και αποτελεί τη βάση για ένα εκτεταμένο που έχω δημιουργήσει. Κατά την άποψή μου, βοηθά πάρα πολύ να συσχετίσει αυτό με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα με τη χρησιμοποίηση της S1, S2, S3 ορολογίας μου και της αληθινός-μόνο ς W εναντίον της πρότασης (διάθεσης)

περιγραφής. Έτσι,, η ΕΚΕ αναφέρεται στην αντίληψη, τη μνήμη και την πρόθεση μόνο για την αλήθεια, ενώ το S2 αναφέρεται σε διαθέσεις όπως η πίστη και η επιθυμία.

Έτσι, αναγνωρίζοντας το S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδη (π.χ., βλέπε Hutto και «Ριζική Enactivism Myin») Θα ήθελα να αλλάξετε τις παραγράφους από p39 που αρχίζει "Εν ολίγοις" και τελειώνει σε PG 40 με "προϋποθέσεις ικανοποίησης" ως εξής.

Εν ολίγοις, η αντίληψη, η μνήμη και οι αντανακλαστικές προθέσεις και δράσεις («θα») προκαλούνται από την αυτόματη λειτουργία του S1 μόνο τμηματικού μας ΕΡ. Μέσω προηγούμενων προθέσεων και προθέσεων- σε δράση, προσπαθούμε να ταιριάξουμε το πώς επιθυμούμε τα πράγματα να είναι με το πώς νομίζουμε ότι είναι. Θα πρέπει να δούμε ότι η πίστη, την επιθυμία (και τη φαντασία-επιθυμίες χρόνο μετατοπίστηκε και έτσι αποσυνδεθεί από την πρόθεση) και άλλες S2 προτάσεις διαθέσεις της αργής σκέψης μας αργότερα εξελίχθηκε δεύτερο εαυτό, εξαρτώνται πλήρως από (έχουν COS τους σε) η ΕΚΕ ταχεία αυτόματη πρωτόγονη αλήθεια μόνο αντανακλαστική S1. Στη γλώσσα και ίσως στη νευροφυσιολογία υπάρχουν ενδιάμεσες ή αναμειγμένες περιπτώσεις όπως η πρόθεση (προηγούμενες προθέσεις) ή η ανάμνηση, όπου η αιτιώδης σχέση με το COS (δηλαδή, με S1) μετατοπίζεται ο χρόνος, καθώς αντιπροσωπεύουν το παρελθόν ή το μέλλον, σε αντίθεση με το S1 που είναι πάντα στο παρόν. Τα δύο συστήματα τρέφονται μεταξύ τους και συχνά ενορχηστρώνονται από τις μαθημένες deontic πολιτιστικές σχέσεις του S3 απρόσκοπτα, έτσι ώστε η κανονική μας εμπειρία είναι ότι ελέγχουμε συνειδητά ό, τι κάνουμε. Αυτή η τεράστια αρένα των γνωστικών ψευδαισθήσεων που κυριαρχούν στη ζωή μας S έχει περιγραφεί ως «Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση».

Τελειώνει αυτό το καταπληκτικό κεφάλαιο επαναλαμβάνοντας για ίσως τη δέκατη φορά στα γραπτά του, αυτό που θεωρώ ως ένα πολύ βασικό λάθος που μοιράζεται με σχεδόν όλους- την ιδέα ότι η εμπειρία της «ελευθέρης βούλησης» μπορεί να είναι «απατηλή». Προκύπτει με πολύ απλό και αδυσώπητο τρόπο, τόσο από το έργο της 3ης περιόδου του W όσο και από τις παρατηρήσεις της σύγχρονης ψυχολογίας, ότι «θα», «αυτο» και «συνείδηση» είναι αξονικά στοιχεία του Συστήματος 1 ακριβώς όπως το να βλέπεις, να ακούς κ.λπ., και δεν υπάρχει δυνατότητα (ευκρίνεια) να αποδείξουν (να δώσουν νόημα) στο ψέμα τους. Όπως W γίνει τόσο θαυμάσια σαφές πολλές φορές, είναι η βάση για την κρίση και έτσι δεν μπορεί να κριθεί. S καταλαβαίνει και χρησιμοποιεί βασικά αυτό το ίδιο επιχείρημα σε άλλα πλαίσια (π.χ., σκεπτικισμός, solipsism) πολλές φορές, έτσι είναι αρκετά εκπληκτικό ότι δεν μπορεί να δει αυτή την αναλογία. Κάνει αυτό το λάθος συχνά όταν λέει τέτοια πράγματα όπως ότι έχουμε «καλά στοιχεία» ότι το σκυλί μας είναι συνειδητό κ.λπ. Τα πραγματικά αξιώματα της ψυχολογίας μας δεν είναι αποδεικτικά. Εδώ έχετε την καλύτερη περιγραφική ψυχολόγος απόW, έτσι αυτό δεν είναι ένα ηλίθιο λάθος.

Περίληψη του deontics για p50 χρειάζεται μετάφραση. Έτσι«Πρέπει να έχετε μια προγλωσσική μορφή συλλογικής πρόθεσης, στην οποία χτίζονται οι γλωσσικές μορφές, και πρέπει να έχετε τη συλλογική πρόθεση της συνομιλίας προκειμένου να

κάνετε τη δέσμευση» είναι πολύ σαφέστερη εάν συμπληρώνεται με «Οι προγλωσσικές αξιακή του S1 αποτελούν τη βάση των γλωσσικών διαθέσεων του S2 (δηλαδή του EK μας) που εξελίσσονται κατά τη διάρκεια της ωρίμανσής μας στις πολιτιστικές εκδηλώσεις τους στο S3».

Δεδομένου ότι οι δηλώσεις καθηκόντων θέσης διαδραματίζουν έναν κεντρικό ρόλο στη deontics είναι κρίσιμο να κατανοηθούν και έτσι εξηγεί την έννοια της «λειτουργίας» που είναι σχετική εδώ. "Μια λειτουργία είναι μια αιτία που εξυπηρετεί ένα σκοπό ... Υπό αυτή την έννοια οι λειτουργίες είναι συσχετίζει-σχετική και επομένως το μυαλό εξαρτώμενο... λειτουργίες κατάστασης... Απαιτούν... συλλογική επιβολή και αναγνώριση ενός καθεστώτος» (p59).

Και πάλι, προτείνω τη μετάφραση του "Η πρόθεση της γλώσσας δημιουργείται από την εγγενή, ή το μυαλό-ανεξάρτητη πρόθεση των ανθρώπων" (p66) ως "Η γλωσσική, συνειδητή διάθεση του S2 δημιουργείται από τις ασυνείδητες αξονικές αντανakλαστικές λειτουργίες του S1" (p68). Δηλαδή, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η συμπεριφορά έχει προγραμματιστεί από τη βιολογία.

Ωστόσο, αντιτίθεται σθεναρά στις δηλώσεις του σχετικά με p66-67 και αλλού στα γραπτά του ότι S1 (δηλαδή, μνήμες, αντιλήψεις, αντανakλαστικές πράξεις) έχει μια πρόταση (δηλαδή, αλήθεια-ψευδή) δομή. Όπως έχω επισημάνει παραπάνω, και πολλές φορές σε άλλες κριτικές, φαίνεται απολύτως σαφές ότι το W είναι σωστό, και είναι βασικό για την κατανόηση της συμπεριφοράς, ότι μόνο S2 είναι πρόταση και S1 είναι αξονική και αλήθεια-μόνο. Και οι δύο έχουν COS και Κατευθύνσεις fit (DOF), διότι η γενετική, αξονική πρόθεση του S1 δημιουργεί ότι του S2, αλλά αν S1 ήταν propositional με την ίδια έννοια θα σήμαινε ότι ο σκεπτικισμός είναι κατανοητή, το χάος που ήταν φιλοσοφία πριν W θα επιστρέψει και στην πραγματικότητα η ζωή δεν θα ήταν δυνατή (δεν αυτό δεν είναι ένα αστείο). Όπως w έδειξε αμέτρητες φορές και η βιολογία δείχνει τόσο καθαρά, η ζωή πρέπει να βασίζεται σε βεβαιότητα-αυτοματοποιημένη ασυνείδητες γρήγορες αντιδράσεις. Οργανισμοί που έχουν πάντα μια αμφιβολία και παύση για να αντανakλούν θα πεθάνουν.

Σε αντίθεση με τα σχόλιά του (p70) δεν μπορώ να φανταστώ μια γλώσσα που στερείται λέξεις για υλικά αντικείμενα περισσότερο από ό, τι μπορώ να φανταστώ ένα οπτικό σύστημα που δεν μπορεί να τα δει, γιατί είναι το πρώτο και πιο βασικό καθήκον του οράματος να τμηματοποιήσει τον κόσμο σε αντικείμενα και έτσι ώστε της γλώσσας για να τα περιγράψει. Ομοίως, δεν μπορώ να δω κανένα πρόβλημα με τα αντικείμενα που είναι εμφανής στο συνειδητό πεδίο ούτε με προτάσεις που χωρίζονται σε λέξεις. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά για όντα με την εξελικτική μας ιστορία;

Στο p72 και αλλού, θα βοηθήσει να θυμόμαστε ότι οι εκφράσεις είναι η πρωτόγονη αντανakλαστική PLG του S1, ενώ οι παραστάσεις είναι η διάθεση SLG του S2.

Μια άλλη μετάφραση από philosophese στα αγγλικά είναι απαραίτητη για τη δεύτερη παράγραφο για p79 που αρχίζει «μέχρι τώρα» και που τελειώνει «που ακούγεται

πριν». "Μεταδίδουμε νόημα μιλώντας μια δημόσια γλώσσα που αποτελείται από λέξεις σε προτάσεις με σύνταξη."

Στις ερωτήσεις του 4 και 5 σχετικά με p105 ως προς την ειδική φύση της γλώσσας και της γραφής, θα ήθελα να απαντήσω: «Είναι ειδικές, διότι το σύντομο μήκος κύματος των δονήσεων των φωνητικών μυών επιτρέπουν πολύ υψηλότερη μεταφορά πληροφοριών εύρους ζώνης από συσπάσεις των άλλων μυών και αυτό είναι κατά μέσο όρο αρκετές τάξεις μεγέθους υψηλότερο για οπτικές πληροφορίες."

Στο p106, μια γενική απάντηση στην ερώτηση 2 (Πώς μπορούμε να ξεφύγουμε με αυτό-δηλαδή, γιατί λειτουργεί) είναι EP και S1 και τη δήλωσή του ότι «η κύρια στρατηγική μου της έκθεσης σε αυτό το βιβλίο είναι να προσπαθήσουμε να κάνουμε το γνωστό φαίνεται παράξενο και εντυπωσιακό" είναι φυσικά κλασικό Wittgenstein. Ο ισχυρισμός του στην επόμενη σελίδα ότι δεν υπάρχει γενική απάντηση στο γιατί οι άνθρωποι αποδέχονται τα θεσμικά όργανα είναι σαφές λάθος. Τα αποδέχονται για τον ίδιο λόγο που κάνουν τα πάντα – το EP τους είναι αποτέλεσμα της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς. Διευκόλυne την επιβίωση και την αναπαραγωγή στον ΕΟΧ (Περιβάλλον Εξελικτικής Προσαρμογής). Τα πάντα για μας σωματικά και διανοητικά πυθμένα έξω στη γενετική. Όλες οι αόριστες συζητήσεις εδώ (π.χ., p114) σχετικά με τις «εξωγλωσσικές συμβάσεις» και την «επιπλέον σημασιολογική σημασιολογία» στην πραγματικότητα αναφέρονται στο EK και ιδιαίτερα στους ασυνείδητους αυτοματισμούς του S1 που αποτελούν τη βάση για κάθε συμπεριφορά. Ναι,, όπως είπε ο W πολλές φορές, το πιο οικείο είναι για το λόγο αυτό αόρατο.

Σ πρόταση (p115) ότι η γλώσσα είναι απαραίτητη για τα παιχνίδια είναι σίγουρα λάθος. Εντελώς αναλφάβητοι κωφοί-βουβοί θα μπορούσε να παίξει χαρτιά, ποδόσφαιρο και ακόμη και σκάκι, αλλά φυσικά μια ελάχιστη ικανότητα καταμέτρησης θα ήταν απαραίτητη. Συμφωνώ (p121) ότι η ικανότητα να προσποούνται και να φανταστεί κανείς (π.χ., το αντιπαράδειγμα ή ως-αν έννοιες που εμπλέκονται στο χρόνο και τη μετατόπιση του χώρου) είναι, σε πλήρη μορφή, μοναδικά ανθρώπινες ικανότητες και κρίσιμη για την υψηλότερη τάξη σκέψης. Αλλά ακόμη και εδώ υπάρχουν πολλές πρόδρομες ουσίες των ζώων (όπως πρέπει να υπάρχει), όπως η στάση των καταπολεμικών τελετουργία και χορούς ζευγαρώματος, η διακόσμηση των τόπων ζευγαρώματος από bower πουλιά, το σπασμένο προσποίηση πτέρυγα των μητέρων, ψεύτικο συναγεμμού κλήσεις των πιθήκων, «καθαρότερα» ψάρια που λαμβάνουν ένα δάγκωμα από το θήραμά τους και την προσομοίωση των γερακιών και περιστέρι στρατηγικές (cheaters) σε πολλά ζώα.

Απαιτείται περισσότερη μετάφραση για τη συζήτηση του ορθολογισμού (p126 et seq). Λέγοντας ότι η σκέψη είναι πρόταση και ασχολείται με την πραγματική ή ψευδή «factitive οντότητες» σημαίνει ότι είναι μια τυπική διάθεση S2 που μπορεί να δοκιμαστεί, σε αντίθεση με την αλήθεια-μόνο αυτόματες γνωστικές λειτουργίες του S1.

Στην «Ελεύθερη Βούληση, ορθολογισμό και θεσμικά γεγονότα» ενημερώνει τμήματα του κλασικού βιβλίου του «Ορθολογισμός σε δράση» και δημιουργεί μια νέα

ορολογία για την περιγραφή του επίσημου μηχανισμού πρακτικών λόγων που δεν θεωρώ ευτυχές. «Factitive Φορείς» δεν φαίνεται διαφορετικό από τις διαθέσεις και «κίνητρο» (επιθυμία ή υποχρέωση), «effector» (μυς του σώματος), «συστατικός» (μύες ομιλίας) και «συνολικός λόγος» (όλες οι σχετικές διαθέσεις) δεν, τουλάχιστον εδώ φαίνεται να προσθέσει στη σαφήνεια (p126-132).

Πρέπει να κάνουμε κάτι εδώ που σπάνια συμβαίνει στις συζητήσεις για την ανθρώπινη συμπεριφορά και να θυμηθούμε τη βιολογία της. Εξέλιξη από την περιεκτική ικανότητα έχει προγραμματίσει τις ασυνείδητες γρήγορες αντανάκλαστικές αιτιώτικες ενέργειες S1 που προκαλούν συχνά τη συνειδητή αργή σκέψη S2 (συχνά τροποποιημένος από τις πολιτιστικές επεκτάσεις S3), το οποίο παράγει τους λόγους για τη δράση που οδηγούν συχνά στην ενεργοποίηση των μυών σωμάτων ή/και ομιλίας από S1 προκαλώντας τις ενέργειες. Ο γενικός μηχανισμός είναι τόσο μέσω της νευροδιαβίβασης όσο και μέσω αλλαγών σε διάφορους νευροτροποποιητές σε στοχευμένες περιοχές του εγκεφάλου. Αυτό μπορεί να φαίνεται άφελος, καθώς, αλλά έχει την αρετή ότι βασίζεται σε γεγονότα, και δεδομένης της πολυπλοκότητας της υψηλότερης σκέψης τάξη μας, δεν νομίζω ότι μια γενική περιγραφή πρόκειται να πάρει πολύ απλούστερη. Η συνολική γνωστική ψευδαίσθηση (που ονομάζεται από s «Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση») είναι ότι S2/S3 έχει δημιουργήσει τη δράση συνειδητά για λόγους που έχουμε πλήρη επίγνωση και τον έλεγχο του, αλλά όποιος είναι εξοικειωμένος με τη σύγχρονη βιολογία και ψυχολογία γνωρίζει αυτή την άποψη δεν είναι αξιόπιστη.

Έτσι,, θα ήθελα να μεταφράσει περίληψη του πρακτικού λόγου για p127 ως εξής: «Υποκύπτουμε στις επιθυμίες μας (ανάγκη να αλλάξει τη χημεία του εγκεφάλου), οι οποίες περιλαμβάνουν συνήθως Desire -Ανεξάρτητοι λόγοι δράσης (DIRA-δηλαδή, επιθυμίες που εκτοπίζονται στο χώρο και το χρόνο, τις περισσότερες φορές για αμοιβαίο αλτρουισμό), οι οποίες παράγουν διαθέσεις σε συμπεριφορά που συνήθως προκύπτουν αργά ή γρήγορα σε μυϊκές κινήσεις που εξυπηρετούν την περιεκτική φυσική μας κατάσταση (αυξημένη επιβίωση για τα γονίδια στον εαυτό μας και σε όσους συνδέονται στενά)."

Σε αντίθεση με το σχόλιο του S για p128 νομίζω ότι αν ορίζεται κατάλληλα, DIRA είναι καθολική σε υψηλότερα ζώα και δεν είναι καθόλου μοναδική για τον άνθρωπο (σκεφτείτε κότα μητέρα υπερασπίζεται γόνου της από μια αλεπού), αν συμπεριλάβουμε την αυτοματοποιημένη προγλωσσικά αντανάκλαστικά του S1 (δηλαδή, DIRA1), αλλά σίγουρα η υψηλότερη σειρά DIRA του S2 / 3 ή DIRA2 που απαιτούν γλώσσα είναι μοναδικά ανθρώπινη. Αυτό μου φαίνεται μια εναλλακτική και σαφέστερη περιγραφή της "εξήγηση" του (όπως W πρότεινε αυτά είναι πολύ καλύτερα ονομάζεται «περιγραφή») στο κάτω μέρος του p129 του παράδοξου του πώς μπορούμε να πραγματοποιήσει εθελοντικά DIRA2/3 (δηλαδή, το S2 επιθυμίες και πολιτιστικές επεκτάσεις S3 τους). Δηλαδή, "Το ψήφισμα του παράδοξου είναι ότι η αναγνώριση της επιθυμίας-ανεξάρτητοι λόγοι μπορεί να γειώσει την επιθυμία και έτσι να προκαλέσει την επιθυμία, ακόμα κι αν δεν είναι λογικά αναπόφευκτο ότι κάνουν και δεν εμπειρικά καθολική ότι το κάνουν" μπορεί να μεταφραστεί ως "Η επίλυση του παράδοξου είναι ότι το ασυνείδητο DIRA1 που εξυπηρετούν

μακροπρόθεσμη χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο παράγουν το συνειδητό DIRA2 που συχνά παρακάμπτουν τις βραχυπρόθεσμες προσωπικές άμεσες επιθυμίες." Ομοίως, για τη συζήτησή του για το θέμα αυτό για p130-31-είναι EP, RA, IF, S1 που έδαφος τις διαθέσεις και τις επακόλουθες δράσεις του S2 / 3.

Στο p140 ρωτά γιατί δεν μπορούμε να πάρουμε deontics από τη βιολογία, αλλά φυσικά πρέπει να τους πάρει από τη βιολογία, καθώς δεν υπάρχει άλλη επιλογή και η παραπάνω περιγραφή δείχνει πώς αυτό συμβαίνει. Σε αντίθεση με τη δήλωσή του, η ισχυρότερη αιμομιγρίδες DO πάντα επικρατούν (εξ ορισμού, αλλιώς δεν είναι το ισχυρότερο), αλλά deontics έργα, διότι η έμφυτη προγραμματισμός της PA και AN παρακάμπτουν άμεση προσωπική βραχυπρόθεσμες επιθυμίες. Η σύγκυση της φύσης και της ανατροφής του, των S1 και S2, επεκτείνεται στα συμπεράσματα 2 και 3 για p143. Οι πράκτορες δημιουργούν πράγματι τους εγγύς λόγους dira2/3, αλλά αυτοί δεν είναι μόνο τίποτα αλλά, με λίγες εάν οποιεσδήποτε εξαιρέσεις, πολύ περιορισμένες επεκτάσεις DIRA1 (η τελευταία αιτία). Αν πραγματικά σημαίνει να αποδώσει deontics για συνειδητές αποφάσεις μας και μόνο τότε είναι θήραμα για την «Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση» (TPI), το οποίο τόσο όμορφα κατεδαφίστηκε στο κλασικό χαρτί του με αυτό το όνομα (βλέπε αναθεώρηση μου ρnc). Όπως έχω επισημάνει παραπάνω, υπάρχει ένα τεράστιο σώμα της πρόσφατης έρευνας εκθέτοντας γνωστικές ψευδαισθήσεις που αποτελούν την προσωπικότητά μας. TPI δεν είναι απλώς ένα αβλαβές φιλοσοφικό λάθος, αλλά μια καθολική άγνοια για τη βιολογία μας, η οποία παράγει την ψευδαίσθηση ότι ελέγχουμε τη ζωή μας και την κοινωνία μας και τον κόσμο και οι συνέπειες είναι σχεδόν βέβαιο κατάρρευση του πολιτισμού κατά τα επόμενα 150 χρόνια.

Σημειώνει σωστά ότι ο ανθρώπινος ορθολογισμός δεν έχει νόημα χωρίς το «κενό» (στην πραγματικότητα 3 κενά τα οποία έχει συζητήσει πολλές φορές). Δηλαδή, χωρίς ελεύθερη βούληση (δηλαδή, επιλογή) σε κάποια μη ασήμαντη έννοια, όλα θα ήταν άσκοπα, και ορθώς σημείωσε ότι είναι αδιανόητο ότι η εξέλιξη θα μπορούσε να δημιουργήσει και να διατηρήσει μια περιττή γενετικά και ενεργειακά δαπανηρή παρωδία. Αλλά, όπως σχεδόν όλοι οι άλλοι, δεν μπορεί να δει το δρόμο του έξω και έτσι για άλλη μια φορά προτείνει (p133) ότι η επιλογή μπορεί να είναι μια ψευδαίσθηση. Αντιθέτως, μετά το W, είναι απολύτως σαφές ότι η επιλογή αποτελεί μέρος των αξονικών μας αντανάκλαστικών ενεργειών s1 και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί χωρίς αντίφαση, καθώς το S1 αποτελεί τη βάση για την αμφισβήτηση. Δεν μπορείτε να αμφιβάλλετε διαβάζετε αυτή τη σελίδα, όπως η επίγνωσή σας από αυτό είναι η βάση για την αμφιβολία.

Λίγοι παρατηρήσετε (Budd στο υπέροχο βιβλίο του για W είναι μια εξαίρεση) ότι W έθεσε ένα ενδιαφέρον ψήφισμα σε αυτό, προτείνοντας ότι ορισμένα ψυχικά φαινόμενα μπορεί να προέρχονται από χαοτικές διεργασίες στον εγκέφαλο-ότι π.χ., δεν υπάρχει τίποτα που να αντιστοιχεί σε ένα ίχνος μνήμης. Πρότεινε επίσης αρκετές φορές ότι η αιτιώδης αλυσίδα έχει ένα τέλος και αυτό θα μπορούσε να σημαίνει τόσο ότι δεν είναι ακριβώς δυνατό (ανεξάρτητα από την κατάσταση της επιστήμης) για τον εντοπισμό περαιτέρω και ότι η έννοια της «αιτίας» παύει να ισχύει πέρα από ένα ορισμένο σημείο. Στη συνέχεια, πολλοί έχουν κάνει παρόμοιες προτάσεις με βάση τη

φυσική και τις επιστήμες της πολυπλοκότητας και του χάους.

Στο p155 θα πρέπει να σημειωθεί ότι το ιστορικό / δίκτυο είναι το EK μας και τις πολιτιστικές επεκτάσεις του S1, S2, S3.

Με δεδομένα τα παραπάνω δεν θεωρώ απαραίτητο να σχολιάσω τη συζήτησή του για τη δύναμη και την πολιτική, αλλά θα πω λίγα λόγια για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Συμφωνώ απολύτως με την παρατήρησή του σχετικά με την p185 ότι η Διακήρυξη των "νωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι ένα ανεύθυνο έγγραφο. " ταχεία και πιθανώς αδυσώπητη κατάρρευση της κοινωνίας οφείλεται σε ανθρώπους που έχουν πάρα πολλά δικαιώματα και πολύ λίγες ευθύνες. Η μόνη μικροσκοπική ακτίνα ελπίδας για τον κόσμο είναι ότι με κάποιο τρόπο οι άνθρωποι μπορούν να αναγκαστούν (λίγοι θα το κάνουν ποτέ εθελοντικά) για να τοποθετήσουν τη γη πρώτα και τους εαυτούς τους δεύτερους. Η κατανάλωση πόρων και η παραγωγή παιδιών πρέπει να ρυθμίζονται ως προνόμια ή η τραγωδία των κοινών θα τελειώσει σύντομα το παιχνίδι.

Συνολικά, MSW είναι μια καλή περίληψη των πολλών σημαντικών προόδους πέρα από Wittgenstein που προκύπτει από το μισό αιώνα s της εργασίας, αλλά κατά τη γνώμη μου, το W είναι ακόμα απaráμιλλο για τη βασική ψυχολογία μόλις πιάσετε τι λέει (δείτε τις αναθεωρήσεις μου). Στην ιδανική περίπτωση, θα πρέπει να διαβάσετε μαζί: Searle για τη σαφή συνεκτική πεζογραφία και γενικεύσεις σχετικά με τη λειτουργία του S2/S3, απεικονίζεται με οξυδερκή παραδείγματα W της λειτουργίας του S1/S2, και λαμπρή αφορισμούς του. Αν ήμουν πολύ νεότερος θα έγραφα ένα βιβλίο κάνοντας ακριβώς αυτό.

Ανασκόπηση της «Φιλοσοφίας σε έναν Νέο Αιώνα» του John Searle (2008) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

Πριν σχολιάσω το βιβλίο, προσφέρω σχόλια σχετικά με Wittgenstein και Searle και τη λογική δομή του ορθολογισμού. Τα δοκίμια εδώ είναι ως επί το πλείστον έχουν ήδη δημοσιευθεί κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας (αν και μερικά έχουν ενημερωθεί), μαζί με ένα αδημοσίευτο στοιχείο, και τίποτα εδώ δεν θα αποτελέσει έκπληξη για εκείνους που έχουν συμβαδίσει με το έργο του. Όπως w, θεωρείται ως ο καλύτερος φιλόσοφος standup της εποχής του και το γραπτό έργο του είναι σταθερή ως βράχος και πρωτοποριακή σε όλη. Ωστόσο, η αποτυχία του να λάβει τα μεταγενέστερα W αρκετά σοβαρά οδηγεί σε κάποια λάθη και συγχύσεις. Μόνο μερικά παραδείγματα: στο p7 σημειώνει δύο φορές ότι η βεβαιότητα μας σχετικά με τα βασικά γεγονότα οφείλεται στο συντριπτικό βάρος της λογικής που υποστηρίζει τους ισχυρισμούς μας, αλλά w έδειξε οριστικά στο «On Βεβαιότητα» ότι δεν υπάρχει δυνατότητα αμφιβολίας για την πραγματική-μόνο αξονική δομή του Συστήματος μας 1 αντιλήψεις, μνήμες και σκέψεις, δεδομένου ότι είναι η ίδια η βάση για την κρίση και δεν μπορεί η ίδια να κριθεί. Στην πρώτη πρόταση του p8 μας λέει ότι η βεβαιότητα είναι αναθεωρήσιμη, αλλά αυτό το είδος «βεβαιότητας», το οποίο θα μπορούσαμε να ονομάσουμε Βεβαιότητα2, είναι το αποτέλεσμα της επέκτασης της αξονικής και μη αναθεωρητέας βεβαιότητας μας (Βεβαιότητα1) μέσω της εμπειρίας και είναι εντελώς διαφορετική, όπως είναι προτατική (αληθής ή ψευδής). Αυτό είναι φυσικά ένα κλασικό παράδειγμα της «μάχης ενάντια στη μαγείωση της νοημοσύνης μας από τη γλώσσα» που W επέδειξε επανειλημμένως. Μία λέξη- δύο (ή πολλές) ξεχωριστές χρήσεις.

Τελευταίο κεφάλαιο του "Η Ενότητα της Πρότασης" (προηγούμενος αδημοσίευτο) θα επωφεληθούν επίσης σε μεγάλο βαθμό από την ανάγνωση του W "On Βεβαιότητα" ή δύο βιβλία DMS για OC (βλ. σχόλια μου), καθώς καθιστούν σαφή τη διαφορά μεταξύ αλήθεια μόνο προτάσεις που περιγράφουν S1 και αλήθεια ή ψευδείς προτάσεις που περιγράφουν S2. Αυτό μου φαίνεται ως μια πολύ ανώτερη προσέγγιση για τη λήψη S1 αντιλήψεις ως πρόταση, δεδομένου ότι γίνονται μόνο T ή F μετά από ένα αρχίζει να σκέφτεται γι 'αυτούς στο S2. Ωστόσο, το σημείο του ότι οι προτάσεις επιτρέπουν δηλώσεις της πραγματικής ή δυναμικήαλήθεια και ανακρίβεια, του παρελθόντος και του μέλλοντος και της φαντασίας, και έτσι παρέχουν μια τεράστια πρόοδο σε ό, τι προ ή protolinguistic κοινωνία, είναι πειστική. Όπως δηλώνει «Μια πρόταση είναι στιδήποτε μπορεί να καθορίσει μια κατάσταση ικανοποίησης... και προϋπόθεση ικανοποίησης... είναι ότι τέτοια και τέτοια είναι η περίπτωση." Ή, πρέπει κανείς να προσθέσει, ότι θα μπορούσε να είναι ή θα μπορούσε να ήταν ή θα μπορούσε να φανταστεί ότι είναι η περίπτωση.

Συνολικά, PNC είναι μια καλή περίληψη των πολλών σημαντικών προκαταβολών πάνω Wittgenstein που προκύπτουν από μισό αιώνα s της εργασίας, αλλά κατά την άποψή μου, W εξακολουθεί να είναι απaráμιλλη τη στιγμή που αντιλαμβάνονται τι λέει. Στην ιδανική περίπτωση, θα πρέπει να διαβάσετε μαζί: Searle για τη σαφή συνεκτική πεζογραφία και γενικεύσεις, απεικονίζεται με οξυδερκή παραδείγματα W και λαμπρή αφορισμούς. Αν ήμουν πολύ νεότερος θα έγραφα ένα βιβλίο κάνοντας ακριβώς αυτό.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορούν να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3ης ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{ed} (2019).

" Αλλά δεν πήρα την εικόνα μου για τον κόσμο, ικανοποιώντας τον εαυτό μου από την ορθότητά του: ούτε το έχω επειδή είμαι ικανοποιημένος από την ορθότητά του. Όχι: είναι το κληρονομημένο υπόβαθρο στο οποίο διακρίνω μεταξύ αληθινού και ψευδούς." Wittgenstein OC 94

"Τώρα, αν δεν είναι οι αιτιώτες συνδέσεις που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοιχτές μπροστά μας." Wittgenstein «Το μπλε βιβλίο» p6 (1933)

"Ανοησίες, Ανοησίες, επειδή κάνεις υποθέσεις αντί απλά να περιγράφεις. Εάν το κεφάλι σας στοιχειώνεται από τις εξηγήσεις εδώ, αμελείτε να υπενθυμίσετε στον εαυτό σας τα πιο σημαντικά γεγονότα." Γουίτγκενσταϊν Z 220

"Η φιλοσοφία απλά βάζει τα πάντα μπροστά μας και ούτε εξηγεί ούτε συμπεράνει τίποτα... Κάποιος θα μπορούσε να δώσει το όνομα «φιλοσοφία» σε ό, τι είναι δυνατόν πριν από όλες τις νέες ανακαλύψεις και εφευρέσεις. Γουίτγκενσταϊν PI 126

"Αυτό που παρέχουμε είναι πραγματικά σχόλια για τη φυσική ιστορία του ανθρώπου, όχι τις περιέργειες. Ωστόσο, αλλά μάλλον παρατηρήσεις σχετικά με γεγονότα τα οποία κανείς δεν έχει αμφιβολίες και τα οποία έχουν περάσει μόνο απαρατήρητα, επειδή είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας." Γουίτγκενσταϊν RFM I p142

"Ο στόχος της φιλοσοφίας είναι να στήσει έναν τοίχο στο σημείο όπου η γλώσσα σταματά ούτως ή άλλως." Wittgenstein Φιλοσοφικές Περιστάσεις p187

"Το όριο της γλώσσας αποδεικνύεται από το ότι είναι αδύνατο να περιγράψει ένα γεγονός που αντιστοιχεί (είναι η μετάφραση του) μια πρόταση χωρίς απλά να επαναλάβει την πρόταση (αυτό έχει να κάνει με την kantian λύση στο πρόβλημα της φιλοσοφίας)." Βιογραφικό Βιτγκένσταϊν p10 (1931)

"Ο μεγαλύτερος κίνδυνος εδώ είναι να θέλεις να παρατηρείς τον εαυτό σου." LWPP1, 459

"Θα μπορούσε μια διαδικασία μηχανής να προκαλέσει μια σκέψη process; Η απάντηση είναι: ναι. Πράγματι, μόνο μια διαδικασία μηχανών μπορεί να προκαλέσει μια διαδικασία σκέψης, και «υπολογισμός» δεν ονομάζει μια διαδικασία μηχανών. Ονομάζει μια διαδικασία που μπορεί, και χαρακτηριστικά είναι, εφαρμοσμένη σε μια μηχανή.» Searle PNC p73

"... ο χαρακτηρισμός μιας διεργασίας ως υπολογιστικής είναι ο χαρακτηρισμός ενός φυσικού συστήματος από το εξωτερικό· και ο προσδιορισμός της διαδικασίας ως υπολογιστικού δεν προσδιορίζει ένα εγγενές χαρακτηριστικό γνώρισμα της φυσικής, είναι ουσιαστικά ένας σχετικός χαρακτηρισμός παρατηρητών.» Searle PNC p95

«Το κινεζικό επιχείρημα δωματίων έδειξε ότι η σημασιολογία δεν είναι εγγενής στη σύνταξη. Κάνω τώρα το ξεχωριστό και διαφορετικό σημείο ότι η σύνταξη δεν είναι εγγενής στη φυσική." Searle PNC p94

"Η προσπάθεια για την εξάλειψη της πλάνη homunculus μέσω αναδρομική αποσύνθεση αποτυγχάνει, επειδή ο μόνος τρόπος για να πάρει τη σύνταξη εγγενής στη φυσική είναι να τεθεί ένα homunculus στη φυσική." Searle PNC p97

"Αλλά δεν μπορείτε να εξηγήσετε ένα φυσικό σύστημα, όπως μια γραφομηχανή ή έναν εγκέφαλο, εντοπίζοντας ένα μοτίβο που μοιράζεται με την υπολογιστική προσομοίωση του, επειδή η ύπαρξη του προτύπου δεν εξηγεί πώς το σύστημα λειτουργεί πραγματικά ως φυσικό σύστημα. ... Εν ολίγοις, το γεγονός ότι η απόδοση της σύνταξης δεν προσδιορίζει περαιτέρω αιτιώδη εξουσίες είναι μοιραία για τον ισχυρισμό ότι τα προγράμματα παρέχουν αιτιώδη εξηγήσεις της γνωστικής λειτουργίας ... Υπάρχει μόνο ένας φυσικός μηχανισμός, ο εγκέφαλος, με τα διάφορα πραγματικά σωματικά και σωματικά/διανοητικά αιτιώδη επίπεδα περιγραφής." Searle PNC p101-103

"Εν ολίγοις, η αίσθηση της «επεξεργασίας πληροφοριών» που χρησιμοποιείται στη γνωστική επιστήμη είναι σε πάρα πολύ υψηλό επίπεδο αφαίρεσης για να συλλάβει τη συγκεκριμένη βιολογική πραγματικότητα της εγγενούς πρόθεσης ... Είμαστε τυφλωμένοι σε αυτή τη διαφορά από το γεγονός ότι η ίδια φράση «Βλέπω ένα αυτοκίνητο έρχεται προς το μέρος μου,» μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την καταγραφή τόσο της οπτικής πρόθεσης και την έξοδο του υπολογιστικού μοντέλου της όρασης ... με την έννοια των «πληροφοριών» που χρησιμοποιούνται στη γνωστική επιστήμη, είναι απλά ψευδές να πούμε ότι ο εγκέφαλος είναι μια συσκευή επεξεργασίας πληροφοριών." Searle PNC p104-105

"Μπορεί να υπάρχουν λόγοι για δράση που είναι δεσμευτικές για μια ορθολογική παράγοντα μόνο λόγω της φύσης του γεγονότος που αναφέρεται στη δήλωση λόγο, και ανεξάρτητα από τις επιθυμίες του πράκτορα, τις αξίες, τις στάσεις και

Αξιολογήσεις? ... Το πραγματικό παράδοξο της παραδοσιακής συζήτησης είναι ότι προσπαθεί να δημιουργήσει γκιλοτίνα Hume, η άκαμπτη διάκριση γεγονός- αξίας, σε ένα λεξιλόγιο, η χρήση του οποίου προϋποθέτει ήδη την ανακρίβεια της διάκρισης.» Searle PNC p165-171

"... όλες οι λειτουργίες του καθεστώτος και ως εκ τούτου όλη η θεσμική πραγματικότητα, με εξαίρεση τη γλώσσα, δημιουργούνται από πράξεις ομιλίας που έχουν τη λογική μορφή δηλώσεων... οι μορφές της εν λόγω λειτουργίας του καθεστώτος είναι σχεδόν πάντοτε θέματα deontic εξουσιών... να αναγνωρίσει κάτι ως δικαίωμα, καθήκον, υποχρέωση, απαίτηση και ούτω καθεξής είναι να αναγνωρίσει έναν λόγο για δράση ... αυτές οι deontic δομές κάνουν πιθανές επιθυμία-ανεξάρτητοι λόγοι για τη δράση... Το γενικό σημείο είναι πολύ σαφές: η δημιουργία του γενικού πεδίου των λόγων που βασίζονται στην επιθυμία για δράση προϋποθέτουν την αποδοχή ενός συστήματος ανεξάρτητων από την επιθυμία λόγων δράσης.» Searle PNC p34-49

"Μερικά από τα πιο σημαντικά λογικά χαρακτηριστικά της πρόθεσης είναι πέρα από την προσιτότητα της φαινομενολογίας, επειδή δεν έχουν άμεση φαινομενολογική πραγματικότητα ... Επειδή η δημιουργία της νόημα από νόημα δεν είναι συνειδητά έμπειρος ... δεν υπάρχει... Αυτό είναι... η φαινομενολογική ψευδαίσθηση." Searle PNC p115-117

"Η συνείδηση είναι αιτιώδης αναγωγική στις εγκεφαλικές διεργασίες... και η συνείδηση δεν έχει αιτιώτικες δυνάμεις από μόνη της εκτός από τις αιτιώτικες δυνάμεις της υποκείμενης νευροβιολογίας... Αλλά η αιτιώδης αναγωγική ικανότητα δεν οδηγεί σε οντολογική αναγωγική... συνείδηση υπάρχει μόνο ως έμπειρος ... και ως εκ τούτου δεν μπορεί να μειωθεί σε κάτι που έχει ένα τρίτο πρόσωπο οντολογία, κάτι που υπάρχει ανεξάρτητα από τις εμπειρίες." Searle PNC 155-6

"... η βασική εκ προθέσεως σχέση μεταξύ του νου και του κόσμου έχει να κάνει με τις συνθήκες ικανοποίησης. Και μια πρόταση είναι κάτι που μπορεί να σταθεί σε μια σκόπιμη σχέση με τον κόσμο, και δεδομένου ότι αυτές οι σκόπιμες σχέσεις καθορίζουν πάντα τις συνθήκες ικανοποίησης, και μια πρόταση ορίζεται ως κάτι επαρκές για να καθορίσει τους όρους ικανοποίησης, αποδεικνύεται ότι όλη η πρόθεση είναι ένα θέμα προτάσεων.» Searle PNC p193

Πριν σχολιάζοντας λεπτομερώς τη Φιλοσοφία σε ένα Νέο Αιώνα (PNC) θα προσφέρει πρώτα κάποια σχόλια σχετικά με τη φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και τη σχέση της με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα, όπως αποδεικνύεται στα έργα του Searle (S) και Wittgenstein (W), δεδομένου ότι πιστεύω ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να τοποθετήσετε Searle ή οποιοδήποτε σχολιαστή για τη συμπεριφορά, σε σωστή προοπτική.

Αν και S δεν λέει και φαίνεται να είναι σε μεγάλο βαθμό αγνοεί, το μεγαλύτερο μέρος της εργασίας του προκύπτει άμεσα από εκείνη του W, έστω και αν συχνά τον επικρίνει. Για να πούμε ότι Searle έχει πραγματοποιήσει το έργο W δεν είναι να πούμε

ότι είναι ένα άμεσο αποτέλεσμα της μελέτης W, αλλά μάλλον ότι επειδή υπάρχει μόνο μία ανθρώπινη ψυχολογία (για τον ίδιο λόγο υπάρχει μόνο μία ανθρώπινη καρδιολογία), ότι κάποιος περιγράφει με ακρίβεια τη συμπεριφορά πρέπει να εκφράζει κάποια παραλλαγή ή επέκταση του τι είπε ο W (όπως πρέπει αν και οι δύο δίνουν σωστές περιγραφές της συμπεριφοράς). Θεωρώ ότι τα περισσότερα από S προαναγγελλθεί σε W, συμπεριλαμβανομένων των εκδόσεων του διάσημου κινεζικού επιχειρήματος δωμάτιο κατά ισχυρή AI και συναφή θέματα που είναι τα θέματα του Chaps 3-5. Παρεμπιπτόντως, αν το κινεζικό δωμάτιο σας ενδιαφέρει τότε θα πρέπει να διαβάσετε xInt Victor Rodych, αλλά σχεδόν άγνωστο, συμπλήρωμα για την CR - "Searle Freed του κάθε ελάττωμα". Rodych έχει γράψει επίσης μια σειρά από θαυμάσια έγγραφα σχετικά με τη φιλοσοφία w των μαθηματικών - δηλαδή, το EK (Εξελικτική Ψυχολογία) του αξονικού Συστήματος 1 ικανότητα καταμέτρησης έως και 3, όπως επεκτείνεται στο ατέλειωτο Σύστημα 2 SLG (Δευτεροβάθμια Παιχνίδια Γλώσσας) των μαθηματικών. Οι γνώσεις του W για την ψυχολογία των μαθηματικών παρέχουν μια εξαιρετική είσοδο στη πρόθεση. Θα σημειώσω επίσης ότι κανείς που προωθεί ισχυρή AI, τις πολυσιχιδής εκδόσεις του συμπεριφορισμού, λειτουργικότητα του υπολογιστή, CTM (Υπολογιστική Θεωρία του Νου) και Δυναμική Θεωρία Συστημάτων (DST), φαίνεται να γνωρίζει ότι Tractatus W μπορεί να θεωρηθεί ως η πιο εντυπωσιακή και ισχυρή δήλωση της άποψής τους ποτέ περιφραγμένο (δηλαδή, συμπεριφορά (σκέψη) ως η λογική επεξεργασία των γεγονότων - δηλαδή, επεξεργασία πληροφοριών).

Φυσικά,, αργότερα (αλλά πριν από τον ψηφιακό υπολογιστή ήταν μια λάμψη στο μάτι του Τούρινγκ) W περιγράφεται με μεγάλη λεπτομέρεια γιατί αυτές ήταν ασυνάρτητες περιγραφές του μυαλού που πρέπει να αντικατασταθεί από την ψυχολογία (ή μπορείτε να πείτε αυτό είναι το μόνο που έκανε για το υπόλοιπο της ζωής του). S, ωστόσο, κάνει μικρή αναφορά στην prescient δήλωση του W του νου ως μηχανισμός, και την καταστροφή του στο μεταγενέστερο έργο του. Από w, S έχει γίνει ο κύριος αποδομητής αυτών των μηχανικών απόψεις της συμπεριφοράς, και το πιο σημαντικό περιγραφικό ψυχολόγος (φιλόσοφος), αλλά δεν συνειδητοποιούν πόσο εντελώς W τον περίμενε ούτε, σε γενικές γραμμές, κάνουν άλλοι (αλλά δείτε τα πολλά έγγραφα και βιβλία του Proudfoot και Copeland για W, Turing και AI). Το έργο του S είναι πολύ πιο εύκολο να ακολουθήσει από το W, και αν και υπάρχει κάποια ορολογία, είναι ως επί το πλείστον θεαματικά σαφές αν το προσεγγίσετε από τη σωστή κατεύθυνση. Δείτε τις κριτικές μου για το W και άλλα βιβλία για περισσότερες λεπτομέρειες.

Wittgenstein είναι για μένα εύκολα το πιο λαμπρό στοχαστής για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Το έργο του στο σύνολό του δείχνει ότι όλη η συμπεριφορά είναι μια επέκταση των έμφυτων αλήθεια-μόνο αξιώματα και ότι συνειδητή ratiocination μας (Σύστημα 2) (S2) προκύπτει από ασυνείδητες μηχανορραφίες (Σύστημα 1) (S1). Βλέπε "On Βεβαιότητα"(OC) για την τελική εκτεταμένη θεραπεία του αυτής της ιδέας-και την αναθεώρησή μου για την προετοιμασία. Το σώμα του μπορεί να θεωρηθεί ως το θεμέλιο για κάθε περιγραφή της συμπεριφοράς των ζώων, αποκαλύπτοντας πώς λειτουργεί το μυαλό και πράγματι πρέπει να λειτουργήσει. Το "πρέπει" συνεπαγόταν το γεγονός ότι όλοι οι εγκέφαλοι μοιράζονται μια κοινή καταγωγή και κοινά γονίδια

και έτσι υπάρχει μόνο ένας βασικός τρόπος εργασίας, ότι αυτό έχει αναγκαστικά μια αξονική δομή, ότι όλα τα υψηλότερα ζώα μοιράζονται την ίδια εξελιγμένη ψυχολογία που βασίζεται στην περιεκτική φυσική κατάσταση, και ότι στους ανθρώπους αυτό επεκτείνεται σε μια προσωπικότητα (μια γνωστική ή φαινομενολογική ψευδαίσθηση) με βάση τις συσπάσεις μυών του λαιμού (γλώσσα) που εξελίχθηκε για να χειραγωγήσουν άλλους (με παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως παραλλαγές που μπορούν να θεωρηθούν ως ασήμαντο).

Αναμφισβήτητο, το σύνολο του έργου W και S είναι μια ανάπτυξη ή παραλλαγή σε αυτές τις ιδέες. Ένα άλλο σημαντικό θέμα εδώ, και φυσικά σε όλες τις συζητήσεις της ανθρώπινης συμπεριφοράς, είναι η ανάγκη διαχωρισμού των γενετικά προγραμματισμένων αυτοματισμών, οι οποίοι αποτελούν τη βάση κάθε συμπεριφοράς, από τις επιπτώσεις του πολιτισμού. Αν και λίγοι φιλόσοφοι, ψυχολόγοι, ανθρωπολόγοι, κοινωνιολόγοι κ.λπ., συζητούν ρητά αυτό με έναν περιεκτικό τρόπο, μπορεί να θεωρηθεί ως το σημαντικότερο πρόβλημα που εξετάζουν. Προτείνω ότι θα αποδειχθεί της μέγιστης αξίας για να εξετάσει όλες τις μελέτες της ανώτερης συμπεριφοράς τάξη ως μια προσπάθεια να πειράζω χώρια όχι μόνο γρήγορη και αργή σκέψη (π.χ., αντιλήψεις και άλλους αυτοματισμούς εναντίον διαθέσεις-S1 και S2 - βλ. παρακάτω), αλλά η φύση και γαλουχήσει.

Τι W που ορίζονται στην τελική περίοδο του (και καθ 'όλη την προηγούμενη εργασία του σε ένα λιγότερο σαφή τρόπο) είναι τα θεμέλια της εξελικτικής ψυχολογίας (EP), ή αν προτιμάτε, ψυχολογία, γνωστική γλωσσολογία, πρόθεση, υψηλότερη τάξη σκέψης ή απλά συμπεριφορά των ζώων. Δυστυχώς, σχεδόν κανείς δεν φαίνεται να συνειδητοποιούν ότι τα έργα του είναι ένα μοναδικό εγχειρίδιο της περιγραφικής ψυχολογίας που είναι τόσο σημαντική τώρα όσο και την ημέρα που γράφτηκε. Είναι σχεδόν καθολικά αγνοούνται από την ψυχολογία και άλλες επιστήμες της συμπεριφοράς και των ανθρωπιστικών επιστημών, και ακόμη και εκείνοι οι λίγοι που τον έχουν περισσότερο ή λιγότερο κατανοητό, δεν έχουν συνειδητοποιήσει την έκταση της πρόβλεψης του τις τελευταίες εργασίες για το EP και γνωστικές ψευδαισθήσεις (Θεωρία του Νου, διαμόρφωση, οι δύο εαυτούς της γρήγορης και αργής σκέψης κ.λπ., - δείτε παρακάτω). Το έργο του Searle στο σύνολό του παρέχει μια εκπληκτική περιγραφή της υψηλότερης τάξης κοινωνικής συμπεριφοράς που είναι δυνατή λόγω της πρόσφατης εξέλιξης των γονιδίων για τη διάθεση της ψυχολογίας, ενώ το μεταγενέστερο W δείχνει πώς βασίζεται σε αλήθεια μόνο ασυνείδητα αξιώματα του S1 που εξελίχθηκε σε συνειδητή διάθεση πρόταση σκέψης του S2.

Προτείνω το κλειδί για w είναι να θεωρηθεί corpus του ως την πρωτοποριακή προσπάθεια για την αποκρυπτογράφηση του EK μας, βλέποντας ότι ήταν περιγράφοντας τους δύο εαυτούς του S1 και S2 και τα πολυσχιδή γλωσσικά παιχνίδια της γρήγορης και αργής σκέψης, και ξεκινώντας από την 3η περίοδο του έργα και την ανάγνωση προς τα πίσω στο Proto-Tractatus. Θα πρέπει επίσης να είναι σαφές ότι στο

βαθμό που είναι συνεκτικές και σωστές, όλοι οι λογαριασμοί συμπεριφοράς περιγράφουν τα ίδια φαινόμενα και θα πρέπει να μεταφράζονται εύκολα ο ένας στον άλλο. Κατά συνέπεια, τα πρόσφατα μοντέρνα θέματα «ενσωματωμένου μυαλού» και «ριζικού enactivism» πρέπει να ρεύσουν άμεσα από και στην εργασία του W (και το κάνουν). Ωστόσο, σχεδόν κανείς δεν είναι σε θέση να ακολουθήσει το παράδειγμά του για την αποφυγή της ορολογίας και να κολλήσει σε οξυδέρκεια παραδείγματα, έτσι ώστε ακόμη και η αμφισβητήσιμη Searle πρέπει να φιλτραριστεί και να μεταφραστεί για να δείτε ότι αυτό είναι αλήθεια, και ακόμη και δεν παίρνει πώς εντελώς W έχει προβλέψει τις τελευταίες εργασίες σε γρήγορη και αργή, δύο-αυτο-ενσωματώνονται σκέψης (γραφή, ομιλία, ενεργεί).

W μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως πρωτοπόρος στην εξελικτική γνωστική γλωσσολογία-η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως η Top Down ανάλυση του νου και την εξέλιξή του μέσω της προσεκτικής ανάλυσης των παραδειγμάτων της χρήσης της γλώσσας στο πλαίσιο. Εκθέτει τις πολλές ποικιλίες των γλωσσικών παιχνιδιών και τις σχέσεις μεταξύ των αρχικών παιχνιδιών της αληθινός-μόνο ασυνείδητης, προ ή προγλωσσικής αξονικής γρήγορης σκέψης της αντίληψης, μνήμη και αντανakλαστική σκέψη, συναισθήματα και πράξεις (συχνά περιγράφεται ως το υποφλοιώτικο και πρωτόγονο φλοιώδες ερπετό του εγκέφαλου πρώτο-self, λειτουργίες νευρώνα καθρέφτη), και η μεταγενέστερη εξελίχθηκε υψηλότερη φλοιώδης διαλοίμωση γλωσσικές συνειδητές ικανότητες της πίστης, γνωρίζοντας, σκέψης κ.λπ. W τεμαχίζει εκατοντάδες γλωσσικά παιχνίδια που δείχνουν πώς η αλήθεια-μόνο αντιλήψεις, μνήμες και αντανakλαστικές δράσεις του βαθμού S1 στη σκέψη, θυμόμαστε, και την κατανόηση των S2 διαθέσεις, και πολλά από τα παραδείγματα του, επίσης, την αντιμετώπιση της φύσης / γαλουχήσει το θέμα ρητά. Με αυτή την εξελικτική προοπτική, τα μεταγενέστερα έργα του είναι μια εκπληκτική αποκάλυψη της ανθρώπινης φύσης που είναι εντελώς τρέχουσα και δεν έχει ποτέ εξισωθεί. Πολλές προοπτικές έχουν ευρετική αξία, αλλά θεωρώ ότι αυτή η εξελικτική προοπτική δύο συστημάτων φωτίζει όλη την υψηλότερη συμπεριφορά. Dobzhansky περίφημα σχολίασε: «Τίποτα στη βιολογία δεν έχει νόημα, εκτός από το πρίσμα της εξέλιξης.» Και τίποτα στη φιλοσοφία δεν έχει νόημα, εκτός από το φως της εξελικτικής ψυχολογίας.

Οι κοινές ιδέες (π.χ., ο υπότιτλος ενός από τα βιβλία pinker «η ουσία της σκέψης: γλώσσα ως παράθυρο στην ανθρώπινη φύση») ότι η γλώσσα είναι ένα παράθυρο επάνω ή κάποιο είδος της μετάφρασης της σκέψης μας ή ακόμα και (Fodor) ότι πρέπει να υπάρξει κάποια άλλη «γλώσσα της σκέψης» της οποίας είναι μια μετάφραση, απορρίφθηκαν από w (και ομοίως από s), ο οποίος προσπάθησε να δείξει, με εκατοντάδες συνεχώς αναλύθηκαν οξυδερκή παραδείγματα της γλώσσας σε δράση, ότι η γλώσσα είναι η καλύτερη εικόνα που μπορούμε ποτέ να πάρει της σκέψης, το μυαλό και την ανθρώπινη φύση, και ολόκληρο το σώμα W μπορεί να θεωρηθεί ως η ανάπτυξη αυτής της ιδέας. Πολύ πριν searle, απέρριψε την ιδέα ότι οι bottom up προσεγγίσεις της φυσιολογίας, πειραματική ψυχολογία και τον υπολογισμό (π.χ., Συμπεριφορισμός, Λειτουργικότητα, Ισχυρή AI, Dynamic Systems Theory, Computational Theory του Mind, κ.λπ.) θα μπορούσε να αποκαλύψει τι Top Down αποκατασκευές του Γλωσσικών Αγώνων (LG) έκανε. Οι κύριες δυσκολίες που

σημείωσε είναι να κατανοήσουμε τι είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας (μπορούμε τώρα να δούμε αυτό ως άγνοια στο Σύστημα 1 (περίπου αυτό που s αποκαλεί «η φαινομενολογική ψευδαίσθηση») και να συλλάβει ασάφεια ("Η μεγαλύτερη δυσκολία σε αυτές τις έρευνες είναι να βρούμε έναν τρόπο να εκπροσωπή ασάφεια" LPP1, 347). Και έτσι, η ομιλία (δηλαδή, προφορικές μυϊκές συσπάσεις, ο κύριος τρόπος που αλληλεπιδρούμε) δεν είναι ένα παράθυρο στο μυαλό, αλλά είναι το ίδιο το μυαλό, το οποίο εκφράζεται από ακουστικές εκρήξεις για προηγούμενες, παρούσες και μελλοντικές πράξεις (δηλαδή, η ομιλία μας χρησιμοποιώντας τα μεταγενέστερα εξελιγμένα Δευτερεύοντα Γλωσσικά Παιχνίδια (SLG' s) του Δεύτερου Εαυτού -- οι διαθέσεις -- φαντάζονται, γνωρίζουν, έννοια, πίστη, πρόθεση κ.λπ.).

Όπως και με άλλους αφορισμούς του, προτείνω κάποιος θα πρέπει να λάβει σοβαρά το σχόλιο W ότι ακόμη και αν ο Θεός θα μπορούσε να εξετάσει στο μυαλό μας δεν μπορούσε να δει τι σκεφτόμαστε - αυτό θα πρέπει να είναι το σύνθημα του Ενσωματωμένου Νου και, όπως S καθιστά σαφές, της Γνωστικής Ψυχολογίας. Αλλά ο Θεός θα μπορούσε να δει τι αντιλαμβανόμαστε και θυμόμαστε και ανταναικλαστική σκέψη μας, δεδομένου ότι αυτές οι λειτουργίες S1 είναι πάντα αιτιώδη νοητικές καταστάσεις, ενώ S2 διαθέσεις είναι μόνο δυνητικά CMS. Αυτό δεν είναι μια θεωρία, αλλά ένα γεγονός για τη γραμματική μας και τη φυσιολογία μας. S muddies τα νερά εδώ, επειδή αναφέρεται σε διαθέσεις ως ψυχικές καταστάσεις, καθώς, αλλά όπως W έκανε εδώ και πολύ καιρό, δείχνει ότι η γλώσσα της αιτιότητας απλά δεν ισχύει για την υψηλότερη σειρά αναδυόμενες περιγραφές S2-και πάλι δεν είναι μια θεωρία, αλλά μια περιγραφή για το πώς λειτουργεί η γλώσσα (σκέψης). Αυτό φέρνει ένα άλλο σημείο που είναι εξέχουσα θέση στο W, αλλά αρνήθηκε από s, ότι το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δώσουμε περιγραφές και όχι μια θεωρία. S επιμένει ότι παρέχει θεωρίες, αλλά φυσικά "θεωρία" και "περιγραφή" είναι γλωσσικά παιχνίδια πάρα πολύ και μου φαίνεται θεωρία S είναι συνήθως περιγραφή W-ένα τριαντάφυλλο από οποιοδήποτε άλλο όνομα Σημείο W ήταν ότι με την προσκόλληση σε οξυδερκή παραδείγματα που όλοι γνωρίζουμε ότι είναι αλήθεια λογαριασμούς της συμπεριφοράς μας, αποφεύγουμε την κινούμενη άμμο των θεωρών που προσπαθούν να λογοδοτήσουν για όλες τις συμπεριφορές (ΟΛΑ τα γλωσσικά παιχνίδια), ενώ S θέλει να γενικεύσει και αναπόφευκτα πηγαίνει παραστρατημένος (δίνει πολλά παραδείγματα των δικών του λαθών στο PNC). Όπως S και άλλοι τροποποιούν ατέλειωτα τις θεωρίες τους για να λογοδοτήσουν για τα πολυσχιδή γλωσσικά παιχνίδια παίρνουν όλο και πιο κοντά στην περιγραφή της συμπεριφοράς μέσω πολλών παραδειγμάτων, όπως έκανε W.

Μερικά από τα αγαπημένα θέματα του W στο αργότερα δεύτερο του και την τρίτη περίοδο του είναι τα διαφορετικά (αλλά διαψήφια) LG της γρήγορης και αργής σκέψης (Σύστημα 1 και 2 ή κατά προσέγγιση Πρωτοβάθμια Γλωσσικά Παιχνίδια (PLG του) και Δευτεροβάθμια ς Γλώσσας Παιχνίδια (SLG) του Εσωτερικού και του Εξωτερικού - βλέπε π.χ., Johnston-'Wittgenstein: Επανεξέταση της Εσωτερικής »για το πώς σύγχυση των δύο είναι μια σημαντική βιομηχανία στη φιλοσοφία και την ψυχολογία) , η αδυναμία της ιδιωτικής γλώσσας και η αξονική δομή κάθε συμπεριφοράς. Ρήματα όπως «σκέψη», «βλέποντας» περιγράφεται για πρώτη φορά S1 λειτουργίες, αλλά ως S2 εξελίχθηκε ήρθαν να εφαρμοστούν σε αυτό, καθώς,

οδηγώντας σε ολόκληρη τη μυθολογία του εσωτερικού που προκύπτει από π.χ., προσπαθώντας να αναφερθώ σε φαντασία σαν να έβλεπε εικόνες μέσα στον εγκέφαλο. Η PLG είναι εκφράσεις και περιγραφές των ακούσιων, Σύστημα 1, γρήγορη σκέψη, νευρώνα καθρέφτη, αλήθεια μόνο, nonpropositional, ψυχική κράτη-αντιλήψεις και τις μνήμες μας και ακούσιες πράξεις (συμπεριλαμβανομένου του Συστήματος 1 Αλήθειες και UA1 (Κατανόηση του Οργανισμού 1) και Emotions1- όπως η χαρά, αγάπη, θυμός), η οποία μπορεί να περιγραφεί αιτιωδώς, ενώ η εξελικτικά αργότερα SLG είναι εκφράσεις ή περιγραφές των εθελοντικών, Σύστημα 2, αργή σκέψη, διανοητικοποίηση νευρώνες, testable αλήθεια ή ψευδή, πρόταση, Truth2 και UA2 και Emotions2- χαρά, αγαπώντας, μισώντας, η διάθεση (και συχνά αντιπαράδειγμα) φαντάζονται, υποθέτοντας, σκοπεύουν, σκέψης, γνωρίζοντας, πιστεύοντας, κ.λπ., η οποία μπορεί να περιγραφεί μόνο από την άποψη των λόγων (δηλαδή, είναι απλά ένα γεγονός που προσπαθεί να περιγράψει το σύστημα 2 από την άποψη της νευροχημείας, ατομικής φυσικής, μαθηματικά, απλά δεν έχει νόημα - βλέπε W για πολλά παραδείγματα και Searle για καλή disquisitions σε αυτό).

Δεν είναι δυνατόν να περιγράψουμε τους αυτοματισμούς του Συστήματος 1 από την άποψη των λόγων (π.χ., «το βλέπω αυτό ως μήλο επειδή...») εκτός αν θέλετε να δώσετε έναν λόγο από την άποψη του EP, της γενετικής, της φυσιολογίας, και όπως έχει αποδείξει επανειλημμένα ο W δεν έχει νόημα να δώσουμε «εξηγήσεις» με την προϋπόθεση ότι θα έχουν νόημα στο μέλλον--«Τίποτα δεν είναι κρυφό»--έχουν νόημα τώρα ή ποτέ.-(g.g., "Ο μεγαλύτερος κίνδυνος εδώ είναι να θέλεις να παρατηρείς τον εαυτό σου." LWPP1, 459).

Ένα ισχυρό ευρετικό είναι να διαχωριστεί η συμπεριφορά και η εμπειρία σε Πρόθεση 1 και Πρόθεση 2 (π.χ., Σκέψη 1 και Σκέψη 2, Συναισθήματα 1 και Συναισθήματα 2 κ.λπ.) και ακόμη και σε Αλήθειες 1 (Τ μόνο αξιώματα) και Αλήθειες 2 (εμπειρικές επεκτάσεις ή "Θεωρήματα" που προκύπτουν από τη λογική επέκταση του Αλήθειες 1). W αναγνώρισε ότι «Τίποτα δεν είναι κρυφό»--δηλαδή, ολόκληρη η ψυχολογία μας και όλες οι απαντήσεις σε όλες τις φιλοσοφικές ερωτήσεις είναι εδώ στη γλώσσα μας (η ζωή μας) και ότι η δυσκολία δεν είναι να βρούμε τις απαντήσεις, αλλά να τις αναγνωρίσουμε όπως πάντα εδώ μπροστά μας -- απλά πρέπει να σταματήσουμε να προσπαθούμε να κοιτάξουμε βαθύτερα.

Μόλις καταλάβουμε W, αντιλαμβανόμαστε τον παραλογισμό της σχετικά με "φιλοσοφία γλώσσα" ως ξεχωριστή μελέτη εκτός από άλλους τομείς της συμπεριφοράς, δεδομένου ότι η γλώσσα είναι απλώς ένα άλλο όνομα για το μυαλό. Και, όταν W λέει ότι η κατανόηση της συμπεριφοράς δεν εξαρτάται σε καμία περίπτωση από την πρόοδο της ψυχολογίας (π.χ., συχνά εισηγμένες ισχυρισμό του "Η σύγχυση και η άγνοια της ψυχολογίας δεν πρέπει να εξηγηθεί με την αποκαλώντας μια «νέα επιστήμη» - αλλά βλ. ένα άλλο σχόλιο που δεν έχω δει ποτέ εισηγμένες - "Είναι η επιστημονική πρόοδος χρήσιμη για τη φιλοσοφία; Σίγουρα. Οι πραγματικότητες που ανακαλύπτονται φωτίζουν το έργο των φιλοσόφων. Φαντάζομαι τις πιθανότητες." (LWPP1,807). Έτσι, δεν νομοθετεί τα όρια της επιστήμης, αλλά επισημαίνοντας ότι η συμπεριφορά μας (ως επί το πλείστον ομιλία) είναι η σαφέστερη δυνατή εικόνα της ψυχολογίας μας και ότι όλες οι συζητήσεις της

ανώτερης συμπεριφοράς τάξη μασιίζεται από εννοιολογικές συγχύσεις.

FMRI, PET, TCMS, iRNA, υπολογιστικά ανάλογα, AI και όλα τα υπόλοιπα είναι συναρπαστικοί και ισχυροί τρόποι για να επεκτείνει έμφυτη αξονική ψυχολογία μας, να παρέχει τη φυσική βάση για τη συμπεριφορά μας και να διευκολύνει την ανάλυσή μας των γλωσσικών παιχνιδιών που παρ'όλα αυτά παραμένουν ανεξήγητα - EP είναι ακριβώς αυτός ο τρόπος - και αμετάβλητη. Τα πραγματικά-μόνο αξιώματα, που εξερευνούνται πιό λεπτομερώς σε 'στη βεβαιότητα', είναι W (και αργότερα Searle) «rockrock» ή «υπόβαθρο» δηλαδή, εξελικτική ψυχολογία, τα οποία είναι ανιχνεύσιμα στις αυτοματοποιημένες αληθινός-μόνο αντιδράσεις των βακτηριδίων και των απογόνων τους (π.χ., άνθρωποι), οι οποίοι εξελίχθηκαν και λειτουργούν από το μηχανισμό της περιεκτικής ικανότητας (IF)--βλέπουν τις θαυμάσιες «αρχές Bourke της κοινωνικής εξέλιξης».

W επέμεινε ότι θα πρέπει να θεωρούμε την ανάλυσή μας της συμπεριφοράς ως περιγραφές και όχι εξηγήσεις, αλλά φυσικά αυτά είναι επίσης πολύπλοκα γλωσσικά παιχνίδια και την περιγραφή ενός ατόμου είναι εξήγηση του άλλου. Ξεκινώντας με την έμφυτη αλήθεια-μόνο, δεν υπάρχει (αυτοματοποιημένη και μη αμετάβλητη) απαντήσεις τους στον κόσμο, τα ζώα επεκτείνουν την αξονική κατανόηση τους μέσω των εκπτώσεων σε περαιτέρω αλήθεια μόνο αντιλήψεις ("θεωρήματα" όπως θα μπορούσαμε να τους αποκαλούμε, αλλά αυτό είναι ένα σύνθετο γλωσσικό παιχνίδι, ακόμη και στο πλαίσιο των μαθηματικών).

Οι τυραννόσαυροι και οι μεσόνες γίνονται τόσο αδιαφιλονίκητοι όσο η ύπαρξη των δύο χεριών μας ή η αναπνοή μας. Αυτό αλλάζει δραματικά την άποψη της ανθρώπινης φύσης. Θεωρία του μυαλού (TOM)) δεν είναι μια θεωρία σε όλα, αλλά μια ομάδα αλήθεια-μόνο Αντιλήψεις του Οργανισμού (UA ένας όρος που επινόησε πριν από 10 χρόνια), τα οποία τα νεογέννητα ζώα (συμπεριλαμβανομένων των μύγες και τα σκουλήκια, αν UA είναι κατάλληλα καθορισμένο) έχουν,, και τα οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε σε μεγάλο βαθμό (σε υψηλότερα ευκαρυωτικά). Ωστόσο, όπως σημειώνω εδώ, W κατέστησε πολύ σαφές ότι για μεγάλο μέρος της πρόθεσης υπάρχουν Σύστημα 1 και Σύστημα 2 εκδόσεις (γλωσσικά παιχνίδια) -το γρήγορο ασυνείδητο UA1 και το Slow συνειδητή UA2 και φυσικά αυτά είναι ευρετική για πολύπλευρα φαινόμενα. Αν και η πρώτη ύλη για S2 είναι S1, S2 τροφοδοτεί επίσης πίσω σε S1- υψηλότερη φλοιώδη ανατροφοδότηση στα χαμηλότερα επίπεδα αντίληψης, μνήμη, αντανακλαστική σκέψη που είναι μια θεμελιώδης της ψυχολογίας. Πολλά από τα παραδείγματα w διερευνήσει αυτό το δρόμο διπλής κατεύθυνσης (π.χ., δείτε τις συζητήσεις της πάπιας / κουνέλι και «βλέποντας ως» στο Johnston).

Η «Θεωρία» της Εξέλιξης έπαψε να είναι μια θεωρία για κάθε φυσιολογικό, ορθολογικό, έξυπνο άτομο πριν από το τέλος του 19ου αιώνα και για τον Δαρβίνο τουλάχιστον μισό αιώνα νωρίτερα. Δεν μπορεί κανείς να βοηθήσει, αλλά να ενσωματώσει Tyrannosaurus rex και όλα αυτά που σχετίζονται με αυτό στην πραγματική μόνο φόντο μας μέσω της αδυσώπητη λειτουργία του EK. Μόλις κάποιος παίρνει τη λογική (ψυχολογική) αναγκαιότητα αυτού,, είναι πραγματικά stupefying ότι ακόμη και το φωτεινότερο και το καλύτερο φαίνεται να μην κατανοήσουν αυτό το

πιο βασικό γεγονός της ανθρώπινης ζωής (με μια άκρη του καπέλου για να Kant, Searle και μερικά άλλα), η οποία σχεδιάστηκε με μεγάλη λεπτομέρεια στο "On Βεβαιότητα". Παρεμπιπτόντως, η εξίσωση της λογικής και της αξονικής ψυχολογίας μας είναι απαραίτητη για την κατανόηση w και της ανθρώπινης φύσης (όπως Daniele Moyal-Sharrock (DMS), αλλά αφαικ κανείς άλλος, επισημαίνει).

Έτσι, το μεγαλύτερο μέρος της κοινής δημόσιας εμπειρίας μας (πολιτισμός) γίνεται μια πραγματική-μόνο επέκταση του αξονικού EP μας και δεν μπορεί να βρεθεί λάθος χωρίς να απειλεί τη λογική μας. Ποδόσφαιρο ή Britney Spears δεν μπορεί να εξαφανιστεί μόνο από τη μνήμη μου ή το λεξιλόγιο μας, όπως αυτές οι έννοιες, ιδέες, εκδηλώσεις, που αναπτύχθηκε από και συνδέονται με αμέτρητους άλλους στην πραγματική μόνο δίκτυο που αρχίζει με τη γέννηση και εκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις για να συμπεριλάβει μεγάλο μέρος της ευαισθητοποίησης και της μνήμης μας. Μια συνέπεια, όμορφα εξηγείται από DMS και διευκρινιστεί με το δικό του μοναδικό τρόπο από Searle, είναι ότι η σκεπτικιστική άποψη του κόσμου και άλλα μυαλά (και ένα βουνό από άλλες ανοησίες, συμπεριλαμβανομένης της Blank Slate) δεν μπορεί να πάρει πραγματικά μια βάση, όπως "πραγματικότητα" είναι το αποτέλεσμα της ακούσιας γρήγορης σκέψης αξιώματα και δεν είναι δοκιμασμένη αλήθεια ή ψευδείς προτάσεις.

Νομίζω ότι είναι σαφές ότι η έμφυτη αλήθεια-μόνο αξιώματα W καταλαμβάνεται με όλη την εργασία του, και σχεδόν αποκλειστικά στο OC (το τελευταίο έργο του «On Βεβαιότητα»), είναι ισοδύναμα με τη γρήγορη σκέψη ή το σύστημα 1 που βρίσκεται στο κέντρο της τρέχουσας έρευνας (π.χ., βλέπε Kahneman -"Thinking Fast and Slow", αλλά δεν έχει ιδέα w που το πλαίσιο περίπου 75 χρόνια πριν), η οποία είναι ακούσια και ασυνείδητη και η οποία αντιστοιχεί στις διανοητικές καταστάσεις της αντίληψης (συμπεριλαμβανομένης της UOA1) και τη μνήμη και ακούσιες πράξεις, όπως σημειώνει w ξανά και ξανά σε ατελείωτες παραδείγματα. Κάποιος θα μπορούσε να καλέσει αυτά τα "ενδοεγκεφαλικά αντανακλαστικά"(ίσως το 99% του συνόλου της εγκαταλείψωσης μας, αν μετρηθεί με τη χρήση ενέργειας στον εγκέφαλο).

Αργή ή ανακλαστική μας, περισσότερο ή λιγότερο "συνειδητή" (προσέξτε ένα άλλο δίκτυο των γλωσσικών παιχνιδιών!) Δεύτερη αυτο δραστηριότητα του εγκεφάλου αντιστοιχεί σε αυτό που W χαρακτηρίζεται ως "διαθέσεις" ή "κλίσεις", οι οποίες αναφέρονται σε ικανότητες ή πιθανές ενέργειες, δεν είναι ψυχικές καταστάσεις (ή όχι με την ίδια έννοια), και δεν έχουν καμία συγκεκριμένη χρονική στιγμή της εμφάνισης ή / και διάρκειας. Αλλά λέξεις διάθεση όπως "γνωρίζοντας", "κατανόηση", "σκέψη", "πιστεύοντας", την οποία W συζήτησαν εκτενώς, έχουν τουλάχιστον δύο βασικές χρήσεις. Το ένα είναι μια περιεργή φιλοσοφική χρήση (αλλά αποφοιτώντας σε καθημερινές χρήσεις) που εξηγείται από Moore (των οποίων τα έγγραφα ενέπνευσε W να γράψει OC), η οποία αναφέρεται στην αλήθεια-μόνο προτάσεις που προκύπτουν από άμεσες αντιλήψεις και μνήμη, δηλαδή, έμφυτη αξονική ψυχολογία S1 μας («Ξέρω αυτά είναι τα χέρια μου»), και το S2 ένα, η οποία είναι η συνήθης χρήση τους ως διαθέσεις, η οποία μπορεί να ενεργήσει έξω, και η οποία μπορεί να γίνει αλήθεια ή ψευδής («Ξέρω δρόμο μου σπίτι»).

Η έρευνα της ακούσιας γρήγορης σκέψης έχει φέρει επανάσταση στην ψυχολογία, τα οικονομικά (π.χ., το βραβείο Νόμπελ του Kahneman) και άλλους κλάδους με ονόματα όπως "γνωστικές ψευδαισθήσεις", "αστάρωμα", "διαμόρφωση", "ευρετική" και "προκαταλήψεις". Φυσικά αυτά είναι πάρα πολύ τα γλωσσικά παιχνίδια έτσι θα υπάρχουν όλο και λιγότερο χρήσιμοι τρόποι να χρησιμοποιηθούν αυτές οι λέξεις, και οι μελέτες και οι συζητήσεις θα ποικίλουν από το «καθαρό» σύστημα 1 στους συνδυασμούς 1 και 2 (ο κανόνας όπως W κατέστησε σαφές), αλλά πιθανώς όχι πάντα της αργής διάθεσης του συστήματος 2 μόνο, δεδομένου ότι οποιαδήποτε σκέψη ή η σκόπιμη δράση συστημάτων 2 δεν μπορεί να εμφανιστεί χωρίς συμμετοχή ενός μέρους του περίπλοκου δικτύου των «γνωστικών ενοτήτων», "μηχανές συμπεράσμα", "ενδοεγκεφαλικά αντανακλαστικά", "αυτοματισμούς", "γνωστικά αξιώματα", "φόντο" ή "υπόστρωμα" (όπως w και αργότερα Searle κλήση EP μας).

Ένα από τα επαναλαμβανόμενα θέματα w ήταν αυτό που καλείται τώρα θεωρία του μυαλού (TOM), ή όπως προτιμώ την κατανόηση της αντιπροσωπείας (UA), αλλά φυσικά δεν χρησιμοποίησε αυτούς τους όρους, το οποίο είναι το αντικείμενο των σημαντικών ερευνητικών προσπαθειών τώρα. Θα ήθελα να συστήσω διαβούλευση με το έργο του Ian Apperly, ο οποίος είναι προσεκτικά ανατομή UA1 και 2 και ο οποίος έχει πρόσφατα λάβει γνώση ενός από τους κορυφαίους φιλοσόφους Wittgensteinian Daniel Hutto, δεδομένου ότι Hutto έχει πλέον χαρακτηριστεί UA1 ως μια φαντασίωση (ή μάλλον επιμένει ότι δεν υπάρχει «Θεωρία» ούτε εκπροσώπηση που εμπλέκονται στην UA1 - που προορίζεται για UA2). Ωστόσο, όπως και άλλοι ψυχολόγοι, Apperly δεν έχει ιδέα W έθεσε τις βάσεις για αυτό μεταξύ 60 και 80 χρόνια πριν.

Ένα άλλο σημείο που έκανε αμέτρητες φορές από W ήταν ότι συνειδητή ψυχική ζωή μας είναι *epiphenomenal* με την έννοια ότι δεν περιγράφει με ακρίβεια ούτε να καθορίσει πώς ενεργούμε-τώρα ένας πυλώνας των επιστημών συμπεριφοράς. Βλέπε «Η Φαινομενολογική Ψευδαισθηση» στο PNC για ένα μεγάλο παράδειγμα από τη φιλοσοφία. Είναι ένα προφανές επακόλουθο της περιγραφικής ψυχολογίας του W και του S ότι είναι οι ασυνείδητοι αυτοματισμοί του Συστήματος 1 που κυριαρχούν και περιγράφουν τη συμπεριφορά και ότι οι μεταγενέστερες εξελιγμένες συνειδητές διαθέσεις (σκέψη, ανάμνηση, αγάπη, επιθυμία, λύπη κ.λπ.) είναι απλώς κερασάκι στην τούρτα. Αυτό επιβεβαιώνεται πιο εντυπωσιακά από την τελευταία πειραματική ψυχολογία, μερικά από τα οποία συνοψίζονται όμορφα από Kahneman στο βιβλίο που αναφέρεται (βλ. π.χ., το κεφάλαιο «Δύο Selves», αλλά φυσικά υπάρχει ένα τεράστιο όγκο των πρόσφατων εργασιών που δεν αναφέρει και μια ατελείωτη ροή της pop και pro έκδοση βιβλίων). Είναι μια εύκολα δικαιολογημένη άποψη ότι το μεγαλύτερο μέρος της αναπτυσσόμενης βιβλιογραφίας για τις γνωστικές ψευδαισθήσεις, αυτοματισμούς και υψηλότερη ς τάξης σκέψης είναι απολύτως συμβατή και ευθέως *deducible* από W.

Όσον αφορά την άποψή μου για το W ως ο μεγαλύτερος πρωτοπόρος στο EK, φαίνεται ότι κανείς δεν έχει παρατηρήσει ότι πολύ σαφώς εξήγησε αρκετές φορές συγκεκριμένα και πολλές φορές στο πέρασμα, η ψυχολογία πίσω από αυτό που αργότερα έγινε γνωστό ως Wason Test - καιρό ένα στήριγμα της έρευνας του EK.

Τέλος, επιτρέψτε μου να προτείνω ότι με αυτή την προοπτική, W δεν είναι σκοτεινή, δύσκολη ή άσχετη, αλλά σπινθηροβόλο, βαθιά και κρυστάλλινα, ότι γράφει αφορισμός και τηλεγραφικά, επειδή σκεφτόμαστε και συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο, και ότι για να τον χάσετε είναι να χάσετε μία από τις μεγαλύτερες πνευματικές περιπέτειες δυνατό.

Τώρα που έχουμε μια λογική αρχή για τη λογική δομή του ορθολογισμού (η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης) που ορίζονται μπορούμε να εξετάσουμε τον πίνακα της πρόθεσης που προκύπτει από αυτό το έργο, το οποίο έχω κατασκευάσει τα τελευταία χρόνια. Βασίζεται σε ένα πολύ απλούστερο από Searle, το οποίο με τη σειρά του οφείλει πολλά σε Wittgenstein. Έχω επίσης ενσωματωθεί σε τροποποιημένους πίνακες μορφή που χρησιμοποιούνται από τους σημερινούς ερευνητές στην ψυχολογία των διαδικασιών σκέψης που αποδεικνύεται στις τελευταίες 9 σειρές. Θα πρέπει να αποδειχθεί ενδιαφέρον να το συγκρίνουμε με εκείνες σε 3 πρόσφατες ποσότητες Peter Hacker για την ανθρώπινη φύση. Προσφέρω αυτόν τον πίνακα ως ευρετική για την περιγραφή της συμπεριφοράς που βρίσκω πιο πλήρη και χρήσιμη από οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο που έχω δει και όχι ως μια τελική ή πλήρη ανάλυση, η οποία θα πρέπει να είναι τρισδιάστατη με εκατοντάδες (τουλάχιστον) βέλη που πηγαινούν σε πολλές κατευθύνσεις με πολλά (ίσως όλα) μονοπάτια μεταξύ S1 και S2 είναι αμφίδρομη. Επίσης, η ίδια η διάκριση μεταξύ S1 και S2, γνωστική και πρόθυμη, αντίληψη και μνήμη, μεταξύ του συναισθήματος, της γνώσης, της πίστης και της αναμονής κ.λπ. Πολλά σύνθετα διαγράμματα έχουν δημοσιευθεί από τους επιστήμονες, αλλά θεωρώ ότι της ελάχιστης χρησιμότητας όταν σκεφτόμαστε τη συμπεριφορά (σε αντίθεση με τη σκέψη για τη λειτουργία του εγκεφάλου). Κάθε επίπεδο περιγραφής μπορεί να είναι χρήσιμο σε ορισμένα πλαίσια, αλλά θεωρώ ότι είναι πιο χονδροειδείς ή λεπτότερα όρια χρησιμότητα.

Η λογική δομή του ορθολογισμού (LSR), ή η λογική δομή του μυαλού (LSM), η λογική δομή της συμπεριφοράς (LSB), η λογική δομή της σκέψης (LST), η λογική δομή της συνείδησης (LSC), η λογική δομή της προσωπικότητας (LSP), η περιγραφική ψυχολογία της συνείδησης (DSC), η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης διαταγής (DPHOT), σκόπιμα-ο κλασικός όρος.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless

(έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	Ρι**	ΙΑ***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανέννας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανέννας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι satisfactiepánw) της γλώσσας σε ένα ιδιαίτερο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον του, και οι

προσπάθειες στην εξήγηση (δηλαδή, φιλοσοφία) μας παίρνουν μόνο μακριά από την αλήθεια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτός ο πίνακας είναι μόνο ένας ιδιαίτερα απλουστευμένος ευρετικός χωρίς πλαίσιο και κάθε χρήση μιας λέξης πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσió του. Η καλύτερη εξέταση της παραλλαγής πλαισίου είναι στους πρόσφατους 3 τόμους Peter Hacker στην ανθρώπινη φύση, οι οποίοι παρέχουν τους πολυάριθμους πίνακες και τα διαγράμματα που πρέπει να συγκριθούν με αυτό.

Όσοι επιθυμούν μια ολοκληρωμένη μέχρι σήμερα υπόψη του Wittgenstein, Searle και την ανάλυσή τους της συμπεριφοράς από τη σύγχρονη άποψη δύο συστημάτων μπορούν να συμβουλευτούν το βιβλίο μου Η λογική δομή της φιλοσοφίας, ψυχολογίας, νου και γλώσσας, όπως αποκαλύφθηκε στο Wittgenstein και Searle 2nd ed(20199).

Τώρα για κάποια σχόλια σχετικά με PNC Searle του. Τα δοκίμια σε PNC είναι ως επί το πλείστον έχουν ήδη δημοσιευθεί κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας (αν και μερικά έχουν ενημερωθεί), μαζί με ένα αδημοσίευτο στοιχείο, και τίποτα εδώ δεν θα αποτελέσει έκπληξη για εκείνους που έχουν συμβαδίσει με το έργο του. Όπως w, θεωρείται από πολλούς ως ο καλύτερος φιλόσοφος standup της εποχής του και το γραπτό έργο του είναι σταθερή ως βράχος και πρωτοποριακή σε όλη. Ωστόσο,, η αποτυχία του να λάβει τα μεταγενέστερα W αρκετά σοβαρά οδηγεί σε κάποια λάθη και συγχύσεις.

Στο p7 σημειώνει δύο φορές ότι η βεβαιότητά μας για τα βασικά γεγονότα οφείλεται στο συντριπτικό βάρος της λογικής που υποστηρίζει τους ισχυρισμούς μας, αλλά w έδειξε οριστικά στο «On Βεβαιότητα» ότι δεν υπάρχει καμία δυνατότητα αμφιβολίας για την πραγματική- μόνο αξονική δομή του Συστήματος μας 1 αντιλήψεις, μήνες και σκέψεις, δεδομένου ότι είναι η ίδια η βάση για την κρίση και δεν μπορεί να κριθεί. Στην πρώτη πρόταση του p8 μας λέει ότι η βεβαιότητα είναι αναθεωρήσιμη, αλλά αυτό το είδος «βεβαιότητας», το οποίο θα μπορούσαμε να ονομάσουμε Βεβαιότητα2, είναι το αποτέλεσμα της επέκτασης της αξονικής και μη αναθεωρητέας βεβαιότητας μας (Βεβαιότητα1) μέσω της εμπειρίας και είναι εντελώς διαφορετική, όπως είναι προτατική (αληθής ή ψευδής). Αυτό είναι φυσικά ένα κλασικό παράδειγμα της «μάχης ενάντια στη μαγείωση της νοημοσύνης μας από τη γλώσσα» που W επέδειξε επανειλημμένως. Μία λέξη- δύο (ή πολλές) ξεχωριστές χρήσεις.

Στο p10 τιμωρεί W για την αντιπάθειά του στη θεωρία, αλλά όπως σημείωσα παραπάνω, «θεωρία» είναι ένα άλλο γλωσσικό παιχνίδι (LG) και υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα μεταξύ μιας γενικής περιγραφής της συμπεριφοράς με λίγα καλά επεξεργάστηκε παραδείγματα και ένα που προκύπτει από ένα μεγάλο αριθμό τέτοιων που δεν υπόκεινται σε πολλά counterexamples. Εξέλιξη στις πρώτες ημέρες της ήταν μια θεωρία με περιορισμένα σαφή παραδείγματα, αλλά σύντομα έγινε απλώς μια περίληψη ενός τεράστιου σώματος των παραδειγμάτων και μια θεωρία σε μια εντελώς διαφορετική έννοια. Ομοίως, με μια θεωρία θα μπορούσε κανείς να κάνει ως περίληψη των χιλίων σελίδων των παραδειγμάτων W και ένα που προκύπτει από δέκα σελίδες.

Και πάλι, στο p12, «συνείδηση» είναι το αποτέλεσμα της αυτοματοποιημένης λειτουργίας του Συστήματος 1 που είναι «υποκειμενική» σε πολλές εντελώς διαφορετικές αισθήσεις, και όχι, στην κανονική περίπτωση, ένα θέμα αποδεικτικών στοιχείων, αλλά μια πραγματική-μόνο κατανόηση στη δική μας περίπτωση και μια πραγματική αντίληψη μόνο στην περίπτωση των άλλων.

Όπως διάβασα p13 σκέφτηκα: "Μπορώ να αισθάνομαι βασανιστικό πόνο και να συνεχίσω σαν να μην συμβαίνει τίποτα;" Όχι! — αυτό δεν θα ήταν «πόνος» με την ίδια έννοια. "Η εσωτερική εμπειρία έχει ανάγκη από εξωτερικά κριτήρια" (W), και Searle φαίνεται να χάσετε αυτό. Βλέπε W ή Τζόνστον.

Όπως διάβασα τις επόμενες σελίδες, ένιωσα ότι W έχει μια πολύ καλύτερη κατανόηση του νου / σύνδεση γλώσσα, όπως ο ίδιος θεωρεί ως συνώνυμη σε πολλά πλαίσια, και το έργο του είναι μια λαμπρή έκθεση του μυαλού, όπως αποδεικνύεται σε πολλά οξυδερκή παραδείγματα της χρήσης της γλώσσας. Όπως αναφέρεται παραπάνω, "Τώρα, αν δεν είναι η αιτιώδης συνάφεια που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοικτές μπροστά μας." Και όπως εξηγείται παραπάνω αισθάνομαι τα ερωτήματα με τα οποία S τελειώνει τμήμα 3 απαντώντας σε μεγάλο βαθμό από την εξέταση OC W από την άποψη των δύο συστημάτων. Ομοίως,, για το τμήμα 6 σχετικά με τη φιλοσοφία της επιστήμης. Rodych έχει κάνει ένα άρθρο σχετικά με Popper vs W που σκέφτηκα υπέροχη εκείνη την εποχή,, αλλά θα πρέπει να το ξαναδιαβάσει για να βεβαιωθείτε. Τέλος, στο p25, μπορεί κανείς να αρνηθεί ότι οποιαδήποτε αναθεώρηση των εννοιών μας (γλωσσικά παιχνίδια) της αιτιώδους συνάφειας ή της ελεύθερης βούλησης είναι απαραίτητη ή ακόμη και δυνατή. Μπορείτε να διαβάσετε ακριβώς για οποιαδήποτε σελίδα του W για τους λόγους. Είναι ένα πράγμα να πούμε παράξενα πράγματα για τον κόσμο χρησιμοποιώντας παραδείγματα από την κβαντική μηχανική, αβεβαιότητα κ.λπ., αλλά είναι άλλο να πούμε κάτι σχετικό με την κανονική χρήση των λέξεων μας.

Στις p31, 36 κ.λπ., αντιμετωπίζουμε και πάλι τα αδιάκοπα προβλήματα (στη φιλοσοφία και τη ζωή) των ίδιων λέξεων glossing πάνω από τις τεράστιες διαφορές στην LG της «πίστη», «βλέποντας» κ.λπ., όπως εφαρμόζεται στο S1 η οποία αποτελείται από ψυχικές καταστάσεις στο παρόν μόνο, και S2 που δεν είναι. Το υπόλοιπο του κεφαλαίου συνοψίζει το έργο του για την «κοινωνική κόλλα», η οποία, από ένα EK, Wittgensteinian προοπτική, είναι η αυτόματη γρήγορες δράσεις του S1 που παράγουν τις αργές διαθέσεις του S2 που είναι αδυσώπητα και καθολικά επεκταθεί κατά τη διάρκεια της προσωπικής ανάπτυξης σε ένα ευρύ φάσμα των αυτόματων ασυνείδητων deontic σχέσεις με τους άλλους, και αυθαίρετα σε πολιτιστικές παραλλαγές τους.

Τα κεφάλαια 3 έως 5 περιέχουν τα γνωστά επιχειρήματά του ενάντια στη μηχανική άποψη του μυαλού που μου φαίνεται οριστική. Έχω διαβάσει ολόκληρα βιβλία των απαντήσεων σε αυτά και συμφωνώ με s ότι όλοι χάνουν την πολύ απλή λογική (ψυχολογική) σημεία που κάνει (και η οποία, σε γενικές γραμμές, W έκανε μισό αιώνα νωρίτερα πριν υπήρχαν υπολογιστές). Για να το θέσω με τους όρους μου, S1 αποτελείται από ασυνείδητο, γρήγορο, φυσικό, αιτιώδη, αυτόματα,

nonpropositional, αλήθεια μόνο ψυχική καταστάσεις, ενώ αργή S2 μπορεί μόνο με συνέπεια να περιγραφεί από την άποψη των λόγων για τις δράσεις που είναι περισσότερο ή λιγότερο συνειδητή διαθέσεις για τη συμπεριφορά (πιθανές ενέργειες) που είναι ή μπορεί να γίνει πρόταση (T ή F). Οι υπολογιστές και η υπόλοιπη φύση έχουν προκύψει μόνο εκ προθέσεως που εξαρτάται από την προοπτική μας, ενώ τα υψηλότερα ζώα έχουν πρωτογενή πρόθεση που είναι ανεξάρτητη από την προοπτική. Όπως s και W εκτιμούν, η μεγάλη ειρωνεία είναι ότι αυτές οι υλιστικές ή μηχανικές μειώσεις της ψυχολογίας μεταμφίεση ως επιστήμη αιχμής, αλλά στην πραγματικότητα είναι εντελώς αντι-επιστημονική. Φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και γνωστική ψυχολογία (απελευθερωμένη από δεισιδαιμονία) γίνονται χέρι-χέρι στο γάντι και είναι Hofstadter, Dennett, Kurzweil κ.λπ., οι οποίοι έχουν μείνει έξω στο κρύο.

Σελίδα 62 συνοψίζει όμορφα ένα από τα επιχειρήματά του, αλλά p63 δείχνει ότι δεν έχει ακόμη αφήσει αρκετά να πάει από το κενό σχιστόλιθο, όπως ο ίδιος προσπαθεί να εξηγήσει τις τάσεις στην κοινωνία όσον αφορά τις πολιτιστικές επεκτάσεις του S2. Όπως κάνει σε πολλά άλλα μέρη στα γραπτά του, δίνει πολιτιστικούς, ιστορικούς λόγους για συμπεριφορισμό, αλλά μου φαίνεται αρκετά προφανές (όπως ήταν να W) ότι η μηχανική άποψη του νου υπάρχει για τον ίδιο λόγο με σχεδόν όλη τη συμπεριφορά-είναι η προεπιλεγμένη λειτουργία του EK μας, η οποία επιδιώκει εξηγήσεις όσον αφορά το τι μπορούμε σκόπιμα να σκεφτούμε μέσω αργά, και όχι στην αυτοματοποιημένη S1, εκ των οποίων ως επί το πλείστον παραμένουν αγνοεί (δηλαδή, μια περίπτωση του τι Searle έχει το όνομα "H Phenomen Καιπάλι, για p65 βρίσκω περιγραφή W της αξονικής κληρονομία την ψυχολογία μας και τις επεκτάσεις της στο OC του και άλλα έργα για να είναι βαθύτερη από ό, τι S (ή οποιουδήποτε), και έτσι δεν είμαστε «σίγουροι» ότι τα σκυλιά έχουν τις αισθήσεις τους, αλλά μάλλον δεν είναι σαφές τι αμφιβολία σημαίνει (τι COS υπάρχουν που μπορεί να καταστήσει ψευδή);).

Κεφάλαιο 5 κατεδαφίζει όμορφα CTM, LOT κ.λπ., σημειώνοντας ουστο «υπολογισμό», «πληροφορίες», «σύνταξη», «αλγόριθμος», «λογική», «πρόγραμμα», κ.λπ., είναι παρατηρήτης σχετική (δηλαδή, ψυχολογική) όρους και δεν έχουν καμία φυσική ή μαθηματική έννοια με αυτή την ψυχολογική έννοια, αλλά φυσικά υπάρχουν και άλλες αισθήσεις που έχουν δοθεί πρόσφατα, όπως η επιστήμη έχει αναπτυχθεί. Και πάλι, οι άνθρωποι μαγεύονται από τη χρήση της ίδιας λέξης για να αγνοήσουν αυτή τη μεγάλη διαφορά στη χρήση της (που σημαίνει). Όλες οι επεκτάσεις του κλασικού Wittgenstein,, και συστήνω τα έγγραφα Hutto επίσης.

Κεφάλαιο 6 "Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση" (TPI) είναι μακράν το αγαπημένο μου, και, ενώ κατεδάφιση φαινομενολογία, δείχνει τόσο υπέρτατες λογικές ικανότητες του και την αποτυχία του να κατανοήσουν την πλήρη δύναμη τόσο του μεταγενέστερου W, και η μεγάλη ευρετική αξία της πρόσφατης ψυχολογικής έρευνας για τους δύο εαυτούς. Είναι σαφές ως κρύσταλλο ότι TPI οφείλεται στην άγνοια για τους αυτοματισμούς του S1 και να λάβει την αργή συνειδητή σκέψη του S2, όπως δεν είναι μόνο πρωτογενή, αλλά όπως όλα όσα υπάρχουν. Αυτό είναι κλασικό Κενό Σχιστόλιθος τύφλωση. Είναι επίσης σαφές ότι w έδειξε αυτό περίπου 60 χρόνια

νωρίτερα και έδωσε επίσης το λόγο για αυτό στην υπεροχή του αλήθεια-μόνο ασυνείδητο αυτόματο αξονικό δίκτυο της έμφυτης Σύστημα μας 1. Όπως και τόσοι άλλοι, Searle χορεύει γύρω από αυτό, αλλά ποτέ δεν φτάνει αρκετά εκεί. Πολύ περίπου, όσον αφορά τα «ανεξάρτητα από τον παρατηρητή» χαρακτηριστικά του κόσμου ως χαρακτηριστικά γνωρίσματα S1 και «εξαρτώμενα από τον παρατηρητή», όπως το S2 θα πρέπει να αποδειχθεί πολύ αποκαλυπτικό. Όπως σημειώνει ο S, ο Heidegger και οι άλλοι έχουν την οντολογία ακριβώς προς τα πίσω, αλλά φυσικά το ίδιο κάνουν σχεδόν όλοι λόγω των προεπιλογών του EK τους.

Αλλά το πραγματικά σημαντικό πράγμα είναι ότι s δεν κάνει το επόμενο βήμα για να συνειδητοποιήσει ότι TPI δεν είναι μόνο μια αποτυχία μερικών φιλοσόφων, αλλά μια καθολική τύφλωση στο EK μας που είναι η ίδια ενσωματωμένη στο EK. Στην πραγματικότητα το δηλώνει αυτό σχεδόν σε αυτά τα λόγια σε ένα σημείο, αλλά αν το πήρε πραγματικά πώς θα μπορούσε να αποτύχει να επισημάνει τεράστιες επιπτώσεις της για τον κόσμο.

Με σπάνιες εξαιρέσεις (π.χ., η Jaina Tirthankaras πηγαίνει πίσω πάνω από 5000 χρόνια στις αρχές του πολιτισμού των Ινδών και πιο πρόσφατα και εντυπωσιακά Osho, Βούδας, Ο Ιησούς, Bodhidharma, Da Free John κ.λπ., είμαστε όλοι μαριονέτες κρέας σκοντάψει μέσα από τη ζωή για γενετικά προγραμματισμένη αποστολή μας να καταστρέψει τη γη. Σχεδόν απόλυτη ενασχόληση μας με τη χρήση του δεύτερου εαυτού S2 προσωπικότητα για να επιδοθούν τα παιδικά ικανοποίηση του S1 δημιουργεί Κόλαση στη Γη. Όπως με όλους τους οργανισμούς, είναι μόνο για την αναπαραγωγή και τη συσσώρευση των πόρων τους. Ναι, πολύς θόρυβος για την υπερθέρμανση του πλανήτη και την επικείμενη κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού στον επόμενο αιώνα, αλλά τίποτα δεν είναι πιθανό να το σταματήσει. S1 γράφει το παιχνίδι και S2 πράξεις έξω. Ο Ντικ και η Τζέιν θέλουν να παίξουν το σπίτι- αυτή είναι η μαμά και αυτή είναι ο μπαμπάς και αυτό και αυτό και αυτό είναι το μωρό. Ίσως θα μπορούσε κανείς να πει ότι TPI είναι ότι είμαστε άνθρωποι και όχι απλώς ένα άλλο πρωτεύον.

Κεφάλαιο 7 σχετικά με τη φύση του εαυτού είναι καλό, αλλά τίποτα δεν μου φάνηκε πραγματικά ως νέα. Κεφάλαιο 8 σχετικά με τον δυϊσμό ιδιοκτησίας είναι πολύ πιο ενδιαφέρουσα, ακόμη και αν ως επί το πλείστον μια rehash της προηγούμενης εργασίας του. Η τελευταία από τις εισαγωγικές του για το άνοιγμα πάνω συνοψίζει αυτό, και φυσικά η επιμονή για την κριτική φύση του πρώτου προσώπου οντολογία είναι εντελώς Wittgensteinian. Η μόνη μεγάλη γκάφα που βλέπω είναι κενό σχιστόλιθο του ή (πολιτιστική) είδος εξήγησης για p 158 για τα λάθη του δυϊσμού, όταν κατά τη γνώμη μου, είναι σαφώς μια άλλη περίπτωση tri-ένα λάθος που ο ίδιος (και σχεδόν όλοι οι άλλοι) έχει κάνει πολλές φορές, και επαναλαμβάνει σε p177 κλπ., στο κατά τα άλλα υπέροχη κεφάλαιο 9. Το πρόγραμμα γονιδίων S1 που (συνήθως) τραβά τις χορδές (συμβάσεις των μυών) των μαριονέτες κρέατος μέσω S2. Τέλος της ιστορίας. Και πάλι,, πρέπει να διαβάσει τα σχόλιά μου σχετικά με ος W έτσι αλλάζει το "καλό λόγο να πιστεύουμε" στο κάτω μέρος του p171 και στην κορυφή του p172 να "ξέρει" (με την πραγματική έννοια, δηλαδή, K1).

Ένα κρίσιμο σημείο γίνεται και πάλι στο p169. "Έτσι, λέγοντας κάτι και σημαίνει ότι περιλαμβάνει δύο όρους ικανοποίησης. Πρώτον, η προϋπόθεση της ικανοποίησης ότι η ομιλία θα παραχθεί, και δεύτερον, ότι η ίδια η ομιλία θα έχει προϋποθέσεις ικανοποίησης." Ένας τρόπος για να το σχετικά αυτό είναι ότι το ασυνείδητο αυτόματο Σύστημα 1 ενεργοποιεί την ανώτερη φλοιώδη συνειδητή προσωπικότητα του Συστήματος 2, επιφέρει συσπάσεις μυών του λαιμού που ενημερώνουν τους άλλους ότι βλέπει τον κόσμο με συγκεκριμένους τρόπους, οι οποίες τον δεσμεύουν σε πιθανές δράσεις. Μια τεράστια πρόοδος σε ό,τι αφορά τις προγλωσσικές ή πρωτογλωσσικές αλληλεπιδράσεις στις οποίες μόνο οι ακαθάριστες μυϊκές κινήσεις ήταν σε θέση να μεταφέρουν πολύ περιορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις προθέσεις και το S κάνει ένα παρόμοιο σημείο στο κεφάλαιο 10.

Τελευταίο κεφάλαιο του "Η Ενότητα της Πρότασης" (προηγουμένως αδημοσίευτο) θα επωφεληθούν επίσης σε μεγάλο βαθμό από την ανάγνωση του W "Οη Βεβαιότητα" ή δύο βιβλία DMS για OC (βλ. σχόλια μου), καθώς καθιστούν σαφή τη διαφορά μεταξύ αλήθεια μόνο προτάσεις που περιγράφουν S1 και αλήθεια ή ψευδείς προτάσεις που περιγράφουν S2. Αυτό μου φαίνεται ως μια πολύ ανώτερη προσέγγιση για τη λήψη S1 αντιλήψεις ως πρόταση, δεδομένου ότι γίνονται μόνο T ή F μετά από ένα αρχίζει να σκέφτεται γι' αυτούς στο S2. Ωστόσο, το σημείο του ότι οι προτάσεις επιτρέπουν δηλώσεις της πραγματικής ή δυνητική αλήθεια και ανακρίβεια, του παρελθόντος και του μέλλοντος και της φαντασίας, και έτσι παρέχουν μια τεράστια πρόοδο σε ό,τι προ ή protolinguistic κοινωνία, είναι πειστική. Όπως δηλώνει «Μια πρόταση είναι οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει μια κατάσταση ικανοποίησης... και προϋπόθεση ικανοποίησης... είναι ότι τέτοια και τέτοια είναι η περίπτωση." Ή, πρέπει κανείς να προσθέσει, ότι θα μπορούσε να είναι ή θα μπορούσε να ήταν ή θα μπορούσε να φανταστεί ότι είναι η περίπτωση.

Συνολικά, PNC είναι μια καλή περίληψη των πολλών σημαντικών προκαταβολών πάνω Wittgenstein που προκύπτουν από μισό αιώνα s της εργασίας, αλλά κατά την άποψή μου, W εξακολουθεί να είναι απaráμιλλη τη στιγμή που αντιλαμβάνονται τι λέει. Στην ιδανική περίπτωση, θα πρέπει να διαβάσετε μαζί: Searle για τη σαφή συνεκτική πεζογραφία και γενικεύσεις, απεικονίζεται με οξυδερκή παραδείγματα W και λαμπρή αφορισμούς. Αν ήμουν πολύ νεότερος θα έγραφα ένα βιβλίο κάνοντας ακριβώς αυτό.

Ανασκόπηση της μεταφιλοσοφίας του Wittgenstein από τον Paul Horwich 248p (2013) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Horwich δίνει μια λεπτή ανάλυση του Wittgenstein (W) και είναι ένας κορυφαίος μελετητής W, αλλά κατά την άποψή μου, όλοι υπολείπονται μιας πλήρους εκτίμησης, όπως εξηγώ επί μακρόν σε αυτή την αναθεώρηση και πολλοί άλλοι. Αν κάποιος δεν καταλαβαίνει W (και κατά προτίμηση Searle επίσης), τότε δεν βλέπω πώς θα μπορούσε κανείς να έχει περισσότερο από μια επιφανειακή κατανόηση της φιλοσοφίας και της υψηλότερης τάξης σκέψης και, συνεπώς, όλων των πολύπλοκων συμπεριφορά (ψυχολογία, κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, ιστορία, λογοτεχνία, κοινωνία). Με λίγα λόγια, W απέδειξε ότι όταν έχετε δείξει πώς μια πρόταση χρησιμοποιείται στο πλαίσιο του ενδιαφέροντος, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο να πω. Θα ξεκινήσω με μερικά αξιολογούμενα αποσπάσματα και στη συνέχεια να δώσει αυτό που νομίζω ότι είναι οι ελάχιστες εκτιμήσεις που απαιτούνται για την κατανόηση Wittgenstein, τη φιλοσοφία και την ανθρώπινη συμπεριφορά.

Πρώτα θα μπορούσε κανείς να σημειωθεί ότι η θέση "meta" μπροστά από οποιαδήποτε λέξη θα πρέπει να είναι ύποπτο. W παρατήρησε π.χ., ότι τα μεταμαθηματικά είναι μαθηματικά όπως όλα τα άλλα. Η ιδέα ότι μπορούμε να βήμα έξω από τη φιλοσοφία (δηλαδή, η περιγραφική ψυχολογία της υψηλότερης τάξης σκέψης) είναι η ίδια μια βαθιά σύγχυση. Ένας άλλος εκνευρισμός εδώ (και σε όλη την ακαδημαϊκή γραφή για τις τελευταίες 4 δεκαετίες) είναι η συνεχής αντίστροφη γλωσσική σεξισμό του "της" και "δικός της" και "αυτή" ή "αυτός / αυτή" κλπ., όπου "αυτοί" και "δικό τους" και "τους" θα κάνει ωραία. Ομοίως, η χρήση της γαλλικής λέξης «ρεπερτόριο», όπου το αγγλικό «ρεπερτόριο» θα τα πάει αρκετά καλά. Η σημαντικότερη ανεπάρκεια είναι η πλήρης αποτυχία (αν και πολύ κοινός) να χρησιμοποιήσει αυτό που βλέπω ως εξαιρετικά ισχυρή και διαισθητική άποψη δύο συστημάτων του πλαισίου HOT και Searle που έχω περιγράψει ανωτέρω. Αυτό είναι ιδιαίτερα οδυνηρό στο κεφάλαιο για την έννοια p111 et seq. (ειδικά στις υποσημειώσεις 2-7), όπου κολυμπάμε σε πολύ λασπωμένο νερό χωρίς το πλαίσιο της αυτοματοποιημένης αλήθεια μόνο S1, πρόταση διάθεση S2, COS κλπ. Κάποιος μπορεί επίσης να πάρει μια καλύτερη άποψη του εσωτερικού και του εξωτερικού με την ανάγνωση π.χ., Johnston ή budd (δείτε τις αναθεωρήσεις μου). Το Horwich εντούτοις κάνει πολλά αποφασιστικά σχόλια. Μου άρεσε ιδιαίτερα περιήληψη του για την εισαγωγή της αντιθεωρητικής στάσης W για p65. Πρέπει να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στο «On Βεβαιότητα», πρόσφατα το θέμα της μεγάλης προσπάθειας από Daniele Moyal- Sharrock, Coliva και άλλοι και συνοψίζονται σε πρόσφατα άρθρα μου.

Horwich είναι πρώτης τάξεως και το έργο του αξίζει τον κόπο. Κάποιος ελπίζει ότι αυτός (και ο καθένας) θα μελετήσει Searle και κάποια σύγχρονη ψυχολογία, καθώς και Hutto, Διαβάστε, Hutchinson, Stern, Moyal-Sharrock, Βόλτα, Hacker και Baker κ.λπ. Τα περισσότερα από τα έγγραφά τους είναι σε academia.edu και philpapers.org, αλλά για PMS Hacker δείτε <http://info.sjc.ox.ac.uk/scr/hacker/DownloadPapers.html>.

Δίνει μια από τις πιο όμορφες περιλήψεις για το πού μας αφήνει η κατανόηση του Wittgenstein που έχω δει ποτέ.

"Δεν πρέπει να υπάρξει καμία προσπάθεια να εξηγηθεί η γλωσσική/εννοιολογική μας δραστηριότητα (PI 126) όπως στη μείωση της αριθμητικής στη λογική από τον Frege. καμία προσπάθεια να του δοθούν επιστημολογικά θεμέλια (PI 124) όπως στην έννοια με βάση τους λογαριασμούς μιας προηγούμενης γνώσης· Καμία προσπάθεια να χαρακτηριστούν οι εξιδανικευμένες μορφές του (PI 130) όπως στις λογικές λογικής έννοιας καμία προσπάθεια να μεταρρυθμιστεί (PI 124, 132) όπως στη θεωρία λάθους Mackie ή τη διαίσθηση Dummett καμία προσπάθεια εξορθολογισμού της (PI 133) όπως στον λόγο ύπαρξης του Quine· καμία προσπάθεια να γίνει πιο συνεπής (PI 132), όπως στην απάντηση του Tarski στα παράδοξα ψεύτης? και καμία προσπάθεια να γίνει πληρέστερη (PI 133) όπως στη διευθέτηση των ζητημάτων της προσωπικής ταυτότητας για παράξενα υποθετικά σενάρια «τηλεμεταφοράς».

Τέλος, επιτρέψτε μου να προτείνω ότι με την προοπτική που έχω ενθαρρύνει εδώ, W βρίσκεται στο κέντρο της σύγχρονης φιλοσοφίας και ψυχολογίας και δεν είναι σκοτεινή, δύσκολη ή άσχετη, αλλά σπινθηροβόλο, βαθιά και κρυστάλλινα σαφή και ότι για να τον χάσετε είναι να χάσετε μία από τις μεγαλύτερες πνευματικές περιπέτειες είναιιδυαντόν .

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου«Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και john Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Horwich δίνει μια λεπτή ανάλυση του Wittgenstein (W) και είναι ένας κορυφαίος μελετητής W, αλλά κατά την άποψήμου, όλοι υπολείπονται μιας πλήρους εκτίμησης, όπως εξηγώ επί μακρόν σε αυτή την αναθεώρηση και πολλοί άλλοι. Αν κάποιος δεν καταλαβαίνει W (και κατά προτίμηση Searle επίσης), τότε δεν βλέπω πώς θα μπορούσε κανείς να έχει περισσότερο από μια επιφανειακή κατανόηση της φιλοσοφίας και της υψηλότερης τάξης σκέψης και, συνεπώς, όλων των πολύπλοκων συμπεριφορά (ψυχολογία, κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, ιστορία, λογοτεχνία, κοινωνία). Με λίγα λόγια, W απέδειξε ότι όταν έχετε δείξει πώς μια πρόταση χρησιμοποιείται στο πλαίσιο του ενδιαφέροντος, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο να

πω.

Θα ξεκινήσω με μερικά αξιοσημείωτα αποσπάσματα και στη συνέχεια να δώσει αυτό που νομίζω ότι είναι οι ελάχιστες εκτιμήσεις που απαιτούνται για την κατανόηση Wittgenstein, τη φιλοσοφία και την ανθρώπινη συμπεριφορά.

"Η σύγχυση και η άγνοια ψυχολογία δεν πρέπει να εξηγείται αποκαλώντας την "νεαρή επιστήμη". η κατάστασή του δεν είναι συγκρίσιμη με εκείνη της φυσικής, για παράδειγμα, στις απαρχές της. (Μάλλον με εκείνη ορισμένων κλάδων των μαθηματικών. Ορισμός θεωρίας.) Γιατί στην ψυχολογία υπάρχουν πειραματικές μέθοδοι και εννοιολογική σύγχυση. (Όπως και στην άλλη περίπτωση, εννοιολογική σύγχυση και μέθοδοι απόδειξης). Η ύπαρξη της πειραματικής μεθόδου μας κάνει να πιστεύουμε ότι έχουμε τα μέσα για την επίλυση των προβλημάτων που μας προβληματίζει? αν και το πρόβλημα και η μέθοδος περνούν το ένα από το άλλο από.» Γουίτγκενσταϊν (PI σ.232)

"Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να υποβάλουν και να απαντήσουν σε ερωτήσεις με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής και οδηγεί τον φιλόσοφο στο απόλυτο σκοτάδι." (BBB p18).

"Αλλά δεν πήρα την εικόνα μου για τον κόσμο ικανοποιώντας τον εαυτό μου από την ορθότητά του: ούτε την έχω επειδή είμαι ικανοποιημένος από την ορθότητά του. Όχι: είναι το κληρονομημένο υπόβαθρο στο οποίο διακρίνω μεταξύ αληθινού και ψευδούς." Wittgenstein OC 94

"Ο στόχος της φιλοσοφίας είναι να στήσει έναν τοίχο στο σημείο όπου η γλώσσα σταματά ούτως ή άλλως." Wittgenstein Φιλοσοφικές Περιστάσεις p187

"Το όριο της γλώσσας αποδεικνύεται από το ότι είναι αδύνατο να περιγράψει ένα γεγονός που αντιστοιχεί σε (είναι η μετάφραση του) μια πρόταση χωρίς απλά να επαναλάβει την πρόταση ..." Βιογραφικό Βιτγκενσταϊν p10

"Αν έχουμε κατά νου την πιθανότητα μιας εικόνας η οποία, αν και σωστή, δεν έχει καμία ομοιότητα με το αντικείμενό της, η παρεμβολή μιας σκιάς μεταξύ της πρότασης και της πραγματικότητας χάνει κάθε σημείο. Προς το παρόν, η ίδια η πρόταση μπορεί να χρησιμεύσει ως μια τέτοια σκιά. Η πρόταση είναι ακριβώς μια τέτοια εικόνα, η οποία δεν έχει την παραμικρή ομοιότητα με αυτό που αντιπροσωπεύει." BBB p37

"Έτσι, μπορούμε να πούμε για κάποιους φιλοσοφώντας μαθηματικούς ότι προφανώς δεν γνωρίζουν τις πολλές διαφορετικές χρήσεις της λέξης "απόδειξη" και ότι δεν είναι σαφείς σχετικά με τις διαφορές μεταξύ των χρήσεων της λέξης "είδος", όταν μιλούν για τα είδη των αριθμών, τα είδη των αποδεικτικών, σαν η λέξη "είδος" εδώ σήμαινε το ίδιο πράγμα όπως στο πλαίσιο "είδη μήλων." Ή, μπορούμε να πούμε, δεν γνωρίζουν τις διαφορετικές έννοιες της λέξης "ανακάλυψη", όταν σε μία περίπτωση μιλάμε για την ανακάλυψη της κατασκευής του πενταγώνου και στην άλλη περίπτωση της ανακάλυψης του Νότιου Πόλου." BBB p29

Αυτά τα αποσπάσματα δεν επιλέγονται τυχαία, αλλά (μαζί με τους άλλους στις κριτικές μου) είναι ένα περίγραμμα της συμπεριφοράς (ανθρώπινη φύση) από δύο μεγαλύτερες περιγραφικές ψυχολόγους μας. Κατά την εξέταση αυτών των θεμάτων πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η φιλοσοφία είναι η περιγραφική ψυχολογία της υψηλότερης σκέψης τάξη (HOT), η οποία είναι ένα άλλο από τα προφανή γεγονότα που παραβλέπονται εντελώς-δηλαδή, δεν έχω δει ποτέ να αναφέρεται σαφώς πουθενά.

Εδώ είναι πώς ο κορυφαίος μελετητής Wittgenstein συνόψισε την εργασία του: «Wittgenstein έλυσε πολλά από τα βαθιά προβλήματα που έχουν μαστίσει το θέμα μας για αιώνες, μερικές φορές πράγματι για περισσότερο από δύο χιλιετίες, προβλήματα για τη φύση της γλωσσικής αντιπροσώπευσης, για τη σχέση μεταξύ της σκέψης και της γλώσσας, για solipsism και τον ιδεαλισμό, την μόνος-γνώση και τη γνώση άλλων μυαλών, και για τη φύση της απαραίτητης αλήθειας και των μαθηματικών προτάσεων. Όργωσε το έδαφος της ευρωπαϊκής φιλοσοφίας της λογικής και της γλώσσας. Μας έδωσε ένα μυθιστόρημα και πάρα πολύ καρποφόρα σειρά από γνώσεις σχετικά με τη φιλοσοφία της ψυχολογίας. Προσπάθησε να ανατρέψει αιώνες προβληματισμού για τη φύση των μαθηματικών και της μαθηματικής αλήθειας. Υπονόμευσε την θεμελιαρχική επιστημολογία. Και μας κληροδότησε ένα όραμα φιλοσοφίας ως συμβολή όχι στην ανθρώπινη γνώση, αλλά στην ανθρώπινη κατανόηση – κατανόηση των μορφών της σκέψης μας και των εννοιολογικών συγχύσεων στις οποίες ενδέχεται να πέσουμε». -Peter Hacker-«Η καθυστερημένη ερμηνεία του Βίτγκενσταϊν από τον Γκόρντον Μπέικερ»

Θα ήθελα να προσθέσω ότι w ήταν η πρώτη (από 40 χρόνια) για να περιγράψει με σαφήνεια και εκτεταμένα τα δύο συστήματα σκέψης - γρήγορη αυτόματη προγλωσσική S1 και η αργή ανακλαστική γλωσσική διάθεση S2. Εξήγησε πώς η συμπεριφορά είναι δυνατή μόνο με ένα τεράστιο κληρονόμησε υπόβαθρο που είναι η αξονική βάση για την κρίση και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ή να κριθεί, έτσι θα (επιλογή), συνείδηση, τον εαυτό, το χρόνο και το χώρο είναι έμφυτη αλήθεια-μόνο αξιώματα. Συζήτησε πολλές φορές αυτό που είναι τώρα γνωστό ως Θεωρία του Νου, Διαμόρφωση και γνωστικές ψευδαισθήσεις. Εξήγησε συχνά την αναγκαιότητα του έμφυτου υποβάθρου και απέδειξε πώς δημιουργεί συμπεριφορά. Περιέγραψε την ψυχολογία πίσω από αυτό που αργότερα έγινε η δοκιμή Wason -- ένα θεμελιώδες μέτρο που χρησιμοποιήθηκε στην έρευνα του EK δεκαετίες αργότερα. Σημείωσε την απροσδιόριστη φύση της γλώσσας και το παιχνίδι-όπως φύση της κοινωνικής αλληλεπίδρασης. Εξέτασε σε χιλιάδες σελίδες και εκατοντάδες παραδείγματα πώς οι εσωτερικές νοητικές εμπειρίες μας δεν περιγράφονται στη γλώσσα, αυτό είναι δυνατό μόνο για δημόσια συμπεριφορά με μια δημόσια γλώσσα (η αδυναμία της ιδιωτικής γλώσσας). Έτσι, μπορεί να θεωρηθεί ως ο πρώτος εξελικτικός ψυχολόγος.

Όταν σκέφτομαι το Wittgenstein, θυμάμαι συχνά το σχόλιο που αποδίδεται στον καθηγητή φιλοσοφίας του Cambridge C.D. Broad (που δεν καταλάβαινε ούτε του άρεσε). "Το να μην προσφέρεις την καρέκλα της φιλοσοφίας στον Γουίτγκενσταϊν θα ήταν σαν να μην προσφέρεις την καρέκλα της φυσικής στον Αϊνστάιν!" Τον θεωρώ

αϊνστάιν της διαισθητικής ψυχολογίας. Αν και γεννήθηκε δέκα χρόνια αργότερα, ήταν επίσης εκκόλαψη ιδέες σχετικά με τη φύση της πραγματικότητας σχεδόν την ίδια στιγμή και στο ίδιο μέρος του κόσμου και όπως ο Αϊνστάιν σχεδόν πέθανε στο WW1. Τώρα ας υποθέσουμε ότι ο Αϊνστάιν ήταν ένας αυτοκτονικός ομοφυλόφιλος ερημίτης με μια δύσκολη προσωπικότητα που δημοσίευσε μόνο μια πρόωγη εκδοχή των ιδεών του που ήταν συγκεχυμένες και συχνά λανθασμένες, αλλά έγιναν παγκοσμίως γνωστές. άλλαξε εντελώς τις ιδέες του, αλλά για τα επόμενα 30 χρόνια δεν δημοσίευσε τίποτα περισσότερο, και η γνώση του νέου έργου του, σε ως επί το πλείστον αλλοιωμένη μορφή, διαχέεται αργά από περιστασιακές διαλέξεις και σημειώσεις φοιτητές? ότι πέθανε το 1951 αφήνοντας πίσω του πάνω από 20.000 σελίδες κυρίως χειρόγραφων μουνισμάτων στα γερμανικά, που αποτελούνταν από προτάσεις ή σύντομες παραγράφους με, συχνά, καμία σαφή σχέση με τις ποινές πριν ή μετά· ότι έγραψε σε ένα συρραφωκρατικό στυλ με 3 διαφορετικά πρόσωπα στο διάλογο (στην πραγματικότητα τα γραπτά του θα πρέπει να ονομάζεται τριμερείς διάλογοι, αν και φαίνεται να είναι ο μόνος που χρησιμοποιεί αυτόν τον όρο)-ο αφηγητής, ο συνομιλητής και ο σχολιαστής (συνήθως άποψη W) των οποίων τα σχόλια αναμειγνύονται μεταξύ τους από τους περισσότερους αναγνώστες, έτσι εντελώς vitiating το σύνολο της διασαφηνιστικής και θεραπευτικής ώθησης, ότι αυτά κόπηκαν και επικολλήθηκαν από άλλα σημειωματάρια γραπτή χρόνια νωρίτερα με σημειώσεις στο περιθώριο, υπογραμμίζουν και διαγράφεται λόγια, έτσι ώστε πολλές προτάσεις έχουν πολλαπλές παραλλαγές? ότι λογοτεχνικά στελέχη του κοπέι αυτή η δύσπεπτη μάζα σε κομμάτια, αφήνοντας έξω αυτό που ήθελαν και αγωνίζεται με το τερατώδες έργο της σύλληψης της σωστής έννοιας των ποινών που μετέφεραν εντελώς νέες απόψεις για το πώς λειτουργεί το σύμπαν και ότι στη συνέχεια δημοσίευσε αυτό το υλικό με αγωνιώδη βραδύτητα (δεν τελείωσε μετά από μισό αιώνα) με προπρόσωπα που δεν περιείχε καμία πραγματική εξήγηση για το τι λειτουργεί ήταν γι 'αυτό έγινε γι 'αυτό έγινε γι 'αυτό έγινε τόσο διαβόητη όσο και διάσημη λόγω πολλών δηλώσεων ότι όλες οι προηγούμενες φυσικές ήταν ένα λάθος, ακόμη και ανοησίες, και ότι σχεδόν κανείς δεν κατάλαβε το έργο του, παρά τις εκατοντάδες των βιβλίων και δεκάδες χιλιάδες έγγραφα που συζητούν αυτό? ότι πολλοί φυσικοί γνώριζαν μόνο το πρώιμο έργο του στο οποίο είχε κάνει μια οριστική σύνοψη της Νευτώνειας φυσικής δήλωσε σε τόσο εξαιρετικά αφηρημένα και συμπυκνωμένα μορφή ότι ήταν δύσκολο να αποφασίσει τι ειπώθηκε? ότι τότε ουσιαστικά είχε ξεχαστεί και ότι τα περισσότερα βιβλία και άρθρα σχετικά με τη φύση του κόσμου και τα ποικίλα θέματα της σύγχρονης φυσικής είχαν μόνο περνώντας και συνήθως λανθασμένες αναφορές σε αυτόν, και ότι πολλοί τον παρέλειψαν εντελώς? ότι μέχρι σήμερα, πάνω από μισό αιώνα μετά το θάνατό του, υπήρχαν μόνο μια χούφτα των ανθρώπων που πραγματικά αντιληφθεί τις μνημειώδεις συνέπειες του τι είχε κάνει. Αυτή, ισχυρίζομαι, είναι ακριβώς η κατάσταση με το Wittgenstein.

Πριν από την παρατήρηση σε αυτό το βιβλίο, θα προσφέρει πρώτα κάποια σχόλια σχετικά με τη φιλοσοφία και τη σχέση της με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα, όπως αποδεικνύεται στα έργα του Searle (S), Wittgenstein (W), Hacker (H) et al. Θα βοηθήσει να δείτε σχόλια μου ρnc (Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα), TLP, PI, OC, Κάνοντας τον Κοινωνικό Κόσμο (MSW) και άλλα βιβλία από και για αυτές τις ιδιοφυΐες, οι οποίοι παρέχουν μια σαφή περιγραφή της ανώτερης συμπεριφοράς τάξη δεν βρέθηκαν σε βιβλία ψυχολογίας, που θα αναφερθώ ως το πλαίσιο WS. Ένα

σημαντικό θέμα σε όλες τις συζητήσεις της ανθρώπινης συμπεριφοράς είναι η ανάγκη διαχωρισμού των γενετικά προγραμματισμένων αυτοματισμούς από τις επιπτώσεις του πολιτισμού. Όλη η μελέτη της ανώτερης συμπεριφοράς διαταγής είναι μια προσπάθεια να πειράσει χώρια όχι μόνο γρήγορα S1 και την αργή S2 σκέψη --π.χ., αντιλήψεις και άλλοι αυτοματισμοί εναντίον των διαθέσεων, αλλά οι επεκτάσεις S2 στον πολιτισμό (S3). Το έργο του Searle στο σύνολό του παρέχει μια εκπληκτική περιγραφή της υψηλότερης τάξης S2/S3 κοινωνική συμπεριφορά, ενώ η μεταγενέστερη W δείχνει πώς βασίζεται σε αλήθεια-μόνο ασυνείδητα αξιώματα του S1 που εξελίχθηκε σε συνειδητή διάθεση πρόταση σκέψης του S2.

S1 είναι οι απλές αυτοματοποιημένες λειτουργίες του ακούσιου, Συστήματος 1, γρήγορη σκέψη, καθρέφτηνον, αληθινός-μόνο, μη-propositional, προγλωσσικές διανοητικές καταστάσεις- αντιλήψεις και μνήμες και αντανakλαστικές πράξεις μας συμπεριλαμβανομένου του συστήματος 1 αλήθειες και UA1 --Κατανόηση της αντιπροσωπείας 1-- και Emotions1- όπως η χαρά, αγάπη, θυμός) που μπορούν να περιγραφούν αιτιωδώς, ενώ οι εξελικτικά πλιό πρόσφατες γλωσσικές λειτουργίες είναι εκφράσεις ή περιγραφές εθελοντικών, Σύστημα 2, αργή σκέψη, νοητική υφομαίους νευρώνες. Δηλαδή, από testable αλήθεια ή ψευδή, πρόταση, Truth2 και UA2 και Emotions2 (χαρά, αγάπη, μίσος) - η διάθεση (και συχνά αντιπαράδειγμα) φαντασία, υποθέτοντας, την πρόθεση, σκέψη, γνωρίζοντας, πιστεύοντας, κλπ.

"Πολλές λέξεις τότε με αυτή την έννοια τότε δεν έχουν ένα αυστηρό νόημα. Αλλά αυτό δεν είναι ελάττωμα. Να σκεφτεί ότι είναι όπως το ρητό ότι το φως του λαμπτήρα ανάγνωσής μου δεν είναι κανένα πραγματικό φως καθόλου επειδή δεν έχει κανένα αιχμηρό όριο.» BBB p27

"Η προέλευση και η πρωτόγονη μορφή του γλωσσικού παιχνιδιού είναι μια αντίδραση. μόνο από αυτό μπορούν να αναπτυχθούν πιο περίπλοκες μορφές. Η γλώσσα-- θέλω να πω-- είναι μια βελτίωση. Στην αρχή ήταν η πράξεις. Βιογραφικό σημείωμα p31

"Φανταστείτε ένα πρόσωπο του οποίου η μνήμη δεν μπορούσε να διατηρήσει αυτό που η λέξη «πόνος» σήμαινε-έτσι ώστε να ονομάζεται συνεχώς διαφορετικά πράγματα με αυτό το όνομα-αλλά παρ 'όλα αυτά χρησιμοποιείται η λέξη με τρόπο που ταιριάζει με τα συνήθη συμπτώματα και προαναχτικές θέσεις της λέξης «πόνος»-σε σύντομο το χρησιμοποιήσε όπως όλοι κάνουμε." PI p271

"Κάθε ζώδιο είναι ικανό να ερμηνεύσει, αλλά το νόημα δεν πρέπει να είναι ικανό να ερμηνεύσει. Είναι η τελευταία ερμηνεία" BBB p34

"Υπάρχει ένα είδος γενικής ασθένειας της σκέψης που πάντα αναζητά (και βρίσκει) αυτό που θα ονομαζόταν ψυχική κατάσταση από την οποία όλες οι πράξεις μας άνοιξη, από μια δεξαμενή." BBB p143

"Και το λάθος που εμείς εδώ και σε χίλιες παρόμοιες περιπτώσεις έχουν την τάση να

κάνουν χαρακτηρίζεται από τη λέξη "να κάνει", όπως έχουμε χρησιμοποιήσει στην πρόταση "Δεν είναι πράξη της διορατικότητας που μας κάνει να χρησιμοποιούν τον κανόνα όπως κάνουμε", επειδή υπάρχει μια ιδέα ότι "κάτι πρέπει να μας κάνει" κάνουμε ό, τι κάνουμε. Και αυτό και πάλι ενώνει επάνω στη σύγχυση μεταξύ αιτίας και λογικής. Δεν χρειάζεται να ακολουθούμε τον κανόνα όπως εμείς. Η αλυσίδα των λόγων έχει ένα τέλος." BBB p143

Οι λέξεις διάθεσης έχουν τουλάχιστον δύο βασικές χρήσεις. Το ένα είναι μια περιέργη φιλοσοφική χρήση (αλλά αποφοιτώντας σε καθημερινές χρήσεις), η οποία αναφέρεται στις πραγματικές μόνο προτάσεις που προκύπτουν από άμεσες αντιλήψεις και μνήμη, δηλαδή, έμφυτη αξονική ψυχολογία S1 μας («Ξέρω αυτά είναι τα χέρια μου»)-δηλαδή, είναι αιτιώδη ς Αυτοαναφορικός (EKE) που ονομάζεται αντανακλαστικό ή αδιαπέραστο σε BBB), και η χρήση S2, η οποία είναι η συνήθης χρήση τους ως διαθέσεις, η οποία μπορεί να ενεργήσει έξω, και η οποία μπορεί να γίνει αλήθεια ή ψευδή («Ξέρω το δρόμο μου για το σπίτι»)-δηλαδή, έχουν προϋποθέσεις ικανοποίησης (COS) και δεν είναι EKE (που ονομάζεται μεταβατικό στο BBB).

Προκύπτει τόσο από την 3η περίοδο εργασίας w και από τη σύγχρονη ψυχολογία, ότι «θα», «αυτο» και «συνείδηση» είναι αξονική αλήθεια-μόνο στοιχεία του S1 που αποτελείται από αντιλήψεις και αντανακλαστικά., και δεν υπάρχει καμία δυνατότητα (ευκρίνεια) της επίδειξης (δίνοντας νόημα) το ψεύδος τους. Όπως W γίνεται τόσο θαυμάσια σαφές πολλές φορές, είναι η βάση για την κρίση και έτσι δεν μπορεί να κριθεί. Τα πραγματικά αξιώματα της ψυχολογίας μας δεν είναι αποδεικτικά.

Εξέλιξη από την περιεκτική ικανότητα έχει προγραμματίσει τις ασυνείδητες γρήγορες αντανακλαστικές αιτιώδικες ενέργειες S1 που προκαλούν συχνά τη συνειδητή αργή σκέψη S2 (συχνά τροποποιημένος στις πολιτιστικές επεκτάσεις S3), το οποίο παράγει τους λόγους για τη δράση που οδηγούν συχνά στην ενεργοποίηση των μυών σωματών ή/και ομιλίας από S1 προκαλώντας τις ενέργειες. Ο γενικός μηχανισμός είναι τόσο μέσω της νευροδιαβίβασης όσο και μέσω αλλαγών στους νευροτροποποιητές σε στοχευμένες περιοχές του εγκεφάλου. Η συνολική γνωστική ψευδαίσθηση (που ονομάζεται από s «Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση», από Pinker «Η κενή πλάκα» και από Tooby και Cosmides «Το πρότυπο κοινωνικό πρότυπο επιστήμης») είναι ότι S2/S3 έχει δημιουργήσει τη δράση συνειδητά για λόγους τους οποίους έχουμε πλήρη επίγνωση και τον έλεγχο του, αλλά όποιος είναι εξοικειωμένος με τη σύγχρονη βιολογία και την ψυχολογία μπορεί να δει ότι αυτή η άποψη δεν είναι αξιόπιστη.

Μια πρόταση εκφράζει μια σκέψη (έχει νόημα), όταν έχει σαφές COS, δηλαδή, δημόσιες συνθήκες αλήθειας. Εξ ου και το σχόλιο από W: "Όταν σκέφτομαι στη γλώσσα, δεν υπάρχουν «έννοιες» που διέρχεται από το μυαλό μου εκτός από τις προφορικές εκφράσεις: η γλώσσα είναι η ίδια το όχημα της σκέψης." Και, αν νομίζω ότι με ή χωρίς λόγια, η σκέψη είναι ό, τι (ειλικρινά) λένε ότι είναι, δεδομένου ότι δεν υπάρχει άλλο πιθανό κριτήριο (COS). Έτσι,, υπέροχο αφορισμούς W (p132 Budd) "Είναι στη γλώσσα που επιθυμούν και την εκπλήρωση πληρούν" και "Όπως όλα τα μεταφυσικά, η αρμονία μεταξύ σκέψης και πραγματικότητας είναι να βρεθεί στη

γραμματική της γλώσσας." Και θα μπορούσε κανείς να σημειωθεί εδώ ότι «γραμματική» στο W μπορεί συνήθως να μεταφραστεί ως EP και ότι, παρά τις συχνές προειδοποιήσεις του κατά της θεωρίας και γενίκευση, αυτό είναι περίπου τόσο ευρεία ένα χαρακτήρισμό της υψηλότερης τάξης περιγραφική ψυχολογία (φιλοσοφία), όπως μπορεί κανείς να βρει.

Αν και W είναι σωστό ότι δεν υπάρχει ψυχική κατάσταση που αποτελεί νόημα, S σημειώνει ότι υπάρχει ένας γενικός τρόπος για να χαρακτηρίσει την πράξη του νοήματος - "Ομιλητής έννοια ... είναι η επιβολή όρων ικανοποίησης σε συνθήκες ικανοποίησης" που σημαίνει να μιλάς ή να γράφεις μια καλοσχηματισμένη πρόταση εκφράζοντας cos σε ένα πλαίσιο που μπορεί να είναι αληθινό ή ψευδές και αυτό είναι μια πράξη και όχι μια ψυχική κατάσταση.

Εξ ου και το περίφημο απόσπασμα από W: "Αν ο Θεός είχε εξετάσει στο μυαλό μας δεν θα ήταν σε θέση να δει εκεί ποιον μιλούσαμε (PI p217)" και τα σχόλιά του ότι το όλο πρόβλημα της εκπροσώπησης περιέχεται στο "αυτός είναι" και "... αυτό που δίνει στην εικόνα την ερμηνεία της είναι ο δρόμος στον οποίο βρίσκεται," ή όπως λέει ο S COS. Εξ ου και η σύνοψη του W (p140 Budd) ότι "Αυτό που έρχεται πάντα στο τέλος είναι ότι χωρίς περαιτέρω νόημα, αποκαλεί αυτό που συνέβη η επιθυμία ότι αυτό πρέπει να συμβεί" ... το ερώτημα αν γνωρίζω τι επιθυμώ πριν από την εκπλήρωση της επιθυμίας μου δεν μπορεί να προκύψει καθόλου. Και το γεγονός ότι κάποιο γεγονός σταματά τις ευχές μου δεν σημαίνει ότι το εκπληρώνει. Ίσως δεν θα έπρεπε να είμαι ικανοποιημένος αν η επιθυμία μου είχε ικανοποιηθεί"... Ας υποθέσουμε ότι ρωτήθηκε «Ξέρω τι καιρό για πριν το πάρω; Αν έχω μάθει να μιλάω, τότε ξέρω."

Wittgenstein (W) είναι για μένα εύκολα το πιο λαμπρό στοχαστής για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Δείχνει ότι η συμπεριφορά είναι μια επέκταση των έμφυτων αλήθεια-μόνο αξιώματα (βλ. "Ον Βεβαιότητα" για την τελική εκτεταμένη θεραπεία του αυτής της ιδέας) και ότι η συνειδητή ratiocination μας προκύπτει από ασυνείδητες μηχανογραφίες. Το σώμα του μπορεί να θεωρηθεί ως το θεμέλιο για κάθε περιγραφή της συμπεριφοράς των ζώων, αποκαλύπτοντας πώς λειτουργεί το μυαλό και πράγματι πρέπει να λειτουργήσει. Το "πρέπει" συνεπαγόταν το γεγονός ότι όλοι οι εγκέφαλοι μοιράζονται μια κοινή καταγωγή και κοινά γονίδια και έτσι υπάρχει μόνο ένας βασικός τρόπος εργασίας, ότι αυτό έχει αναγκαστικά μια αξονική δομή, ότι όλα τα υψηλότερα ζώα μοιράζονται την ίδια εξελιγμένη ψυχολογία που βασίζεται στην περιεκτική φυσική κατάσταση, και ότι στους ανθρώπους αυτό επεκτείνεται σε μια προσωπικότητα που βασίζεται σε συσπάσεις μυών του λαιμού (γλώσσα) που εξελίχθηκε για να χειραγωγήσουν τους άλλους. Προτείνω ότι θα αποδειχθεί της μεγαλύτερης αξίας για να εξετάσει το έργο w και τα περισσότερα από τα παραδείγματα του ως μια προσπάθεια να πειράζω χώρια όχι μόνο γρήγορη και αργή σκέψη (π.χ., αντιλήψεις vs διαθέσεις - βλ. παρακάτω), αλλά η φύση και γαλουχήσει.

"Η φιλοσοφία απλά βάζει τα πάντα μπροστά μας και ούτε εξηγεί ούτε υπερνάνει τίποτα... Κάποιος θα μπορούσε να δώσει το όνομα «φιλοσοφία» σε ό, τι είναι δυνατόν πριν από όλες τις νέες ανακαλύψεις και εφευρέσεις. PI 126

"Όσο πιο στενά εξετάζουμε την πραγματική γλώσσα, τόσο πιο έντονη γίνεται η σύγκρουση μεταξύ αυτής και της απαίτησής μας. (Για την κρυσταλλική καθαρότητα της λογικής δεν ήταν, φυσικά, αποτέλεσμα της έρευνας: ήταν μια απαίτηση.)" PI 107

"Η λανθασμένη αντίληψη στην οποία θέλω να αντιταχθώ σε αυτή τη συνηνοχή είναι η ακόλουθη, ότι μπορούμε να ανακαλύψουμε κάτι εντελώς νέο. Αυτό είναι λάθος. " αλήθεια είναι ότι έχουμε ήδη τα πάντα, και ότι τα έχουμε πραγματικά παρόντα. Κάνουμε τις κινήσεις μας στη σφαίρα της γραμματικής της συνηθισμένης γλώσσας μας, και αυτή η γραμματική είναι ήδη εκεί. Έτσι, έχουμε ήδη τα πάντα και δεν χρειάζεται να περιμένουμε για το μέλλον". (είπε το 1930) Waismann "Λούντβιχ Γουίτγκενσταϊν και ο Κύκλος της Βιέννης (1979) p183

«Εδώ ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα αξιοσημείωτο και χαρακτηριστικό φαινόμενο στη φιλοσοφική έρευνα: η δυσκολία---Θα μπορούσα να πω--- δεν είναι αυτή της εξεύρεσης της λύσης, αλλά μάλλον της αναγνώρισης ως λύσης κάτι που μοιάζει σαν να ήταν μόνο μια προκαταρκτική για αυτό. Έχουμε ήδη πει τα πάντα. ---Δεν υπάρχει τίποτα που προκύπτει από αυτό, δεν αυτό το ίδιο είναι η λύση!Αυτό συνδέεται, πιστεύω, με την εσφαλμένη προσδοκία μας μια εξήγηση, ενώ η λύση της δυσκολίας είναι μια περιγραφή, αν του δώσουμε τη σωστή θέση στις σκέψεις μας. Αν σταθούμε σε αυτό, και δεν προσπαθήσουμε να ξεπεράσουμε." Ζέτελ p312-314

"Η μέθοδός μας είναι καθαρά περιγραφική, οι περιγραφές που δίνουμε δεν είναι υπαινιγμοί επεξηγήσεων." BBB p125

"Για τη σαφήνεια που στοχεύουμε είναι πράγματι πλήρης σαφήνεια. Αλλά αυτό σημαίνει απλά ότι τα φιλοσοφικά προβλήματα πρέπει να εξαφανιστούν εντελώς.» PI p133

W μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως πρωτοπόρος στην εξελικτική γνωστική γλωσσολογία-το Top Down ανάλυση του νου και την εξέλιξή του μέσω της προσεκτικής ανάλυσης των παραδειγμάτων της χρήσης της γλώσσας στο πλαίσιο, εκθέτοντας τις πολλές ποικιλίες των γλωσσικών παιχνιδιών και τις σχέσεις μεταξύ των πρωτογενών παιχνιδιών της αλήθειας-μόνο ασυνείδητο, αξονική γρήγορη σκέψη της αντίληψης, της μνήμης και αντανακλαστικά συναισθήματα και πράξεις (συχνά περιγράφεται ως το υποφλοιώτικο και πρωτόγονο φλοιώδες ερπετό εγκεφάλου first-self λειτουργίες), και η μεταγενέστερη εξελίχθηκε υψηλότερα φλοιώδης διαλοίμωση συνειδητές ικανότητες της πίστης, γνωρίζοντας, σκέψης κ.λπ. Διαμελίζει τις εκατοντάδες των γλωσσικών παιχνιδιών που παρουσιάζουν πώς οι αληθινός-μόνο αντίληψεις, οι μνήμες και οι αντανακλαστικές ενέργειες του συστήματος ένα (S1) βαθμού στη σκέψη, να θυμηθούν, και την κατανόηση του συστήματος δύο (S2) διαθέσεις, και πολλά από τα παραδείγματά του εξετάζουν επίσης το ζήτημα φύσης/ανατροφής ρητά. Με αυτή την εξελικτική προοπτική, τα μεταγενέστερα έργα του είναι μια εκπληκτική αποκάλυψη της ανθρώπινης φύσης που είναι εντελώς τρέχουσα και δεν έχει ποτέ εξισωθεί. Πολλές προοπτικές έχουν ευρετική αξία, αλλά θεωρώ ότι αυτή η εξελικτική άποψη δύο συστημάτων είναι η καλύτερη. Για να παραφράσω το περίφημο σχόλιο του Ντομπζάνσκι: «Τίποτα στη φιλοσοφία δεν έχει

νόημα παρά μόνο υπό το πρίσμα της εξελικτικής ψυχολογίας».

Οι κοινές ιδέες (π.χ., ο υπότιτλος ενός από τα βιβλίαrinker «η ουσία της σκέψης: γλώσσα ως παράθυρο στην ανθρώπινη φύση») ότι η γλώσσα είναι ένα παράθυρο επάνω ή κάποιο είδος της μετάφρασης της σκέψης μας ή ακόμα και (Fodor) ότι πρέπει να υπάρξει κάποια άλλη «γλώσσα της σκέψης» της οποίας είναι μια μετάφραση, απορρίφθηκαν από τον W, ο οποίος προσπάθησε να δείξει, με εκατοντάδες συνεχώς αναλυμένα διάοπαστα παραδείγματα γλώσσας σε δράση, ότι η γλώσσα δεν είναι μόνο η καλύτερη εικόνα που μπορούμε ποτέ να πάρουμε από τη σκέψη, το μυαλό και την ανθρώπινη φύση, αλλά ο λόγος είναι το μυαλό, και ολόκληρο το σώμα του μπορεί να θεωρηθεί ως η ανάπτυξη αυτής της ιδέας. Απέρριψε την ιδέα ότι οι προσεγγίσεις από κάτω προς τα πάνω της φυσιολογίας, του πειραματισμού και του υπολογισμού (Υπολογιστική Θεωρία του Μυαλού, Ισχυρή AI, Δυναμική Θεωρία Συστημάτων, λειτουργικότητα κ.λπ.) θα μπορούσαν να αποκαλύψουν τι έκαναν οι αναλύσεις του για τα Γλωσσικά Παιχνίδια (LG's). Οι δυσκολίες που σημείωσε είναι να κατανοήσουμε τι είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας και να συλλάβει ασάφεια ("Η μεγαλύτερη δυσκολία σε αυτές τις έρευνες είναι να βρούμε έναν τρόπο να εκπροσωπή ασάφεια" LWPP1, 347).

Αναγνώρισε ότι «Τίποτα δεν είναι κρυφό»—δηλαδή, όλη μας η ψυχολογία και όλες οι απαντήσεις σε όλα τα φιλοσοφικά ερωτήματα είναι εδώ στη γλώσσα μας (η ζωή μας) και ότι η δυσκολία δεν είναι να βρούμε τις απαντήσεις, αλλά να τις αναγνωρίσουμε όπως πάντα εδώ μπροστά μας— απλά πρέπει να σταματήσουμε να προσπαθούμε να κοιτάξουμε βαθύτερα και να εγκαταλείψουμε τον μύθο της εσωστρεφούς πρόσβασης στην «εσωτερική μας ζωή» (π.χ., «Ο μεγαλύτερος κίνδυνος εδώ είναι να θέλουμε να παρατηρήσουμε τον εαυτό μας». LWPP1, 459).

Παρεμπιπτόντως, η εξίσωση της λογικής ή της γραμματικής και της αξονικής ψυχολογίας μας είναι απαραίτητη για την κατανόηση του W και της ανθρώπινης φύσης (όπως επισημαίνει το DMS, αλλά αφαικ κανείς άλλος).

"Μερικά από τα πιο σημαντικά λογικά χαρακτηριστικά της πρόθεσης είναι πέρα από την προσιτότητα της φαινομενολογίας, επειδή δεν έχουν άμεση φαινομενολογική πραγματικότητα ... Επειδή η δημιουργία της νόημα από νόημα δεν είναι συνειδητά έμπειρος ... δεν υπάρχει... Αυτό είναι... η φαινομενολογική ψευδαίσθηση." Searle PNC p115-117

"... η βασική εκ προθέσεως σχέση μεταξύ του νου και του κόσμου έχει να κάνει με τις συνθήκες ικανοποίησης. Και μια πρόταση είναι κάτι που μπορεί να σταθεί σε μια σκόπιμη σχέση με τον κόσμο, και δεδομένου ότι αυτές οι σκόπιμες σχέσεις καθορίζουν πάντα τις συνθήκες ικανοποίησης, και μια πρόταση ορίζεται ως κάτι επαρκές για να καθορίσει τους όρους ικανοποίησης, αποδεικνύεται ότι όλη η πρόθεση είναι ένα θέμα προτάσεων.» Searle PNC p193

"Το εκ προθέσεως κράτος αντιπροσωπεύει τους όρους ικανοποίησης του... οι άνθρωποι λανθασμένα υποθέτουν ότι κάθε διανοητική αντιπροσώπευση πρέπει να

σκεφτεί συνειδητά... αλλά η έννοια της αναπαράστασης, όπως είμαι το χρησιμοποιεί είναι μια λειτουργική και όχι μια οντολογική έννοια. Οτιδήποτε έχει όρους ικανοποίησης, που μπορεί να πετύχει ή να αποτύχει με τρόπο που είναι χαρακτηριστικός της πρόθεσης, είναι εξ ορισμού μια αναπαράσταση των όρων ικανοποίησης... μπορούμε να αναλύσουμε τη δομή της πρόθεσης των κοινωνικών φαινομένων αναλύοντας τους όρους ικανοποίησης». Searle MSW p28-32

"Δεισιδαιμονία δεν είναι παρά πίστη στην αιτιώδη σχέση." TLP 5.1361

"Τώρα, αν δεν είναι οι αιτιώτες συνδέσεις που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοιχτές μπροστά μας." BBB p6

«Αισθανόμαστε ότι ακόμα και όταν έχουν απαντηθεί όλα τα πιθανά επιστημονικά ερωτήματα, τα προβλήματα της ζωής παραμένουν εντελώς ανέγγιχτα. Φυσικά, δεν υπάρχουν τότε ερωτήσεις, και αυτή η ίδια είναι η απάντηση." TLP 6,52

"Ανοησίες, Ανοησίες, επειδή κάνεις υποθέσεις αντί απλά να περιγράφεις. Εάν το κεφάλι σας στοιχειώνεται από τις εξηγήσεις εδώ, αμελείτε να υπενθυμίσετε στον εαυτό σας τα πιο σημαντικά γεγονότα." Z 220

Η κοινή μας δημόσια εμπειρία γίνεται μια πραγματική πρόεκταση του αξονικού μας ΕΡ και δεν μπορεί να βρεθεί λανθασμένη χωρίς να απειλήσει τη λογική μας. Δηλαδή, οι συνέπειες ενός «λάθους» του S1 είναι εντελώς διαφορετικές από ένα λάθος των S2. Ένα επακόλουθο, όμορφα εξηγείται από DMS και διευκρινιστεί με το δικό του μοναδικό τρόπο από Searle, είναι ότι η σκεπτικιστική άποψη του κόσμου και άλλα μυαλά (και ένα βουνό από άλλες ανοησίες, συμπεριλαμβανομένης της Blank Slate) δεν μπορεί να πάρει πραγματικά μια βάση, όπως "πραγματικότητα" είναι το αποτέλεσμα της ακούσιας αξιώματα και δεν είναι δοκιμασμένη αλήθεια ή ψευδείς προτάσεις.

Η έρευνα της ακούσιας γρήγορης σκέψης έχει φέρει επανάσταση στην ψυχολογία, τα οικονομικά (π.χ., το βραβείο Νόμπελ του Kahneman) και άλλους κλάδους με ονόματα όπως "γνωστικές ψευδαισθήσεις", "αστάρωμα", "διαμόρφωση", "ευρετική" και "προκαταλήψεις". Φυσικά αυτά είναι επίσης γλωσσικά παιχνίδια, έτσι θα υπάρχουν όλο και λιγότερο χρήσιμοι τρόποι για να χρησιμοποιήσετε αυτές τις λέξεις, και μελέτες και συζητήσεις θα διαφέρουν από "καθαρό" Σύστημα 1 σε συνδυασμούς του 1 και 2 (ο κανόνας, όπως W κατέστησε σαφές), αλλά κατά πάσα πιθανότητα δεν είναι ποτέ αργή Σύστημα 2 διάθεση σκέψης μόνο, δεδομένου ότι κάθε Σύστημα 2 σκέψης ή εκ προθέσεως δράση δεν μπορεί να συμβεί χωρίς τη συμμετοχή μεγάλο μέρος του περίπλοκου δικτύου των "γνωστικών ενοτήσεων", "μηχανές συμπεράσμα", "ενδοεγκεφαλικά αντανάκλαστικά", "αυτοματισμούς", "γνωστικά αξιώματα", "φόντο" ή "υπόστρωμα" (όπως W και αργότερα Searle κλήση ΕΡ μας). Ένα από τα επαναλαμβανόμενα θέματα W ήταν TOM, ή όπως προτιμώ UA (Κατανόηση του Οργανισμού). Ian Apperly, ο οποίος αναλύει προσεκτικά UA1 και UA2 σε πειράματα, έχει πρόσφατα αντιληφθεί Hutto, ο οποίος έχει χαρακτηρίσει UA1 ως μια φαντασίωση (δηλαδή, δεν «Θεωρία» ούτε εκπροσώπηση που εμπλέκονται στην UA1

- ότι προορίζεται για UA2-δείτε την αναθεώρηση του βιβλίου του με *myin*). Ωστόσο, όπως και άλλοι ψυχολόγοι, Apperly δεν έχει ιδέα *W* έθεσε τις βάσεις για αυτό πριν από 80 χρόνια. Είναι μια εύκολα δικαιολογημένη άποψη ότι ο πυρήνας της αναπτυσσόμενης λογοτεχνίας στις γνωστικές ψευδαισθήσεις, τους αυτοματισμούς και την υψηλότερη σκέψη διαταγής είναι συμβατός με και απλά deducible από *To W*. Παρά το γεγονός ότι τα περισσότερα από τα παραπάνω είναι γνωστά σε πολλούς εδώ και δεκαετίες (και ακόμη και τα 3/4 του αιώνα στην περίπτωση μερικών από τις διδασκαλίες του *W*), δεν έχω δει ποτέ τίποτα να πλησιάζει μια επαρκή συζήτηση σε συμπεριφοριστικά επιστημονικά κείμενα και συνήθως υπάρχει μόλις και μετά βίας μια αναφορά.

Τώρα που έχουμε μια λογική αρχή για τη λογική δομή του ορθολογισμού (η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης) που ορίζονται μπορούμε να εξετάσουμε τον πίνακα της πρόθεσης που προκύπτει από αυτό το έργο, το οποίο έχω κατασκευάσει τα τελευταία χρόνια. Βασίζεται σε ένα πολύ απλούστερο από *Searle*, το οποίο με τη σειρά του οφείλει πολλά σε *Wittgenstein*. Έχω επίσης ενσωματωθεί σε τροποποιημένους πίνακες μορφή που χρησιμοποιούνται από τους σημερινούς ερευνητές στην ψυχολογία των διαδικασιών σκέψης που αποδεικνύεται στις τελευταίες 9 σειρές. Θα πρέπει να αποδειχθεί ενδιαφέρον να το συγκρίνουμε με εκείνες σε 3 πρόσφατες ποσότητες *Peter Hacker* για την ανθρώπινη φύση. Προσφέρω αυτόν τον πίνακα ως ευρετική για την περιγραφή της συμπεριφοράς που βρίσκω πιο πλήρη και χρήσιμη από οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο που έχω δει και όχι ως μια τελική ή πλήρη ανάλυση, η οποία θα πρέπει να είναι τρισδιάστατη με εκατοντάδες (τουλάχιστον) βέλη που πηγαίνουν σε πολλές κατευθύνσεις με πολλά (ίσως όλα) μονοπάτια μεταξύ *S1* και *S2* είναι αμφίδρομη. Επίσης, η ίδια η διάκριση μεταξύ *S1* και *S2*, γνωστική και πρόθυμη, αντίληψη και μνήμη, μεταξύ του συναισθήματος, της γνώσης, της πίστης και της αναμονής κ.λπ. Πολλά σύνθετα διαγράμματα έχουν δημοσιευθεί από τους επιστήμονες, αλλά θεωρώ ότι της ελάχιστης χρησιμότητας όταν σκεφτόμαστε τη συμπεριφορά (σε αντίθεση με τη σκέψη για τη λειτουργία του εγκεφάλου). Κάθε επίπεδο περιγραφής μπορεί να είναι χρήσιμο σε ορισμένα πλαίσια, αλλά θεωρώ ότι είναι πιο χονδροειδείς ή λεπτότερα όρια χρησιμότητα.

Η λογική δομή του ορθολογισμού (*LSR*), ή η λογική δομή του μυαλού (*LSM*), η λογική δομή της συμπεριφοράς (*LSB*), η λογική δομή της σκέψης (*LST*), η λογική δομή της συνείδησης (*LSC*), η λογική δομή της προσωπικότητας (*LSP*), η περιγραφική ψυχολογία της συνείδησης (*DSC*), η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης διαταγής (*DPHOT*), σκόπιμα-ο κλασικός όρος.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανakλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. *Searle*)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης *Searle* σχετικά με τις

συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει"και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	Ρι**	ΙΑ***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανέννας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανέννας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από Searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη

περισσότερο από την αλήθεια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτός ο πίνακας είναι μόνο ένας ιδιαίτερα απλουστευμένος ευρετικός χωρίς πλαίσιο και κάθε χρήση μιας λέξης πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο του. Η καλύτερη εξέταση της παραλλαγής πλαισίου είναι στους πρόσφατους 3 τόμους Peter Hacker στην ανθρώπινη φύση, οι οποίοι παρέχουν τους πολυάριθμους πίνακες και τα διαγράμματα που πρέπει να συγκριθούν με αυτό. Όσοι επιθυμούν μια ολοκληρωμένη μέχρι σήμερα υπόψη του Wittgenstein, Searle και την ανάλυσή τους της συμπεριφοράς από τη σύγχρονη άποψη δύο συστημάτων μπορούν να συμβουλευτούν το βιβλίο μου Η λογική δομή της φιλοσοφίας, ψυχολογίας, νου και γλώσσας, όπως αποκαλύφθηκε στο Wittgenstein και Searle 2nd ed (2019).

ΕΞΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΥ Συστήματος 1 (δηλαδή, συναισθήματα, μνήμη, αντίληψεις, αντανάκλαστικά) ποια μέρη του εγκεφάλου παρουσιάζουν στη συνείδηση, είναι αυτοματοποιημένα και γενικά συμβαίνουν σε λιγότερο από 500msec, ενώ το Σύστημα 2 είναι ικανότητες για την εκτέλεση αργών διαβουλευτικών ενεργειών που εκπροσωπούνται στη συνείδηση (S2D-η ορολογία μου) που απαιτεί πάνω από 500msec, αλλά συχνά επαναλαμβανόμενες ενέργειες S2 μπορούν επίσης να γίνουν αυτοματοποιημένες (S2A-ορολογία μου). Υπάρχει μια διαβάθμιση της συνείδησης από κώμα μέσα από τα στάδια του ύπνου σε πλήρη ευαισθητοποίηση. Η μνήμη περιλαμβάνει βραχυπρόθεσμη μνήμη (μνήμη εργασίας) του συστήματος 2 και μακροπρόθεσμη μνήμη του Συστήματος 1. Για volitions κάποιος θα έλεγε συνήθως ότι είναι επιτυχείς ή όχι, παρά Τ ή Φ.

Φυσικά,, οι διάφορες σειρές και στήλες συνδέονται λογικά και ψυχολογικά. Π.Χ., το συναίσθημα, η μνήμη και η αντίληψη στην αληθινή ή ψεύτικη σειρά θα είναι αληθινά μόνο, θα περιγράψει μια ψυχική κατάσταση, ανήκουν στο γνωστικό σύστημα 1, δεν θα είναι γενικά να ξεκινήσει εθελοντικά, είναι αιτιωδώς αυτοαντανάκλαστικό, αιτία προέρχεται από τον κόσμο και προκαλεί αλλαγές στο μυαλό, έχουν ακριβή διάρκεια, αλλαγή στην ένταση, συμβαίνουν εδώ και τώρα, συνήθως έχουν ειδική ποιότητα, δεν χρειάζονται γλώσσα, είναι ανεξάρτητα από τη γενική νοημοσύνη και την εργασιακή μνήμη, δεν παρεμποδίζονται από γνωστική φόρτωση, δεν θα έχουν εθελοντικό περιεχόμενο, και δεν θα έχουν δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης κλπ.

Θα υπάρχουν πάντα ασάφειες, διότι οι λέξεις δεν μπορούν να ταιριάζουν με ακριβώς τις πραγματικές πολύπλοκες λειτουργίες του εγκεφάλου (συμπεριφορά), δηλαδή, υπάρχει μια συνδυαστική έκρηξη των πλαισίων (σε προτάσεις και στον κόσμο), και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν είναι δυνατόν να μειωθεί η συμπεριφορά υψηλότερη τάξη σε ένα σύστημα νόμων που θα πρέπει να αναφέρει όλα τα πιθανά πλαίσια -προειδοποιήσεις Wittgenstein κατά των θεωρών.

Περίπου ένα εκατομμύριο χρόνια πριν πρωτεύοντα θηλαστικά εξελίχθηκε η ικανότητα να χρησιμοποιούν τους μυς του λαιμού τους για να κάνουν πολύπλοκες σειρές θορύβων (δηλαδή, πρωτόγονη ομιλία) για να περιγράψει τα σημερινά γεγονότα (αντιλήψεις, μνήμη, αντανάκλαστικές δράσεις και ορισμένες Πρωτοβάθμια ή Πρωτόγονη Γλωσσικά Παιχνίδια (PLG του). Το σύστημα 1 αποτελείται από γρήγορες, αυτοματοποιημένες, υποφλοιώδεις, μη αντιπροσωπευτικές, αιτιωδώς

αυτοαναφορικές, αμετρικές, χωρίς πληροφορίες, αληθινές νοητικές καταστάσεις με ακριβή χρόνο και θέση) και με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκε σε υψηλότερο φλοιώδες S2 με την περαιτέρω ικανότητα περιγραφής των εκτοπίσεων στο χώρο και το χρόνο (υπό όρους, υποθετικά ή φανταστικά) πιθανών γεγονότων (το παρελθόν και το μέλλον και συχνά αντιπαράδειγμα, υπό όρους ή φανταστικές προτιμήσεις, κλίσεις ή διαθέσεις-τα δευτερεύοντα ή εξελιγμένα γλωσσικά παιχνίδια (SLG) του Συστήματος 2 αργή, φλοιώδης, συνειδητή, πληροφορίες που περιέχουν, μεταβατικές (με δημόσια όρους ικανοποίησης-Searle για τους κατασκευαστές αλήθειας ή έννοια που διαιρέστε σε COS1 και COS2 για ιδιωτικό S1 και δημόσια S2), αντιπροσωπευτική-την οποία και πάλι χωρίζουν σε R1 για S1 παραστάσεις και R2 για S2), αληθή ή ψευδή πρόταση attitudinal σκέψης, με όλες τις λειτουργίες S2 που δεν έχουν ακριβή χρόνο και είναι ικανότητες και όχι νοητικές καταστάσεις. Προτιμήσεις είναι Διαισθήσεις, Τάσεις, Αυτόματη Οντολογική Κανόνες, Συμπεριφορές, Ικανότητες, Γνωστικές Ενότητες, Χαρακτηριστικά Προσωπικότητας, Πρότυπα, Μηχανές Συμπεραίωσης, Κλίσεις, Συναισθήματα, Προταστικές Στάσεις, Αξιολογήσεις, Ικανότητες, Υποθέσεις. Μερικά συναισθήματα αναπτύσσονται αργά και αλλάζουν τα αποτελέσματα των διαθέσεων S2 (W RPP2 148), ενώ άλλα είναι τυπικά S1-γρήγορα και αυτόματα για να εμφανιστούν και να εξαφανιστούν. "Πιστεύω", "αγαπά", "νομίζουν" είναι περιγραφές των πιθανών δημόσιων πράξεων συνήθως δτοποθετείται στο χωροχρόνο. Οι δηλώσεις μου πρώτου προσώπου για τον εαυτό μου είναι αληθινές (εκτός από ψέματα) –δηλαδή S1, ενώ οι δηλώσεις τρίτου προσώπου για τους άλλους είναι αληθείς ή ψευδείς –δηλαδή, S2) (δείτε τις κριτικές μου για το Johnston 'Wittgenstein: Rethinking the Inner' και της Φιλοσοφίας της Ψυχολογίας του Budd 'Wittgenstein').

Οι "Προτιμήσεις" ως μια κατηγορία σκόπιμων κρατών -- σε αντίθεση με τις αντιλήψεις, τις αντανάκλαστικές πράξεις και τις μνήμες -- περιγράφηκαν για πρώτη φορά με σαφήνεια από τον Wittgenstein (W) τη δεκαετία του 1930 και χαρακτηρίστηκαν "κλίσεις" ή "διαθέσεις". Έχουν συνήθως αποκαλείται "propositional στάσεις" από Russell but αυτό είναι μια παραπλανητική φράση since πιστεύοντας, με σκοπό, γνωρίζοντας, θυμόμαστε κ.λπ., συχνά δεν είναι προτάσεις ούτε στάσεις, όπως έχει αποδειχθεί π.χ., από W και από Searle (π.χ., βλ. Συνείδηση και Γλώσσα p118). Πρόκειται για εγγενείς, ανεξάρτητες δημόσιες αντιπροσωπείες παρατηρητών (σε αντίθεση με τις presentations ή τις αναπαραστάσεις του Συστήματος 1 στο Σύστημα 2 – Searle-C+L p53). Είναι πιθανές πράξεις που εκτοπίζονται στο χρόνο ή στο χώρο, ενώ οι εξελικτικά πιο πρωτόγονες μνήμες αντιλήψεων s1 και αντανάκλαστικές ενέργειες είναι πάντα εδώ και τώρα. Αυτός είναι ένας τρόπος για να χαρακτηρίσει το σύστημα 2-η δεύτερη σημαντική πρόοδος στην ψυχολογία των σπονδυλωτών μετά το Σύστημα 1-την ικανότητα να εκπροσωπεί τα γεγονότα και να σκέφτονται τους ως συμβαίνουν σε άλλο τόπο ή χρόνο (τρίτη σχολή Searle της αντίστροφης φαντασίας συμπλήρωση γνωστική και βούληση). S1 «σκέψεις» είναι πιθανές ή ασυνείδητες νοητικές καταστάσεις του S1 - Searle - Phil Θέματα 1:45- 66 (1991).

Αντιλήψεις, μνήμες και αντανάκλαστικές (αυτόματες) ενέργειες μπορούν να απογραφούν ως S1 ή πρωτογενή LG(PLG του - π.χ., βλέπω το σκυλί) και υπάρχουν, στην κανονική περίπτωση, ΟΧΙ ΔΟΚΙΜΕΣ δυνατό, ώστε να μπορούν να είναι True Μόνο.

Διαθέσεις μπορεί να described ως δευτεροβάθμια LG(SLG του -π.χ. Πιστεύω ότι βλέπω το σκυλί) και πρέπει επίσης να ενεργήσει έξω, ακόμη και για μένα στη δική μου περίπτωση (δηλαδή, πώς μπορώ να ξέρω τι πιστεύω, νομίζω, αισθάνομαι μέχρι να ενεργήσει ή κάποιο γεγονός συμβαίνει-δείτε σχόλια μου johnston «Wittgenstein: Επανεξέταση της Εσωτερικής» και Budd «Φιλοσοφία Wittgenstein της Ψυχολογίας»). Σημειώστε καλά ότι οι διαθέσεις γίνονται επίσης ενέργειες όταν μιλιούνται ή γράφονται καθώς επίσης και που acted έξω με άλλους τρόπους, και αυτές οι ιδέες οφείλονται όλες σε Wittgenstein (μέσα της δεκαετίας του '30) και δεν είναι συμπεριφορισμός (Hintikka & Hintikka 1981, Searle, χάκερ, Hutto κ.λπ.).

Το Wittgenstein μπορεί να θεωρηθεί ως ο ιδρυτής της εξελικτικής ψυχολογίας και της εργασίας του μια μοναδική έρευνα της λειτουργίας της αξονικής ψυχολογίας συστημάτων μας 1 και της αλληλεπίδρασής του με το σύστημα 2. Αφότου έθεσε Wittgenstein τις βάσεις για την περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης διαταγής στα μπλε και καφετιά βιβλία στις αρχές της δεκαετίας του '30, επεκτάθηκε από John Searle, το οποίο έκανε μια απλούστερη έκδοση αυτού του πίνακα στο κλασικό ορθολογισμό βιβλίων του στη δράση (2001). Επεκτείνεται στην έρευνα του W για την αξονική δομή της εξελικτικής ψυχολογίας που αναπτύχθηκε από τα πρώτα του σχόλια το 1911 και τόσο όμορφα που στο τελευταίο του έργο On Βεβαιότητα (OC) (γραμμένο το 1950-51). OC είναι ο θεμέλιος λίθος της συμπεριφοράς ή επιστημολογίας και οντολογίας (αναμφισβήτητα το ίδιο), γνωστική γλωσσολογία ή Υψηλότερη Τάξη Σκέψης, και κατά τη γνώμη μου το πιο σημαντικό έργο στη φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και, συνεπώς, στη μελέτη της συμπεριφοράς. Αντίληψη, Μνήμη, Αντανακλαστικές δράσεις και Συγκίνηση είναι πρωτόγονη εν μέρει Υποφλοιώδη Ακούσια Ψυχική Κράτη, που μπορεί να περιγραφεί σε PLG, στην οποία το μυαλό ταιριάζει αυτόματα στον κόσμο (είναι αιτιώδη ς Αυτοαναφορικός - Searle) - η αναμφισβήτητη, αλήθεια μόνο, αξονική βάση του ορθολογισμού επί της οποίας δεν υπάρχει έλεγχος είναι δυνατή). Προτιμήσεις, επιθυμίες, και προθέσεις είναι περιγραφές της αργής σκέψης συνειδητή Εθελοντικές Ικανότητες-που μπορεί να περιγραφεί στο SLG του - στην οποία το μυαλό προσπαθεί να χωρέσει στον κόσμο. Συμπεριφορισμός και όλες οι άλλες συγχύσεις της προεπιλεγμένης περιγραφικής ψυχολογίας μας (φιλοσοφία) προκύπτουν επειδή δεν μπορούμε να δούμε S1 εργασίας και να περιγράψει όλες τις ενέργειες ως SLG του (Η Φαινομενολογική Illusion- TPI-Searle). Ο W το κατάλαβε αυτό και το περιέγραψε με απaráμιλλη σαφήνεια με εκατοντάδες παραδείγματα γλώσσας (το μυαλό) σε δράση σε όλα τα έργα του. Λόγος έχει πρόσβαση στη μνήμη και έτσι χρησιμοποιούμε συνειδητά εμφανή, αλλά συχνά λανθασμένους λόγους για να εξηγήσει τη συμπεριφορά (οι δύο εαυτοί ή συστήματα ή διαδικασίες της τρέχουσας έρευνας). Πεποιθήσεις και άλλες διαθέσεις μπορεί να περιγραφεί ως σκέψεις που προσπαθούν να ταιριάξουν με τα γεγονότα του κόσμου (μυαλό στην παγκόσμια κατεύθυνση της τακτοποίησης), ενώ Volitions είναι προθέσεις να ενεργήσουν (προηγούμενες προθέσεις-PI, ή προθέσεις στη δράση-IA-Searle) συν τις πράξεις που προσπαθούν να ταιριάξουν τον κόσμο με τις σκέψεις-κόσμος στην κατεύθυνση μυαλού της τακτοποίησης-βλ. Searle π.χ., C+L p145, 190).

Μερικές φορές υπάρχουν κενά στη συλλογιστική για να καταλήξουμε σε πίστη και άλλες διαθέσεις. Οι λέξεις διάθεσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως ουσιαστικά που φαίνονται να περιγράφουν τα διανοητικά κράτη («η σκέψη μου είναι...») ή ως ρήματα ή επίθετα για να περιγράψουν τις ικανότητες (πράκτορες δεδομένου ότι ενεργούν ή να ενεργήσουν - «σκέφτομαι ότι...») και καλούνται συχνά εσφαλμένα «propositional τοποθετήσεις». Οι αντιλήψεις γίνονται Μνήμες και έμφυτα προγράμματά μας (γνωστικές ενότητες, πρότυπα, οι κινητήρες συμπερασματογόντων του S1) τα χρησιμοποιούν για να παράγουν Διαθέσεις — (πίστη, γνώση, κατανόηση, σκέψη, κ.λπ., πραγματικές ή πιθανές ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ (γλώσσα, σκέψη, νου) που ονομάζονται επίσης Κλίσεις, Προτιμήσεις, Δυνατότητες, Παραστάσεις s2) και Volition - και δεν υπάρχει γλώσσα (έννοια, σκέψη) ιδιωτικών νοητικών καταστάσεων για σκέψη ή προθυμία (δηλαδή, καμία ιδιωτική γλώσσα, σκέψη ή το μυαλό). Τα ανώτερα ζώα μπορούν να σκεφτούν και θα ενεργούν και σε αυτό το βαθμό έχουν μια δημόσια ψυχολογία.

Αντιλήψεις: ("X" είναι αλήθεια): Ακούστε, Δείτε, Οσμή, Πόνος, Αφή, Θερμοκρασία
Μνήμες: Ανάμνηση, Όνειρα;

P ΑΝΑΦΟΡΑΣ, ΚΛΗΡΟΔΕΤΑΙ, DISPOSITIONS (X μπορεί να γίνει true):

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1: PROPOSITIONAL (True ή False) ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ της Πίστης, Κρίση, Σκέψη, Εκπροσώπηση, Κατανόηση, Επιλογή, Αποφασίζοντας, Προτίμηση, Ερμηνεία, Γνωρίζοντας (συμπεριλαμβανομένων των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων), Συμμετοχή (Μάθηση), Βιώνοντας, Έννοια, Ανάμνηση, Intending, Εξέταση, Επιθυμώντας, περιμένοντας, επιθυμούν, θέλουν, ελπίζοντας (μια ειδική κατηγορία), Βλέποντας Όπως (Πτυχές),

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 2: ΑΠΟΣΥΝΔΕΘΕΜΕΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ-(σαν, υπό όρους, υποθετική, φανταστική) - Όνειρα, Φαντασία, Ψέματα, Πρόβλεψη, Αμφιβολία

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 3: ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ: Αγάπη, Μίσος, Φόβος, Θλίψη, Χαρά, Ζήλια, Κατάθλιψη. Η λειτουργία τους είναι να διαμορφώνουν τις προτιμήσεις για να αυξήσουν την περιεκτική ικανότητα (αναμενόμενη μέγιστη χρησιμότητα) με τη διευκόλυνση της επεξεργασίας πληροφοριών των αντιλήψεων και των αναμνήσεων για την ταχεία δράση. Υπάρχει κάποιος διαχωρισμός μεταξύ S1 συναισθήματα, όπως η οργή και ο φόβος και S2, όπως η αγάπη, το μίσος, αηδία και θυμό.

ΕΠΙΘΥΜΙΑ: (Θέλω "X" να είναι αλήθεια-Θέλω να change τον κόσμο για να ταιριάζει στις σκέψεις μου): Λαχτάρα, Ελπίζοντας, Περιμένοντας, Περιμένοντας, Ανάγκη, Απαιτεί, υποχρεούται να κάνει ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ: (Θα κάνω "X" True) Intendinging

ΔΡΑΣΕΙΣ (κάνω "X" True) : Αποφασίζοντας, Μιλώντας, Ανάγνωση, Γραφή, Υπολογισμός, Πείθωση, Εμφάνιση, Επίδειξη, Πειστική, Κάνοντας Προσπαθώντας, Προσπάθεια, Γέλιο, Παίζοντας, Τρώγοντας, Πόσιμο, Κλάμα, Διεκδίκηση (περιγραφή, διδασκαλία, πρόβλεψη, υποβολή εκθέσεων), Πολλά υποσχόμενη, Κάνοντας ή Χρησιμοποιώντας Χάρτες, Βιβλία, Σχέδια, Προγράμματα Υπολογιστών - αυτά είναι

δημόσια και εθελοντική και τη μεταφορά πληροφοριών σε άλλους, ώστε να κυριαρχούν πάνω από το ασυνείδητο, ακούσια και Informationless Αντανακλαστικά S1 σε εξηγήσεις της συμπεριφοράς.

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΕΝΤΟΧΙΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΠΩΜΑΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΕΝΙΑΣ ΤΥΠΟΥ ΕΦΑΡΜΗΣΕΩΝ.

Οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις των ανθρώπων διέπονται από γνωστικές ενότητες-περίπου ισοδύναμες με τα σενάρια ή τα μουστάκια της κοινωνικής ψυχολογίας (ομάδες νευρώνων οργανωμένες σε μηχανές συμπερασιόσεων), οι οποίες, με αντιλήψεις και αναμνήσεις, οδηγούν στο σχηματισμό προτιμήσεων που οδηγούν σε προθέσεις και στη συνέχεια σε δράσεις. Η πρόθεση ή η σκόπιμη ψυχολογία μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι όλες αυτές οι διαδικασίες ή μόνο προτιμήσεις που οδηγούν σε δράσεις και με την ευρύτερη έννοια είναι το θέμα της γνωστικής ψυχολογίας ή γνωστικές νευροεπιστήμες, όταν συμπεριλαμβανομένης της νευροφυσιολογίας, νευροχημείας και νευρογενετικής. Η εξελικτική ψυχολογία μπορεί να θεωρηθεί ως η μελέτη όλων των προηγούμενων λειτουργιών ή της λειτουργίας των ενοτήτων που παράγουν συμπεριφορά, και στη συνέχεια είναι συνεκτική στην εξέλιξη, την ανάπτυξη και την ατομική δράση με προτιμήσεις, προθέσεις και δράσεις. Δεδομένου ότι τα αξιώματα (αλγόριθμοι ή γνωστικές ενότητες) της ψυχολογίας μας είναι στα γονίδια μας, μπορούμε να διευρύνουμε την κατανόησή μας δίνοντας σαφείς περιγραφές για το πώς λειτουργούν και μπορούμε να τα επεκτείνουμε (πολιτισμός) μέσω της βιολογίας, της ψυχολογίας, της φιλοσοφίας (περιγραφική ψυχολογία), των μαθηματικών, της λογικής, της φυσικής και των προγραμμάτων υπολογιστών, καθιστώντας τα έτσι ταχύτερα και πιο αποτελεσματικά. Το Hajek (2003) δίνει μια ανάλυση των διαθέσεων ως υπό όρους πιθανότητες που αλγοθοβοποιούνται από Rott (1999), Spohn κ.λπ.

Η πρόθεση (γνωστική ή εξελικτική ψυχολογία) αποτελείται από διάφορες πτυχές της συμπεριφοράς που είναι εγγενώς προγραμματισμένες σε γνωστικές ενότητες που δημιουργούν και απαιτούν συνείδηση, θέληση και εαυτό και σε φυσιολογικούς ανθρώπινους ενήλικες σχεδόν όλοι εκτός από τις αντιλήψεις και μερικές αναμνήσεις είναι *rigrosive*, απαιτούν δημόσιες πράξεις (π.χ., γλώσσα), και να μας δεσμεύσει για τις σχέσεις, προκειμένου να αυξηθεί η περιεκτική φυσική μας κατάσταση (μέγιστη αναμενόμενη χρησιμότητα - Bayesian χρησιμότητα μεγιστοποίηση, αλλά Bayesianism είναι εξαιρετικά αμφισβητήσιμη) μέσω της κυριαρχίας και της αμοιβαίας αλτρουισμού (Επιθυμία Ανεξάρτητοι λόγοι για δράση-Searle-που διαίρω σε DIRA1 και DIRA2 για S1 και S2) και να επιβάλει όρους ικανοποίησης για τους όρους ικανοποίησης -Searle-(i.e., σχετίζονται σκέψεις με τον κόσμο μέσω δημόσιων πράξεων (μυϊκές κινήσεις -δηλαδή, μαθηματικά, γλώσσα, τέχνη, μουσική, σεξ, αθλητισμός κ.λπ.). Τα βασικά από αυτό είχαν επιλυθεί από το μεγαλύτερο φυσικό ψυχολόγο μας Ludwig Wittgenstein από τη δεκαετία του 1930 έως το 1951, αλλά με σαφείς προαναγγέλλει πίσω στο 1911, και με βελτιώσεις από πολλούς, αλλά πάνω απ'όλα από τον John Searle αρχής γενομένης από τη δεκαετία του 1960. "Το γενικό δέντρο των ψυχολογικών φαινομένων. Δεν αγωνίζομαι για την ακρίβεια, αλλά για μια άποψη του συνόλου. RPP Vol 1 p895 cf Z p464. Μεγάλο μέρος της πρόθεσης (δηλαδή, των γλωσσικών παιχνιδιών μας) παραδέχεται πτυχία. Όπως σημείωσε ο W, οι κλίσεις

είναι μερικές φορές συνειδητές και διαφωτιστικές. Όλα τα πρότυπά μας (λειτουργίες, έννοιες, γλωσσικά παιχνίδια) έχουν ασαφείς άκρες σε ορισμένα πλαίσια, καθώς πρέπει να είναι χρήσιμα. Υπάρχουν τουλάχιστον δύο τύποι σκέψης (δηλαδή, δύο γλωσσικά παιχνίδια ή τρόποι χρήσης του διαλύματος ρήματος "σκέψης")- παράλογο χωρίς επίγνωση και ορθολογική με μερική επίγνωση (W), τώρα περιγράφεται ως η γρήγορη και αργή σκέψη του S1 και S2. Είναι χρήσιμο να τα θεωρήσουμε ως γλωσσικά παιχνίδια και όχι ως απλά φαινόμενα (W RPP Vol2 p129). Τα νοητικά φαινόμενα (οι υποκειμενικές ή εσωτερικές «εμπειρίες» μας είναι επιφανομενικά, στερούνται κριτηρίων, εξ ου και η έλλειψη πληροφοριών ακόμη και για τον εαυτό του και έτσι δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο στην επικοινωνία, τη σκέψη ή το μυαλό. Σκέψης όπως όλες οι διαθέσεις (κλίσεις, προτασιακή στάση) στερείται οποιαδήποτε δοκιμής, δεν είναι μια διανοητική κατάσταση (σε αντίθεση με τις αντιλήψεις του S1), και δεν περιέχει καμία πληροφορία μέχρι να γίνει μια δημόσια πράξη στην ομιλία, γραφή ή άλλες μυϊκές συσπάσεις. Αντιλήψεις και τις αναμνήσεις μας μπορεί να έχει πληροφορίες (δηλαδή, ένα δημόσιο COS) μόνο όταν εκδηλώνονται σε δημόσιες δράσεις, για μόνο τότε κάνουν σκέψης, συναίσθημα κλπ έχουν οποιαδήποτε meaning (συνέπειες), ακόμη και για τον εαυτό μας.

(Η μνήμη και η αντίληψη ενσωματώνονται από τις ενότητες στις διαθέσεις που γίνονται ψυχολογικά αποτελεσματικές όταν εφαρμόζονται επάνω). Ανάπτυξη γλώσσας σημαίνει εκδηλώνεται η έμφυτη ικανότητα να υποκαταστήσει λέξης για πράξεις. TOM (Θεωρία του Νου) είναι πολύ καλύτερα ονομάζεται UA-Κατανόηση του Οργανισμού-όρος μου-και UA1 και UA2 για τέτοιες λειτουργίες σε S1 και S2) -και μπορεί επίσης να ονομάζεται Εξελικτική Ψυχολογία ή Πρόθεση - η έμφυτη γενετικά προγραμματισμένη παραγωγή της συνείδησης, αυτο, και σκέψης που οδηγεί σε προθέσεις και στη συνέχεια σε δράσεις από την αναθέτουμε μας. Έτσι, "propositional στάση" είναι μια σύγχυση όρος για την κανονική διαισθητική ορθολογική S2D ή παράλογη αυτοματοποιημένη Ομιλία S2A και δράση. Βλέπουμε ότι οι προσπάθειες της γνωστικής επιστήμης για την κατανόηση της σκέψης, συναίσθημα κ.λπ., μελετώντας νευροφυσιολογία δεν πρόκειται να μας πει τίποτα περισσότερο για το πώς το ΜΥΑΛΟ (σκέψη, γλώσσα) λειτουργεί (σε αντίθεση με το πώς λειτουργεί ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ) από ό, τι ήδη γνωρίζουμε, γιατί "μυαλό" (σκέψης, γλώσσα) είναι ήδη σε πλήρη δημόσια θέα (W). Οποιαδήποτε φαινόμενα που είναι κρυμμένα in νευροφυσιολογία, βιοχημεία, γενετική, κβαντική μηχανική, ή θεωρία χορδών, είναι τόσο άσχετο με την κοινωνική ζωή μας, όπως το γεγονός ότι ένας πίνακας αποτελείται από άτομα που "υπακούουν" (μπορεί να περιγραφεί από) τους νόμους της φυσικής και της χημείας είναι να έχουν γεύμα σε αυτό. Όπως w τόσο περίφημα είπε "Τίποτα δεν είναι κρυμμένο". Όλα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το μυαλό (σκέψη, γλώσσα) είναι ανοικτή για να δείτε αν εξετάσουμε μόνο προσεκτικά τη λειτουργία της γλώσσας. Η γλώσσα (νους, δημόσιος λόγος που συνδέεται με πιθανές δράσεις) εξελίχθηκε για να διευκολύνει την κοινωνική αλληλεπίδραση και έτσι τη συγκέντρωση πόρων, επιβίωσης και αναπαραγωγής. Η γραμματική του (δηλαδή, η εξελικτική ψυχολογία, η πρόθεση) λειτουργεί αυτόματα και είναι εξαιρετικά συγκεχυμένη όταν προσπαθούμε να την αναλύσουμε. Οι λέξεις και οι προτάσεις έχουν πολλές χρήσεις ανάλογα με το περιβάλλον. Πιστεύω ότι και τρώω έχουν βαθιά διαφορετικούς ρόλους, όπως πιστεύω και πίστευα ή πιστεύω και πιστεύει. Η παρούσα τεταμένη πρώτη χρήση πρώτου προσώπου εκφραστική χρήση των inclinational ρημάτων όπως

«πιστεύω» περιγράφουν την ικανότητά μου να προβλέψω τις πιθανές πράξεις μου και δεν είναι περιγραφικές της διανοητικής κατάστασής μου ούτε βασισμένες στη γνώση ή τις πληροφορίες υπό τη συνηθισμένη έννοια εκείνων των λέξεων (W). Δεν περιγράφει μια αλήθεια, αλλά γίνεται πραγματικότητα στην πράξη του λέγοντας ότι - δηλαδή, "Πιστεύω ότι βρέχει" γίνεται πραγματικότητα. Δηλαδή, τα ρήματα διάθεσης που χρησιμοποιούνται στον παρόντα χρόνο πρώτου προσώπου είναι αιτιωδώς αυτοαναφορικά -- οι ίδιοι instantiate,, αλλά ως περιγραφές των πιθανών καταστάσεων δεν είναι ελέγχιμα (δηλ., όχι T ή F). Ωστόσο, η προηγούμενη ή μελλοντική τεταμένη ή τρίτη χρήση προσώπου -- "Πίστευα" ή "πιστεύει" ή "θα πιστέψει" περιέχουν πληροφορίες που είναι αληθείς ή ψευδείς, καθώς περιγράφουν δημόσιες πράξεις που είναι ή μπορούν να γίνουν επαληθεύσιμες. Ομοίως, "Πιστεύω ότι βρέχει" δεν έχει καμία πληροφορία εκτός από τις επόμενες ενέργειες, ακόμη και για μένα, αλλά "πιστεύω ότι θα βρέξει" ή "θα νομίζει ότι βρέχει" είναι δυνητικά επαληθεύσιμες δημόσιες πράξεις εκτοπίζονται στο χωροχρόνο που σκοπεύουν να μεταφέρουν πληροφορίες (ή παραπληροφόρηση).

Μη ανακλαστικές ή μη παράλογες (αυτόματες) λέξεις που εκφωνούνται χωρίς προηγούμενη πρόθεση (την οποία αποκαλώ S2A— δηλαδή, S2D αυτοματοποιημένη από την πρακτική) έχουν κληθεί λέξεις ως πράξεις από W & στη συνέχεια από τον Daniel Moyal-Sharrock στο χαρτί της στη Φιλοσοφική Ψυχολογία το 2000) Πολλές λεγόμενες Κλίσεις / Διαθέσεις / Προτιμήσεις / Τάσεις / Ικανότητες / Αβήδες είναι μη-Propositional (Μη-Αντανακλαστική) Στάσεις (πολύ πιο χρήσιμο να τους καλέσει λειτουργίες ή ικανότητες) του Συστήματος 1 (Tvermann και Kahne). Οι προηγούμενες προθέσεις δηλώνονται από Searle να είναι ψυχική κράτη και ως εκ τούτου S1, αλλά και πάλι νομίζω ότι κάποιος πρέπει να διαχωριστούν P11 και P12, δεδομένου ότι στην κανονική γλώσσα μας προηγούμενες προθέσεις μας είναι οι συνειδητές διαβουλεύσεις του S2. Οι αντιλήψεις, οι μνήμες, ο τύπος 2 διαθέσεις (π.χ., μερικές συγκινήσεις) και πολλές διατάξεις τύπου 1 καλούνται καλύτερα Αντανακλαστικά S1 και είναι αυτόματες, nonreflective, MH - Propositional και μη-attitudinal λειτουργία των αρθρώσεων (αξιώματα, αλγόριθμοι) του εξελικτικού ψυχολογίαςPs μας (Moyal-Sharrock μετά από Wittgenstein).

Τώρα για κάποια σχόλια σχετικά με τη μεταφιλοσοφία του Horwich "Wittgenstein του".

Μετά τα παραπάνω και πολλά σχόλια μου των βιβλίων από και για W, S, Hacker, DMS κ.λπ., θα πρέπει να είναι σαφές τι W κάνει και τι ένα σύγχρονο λογαριασμό της συμπεριφοράς θα πρέπει να περιλαμβάνει, γι 'αυτό θα κάνω μόνο μερικά σχόλια.

Πρώτα θα μπορούσε κανείς να σημειωθεί ότι η θέση "meta" μπροστά από οποιαδήποτε λέξη θα πρέπει να είναι ύποπτο. W παρατήρησε π.χ., ότι τα μεταμαθηματικά είναι μαθηματικά όπως όλα τα άλλα. Η ιδέα ότι μπορούμε να βήμα έξω από τη φιλοσοφία (δηλαδή, η περιγραφική ψυχολογία της υψηλότερης τάξης σκέψης) είναι η ίδια μια βαθιά σύγχυση. Ένας άλλος εκνευρισμός εδώ (και σε όλη την ακαδημαϊκή γραφή για τις τελευταίες 4 δεκαετίες) είναι η συνεχής αντίστροφη γλωσσική σεξισμό του "της" και "δικός της" και "αυτή" ή "αυτός / αυτή" κλπ., όπου

"αυτοί" και "δικό τους" και "τους" θα κάνει ωραία. Η σημαντικότερη ανεπάρκεια είναι η πλήρης αποτυχία (αν και σχεδόν καθολική εκτός από την εργασία μου) για να απασχολήσει αυτό που βλέπω ως εξαιρετικά ισχυρή και διαισθητική άποψη δύο συστημάτων του πλαισίου HOT και Searle που έχω περιγράψει ανωτέρω. Αυτό είναι ιδιαίτερα οδυνηρό στο κεφάλαιο για την έννοια p_{111} et seq. (especiallly στις υποσημειώσεις 2-7), όπου κολυμπάμε σε πολύ λασπωμένο νερό χωρίς το πλαίσιο της αυτοματοποιημένης αλήθεια μόνο S1, πρόταση διάθεση S2, COS κλπ. Κάποιος μπορεί επίσης να πάρει μια καλύτερη άποψη του εσωτερικού και του εξωτερικού με την ανάγνωση π.χ., Johnston ή budd (δείτε τις αναθεωρήσεις μου). Το Horwich εντούτοις κάνει πολλά αποφασιστικά σχόλια. Μου άρεσε ιδιαίτερα περιήληψη του για την εισαγωγή της αντιθεωρητικής στάσης W για p_{65} .

"Δεν πρέπει να υπάρξει καμία προσπάθεια να εξηγηθεί η γλωσσική/εννοιολογική μας δραστηριότητα (PI 126) όπως στη μείωση της αριθμητικής στη λογική από τον Frege. καμία προσπάθεια να του δοθούν επιστημολογικά θεμέλια (PI 124) όπως στην έννοια με βάση τους λογαριασμούς μιας προηγούμενης γνώσης. Καμία προσπάθεια να χαρακτηριστούν οι εξιδανικευμένες μορφές του (PI 130) όπως στις λογικές λογικής έννοιας καμία προσπάθεια να μεταρρυθμιστεί (PI 124, 132) όπως στη θεωρία λάθους Mackie ή τη διαίσθηση Dummett καμία προσπάθεια εξορθολογισμού της (PI 133) όπως στον λόγο ύπαρξης του Quine· καμία προσπάθεια να γίνει πιο συνεπής (PI 132), όπως στην απάντηση του Tarski στα παράδοξα ψεύτης? και καμία προσπάθεια να γίνει πληρέστερη (PI 133) όπως στη διευθέτηση των ζητημάτων της προσωπικής ταυτότητας για παράξενα υποθετικά σενάρια «τηλεμεταφοράς».

Για μένα, τα υψηλά σημεία όλων των γραπτών στο W είναι σχεδόν πάντα τα αποσπάσματα από τον ίδιο τον πλοίαρχο και αυτό ισχύει και πάλι εδώ. Απόσπασμα του (p_{101}) από TLP δείχνει νωρίς κατανόηση W του EK που αργότερα αποκάλεσε το «φόντο» ή «υπόστρωμα».

"Η σκέψη περιβάλλεται από ένα φωτισμένο. Η ουσία της, η λογική, παρουσιάζει μια τάξη, στην πραγματικότητα η a priori τάξη του κόσμου: αυτή είναι η τάξη των δυνατοτήτων, η οποία πρέπει να είναι κοινή τόσο για τον κόσμο όσο και για τη σκέψη. Αλλά αυτή η σειρά, φαίνεται, πρέπει να είναι εντελώς απλή. Είναι πριν από κάθε εμπειρία, πρέπει να τρέχει μέσα από κάθε εμπειρία? δεν μπορεί να επιτραπεί να επηρεάσει εμπειρική θολότητα ή αβεβαιότητα. Πρέπει να είναι από τον πιο αγνό κρύσταλλο. Αλλά αυτός ο κρύσταλλος δεν εμφανίζεται ως αφαίρεση. αλλά ως κάτι συγκεκριμένο, πράγματι, ως το πιο συγκεκριμένο, όπως ήταν, το πιο δύσκολο πράγμα που υπάρχει. (TLP # 5, 5563, PI 97)."

Υπάρχουν πολλά καλά σημεία στο κεφάλαιο για Kripke, αλλά κάποιες συγχύσεις επίσης. Η συζήτηση της διάψευσης w της ιδιωτικής γλώσσας για p_{165-6} φαίνεται λίγο ασαφής but για p_{196-7} το δηλώνει και πάλι-και αυτή η έννοια δεν είναι μόνο κεντρική σημασίας για W, αλλά σε κάθε κατανόηση του HOT. Ο Στερν έχει ίσως την καλύτερη συζήτηση γι' αυτό που έχω δει στις "Φιλοσοφικές Έρευνες του Γουίτγκενσταϊν". Kripke, παρά το θόρυβο που έκανε, είναι πλέον γενικά κατανοητό ότι έχουν εντελώς παρερμηνευθεί W, επαναλαμβάνοντας απλώς το κλασικό

σκεπτικισμό μεταφυσικές γκάφες.

Όσοι θέλουν να σκάψει σε «Kripkenstein», ή φιλοσοφία γενικά, θα πρέπει να διαβάσετε "Conjuring Trick Kripke του" από διαβάστε και Sharrock-μια θαυμάσια αποδόμηση του σκεπτικισμού ότι, όπως και τα περισσότερα ακαδημαϊκά βιβλία και έγγραφα είναι πλέον ελεύθερα διαθέσιμα στο διαδίκτυο για libgen.io, b-ok.org, philpapers.org, academia.edu, arxiv.org και researchgate.net.

Θεωρώ ότι το κεφάλαιο για τη συνείδηση πολύ καλή, ειδικά p190 et. seq. στην ιδιωτική γλώσσα, qualia, ανεστραμμένα φάσματα και την πολλοστή διάψευση της ιδέας ότι w είναι ένας συμπεριφοριστής.

Αξίζει να επαναλάβω την τελική του παρατήρηση. «Τι είδους πρόοδος είναι αυτή –το συναρπαστικό μυστήριο έχει αφαιρεθεί– αλλά δεν έχουν πέσει σε κάποια στιγμή βάθη σε παρηγοριά. τίποτα δεν έχει εξηγηθεί ή ανακαλυφθεί ή επανασχεδιαστεί. Πόσο ήμερος και μη εμπνευσμένος μπορεί να σκεφτεί κανείς. Αλλά ίσως, όπως προτείνει ο Wittgenstein, οι αρετές της σαφήνειας, της απομυθοποίησης και της αλήθειας θα πρέπει να βρεθούν αρκετά ικανοποιητικές."

Horwich είναι πρώτης τάξεως και το έργο του αξίζει τον κόπο. Κάποιος ελπίζει ότι αυτός (και ο καθένας) θα μελετήσει Searle και κάποια σύγχρονη ψυχολογία, καθώς και Hutto, Διαβάστε, Hutchinson, Stern, Moyal-Sharrock, Βόλτα, Hacker και Baker κ.λπ. Τα περισσότερα από τα έγγραφά τους είναι σε academia.edu αλλά για PMS Hacker δείτε <http://info.sjc.ox.ac.uk/scr/hacker/DownloadPapers.html>.

Τέλος, επιτρέψτε μου να προτείνω ότι με την προοπτική που έχω ενθαρρύνει εδώ, W βρίσκεται στο κέντρο της σύγχρονης φιλοσοφίας και ψυχολογίας και δεν είναι σκοτεινή, δύσκολη ή άσχετη, αλλά σπινθηροβόλο, βαθιά και κρυστάλλινα σαφή και ότι για να τον χάσετε είναι να χάσετε μία από τις μεγαλύτερες πνευματικές περιπέτειες δυνατό.

Ανασκόπηση της ουσίας της σκέψης από τον Steven Pinker (2008) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

Αρχίζω με μερικά διάσημα σχόλια από το φιλόσοφο (ψυχολόγος) Ludwig Wittgenstein επειδή Pinker μοιράζεται με τους περισσότερους ανθρώπους (λόγω των τοποθετήσεων προεπιλογής της εξελιγμένης έμφυτης ψυχολογίας μας) ορισμένες προκαταλήψεις για τη λειτουργία του μυαλού, και επειδή Wittgenstein προσφέρει τις μοναδικές και βαθιές ιδέες στη λειτουργία της γλώσσας, της σκέψης και της πραγματικότητας (που θεώρησε ως λίγο πολύ coextensive) που δεν βρίσκεται σπουδήποτε αλλού. Η εκ νέου είναι μόνο αναφορά σε Wittgenstein σε αυτόν τον τόμο, το οποίο είναι πολύ ατυχές θεωρώντας ότι ήταν η πιο λαμπρή και πρωτότυπη αναλυτής της γλώσσας.

Στο τελευταίο κεφάλαιο, χρησιμοποιώντας την περίφημη μεταφορά της σπηλιάς του Πλάτωνα, συνοψίζει όμορφα το βιβλίο με μια επισκόπηση του πώς το μυαλό (γλώσσα, σκέψη, σκόπιμη ψυχολογία) -ένα προϊόν του τύφλωσης εγωισμού, μετριάζεται μόνο ελαφρώς από αυτοματοποιημένο αλτρουισμό για στενούς συγγενείς που μεταφέρουν αντίγραφα των γονιδίων μας (Inclusive Fitness)- λειτουργεί αυτόματα, αλλά προσπαθεί να τελειώσει σε ένα αισιόδοξο σημείωμα, δίνοντας μας την ελπίδα ότι μπορούμε, ωστόσο, να απασχολούν τεράστιες ικανότητες του να συνεργαστούν και να κάνουν τον κόσμο ένα αξιοπρεπές μέρος για να ζήσουν.

Pinker είναι σίγουρα γνωρίζει, αλλά λέει λίγα για το γεγονός ότι πολύ περισσότερα για την ψυχολογία μας έχει μείνει έξω από ό, τι περιλαμβάνονται. Μεταξύ των παραθύρων στην ανθρώπινη φύση που έχουν μείνει έξω ή δίνεται ελάχιστη προσοχή είναι τα μαθηματικά και τη γεωμετρία, μουσική και ήχους, εικόνες, γεγονότα και αιτιότητα, οντολογία (τάξεις των πραγμάτων ή ό, τι γνωρίζουμε), το μεγαλύτερο μέρος της επιστημολογίας (πώς γνωρίζουμε), διαθέσεις (πιστεύοντας, σκέψη, κρίση, πρόθεση κ.λπ.) και το υπόλοιπο της σκόπιμης ψυχολογίας της δράσης, νευροδιαβιβαστές και entheogens, πνευματικά κράτη (π.χ., satori και διαφώτιση, διέγερση του εγκεφάλου και καταγραφή, εγκεφαλική βλάβη και συμπεριφοριστική ελλείμματα και διαταραχές, παιχνίδια και αθλήματα, θεωρία αποφάσεων (συμπ. θεωρία παιχνιδιών και συμπεριφοριστική οικονομία), συμπεριφορά των ζώων (πολύ μικρή γλώσσα, αλλά ένα δισεκατομμύριο χρόνια κοινής γενετικής). Πολλά βιβλία έχουν γραφτεί για κάθε έναν από αυτούς τους τομείς της σκόπιμης ψυχολογίας. Τα δεδομένα σε αυτό το βιβλίο είναι περιγραφές, όχι εξηγήσεις που δείχνουν γιατί οι εγκέφαλοί μας το κάνουν με αυτόν τον τρόπο ή πώς γίνεται. Πώς ξέρουμε να χρησιμοποιούμε τις προτάσεις με τον διάφορο τρόπο τους (δηλαδή, να γνωρίζουμε όλες τις σημασίες τους); Αυτή είναι η εξελικτική ψυχολογία που λειτουργεί σε ένα πιο

βασικό επίπεδο - το επίπεδο όπου Wittgenstein είναι πιο ενεργή. Και υπάρχει ελάχιστη προσοχή στο πλαίσιο στο οποίο χρησιμοποιούνται οι λέξεις = μια αρένα που ο Wittgenstein πρωτοστάτησε.

Παρ'όλα αυτά, αυτό είναι ένα κλασικό έργο και με αυτές τις προφυλάξεις εξακολουθεί να είναι καλά αξίζει να διαβαστεί.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ε ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21ο^ο αιώνα 4^ο αιώνας (2019)

"Αν ο Θεός κοίταζε στο μυαλό μας δεν θα μπορούσε να δει εκεί ποιον σκεφτόμασταν." Γουίτγκενσταϊν PI p217

"Θα έπρεπε η λέξη "άπειρο" να αποφεύγεται στα μαθηματικά; Ναι: όταν φαίνεται να παρέχει νόημα στον λογισμό· αντί να πάρει ένα από αυτό." RFM αναθεωρημένη έκδοση (1978) p141

«Επανελημμένως γίνεται η προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί η γλώσσα για να περιοριστεί ο κόσμος και να τεθεί στην ανακούφιση-αλλά δεν μπορεί να γίνει. Η αυτοαπόδειξη του κόσμου εκφράζεται στο ίδιο το γεγονός ότι η γλώσσα μπορεί και μόνο αναφέρεται σε αυτήν. Γιατί δεδομένου ότι η γλώσσα αντλεί μόνο τον τρόπο με τον οποίο εννοεί, το νόημά της, από τον κόσμο, καμία γλώσσα δεν είναι νοητή που δεν αντιπροσωπεύει αυτόν τον κόσμο." Wittgenstein Φιλοσοφικές Παρατηρήσεις S47

"Τα όρια της γλώσσας μου σημαίνουν τα όρια του κόσμου μου" TLP

Αρχίζω με αυτά τα διάσημα σχόλια από το φιλόσοφο (ψυχολόγος) Ludwig Wittgenstein (W), διότι Pinker μετοχές με τους περισσότερους ανθρώπους (λόγω των προεπιλεγμένων ρυθμίσεων της εξελιγμένης έμφυτη ψυχολογία μας) ορισμένες προκαταλήψεις σχετικά με τη λειτουργία του νου και επειδή Wittgenstein προσφέρει μοναδικές και βαθιές γνώσεις σχετικά με τη λειτουργία της γλώσσας, σκέψης και πραγματικότητας (την οποία θεωρείται ως περισσότερο ή λιγότερο coextensive) δεν βρέθηκαν πουθενά αλλού. Το τελευταίο απόσπασμα είναι η μόνη αναφορά Pinker κάνει να Wittgenstein σε αυτόν τον τόμο, το οποίο είναι πιο ατυχές θεωρώντας ότι ήταν η πιο λαμπρή και πρωτότυπη αναλυτές της γλώσσας.

Ένα άλλο διάσημο υπαγόρευση wittgensteinian είναι "Τίποτα δεν είναι κρυμμένο." Αν κάποιος βυθίζεται αρκετά στο έργο του, νομίζω ότι καθιστά πολύ σαφές τι σημαίνει αυτό-ότι η ψυχολογία μας είναι μπροστά μας όλη την ώρα, αν ανοίγουμε μόνο τα μάτια μας για να το δείτε και ότι δεν ποσό της επιστημονικής εργασίας πρόκειται να

καταστήσει σαφέστερη (στην πραγματικότητα παίρνει ακριβώς όλο και πιο σκοτεινή). Αυτό δεν είναι αντιλογικό ή αντιεπιστημονικό, αλλά αναφέρει ακριβώς αυτό που βλέπει ως τα γεγονότα-ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου είναι έξω στο γήπεδο -δεν είναι στο κεφάλι μας- και καταλαβαίνουμε πολύ καλά τα κίνητρα, τις ανησυχίες, τις πιέσεις και τις απογοητεύσεις των παικτών και τι προσπάθεια απαιτείται για να παίξει και πώς κινείται η μπάλα όταν κλώτσησε. Τεράστιες πρόοδοι έχουν γίνει στην αθλητική φυσιολογία, την ανατομία, τη βιοενεργητική, τα μαθηματικά της φυσικής και τη χημεία. Ολόκληρα βιβλία γεμάτα εξισώσεις έχουν γραφτεί για το πώς οι μπάλες κινούνται μέσω του αέρα και οι μύες εφαρμόζουν δύναμη για να μετακινήσετε τα οστά? σχετικά με το πώς οι κινήσεις των μυών προέρχονται από μέρος του φλοιού, αντικατοπτρίζονται στους εγκεφάλους των άλλων. βουνά της λογοτεχνίας για τα κίνητρα, την προσωπικότητα, τη λειτουργία του εγκεφάλου και τη μοντελοποίηση. Αυτό μας έδωσε περισσότερες πληροφορίες για ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου ή άλλαξε τη στρατηγική μας ή την εμπειρία μας από το παιχνίδι ή την παρακολούθηση;

Η πρόθεση (ορθολογισμός) έχει εξελιχθεί αποσπασματικά από ό, τι εργαλεία (γονίδια) ζώα έπρεπε να συνεργαστεί με και έτσι είναι γεμάτη από παράδοξα και ψευδαισθήσεις. Ακριβώς όπως βλέπουμε αντικατοπτρισμούς στην έρημο ή να διαβάσετε λέξεις σε προτάσεις που δεν υπάρχουν, και να δούμε κινούμενα σταγόνες σε μια οθόνη "προκαλώντας" άλλους να κυκλοφορούν και "βοηθώντας" ή "εμποδίζουν", ψάχνουμε για σκέψη και πίστη στο κεφάλι και συγχέουμε έμφυτη ψυχολογικά αξιώματα μας με εμπειρικά γεγονότα (π.χ., όσον αφορά τα μαθηματικά και τη γεωμετρία, όπως τα πράγματα που "ανακαλύπτω" στον κόσμο, αντί να εφεύρει).

Προκειμένου η έννοια και η λέξη «πραγματικότητα» να ισχύσουν στα αποτελέσματα που παίρνουμε από τη χρήση των διαφορικών εξισώσεων, των ανιχνευτών MRI και των επιταχυντών μορίων σε μεγαλύτερο βαθμό από ή αντί των μήλων, των βράχων και των καταιγίδων, θα ήταν απαραίτητο για αυτές τις πρόσφατες ανακαλύψεις να έχουν τον ίδιο ρόλο στη φυσική επιλογή κατά τη διάρκεια των εκατοντάδων των εκατομμυρίων των ετών. Είναι μόνο πλεονέκτημα επιβίωσης σε σχέση με τους αιώνες που επέλεξαν τα γονίδια που επιτρέπουν μακρινούς (ασπόνδυλους) προγόνους μας να αρχίσουν να αντιδρούν με χρήσιμους τρόπους με τα αξιοθέατα και τους ήχους του κόσμου και πάντα τόσο αργά για την παραγωγή εγκεφάλων που θα μπορούσαν να σχηματίσουν έννοιες (σκέψεις) που τελικά ήταν προφορικά. Η επιστήμη και ο πολιτισμός δεν μπορούν να αντικαταστήσουν ή να πάρουν την προτίμηση πέρα από την αρχαία σκόπιμη ψυχολογία μας αλλά μόνο ελαφρώς την επεκτείνουν ή την συμπληρώνουν. Αλλά όταν φιλοσοφώντας (ή να κάνει γλωσσολογία!) Είμαστε εύκολα παραπλανηθεί ως πλαίσιο λείπει και η ψυχολογία μας τεμαχίζει αυτόματα κάθε κατάσταση για τις αιτίες και το απόλυτο ή χαμηλότερο επίπεδο εξήγησης και εμείς υποκατάστατο ότι για το ακαθάριστο υψηλότερα επίπεδα, διότι δεν υπάρχει τίποτα στους γλωσσικούς κανόνες μας για να το αποτρέψει. Έρχεται πάντα τόσο φυσικά για να πει ότι δεν σκεφτόμαστε-ο εγκεφάλός μας κάνει και οι πίνακες δεν είναι στερεοί επειδή η φυσική μας λέει ότι αποτελούνται από τα μόρια. Αλλά W μας υπενθύμισε ότι οι έννοιες μας, και τα λόγια για, σκέψης, πιστεύοντας και άλλες διαθέσεις είναι δημόσιες δράσεις, δεν διεργασίες στον εγκέφαλο, και με ποια έννοια είναι μόρια

στερεά; Ως εκ τούτου, το παραπάνω απόσπασμα, το οποίο φέρει επανάληψη, δεδομένου ότι το βλέπω ως μία από τις πιο θεμελιώδεις ιδέες που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε για το πώς μπορούμε να σημειώσουμε οποιαδήποτε πρόοδο στη μελέτη της συμπεριφοράς.

«Επανεπιλημμένως γίνεται η προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί η γλώσσα για να περιοριστεί ο κόσμος και να τεθεί στην ανακούφιση-αλλά δεν μπορεί να γίνει. Η αυτοαπόδειξη του κόσμου εκφράζεται στο ίδιο το γεγονός ότι η γλώσσα μπορεί και μόνο αναφέρεται σε αυτήν. Γιατί δεδομένου ότι η γλώσσα αντλεί μόνο τον τρόπο με τον οποίο εννοεί, το νόημά της, από τον κόσμο, καμία γλώσσα δεν είναι νοητή που δεν αντιπροσωπεύει αυτόν τον κόσμο.»

Μεγάλο μέρος της *wr* *W*είναι παραδείγματα της κοινής λογικής γνώσης που είναι απαραίτητη για την επιτυχία όλων των ζώων συμπεριφορά και σε γενικές γραμμές δεν είναι μόνο η συμπεριφοριστική επιστήμη, αλλά ακόμη και AI, η οποία δεν μπορεί να επιτύχει χωρίς αυτό, ήταν σε θέση να κατανοήσουν και να την εφαρμόσουν. Ακόμη και ένας από τους πατέρες της AI, Marvin Minsky είπε (σε ένα 2003 Boston Univ. ομιλία) ότι "AI έχει εγκεφαλικά νεκρός από τη δεκαετία του '70" και έλειπε η λογική της κοινής λογικής συλλογιστική. Αλλά το πρόσφατο βιβλίο του "The Emotion Machine" εξακολουθεί να μην δείχνει επίγνωση του έργου που έκανε ο *W* πριν από 75 χρόνια, και αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει επίγνωση της συμφραζόμενα, εκ προθέσεως, άποψη χωρίς την οποία δεν μπορεί κανείς να ελπίζει να κατανοήσουν πώς το μυαλό (γλώσσα) λειτουργεί.

Όταν μιλάμε για συμπεριφορά (δηλαδή, σκέψη ή γλώσσα ή δράση) είναι ένα σχεδόν καθολικό λάθος να θεωρήσει την έννοια μιας λέξης ή πρότασης που συνδέονται με αυτό, αγνοώντας τις άπειρες λεπτές αποχρώσεις του πλαισίου, και έτσι πάμε παραστρατημένοι. Φυσικά, δεν μπορούμε να συμπεριλάβουμε τα πάντα σχετικά με το πλαίσιο, καθώς αυτό θα καθιστούσε δύσκολη τη συζήτηση, ακόμη και αδύνατη, αλλά υπάρχει μια τεράστια διαφορά μεταξύ της έννοιας ως κάτι που μπορεί να δοθεί πλήρως από μια καταχώρηση λεξικού και νόημα ως στενογραφία για μια οικογένεια σύνθετων χρήσεων. Ακόμη και το κλασικό βιβλίο Klein «Χρόνος στη γλώσσα» (που δεν αναφέρεται από Pinker) θεωρεί «χρόνο» ως οικογένεια χαλαρά συνδεδεμένων χρήσεων, αν και φυσικά και αυτός δεν έχει καμία επίγνωση του *W*, Searle ή πρόθεση.

Το σημείο της αναφοράς αυτή είναι ότι Pinker συμμαρτίζει τις μειωτικές προκαταλήψεις των περισσότερων σύγχρονων επιστημόνων και ότι αυτό χρώματα προσέγγισή του στη συμπεριφορά με τρόπους που δεν θα είναι προφανής για τους περισσότερους αναγνώστες. Όσο συναρπαστικά και αν είναι τα δεδομένα του και τόσο αριστοτεχνικά όσο και η γραφή του, μας οδηγεί διακριτικά σε αυτό που νομίζω ότι είναι μια λανθασμένη εικόνα της ψυχολογίας μας – μια άποψη που οφείλεται στις έμφυτες προκαταλήψεις της εξελιγμένης ψυχολογίας μας και ως εκ τούτου είναι μια καθολική αποτυχία.

Pinker είναι ο Richard Dawkins της ψυχολογίας-ένας από τους σημαντικότερους popularizers της επιστήμης στη σύγχρονη εποχή. Ενδεχομένως μόνο ο όψιμος και πίο

unlamented (ήταν μόνος-εξυπηρετώντασεγωμανής που παραπλάνησε τα εκατομμύρια με το species του μας συλλογισμό, Neomarxism και κενός σχιστόλιθος)Stephan Gould πώλησε περισσότερους όγκους του λαϊκού sci. Ήταν αριστοτεχνική διάψευση Pinker της καθολικής αυταπάτη ότι η ανθρώπινη φύση δημιουργείται πολιτιστικά (μία από τις πολλές αυταπάτες Gould του) που έκανε το προηγούμενο βιβλίο του «The Blank Slate» ένα κλασικό και μια κορυφαία επιλογή για τα πιο σημαντικά βιβλία του 21ου αιώνα. Παρεμπιπτόντως, υπάρχουν πολλά rut-downs του Gould, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων από Pinker και Dawkins ("έχει κάνει κλίση σε ανεμόμυλους στη δική του προσωπική μορφή τέχνης" -όπως το θυμάμαι από μια αναθεώρηση Dawkins ενός τόμου Gould από το Περιοδικό «Εξέλιξη» μια δεκαετία ή έτσι πριν), αλλά νομίζω ότι το καλύτερο είναι ότι του Tooby και Cosmides σε επιστολή προς την NY Times (αναζήτηση σελίδα τους ή τους Times). Όλα αυτά τα έργα συνδέονται στενά με το θέμα της συμπεριφοράς των ζώων, εξελικτική ψυχολογία, και φυσικά «Η ουσία της σκέψης».

Μετά τη σύμβαση, Pinker συζητά διάσημο, αλλά άσχημα εσφαλμένη, δύο πείραμα σκέψης γη Putnam (παράξενα expts σκέψης στη φιλοσοφία ήταν ουσιαστικά εφευρέθηκε από Wittgenstein), η οποία ισχυρίζεται ότι δείχνει ότι η έννοια δεν είναι στο κεφάλι, Αλλά ήταν W στη δεκαετία του '30 -δηλαδή, 40 χρόνια νωρίτερα- ο οποίος έδειξε αποφασιστικά ότι όλες οι διαθέσεις ή κλίσεις (όπως τους αποκάλεσε, αν και φιλόσοφοι, έλλειψη γνωριμίας με το έργο του συνήθως τους αποκαλούν από το λανθασμένο όνομα της propositional στάσεις), συμπεριλαμβανομένων νόημα, την πρόθεση, σκέψη, πιστεύοντας, κρίνοντας κ.λπ. Δεν μπορούν να είναι στο κεφάλι για τον ίδιο λόγο ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου δεν μπορεί να είναι στο κεφάλι. Αργότερα στη ζωή Putnam άρχισε να παίρνει Wittgenstein σοβαρά και άλλαξε το σκοπό του αναλόγως.

Κάνει σχεδόν καμία αναφορά στη μεγάλη και συναρπαστική λογοτεχνία για συμπεριφοριστική automati sms (δηλαδή, το μεγαλύτερο μέρος της συμπεριφοράς μας! -- βλέπε π.χ., «Πειράματα με ανθρώπους» (2004) ή «Κοινωνική Ψυχολογία και ασυνείδητο» του Μπαργκ (2007) για το παλαιότερο έργο, και «Θεωρίες Διπλής Διεργασίας του Κοινωνικού Μυαλού» του Sherman et al (2014) και της τεράστιας και ταχέως επεκτεινόμενης βιβλιογραφίας για την έμμεση γνωστική λειτουργία, γεγονός που δείχνει ότι όσο περισσότερο κοιτάς, τόσο πιο ξεκάθαρο γίνεται ότι οι ενέργειες που θεωρούμε ως αποτελέσματα της συνειδητής μας επιλογής δεν είναι. Οι άνθρωποι που εμφανίζονται εικόνες ή διαβάζοντας ιστορίες ηλικιωμένων τείνουν να περπατούν έξω από το κτίριο πιο αργά από ό, τι όταν δίνουν η εκείνες των νέων κλπ κλπ. Το γνωστό φαινόμενο του εικονικού φαρμάκου είναι μια παραλλαγή όπου οι πληροφορίες είναι συνειδητά εισροών-π.χ., σε μια μελέτη του 2008 ογδόντα πέντε τοις εκατό των εθελοντών που νόμιζαν ότι έπαιρναν ένα χάπι ζάχαρης 2,50 δολάρια είπε ότι αισθάνθηκαν λιγότερο πόνο μετά τη λήψη του, σε σύγκριση με ένα 61 τοις εκατό ομάδα ελέγχου. Τέτοια αποτελέσματα μπορούν να προκληθούν υποσυνείδητα εάν οι πληροφορίες τιμών είναι εισαγωγή μέσω των εικόνων, του κειμένου ή του ήχου. Πιθανώς το ίδιο ισχύει και για τις περισσότερες από τις επιλογές μας.

Αυτό μας φέρνει σε ένα από τα σημαντικότερα gripes μου για αυτό το βιβλίο-είναι

μονομανιακή εμμονή με το "νόημα" των λέξεων και όχι τη χρήση τους - μια διάκριση που έγινε διάσημη από ω στις διαλέξεις του και περίπου 20 βιβλία που αρχίζει στη δεκαετία του 1930. Όπως και η επιμονή ω ότι δεν εξηγούν τη συμπεριφορά (ή το υπόλοιπο της φύσης), αλλά περιγράφουν μόνο, αυτό μπορεί να φαίνεται σαν μια άσκοπη υπεκφυγή, αλλά, ως συνήθως, έχω βρεθεί, όπως έχω αντανακλάται σε αυτά τα θέματα όλα αυτά τα χρόνια ότι W ήταν σωστό για το σήμα. Είπε ότι ένας τύπος που θα λειτουργήσει τις περισσότερες φορές είναι ότι η έννοια μιας λέξης (πολύ καλύτερα να πω μια πρόταση) είναι η χρήση του στη γλώσσα-και αυτό σημαίνει δημόσια χρήση του σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για την επικοινωνία πληροφοριών από το ένα άτομο στο άλλο (και μερικές φορές σε ένα άλλο υψηλότερο θηλαστικό-σκυλιά μοιράζονται ένα σημαντικό μέρος της σκόπιμης ψυχολογίας μας). Αναφέρω αυτό εν μέρει να προκαλέσει ένα προηγούμενο βιβλίο Pinker κατηγορήσε W της άρνησης ότι τα ζώα έχουν συνείδηση (μια εξαιρετική άποψη που είναι πραγματικά υπερασπίστηκε από ορισμένους), διότι σημείωσε ότι ένα σκυλί δεν μπορεί να σκεφτεί "ίσως θα βρέξει αύριο", αλλά το σημείο W ήταν η εξαιρετική ότι υπάρχουν πολλές σκέψεις που δεν μπορούμε να έχουμε χωρίς γλώσσα και ότι δεν έχουμε καμία δοκιμή για την ερμηνεία της συμπεριφοράς ενός σκύλου, όπως δείχνει ότι περίμενε κάτι αύριο. Ακόμα κι αν χρησιμοποίησε μια ομπρέλα και το πήρε πάντα από το ντουλάπι η ημέρα πριν από μια βροχή, δεν υπάρχει κανένας τρόπος να συνδεθεί αυτό με το είναι διανοητική κατάσταση-ίδιο πράγμα για έναν κωφάλαλο που δεν θα μπορούσε να διαβάσει ή να γράψει ή να χρησιμοποιήσει τη νοηματική γλώσσα. Αυτό συνδέεται με τις περίφημες επιδείξεις του για την αδυναμία μιας ιδιωτικής γλώσσας και με το γεγονός ότι οι διαθέσεις δεν είναι στο κεφάλι. W έδειξε πώς η απουσία οποιασδήποτε δημόσιας δοκιμής σημαίνει ότι ακόμη και ο σκύλος και η σίγαση δεν μπορούν να ξέρουν τι σκέφτονται-ούτε μπορούμε, γιατί η διάθεση είναι δημόσιες πράξεις και η πράξη είναι το κριτήριο για αυτό που σκεφτήκαμε- ακόμη και για τον εαυτό μας. Αυτό είναι το σημείο του παραπάνω απόσπασμα-ούτε ο Θεός ούτε νευροφυσιολόγοι μπορούν να δουν τις σκέψεις, πεποιθήσεις, εικόνες, ελπίδες στον εγκέφαλό μας,, επειδή αυτοί είναι όροι για πράξεις και ούτε η ασαφής και φευγαλέα επιφαινόμενα βιώνουμε, ούτε οι συσχετισμοί ανιχνεύσιμα από μελέτες του εγκεφάλου, λειτουργούν στη ζωή μας με τον ίδιο τρόπο όπως και η χρήση των συμφραζόμενων των ποιών που περιγράφουν αυτές τις πράξεις. Και, όσον αφορά τη συνείδηση των ζώων, W σημείωσε ότι η σκόπιμη ψυχολογία παίρνει μια θέση ακόμη και σε μια μύγα-ένα σημείο θαυμάσια και όλο και περισσότερο υποστηρίζεται από τη σύγχρονη γενετική, η οποία δείχνει ότι πολλά γονίδια και διαδικασίες θεμελιώδεις για την συμπεριφορά των πρωτευόντων θηλαστικών πήρε την έναρξή τους τουλάχιστον ήδη από τους νηματόδεις (δηλαδή, *C. elegans*) περίπου δισεκατομμύρια χρόνια πριν.

Η σκόπιμη ψυχολογία ή η πρόθεση (πολύ περίπου η προσωπικότητά μας ή ο ορθολογισμός ή η σκέψη υψηλότερης τάξης (HOT) είναι μια πολύ παλαιά φιλοσοφική έννοια που (άγνωστη στους περισσότερους) δόθηκε η σύγχρονη διατύπωσή της από Wittgenstein, το οποίο, στις 20.000 σελίδες του nachlass του, τώρα συνήθως μεταφρασμένος και δημοσιευμένος σε περίπου 20 βιβλία και διάφορα CDROM, έθεσε τα θεμέλια για τη σύγχρονη μελέτη της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Δυστυχώς, ήταν ως επί το πλείστον ένας ερημίτης που δεν δημοσίευσε για τα τελευταία 30 χρόνια της ζωής του, ποτέ δεν τελείωσε πραγματικά εγγράφως τίποτα από αργότερα

το έργο του και έγραψε λαμπρή και άκρως πρωτότυπα σχόλιά του σχετικά με τη συμπεριφορά σε έναύφος που ονομάζεται ποικιλοτρόπως επιγραμματική, τηλεγραφική, oracular, Σωκρατική, σκοτεινή κλπ και όλα δημοσιεύονται μεταθανάτια σε μια περίοδο άνω των 50 ετών (το περίφημο Φιλοσοφικές Έρευνες (PI) το 1953 και η πιο πρόσφατη-αλλά όχι η τελευταία!-The Big Typescript το 2005) και έτσι, αν και ψηφίστηκε πρόσφατα ένας από τους κορυφαίους 5 φιλοσόφους όλων των εποχών, και Φιλοσοφικές Έρευνες το πιο σημαντικό βιβλίο φιλοσοφία του 20 αιώνα, είναι αγνόησε ή παρεξηγηθεί από σχεδόν. Η αίσθηση που έχω συχνά είναι ότι η ψυχολογία μας είναι ένας κοραλλιογενής ύφαλος με τους περισσότερους ανθρώπους ψαροντούφεκο στην επιφάνεια θαυμάζοντας τις προσκρούσεις, ενώ Wittgenstein είναι 20 μέτρα κάτω σχολαστικά τις ρωγμές με εξοπλισμό καταδύσεις και φακό.

Οι λογοτεχνικοί εκτελεστές του Wittgenstein ήταν αποπνικτικοί ακαδημαϊκοί και τα βιβλία του εκδόθηκαν κυρίως από τον Blackwell με staid ακαδημαϊκούς τίτλους και καμία εξήγηση ότι μπορούν να θεωρηθούν ως ένα σημαντικό θεμέλιο για τη σύγχρονη μελέτη της εξελικτικής ψυχολογίας, προσωπικότητα, ορθολογισμός, γλώσσα, συνείδηση, πολιτική, θεολογία, λογοτεχνία, ανθρωπολογία, κοινωνιολογία, δίκαιο κ.λπ., –στην πραγματικότητα όλα όσα λέμε, σκεφτόμαστε και κάνουμε αφού, όπως έδειξε, όλα εξαρτώνται από τα έμφυτα αξιώματα της εξελιγμένης ψυχολογίας μας που μοιραζόμαστε σε μεγάλο βαθμό με τα σκυλιά, και σε κάποιο βαθμό ακόμη και με τις μύγες και τον Γ. ελέγκαν. Αν τα έργα του παρουσιάστηκαν με φανταχτερός καλύπτει από δημοφιλείς πρέσες με τίτλους όπως το πώς λειτουργεί το μυαλό, το γλωσσικό ένστικτο, και η ουσία της σκέψης, ένα μεγάλο μέρος του πνευματικού τοπίου του 20 αιώνα θα μπορούσε να ήταν διαφορετική. Όπως είναι, αν και είναι το κύριο θέμα τουλάχιστον 200 βιβλία και 10.000 έγγραφα και συζητήθηκε σε αμέτρητες χιλιάδες περισσότερα (συμπεριλαμβανομένων Pinker πώς λειτουργεί το μυαλό), με βάση τις εκατοντάδες των άρθρων και δεκάδες βιβλία που έχω διαβάσει τα τελευταία χρόνια, θα έλεγα ότι υπάρχουν λιγότερο από μια ντουζίνα άνθρωποι που κατανοούν πραγματικά τη σημασία του έργου του, όπως το παρουσιάζω σε αυτό και άλλα σχόλια μου. Ωστόσο, οι πρόσφατες δημοσιεύσεις της Coliva, DMS και άλλοι, και ίσως η δική μου, θα πρέπει να αλλάξει αυτό.

Όσοι επιθυμούν μια ολοκληρωμένη μέχρι σήμερα υπόψη του Wittgenstein, Searle και την ανάλυσή τους της συμπεριφοράς από τη σύγχρονη άποψη δύο συστημάτων μπορεί να συμβουλευτείτε το άρθρο μου Η λογική δομή της φιλοσοφίας, ψυχολογίας, νου και γλώσσας, όπως αποκαλύφθηκε στο Wittgenstein και Searle 2nd ed (2019).

Ένα αποτέλεσμα όλων αυτών (αυτό που ένας φιλόσοφος έχει καλέσει "η συλλογική αμνησία σχετικά με Wittgenstein") είναι ότι οι μαθητές της γλώσσας, συμπεριλαμβανομένων Pinker λάβει έννοιες Grice, όπως η εμπλοκή (η οποία φαίνεται απλά μια φανταχτερή λέξη για την επίπτωση) και, πιο πρόσφατα, θεωρία συνάφειας, ως πλαίσιο για "τη σχέση μεταξύ λέξεων και έννοιας" (φυσικά W θα γυρίσει στον τάφο του σε αυτή τη φράση, δεδομένου ότι πώς μπορούν να διαχωριστούν από τη χρήση τους, αν κάποιος ακολουθεί την έννοια του είναι φόρμουλα χρήση), αλλά μου φαίνεται αδύναμα υποκατάστατα για τη σκυθέσεων, όπως περιγράφεται από w και αναθεωρήθηκε και διευρυμένη από Searle και άλλοι.

Σε κάθε περίπτωση, ο Grice είναι ο κανονικός υπνωτικός ακαδημαϊκός, Sperber (ηγέτης στη θεωρία συνάφεια) ανεκτή, Pinker συμμετοχή και συχνά κομψό και ακόμη και οδυνηρή, Searle (βλέπε esp. «Ορθολογισμός σε δράση») είναι σαφής, αυστηρή, και αρκετά πρωτότυπο (αν και λόγω, νομίζω, ένα πολύ μεγάλο χρέος προς W,,), αλλά πολύ ακαδημαϊκήγια τις λίστες μπεστ σέλερ, ενώ Wittgenstein, μόλις αντιληφθεί ότι είναι ένα φυσικό ψυχολόγοπλοίαρχος περιγράφει πώς το μυαλό λειτουργεί, είναι πολύ απαιτητική, αλλά έξοχα πρωτότυπο και συχνά κόβει την ανάσα. Pinker γράφει αριστοτεχνική πεζογραφία, ενώ Wittgenstein γράφει τηλεγραφήματα, αν και συχνά κινείται και ποιητική αυτά και σε μερικές περιπτώσεις,, έγραψε όμορφα δοκίμια. Pinker μπορεί να εξορυχθούν για κάποιο χρυσό, πολλά σιδήρου και κάποια σκωρία, ενώ W είναι ως επί το πλείστον χρυσό, λίγο σίδηρο και μετά βίας ένα στίγμα της σκωρίας. Pinker είναι ως επί το πλείστον συνοψίζοντας το έργο των άλλων (αν και σε άψογο στυλ), ενώ W είναι τόσο πρωτότυπο και τόσο παράξενο αυτός είναι τρόπος πάνω από τα κεφάλια των περισσότερων ανθρώπων. Προτείνω την ανάγνωση Pinker, Searle και Wittgenstein εναλλάξ ή ταυτόχρονα με μια εξόρμηση του Sperber, Grice και μερικές εκατοντάδες άλλους από καιρό σε καιρό.

W είπε ότι το πρόβλημα δεν είναι να βρει την απάντηση, αλλά να αναγνωρίσει αυτό που είναι πάντα μπροστά μας ως απάντηση. Δηλαδή, η γλώσσα μας είναι (σε γενικές γραμμές) η σκέψη μας, η οποία είναι για την πραγματική ή δυνητικά γεγονότα (συμπεριλαμβανομένων των δράσεων από παράγοντες όπως το γάβγισμα, μυλώντας και γραφή), και ότι η έννοια, contra Pinker και ένα cast των χιλιάδων, είναι η χρήση, και τίποτα δεν είναι κρυφό (δηλαδή, η γλώσσα είναι -ως επίτο πλείστον- σκέψη).

Η άγνοια σε πολλά τρίμηνα είναι τόσο πλήρης που ακόμη και μια κατά τα άλλα θαυμάσια πρόσφατη 358 βιβλίο σελίδα από Wiese για ένα θέμα που ουσιαστικά δημιουργήθηκε από Wittgenstein (Αριθμοί, Γλώσσα και το ανθρώπινο μυαλό-που βλέπω αναφέρεται από Pinker) δεν υπάρχει ούτε μία αναφορά σε αυτόν!

W τονίζει ως επί το πλείστον τις διάφορες χρήσεις του "ίδια" λέξεις " (δηλαδή, ένας διαχωριστής), ο οποίος αρχικά ήθελε να χρησιμοποιήσει το απόσπασμα "Θα σας διδάξει διαφορές!" Ως το σύνθημα του βιβλίου του Philosophical Έρευνες. Δηλαδή, περιγράφοντας τις διαφορετικές χρήσεις των προτάσεων (τα γλωσσικά παιχνίδια), και τροποποιώντας τα παιχνίδια σε πειράματα σκέψης, υπενθυμίζουμε στους εαυτούς μας τους διαφορετικούς ρόλους που παίζουν αυτά τα παιχνίδια στη ζωή και βλέπουμε τα όρια της ψυχολογίας μας. Αλλά Pinker, και πάλι μετά την σαγηνευτική προεπιλογές των εξελιγμένων ενότητες μας και τα κατάφωρα παραδείγματα χιλιάδων άλλων, είναι ένα lumpen που θολώνει συχνά αυτές τις διαφορές. Π.Χ., μιλά επανειλημμένα για «πραγματικότητα» σαν να ήταν ένα ενιαίο πράγμα (και όχι μια ολόκληρη οικογένεια χρήσεων). Μιλά επίσης για την πραγματικότητα ως κάτι ξεχωριστό από την εμπειρία μας (δηλαδή, το κλασικό ιδεαλιστής / ρεαλιστής σύγχυση).

Αλλά τι δοκιμασία υπάρχει για την πραγματικότητα; Γλιστρά (όπως όλοι μας) τόσο εύκολα στη μειωτική αντικατάσταση των χαμηλότερων επιπέδων για τα υψηλότερα, έτσι είμαστε όλοι διατεθειμένοι να απορρίψει τη σκέψη που μπορούμε να δούμε (δηλαδή, δράσεις) για τις διαδικασίες στον εγκέφαλο, την οποία η γλώσσα μας

(σκέψη) δεν μπορεί ενδεχομένως να περιγράψει, όπως εξελίχθηκε πολύ πριν κάποιος είχε οποιαδήποτε ιδέα των λειτουργιών του εγκεφάλου. Αν Pinker φαντάζεται ότι δεν διαβάσετε πραγματικά αυτή τη σελίδα(π.χ., αμφιβληστροειδή σας είναι να χτυπήσει με φωτόνια γερός από μόρια μελανιού κλπ.), τότε με σεβασμό προτείνω ότι πρέπει να προβληματιστούν περαιτέρω σχετικά με το θέμα της γλώσσας, σκέψης και πραγματικότητας και δεν ξέρω κανένα καλύτερο αντίδοτο σε αυτό το τοξικό meme από βύθιση στο Wittgenstein.

Αντανακλώντας Wittgenstein φέρνει στο μυαλό ένα σχόλιο που αποδίδεται στο Cambridge Philosophy καθηγητής CD Broad (ο οποίος δεν κατάλαβε ούτε τον ίδιο), η οποία έτρεξε κάτι σαν «Δεν προσφέρει την καρέκλα της φιλοσοφίας για να Wittgenstein θα ήταν σαν να μην προσφέρει την καρέκλα της φυσικής στον Αϊνστάιν!» Θεωρώ τον Γουίτγκενσταϊν ως τον Αϊνστάιν της διαισθητικής ψυχολογίας. Αν και γεννήθηκε δέκα χρόνια αργότερα, ήταν επίσης εκκόλαψη ιδέες σχετικά με τη φύση της πραγματικότητας σχεδόν την ίδια στιγμή και στο ίδιο μέρος του κόσμου και όπως ο Αϊνστάιν σχεδόν πέθανε στο WW1. Τώρα ας υποθέσουμε ότι ο Αϊνστάιν ήταν ένας αυτοκτονικός ομοφυλόφιλος ερημίτης με μια δύσκολη προσωπικότητα που δημοσίευσε μόνο μια πρώιμη εκδοχή των ιδεών του που ήταν συγκεχυμένες και συχνά λανθασμένες, αλλά έγιναν παγκοσμίως γνωστές. Άλλαξε εντελώς τις ιδέες του, αλλά για τα επόμενα 30 χρόνια δεν δημοσίευσε τίποτα περισσότερο, και η γνώση του νέου έργου του σε ως επί το πλείστον αλλοιωμένη μορφή διαχέεται αργά από περιστασιακές διαλέξεις και σημειώσεις φοιτητές? ότι πέθανε το 1951 αφήνοντας πίσω του πάνω από 20.000 σελίδες κυρίως χειρόγραφων μουνισμάτων στα γερμανικά, που αποτελούνταν από προτάσεις ή σύντομες παραγράφους με, συχνά, καμία σαφή σχέση με τις ποιές πριν ή μετά· ότι αυτά κόπηκαν και επικολλήθηκαν από άλλα σημειωματάρια γραπτά χρόνια νωρίτερα με σημειώσεις στο περιθώριο, υπογραμμίζοντας και διαγράφονται λέξεις, έτσι ώστε πολλές προτάσεις έχουν πολλαπλές παραλλαγές? ότι τα λογοτεχνικά στελέχη του έκοψαν αυτή τη δύσπεπτη μάζα σε κομμάτια, αφήνοντας έξω αυτό που επιθυμούσαν και παλεύοντας με το τερατώδες έργο της σύλληψης της σωστής έννοιας των προτάσεων που μετέφεραν εντελώς νέες απόψεις για το πώς λειτουργεί το σύμπαν και ότι στη συνέχεια δημοσίευσαν αυτό το υλικό με αγωνιώδη βραδύτητα (που δεν έχουν τελειώσει μετά από μισό αιώνα) με προϋποστούμενους που δεν περιείχαν καμία πραγματική εξήγηση για το τι ήταν περίπου. ότι έγινε τόσο διαβόητος όσο και διάσημος λόγω πολλών δηλώσεων ότι όλες οι προηγούμενες φυσικές ήταν ένα λάθος, ακόμη και ανοησίες και ότι ουσιαστικά κανείς δεν κατάλαβε το έργο του, παρά τις εκατοντάδες βιβλία και δεκάδες χιλιάδες έγγραφα που το συζητούσαν. ότι πολλοί φυσικοί γνώριζαν μόνο το πρώιμο έργο του στο οποίο είχε κάνει μια οριστική σύνοψη της Νευτώνειας φυσικής δήλωσε σε τόσο εξαιρετικά αφηρημένη και συμπυκνωμένη μορφή ότι ήταν αδύνατο να αποφασίσει τι ειπώθηκε? ότι τότε ουσιαστικά είχε ξεχαστεί και ότι τα περισσότερα βιβλία και άρθρα σχετικά με τη φύση του κόσμου και τα ποικίλα θέματα της σύγχρονης φυσικής είχαν μόνο περνώντας και συνήθως λανθασμένες αναφορές σε αυτόν και ότι πολλοί τον παρέλειψαν εντελώς? ότι μέχρι σήμερα, μισό αιώνα μετά το θάνατό του, υπήρχαν μόνο μια χούφτα των ανθρώπων που πραγματικά αντιληφθεί τις μνημειώδεις συνέπειες του τι είχε κάνει. Αυτή, ισχυρίζομαι, είναι ακριβώς η κατάσταση με το Wittgenstein.

Φαίνεται συντριπτικά προφανές ότι η εξελιγμένη ψυχολογία μας έχει επιλεγεί για να ταιριάζει με τον κόσμο στο μέγιστο βαθμό συμβατό με γενετικούς και ενεργητικούς πόρους μας και αυτό είναι το μόνο που μπορούμε να πούμε για την πραγματικότητα, και όλοι καταλαβαίνουμε αυτό (το ζούμε), αλλά όταν σταματήσουμε να το σκέφτομαι, οι προεπιλογές της καθολικής ψυχολογίας μας αναλάβει και αρχίζουμε να χρησιμοποιούμε τις λέξεις (έννοιες) της «πραγματικότητας», "πτυχές", "χρόνος", "χώρος", "δυνατός", κ.λπ. Το ακόλουθο κόσμημα προέρχεται από τους βιολόγους (το παίρνω από το θαυμάσιο αλλά παραμελημένο βιβλίο Του Shettleworth Γνώση, Εξέλιξη και Συμπεριφορά).

"Ο ρόλος της ψυχολογίας, στη συνέχεια, είναι να περιγράψει τα έμφυτα χαρακτηριστικά των μυαλών των διαφόρων οργανισμών που έχουν εξελιχθεί για να ταιριάζει με ορισμένες πτυχές του φυσικού εξωτερικού σύμπαντος, και τον τρόπο με τον οποίο το φυσικό σύμπαν αλληλεπιδρά με το μυαλό για την παραγωγή του φαινομενικού κόσμου." Ο'Keefe και Nadel "Ο υπόκαμπος ως γνωστικός χάρτης"

Σκεφτείτε το με αυτόν τον τρόπο— μπορείτε να αναζητήσετε μια λέξη στο λεξικό, αλλά δεν μπορείτε να αναζητήσετε μια χρήση εκεί, εκτός αν υπήρχε ένα βίντεο που έδειχνε πριν και μετά το συμβάν και όλα τα σχετικά στοιχεία σχετικά με αυτό. Το λεξικό είναι σαν ένα νεκροτομείο γεμάτο πτώματα, αλλά θέλουμε να μελετήσουμε φυσιολογία. Εδώ βρίσκεται "τριαντάφυλλο" και εδώ "τρέχει" και εδώ "μέσα" και εδώ "είναι" και αυτό που λείπει είναι η ζωή. Προσθέστε μια φωτογραφία και είναι λίγο καλύτερα: προσθέστε ένα βίντεο και πολλά καλύτερα: προσθέστε ένα μακρύ 3D χρώμα προσλαμβάνει βίντεο με ήχο και μυρωδιά και είναι 'να πάρει εκεί.

Μέρος της περιγραφής Wittgenstein της δημόσιας ψυχολογίας μας περιλαμβάνονται πολλά λεπτομερή παραδείγματα για το πώς οι αισθήσεις και οι εικόνες στο μυαλό μου δεν φέρουν κανένα επιστημικό βάρος, ακόμη και για μένα. Πώς ξέρω ότι τρώω ένα μήλο; Το γούστο και το όραμά μου μπορεί να είναι λάθος και πώς να αποφασίσει; Αλλά αν μιλήσω αβέξω ή να το γράψετε και να σας πω "αυτό είναι ένα νόστιμο μήλο αναζητούν" κλπ. Έχω ένα αντικειμενικό τεστ. Σωστό και λάθος, να πάρει μια θέση εδώ.

W επρόκειτο να χρησιμοποιήσει ένα απόσπασμα από Γκαίτε ως σύνθημα του PI - "Στην αρχή ήταν η πράξεις." Δηλαδή, εξελικτικά ήταν αντιλήψεις και πράξεις και στη συνέχεια αναμνήσεις από αυτούς και στη συνέχεια σκέψεις γι 'αυτούς και στη συνέχεια λόγια εκφράζοντας τις σκέψεις. Έτσι, η εκδήλωση είναι το πράγμα *Australorithecus* σκεφτεί, και φυσική επιλογή για να είναι σε θέση να κάνει ακουστικές εκρήξεις, η οποία αντικατέστησε τους, ήταν αρκετά ισχυρή για να τροποποιήσει φωνητική συσκευή μας και κατάλληλα κυκλώματα ελέγχου σε ένα φανταστικό ρυθμό, έτσι ώστε από τις αρχές του χρόνου Νεάντερταλ μιλούσαν μια μπλε ράβδωση και δεν έχουν κλείσει το μυαλό ή το στόμα για περισσότερο από λίγα λεπτά από τότε. W κατανοητό, όπως λίγοι έχουν, η υπεροχή των πράξεων και την ασχετοσύνη των σκέψεων μας, τα συναισθήματα κ.λπ.

Μου θυμίζει την περίφημη περιγραφή του Πλάτωνα από τις σκιές στον τοίχο του

σπηλαίου vs στροφή γύρω για να δείτε τους ανθρώπους που χρησιμοποιούν πραγματικά τη γλώσσα-μια αναλογία που ποτέ δεν σκέφτηκα σε σχέση με W και το οποίο έμεινα έκπληκτος για να δείτε λίγες ώρες αργότερα στο τελευταίο κεφάλαιο Pinker του. Σε κάθε περίπτωση, αν κάποιος εξετάζει προσεκτικά οποιαδήποτε περίπτωση χρήσης της γλώσσας,, βλέπουμε ότι ένα μεγάλο μέρος της σκόπιμης ψυχολογίας μας καλείται στο παιχνίδι.

Μπορεί κανείς να δει την άγνοια του Wittgenstein στα άρθρα του EEL2 (η Εγκυκλοπαίδεια Elsevier της Γλώσσας και Γλωσσολογίας-2η ed. (2005) 12.353p- και αυτό είναι 12 χιλιάδες pages σε 14 vols και μόλις \$ 6000,η οποία είναι μακράν η μεγαλύτερη, και ελπίζει η πιο έγκυρη, αναφορά σε γλωσσικές μελέτες.

Περίεργως, Pinker δεν έχει μια ενιαία αναφορά σε αυτό, αλλά μπορείτε να το βρείτε, μαζί με σχεδόν το σύνολο των Pinker, Searle, Wittgenstein και χιλιάδες άλλοι δωρεάν στο διαδίκτυο.

Για να πάρετε μια κατανόηση των βασικών αναγκών για αι να π.χ., το βρίσκετε πίο ενδιαφέρον να διαβάσετε το RFM του W από «τη μηχανή συγκίνησης» του Minsky. Pinker έχει αναφερθεί στην περίφημη λίστα Μπράουν των εκατοντάδων καθολικών της ανθρωπίνης συμπεριφοράς, αλλά αυτά είναι σχεδόν όλα τα ακαθάριστα υψηλού επιπέδου συμπεριφορές, όπως η κατοχή της θρησκείας, αμοιβαία αλτρουισμούς κλπ. Το Wittgenstein ήταν το πρώτο, και σε ορισμένες περιπτώσεις ίσως το μόνο μέχρι σήμερα, που επεσήμανε πολλές από τις πιο θεμελιώδεις. Ωστόσο,, δεν σας είπε τι έκανε και κανείς άλλος δεν έχει ούτε έτσι θα πρέπει να το παζλ έξω για τον εαυτό σας. Οι περισσότεροι άνθρωποι διαβάζουν πρώτα (και συχνά τίποτα άλλο) Φιλοσοφικές Έρευνες του, αλλά προτιμώ τα πιο αυστηρά μαθηματικά παραδείγματα στις παρατηρήσεις του σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών ή διαλέξεις του σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών. Αν διαβάσετε με την προϋπόθεση ότι περιγράφει τα παγκόσμια αξιώματα της εξελικτικής ψυχολογίας μας, τα οποία, στηρίζουν όλη τη συλλογιστική μας, τότε το έργο του είναι απολύτως λογικό και κόβει την ανάσα στην εφευρετικότητα του.

Pinker δείχνει πώς το μυαλό λειτουργεί με το παράδειγμα Σάλτσα μπάρμπεκιου. Υπάρχουν φυσικά ένας απεριόριστος αριθμός άλλων που απεικονίζουν την υποκειμενική πιθανότητα μας (συχνά αποκαλούμενη bayesian συλλογιστική-αν και δεν αναφέρει αυτό). Τα αγαπημένα μου είναι Doomsday (βλ. π.χ., το βιβλίο bostrum ή ιστοσελίδα), Ωραία Κοιμωμένη και το πρόβλημα Newcomb του. Αντίθετα από τη σχάρα, που έχει μια σαφή λύση, πολλοί άλλοι έχουν (ανάλογα με την άποψή σας) ένα, κανένα ή πολλοί. Μπορούμε να τα θεωρήσουμε ενδιαφέροντα, καθώς δείχνουν κενά ή όρια στον ορθολογισμό μας (ένα σημαντικό θέμα στο Wittgenstein) ή (αυτό που γνωρίζουμε τουλάχιστον από το έργο του de Finetti στη δεκαετία του 20) ότι κάθε πιθανότητα είναι υποκειμενική, ή όπως το περίφημο παράδοξο ψεύτης ή θεωρήματα Godel του (βλέπε αναθεώρηση μου s του Hofstadter του «Είμαι ένα παράξενο βρόχο και Yanofsky του «Πέρα από τα όρια της σκέψης»)ως ασήμαντες επιδείξεις των ορίων του μυαλού πρωτεύοντων θηλαστικών μας, αν και Pinker δεν επεκτείνεται σε αυτό το θέμα ούτε δίνουν περισσότερο από μερικές συμβουλές για την τεράστια

βιβλιογραφία σχετικά με τη θεωρία αποφάσεων, θεωρία παιχνίδι, συμπεριφοριστική οικονομία, Bayesianism κλπ.

EEL2 έχει ένα βατό σύντομο άρθρο για W που αποφεύγει να κάνει πάρα πολλά κραυγαλέα λάθη, αλλά χάνει εντελώς σχεδόν τα πάντα της σημασίας, η οποία, αν πραγματικά κατανοητό, θα κάνει το άρθρο μακράν το μεγαλύτερο στο βιβλίο. Σχεδόν το όλο θέμα είναι σπατάλη για την Tractatus, η οποία όλοι γνωρίζουν ότι απέρριψε εντελώς αργότερα και η οποία είναι εξαιρετικά συγκεχυμένη και σύγχυση, καθώς και. Σχεδόν τίποτα για αργότερα τη φιλοσοφία του και δεν είναι μια λέξη για τα δύο αναζητήσιμα CDROM που είναι τώρα το σημείο εκκίνησης για όλους τους μελετητές W (και όποιος ενδιαφέρεται για την ανθρώπινη συμπεριφορά), οι οποίες τώρα γίνονται ευρέως διαδίδονται ελεύθερα μέσω του δικτυού. Δεν υπάρχει επίσης τίποτα εδώ ούτε στα άρθρα για Chomsky, έμφυτες ιδέες, εξέλιξη της σύνταξης, εξέλιξη της σημασιολογίας, εξέλιξη της ρεαλιστικής (σχεδόν κάθε μία από τις 20.000 σελίδες του έχει να κάνει με νέες ιδέες και παραδείγματα σε αυτά τα δύο), θεωρία σχήματος κ.λπ., ούτε για το πώς προέβλεψε chomsky στη μελέτη «γραμματική βάθους», περιέγραψε το πρόβλημα της υποαποφασιστικότητας ή της συνδυαστικής έκρηξης,, ούτε μια λέξη για την ανακάλυψή του (επανειλημμένα και λεπτομερώς- π.χ., RPP Vol. 2 p20) περίπου 20 χρόνια πριν Wason των λόγων για "δυσλειτουργίες" στο "an p τότε q" τύπους κατασκευών που αναλύονται τώρα από τις δοκιμές επιλογής Wason (ένα από τα τυποποιημένα εργαλεία της έρευνας του EK), ούτε για το πώς το έργο του μπορεί να θεωρηθεί ως πρόβλεψη πολλές ιδέες στην εξελικτική ψυχολογία , σχετικά με την ίδρυση της σύγχρονης μελέτης της εκ προθέσεως, των διαθέσεων ως δράσεις, της επικτηκτικής της ψυχικής ζωής μας και της ενότητας της γλώσσας, των μαθηματικών, της γεωμετρίας, της μουσικής, της τέχνης και των παιχνιδιών, ούτε καν μια εξήγηση για το τι εννοούσε με τα γλωσσικά παιχνίδια και τη γραμματική – δύο από τους πιο συχνά χρησιμοποιούμενους όρους του. W έκανε την αλλαγή από την προσπάθεια να κατανοήσουν το μυαλό ως μια λογική, τομέα γενική δομή σε μια ψυχολογική ιδιοσυγκρασιακή τομέα συγκεκριμένη ένα στα τέλη της δεκαετίας του 20, αλλά Kahneman πήρε το Νόμπελ για αυτό το 2002, για πολλούς λόγους, δεν είναι το λιγότερο από τα οποία είναι ότι έκαναν εργαστηριακή εργασία και στατιστική ανάλυση (αν και W ήταν μια θαυμάσια πειραματική και αρκετά καλή στα μαθηματικά). Φυσικά, δεν μπορεί κανείς να κατηγορήσει το EEL2 πάρα πολύ, καθώς απλώς ακολουθεί τις παρόμοιες παραλείψεις και την έλλειψη κατανόησης σε όλη την συμπεριφοριστική επιστήμη. Και, δεν είμαι φέρνοντας αυτό επάνω με τον τρόπο που θα μπορούσε κανείς να διαμαρτύρονται για την απουσία πληροφοριών σχετικά με την αρχαία κινεζική πυραύλους πολέμου σε ένα βιβλίο για τις μηχανές πυραύλων, αλλά επειδή το έργο του εξακολουθεί να είναι ένα σχεδόν αναξιοποίητο ορυχείο της συμπεριφοράς διαμάντια επιστήμη, και, για τα χρήματά μου, μερικά από τα πιο συναρπαστική και το άνοιγμα των ματιών πεζογραφία που έχω διαβάσει ποτέ. Σχεδόν στιδήποτε έχει γράψει θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως συμπληρωματικό κείμενο ή εγχειρίδιο εργαστηρίου σε οποιαδήποτε τάξη φιλοσοφίας ή ψυχολογίας και σε μεγάλο μέρος του δικαίου, των μαθηματικών, της λογοτεχνίας, της συμπεριφοριστικής οικονομίας, της ιστορίας, της πολιτικής, της ανθρωπολογίας, της κοινωνιολογίας και φυσικά της γλωσσολογίας.

Το οποίο μας φέρνει πίσω στο Πίνκερ.

Στο τελευταίο κεφάλαιο, χρησιμοποιώντας την περίφημη μεταφορά της σπηλιάς του Πλάτωνα, συνοψίζει όμορφα το βιβλίο με μια επισκόπηση του πώς το μυαλό (γλώσσα, σκέψη, σκόπιμη ψυχολογία) - ένα προϊόν της τύφλωσης εγωισμού, μετριάζεται μόνο ελαφρώς από αυτοματοποιημένο αλτρουισμό για στενούς συγγενείς που μεταφέρουν αντίγραφα των γονιδίων μας (Inclusive Fitness)- λειτουργεί αυτόματα, αλλά προσπαθεί να τελειώσει σε ένα αισιόδοξο σημείωμα, δίνοντας μας την ελπίδα ότι μπορούμε, ωστόσο, να απασχολούν τεράστιες ικανότητες του να συνεργαστούν και να κάνουν τον κόσμο ένα αξιοπρεπές μέρος για να ζήσουν. Αμφιβάλλω αυτό πάρα πολύ (βλέπε αναθεώρηση μου του «Οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας»).

Pinker είναι σίγουρα γνωστός, αλλά λείπει λίγο για το γεγονός ότι πολύ περισσότερα για την ψυχολογία μας έχει μείνει έξω από ό, τι περιλαμβάνεται. Μεταξύ των παραθύρων στην ανθρώπινη φύση που αφήνονται έξω ή δίνεται ελάχιστη προσοχή είναι μαθηματικά και γεωμετρία, μουσική και ήχος, εικόνες, γεγονότα και αιτιότητα, οντολογία (τάξεις των πραγμάτων), διαθέσεις (πιστεύοντας, σκέψη, κρίση, πρόθεση κ.λπ.) και το υπόλοιπο της σκόπιμης ψυχολογίας της δράσης, νευροδιαβιβαστές και ενθεογενείς, πνευματικά κράτη (π.χ., satori και διαφύτιση, διέγερση του εγκέφαλου και καταγραφή, εγκεφαλική βλάβη και συμπεριφοριστική ελλείμματα και διαταραχές, παιχνίδια και αθλήματα, θεωρία αποφάσεων (συμπεριλαμβανομένης της θεωρίας παιχνιδιών και της συμπεριφοράς οικονομικά), συμπεριφορά των ζώων (πολύ μικρή γλώσσα, αλλά ένα δισεκατομμύριο χρόνια κοινής γενετικής). Πολλά βιβλία έχουν γραφτεί για κάθε έναν από αυτούς τους τομείς της σκόπιμης ψυχολογίας. Τα δεδομένα σε αυτό το βιβλίο είναι περιγραφές, όχι εξηγήσεις που δείχνουν γιατί οι εγκέφαλοί μας το κάνουν με αυτόν τον τρόπο ή πώς γίνεται. Πώς ξέρουμε να χρησιμοποιούμε τις προτάσεις με διάφορους τρόπους τους (δηλαδή, να γνωρίζουμε όλες τις σημασίες τους); Αυτή είναι η εξελικτική ψυχολογία που λειτουργεί σε ένα πιο βασικό επίπεδο - το επίπεδο όπου Wittgenstein είναι πιο ενεργή. Και υπάρχει ελάχιστη προσοχή στο πλαίσιο που είναι κρίσιμη για την κατανόηση της γλώσσας και στην οποία Wittgenstein ήταν ο μεγαλύτερος πρωτοπόρος.

Μεταξύ των αμέτρητων βιβλίων που δεν αναφέρονται εδώ είναι εξαιρετικό τόμο Guerino Mazzola διερεύνηση της ομοιότητας των μαθηματικών και της μουσικής «Η Τόπος της Μουσικής», καταπληκτική δουλειά Shulgin διερευνά το μυαλό με ψυχοχημικά «Phikal» και «Tikal». Πολλοί άλλοι προσπαθούν να αντιπροσωπεύσουν τις διανοητικές λειτουργίες με τα γεωμετρικά ή μαθηματικά μέσα όπως Rott «αναθεώρηση πεποίθησης», Gardenfors διάφορα βιβλία, και φυσικά τις ογκώδεις προσπάθειες που συνεχίζονται στη λογική (π.χ. το 20 ή έτσι εγχειρίδιο Vol της φιλοσοφικής λογικής) καθώς επίσης και πολλοί άλλοι που επιμελήθηκαν ή που γράφονται από το καταπληκτικό Don Gabbay (π.χ., «χρονική λογική»). Εκ νέου χωρική γλώσσα-απότους πολυάριθμους τόμους για την ψυχολογία, τη γλώσσα ή τη φιλοσοφία του χώρου, το πρόσφατο «Εγχειρίδιο της Χωρικής Λογικής» (ιδιαίτερα διασκεδαστικό είναι Char 11 για το χωροχρόνο και το τελευταίο Char. από Varzi) ξεχωρίζει. Το θέμα είναι ότι αυτά τα λογικά, γεωμετρικά και μαθηματικά έργα είναι

επεκτάσεις της έμφυτης αξονικής ψυχολογίας μας,, και έτσι δείχνουν στις εξισώσεις και τα γραφικά τους κάτι για το «σχήμα» ή «μορφή» ή «λειτουργία» των σκέψεών μας (ενότητες, πρότυπα, μηχανές συμπεράσμα), και έτσι επίσης το σχήμα εκείνων των ζώων και ακόμη και ίσως των υπολογιστών (αν και κάποιος πρέπει να σκεφτεί τι δοκιμή θα ήταν σχετικό εδώ!). Και φυσικά.. όλα τα έργα του Wittgenstein, έχοντας κατά νου ότι είναι μερικές φορές μιλάμε για τα πιο βασικά προγλωσσικά ή ακόμη και προθηλαστικά επίπεδα της σκέψης και της αντίληψης. Φυσικά,, πολλά βιβλία για την AI, την πλοήγηση ρομπότ και την επεξεργασία εικόνας είναι σχετικά, καθώς πρέπει να μιμηθούν την ψυχολογία μας. Αναγνώριση προσώπου είναι μία από τις πιο εντυπωσιακές ικανότητες μας (αν και ακόμη και τα καρκινοειδή μπορεί να το κάνουν) και το καλύτερο πρόσφατο έργο που ξέρω είναι «Εγχειρίδιο της αναγνώρισης προσώπου». Από τα πολυάριθμα βιβλία για το χώρο / χρόνο μπορεί κανείς να ξεκινήσει με «Γλώσσα και Ώρα Klein» ή McLure του «Η Φιλοσοφία του Χρόνου». Η «Γλώσσα και Ώρα» του Smith, το «How Things Persist» του Hawley και ο «Τέσσερις-Διαστασιασμός» του Sider, η «Σημασιολογία, ο χρόνος και ο χρόνος» του Ludlow, το «Time and Space» του Dainton και το «Unity of Consciousness», το «The Ontology of Spacetime» του Diek και το «The Language and Reality of Time» του Dainton. Αλλά όπως θα περίμενε κανείς,, και όπως περιγράφεται λεπτομερώς από Rupert Διαβάστε, τα γλωσσικά παιχνίδια εδώ είναι όλα μπερδεμένα και οι περισσότερες από τις συζητήσεις του χρόνου είναι απελπιστικά ασυνάρτητες.

Και επίσης ένα καλό αλλά τώρα χρονολογημένο βιβλίο που καλύπτει ένα μεγάλο μέρος της σχετικότητας με τα άρθρα από Searle και άλλοι είναι «λογική, σκέψη και δράση Vanderveken».

Αναθεώρηση του "Είμαστε hardwired; από Κλαρκ & Γκράνσταϊν Οξφόρδη (2000)

Michael Starks

Αφηρημένη

Αυτή είναι μια εξαιρετική αναθεώρηση των αλληλεπιδράσεων γονιδίων / περιβάλλοντος σχετικά με τη συμπεριφορά και, παρά το γεγονός ότι είναι λίγο χρονολογείται, είναι μια εύκολη και αξιόλογη ανάγνωση. Αρχίζουν με τις δίδυμες μελέτες που παρουσιάζουν τη συντριπτική επίδραση της γενετικής στη συμπεριφορά. Σημειώνουν τις όλο και περισσότερο γνωστές μελέτες Judith Harris που επεκτείνουν και συνοψίζουν τα γεγονότα ότι το κοινό εγχώριο περιβάλλον δεν έχει σχεδόν καμία επίδραση στη συμπεριφορά και ότι τα υιοθετημένα παιδιά μεγαλώνουν για να είναι τόσο διαφορετικά από τα stepbrothers και τις αδελφές τους όπως οι άνθρωποι που επιλέγονται τυχαία. Ένα βασικό σημείο που (και σχεδόν όλοι όσοι συζητούν συμπεριφοριστική γενετική) αδυνατούν να σημειώσουν είναι ότι οι εκατοντάδες (χιλιάδες ανάλογα με την άποψή σας) της ανθρώπινης συμπεριφοριστικής universals, συμπεριλαμβανομένων όλων των βασικών των προσωπικοτήτων μας, είναι 100% καθορίζεται από τα γονιδιά μας, χωρίς καμία παραλλαγή των φυσιολογικών. Ο καθένας βλέπει ένα δέντρο ως δέντρο και όχι μια πέτρα, επιδιώκει και τρώει τα τρόφιμα, θυμώνει και ζηλεύει κ.λπ. Έτσι, αυτό που είναι ως επί το πλείστον μιλάμε εδώ είναι πόσο περιβάλλον (πολιτισμός) μπορεί να επηρεάσει το βαθμό στον οποίο εμφανίζονται διάφορα χαρακτηριστικά, και όχι την εμφάνισή τους.

Τέλος, συζητούν ευγονική με τον συνήθη πολιτικά ορθό τρόπο, παραλείποντας να σημειωθεί ότι εμείς και όλοι οι οργανισμοί είναι τα προϊόντα της ευγονικής της φύσης και ότι οι προσπάθειες να νικήσουμε τη φυσική επιλογή με την ιατρική, τη γεωργία, και τον πολιτισμό στο σύνολό του, είναι καταστροφικές για κάθε κοινωνία που επιμένει να το κάνει αυτό. Όσο το 50% όλων των συλλήψεων, ή περίπου 100 εκατομμύρια / έτος, καταλήγουν σε πρόωρη αυθόρμητη άμβλωση, σχεδόν όλα χωρίς η μητέρα να γνωρίζει. Αυτή η φυσική σφαγή ελαττωματικών γονιδίων οδηγεί την εξέλιξη, μας κρατά σχετικά γενετικά υγιείς και καθιστά δυνατή την κοινωνία. Δυσγενετική είναι επαρκής για να καταστρέψει τον πολιτισμό, αλλά ο υπερπληθυσμός θα δοπρώτα.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευτούν το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορούν να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2017' 3rd ed (2019).

Αυτή είναι μια εξαιρετική αναθεώρηση των αλληλεπιδράσεων γονιδίων / περιβάλλοντος σχετικά με τη συμπεριφορά και, παρά το γεγονός ότι είναι λίγο χρονολογείται, είναι μια εύκολη και αξιόλογη ανάγνωση.

Αρχίζουν με τις δίδυμες μελέτες, οι οποίες παρουσιάζουν τη συντριπτική επίδραση της γενετικής στη συμπεριφορά. Σημειώνουν τις όλο και περισσότερο γνωστές μελέτες Judith Harris που επεκτείνουν και συνοψίζουν τα γεγονότα ότι το κοινό εγχώριο περιβάλλον δεν έχει σχεδόν καμία επίδραση στη συμπεριφορά και ότι τα υιοθετημένα παιδιά μεγαλώνουν για να είναι τόσο διαφορετικά από τα *stepbrothers* και τις αδελφές τους όπως οι άνθρωποι που επιλέγονται τυχαία. Υπάρχει μεγάλη επίδραση στην προσωπικότητα (περίπου το 50% της διακύμανσης) από το πρώιμο περιβάλλον, πιθανώς αλληλεπίδραση ομοτίμων, τηλεόραση κ.λπ., αλλά πραγματικά δεν γνωρίζουμε.

Συνοψίζουν τη γενετική της συμπεριφοράς στα πρώτα αληθινά ζώα, τα πρωτόζωα, και σημειώνουν ότι πολλά από τα γονίδια και τους μηχανισμούς που διέπουν τη συμπεριφορά μας είναι ήδη παρόντες. Υπάρχει ισχυρό επιλεκτικό πλεονέκτημα για τον εντοπισμό των γονιδίων των πιθανών συντρόφους κάποιου και ακόμη και πρωτόζωα έχουν τέτοιους μηχανισμούς. Υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν ότι οι άνθρωποι τείνουν να ξεχωρίσουν τους συντρόφους με διαφορετικούς τύπους HLA, αλλά ο μηχανισμός είναι ασαφής. Παρουσιάζουν διάφορες γραμμές αποδεικτικών στοιχείων ότι επικοινωνούμε ασυνείδητα με φερομόνες μέσω των vomeronasal οργάνων και αυτό δεν διαμεσολαβείται από νευρώνες μυρωδιά.

Ένα κεφάλαιο εξετάζει τη βιολογία του νηματώματος *C. elegans*, σημειώνοντας το γεγονός ότι μοιράζεται πολλούς μηχανισμούς και γονίδια με πρωτόζωα και μαζί μας λόγω του ακραίου συντηρητισμού της εξέλιξης. Μερικά ανθρώπινα γονίδια έχουν εισαχθεί σε αυτό με εμφανή διατήρηση της λειτουργίας τους σε εμάς.

Επιπλέον, δείχνουν αυτό που φαίνεται να είναι μηχανισμοί της μακροπρόθεσμης και βραχυπρόθεσμης μνήμης που ελέγχεται από τα γονίδια με τρόπο παρόμοιο με αυτό σε υψηλότερους οργανισμούς.

Σημειώνουν τη γενική ομοιότητα της μη οπτικής *cryptochrome* μεσολάβηση ρύθμιση των κερκαδικών ρυθμών σε ζύμες και φρουτομούγες σε εκείνες σε υψηλότερα ζώα, ακόμη και σε εκείνες στα φυτά. Έχει αποδειχθεί ότι τόσο τα γονίδια *cry-1* όσο και *cry-2* *cryptochrome* είναι παρόντα σε μύγες φρούτων, ποντίκια και ανθρώπους και ότι το σύστημα φωτοϋποδοχέα είναι ενεργό σε πολλά κύτταρα του σώματος εκτός από τον αμφιβληστροειδή, και οι ερευνητές μπόρεσαν ακόμη και να προκαλέσουν κερκαδικούς ρυθμούς από το φως που έλαμψε στο πόδι μας!

Μετά από μια σύντομη έρευνα των εργασιών σχετικά με το περίφημο γυμνοσάλιαγκα *Aplysia* και το cAMP και *Calmodulin* συστήματα, θα επανεξετάσει τα δεδομένα σχετικά με την ανθρώπινη νευροδιαβιβαστές. Το κεφάλαιο για την επιθετικότητα σημειώνει την παρορμητική επιθετικότητα των χαμηλών ποντικών σεροτονίνης και τις επιπτώσεις στην επιθετική συμπεριφορά των μεταλλάξεων / φαρμάκων που έναffect τη χημεία του μονοξειδίου του αζώτου- πρόσφατα, προς έκπληξη όλων, που προσδιορίζονται ως ένα σημαντικό νευροδιαβιβαστή ή *neuromodulator*.

Σε ένα κεφάλαιο για την κατανάλωση, αφηγούνται την πλέον γνωστή ιστορία της λεπτίνης και το ρόλο της στη ρύθμιση της πρόσληψης τροφής. Στη συνέχεια, μια περιλήψη της γενετικής της σεξουαλικής συμπεριφοράς.

Ένα βασικό σημείο που (και σχεδόν όλοι όσοι συζητούν συμπεριφοριστική γενετική) αδυνατούν να σημειώσουν είναι ότι οι εκατοντάδες (χιλιάδες ανάλογα με την άποψή σας) της ανθρώπινης συμπεριφοριστικής *universals*, συμπεριλαμβανομένων όλων των βασικών των προσωπικοτήτων μας, είναι 100% καθορίζεται από τα γονίδια μας, χωρίς καμία παραλλαγή των φυσιολογικών. Ο καθένας βλέπει ένα δέντρο ως δέντρο και όχι μια πέτρα, επιδιώκει και τρώει τα τρόφιμα, θυμώνει και ζηλεύει κ.λπ. Έτσι, αυτό που είναι ως επί το πλείστον μιλάμε εδώ είναι πόσο περιβάλλον (πολιτισμός) μπορεί να επηρεάσει το βαθμό στον οποίο εμφανίζονται διάφορα χαρακτηριστικά, και όχι την εμφάνισή τους.

Υπάρχουν επίσης ιδιαίτερα ενεργοί τομείς που μελετούν την ανθρώπινη συμπεριφορά που μόλις και μετά βίας αναφέρουν- εξελικτική ψυχολογία, γνωστική ψυχολογία, μέρη της κοινωνιολογίας, της ανθρωπολογίας και της συμπεριφοριστικής οικονομίας- που ρίχνουν τα λαμπρά φω'τα στη συμπεριφορά και που δείχνουν ότι είναι σε μεγάλο βαθμό αυτόματο και ασυνείδητο με λίγη εθελοντική συνειδητοποίηση ή έλεγχο. Η προκατάληψη συγγραφέων προς τη βιολογία είναι ένα τεράστιο ελάττωμα.

Τέλος, συζητούν ευγονική με τον συνήθη πολιτικά ορθό τρόπο, παραλείποντας να σημειωθεί ότι εμείς και όλοι οι οργανισμοί είναι τα προϊόντα της ευγονικής της φύσης και ότι οι προσπάθειες να νικήσουμε τη φυσική επιλογή με την ιατρική, τη γεωργία, και τον πολιτισμό στο σύνολό του, είναι καταστροφικές για κάθε κοινωνία που επιμένει σε αυτό. Όσο το 50% όλων των συλλήψεων, ή περίπου 100 εκατομμύρια / έτος, καταλήγουν σε πρόωρη αυθόρμητη άμβλωση, σχεδόν όλα χωρίς η μητέρα να γνωρίζει. Αυτή η φυσική σφαγή ελαττωματικών γονιδίων οδηγεί την εξέλιξη, μας κρατά σχετικά γενετικά υγιείς και καθιστά δυνατή την κοινωνία. Ωστόσο, είναι πλέον σαφές ότι ο υπερπληθυσμός θα καταστρέψει τον κόσμο πριν η δυσγενής έχει μια ευκαιρία.

Ψηφιακές ψευδαισθήσεις - Οι υπολογιστές είναι άνθρωποι και η γλώσσα είναι μαθηματικά και η υψηλή τεχνολογία θα μας σώσει

Επιστημονισμός για στεροειδή: Μια ανασκόπηση της Ελευθερίας εξελίσσεται(Freedom Evolves) από τον Daniel Dennett (2003) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

"Οι άνθρωποι λένε ξανά και ξανά ότι η φιλοσοφία δεν εξελίσσεται πραγματικά, ότι εξακολουθούμε να έχουμε τα ίδια φιλοσοφικά προβλήματα όπως και οι Έλληνες. Αλλά οι άνθρωποι που το λένε αυτό δεν καταλαβαίνουν γιατί πρέπει να είναι έτσι. Είναι επειδή η γλώσσα μας έχει παραμείνει η ίδια και συνεχίζει να μας αποπλανεί να κάνουμε τις ίδιες ερωτήσεις. Όσο συνεχίζει να υπάρχει ένα ρήμα που μοιάζει σαν να λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο όπως "να τρώνε και να πίνουν", Όσο έχουμε ακόμα τα επίθετα «πανομοιότυπα», «αλήθεια», «ψευδή», «δυνατό», όσο συνεχίζουμε να μιλάμε για ένα ποτάμι του χρόνου, για μια έκταση του χώρου, κ.λπ., κλπ., οι άνθρωποι θα συνεχίσουν να σκοντάψει πάνω από τις ίδιες αινιγματικές δυσκολίες και να βρεθούν κοιτάζοντας κάτι που καμία εξήγηση δεν φαίνεται ικανή να ξεκαθαρίσει. Και επιπλέον, αυτό ικανοποιεί μια λαχτάρα για την υπερβατική, διότι, στο βαθμό που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν να δουν τα «όρια της ανθρώπινης κατανόησης», πιστεύουν φυσικά that μπορούν να δουν πέρα απόαυτά.

Αυτό το απόσπασμα είναι από Ludwig Wittgenstein ο οποίος επαναπροσδιόρισε τη φιλοσοφία περίπου 70 χρόνια πριν (αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν ακόμη να μάθετε αυτό). Ο Ντέννετ, αν και είναι φιλόσοφος για περίπου 40 χρόνια, είναι ένας από αυτούς. Είναι επίσης περίεργο το γεγονός ότι τόσο ο ίδιος όσο και ο πρωταρχικός ανταγωνιστής του, John Searle, σπούδασε υπό διάσημο Wittgensteinians (Searle με τον John Austin, Dennett με Gilbert Ryle), αλλά Searle περισσότερο ή λιγότερο πήρε το σημείο και Dennett δεν το έκανε, (αν και είναι τεντώνοντας τα πράγματα για να καλέσετε Searle ή Ryle Wittgensteinians). Dennett είναι ένα σκληρό ντετερμινιστής (αν και προσπαθεί να γλιστρήσει πραγματικότητα στην πίσω πόρτα), και ίσως αυτό οφείλεται σε Ryle, του οποίου το περίφημο βιβλίο «Η έννοια του μυαλού» (1949) συνεχίζει να ανατυπώνεται. Αυτό το βιβλίο έκανε σπουδαία δουλειά εξορκίζοντας το φάντασμα,, αλλά έφυγε από τη μηχανή.

Dennett απολαμβάνει κάνοντας τα λάθη Wittgenstein, Ryle (και πολλοί άλλοι από τότε) έχουν εκτεθεί λεπτομερώς. Η χρήση των λέξεων συνείδηση, επιλογή, ελευθερία, πρόθεση, σωματίδιο, σκέψη, καθορίζει, κύμα, αιτία, συνέβη, γεγονός (και ούτω καθεξής ατέλειωτα) είναι σπάνια μια πηγή σύγχυσης, αλλά μόλις εγκαταλείψουμε την κανονική ζωή και εισέλθουμε στη φιλοσοφία (και κάθε συζήτηση αποσπώμενη από το περιβάλλον στο οποίο εξελίχθηκε η γλώσσα-δηλαδή, το ακριβές πλαίσιο στο οποίο οι λέξεις είχαν νόημα) επικρατεί χάος. Όπως οι περισσότεροι, dennett στερείται ένα συνεκτικό πλαίσιο - το οποίο Searle έχει καλέσει τη λογική δομή του ορθολογισμού.

Έχω επεκταθεί σε αυτό σημαντικά από τότε που έγραψα αυτή την αναθεώρηση και τα πρόσφατα άρθρα μου δείχνουν λεπτομερώς τι είναι λάθος με την προσέγγιση Dennett για τη φιλοσοφία, η οποία θα μπορούσε κανείς να καλέσει Scientism για στεροειδή. Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω με ένα άλλο απόσπασμα από Wittgenstein- "Φιλοδοξία είναι ο θάνατος της σκέψης".

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορούν να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3ης ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{ed} (2019).

"Οι άνθρωποι λένε ξανά και ξανά ότι η φιλοσοφία δεν εξελίσσεται πραγματικά, ότι εξακολουθούμε να έχουμε τα ίδια φιλοσοφικά προβλήματα όπως και οι Έλληνες. Αλλά οι άνθρωποι που το λένε αυτό δεν καταλαβαίνουν γιατί πρέπει να είναι έτσι. Είναι επειδή η γλώσσα μας έχει παραμείνει η ίδια και συνεχίζει να μας αποπλανεί να κάνουμε τις ίδιες ερωτήσεις. Όσο συνεχίζει να υπάρχει ένα ρήμα που μοιάζει σαν να λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο όπως "να τρώνε" και "να πίνουν", όσο έχουμε ακόμα τα επίθετα «πανομοιότυπα», «αλήθεια», «ψευδή», «δυνατό», όσο συνεχίζουμε να μιλάμε για ένα ποτάμι του χρόνου, για μια έκταση του χώρου, κ.λπ., κλπ., οι άνθρωποι θα συνεχίσουν να σκοντάψει πάνω από τις ίδιες αινιγματικές δυσκολίες και να βρεθούν κοιτάζοντας κάτι που καμία εξήγηση δεν φαίνεται ικανή να καθαρίσει επάνω. Και επιπλέον, αυτό ικανοποιεί μια λαχτάρα για την υπερβατική, διότι, στο βαθμό που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν να δουν «τα όρια της ανθρώπινης κατανόησης», πιστεύουν φυσικά ότι μπορούν να δουν πέρα από αυτά."

"Η φιλοσοφία είναι μια μάχη ενάντια στη μαγείωση της νοημοσύνης μας μέσω της γλώσσας".

"Η φιλοδοξία είναι ο θάνατος της σκέψης"

"Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να υποβάλουν και να απαντήσουν σε ερωτήσεις με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής και οδηγεί τον φιλόσοφο στο απόλυτο σκοτάδι." (BBB p18).

«Πώς προκύπτει το φιλοσοφικό πρόβλημα σχετικά με τις νοητικές διεργασίες και τα κράτη και για τον συμπεριφορισμό; – Το πρώτο βήμα είναι αυτό που εντελώς διαφεύγει ειδοποίηση. Μιλάμε για διαδικασίες και κράτη και αφήνουμε τη φύση τους αναποφάσιστη. Κάποια στιγμή ίσως θα μάθουμε περισσότερα γι' αυτούς- νομίζουμε. Αλλά αυτό είναι ακριβώς αυτό που μας δεσμεύει σε ένα συγκεκριμένο τρόπο εξέτασης του θέματος. Γιατί έχουμε μια σαφή αντίληψη του τι σημαίνει να μάθουμε

να γνωρίζουμε μια διαδικασία καλύτερα. (Η αποφασιστική κίνηση στο τέχνασμα επίκλησης έχει γίνει, και ήταν αυτό που νομίζαμε αρκετά αθώως). -Και τώρα η αναλογία που ήταν να μας κάνει να καταλάβουμε τις σκέψεις μας πέφτει σε κομμάτια. Έτσι,, πρέπει να αρνηθούμε την ακόμη ακατευόμενη διαδικασία στο ανεξερεύνητο μέσο. Και τώρα φαίνεται σαν να είχαμε αρνηθεί νοητικές διεργασίες. Και φυσικά δεν θέλουμε να τους αρνηθούμε. Π Ι p308

Αυτά τα αποσπάσματα είναι από Ludwig Wittgenstein, ο οποίος επαναπροσδιόρισε τη φιλοσοφία περίπου 70 έτη πριν (αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι πρέπει ακόμα να ανακαλύψουν αυτό έξω). Dennett, αν και έχει φιλόσοφος για περίπου 40 χρόνια, είναι ένα από αυτά. Είναι επίσης περίεργο το γεγονός ότι τόσο ο ίδιος όσο και ο κύριος ανταγωνιστής του, John Searle, σπούδασε υπό διάσημο Wittgensteinians (Searle με τον John Austin, Dennett με Gilbert Ryle), αλλά Searle τουλάχιστον εν μέρει πήρε το σημείο και Dennett δεν το έκανε. Dennett είναι ένα σκληρό ντετερμινιστής (αν και προσπαθεί να γλιστρήσει πραγματικότητα στην πίσω πόρτα), και ίσως αυτό οφείλεται σε Ryle, του οποίου το περίφημο βιβλίο «Η έννοια του μυαλού» (1949) συνεχίζει να ανατυπώνεται. Αυτό το βιβλίο έκανε σπουδαία δουλειά εξορκίζοντας το φάντασμα, αλλά έφυγε από τη μηχανή. Dennett απολαμβάνει κάνοντας τα λάθη Wittgenstein, Ryle (και πολλοί άλλοι από τότε) έχουν εκτεθεί λεπτομερώς. Κατά λάθος, λίγο πριν από αυτό το βιβλίο, είχα διαβάσει "The Minds I", το οποίο Dennett συνέγραψε με Douglas Hofstadter το 1981. Έκαναν κάποια κακά λάθη (βλέπε αναθεώρηση μου), και πιο λυπηρό από όλα, θα ανατυπωθεί δύο διάσημα άρθρα που επεσήμανε την έξοδο από το χάος--- Nagel του «Τι είναι σαν να είναι ένα ρόπαλο;" και μια πρώιμη έκδοση του κινεζικού επιχειρήματος Δωμάτιο John Searle εξηγώντας γιατί οι υπολογιστές δεν σκέφτονται.

Nagel επεσήμανε ότι δεν γνωρίζουμε καν πώς να αναγνωρίσουμε τι έννοια του μυαλού ενός ρόπαλο θα ήταν σαν. Searle εξήγησε ομοίως πώς μας λείπει ένας τρόπος για να αντιληφθούν τη σκέψη και πώς διαφέρει από ό, τι κάνει ένας υπολογιστής (π.χ., μπορεί να μεταφράσει κινέζικα χωρίς την κατανόηση). Ομοίως, μας λείπει μια σαφής δοκιμασία για την αναγνώριση αυτό που μετράει ως καλό εναντίον κακό - ή απλά κατανοητή - για πολλές φιλοσοφικές και επιστημονικές έννοιες. Η χρήση των λέξεων συνείδηση, επιλογή, ελευθερία, πρόθεση, σωματίδιο, σκέψη, καθορίζει, κύμα, αιτία, συνέβη, γεγονός (και ούτω καθεξής ατέλειωτα) είναι σπάνια μια πηγή σύγχυσης, αλλά μόλις εγκαταλείψουμε την κανονική ζωή και εισέλθουμε στη φιλοσοφία (και κάθε συζήτηση αποσπώμενη από το περιβάλλον στο οποίο εξελίχθηκε η γλώσσα- δηλαδή, το ακριβές πλαίσιο στο οποίο οι λέξεις είχαν νόημα) επικρατεί χάος. Ο Γουίτγκενσταϊν ήταν ο πρώτος που κατάλαβε το γιατί και επεσήμανε πώς να το αποφύγει αυτό. Δυστυχώς, πέθανε στην ακμή του, τα έργα του αποτελούνται σχεδόν εξ ολοκλήρου από μια σειρά από παραδείγματα για το πώς λειτουργεί το μυαλό (γλώσσα), και ποτέ δεν έγραψε κανένα δημοφιλές βιβλίο, έτσι ώστε η κατανόηση του έργου του περιορίζεται σε πολύ λίγα.

Searle είναι ένας από τους κορυφαίους φιλοσόφους του κόσμου και έχει γράψει πολλά εξαιρετικά σαφή και μεγάλη υπόληπτα άρθρα και βιβλία, μερικά από τα οποία έχουν επισημάνει ταυτός κραυγαλέα ελαττώματα στο work Dennettτου. Η κριτική

του "Συνείδηση Επξράπλωσε μακριά' του βιβλίου του Dennett του 1991 'Consciousness Explained' και το βιβλίο του "Το μυστήριο της consciousness" είναι πολύ γνωστό, και δείχνουν, με έναν τρόπο που είναι εκπληκτικά σαφές για φιλοσοφική γραφή, γιατί ούτε Dennett (ούτε οποιαδήποτε από τις εκατοντάδες των φιλοσόφων και των επιστημόνων που έχουν γράψει για το θέμα αυτό) έχουν έρθει κοντά στην εξήγηση του σκληρού προβλήματος-δηλαδή, πώς θα εννοιοποιήσετε συνείδηση. Φυσικά, κατά την άποψή μου (και Wittgenstein του) δεν υπάρχει «σκληρό πρόβλημα» μόνο σύγχυση σχετικά με τη χρήση της γλώσσας. Πολλοί υποψιάζονται ότι ποτέ δεν θα είναι σε θέση να «εννοιολογικά» κανένα από τα πραγματικά σημαντικά πράγματα (αν και νομίζω W κατέστησε σαφές ότι είναι ανάμειξη μέχρι το πολύ σκληρό επιστημονικό ζήτημα με το πολύ απλό θέμα του πώς να χρησιμοποιούν τη λέξη), αλλά είναι σαφές ότι είμαστε πουθενά κοντά σε αυτό τώρα ως επιστημονικό ζήτημα. Η δική μου άποψη είναι ότι το επιστημονικό ζήτημα είναι απλό, καθώς μπορούμε να δούμε τη «συνείδηση» να συνθέτει μερικά neurons σε μια στιγμή από την εξέλιξη και την ανάπτυξη. Και η «έννοια» είναι ένα γλωσσικό παιχνίδι όπως και κάθε άλλο και κάποιος πρέπει ακριβώς να πάρει σαφή (διευκρινίζει σαφές COS) για το πώς θα χρησιμοποιήσουμε τη λέξη.

Dennett έχει αγνοήσει ως επί το πλείστον επικριτές του, αλλά έχει ευνοήσει Searle με vituperative προσωπικές επιθέσεις. Searle έχει κατηγορηθεί από Dennett και άλλοι να είναι έξω για να καταστρέψει τη γνωστική ψυχολογία που είναι αρκετά αστειό, όπως η σύγχρονη φιλοσοφία είναι στη στενή ακαδημαϊκή έννοια ένας κλάδος της γνωστικής ψυχολογίας (η περιγραφική ψυχολογία της υψηλότερης σκέψης τάξη), και Searle έχει καταστήσει πολύ σαφές για 30 χρόνια ότι είμαστε ένα καλό παράδειγμα μιας βιολογικής μηχανής που είναι συνειδητή, σκέφτεται, κλπ. Απλά επισημαίνει ότι δεν έχουμε ιδέα πώς συμβαίνει αυτό. Ο Searle χαρακτηρίζει ως «πνευματική παθολογία», τις απόψεις του Ντενέτ και όλους εκείνους που αρνούνται την ύπαρξη των φαινομένων που θέλουν να εξηγήσουν.

Dennett επαναλαμβάνει τα λάθη του εδώ και αφήνει την απάντησή του στους επικριτές του στην προτελευταία σελίδα του βιβλίου, όπου μας λένε ότι είναι όλα λάθος και είναι χάσιμο χώρου για να δείξει πώς! Όπως ήταν αναμενόμενο, δεν υπάρχει ούτε μία αναφορά στο Wittgenstein ή Searle σε ολόκληρο το βιβλίο. Υπάρχουν, ωστόσο, πολλές αναφορές σε άλλους φιλοσόφους της παλιάς σχολής που είναι τόσο συγκεχυμένοι όσο είναι. Είναι scientism writ μεγάλο-το σχεδόν καθολικό λάθος της ανάμειξης μαζί το πραγματικό εμπειρικό θέμα της επιστήμης με τα θέματα για το πώς η γλώσσα πρόκειται να χρησιμοποιηθεί (γλωσσικά παιχνίδια) της φιλοσοφίας.

Όπως οι περισσότεροι άνθρωποι, δεν περνά εις το μυαλό τουσις μηχανές του συμπεράσματος που σκέφτεται με τον αναγκάζουν να καταλήξει σε ορισμένα συμπεράσματα και ότι αυτά συχνά θα είναι αρκετά άσχετο με ή λάθος για τον τρόπο που τα πράγματα είναι στον κόσμο. Είναι ένα συνονθύλευμα εξελικτικών αξιοπερίεργα που κάνουν διάφορες εργασίες στην οργάνωση της συμπεριφοράς που ήταν χρήσιμες για την επιβίωση εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια πριν. Ο Wittgenstein ήταν πρωτοπόρος στο να κάνει πειράματα σκέψης στη γνωστική ψυχολογία και

άρχισε να διασαφηνίζει τη φύση αυτών των κινητήρων και τις λεπτές αποχρώσεις της γλώσσας στη δεκαετία του '30, και έτσι έκανε τα είδη των σχολίων με τα οποία αρχίζει αυτή η κριτική.

Dennett λέει (p98) ότι η άποψή του είναι compatibilism, δηλαδή, ότι η ελεύθερη βούληση (η οποία ελπίζω, για τη συνοχή, μπορούμε να εξισώσει με την επιλογή) είναι συμβατή με τον ντετερμινισμό (δηλαδή, ότι «υπάρχει ανά πάσα στιγμή ακριβώς ένα φυσικά δυνατό μέλλον»--p25). Θέλει να δείξει ότι ο ντετερμινισμός δεν είναι το ίδιο με αναπόφευκτο.

Ωστόσο, ολόκληρο το βιβλίο είναι καπνός και καθρέφτες μέσω των οποίων η επιλογή, με την έννοια που συνήθως το κατανοούμε, εξαφανίζεται και μας μένει η "επιλογή" κάτι που δεν μπορούμε να επιλέξουμε. Φυσικά, αυτό απηχεί την τύχη της συνείδησης στο προηγούμενο βιβλίο του "Συνείδηση Επεξήγηση".

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι, σε μια εποχή που μόλις αρχίζουμε να φθάνουμε στο σημείο όπου θα μπορούσαμε να είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε τα βασικά για το πώς λειτουργεί ένας μόνο νευρώνας (ή πώς λειτουργεί ένα άτομο για εκείνο το θέμα), ότι ο καθένας πρέπει να σκεφτεί ότι μπορεί να κάνει το άλμα για να κατανοήσει ολόκληρο τον εγκέφαλο και να εξηγήσει τα πιο σύνθετα φαινόμενα του. Παρακαλώ θυμηθείτε την τελευταία πρόταση του Wittgenstein από το εισαγωγικό απόσπασμα: «Και τι είναι περισσότερος, αυτό ικανοποιεί μια λαχτάρα για την υπερβατική, διότι, στο βαθμό που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν να δουν «τα όρια της ανθρώπινης κατανόησης», πιστεύουν φυσικά ότι μπορούν να δουν πέρα από αυτά." Τα γλωσσικά παιχνίδια είναι εξαιρετικά ποικίλη και εξάισια πλαίσιο ευαίσθητα, ώστε ο καθένας χάνεται. Αν είμαστε πολύ, πολύ προσεκτικοί, μπορούμε να καθορίσουμε τα γλωσσικά παιχνίδια (π.χ., να διευκρινίσουμε τους όρους ικανοποίησης των διαφόρων δηλώσεων χρησιμοποιώντας τις λέξεις συνείδηση, επιλογή, πραγματικότητα, μυαλό κλπ.) και η σαφήνεια γίνεται δυνατή, αλλά Dennett ρίχνει προσοχή στους ανέμους και είμαστε σέρνεται στην κινούμενη άμμο.

Υπάρχουν τουλάχιστον 3 διαφορετικά θέματα εδώ (εξέλιξη του εγκέφαλου μας, την επιλογή και την ηθική) και Dennett προσπαθεί μάταια να τους συγκόλλησε μαζί σε μια συνεκτική υπόψη για το πώς η ελευθερία εξελίσσεται από την ντετερμινιστική συντριβή των ατόμων. Δεν υπάρχει, ωστόσο, κανένας επιτακτικός λόγος να δεχτούμε ότι τα άτομα που αναπηδούν (ή το αγαπημένο του παράδειγμα, το παιχνίδι της ζωής που τρέχει σε έναν υπολογιστή) είναι ισομορφικά με την πραγματικότητα. Ποτέ δεν του συμβαίνει ότι αν δεν καθορίζει ακριβώς ένα πλαίσιο και έτσι το COS (Όροι ικανοποίησης-δηλαδή, αυτό που κάνει τις δηλώσεις αλήθεια ή ψευδή), δηλώσεις του έλλειψη έννοιας. Γνωρίζει ότι η κβαντική ακαθονότητα (ή η αρχή της αβεβαιότητας) είναι ένα σημαντικό εμπόδιο για τον ντετερμινισμό, όπως ορίζεται (και έχει ληφθεί από πολλούς ως απόδραση στην ελευθερία), αλλά την απορρίπτει λόγω του γεγονότος ότι τέτοια γεγονότα είναι πολύ σπάνια για να ασχοληθείτε με. Κατ'επέκταση, είναι απίθανο ότι οποιοδήποτε τέτοιο γεγονός θα συμβεί τώρα ή ακόμα και σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας στον εγκέφαλό μας, έτσι φαίνεται να κολλήσει με ένα καθορισμένο εγκέφαλο (όποια και αν είναι αυτό, δηλαδή, ποτέ δεν διευκρινίζει

το COS). Ωστόσο, το σύμπαν είναι ένα μεγάλο μέρος και είναι γύρω από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα (ίσως «για πάντα») και αν συμβεί ακόμη και ένα τέτοιο κβαντικό αποτέλεσμα φαίνεται να ρίξει ολόκληρο το σύμπαν σε μια απροσδιόριστη κατάσταση. Η έννοια «υπάρχει ανά πάσα στιγμή ακριβώς ένα φυσικά πιθανό μέλλον» δεν μπορεί να είναι αλήθεια αν ανά πάσα στιγμή,, μια κβαντική ακαθόριστη μπορεί να συμβεί - σε αυτή την περίπτωση φαίνεται να υπάρχουν απείρως πολλά πιθανά μέλλοντα. Αλλά και πάλι, ποια ακριβώς είναι η COS αυτής της δήλωσης; Αυτό υπενθυμίζει μία από τις αποδράσεις από τις αντιφάσεις της φυσικής -- κάθε στιγμή που το σύμπαν μας διακλαδίζεται σε απείρως πολλά σύμπαντα.

Απορρίπτει σωστά την ιδέα ότι η κβαντική ακαθόριστη ακαθόριστη μας δίνει την απάντηση στο πώς μπορούμε να έχουμε επιλογή. Αυτή η προφανής ιδέα έχει προταθεί από πολλούς, αλλά το πρόβλημα είναι ότι κανείς δεν έχει καμία ιδέα για το πώς να καθορίσετε μια ακριβή ακολουθία των βημάτων που ξεκινά με τις εξισώσεις της φυσικής και καταλήγει με τα φαινόμενα της συνείδησης (ή οποιοδήποτε άλλο αναδυόμενο φαινόμενο). Αν ναι, θα κερδίσει σίγουρα τουλάχιστον ένα βραβείο Νόμπελ, γιατί όχι μόνο θα έχουν «εξηγήσει» συνείδηση, θα έχουν «εξηγήσει» (ή πολύ καλύτερα «περιγράφεται» ως Wittgenstein επέμεινε) το παγκόσμιο φαινόμενο της εμφάνισης (πώς υψηλότερες ιδιότητες τάξη προκύπτουν από τις χαμηλότερες). Έτσι, θα πρέπει να λύσει το «εύκολο» πρόβλημα (για να καθορίσει την ακριβή κατάσταση του εγκεφάλου που αντιστοιχεί σε κάποια ψυχική κατάσταση και κατά προτίμηση να καθορίσετε την ακριβή θέση όλων των ατόμων στον εγκέφαλο κατά τη διάρκεια του χρόνου-αγνοώντας αβεβαιότητα) και το «hard» ένα (τι ακριβώς συσχετίζεται με ή παράγει συνείδηση ή επιλογή κ.λπ.;). Και ενώ είναι σε αυτό πώς για να κάνει επίσης το αδύνατο - μια ακριβή και πλήρη λύση για την κβαντική εξισώσεις πεδίο για έναν εγκέφαλο. Είναι πολύ γνωστό ότι αυτές οι εξισώσεις είναι uncomputable, ακόμη και για ένα άτομο ή ένα κενό, δεδομένου ότι θα απαιτούσε ένα άπειρο ποσό του χρόνου υπολογιστών. Αλλά άπειρο θα κάνει για ένα άτομο έτσι ίσως ένας εγκέφαλος δεν θα πάρει άλλο. Ποτέ δεν διασχίζει το μυαλό του (ούτε κάποιος που έχω δει) ότι κανείς δεν μπορεί να καταστήσει σαφές πώς ένα άτομο «αναδύεται» από ηλεκτρόνια, νετρόνια και πρωτόνια ή ένα μόριο αναδύεται από άτομα ούτε κύτταρα από μόρια κλπ. Ναι,, υπάρχουν κάποιες εξισώσεις, αλλά αν κοιτάξετε προσεκτικά θα δείτε πολλά χέρι κουνώντας και γεγονότα που είναι μόλις αποδεκτή ως «ο τρόπος που τα πράγματα είναι» και έτσι νομίζω ότι είναι σαφώς το ίδιο με τη συνείδηση, το χρώμα, την επιλογή, τον πόνο που προκύπτουν από τσαμπιά των κυττάρων. Φυσικά, μετά wittgenstein αντιλαμβανόμαστε ότι αναμειγνύονται με τα επιστημονικά ερωτήματα είναι οι φιλοσοφικές-δηλαδή, οι διαφορετικές χρήσεις (έννοιες, COS) των λέξεων δεν διατηρούνται σαφείς και έτσι οι συζητήσεις είναι ως επί το πλείστον ασυνάρτητες.

Ξεκινά από την πρώτη σελίδα έκκληση προς τους νόμους της φυσικής για την προστασία από φανταστικές έννοιες, όπως άυλες ψυχές, αλλά η φυσική είναι κατασκευασμένη από έννοιες εξίσου φανταστική (αβεβαιότητα, εμπλοκή, κύμα / δυαδικότητα σωματιδίων, νεκρός Schrodinger του / ζωντανή γάτα κ.λπ.) και όπως Είπε ο Feynmann πολλές φορές "Κανείς δεν καταλαβαίνει τη φυσική! «Πολλοί πιστεύουν ότι κανείς δεν θα το κάνει ποτέ και είμαι ένας από τους πολλούς που λένε ότι δεν υπάρχει τίποτα να «καταλάβει», αλλά μάλλον υπάρχουν μόνο πολλά

«πράγματα» μαζί με την ύπαρξη, το χώρο, το χρόνο, το θέμα κ.λπ. Υπάρχει ένα όριο στο τι μπορεί να κάνει ο μικροσκοπικός εγκέφαλός μας και ίσως είμαστε σε αυτό το όριο τώρα.

Ακόμα κι αν δημιουργήσουμε ένα τεράστιο υπολογιστή που θα μπορούσε να καταλάβει (κατά μία έννοια) πολύ καλύτερα από ό,τι εμείς, δεν είναι σαφές ότι θα μπορούσε να μας εξηγήσει. Η κατανόηση μιας ιδέας απαιτεί ένα ορισμένο επίπεδο νοημοσύνης ή δύναμης (π.χ., κρατώντας έναν ορισμένο αριθμό πραγμάτων υπόψη και εκτελώντας έναν ορισμένο αριθμό υπολογισμών/δευτερόλεπτο). Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θα κατανοήσουν ποτέ τα δυσνόητα μαθηματικά της θεωρίας χορδών δεν έχει σημασία πόσο καιρό πρέπει να το κάνουμε. Και δεν είναι σαφές ότι η θεωρία των χορδών (ή οποιαδήποτε άλλη) έχει νόημα ως μια μαθηματική (δηλαδή, πραγματική) αναπαράσταση του κόσμου μας. Αυτό απαιτεί σαφές COS που πιστεύω θεωρία χορδών, η κβαντική θεωρία του μυαλού κλπ κλπ έλλειψη. Έτσι,, υπάρχει καλός λόγος να υποθέσουμε ότι supersmart υπολογιστή μας, ακόμη και αν το διδάσκουμε πώς να σκέφτονται με την «ίδια» έννοια που κάνουμε, ποτέ δεν θα είναι σε θέση να εξηγήσει πραγματικά πολύπλοκα πράγματα για εμάς. Αλλά όπως πάντα είμαστε πρέπει να καθορίσετε το ακριβές πλαίσιο για να είναι σε θέση να δει τις έννοιες (COS) των λέξεων και η περισσότερη επιστήμη αυτού του είδους δεν έχει καμία συνειδητοποίηση του προβλήματος.

Στην πρώτη σελίδα είναι ένα από τα αγαπημένα του αποσπάσματα, το οποίο συγκρίνει τον εγκέφαλο με ένα μάτσο μικροσκοπικά ρομπότ, και σε PG2 λέει ότι είμαστε φτιαγμένοι από ανεγκέφαλα ρομπότ. Αλλά τι είναι το COS για μια οντότητα που έχει μυαλό; Ο τρόπος που λειτουργεί ο εγκέφαλος (και κάθε κύτταρο) δεν είναι καθόλου σαν τον τρόπο που λειτουργούν τα ρομπότ και δεν γνωρίζουμε καν πώς να αντιληφθούμε τη διαφορά (δηλαδή, γνωρίζουμε πώς λειτουργούν τα ρομπότ, αλλά όχι πώς λειτουργούν οι εγκέφαλοι— π.χ., πώς κάνουν επιλογές, κατανοούν εικόνες και κίνητρα κ.λπ.). Όπως σημείωσα παραπάνω, αυτό επισημάνθηκε από Searle πριν από 30 χρόνια, αλλά Dennett (και αμέτρητες άλλες) απλά δεν το πάρει.

Μας λένε επίσης στην πρώτη σελίδα ότι η επιστήμη θα μας επιτρέψει να κατανοήσουμε την ελευθερία μας και να μας δώσει μια καλύτερη βάση για την ηθική μας. Απ' όσο μπορώ να δω, ούτε η επιστήμη ούτε η φιλοσοφία, ούτε η θρησκεία, επηρεάζουν την κατανόηση της ελευθερίας ή της ηθικής μας. Αν και συζητά τη βιολογία του αλτρουισμού και την ορθολογική επιλογή επί μακρόν, ποτέ δεν αναφέρει τα άφθονα στοιχεία από τη γνωστική ψυχολογία ότι οι ηθικές μας διαισθήσεις είναι built και αποδείξιμη σε παιδιά ηλικίας 4 ετών. Αντ' αυτού, ξοδεύει πολύ χρόνο προσπαθώντας να δείξει πώς η επιλογή και η ηθική προέρχονται από τις μνήμες των γεγονότων και την αλληλεπίδρασή μας με τους άλλους. Στις PG2 λέει ότι οι αξίες μας έχουν μικρή σχέση με τους «στόχους» των κυττάρων μας και σε PG2 έως 3 ότι οι διαφορές της προσωπικότητάς μας οφείλονται στο πώς οι «ρομποτικές ομάδες μας μαζί, κατά τη διάρκεια μιας ζωής ανάπτυξης και εμπειρίας." Πρόκειται για μια φαλακρή απόλυση της ανθρώπινης φύσης, από τις άφθονες αποδείξεις ότι οι διαφορές μας είναι σε μεγάλο βαθμό προγραμματισμένες στα γονίδια μας και στερεώνονται στην πρώιμη παιδική ηλικία, και είναι χαρακτηριστικό της συνεχούς

confused του περιπλάνηση πέρα δώθε between ντετερμινισμός και οικολογία (δηλαδή, την άποψη του ότι αναπτύσσουμε την ηθική με την πάροδο του χρόνου από την εμπειρία και με τη σκέψη για ηθικά ζητήματα). Αλλά και πάλι αναμιγνύει επιστημονικά θέματα με φιλοσοφικά, δηλαδή, τι ακριβώς παιχνίδι παίζουμε με το "ρομπότ", το "μουαλό", το "αποφασισμένο", το "ελεύθερο" κ.λπ.; Πολλά άλλα τμήματα του βιβλίου παρουσιάζουν την ίδια σύγχυση. Όσοι δεν γνωρίζουν τα επιστημονικά στοιχεία μπορεί να επιθυμούν να διαβάσουν το "The Blank Slate" του Pinker, το "Religion Explained" του Boyer και οποιοδήποτε από τα εκατό περίπου πρόσφατα κείμενα, και δεκάδες χιλιάδες άρθρα και ιστοσελίδες για την ανάπτυξη της προσωπικότητας, και την εξελικτική και γνωστική ψυχολογία.

Στις PG4 λέει βίσοντας δεν γνωρίζουν ότι είναι βίσοντας και ότι γνωρίζουμε ότι είμαστε θηλαστικά για μόνο μερικές εκατοντάδες χρόνια. Και οι δύο δείχνουν μια θεμελιώδη έλλειψη κατανόησης της γνωστικής ψυχολογίας. Τα γνωστικά πρότυπα για οντολογικές κατηγορίες εξελίχθηκαν, στις αρχικές τους μορφές, εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια πριν και τα ζώα έχουν την έμφυτη ικανότητα να αναγνωρίζουν άλλα είδη του είδους τους και άλλων ειδών και κατηγοριών ζώων και φυτών και αντικειμένων χωρίς επαρκή μάθηση για να δημιουργήσουν κατηγορίες. Bison γνωρίζουν ότι είναι σαν άλλους βίσοντας και οι πρόγονοί μας γνώριζαν ότι ήταν σαν άλλα θηλαστικά και ότι τα ερπετά ήταν διαφορετικά, αλλά παρόμοια μεταξύ τους κλπ. Γνωστικές μελέτες έχουν δείξει αυτούς τους τύπους ικανοτήτων σε πολύ μικρά παιδιά. Και πάλι χρησιμοποιούμε το "know" στο σύστημά του 1 προγλωσσική έννοια ή στο σύστημά του 2 γλωσσική; Δείτε άλλα γραπτά μου για τη χρησιμότητα των δύο συστημάτων σκέψης άποψη.

Φυσικά, είναι αλήθεια ότι οι λέξεις "bison" και "θηλαστικό" είναι πρόσφατες, αλλά δεν έχουν καμία σχέση με το πώς λειτουργούν οι εγκέφαλοί μας.

Στη σελίδα 5 αποδίδει την εχθρότητα του μεταμοντερνισμού στην επιστήμη ως προϊόν της «φοβερής σκέψης», αλλά δεν κάνει εικασίες γιατί συμβαίνει αυτό. Παρά τη γνωριμία του με τη γνωστική ψυχολογία δεν βλέπει ότι αυτό είναι πιθανό να οφείλεται στο γεγονός ότι πολλά αποτελέσματα της επιστήμης συγκρούονται με τα συναισθήματα που συνήθως παράγονται από τη λειτουργία των κινητήρων συμπεράσμα για διαισθητική ψυχολογία, συνασπισμό, κοινωνικό μουαλό, κοινωνική ανταλλαγή, κλπ.

Στη σελίδα 9 σημειώνει ότι η ελεύθερη βούληση είναι ένα πρόβλημα και η στάση μας σε αυτό κάνει τη διαφορά, αλλά για ποιον; Μόνο φιλόσοφοι. Κάνουμε επιλογές. Ποιο είναι το πρόβλημα; Κάποιος πρέπει να βγει έξω από τη ζωή για να βιώσει ένα πρόβλημα και στη συνέχεια όλα γίνονται ένα πρόβλημα. Τι είναι η συνείδηση, ο πόνος, το κίτρινο, η πρόθεση, η ύλη, τα κουάρκ, η βαρύτητα κ.λπ.; Αμφιβάλλω ότι κάθε φυσιολογικός άνθρωπος έχει βιώσει ποτέ μια θεμελιώδη αλλαγή στηναλληλεπίδρασή τους με τους ανθρώπους ή τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων λόγω της σκέψης τους για την επιλογή. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει κάτι παράξενο σε τέτοιες ερωτήσεις. Το Wittgenstein δείχνει ότι τα γλωσσικά παιχνίδια είναι διαφορετικά. Υπάρχουν παιχνίδια για τη γλώσσα που συνδέονται με τα γνωστικά

πρότυπα για decisions, ή βλέποντας τα χρώματα κ.λπ., και σκέψης φιλοσοφικά χρησιμοποιεί συνήθως τις λέξεις σε λάθος πλαίσιο ή χωρίς κανένα σαφές πλαίσιο (μπορεί κανείς να καλέσει αυτό αποσυνδεθεί), έτσι χωρίς σαφή COS (έννοια).

Οι αποσυνδεδεμένες λειτουργίες επιτρέπουν να σκεφτόμαστε το παρελθόν, να σχεδιάζουν για το μέλλον, να μαντεύουν τις νοητικές καταστάσεις των άλλων κ.λπ., αλλά αν κάποιος παίρνει τα αποτελέσματα με λάθος τρόπο και αρχίσει να σκέφτεται "John θα προσπαθήσει να κλέψει το πορτοφόλι μου", αντί να φανταστεί κανείς ότι ο John μπορεί να το κάνει, η σύγχυση εισέρχεται και εκείνοι που δεν μπορούν να απενεργοποιήσουν τον αποσυνδεδεμένο τρόπο ή να το διακρίνουν από τη συνδεδεμένη λειτουργία, εισέρχονται στη σφαίρα της παθολογίας. Ορισμένες πτυχές της σχιζοφρένειας και άλλων ψυχικών ασθενειών μπορεί να δει αυτόν τον τρόπο - χάνουν τον έλεγχο του οποίου mode είναι, π.χ., δεν είναι σε θέση να δει τη διαφορά μεταξύ των κινήτρων people έχουν και τα κίνητρα που θα μπορούσαν να έχουν, μεταξύ ενός γλωσσικού παιχνιδιού και ένα άλλο.

Κάποιος μπορεί έπειτα να δει ένα μεγάλο μέρος των φιλοσοφώντας ανθρώπων κάνει όπως λειτουργώντας σε αυτούς τους αποσυνδεδεμένους (αντιπαράδειγμα) τρόπους, αλλά παραλείποντας να είναι σε θέση να κρατήσει μπροστά από τους τις διαφορές από τον κανονικό τρόπο. Κανονική λειτουργία-π.χ., τι είναι αυτό το λιοντάρι κάνει - ήταν undoubtedly το πρώτο εξελίχθηκε και αποσυνδεθεί τρόπους - τι έκανε αυτό το λιοντάρι κάνει την τελευταία φορά ή τι σκοπεύει να κάνει στη συνέχεια - εξελίχθηκε αργότερα. Αυτό δεν ήταν πιθανώς ποτέ ένα πρόβλημα για τα ζώα -- οποιοδήποτε ζώο που ξόδεψε πάρα πολύ χρόνο ανησυχώντας για αυτό που να συμβεί δεν θα ήταν πολύ επιτυχές συμβάλλοντας στη λίμνη γονιδίων.

Είναι ενδιαφέρον να υποθέσουμε ότι μόνο όταν οι άνθρωποι ανέπτυξαν τον πολιτισμό και άρχισαν να εκφυλίζονται γενετικά, θα μπορούσε μεγάλος αριθμός ανθρώπων να επιβιώσουν με γονίδια που τους οδήγησαν να περνούν πολύ χρόνο σε αποσυνδεδεμένες τρόπους. Ως εκ τούτου, έχουμε τη φιλοσοφία και αυτό το βιβλίο, το οποίο είναι συνήθως για το τρέξιμο των προτύπων απόφασης στον αποσυνδεδεμένο τρόπο όπου δεν υπάρχουν πραγματικές συνέπειες εκτός από την απόκτηση των δικαιωμάτων για την τοποθέτηση των αποτελεσμάτων σε ένα βιβλίο για άλλους ανθρώπους για να χρησιμοποιήσει για να τρέξει τις μηχανές τους στον αποσυνδεδεμένο τρόπο. Ας αλλάξουμε το απόσπασμα του Wittgenstein ως εξής: «Όσο συνεχίζει να υπάρχει ένα ρήμα που μοιάζει με το να λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο όπως το «να τρώμε» και να πίνουμε, όσο συνεχίζουμε να μιλάμε για ελευθερία δράσης, να λέμε ότι εύχομαι να είχα κάνει διαφορετικά, κ.λπ., κ.λπ., οι άνθρωποι θα συνεχίσουν να σκοντάφτουν πάνω στις ίδιες αιγινματικές δυσκολίες και να βρεθούν να κοιτάζουν κάτι που καμία εξήγηση δεν φαίνεται ικανό να καθαρίσει.

Όπως και με τα περισσότερα βιβλία φιλοσοφίας, σχεδόν κάθε σελίδα, συχνά κάθε παράγραφο, αλλάζει από το ένα είδος γλωσσικού παιχνιδιού σε ένα άλλο, χωρίς να παρατηρήσει ότι τώρα κάποιος θα πρέπει να αστειεύεται ή να ονειρεύεται ή να ενεργεί σε ένα έργο ή να απαγγέλλει μια ιστορία, κ.λπ., και δεν προτίθεται πραγματικά τίποτα,, ούτε περιγράφει μια πραγματική κατάσταση στον κόσμο. Στη

σελίδα 10 λέει ότι υπολογίζουμε στην ελεύθερη βούληση για το σύνολο way της σκέψης για τις ζωές μας, όπως εμείς count για τα τρόφιμα και το νερό, αλλά όποιος, εκτός φιλοσοφίας, στέκεται μπροστά από το μεσημεριανό μετρητή γεμάτο φαγητό, σκέφτεται ποτέ πόσο ωραία είναι ότι έχουν ελεύθερη βούληση, ώστε να μπορούν να πάρουν οπτάνθρακα αντί για μεταλλικό νερό; Ακόμα κι αν θέλω να είμαι ένας σοβαρός compatibilist και να προσπαθήσουμε να σκεφτόμαστε αυτό σε αποσυνδεδεμένη λειτουργία, έχω να βγείτε και να εισέλθουν nondecoupled mode να κάνει την πραγματική επιλογή. Μόνο τότε μπορώ να επιστρέψω στην αποσυνδεδεμένη λειτουργία για να αναρωτηθώ τι θα μπορούσε να είχε συμβεί αν δεν είχα τη δυνατότητα να κάνω μια πραγματική επιλογή.

Wittgenstein σημειωθεί πώς προσποιούνται τα παιχνίδια είναι παρασιτικά σε πραγματικές (αυτό δεν είναι μια ασήμαντη παρατήρηση!). Η ικανότητα εμπλοκής σε πολύ περίπλοκα αποσυνδεδεμένα σενάρια είναι ήδη εμφανής σε παιδιά ηλικίας 4 ετών. Έτσι,, θα έλεγα ότι κανονικά, κανείς δεν υπολογίζει στην επιλογή, αλλά μάλλον εμείς απλά επιλέγουμε. Όπως wittgenstein κατέστησε σαφές ότι είναι δράση που βασίζεται σε βεβαιότητα που είναι το θεμέλιο της ζωής μας. Δείτε τα πρόσφατα γραπτά του Daniele Moyal-Sharrock και άλλα γραπτά μου.

Στην ίδιασελίδα, δείχνει και πάλι ότι δεν αντιλαμβάνεται γνωστικά βασικά. Λέει ότι μαθαίνουμε να ζούμε τη ζωή μας στην εννοιολογική ατμόσφαιρα της επιλογής, και ότι « Φαίνεται να είναι ένα σταθερό και αιστορικό κατασκευάσμα, ως αιώνιο και αμετάβλητο ως αριθμητική, αλλά δεν είναι.” Και στη σελίδα 13. «Είναι μια εξελιγμένη δημιουργία της ανθρώπινης δραστηριότητας και πεποιθήσεων». Τολόκληρο ώθηση της γνωστικής ψυχολογίας (και Wittgenstein) είναι ότι δεν (και δεν μπορεί) να μάθουν τα βασικά του σχεδιασμού, αποφασίζοντας, πολλά υποσχόμενη, δυσαρέσκεια, κλπ., αλλά ότι αυτές είναι ενσωματωμένες λειτουργίες των κινητήρων συμπεράσμα που λειτουργούν αυτόματα και ασυνείδητα και να αρχίσει να λειτουργεί σε πολύ πρώιμη παιδική ηλικία.

Στις pg 14 προτείνει ότι είναι πιθανό ότι μας έχουν ελεύθερη βούληση εξαρτάται από την πίστη μας το έχουμε! Πιστεύουμε ότι βλέπουμε ένα μήλο, νιώθουμε πόνο, είμαστε ευτυχισμένοι; Το γλωσσικό παιχνίδι της πίστης είναι πολύ διαφορετικό από αυτό της γνώσης στις λέξεις είναι ασυνάρτητες (κανένα σαφές COS) με τον τρόπο που Dennett τους χρησιμοποιεί συχνά. Μπορούμε να πιστέψουμε ότι έχουμε ένα δολάριο στην τσέπη μας,, αλλά αν το πάρουμε έξω και να το δούμε δεν μπορούμε να πούμε ουσιαστικά τότε ότι εξακολουθούμε να το πιστεύουμε (εκτός από ένα αστείο κ.λπ.). Ο κινητήρας συμπεράσμα μπορεί να τρέξει σε αποσυνδεδεμένη (πεποίθηση) mode ώστε να μπορούμε να φανταστούμε να έχουν επιλογές ή να κάνουν τους, αλλά στη ζωή εμείς απλά να τους,, και είναι μόνο σε πολύ περίεργες καταστάσεις μπορούμε να πούμε ότι πιστεύουμε ότι κάναμε μια επιλογή. Αλλά ο Ντέντ λέει ότι αυτή είναι η καθολική υπόθεση. Αν κάνοντας μια επιλογή είχε οποιαδήποτε εξάρτηση από την πίστη από ό, τι έτσι θα ήταν όλα τα άλλα - συνείδηση, βλέποντας, σκέψης, κλπ. Αν το πάρουμε στα σοβαρά (και λέει "τα σοβαρά προβλήματα της ελεύθερης βούλησης" τότε θα μπλέξουμε και αν προσπαθήσουμε πραγματικά να το εφαρμόσουμε στη ζωή, τότε η τρέλα είναι λίγα λεπτά μακριά. Αυτός, όπως όλοι οι φιλόσοφοι μέχρι

πρόσφατα, δεν είχε ιδέα ότι Wittgenstein μας έδειξε το δρόμο έξω από αυτή την ανάγκη να γειώσει τις ενέργειές μας για τις πεποιθήσεις, περιγράφοντας την πραγματική βάση της γνώσης που είναι η αβάσιμη «μεντεσέδες» ή αυτοματισμούς του συστήματος 1 σκέψης στο τελευταίο έργο του «On Βεβαιότητα». Daniele Moyal-Sharrock έχει εξηγήσει αυτό κατά την τελευταία δεκαετία και έχω συνοψίσει το έργο της και να ενσωματωθεί σε σχόλια και άρθρα μου.

Στη σελίδα 65 επ., ασχολείται με την αιτιώδη συνάφεια, την πρόθεση και τα «άτυπα κατηγορήματα» που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε άτομα κ.λπ., αλλά η γνωστική έρευνα έχει δείξει ότι περιγράφουμε όλα τα «αντικείμενα» με έναν περιορισμένο αριθμό οντολογικών κατηγοριών, τα οποία αναλύουμε με τις διαισθητικές ενότητες φυσικής μας, και ότι όταν οι πράκτορες (δηλαδή, τα ζώα ή οι άνθρωποι ή τα πράγματα όπως τους-δηλαδή, τα φαντάσματα ή οι θεοί) περιλαμβάνονται, χρησιμοποιούμε τις έννοιες μας (μηχανές) για την αντιπροσωπεία, τη διαισθητική ψυχολογία, τα κοινωνικά μυαλά, κ.λπ. Δεν υπάρχει σχεδόν βέβαιο ότι δεν υπάρχει μονάδα αιτιώδους συνάφειας, αλλά μάλλον θα περιλαμβάνει όλες αυτές και άλλες μηχανές συμπεράσμα, ανάλογα με την ακριβή κατάσταση. Η συζήτηση της δυνατότητας και της αναγκαιότητας είναι πολύ easier εάν κάποιος μιλά από την άποψη της παραγωγής των ενοτήτων μας για τη διαισθητική φυσική, την αντιπροσωπεία, τις οντολογικές κατηγορίες κ.λπ. Φυσικά,, δεν υπάρχει καμία αναφορά εδώ των πολλών αποφασιστικών σχολίων Wittgenstein σχετικά με τα γλωσσικά παιχνίδια της αιτιώδους συνάφειας, της πρόθεσης, της απόφασης, ούτε των κλασικών εργασιών Searle στην πρόθεση και την κοινωνική πραγματικότητα.

Ξοδεύει πολύ χρόνο στο βιβλίο της Ainslie «Breakdown of Will», στο οποίο συζητείται οι υπερβολικές προεξοφλητικές σχολές (δηλαδή, μηχανές συμπερασματικών) με τις οποίες αξιολογούμε πιθανά αποτελέσματα.

Κάνει ένα μεγάλο μέρος της εξαιρετικής δουλειάς του Robert Frank για αλτρουισμό, συγκίνηση και οικονομικά, αλλά το βιβλίο που αναφέρει ήταν 15 ετών, όταν αυτό το βιβλίο δημοσιεύθηκε. Ήταν ιδέα Bingham, που ενισχύθηκε από Frank και από Boyd και Richardson (1992) ότι η συνεργασία υποτονήθηκε πολύ από την εξέλιξη των μέσων για την τιμωρία των cheaters. Προτείνει αυτά ως παραδείγματα δαρβινικών προσεγγίσεων που είναι υποχρεωτικές και ελπιδοφόρες. Πράγματι, είναι, και στην πραγματικότητα είναι τυποποιημένα μέρη της οικονομικής, εξελικτικής και γνωστικής θεωρίας, αλλά δυστυχώς, κάνει μικρή αναφορά στην άλλη εργασία σε αυτούς τους τομείς. Το μόνο που λειτουργεί τείνει να δείξει ότι οι άνθρωποι δεν επιλέγουν, αλλά το μυαλό τους επιλέγουν γι 'αυτούς (Σύστημα 1 γρήγορα αυτόματες «επιλογές» vs Σύστημα 2 αργή διαφωτιστική «επιλογές»). Δεν καθιερώνει καμία πειστική σύνδεση μεταξύ αυτού του έργου και του γενικού προβλήματος της επιλογής και όπως σχεδόν όλοι οι φιλόσοφοι δεν έχουν καμία κατανόηση των ισχυρών δύο συστημάτων σκέψης.

Φιλόσοφοι όλων των λωρίδων έχουν υπνωτιστεί από την ικανότητά τους να αποσυνδέσουν τις μηχανές συμπεράσμα για να παίξει «τι θα συμβεί αν», αγαπώντας να θέσει counterintuitive ετικέτες σε οντολογικές κατηγορίες (δηλαδή, αν ο Σωκράτης ήταν αθάνατος κ.λπ.). Από αυτή την άποψη, μοιράζονται μερικά στοιχεία με την

πρωτόγονη θρησκεία (δείτε Boyer). Αυτό δεν είναι ένα αστείο, ούτε μια προσβολή, αλλά απλώς επισημαίνει ότι μόλις κάποιος έχει μια κατανόηση των σύγχρονων γνωστικών εννοιών, βλέπει κανείς ότι εφαρμόζουν throughout ολόκληρο το φάσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας (και θα ήταν περίεργο αν δεν το έκαναν). Αλλά όπως Wittgenstein εξήγησε τόσο όμορφα, τα γλωσσικά παιχνίδια και οι μηχανές συμπεράσμα του S2 έχουν τα όριά τους - εξηγήσεις έρχονται στο τέλος - χτυπάμε υπόστρωμα (S1). Αλλά ο φιλόσοφος νομίζει ότι μπορεί να δει πέρα από αυτό και περπατά έξω στο νερό, ή όπως Wittgenstein το έθεσε, στο απόλυτο σκοτάδι.

Στις pg 216 λέει ότι κάνοντας τον εαυτό του έτσι ώστε κάποιος δεν θα μπορούσε να κάνει διαφορετικά είναι μια βασική καινοτομία στην εξελικτική ανάβαση στην ελεύθερη βούληση, και ότι μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι μόνο αν μάθουμε πώς να καταστήσουμε τους εαυτούς μας αναίσθητους στις ευκαιρίες. Και πάλι, μπορεί κανείς να πει τίποτα, αλλά δεν μπορεί να σημαίνει (κράτος σαφές COS) για τίποτα, και Dennett δεν έχει καν αρχίσει να διευκρινίζει το COS. Και πώς αυτές οι «ικανότητες» λειτουργία (δηλαδή, τα παιχνίδια της «θα», «αυτο», «επιλογή», «αιτία» κ.λπ.) δεν είναι ποτέ σαφές. Dennett έχει μια τάση για την απόκρυψη των ιδεών του σε ένα τεράστιο ποσό μάλλον άσχετο κείμενο (δηλαδή, είναι ένας πραγματικός φιλόσοφος!)

Και πάλι, παίρνει τα πράγματα προς τα πίσω, καθώς υπάρχει ένα τεράστιο σώμα πολύ καλά στοιχεία από τη βιολογία και την ψυχολογία ότι έχουμε τα συναισθήματα ότι θα πρέπει να συμπεριφέρονται με κάποιο τρόπο από τις μηχανές συμπεράσμα μας, και αυτά δεν παρέχονται από κάποιο μέρος της συνειδητής εαυτό μας, αλλά από την αυτόματη και ασυνείδητη λειτουργία των κινητήρων. Όπως σημειώνει, εκατοντάδες πειράματα με το Δίλημμα του Φυλακισμένου και τα σχετικά πρωτόκολλα έχουν δείξει πόσο εύκολο είναι να χειραγωγήσουν τις επιλογές των ανθρώπων και ότι οι υπολογισμοί τους δεν είναι συνειδητοί και συνειδητοί καθόλου και στην πραγματικότητα μεγάλο μέρος της σύγχρονης ψυχολογικής, κοινωνιολογικής και νευροοικονομικής έρευνας είναι αφιερωμένο στη διάκριση των αυτοματισμών του S1 από τη διαφωτιστική σκέψη του S2 και δείχνει πώς s1 κανόνες.

Όταν η κατάσταση χειραγωγείται για να κάνει τους ανθρώπους συνειδητούς, είναι πολύ πιο αργή και λιγότερο αξιόπιστη (S2). Έτσι, υπήρξε συνεχής πίεση της φυσικής επιλογής για να κάνει τις μηχανές γρήγορες και αυτόματες και απρόσιτες στη σκόπιμη σκέψη.

Dennett λέει «κάνουμε τους εαυτούς μας», έτσι ώστε να μην μπορούμε να κάνουμε το αντίθετο και ότι αυτή είναι η βάση της ηθικής και της επιλογής. Τα στοιχεία είναι ακριβώς το αντίθετο. Οι μηχανές συμπερασιάς μας μας δίνουν τις βασικές ηθικές διαισθήσεις και ενεργούμε γενικά σύμφωνα με τα αποτελέσματα. Αν εμείς ή άλλοι δεν το κάνουμε, αισθανόμαστε ενοχή, οργή, δυσαρέσκεια κ.λπ., και στη συνέχεια τα γονίδια cheater θα εισβάλει στον πληθυσμό και αυτό είναι μία από τις κύριες θεωρίες ως προς το πώς ένα καλό μέρος της ηθικής εξελίχθηκε. Τα γονίδια μας μας κάνουν έτσι δεν μπορούμε (συνήθως) να κάνουμε ειδάλλως, όχι η θέλησή μας ή οποιοσδήποτε Dennett σκέφτεται μπορεί να το κάνει. Μπορούμε συχνά να

επιλέξουμε να κάνουμε το αντίθετο, αλλά οι δικές μας διαισθήσεις και η γνώση της κοινωνικής αποδοκμασίας συνήθως χρησιμεύουν για να περιορίσουν τις επιλογές μας. Αυτές οι διαισθήσεις εξελίχθηκαν σε μικρές ομάδες μεταξύ 50.000 και περίπου εκατομμύρια χρόνια πριν. Στο σύγχρονο κόσμο, οι διαισθήσεις συχνά δεν είναι προς όφελος της long-όρος μας και οι κοινωνικοί έλεγχοι αδύναμοι. Αυτός είναι ένας πρωταρχικός λόγος για την αδυσώπητη πρόοδο στο χάος στον κόσμο.

Στις pg 225 γλιστρά τελικά σε έναν ορισμό της ελεύθερης βούλησης ως 'α περίπλοκη snarl της μηχανιστικής αιτίας που μοιάζουν με τη λήψη αποφάσεων (από ορισμένες γωνίες)". Ισχυρίζεται ότι αυτό παίζει όλους τους πολύτιμους ρόλους της ελεύθερης βούλησης, αλλά στερείται κάποιες (απροσδιόριστες) ιδιότητες που κατέχονται από την παραδοσιακή ελεύθερη βούληση. Ο καπνός είναι παχύς αλλά είμαι αρκετά βέβαιος ότι μια από εκείνες τις απροσδιόριστες ιδιότητες είναι αυτό που καταλαβαίνουμε ως επιλογή. Επιμένει (πάνω από pg 226) ότι νατουραλιστική υπόψη του για τη λήψη αποφάσεων αφήνει πολλά περιθώρια για την ηθική ευθύνη, αλλά κάνοντας τους εαυτούς μας έτσι δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε διαφορετικά δεν περιγράφει τον τρόπο που πραγματικά λειτουργούν, ούτε αφήνει κανένα περιθώριο για την ηθική, καθώς αυτό θα συνίστατο ακριβώς στο να είναι σε θέση να κάνει διαφορετικά.

Δεν προτείνει καμία δοκιμή για να αποφασίσει εάν μια επιλογή είναι εθελοντική ή αναγκαστική και αμφιβάλλω αν θα μπορούσε να το κάνει. Κανονικά, αν κάποιος μας ζητήσει να μετακινήσετε το χέρι μας, γνωρίζουμε τι μετράει ως έχοντας μια επιλογή, αλλά, χαρακτηριστικό των φιλοσόφων, περιμένω ότι ανεξάρτητα από το αν κινείται ή όχι θα μετρήσει τόσο ως αποδεικτικά στοιχεία για τη θέση του και φυσικά αν όλα αυτά μετράνε τότε τίποτα δεν μετράει ως Wittgenstein τόσο trenchantly παρατήρησε πολλές φορές.

Σε αυτό το σημείο ξεκινά επίσης τη συζήτησή του για το γνωστό έργο του Libet για τη συνειδητή προσοχή, το οποίο είναι το μόνο μέρος του βιβλίου που ένιωσα ότι άξιζε το χρόνο μου. Ωστόσο, ο ισχυρισμός του Libet ότι παίρνουμε αποφάσεις χωρίς επίγνωση έχει απομυθοποιηθεί πολλές φορές, τόσο από ψυχολόγους όσο και από φιλοσόφους (π.χ., Searle και Kihlstrom).

Στη σελίδα 253 επ., ξεγλιστρά ειλημμένα στον ορισμό της συνειδητής βούλησης - η «ψευδαίσθηση του χρήστη του εγκέφαλου του εαυτού της», «που έχει ως έναν από τους κύριους ρόλους του, παρέχοντας «εμένα με τα μέσα διασύνδεσης με τον εαυτό μου άλλες φορές». Και "Απατηλή ή όχι, συνειδητή βούληση είναι ο οδηγός προσώπων για τη δική του ηθική ευθύνη για δράση. «» Λέει ότι το κόλπο που χρειαζόμαστε είναι να δούμε ότι "Ελέγχω αυτό που συμβαίνει μέσα στο "εμπόδιο της απλοποίησης" όπου συμβαίνει η λήψη αποφάσεων". Είναι αυτό που είμαστε'. Το κρίσιμο πράγμα είναι ότι η επιλογή είναι δυνατή, διότι ο εαυτός κατανέμεται στο χώρο (ο εγκέφαλος) και το χρόνο (μνήμες). Συνειδητοποιεί ότι αυτό πρόκειται να αφήσει πολλούς δύσπιστους (ο καθένας που μπορεί να ακολουθήσει αυτό και καταλαβαίνει πραγματικά τα παράξενα γλωσσικά παιχνίδια!). "Ξέρω ότι πολλοί άνθρωποι δυσκολεύονται να κατανοήσουν αυτή την ιδέα ή να την πάρουν στα σοβαρά. Τους

φαίνεται ότι είναι ένα τέχνασμα με καθρέφτες, κάποιο είδος λεκτικής ελαφρά του χεριού που χτυπά ελαφρά συνείδηση, και η πραγματική Self, από την εικόνα ακριβώς όταν επρόκειτο να εισαχθεί. "Πολλοί θα πουν πήρε τις λέξεις από το στόμα τους, αλλά θα έλεγα ότι είναι ασυνάρτητη και ότι όλα όσα γνωρίζουμε για τη συνείδηση και ολόκληρο το σύμπαν (κάνοντας τις προφανείς επεκτάσεις αυτών των ισχυρισμών) είχε φύγει πολύ πριν πήραμε αυτό το μέτρο στο tome του. Και μια προσεκτική ματιά στα γλωσσικά παιχνίδια δείχνει την έλλειψη συνοχής τους (δηλαδή, δεν υπάρχουν σαφείς προϋποθέσεις ικανοποίησης, όπως σημειώνω στα άρθρα μου).

Όπως οι περισσότεροι φιλοθέτες και σχεδόν όλοι οι επιστήμονες που κερδί φιλοσοφική, κάνει μοιραία λάθη στις πρώτες προτάσεις του - αποτυχία να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα σε σαφείς (δηλαδή, νόημα) τρόπους και το μόνο που ακολουθεί είναι ένα σπίτι των καρτών.

Ο Wittgenstein δήλωσε το θέμα με τη συνήθη αφοισακή λαμπρότητά του, γι' αυτό το επαναλαμβάνω ξανά.

«Πώς προκύπτει το φιλοσοφικό πρόβλημα σχετικά με τις νοητικές διεργασίες και τα κράτη και για τον συμπεριφορισμό; – Το πρώτο βήμα είναι αυτό που εντελώς διαφεύγει ειδοποίηση. Μιλάμε για διαδικασίες και κράτη και αφήνουμε τη φύση τους αναποφάσιστη. Κάποια στιγμή ίσως θα μάθουμε περισσότερα γι' αυτούς- νομίζουμε. Αλλά αυτό είναι ακριβώς αυτό που μας δεσμεύει σε ένα συγκεκριμένο τρόπο εξέτασης του θέματος. Γιατί έχουμε μια σαφή αντίληψη του τι σημαίνει να μάθουμε να γνωρίζουμε μια διαδικασία καλύτερα. (Η αποφασιστική κίνηση στο τέχνασμα επίκλησης έχει γίνει, και ήταν αυτό που νομίζαμε αρκετά αθώως). -Και τώρα η αναλογία που ήταν να μας κάνει να καταλάβουμε τις σκέψεις μας πέφτει σε κομμάτια. Έτσι,, πρέπει να αρνηθούμε την ακόμη ακατευόμενη διαδικασία στο ανεξερεύνητο μέσο. Και τώρα φαίνεται σαν να είχαμε αρνηθεί νοητικές διεργασίες. Και φυσικά δεν θέλουμε να τους αρνηθούμε. Π Ρι p308

Στις PG 259 λέει ότι ο πολιτισμός μας έχει κάνει ορθολογική ζώα! Πρόκειται για μια εκπληκτική άρνηση της ανθρώπινης (και ζωικής) φύσης (δηλαδή, της γενετικής και της εξέλιξης) που προέρχεται από το άτομο που έγραψε την «Επικίνδυνη Ιδέα του Δαρβίνου»!

Πιθανώς μιλά για την ιδέα του ότι είναι μνήμες εξαπλωθεί στο διάστημα (ο εγκέφαλος και άλλοι άνθρωποι) και ο χρόνος (σαν memes Dawkins ») που μας δίνουν επιλογές και ήθη και συνείδηση (γραμμή 6 από κάτω). Λέει συνείδηση είναι ένα χρήστη-interface, αλλά ποτέ δεν γίνεται σαφές ποιος ή πού είναι ο χρήστης και πώς διαπαφές με τον εγκέφαλο (θα πρέπει να υποφέρουν μέσω «Συνείδηση Επεξήγηση» για να διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει απάντηση ούτε εκεί). Αν και κάνει πολλές αναφορές στην εξελικτική και γνωστική ψυχολογία, χρησιμοποιεί σπάνια οποιαδήποτε από την ορολογία που έχει τρέχουσα για δεκαετίες (κοινωνικό μυαλό, διαισθητική ψυχολογία, συνασπιστική διαίσθηση κ.λπ.) και σαφώς δεν είναι εξοικειωμένος με τις περισσότερες από τις έννοιες. Αν εννοεί ότι πήραμε τις λεπτές λεπτομέρειες της ηθικής από τον πολιτισμό, αυτό είναι εντάξει, αλλά αυτό είναι το S2 κερασάκι στην

τούρτα και το κέικ S1 ψήθηκε από τα γονίδια.

Μας λένε επίσης εδώ ότι η E & A (με την οποία εννοεί εξέλιξη εδώ, αλλά και άλλα πράγματα αλλού) μας έχει δώσει τον εαυτό και ότι η γλώσσα δημιουργεί ένα νέο είδος συνείδησης και ηθικής. Είμαι βέβαιος ότι θα λάβει ελάχιστη συμφωνία επ' αυτού. Φαίνεται αρκετά σαφές ότι η συνείδηση και τα βασικά της ηθικής εξελίχθηκε σε πρωτεύοντα θηλαστικά (και νωρίτερα) πολύ πριν από την ομιλούμενη γλώσσα (αν και είναι πολύ αμφιλεγόμενο ως προς το πώς η γλώσσα εξελίχθηκε από τις δυνατότητες που υπάρχουν στον εγκέφαλο). Συνεχίζει "memes ηθική προέκυψε τυχαία μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν», η οποία θα ήταν εντάξει αν εννοούσε το κερασάκι στην τούρτα, αλλά εννοεί σαφώς την τούρτα! Και τότε λέει ότι το σημείο της ηθικής δεν είναι η επιβίωση των γονιδίων μας, η οποία είναι ένα καταπληκτικό (και εντελώς εσφαλμένη) πράγμα που λέει, ακόμη και αν ήταν μόνο αναφέρεται ο memes.

Στις 260 pg ισχυρίζεται ότι επειδή δεν κατανοούμε τις «bland dispositions μας να συνεργαστούμε», δεν σημαίνουν τίποτα για εμάς, αλλά είναι η λειτουργία των προτύπων μας (δηλαδή, αμοιβαία altruism προώθηση της χωρίς αποκλεισμούς φυσικής κατάστασης) που είναι τα πάντα για εμάς και για κάθε δράση όλων των ζώων. Όπως Dawkins πρόσφατα σημείωσε στα σχόλιά του σχετικά με την καταστροφική πρόσφατη εργασία E.O Wilson που υποστηρίζει το φαντασμείωση της «επιλογής ομάδας», η φυσική επιλογή είναι περιεκτική ικανότητα (δείτε την αναθεώρησή μου Wilson «η κοινωνική κατάκτηση της γης»). Υπάρχουν άφθονες αποδείξεις ότι αν ένα από τα πολλά «πρότυπα» μας έχει υποστεί βλάβη, ένα άτομο δεν μπορεί να λειτουργήσει σωστά ως κοινωνικό ον (π.χ., αυτισμός, κοινωνιοπάθεια, sczhizophrenia). Θα έλεγα ότι είναι η λειτουργία των προτύπων για διαισθητική ψυχολογία κ.λπ., τα οποία οδηγούν τους ανθρώπους όταν φιλοσοφούν στην counterintuitive απόψεις ότι δεν έχουμε συνείδηση και επιλογή.

Λέει επίσης εδώ ότι ήταν μία από τις σημαντικότερες εξελικτικές μεταβάσεις όταν μπορέσαμε να αλλάξουμε τις απόψεις μας και να αναλογιστούμε τους λόγους για αυτούς. Αυτό αντικατοπτρίζει και πάλι την έλλειψη κατανόησης της εξελικτικής ψυχολογίας. Δεν γνωρίζω καμία απόδειξη ότι οι βασικές ηθικές διαισθήσεις, όπως όλα τα πρότυπα, είναι προσβάσιμες στη συνείδηση, αλλά υπάρχει ένα τεράστιο έργο που δείχνει το αντίθετο. Μπορούμε να αποφασίσουμε εξαπάτηση μας ήταν δικαιολογημένη, ή να συγχωρήσει εξαπάτηση κάποιου άλλου, αλλά εξακολουθούμε να γνωρίζουμε ότι ήταν εξαπάτηση (δηλαδή, δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον κινητήρα). Υποψιάζομαι ότι οι πρόγονοί μου πριν από ένα εκατομμύριο χρόνια είχαν τα ίδια συναισθήματα στην ίδια κατάσταση, αλλά αυτό που συνέβη είναι ότι υπάρχουν τώρα πολλά άλλα πράγματα που μπορεί να ληφθούν ως σχετικά, και ότι μερικές φορές αυτά θα με οδηγήσει να ενεργήσει σε αντίθεση με τα συναισθήματά μου. Ένα άλλο ζήτημα είναι ότι, καθώς ο πολιτισμός αναπτύχθηκε, έπρεπε να λάβει πολλές σημαντικές ή «ηθικές αποφάσεις τύπου» για τις οποίες οι κινητήρες δεν εξελίχθηκαν για να δώσουν μια σαφή απάντηση.

Στις pg 267 λέει ότι τώρα αντικαθιστούμε «δωρεάν πλωτές λογικές μας» (πιθανώς

αντιστοιχεί σε αυτό που γνωστικοί ψυχολόγοι αποκαλούν πρότυπα ή μηχανές συμπεράσμα μας) με προβληματισμό και αμοιβαία πειθώ. Και στις 286 σελ φ.Μ. λέει ότι είναι η ανατροφή ενός παιδιού - απαιτητική και δίνοντας λόγους - που επηρεάζει την ηθική συλλογιστική. Και πάλι, απλά δεν έχει καμία κατανόηση του τι έχει συμβεί τα τελευταία 30 χρόνια της έρευνας - τα πρότυπα είναι έμφυτη S1 αυτοματισμούς και δεν μπορεί να αλλάξει με προβληματισμό ή ανατροφή. Στη συνέχεια, μας λένε και πάλι ότι η συνείδηση καθιστά τα ηθικά ζητήματα διαθέσιμα με την πάροδο του χρόνου στον εαυτό, η οποία αναλαμβάνει την ευθύνη. Δεν είναι πλέον συνεκτική ή αξιόπιστη με την επανάληψη.

Στις pg 289 έχει μια περίληψη κεφάλαιο που επαναλαμβάνει τις λανθασμένες έννοιες ότι είναι ο πολιτισμός που καθιστά δυνατή την αντανάκλαση και ότι η επιλογή εξαρτάται από την εκπαίδευση (μνήμη) και την ανταλλαγή. Είναι σαφές ότι δεν είναι ο πολιτισμός, αλλά οι κληρονομικές γνωστικές δομές που καθιστούν δυνατή την αντανάκλαση και την επιλογή και ότι ο πολιτισμός καθορίζει τις αποδεκτές ενέργειες και τις ανταμοιβές ή τις τιμωρίες τους. Στις 303 σελ. Φαίνεται επίσης να αγνοεί ότι υπάρχουν εκατοντάδες «πολιτιστικές» universals εμφυτεύονται στα γονίδια μας (π.χ. βλέπε Pinker του «The Blank Slate») και επίσης του κλασικού εγγράφου Searle του "Πώς να αντλήσει θα έπρεπε από είναι".

Ξεκινά συχνά σε αυτό που μοιάζει με αυτό πρόκειται να είναι μια καλή συζήτηση ορισμένων θεμάτων στην εξελικτική ψυχολογία, αλλά πάντα περιπλανιέται μακριά σε φιλοσοφικές argana και καταλήγει με περισσότερη σύγχυση. Αυτό συμβαίνει στις 261 σελ. Στις pg 262 προσπαθεί να εξηγήσει πώς ένα ESS (Evolutionarily Σταθερή Στρατηγική) μπορεί να παράγει ηθική. Η ιδέα του εδώ είναι ότι η γενετική «E & A» (δηλαδή, εξέλιξη) παράγει αμυδρό αντιλήψεις των ηθών και στη συνέχεια τον πολιτισμό (memetics) παράγει παραλλαγές και διευκρινίσεις. Θα έλεγα ότι όλοι γνωρίζουμε, και πολλές έρευνες έχουν καταστήσει σαφές, ότι συνήθως έχουμε πολύ σαφή αποτελέσματα από τις μηχανές συμπερασιόσεών μας και κατανοούμε μόνο αμυδρά σε ειδικές περιπτώσεις. Ο πολιτισμός αποφασίζει απλώς τι μπορούμε να κάνουμε για τα συναισθήματά μας.

Το τελευταίο μέρος του βιβλίου ασχολείται κυρίως με την ηθική ενοχή. Αναφέρεται στο νομικό κλασικό από Hart και Honore, το οποίο άρχισα να διαβάζω πριν από 30 χρόνια, δεδομένου ότι οι συντάκτες του επηρεάστηκαν βαθιά από Wittgenstein. Ο Ντένερ μας λέει ότι έχουμε τον έλεγχο της ηθικής μας και ότι η σκέψη για την ηθική θα μας βελτιώσει. Αλλά, δεν φαίνεται καμία δικαιολογία για την άποψη αυτή σε αυτό το βιβλίο. Δεν υπάρχει τίποτα εδώ για να βοηθήσει κανέναν να ξεφύγει από τις επιταγές του μυαλού μαϊμού και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι όταν ο βιομηχανικός πολιτισμός καταρρέει στον 22ο αιώνα οι άνθρωποι θα ενεργούν ως πρόγονοί τους έκανε 200.000 χρόνια πριν. Είναι μια δικαιολογημένη άποψη ότι εκείνοι που καταφέρνουν να ξεφύγουν το κάνουν ταξιδεύοντας σε ένα πνευματικό μονοπάτι που δεν έχει καμία σχέση με τη φιλοσοφία - και δεν υπάρχει ίχνος πνευματικότητας σε ολόκληρο το βιβλίο -- ένα άλλο σημείο αφήγησης θεωρώντας ότι πολλοί μυστικιστές έχουν συναρπαστικά πράγματα να πουν για τη λειτουργία του νου. Βρίσκω περισσότερη σοφία για το πώς να είναι ελεύθερη και ηθική σε οποιοδήποτε από τα

200 βιβλία και ταινίες osho από οπουδήποτε στη φιλοσοφία.

Όπως ήταν αναμενόμενο, κάποιος σπάνια βρίσκει πνευματικά και ηθικά προηγμένους ανθρώπους διδασκαλία στα πανεπιστήμια. Δεν υπάρχει κανένα σημάδι εδώ, ούτε σε τίποτα που έχει κάνει, ότι ο Ντένιτ είναι ηθικά ανώτερος. Μετά από 40 χρόνια σκέψης για την ηθική που εξαπολύει προσωπικές επιθέσεις κατά των επικριτών του ή αλαζονικά τους απορρίπτει. Φαίνεται σαφές ότι, όπως όλοι μας, είναι παγιδευμένος στα όρια των μηχανών συμπερασιάσεων του.

Λοιπόν, πόση ευκαιρία υπάρχει για να βελτιώσουμε την ηθική μας; Φαίνεται σαφές (π.χ., βλέπε Pinker του «The Blank Σχιστόλιθος») ότι το μεγαλύτερο μέρος της συμπεριφοράς μας είναι γενετική και το υπόλοιπο οφείλεται σε άγνωστους παράγοντες στο περιβάλλον μας, παρά την έντονη προσπάθεια των γονέων και των θρησκειών και των πολιτικών κομμάτων. Κατά μέσο όρο, ίσως το 5% της διακύμανσης της ηθικής συμπεριφοράς (οι διακυμάνσεις είναι το μόνο πράγμα που μπορούμε να μελετήσουμε) οφείλεται στις δικές μας προσπάθειες (πολιτισμός). Οι ηθικές επιλογές που έχουν μεγαλύτερη σημασία σήμερα είναι αυτές που επηρεάζουν τη μοίρα του κόσμου. Αλλά τα πρότυπά μας δεν εξελίχθηκαν για να αντιμετωπίσουν τον υπερπληθυσμό (εκτός από τη δολοφονία) και την αλλαγή του κλίματος (εκτός από τη μετακίνηση αλλού και τη δολοφονία οποιασδήποτε αντιπολίτευσης).

Πόσο αξιοσημείωτο θα ήταν αν μόνο ένα από τα εκατοντάδες εκατομμύρια μορφωμένους ανθρώπους στον κόσμο κατάφερε να καταλάβω τι συνείδηση ή επιλογή ή οποιοδήποτε διανοητικό φαινόμενο είναι πραγματικά (δηλαδή, πώς να περιγράψει νευροφυσιολογικές συσχετίσεις του). Και αν κάποιος το έκανε, θα περιμέναμε να είναι ένας επιστήμονας στην αιχμή της έρευνας χρησιμοποιώντας κάποιο εξωτικό εξοπλισμό fMRI και τις τελευταίες παράλληλες επεξεργασίες νευρωνικών δικτυωμένων fuzzy υπολογιστή λογική κλπ. Και αυτό θα σήμαινε μόνο ότι καθορίζουν τα νευρικά κυκλώματα και τη βιοχημεία / γενετική. Έτσι,, δεν μπορούν να απαντήσουν σε ερωτήσεις φιλοσοφίας (τα γλωσσικά παιχνίδια της περιγραφικής ψυχολογίας της ανώτερης τάξης σκέψης). Αλλά δεν χρειάζεται καμία απάντηση - όπως η ύπαρξη του χώρου, του χρόνου, της ύλης, είναι ακριβώς ο τρόπος που τα πράγματα είναι και η δουλειά του φιλοσόφου είναι να διευκρινίσει τα γλωσσικά παιχνίδια που μπορούμε να παίξουμε με αυτές τις λέξεις. Αλλά, ένας φιλόσοφος ή φυσιοθεραπείας απλά κάθεται εκεί σκέψης, έρχονται με μια επιστημονική λύση για το μεγαλύτερο επιστημονικό παζλ υπάρχει! Και μετά να γράψεις ένα ολόκληρο βιβλίο γι' αυτό χωρίς να το ελέγξεις πρώτα με τους σκεπτικιστές. Για να επιστρέψω στην προσφορά στην αρχή... Πράγματι -- αν και σαφώς Wittgenstein σκεφτόταν τη βαθιά σκέψη!

Αναθεώρηση είμαι ένας παράξενος βρόχος από Douglas Hofstadter (2007) (αναθεώρηση αναθεωρημένο 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

Πιό πρόσφατο κήρυγμα από την εκκλησία του φονταμενταλιστικού νατουραλισμού από τον πάστορα Hofstadter. Όπως και πολύ πιο διάσημο του (ή κακόφημο για την αδυσώπητη φιλοσοφικά λάθη του) το έργο Godel, Escher, Bach, έχει μια επιφανειακή αληθοφάνεια, αλλά αν κάποιος καταλαβαίνει ότι αυτό είναι αχαλίνωτη scientism που αναμινώνει πραγματικά επιστημονικά ζητήματα με φιλοσοφικές (δηλαδή, τα μόνα πραγματικά ζητήματα είναι ποια γλωσσικά παιχνίδια θα έπρεπε να παίξει), τότε σχεδόν όλο το ενδιαφέρον της εξαφανίζεται. Παρέχω ένα πλαίσιο για την ανάλυση που βασίζεται στην εξελικτική ψυχολογία και το έργο του Wittgenstein (δεδομένου ότι ενημερώθηκε σε πιο πρόσφατα γραπτά μου).

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

"Θα μπορούσε να ερωτηθεί απλά τι σημασία έχει η απόδειξη του Γκέντελ για το έργο μας. Γιατί ένα μαθηματικό δεν μπορεί να λύσει προβλήματα αυτού του είδους που μας προβληματίζει. - Η απάντηση είναι ότι η κατάσταση, στην οποία μια τέτοια απόδειξη μας φέρνει, μας ενδιαφέρει. "Τι να πούμε τώρα;" -Αυτό είναι το θέμα μας. Ωστόσο, queer ακούγεται, το καθήκον μου όσον αφορά την απόδειξη Gödel φαίνεται απλώς να αποτελείται από το να καταστεί σαφές τι μια τέτοια πρόταση, όπως: «Ας υποθέσουμε ότι αυτό θα μπορούσε να αποδειχθεί» μέσα στα μαθηματικά." Wittgenstein «Παρατηρήσεις στα ιδρύματα των μαθηματικών» p337(1956) (γραπτός το 1937).

«Οι θεωρήματα μου δείχνουν μόνο ότι η μηχανοποίηση των μαθηματικών, δηλαδή η εξάλειψη του νου και των αφηρημένων οντοτήτων, είναι αδύνατη, αν κάποιος θέλει να έχει μια ικανοποιητική βάση και σύστημα μαθηματικών. Δεν έχω αποδείξει ότι υπάρχουν μαθηματικά ερωτήματα που δεν μπορούν να αποφασιστούν για το ανθρώπινο μυαλό, αλλά μόνο ότι δεν υπάρχει μηχανή (ή τυφλός φορμαλισμός) που να μπορεί να αποφασίσει όλα τα αριθμητικά θεωρητικά ερωτήματα, (ακόμη και ενός πολύ ιδιαίτερου είδους) Δεν είναι η ίδια η δομή των αφαιρετικών συστημάτων που

απειλείται με φρένο, αλλά μόνο μια ορισμένη ερμηνεία της, δηλαδή η ερμηνεία της ως τυφλού φορμαλισμού.» Gödel "Συλλέγονται Έργα" Vol 5, p 176-177. (2003)

"Όλα τα συμπεράσματα πραγματοποιούνται a priori. Τα γεγονότα του μέλλοντος δεν μπορούν να συναχθούν από εκείνα του παρόντος. Δεισιδαιμονία είναι η πίστη στην αιτιώδη σχέση. Η ελευθερία της διαθήκης συνίσταται στο γεγονός ότι οι μελλοντικές ενέργειες δεν μπορούν να γίνουν γνωστές τώρα. Θα μπορούσαμε να τους γνωρίζουμε μόνο αν η αιτιότητα ήταν μια εσωτερική αναγκαιότητα, όπως αυτή της λογικής αφαίρεσης. - Η συνουσία της γνώσης και αυτό που είναι γνωστό είναι ότι της λογικής αναγκαιότητας. ("Α ξέρει ότι p είναι η περίπτωση" είναι παράλογο αν p είναι μια ταυτολογία.) Αν από το γεγονός ότι μια πρόταση είναι προφανής σε εμάς, δεν προκύπτει ότι είναι αλήθεια, τότε η προφανής δεν είναι δικαιολογία για την πίστη στην αλήθεια της." TLP 5.133--5.1363

"Τώρα, αν δεν είναι οι αιτιώτες συνδέσεις που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοιχτές μπροστά μας." Wittgenstein «Το μπλε βιβλίο» p6 (1933)

«Αισθανόμαστε ότι ακόμα και όταν έχουν απαντηθεί όλα τα πιθανά επιστημονικά ερωτήματα, τα προβλήματα της ζωής παραμένουν εντελώς ανέγγιχτα. Φυσικά, δεν υπάρχουν τότε ερωτήσεις, και αυτή η ίδια είναι η απάντηση." Γουίτγκενσταϊν 6.52 (1922)

Έχω διαβάσει περίπου 50 σχόλια αυτού του βιβλίου (ότι από την κβαντική φυσικός David Deutsch ήταν ίσως το καλύτερο) και κανένας από αυτούς δεν παρέχουν ένα ικανοποιητικό πλαίσιο, γι' αυτό θα προσπαθήσω να δώσω νέα σχόλια που θα είναι χρήσιμα, όχι μόνο για αυτό το βιβλίο, αλλά για οποιοδήποτε βιβλίο στις επιστήμες της συμπεριφοράς (η οποία μπορεί να περιλαμβάνει οποιοδήποτε βιβλίο, αν κάποιος αντιλαμβάνεται τις επιπτώσεις).

Όπως και η *lassic* Gödel του, Escher, Bach: Η αιώνια χρυσή πλεξούδα, και πολλά από τα άλλα γραπτά του, αυτό το βιβλίο από Hofstadter (X) προσπαθεί να βρει τους συσχετισμούς ή τις συνδέσεις ή τις αναλογίες που ρίχνουν το φως στη συνείδηση και όλη την ανθρώπινη εμπειρία. Όπως και στην GEB, ξοδεύει πολύ χρόνο εξηγώντας και σχεδιάζοντας αναλογίες με τα περίφημα θεωρήματα "ελλιπούς" του Γκέντελ, την "αναδρομική" τέχνη του Έσερ και τα "παράδοξα" της γλώσσας (αν και, όπως και με τους περισσότερους ανθρώπους, δεν βλέπει την ανάγκη να θέσει αυτούς τους όρους σε εισαγωγικά, και αυτός είναι ο πυρήνας του προβλήματος). Η ιδέα είναι ότι οι φαινομενικά παράξενες συνέπειές τους οφείλονται σε "παράξενους βρόχους" και ότι τέτοιοι βρόχοι είναι κατά κάποιο τρόπο λειτουργικοί στον εγκέφαλό μας. Ειδικότερα, μπορεί να «δώσουν» στον εαυτό μας, τον οποίο φαίνεται περίπου να εξισώνει με τη συνείδηση και τη σκέψη. Όπως με όλους, όταν αρχίζει να μιλάει για το πώς λειτουργεί το μυαλό του, πηγαίνει σοβαρά παραστρατημένος. Προτείνω ότι είναι στην εύρεση των λόγων για αυτό ότι το ενδιαφέρον για αυτό το βιβλίο, και τα γενικότερα σχόλια σχετικά με τη συμπεριφορά βρίσκεται.

Θα αντιπαραβώ τις ιδέες της ISL με εκείνες του φιλοσόφου (περιγραφικός ψυχολόγος της υψηλότερης σκέψης) Ludwig Wittgenstein (W), του οποίου τα σχόλια για την ψυχολογία, που γράφτηκε από το 1912 έως το 1951, δεν έχουν ξεπεραστεί ποτέ για το βάθος και τη διαύγεια τους. Είναι ένας μη αναγνωρισμένος πρωτοπόρος στην εξελικτική ψυχολογία (EP) και υπεύθυνος για την ανάπτυξη της σύγχρονης έννοιας της πρόθεσης. Σημείωσε ότι το θεμελιώδες πρόβλημα στη φιλοσοφία είναι ότι δεν βλέπουμε αυτόματες έμφυτες νοητικές διεργασίες μας και πώς αυτές δημιουργούν τα γλωσσικά μας παιχνίδια. Έδωσε πολλές απεικονίσεις (κάποιος μπορεί να θεωρήσει τις ολόκληρες 20.000 σελίδες nachlass του ως απεικόνιση), μερικές από τις για τις λέξεις όπως «είναι» και «αυτό, και σημείωσε ότι όλα τα πραγματικά βασικά ζητήματα γλιστρούν συνήθως κοντά χωρίς σχόλιο. Ένα σημαντικό σημείο που ανέπτυξε ήταν ότι η νέαρτλ όλη η εκ προθέσεως μας (κατάπροσέγγιση, η εξελικτική ψυχολογία μας (EP), ο ορθολογισμός ή η προσωπικότητα) είναι αόρατη σε μας και τέτοια μέρη όπως εισάγετε τη συνείδησή μας είναι κατά ένα μεγάλο μέρος eriphenomenal (δηλαδή, άσχετος με τη συμπεριφορά μας). Το γεγονός ότι κανείς δεν μπορεί να περιγράψει τις νοητικές διεργασίες τους με ικανοποιητικό τρόπο, ότι αυτό είναι καθολικό, ότι αυτές οι διαδικασίες είναι γρήγορες και αυτόματες και πολύ σύνθετες, μας λέει ότι αποτελούν μέρος των «κρυφών» γνωστικών ενοτήτων (πρότυπα ή μηχανές συμπεραίνου) που έχουν καθοριστεί σταδιακά στο DNA των ζώων για περισσότερα από 500 εκατομμύρια χρόνια. Παρακαλώ δείτε άλλα γραπτά μου για λεπτομέρειες.

Όπως σχεδόν σε όλα τα γραπτά που προσπαθεί να εξηγήσει τη συμπεριφορά (φιλοσοφία, ψυχολογία, κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, ιστορία, πολιτική, θεολογία, και ακόμη, όπως και με το H, μαθηματικά και φυσική), είμαι ένας Παράξενος Βρόχος (ISL) δεσμεύει αυτό το είδος λάθους (λήθη στην αυτοματότητά μας) συνεχώς και αυτό παράγει τους γρίφους που στη συνέχεια προσπαθεί να λύσει. Ο τίτλος της ISL περιλαμβάνει λέξεις που όλοι γνωρίζουμε, αλλά όπως σημείωσε ο W, οι χρήσεις λέξεων μπορούν να θεωρηθούν ως οικογένειες γλωσσικών παιχνιδιών (γραμματική) που έχουν πολλές αισθήσεις (χρήσεις ή έννοιες), το καθένα με τα δικά του πλαίσια. Γνωρίζουμε τι είναι αυτά στην πράξη, αλλά αν προσπαθήσουμε να τους περιγράψουν ή φιλοσοφώντας (θεωρία) γι' αυτούς, εμείς σχεδόν πάντα πάει παραστρατημένος και να πω πράγματα που μπορεί να φαίνεται να έχουν νόημα, αλλά η έλλειψη του πλαισίου για να τους δώσει νόημα.

Ποτέ δεν διασχίζει το μυαλό Hofstadter ότι τόσο "παράξενο" και "βρόχο" είναι έξω από το πλαίσιο και την έλλειψη κάθε σαφή αίσθηση (για να μην πω τίποτα για το "I" και "είμαι"!). Αν πάτε στη Wikipedia, θα βρείτε πολλές χρήσεις (παιχνίδια όπως w συχνά είπε) για αυτές τις λέξεις και αν κοιτάξετε γύρω στο ISL θα βρείτε τους αναφέρεται σαν να ήταν όλα ένα. Ομοίως, για τη "συνείδηση", την "πραγματικότητα", το "παράδοξο", το "αναδρομικό", το "αυτοαναφορικό", κλπ. Έτσι, είμαστε απελπιστικά ακυβέρνητο από την πρώτη σελίδα, όπως περίμενα από τον τίτλο. Ένας βρόχος σε ένα σχοινί μπορεί να έχει μια πολύ σαφή αίσθηση και επιπλέον ένα διάγραμμα ενός βρόχου ανατροφοδοτήσεων κυβερνήτη μηχανών ατμού, αλλά τι γίνεται με τους βρόχους στα μαθηματικά και το μυαλό; Η δεν βλέπει το "πιο παράξενο βρόχο" όλων-ότι χρησιμοποιούμε τη συνείδησή μας, τον εαυτό μας και τη θέληση να αρνηθούν τον εαυτό τους!

Όσον αφορά τα διάσημα θεωρήματα του Γκέντελ, με ποια έννοια μπορούν να είναι βρόχοι; Αυτό που είναι σχεδόν καθολικά υποτίθεται ότι δείχνουν είναι ότι ορισμένα βασικά είδη μαθηματικών συστημάτων είναι ελλιπή, με την έννοια ότι υπάρχουν "αλήθεια" θεωρήματα του συστήματος των οποίων η "αλήθεια" (η ατυχής λέξη μαθηματικοί συνήθως υποκαθιστούν την εγκυρότητα) ή "παραποίηση (αναπηρία) δεν μπορεί να αποδειχθεί στο σύστημα. Αν και το H δεν σας λέει, αυτά τα θεωρήματα είναι λογικά ισοδύναμα με την "ελλιπή" λύση του Τούρινγκ για το περίφημο πρόβλημα ανάσχεσης για υπολογιστές που εκτελούν κάποιο αυθαίρετο υπολογισμό. Ξοδεύει πολύ χρόνο εξηγώντας την αρχική απόδειξη του Γκέντελ, αλλά παραλείπει να αναφέρει ότι άλλοι βρήκαν στη συνέχεια πολύ μικρότερες και απλούστερες αποδείξεις της «ελλιπούς» στα μαθηματικά και απέδειξαν πολλές σχετικές έννοιες. Αυτό που κάνει εν συντομία αναφέρω είναι ότι του σύγχρονου μαθηματικού Gregory Chaitin-ένας δημιουργός με Κοιμογορον και άλλοι της Αλγοριθμικής Θεωρίας Πληροφοριών - ο οποίος έχει δείξει ότι η εν λόγω "ελλιπής" ή "τυχαιότητα" (όρος Chaitin του - αν και αυτό είναι ένα άλλο παιχνίδι), είναι πολύ πιο εκτεταμένη από ό, τι μακρά σκέψη, αλλά δεν σας λέει ότι τόσο τα αποτελέσματα του Γκέντελ όσο και του Τούρινγκ είναι επακόλουθα του θεωρήματος του Τσαϊτίν και μια ς περίπτωση "αλγοριθμικής τυχαιότητας". Θα πρέπει να ανατρέξετε στις πιο πρόσφατες γραπτές του Chaitin, όπως "Ο Αριθμός Ωμέγα (2005)", καθώς ο μόνος διαιτητής του Hofstadter στον Chaitin είναι 20 ετών (αν και ο Chaitin δεν έχει περισσότερη κατανόηση των μεγαλύτερων θεμάτων εδώ -δηλαδή, έμφυτη ς πρόθεσης ως πηγή των γλωσσικών παιχνιδιών στα μαθηματικά-- από ό,τι ο H και μοιράζεται τη φαντασία του "Σύμπαν είναι υπολογιστής").

Hofstadter παίρνει αυτό το "ελλιπής" (μια άλλη λέξη (εννοιολογική) παιχνίδι έξω από το πλαίσιο) να σημαίνει ότι το σύστημα είναι αυτο αναφορική ή "Isopy" και "παράξενο". Δεν είναι σαφές γιατί έχουν θεωρήματα που φαίνεται να είναι (ή είναι) αλήθεια (δηλαδή, έγκυρη) στο σύστημα, αλλά δεν μπορεί να αποδειχθεί σε αυτό, καθιστά ένα βρόχο ούτε γιατί αυτό χαρακτηρίζεται ως παράξενο ούτε γιατί αυτό έχει οποιαδήποτε σχέση με οτιδήποτε άλλο.

Αποδείχθηκε αρκετά πειστικά από Wittgenstein στη δεκαετία του 1930 (δηλαδή, λίγο μετά την απόδειξη Gödel του) ότι ο καλύτερος τρόπος για να δούμε αυτή την κατάσταση είναι ως ένα τυπικό γλωσσικό παιχνίδι (αν και ένα νέο για τα μαθηματικά κατά το χρόνο)-δηλαδή, η "αληθινή αλλά υπρογνώσιμη" θεωρήματα είναι "αλήθεια" σε μια διαφορετική έννοια (δεδομένου ότι απαιτούν νέα αξιώματα για να τους αποδείξει). Ανήκουν σε ένα διαφορετικό σύστημα, ή όπως θα έπρεπε τώρα να πούμε, σε ένα διαφορετικό σκόπιμο πλαίσιο. Δεν ελλιπής, δεν βρόχοι, δεν αυτοαναφοράς και σίγουρα δεν είναι παράξενο! M: «Η πρόταση του Γκέντελ, η οποία διεκδικεί κάτι για τον εαυτό της, δεν αναφέρει τον εαυτό της» και «Θα μπορούσε να ειπωθεί: Ο Γκέντελ λέει ότι πρέπει επίσης να είναι σε θέση να εμπιστευτεί μια μαθηματική απόδειξη όταν κάποιος θέλει να την συλλάβει πρακτικά, ως απόδειξη ότι το προτασιακό μοτίβο μπορεί να κατασκευαστεί σύμφωνα με τους κανόνες της απόδειξης; H: μια μαθηματική πρόταση πρέπει να είναι σε θέση να σχεδιαστεί ως μια πρόταση μιας γεωμετρίας που είναι πραγματικά εφαρμόσιμη στον εαυτό της. Και αν κάποιος το κάνει αυτό, βγαίνει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις δεν είναι δυνατόν να

βασίζονται σε μια απόδειξη." (RFM p336). Αυτές οι παρατηρήσεις δίνουν μόλις έναν υπαινιγμό στο βάθος των ιδεών του W στη μαθηματική πρόθεση, η οποία άρχισε με τα πρώτα γραπτά του το 1912 αλλά ήταν εμφανέστερη στα γραπτά του στη δεκαετία του '30 και τη δεκαετία του '40. W θεωρείται ως μια δύσκολη και αδιαφανής συγγραφέας λόγω της αφορισμού, τηλεγραφικό ύφος του και συνεχή άλματα περίπου με σπάνια και να παρατηρήσετε ότι έχει αλλάξει τα θέματα, ούτε πράγματι ποιο είναι το θέμα, αλλά αν κάποιος ξεκινά με μόνο έργο συλ βιβλίο του-το Μπλε και Καφέ Βιβλία - και καταλαβαίνει ότι εξηγεί πώς εξελίχθηκε υψηλότερη σκέψη μας λειτουργεί, όλα θα γίνουν σαφή στην επίμονη.

W διαλέξεις για τα θέματα αυτά στη δεκαετία του 1930 και αυτό έχει τεκμηριωθεί σε πολλά από τα βιβλία του. Υπάρχουν περαιτέρω σχόλια στα γερμανικά σε nachlass του (μερικά από τα προηγούμενως διαθέσιμα μόνο σε \$1000 cdrom αλλά τώρα, όπως σχεδόν όλες τις εργασίες του, στους χείμαρρους p2p, libgen, io και b-ok.org. Καναδός φιλόσοφος Victor Rodych έχει γράψει πρόσφατα δύο άρθρα σχετικά με W και Gödel στο περιοδικό Erkenntnis και 4 άλλα για W και μαθηματικά, τα οποία πιστεύω ότι αποτελούν μια οριστική περίληψη του W και τα θεμέλια των μαθηματικών. Θέτει για να ξεκουραστούν το παρελθόν δημοφιλής αντίληψη ότι W δεν κατανοούν την ελλiptή (και πολλά άλλα σχετικά με την ψυχολογία των μαθηματικών). Στην πραγματικότητα, στο βαθμό που μπορώ να δω W είναι ένα από τα πολύ λίγα μέχρι σήμερα που κάνει (και δεν περιλαμβάνει Gödel! - αν και δείτε διεισδυτική σχόλιο του αναφέρεται παραπάνω). Σχετικές μορφές "παράδοξο" που ασκούν H (και αμέτρητες άλλες) τόσο πολύ συζητήθηκε εκτενώς από W με παραδείγματα στα μαθηματικά και τη γλώσσα και μου φαίνεται μια φυσική συνέπεια της αποσπασματική εξέλιξη των συμβολικών ικανοτήτων μας που εκτείνεται επίσης στη μουσική, την τέχνη, τα παιχνίδια κλπ. Εκείνοι που επιθυμούν αντίθετες απόψεις θα τους βρείτε παντού και όσον αφορά το W και τα μαθηματικά, μπορούν να συμβουλευθούν Chihara στη φιλοσοφική αναθεώρηση V86, p365-81 (1977). Έχω μεγάλο σεβασμό για Chihara (είμαι ένας από τους λίγους που έχουν διαβάσει του "Μια διαρθρωτική Λογαριασμός των Μαθηματικών" κάλυψη για την κάλυψη), αλλά αποτυγχάνει σε πολλά βασικά θέματα, όπως οι εξηγήσεις W του παράδοξα ως αναπόφευκτη και σχεδόν πάντα αβλαβείς πτυχές του EK μας.

Χρόνια μετά έκανα αυτή την αρχική αναθεώρηση έγραψα ένα για Yanofsky του «Πέρα από τα όρια της σκέψης» και στις επόμενες παραγράφους επαναλαμβάνω εδώ τα σχόλια σχετικά με την ελλiptή που έκανα εκεί. Στην πραγματικότητα, η συνολική αναθεώρηση είναι σχετική, ιδίως οι παρατηρήσεις σχετικά με wolpert.

Όσον αφορά τον Γκόντελ και την «ελλiptή», αφού η ψυχολογία μας όπως εκφράζεται σε συμβολικά συστήματα όπως τα μαθηματικά και η γλώσσα είναι «τυχαία» ή «ελλiptής» και γεμάτη εργασίες ή καταστάσεις («προβλήματα») που έχουν αποδειχθεί αδύνατα (δηλαδή, δεν έχουν λύση-βλ. παρακάτω) ή των οποίων η φύση είναι ασαφής, φαίνεται αναπόφευκτο ότι όλα όσα προέρχονται από αυτό –π.χ. φυσική και μαθηματικά) θα είναι «ελλiptή» επίσης. Αφαικ το πρώτο από αυτά σε αυτό που ονομάζεται τώρα Κοινωνική Επιλογή Θεωρία ή Θεωρία Αποφάσεων (τα οποία είναι συνεχής με τη μελέτη της λογικής και της συλλογιστικής και της φιλοσοφίας) ήταν το

περίφημο θεωρήματος του Kenneth Arrow πάνω από 60 χρόνια πριν, και υπήρξαν πολλές από τότε. Υ σημειώνει μια πρόσφατη αδυναμία ή απόδειξη ελλιπής σεδύο-πρόσωπο θεωρία παιχνιδι. Σε αυτές τις περιπτώσεις, μια απόδειξη δείχνει ότι αυτό που μοιάζει με μια απλή επιλογή που αναφέρεται σε απλά αγγλικά δεν έχει καμία λύση.

Αν και δεν μπορεί κανείς να γράψει ένα βιβλίο για τα πάντα, θα ήθελα Yanofsky να αναφέρω τουλάχιστον τέτοια διάσημα "παράδοξα" όπως η Ωραία Κοιμωμένη (διαλύεται από Rupert Read), πρόβλημα Newcomb (διαλύεται από Wolpert) και Doomsday, όπου αυτό που φαίνεται να είναι ένα πολύ απλό πρόβλημα, είτε δεν έχει μία σαφή απάντηση, ή αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολο να βρεθεί ένα. Ένα βουνό της λογοτεχνίας υπάρχει σε δύο "ελλιπή" θεωρήματα Godel και πιο πρόσφατη εργασία Chaitin, αλλά νομίζω ότι τα γραπτά W στη δεκαετία του '30 και του '40 είναι οριστική. Αν και shanker, Mancosu, Floyd, Μάριον, Rodych, Gefwert, Ράιτ και άλλοι έχουν κάνει διορατική δουλειά, είναι μόλις πρόσφατα ότι η μοναδικά διεισδυτική ανάλυση του W των γλωσσικών παιχνιδιών που παίζονται στα μαθηματικά έχουν διευκρινιστεί από Floyd (π.χ., «Διαγώνιο επιχείρημα Wittgenstein-μια παραλλαγή στον Κάντορα και Turing»), Berto (π.χ., «Παράδοξο Godel και λόγοι Wittgenstein, και «Wittgenstein στην ελλιπή έννοια κάνει την παρασυνεπή αίτηση» και το βιβλίο «Υπάρχει κάτι για Godel », και Rodych (π.χ., Wittgenstein και Godel: οι πρόσφατα δημοσιευμένες παρατηρήσεις», «Παρεξήγηση Gödel: Νέα επιχειρήματα για Wittgenstein», «Νέες παρατηρήσεις από Wittgenstein» και το άρθρο του στην σε απευθείας σύνδεση εγκυκλοπαίδεια του Στάνφορντ της φιλοσοφίας «Φιλοσοφία Wittgenstein των μαθηματικών»). Ο Berto είναι ένας από τους καλύτερους πρόσφατους φιλοσόφους, και εκείνοι με το χρόνο μπορεί να επιθυμούν να συμβουλευθούν πολλά άλλα άρθρα και βιβλία του, συμπεριλαμβανομένου του τόμου που συν-επιμελήθηκε για την παρασυνέπεια (2013). Το έργο του Rodych είναι απαραίτητο, αλλά μόνο δύο από μια ντουζίνα περίπου έγγραφα είναι δωρεάν online με τη συνήθη αναζήτηση, αλλά φυσικά είναι όλα δωρεάν online αν κάποιος ξέρει πού να κοιτάξει (π.χ., libgen.io και b-ok.org).

Berto σημειώνει ότι W αρνήθηκε επίσης τη συνοχή των μεταμαθηματικών - δηλαδή, η χρήση από Godel ενός μεταθεωτή για να αποδείξει το θεωρή του, πιθανώς λογιστικά για την "περιβόητη" ερμηνεία του θεωρήματος Godel ως παράδοξο, και αν δεχτούμε το επιχείρημά του, νομίζω ότι είμαστε αναγκασμένοι να αρνηθεί την ευκρίνεια των μεταγλωσσικών, μεταθεϊές και meta στιδήςποτε άλλο. Πώς μπορεί να είναι ότι τέτοιες έννοιες (λέξεις) όπως τα μεταμαθηματικά και incompleteness, που γίνονται αποδεκτές από τα εκατομμύρια (και μάλιστα διεκδικούνται από όχι λιγότερο από Penrose, Hawking, Dyson et al για να αποκαλύψουν τις θεμελιώδεις αλήθειες για το μυαλό μας ή το σύμπαν) είναι ακριβώς απλές παρανοήσεις για το πώς η γλώσσα λειτουργεί; Δεν είναι η απόδειξη σε αυτή την πουτίγκα ότι, όπως τόσες πολλές "αποκαλυπτικές" φιλοσοφικές έννοιες (π.χ., το μυαλό και θα ως ψευδαισθήσεις-Dennett, Carruthers, το Churchlands κ.λπ.), δεν έχουν καμία πρακτική επίπτωση απολύτως; Berto συνοψίζει όμορφα: "Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, δεν είναι δυνατόν ότι η ίδια ακριβώς πρόταση ... αποδεικνύεται ότι είναι εκφράσιμη, αλλά αδιανόητη, σε ένα επίσημο σύστημα... και αποδεδειγμένα αληθής (σύμφωνα με την

προαναφερθείσα υπόθεση συνέπειας) σε ένα διαφορετικό σύστημα (το μετα-σύστημα). Αν, όπως υποστήριξε ο Wittgenstein, η απόδειξη καθορίζει την ίδια την έννοια της αποδεδειγμένης ποιητής, τότε δεν είναι δυνατόν η ίδια πρόταση (δηλαδή, μια πρόταση με την ίδια έννοια) να είναι αδικαστή σε ένα επίσημο σύστημα, αλλά αποφασίζεται σε ένα διαφορετικό σύστημα (το μετα-σύστημα) ... Το Wittgenstein έπρεπε να απορρίψει και την ιδέα ότι ένα επίσημο σύστημα μπορεί να είναι syntactically ελλιπές, και η πλατωνική συνέπεια ότι κανένα επίσημο σύστημα που αποδεικνύει μόνο τις αριθμητικές αλήθειες δεν μπορεί να αποδείξει όλες τις αριθμητικές αλήθειες. Εάν τα αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν την έννοια των αριθμητικών ποιητών, τότε δεν μπορούν να υπάρχουν ελλιπή συστήματα, όπως δεν μπορεί να υπάρχουν ελλιπείς σημασίες." Και περαιτέρω "Ασυνεπής αριθμητική, δηλαδή, μη κλασική αριθμητική βασίζεται σε μια παρασυνεπή λογική, είναι σήμερα μια πραγματικότητα. Αυτό που είναι πιο σημαντικό, τα θεωρητικά χαρακτηριστικά αυτών των θεωρών ταιριάζουν ακριβώς με μερικές από τις προαναφερθείσες διαισθήσεις wittgensteinian ... Η ασυνέπεια τους τους επιτρέπει επίσης να ξεφύγουν από το Πρώτο Θεωρήματα του Γκόντελ, και από το αποτέλεσμα της ανικανότητας της Εκκλησίας: τογ είναι, δηλαδή, αποδεδειγμένα πλήρες και αποφασιστικό. Συνεπώς, πληρούν ακριβώς το αίτημα του Wittgenstein, σύμφωνα με το οποίο δεν μπορούν να υπάρξουν μαθηματικά προβλήματα που μπορούν να διατυπωθούν ουσιαστικά στο πλαίσιο του συστήματος, αλλά τα οποία οι κανόνες του συστήματος δεν μπορούν να αποφασίσουν. Ως εκ τούτου, η decidability της παρασυνεπής αριθμητικής εναρμονίζεται με μια γνώμη Wittgenstein διατήρησε throughout φιλοσοφική καριέρα του."

W απέδειξε επίσης το μοιραίο λάθος σε σχετικά με τα μαθηματικά ή τη γλώσσα ή τη συμπεριφορά μας σε γενικές γραμμές ως ένα ενιαίο συνεκτικό λογικό «σύστημα», και όχι ως ετερόκλητο των κομματιών που συναρμολογούνται από τις τυχαίες διαδικασίες της φυσικής επιλογής. "Godel μας δείχνει μια ασάφη στην έννοια των «μαθηματικών», η οποία υποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα μαθηματικά θεωρείται ότι είναι ένα σύστημα" και μπορούμε να πούμε (contra σχεδόν όλοι) ότι είναι το μόνο που Godel και Chaitin δείχνουν. W σχολίασε πολλές φορές ότι «αλήθεια» στα μαθηματικά σημαίνει αξιώματα ή τα θεωρήματα που προέρχονται από αξιώματα, και «ψευδή» σημαίνει ότι κάποιος έκανε λάθος στη χρήση των ορισμών, και αυτό είναι εντελώς διαφορετικό από εμπειρικά θέματα όπου κάποιος εφαρμόζει μια δοκιμή. W συχνά σημειωθεί ότι για να είναι αποδεκτή ως μαθηματικά με τη συνήθη έννοια, πρέπει να είναι χρησιμοποιήσιμο σε άλλες αποδείξεις και πρέπει να έχει πραγματικές εφαρμογές κόσμο, αλλά ούτε συμβαίνει με την ελλιπή του Godel. Δεδομένου ότι δεν μπορεί να αποδειχθεί σε ένα συνεπές σύστημα (εδώ Peano Αριθμητική, αλλά μια πολύ ευρύτερη αρένα για Chaitin), δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αποδείξεις και, σε αντίθεση με όλα τα «υπόλοιπα» της PA δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ούτε στον πραγματικό κόσμο. Όπως σημειώνει ο Ρόντιχ "... Το Wittgenstein υποστηρίζει ότι ένας επίσημος λογισμός είναι μόνο ένας μαθηματικός λογισμός (δηλαδή, μια μαθηματική γλώσσα-παιχνίδι) εάν έχει μια εξωσυστημική εφαρμογή σε ένα σύστημα των ενδεχόμενων προτάσεων (π.χ., στη συνηθισμένη μέτρηση και τη μέτρηση ή στη φυσική) ..." Ένας άλλος τρόπος για να το πούμε αυτό είναι ότι κάποιος χρειάζεται ένα ένταλμα για να εφαρμόσει την κανονική χρήση λέξεων όπως «απόδειξη», «πρόταση»,

«αλήθεια», «ελλιπής», «αριθμός», και «μαθηματικά» σε ένα αποτέλεσμα στο κουβάρι των παιχνιδιών που δημιουργούνται με «αριθμούς» και «συν» και «μείον» πινακίδες κ.λπ., και με «Ελλιπή» αυτό το ένταλμα λείπει. Ο Ρόντιχ το συνοψίζει αξιοθαύμαστα. "Στο λογαριασμό του Wittgenstein, δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως ένας ελλιπής μαθηματικός λογισμός επειδή 'στα μαθηματικά, όλα είναι αλγόριθμος [και σύνταξη] και τίποτα δεν σημαίνει [σημασιολογία]..."

W έχει σχεδόν το ίδιο να πω για διαγώνιος cantor και που θεωρία. "Εξέταση της διαγώνιας διαδικασίας shews σας ότι η έννοια του «πραγματικού αριθμού» έχει πολύ λιγότερη αναλογία με την έννοια «βασικό αριθμό» από εμάς, που παραπλανώνται από ορισμένες αναλογίες, τείνουν να πιστεύουν" και πολλά άλλα σχόλια (βλέπε Rodych και Floyd).

Σε κάθε περίπτωση, φαίνεται ότι το γεγονός ότι το αποτέλεσμα του Γκέντελ είχε μηδενικό αντίκτυπο στα μαθηματικά (εκτός από το να σταματήσει τους ανθρώπους από το να προσπαθούν να αποδείξουν την πληρότητα!) Θα έπρεπε να έχει προειδοποιήσει τον H για τον ευτελισμό του και την «παραδοξότητα» της προσπάθειας να γίνει βάση για σιδήποτε. Προτείνω να θεωρηθεί ως ένα άλλο εννοιολογικό παιχνίδι που μας δείχνει τα όρια της ψυχολογίας μας. Φυσικά, όλα τα μαθηματικά, η φυσική και η ανθρώπινη συμπεριφορά μπορούν να ληφθούν με αυτόν τον τρόπο.

Ενώ για το θέμα του W, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ένα άλλο έργο που H ξοδεύει πολύ χρόνο για είναι Whitehead και κλασικό Russell της μαθηματικής λογικής "Principia Mathematica", κυρίως δεδομένου ότι ήταν τουλάχιστον εν μέρει υπεύθυνη για το έργο του Γκέντελ που οδηγεί σε θεωρήματα του. W είχε πάει από την αρχή φοιτητής λογική Russell για το δάσκαλό του σε περίπου ένα χρόνο, και Russell τον είχε επιλέξει να ξαναγράψει το Principia. Αλλά W είχε μεγάλες επιφυλάξεις σχετικά με το σύνολο του έργου (και το σύνολο της φιλοσοφίας, όπως αποδείχθηκε) και, όταν επέστρεψε στη φιλοσοφία στη δεκαετία του '30, έδειξε ότι η ιδέα της ίδρυσης μαθηματικών (ή ορθολογισμού) για τη λογική ήταν ένα βαθύ λάθος. W είναι ένας από τους πιο διάσημους φιλοσόφους του κόσμου και έκανε εκτεταμένα σχόλια σχετικά με Gödel και τα θεμέλια των μαθηματικών και του νου? είναι πρωτοπόρος στο EK (αν και κανείς δεν φαίνεται να το συνειδητοποιούν αυτό)? ο ανακαληπτής του βασικού περιγράμματος και της λειτουργίας της υψηλότερης σκέψης τάξη και πολλά άλλα, και είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι Dennett & H, μετά από μισό αιώνα μελέτης, είναι εντελώς αγνοεί τις σκέψεις του μεγαλύτερου διαισθητικό ψυχολόγων των εποχών (αν και έχουν σχεδόν 8 δισεκατομμύρια για την εταιρεία). Υπάρχει, όπως ορισμένοι έχουν παρατηρήσει, μια συλλογική αμνησία σχετικά με W όχι μόνο στην ψυχολογία (για την οποία τα έργα του θα πρέπει να είναι στην καθολική υπηρεσία ως κείμενα και εγχειρίδια εργαστήριο), αλλά σε όλες τις επιστήμες συμπεριφοράς, συμπεριλαμβανομένων, εκπληκτικά, φιλοσοφία.

Η σύνδεση του H με τον Daniel Dennett (D), ένας άλλος διάσημος μπερδεμένος συγγραφέας στο μυαλό, σίγουρα δεν έχει κάνει τίποτα για να τον βοηθήσει να μάθει νέες προοπτικές στα σχεδόν 30 χρόνια από την GEB. Παρά το γεγονός ότι d έχει

γράψει ένα βιβλίο για την πρόθεση (ένα πεδίο το οποίο, στη σύγχρονη εκδοχή του, δημιουργήθηκε ουσιαστικά από w), Η φαίνεται να μην έχουν καμία γνωριμία με αυτό σε όλα. Αντιλήψεις που οδηγούνσε απομνημονεύματα, τροφοδοτώντας τις διαθέσεις (κλίσεις)(όροι W, που χρησιμοποιούνται επίσης από Searle, αλλά αποκαλούμενος «propositional τοποθετήσεις από άλλους) όπως η πίστη και η υπερβολαβία, που δεν είναι διανοητικές καταστάσεις και δεν έχουν καμία ακριβή διάρκεια κ.λπ./, είναι βαρυσήμαντες πρόοδοι στην κατανόηση πώς το μυαλό μας λειτουργεί, το οποίο W ανακάλυψε στη δεκαετία του '20, αλλά με τα νήματα που επιστρέφουν στα γραπτά του πριν από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο.

Η Αιώνια Χρυσή Πλεξούδα δεν πραγματοποιείται από τον Η να είναι έμφυτη Εξελικτική Ψυχολογία μας, τώρα, 150 χρόνια καθυστέρησης (δηλαδή, από τον Δαρβίνο), να γίνει ένα αναπτυσσόμενο πεδίο που είναι η τήξη της ψυχολογίας, γνωστική επιστήμη, οικονομικά, κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, πολιτικές επιστήμες, θρησκεία, μουσική (π.χ., G. Mazzola του "The Topos of Music"-topos είναι υποκατάστατα για σύνολα, ένα από τα μεγάλα βιβλία της επιστήμης (ψυχολογία) του 21ου αιώνα, αν και είναι ανίδεος για W και τα περισσότερα από τα σημεία σε αυτό), την αναθεώρηση, τα μαθηματικά, τη φυσική και τη λογοτεχνία. Η έχει αγνοήσει ή απέρριψε πολλά πρόσωπα θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει ως μεγαλύτερους δασκάλους μας στη σφαίρα του νου-W, Βούδας, John Lilly, John Searle, Osho, Adi Da (δείτε του "Το γόνατο της ακρόασης"), Αλέξανδρος Shulgin και αμέτρητες άλλες. Η συντριπτική πλειοψηφία των ιδεών από τη φιλοσοφία, καθώς και εκείνες από την κβαντική φυσική, πιθανότητα, διαλογισμό, ΕΡ, γνωστική ψυχολογία και ψυχεδελικά δεν ποσοστό ακόμη και μια περαστική αναφορά εδώ (ούτε στα περισσότερα φιλοσοφικά γραπτά των επιστημόνων).

Αν και υπάρχουν μερικά καλά βιβλία στη βιβλιογραφία του, υπάρχουν πολλοί που θα θεωρούσα ως τυποποιημένες αναφορές και τις εκατοντάδες των σημαντικών εργασιών στη γνωστική επιστήμη, το ΕΡ, τα μαθηματικά και την πιθανότητα, και τη φιλοσοφία του μυαλού και της επιστήμης που δεν είναι εκεί (ούτε στα άλλα γραπτά του). Snirring του σε Searle είναι ασήμαντο και άσκοπο-την απογοήτευση κάποιου που δεν έχει καμία κατανόηση των πραγματικών ζητημάτων. Κατά την εκτίμησή μου, ούτε Η ούτε κάποιος άλλος έχει παράσχει έναν πειστικό λόγο για να απορρίψει το επιχείρημα κινεζική δωμάτιο (το πιο διάσημο άρθρο στον τομέα αυτό) ότι οι υπολογιστές δεν σκέφτονται (ΔΕΝ ότι δεν μπορούν ποτέ να κάνουν κάτι που θα μπορούσαμε να θέλουμε να καλέσετε σκέψης-που Searle παραδέχεται είναι δυνατή). Και Searle έχει (κατά την άποψή μου) διοργάνωσε και επέκτεινε το έργο w σε βιβλία όπως "Η κατασκευή της κοινωνικής πραγματικότητας" και "Ορθολογισμός σε δράση"-λαμπρή summations της οργάνωσης του HOT (υψηλότερη σκέψη τάξη-δηλαδή, η πρόθεση)-σπάνια βιβλία φιλοσοφίας μπορείτε να κάνετε ακόμη και τέλεια αίσθηση του τη στιγμή που θα μεταφράσει μια μικρή ορολογία στα αγγλικά! Η, D και αμέτρητους άλλους στη γνωστική επιστήμη και AI είναι εξοργισμένοι με Searle επειδή είχε την τιμητική να αμφισβητήσει (καταστρέψει-θα έλεγα) βασική φιλοσοφία τους-η Υπολογιστική Θεωρία του Νου (CTM) σχεδόν πριν από 30 χρόνια και συνεχίζει να επισημάνω αυτό (αν και μπορεί κανείς να πει ότι W κατέστρεψε πριν υπήρχε). Φυσικά,, (σχεδόν) όλοι απορρίπτουν το κινεζικό δωμάτιο ή το αγνοούν απλά, αλλά

το επιχείρημα είναι, κατά την άποψη πολλών, αναπάντητο. Το πρόσφατο άρθρο του Shani (Minds and Machines V15, p207- 228(2005)) είναι μια ωραία περίληψη της κατάστασης με αναφορές στο εξαιρετικό έργο του Bickhard για το θέμα αυτό. Bickhard έχει αναπτύξει επίσης μια φαινομενικά πιο ρεαλιστική θεωρία του νου που χρησιμοποιεί θερμοδυναμική καμία, στη θέση των εννοιών Hofstadter της σκόπιμης ψυχολογίας που χρησιμοποιούνται εκτός των πλαισίων που απαιτούνται για να τους δώσει αίσθηση.

Λίγοι συνειδητοποιούν ότι W και πάλι αναμένεται ο καθένας για τα θέματα αυτά με πολλά σχόλια σχετικά με αυτό που τώρα αποκαλούμε CTM, AI ή μηχανική νοημοσύνη, και μάλιστα έκανε πειράματα σκέψης με πρόσωπα που κάνουν "μεταφράσεις" στα κινεζικά. Είχα παρατηρήσει αυτό (και αμέτρητες άλλες στενές ομοιότητες με το έργο Searle), όταν ήρθα μετά χαρτί Diane Proudfoot για W και το κινεζικό δωμάτιο στο βιβλίο "Απόψεις στο κινεζικό δωμάτιο" (2005). Κάποιος μπορεί επίσης να βρει πολλούς πολύτιμους λίθους σχετικούς με αυτά τα ζητήματα στην έκδοση του διαμαντιού Coza των σημειώσεων που λαμβάνονται στις πρόωρες διαλέξεις του W στα μαθηματικά «Διαλέξεις Wittgenstein στα θεμέλια των μαθηματικών, Καίμπριτζ 1934 (1976). Το "Παρατηρήσεις του W για τα Θεμέλια των Μαθηματικών" καλύπτει παρόμοιο έδαφος. Ένας από τους πολύ λίγους που έχει ερευνήσει τις απόψεις w σε αυτό λεπτομερώς είναι Christopher Gewert, το του οποίου άριστο πρωτοποριακό βιβλίο «Wittgenstein στα μυαλά, τις μηχανές και τα μαθηματικά» (1995), αγνοείται σχεδόν παγκοσμίως. Αν και έγραφε πριν υπάρξει οποιαδήποτε σοβαρή σκέψη σχετικά με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές ή τα ρομπότ, W συνειδητοποίησε ότι το βασικό ζήτημα εδώ είναι πολύ απλή---υπολογιστές έλλειψη ψυχολογίας (και ακόμη και 70 χρόνια αργότερα έχουμε μόλις μια ένδειξη πώς να τους δώσει ένα), και είναι μόνο στο πλαίσιο ενός όντος με μια πλήρως ανεπτυγμένη πρόθεση ότι η διάθεση όρους όπως η σκέψη, πιστεύοντας κλπ. and as usual he summed it all up -Είναι εμπειρική δήλωση; Όχι. Λέμε μόνο για ένα ανθρώπινο ον και τι είναι σαν αυτό που σκέφτεται. Το λέμε επίσης από κούκλες και χωρίς αμφιβολία και για πνεύματα. Κοίτα τη λέξη "να σκέφτεσαι" σαν εργαλείο." (Φιλοσοφικές Έρευνες p113). Εκτός πλαισίου, πολλά από τα σχόλια του W μπορεί να φαίνονται ανούσια ή απλά λάθος, αλλά ο οξυδερκής θα διαπιστώσει ότι συνήθως ξεπληρώνουν παρατεταμένη αντανάκλαση – δεν ήταν ανόητος κανενός.

Hofstadter, σε όλα τα γραπτά του, ακολουθεί την κοινή τάση και κάνει ένα μεγάλο μέρος των «παραδόξων», τα οποία θεωρεί ως αυτο αναφορές, recursions ή βρόχους, αλλά υπάρχουν πολλές «ασυνέπειες» στη σκόπιμη ψυχολογία (μαθηματικά, γλώσσα, αντίληψη, τέχνη κ.λπ.) και δεν έχουν καμία επίδραση, όπως η ψυχολογία μας εξελίχθηκε για να τους αγνοήσει. Έτσι, "παράδοξα" όπως "αυτή η πρόταση είναι ψευδής" μόνο να μας πει ότι "αυτό" δεν αναφέρεται στον εαυτό της ή αν προτιμάτε ότι αυτό είναι ένα από απείρως πολλές ρυθμίσεις των λέξεων που στερούνται μια σαφή αίσθηση. Κάθε συμβολικό σύστημα που έχουμε(δηλαδή, γλώσσα, μαθηματικά, τέχνη, μουσική, παιχνίδια κ.λπ.) θα έχει πάντα τομείς σύγκρουσης, αδιάλυτα ή αντιδιαισθητικά προβλήματα ή ασαφείς ορισμούς. Ως εκ τούτου, έχουμε τα θεωρήματα του Γκέντελ, το παράδοξο του ψεύτη, τις ασυνέπειες στη θεωρία των σκηνών, τα διλήμματα των κρατουμένων, τη νεκρή/ζωντανή γάτα του Schrodinger, το

πρόβλημα του Newcomb, τις ανθρωποπικές αρχές, τις μπαϊεστικές στατιστικές, σημειώνει ότι δεν μπορείς να ηγήσεις μαζί ή χρώματα που δεν μπορείς να αναμειχθείς μαζί και κανόνες που δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο ίδιο παιχνίδι. Ένα σύνολο υποβιομηχανιών στο πλαίσιο της Θεωρίας Αποφάσεων, Συμπεριφορικά Οικονομικά, Θεωρία Παιχνιδιών, Φιλοσοφία, Ψυχολογία και Κοινωνιολογία, Δίκαιο, Πολιτικές Επιστήμες κ.λπ., ακόμη και τα Ιδρύματα Φυσικής και Μαθηματικών (όπου είναι συνήθως μεταμφιεσμένος ως Φιλοσοφία της Επιστήμης) έχει προκύψει η οποία ασχολείται με ατελείωτες παραλλαγές στο "πραγματικό" (π.χ., κβαντική μηχανική) ή σκηνοθετημένη (π.χ., πρόβλημα Του Newcomb-βλέπε Ανάλυση V64, p187- 89 (2004)) καταστάσεις όπου η ψυχολογία μας -εξελίχθηκε μόνο για να πάρει τα τρόφιμα, να βρει συντρόφους και να αποφύγει να γίνει γεύμα-δίνει αμφίσημα αποτελέσματα, ή απλά αναλύεται. (

Ουσιαστικά κανένας από εκείνους που γράφουν τις εκατοντάδες των άρθρων και των αμέτρητων βιβλίων σε αυτά τα ζητήματα που εμφανίζονται ετησίως φαίνονται ενήμεροι μελετούν τα όρια της έμφυτης ψυχολογίας μας και ότι Wittgenstein τους προέβλεψε συνήθως κατά περισσότερο από μισό αιώνα. Συνήθως, πήρε το θέμα του παράδοξου στο όριο, επισημαίνοντας την κοινή εμφάνιση του παράδοξου στη σκέψη μας, και επέμεινε ότι ακόμη και οι ασυνέπειες δεν ήταν ένα πρόβλημα (αν και Turing, παρακολουθούν τις τάξεις του, διαφώνησε), και προέβλεψε την εμφάνιση των ασυνεπή λογικά συστήματα. Δεκαετίες αργότερα, dialetheic λογικές εφευρέθηκαν και Ιερέας στο πρόσφατο βιβλίο του για αυτούς έχει καλέσει τις απόψεις W prescient. Αν θέλετε μια καλή πρόσφατη αναθεώρηση ορισμένων από τους πολλούς τύπους παραδοξότητες γλώσσα (αν και χωρίς επίγνωση ότι W πρωτοστάτησε αυτό στη δεκαετία του 1930 και σε μεγάλο βαθμό αθώος από κάθε κατανόηση της εκ προθέσεως πλαίσιο) βλέπε Rosenkranz και Sarkohi του "Κοινοτοπίες κατά paradox" στο Erkenntnis V65, p319-41 (2006). Η εμφάνιση πολλών άρθρων που σχετίζονται με το W σε αυτό το περιοδικό είναι η πιο κατάλληλη, καθώς ιδρύθηκε στη δεκαετία του '30 από λογικούς θετικιστές των οποίων η Βίβλος ήταν tractus Logico Philosophicus του W. Φυσικά, υπάρχει επίσης ένα περιοδικό αφιερωμένο στον W και πήρε το όνομά του από το πιο διάσημο έργο του, "Φιλοσοφικές Έρευνες".

Η, σύμφωνα με σχεδόν καθολική πρακτική, αναφέρεται συχνά στις «πεποιθήσεις» μας για «εξηγήσεις» της συμπεριφοράς, αλλά η κοινή ψυχολογία μας δεν στηρίζεται στην πεποίθηση-έχουμε ακριβώς την ευαισθητοποίηση και τους πόνους και γνωρίζουμε από τη βρεφική ηλικία ότι τα ζώα είναι συνειδητοί, αυτοκινούμενοι παράγοντες που είναι διαφορετικοί από τα δέντρα και τους βράχους. Η μητέρα μας δεν μας διδάσκει ότι περισσότερο από τη μητέρα ενός σκύλου κάνει και δεν μπορούσε να μας διδάξει! Και, αν αυτό είναι κάτι που μαθαίνουμε, τότε θα μπορούσαμε να διδάξουμε ένα παιδί (ή ένα σκυλί) ότι ένα πουλί και έναβράχο είναι πραγματικά το ίδιο είδος του πράγματος (δηλαδή, να αγνοήσει έμφυτη σκόπιμη ψυχολογία).

W σαφώς και επανειλημμένα σημείωσε την υποπροσδιορισμό όλων των εννοιών μας (π.χ., δείτε τα σχόλιά του σχετικά με την προσθήκη και την ολοκλήρωση της σειράς σε Παρατηρήσεις σχετικά με τα θεμέλια των Μαθηματικών), η οποία διέταξε να γίνει

έμφυτη τους (δηλαδή, η εξέλιξη έπρεπε να λύσει αυτό το πρόβλημα, θυσιάζοντας αμέτρητες quadrillions των πλασμάτων των οποίων τα γονίδια δεν έκανε τις σωστές επιλογές).

Σήμερα αυτό καλείται συνήθως το πρόβλημα της συνδυαστικής έκρηξης και συχνά επισημαίνεται από εξελικτικούς ψυχολόγους ως αδιάσειστα στοιχεία για την έμφυτη, αγνοώντας ότι w τους αναμένεται από πάνω από 50 χρόνια.

Έμφυτη ψυχολογία μας δεν στηρίζεται σε "πεποιθήσεις" όταν είναι σαφές ότι δεν υπόκειται σε δοκιμή ή αμφιβολία ή αναθεώρηση (π.χ., προσπαθήστε να δώσετε μια αίσθηση για να "Πιστεύω ότι είμαι ανάγνωση αυτής της αναθεώρησης" και σημαίνει (δηλαδή, βρείτε μια πραγματική χρήση στην κανονική ζωή μας για) κάτι διαφορετικό από το "Είμαι ανάγνωση αυτής της αναθεώρησης"). Ναι, υπάρχουν πάντα παράγωγες χρήσεις οποιασδήποτε πρότασης, συμπεριλαμβανομένης αυτής, αλλά αυτές είναι παρασιτικές για την κανονική χρήση. Πριν από κάθε "εξηγήσεις" (πραγματικά μόνο σαφείς περιγραφές, όπως Σημείωσε Ο W) είναι δυνατόν, πρέπει να είναι σαφές ότι η προέλευση της συμπεριφοράς μας βρίσκονται στα αξιώματα της έμφυτης ψυχολογίας μας, τα οποία αποτελούν τη βάση για κάθε κατανόηση, και ότι η φιλοσοφία, τα μαθηματικά, η λογοτεχνία, η επιστήμη, και η κοινωνία είναι πολιτιστικές επεκτάσεις τους.

Dennett (και όποιος μπαίνει στον πειρασμό να τον ακολουθήσει-δηλαδή, ο καθένας) αναγκάζεται σε ακόμη πιο παράξενες αξιώσεις από τον σκεπτικισμό του (γιατί ισχυρίζονται ότι είναι ένα αραιά καλυμμένο μυστικό όλων των μειωτές ότι είναι σκεπτικιστές στην καρδιά-δηλαδή, πρέπει να αρνηθεί την «πραγματικότητα» των πάντων). Στο βιβλίο του "Η Σκόπιμη Στάση" και άλλα γραπτά προσπαθεί να εξαλείψει αυτή την ενοχλητική ψυχολογία που βάζει τα ζώα σε μια διαφορετική κατηγορία από τους υπολογιστές και το «φυσικό σύμπαν» συμπεριλαμβάνοντας την έμφυτη εξελιγμένη πρόθεση μας με την παραγόμενη πρόθεση των πολιτιστικών δημιουργιών μας (π.χ., θερμόμετρα, pc και αεροπλάνα) σημειώνοντας ότι είναι τα γονίδιά μας, και έτσι τελικά η φύση (δηλαδή, το σύμπαν), και όχι εμείς ότι "πραγματικά" έχει πρόθεση, και έτσι είναι όλα "που προέρχονται". Είναι σαφές ότι κάτι δεν πάει καλά εδώ! Κάποιος σκέφτεται αμέσως ότι πρέπει έπειτα επίσης να είναι αληθινό ότι δεδομένου ότι η φύση και τα γονίδια παράγουν τη φυσιολογία μας, δεν πρέπει να υπάρξει καμία ουσιαστική διαφορά μεταξύ της καρδιάς μας και ενός τεχνητού που κάνουμε από το πλαστικό. Για τη μεγαλύτερη κωμωδία μειωτοποίησης τα τελευταία χρόνια δείτε Wolfram του "Ένα νέο είδος της επιστήμης" που μας δείχνει πώς το σύμπαν και όλες τις διαδικασίες και τα αντικείμενα της είναι πραγματικά μόνο "υπολογιστές" και "υπολογισμός" (το οποίο δεν αντιλαμβάνεται είναι εκ προθέσεως έννοιες που δεν έχουν νόημα εκτός από την ψυχολογία μας και ότι δεν έχει ΚΑΜΙΑ δοκιμή για να διακρίνει έναν υπολογισμό από ένα noncomputation-δηλαδή, αυτός εξαλείφει την ψυχολογία από τον ορισμό).

Κάποιος βλέπει ότι Dennett δεν αντιλαμβάνεται τα βασικά ζητήματα της πρόθεσης από τον τίτλο του βιβλίου του. Η ψυχολογία μας δεν είναι μια στάση ή απόδοση ή να θέσει για τον εαυτό μας, ή αλλάοντας 'της ψυχικής ζωής, περισσότερο από ό, τι είναι

μια "στάση" που κατέχουν φορείς. Ένα μικρό παιδί ή ένα σκυλί δεν υποθέτει ή υποθέτει και δεν μπορεί και δεν θα μπορούσε να μάθει ότι οι άνθρωποι και τα ζώα είναι πράκτορες με μυαλό και επιθυμίες και ότι είναι θεμελιωδώς διαφορετικά από τα δέντρα και τους βράχους και τις λίμνες. Ξέρουν (ζωντανά) αυτές τις έννοιες (κοινή ψυχολογία) από τη γέννηση και αν αποδυναμώνουν, το θάνατο ή την τρέλα supervene.

Αυτό μας φέρνει και πάλι στο W που είδε ότι οι προσπάθειες μείωσης για να βασίσουν την κατανόηση στη λογική ή τα μαθηματικά ή τη φυσική ήταν ασυνάρτητες. Μπορούμε να δούμε μόνο από την άποψη της έμφυτης ψυχολογίας μας, εκ των οποίων είναι όλες επεκτάσεις. Η ψυχολογία μας είναι αυθαίρετη μόνο με την έννοια ότι μπορεί κανείς να φανταστεί τρόπους με τους οποίους μπορεί να είναι διαφορετική, και αυτό είναι το σημείο του W εφευρίσκει περίεργα παραδείγματα γλωσσικών παιχνιδιών (δηλαδή, εναλλακτικές έννοιες (γραμματικές) ή μορφές ζωής). Με αυτόν τον τρόπο, βλέπουμε τα όρια της ψυχολογίας μας. Η καλύτερη συζήτηση που έχω δει για φανταστικά σενάρια W είναι αυτή του Andrew Peach στο PI 24: p299-327 (2004).

Μου φαίνεται ότι ο W ήταν ο πρώτος που κατάλαβε λεπτομερώς (με το σεβασμό στον Kant) ότι η ζωή μας βασίζεται στην εξελιγμένη ψυχολογία μας, η οποία δεν μπορεί να αμφισβητηθεί χωρίς να χάσει νόημα. Αν κάποιος αρνείται τα αξιώματα των μαθηματικών, δεν μπορεί κανείς να παίξει το παιχνίδι. Κάποιος μπορεί να τοποθετήσει ένα ερωτηματικό μετά από κάθε αξίωμα και κάθε θέλω να προέρχεται από αυτά, αλλά ποιο είναι το σημείο; Φιλόσοφοι, θεολόγοι και το κοινό πρόσωπο μπορεί να παίξει σε αυτό το παιχνίδι εφ' όσον δεν το παίρνουν στα σοβαρά. Τραυματισμός, θάνατος, φυλακή ή τρέλα θα έρθουν γρήγορα σε αυτούς που το κάνουν. Προσπαθήστε να αρνηθείτε ότι διαβάζετε αυτήν την σελίδα ή ότι αυτά είναι τα δύο χέρια σας ή υπάρχει ένας κόσμος έξω από το παράθυρό σας. Η προσπάθεια να τεθεί σε ένα εννοιολογικό παιχνίδι στο οποίο αυτά τα πράγματα μπορούν να αμφισβητηθούν προϋποθέτει το παιχνίδι της γνώσης τους-και δεν μπορεί να υπάρξει μια δοκιμή για τα αξιώματα της ψυχολογίας μας-πια από ό, τι για εκείνους των μαθηματικών (που προέρχονται, όπως W έδειξε, από διαισθητικό έννοιες μας) - είναι ακριβώς αυτό που είναι. Για να πηδήξεις πρέπει να υπάρχει κάποιο μέρος για να σταθείς. Αυτό είναι το πιο βασικό γεγονός της ύπαρξης, και όμως, είναι μια αξιοσημείωτη συνέπεια της ψυχολογίας μας είναι αυτοματοποιημένη ότι είναι το πιο δύσκολο πράγμα για εμάς να δούμε.

Είναι ένα διασκεδαστικό θέαμα πράγματι να παρακολουθήσουν τους ανθρώπους (ο καθένας, δεν είναι μόνο φιλόσοφοι) που προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν διαισθητική ψυχολογία τους (το μόνο εργαλείο που έχουμε) για να ξεφύγει από τα όρια της διαισθητικής ψυχολογίας μας. Πώς θα είναι δυνατόν; Πώς θα βρούμε κάποιο πλεονεκτικό σημείο που μας επιτρέπει να δούμε το μυαλό μας στην εργασία και με ποια δοκιμασία θα ξέρουμε ότι το έχουμε; Πιστεύουμε ότι αν σκεφτούμε αρκετά σκληρά ή αποκτήσουμε αρκετά γεγονότα μπορούμε να πάρουμε μια άποψη της "πραγματικότητας" που άλλοι δεν έχουν. Αλλά υπάρχει λόγος να πιστεύουμε ότι τέτοιες προσπάθειες είναι ασυνάρτητες και μας απομακρύνουν περισσότερο από τη

σαφήνεια και τη λογική. W είπε πολλές φορές με πολλούς τρόπους ότι πρέπει να έρθει πάνω από αυτή την λαχτάρα για "σαφήνεια", η ιδέα της σκέψης *underlaid* από "κρυσταλλική λογική", η ανακάλυψη της οποίας θα "εξηγήσει" τη συμπεριφορά μας και τον κόσμο μας και να αλλάξει την άποψή μας για το τι είναι να είσαι άνθρωπος.

"Όσο πιο στενά εξετάζουμε την πραγματική γλώσσα, τόσο πιο έντονη γίνεται η σύγκρουση μεταξύ αυτής και της απαίτησής μας. (Για την κρυσταλλική καθαρότητα της λογικής δεν ήταν, φυσικά, αποτέλεσμα της έρευνας: ήταν μια απαίτηση.)" PI 107

Κατά την επιστροφή του στη φιλοσοφία το 1930 είπε:

"Η λανθασμένη αντίληψη στην οποία θέλω να αντιταχθώ σε αυτή τη συνοχή είναι η ακόλουθη, ότι μπορούμε να ανακαλύψουμε κάτι εντελώς νέο. Αυτό είναι λάθος. " αλήθεια είναι ότι έχουμε ήδη τα πάντα, και ότι τα έχουμε πραγματικά παρόντα. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε τίποτα. Κάνουμε τις κινήσεις μας στη σφαίρα της γραμματικής της συνηθισμένης γλώσσας μας, και αυτή η γραμματική είναι ήδη εκεί. Έτσι, έχουμε ήδη τα πάντα και δεν χρειάζεται να περιμένουμε για το μέλλον". (Waismann "Ludwig Wittgenstein and the Vienna Circle (1979) p183 and in his Zettel P 312-314

«Εδώ ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα αξιοσημείωτο και χαρακτηριστικό φαινόμενο στη φιλοσοφική έρευνα: η δυσκολία---Θα μπορούσα να πω--- δεν είναι αυτή της εξεύρεσης της λύσης, αλλά μάλλον της αναγνώρισης ως λύσης κάτι που μοιάζει σαν να ήταν μόνο μια προκαταρκτική για αυτό. Έχουμε ήδη πει τα πάντα. ---Δεν υπάρχει τίποτα που προκύπτει από αυτό, δεν αυτό το ίδιο είναι η λύση!"

"Αυτό συνδέεται, πιστεύω, με μας κακώς περιμένουμε μια εξήγηση, ενώ η λύση της δυσκολίας είναι μια περιγραφή, αν του δώσουμε τη σωστή θέση στις σκέψεις μας. Αν σταθούμε σε αυτό, και δεν προσπαθήσουμε να ξεπεράσουμε."

Μερικοί να το βρούν επίσης χρήσιμο να διαβάσουν «γιατί δεν υπάρχει καμία αφαιρετική λογική του πρακτικού λόγου» στην θαυμάσια «ορθολογισμού Searle στη δράση» (2001). Απλά αντικαταστήστε τις άφεσες φράσεις του «επιβάλλουν όρους ικανοποίησης σε συνθήκες ικανοποίησης» «συσχετίζουν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο μετακινώντας τους»-- δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και κάνοντας, και το «μυαλό του στον κόσμο» και «ο κόσμος στο μυαλό κατευθύνσεις της τακτοποίησης» από «η αιτία προέρχεται από τον κόσμο» και «η αιτία προέρχεται από το μυαλό».

Ένα άλλο βασικό ελάττωμα στο H (και σε όλη την επιστημονική ομιλία, η οποία περιλαμβάνει τη φιλοσοφία, δεδομένου ότι είναι ψυχολογία πολυθρόνα) αφορά τις έννοιες των εξηγήσεων ή αιτιών. Έχουμε λίγα προβλήματα στην κατανόηση πώς αυτές οι έννοιες λειτουργούν στο κανονικό πλαίσιο τους, αλλά η φιλοσοφία δεν είναι ένα κανονικό πλαίσιο. Είναι απλώς άλλες οικογένειες των εννοιών (συχνά ονομάζεται γραμματική ή γλωσσικά παιχνίδια από W και περίπου ισοδύναμο με γνωστικές ενότητες, μηχανές συμπεράσμα, πρότυπα ή αλγόριθμοι) που περιλαμβάνει EP μας (περίπου, η εκ προθέσεως μας), αλλά, από το πλαίσιο, αισθανόμαστε υποχρεωμένοι

να τα προβάλλει πάνω στον κόσμο και να δούμε "αιτία" ως ένα παγκόσμιο δίκαιο της φύσης που καθορίζει τα γεγονότα. Όπως είπε ο W, πρέπει να αναγνωρίσουμε σαφείς περιγραφές ως απαντήσεις που τερματίζουν την αναζήτηση για τις τελικές "εξηγήσεις".

Αυτό μας παίρνει πίσω στο σχόλιό μου σχετικά με το γιατί οι άνθρωποι πηγαίνουν παραστρατημένοι όταν προσπαθούν να "εξηγήσει" τα πράγματα. Και πάλι, αυτό συνδέεται στενά με κρίσεις, θεωρία αποφάσεων, υποκειμενική πιθανότητα, λογική, κβαντική μηχανική, αβεβαιότητα, θεωρία πληροφοριών, Bayesian συλλογιστική, η δοκιμή Wason, η anthropic αρχή ((Bostrum "Η Ανθρωπολογική Αρχή" (2002)) και συμπεριφοριστική οικονομία, για να αναφέρουμε μερικά. Δεν υπάρχει χώρος εδώ για να μπει στη φωλιά αυτού του αρουραίου στενά συνδεδεμένες πτυχές της έμφυτης ψυχολογίας μας, αλλά θα μπορούσε κανείς να θυμηθεί ότι ακόμη και σε προ-Tractatus γραπτά του, Wittgenstein σχολίασε ότι τιδέατης αιτιώδους αναγκαιότητας δεν είναι μια δεισιδαιμονία, αλλά η πηγή της δεισιδαιμονίας. Προτείνω ότι αυτή η φαινομενικά τετριμμένη παρατήρηση είναι ένα από τα πιο βαθιά του -W δεν δόθηκε στην κοινοτοπία ούτε στην απροσεξία. Ποια είναι η «αιτία» της Μεγάλης Έκρηξης ή ένα ηλεκτρόνιο που βρίσκεται σε ένα συγκεκριμένο «μέρος» ή «τυχασιότητα» ή χάος ή ο «νόμος» της βαρύτητας; Αλλά υπάρχουν περιγραφές που μπορούν να χρησιμεύσουν ως απαντήσεις. Έτσι, η αισθάνεται όλες τις ενέργειες πρέπει να προκληθεί και "υλικό" και έτσι, με τον φίλο του D και την εύθυμη μπάντα των υλιστών μειωτικοί, αρνείται θα, αυτο και συνείδηση. Ο D αρνείται ότι τους αρνείται, αλλά τα γεγονότα μιλούν από μόνα τους. Το βιβλίο του "Συνείδηση Επεξήγηση" είναι κοινώς αναφέρεται ως "Συνείδηση Denied" και ήταν περίφημα αναθεωρηθεί από Searle ως "Συνείδηση Επεξήγηση Away".

Αυτό είναι ιδιαίτερα περίεργο στην περίπτωση του H, όπως ο ίδιος ξεκίνησε ένας φυσικός και ο πατέρας του κέρδισε το βραβείο Νόμπελ στη φυσική, έτσι θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί ότι θα πρέπει να γνωρίζει τα διάσημα έγγραφα του Αϊνστάιν, Rodolsky και Rosen και von Neumann στη δεκαετία του 20 και του '30, στην οποία εξήγησε πώς κβαντική μηχανική δεν είχε νόημα χωρίς ανθρώπινη συνείδηση (και μια ψηφιακή αφαίρεση δεν θα κάνει καθόλου). Στην ίδια περίοδο άλλοι συμπεριλαμβανομένων Jeffreys και de Finetti έδειξαν ότι η πιθανότητα είχε νόημα μόνο ως υποκειμενική (δηλαδή, ψυχολογική) μέθοδος και στενούς φίλους Wittgenstein του John Maynard Keynes και Frank Ramsey πρώτα σαφώς εξισώνονται λογική με ορθολογισμό, και Popper και άλλοι σημείωσε την ισοδυναμία της λογικής και της πιθανότητας και κοινές ρίζες τους στον ορθολογισμό. Υπάρχει μια τεράστια βιβλιογραφία σχετικά με τις σχέσεις αυτών των κλάδων και τη σταδιακή ανάπτυξη της κατανόησης ότι είναι όλες πτυχές της έμφυτης ψυχολογίας μας. Όσοι ενδιαφέρονται θα μπορούσε να ξεκινήσει με τον πωλήσεις άρθρο στο εγχειρίδιο της Φιλοσοφικής Λογικής 2ο Ed. Vol 9 (2002), δεδομένου ότι θα τους εισαγάγει επίσης σε αυτή την εξαιρετική πηγή, τώρα επεκτείνεται σε περίπου 20 τόμους (όλα σε p2p libgen.io και b-ok.org).

Ramsey ήταν ένας από τους λίγους από το χρόνο του, ο οποίος ήταν σε θέση να κατανοήσει τις ιδέες w και σε σπερματικά έγγραφα του 1925-26 δεν ανέπτυξε μόνο

πρωτοποριακές ιδέες Keynes »σχετικά με υποκειμενική πιθανότητα, αλλά και επεκτάθηκε ιδέες W από το Tractatus και συνομιλίες και επιστολές στην πρώτη επίσημη δήλωση του τι αργότερα έγινε γνωστή ως αντικατασταστική σημασιολογία ή την αντικατάσταση ερμηνεία των λογικών quantifiers. (Βλέπε το άρθρο leblanc στο εγχειρίδιο της φιλοσοφικής λογικής 25ο ς Ed. V2, p53- 131 (2002)). Ο πρόωρος θάνατος του Ράμσεϊ, όπως αυτοί των W, Von Neumann και Turing, ήταν μεγάλες τραγωδίες, καθώς ο καθένας από αυτούς μόνος και σίγουρα μαζί θα είχε αλλάξει το πνευματικό κλίμα του 20ου αιώνα σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό. Αν είχαν ζήσει, θα μπορούσαν κάλλιστα να έχουν συνεργαστεί, αλλά όπως ήταν, μόνο W συνειδητοποίησε ότι ανακάλυπτε πτυχές της έμφυτης ψυχολογίας μας. W και Turing ήταν και οι δύο καθηγητές του Κάιμπριτζ διδασκαλία τάξεις σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών-αν και W από τη θέση που στηρίζεται σε αδήλωτα αξιώματα της έμφυτης ψυχολογίας μας και Turing από τη συμβατική άποψη ότι ήταν ένα θέμα λογικής που στάθηκε από μόνη της. Αν αυτές οι δύο ομοφυλοφιλικές ιδιοφυΐες εμπλακούν στενά, ίσως να ακολούθησαν καταπληκτικά πράγματα.

Νομίζω ότι ο καθένας έχει αυτές τις "αποπληθωριστικές" τάσεις μείωσης, γι 'αυτό προτείνω αυτό οφείλεται στις προεπιλογές των διαισθητικών ενότιες ψυχολογίας που είναι προκατειλημμένη για την ανάθεση αιτίες όσον αφορά τις ιδιότητες των αντικειμένων, και πολιτιστικά φαινόμενα που μπορούμε να δούμε και στην ανάγκη μας για γενικότητα. Οι κινητήρες συμπερασιάς μας κατατάσσουν καταναγκαστικά και αναζητούν την πηγή όλων των φαινομένων. Όταν αναζητούμε αιτίες ή εξηγήσεις, έχουμε την τάση να κοιτάζουμε προς τα έξω και να πάρουμε την άποψη του τρίτου προσώπου, για την οποία έχουμε εμπειρικές δοκιμές ή κριτήρια, αγνοώντας την αυτόματη αόρατη λειτουργία του μυαλού μας, για τις οποίες δεν έχουμε τέτοιες δοκιμές (μια άλλη αρένα που πρωτοστάτησε ο W πριν από περίπου 75 χρόνια). Όπως σημειώνεται εδώ, ένα από τα W παίρνει σε αυτό το καθολικό "φιλοσοφικό" πρόβλημα ήταν ότι μας λείπει η ικανότητα να αναγνωρίζουν κανονική διαισθητικό εξηγήσεις μας ως τα όρια της κατανόησής μας, συγχέοντας την αδοκίμαστη και αδιαμφισβήτητη αξιώματα του Συστήματος 1 ψυχολογία μας με γεγονότα του κόσμου που μπορούμε να διερευνήσει, τεμαχίσει και να εξηγήσει μέσω του Συστήματος 2. Αυτό δεν αρνείται την επιστήμη, μόνο την ιδέα ότι θα παρέχει την "αληθινή" και "πραγματική" έννοια της "πραγματικότητας".

Υπάρχει μια απέραντη λογοτεχνία στις αιτίες και τις εξηγήσεις έτσι θα αναφερθώ μόνο στο άριστο άρθρο Jeffrey Hershfield «Cognitivism και επεξηγηματική σχετικότητα» καναδικό J. της φιλοσοφίας V28 p505-26 (1998) και στο βιβλίο Garfinkel «μορφές εξήγησης» (1981). Αυτή η λογοτεχνία είναι γρήγορα συγχωνεύοντας με εκείνους για την επιστημολογία, πιθανότητα, λογική, θεωρία παιχνιδιών, συμπεριφοριστική οικονομία, και η φιλοσοφία της επιστήμης, η οποία φαίνεται σχεδόν εντελώς άγνωστη στο Η. Από τις εκατοντάδες των πρόσφατων βιβλίων και χιλιάδες άρθρα, μπορεί κανείς να ξεκινήσει σε αυτό με τα βιβλία Nancy Cartwright, τα οποία παρέχουν ένα μερικό αντίδοτο για την "Φυσική και Μαθηματικά Rule the Universe" αυταπάτη. Ή, μπορεί κανείς να ακολουθήσει μόνο τους δεσμούς μεταξύ ορθολογισμού, αιτιότητας, πιθανότητα, πληροφορίες, νόμους της φύσης, κβαντική μηχανική, ντετερμινισμός, κ.λπ. Ένας τρόπος για να ξετάσουμε ISL είναι ότι τα

ελαττώματά της μας υπενθυμίζουν ότι οι επιστημονικοί νόμοι και εξηγήσεις είναι αδύναμες και διφορούμενες επεκτάσεις της έμφυτης ψυχολογίας μας και όχι, όπως ή θα το είχε, το αντίθετο.

Είναι ένα περίεργο και σπάνια παρατηρήσει το γεγονός ότι η σοβαρή μειωτές αρνούνται πρώτα την ψυχολογία, αλλά, προκειμένου να λογοδοτήσουν για αυτό (δεδομένου ότι υπάρχει σαφώς κάτι που παράγει την ψυχική και κοινωνική ζωή μας), αναγκάζονται σε στρατόπεδο με το κενό slaters (όλοι μας πριν έχουμε εκπαιδευτεί), οι οποίοι αποδίδουν ψυχολογία στον πολιτισμό ή σε πολύ γενικές πτυχές της νοημοσύνης μας (δηλαδή, η εκ προθέσεως μας έχει μάθει), σε αντίθεση με ένα innate σύνολο λειτουργιών. Η και D λένε ότι ο εαυτός, η συνείδηση, η θέληση, κ.λπ. Πιστεύουν ότι το «πρόγραμμά» μας μπορεί να ψηφιοποιηθεί και να μπει σε υπολογιστές, οι οποίοι αποκτούν έτσι ψυχολογία, και ότι η «πίστη» στα «ψυχικά φαινόμενα» είναι ακριβώς όπως η πίστη στη μαγεία (αλλά η ψυχολογία μας δεν αποτελείται από πεποϊθήσεις –που είναι μόνο οι επεκτάσεις της– και η φύση είναι μαγική). Προτείνω ότι είναι κρίσιμο να δούμε γιατί ποτέ δεν θεωρούν ότι "μοτίβα" (ένα άλλο υπέροχο παιχνίδι γλώσσα!) Στους υπολογιστές είναι μαγικό ή απατηλό. Και, ακόμη και αν επιτρέψουμε ότι το πρόγραμμα μείωσης είναι πραγματικά συνεκτική και δεν κυκλική (π.χ., είμαστε πολύ ευγενικοί για να επισημάνω–όπως κάνουν W και Searle και πολλοί άλλοι–ότι δεν έχει καμία δοκιμή για αυτό είναι πιο κρίσιμη ισχυρισμούς και απαιτεί την κανονική λειτουργία της βούλησης, αυτο, πραγματικότητα, συνείδηση κ.λπ., για να γίνει κατανοητό), δεν μπορούμε εύλογα να πούμε "καλά Doug και Dan, ένα τριαντάφυλλο από οποιοδήποτε άλλο όνομα μυρίζει ως γλυκό!" Δεν νομίζω ότι οι μειωτές βλέπουν ότι ακόμη και ήταν αλήθεια ότι θα μπορούσαμε να βάλουμε την ψυχική μας ζωή σε αλγορίθμους που τρέχουν σε πυρίτιο (ή -- στο διάσημο παράδειγμα του Searle- σε μια στοιβα κουτιών μπύρας), εξακολουθούμε να έχουμε το ίδιο "σκληρό πρόβλημα συνείδησης": πώς προκύπτουν τα ψυχικά φαινόμενα από την ωμή ύλη; Σχεδόν πάντα παραβλέπεται είναι ότι θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει την ύπαρξη των πάντων ως ένα «σκληρό πρόβλημα». Αυτό θα προσθέσει ένα ακόμη μυστήριο που δεν προφανή τρόπο για να αναγνωρίσει μια απάντηση-τι σημαίνει (γιατί είναι δυνατόν) να κωδικοποιήσει "αναδυόμενες ιδιότητες" ως "αλγόριθμοι"; Αν μπορούμε να βγάλουμε νόημα από την ιδέα ότι το μυαλό ή το σύμπαν είναι ένας υπολογιστής (δηλαδή, μπορεί να πει ξεκάθαρα τι μετράει υπέρ και κατά της ιδέας), τι θα ακολουθήσει αν είναι ή δεν είναι;

"Υπολογιστική" είναι ένα από τα σημαντικότερα τσιτάτο της σύγχρονης επιστήμης, αλλά λίγοι σταματούν να σκέφτονται τι πραγματικά σημαίνει. Είναι ένα κλασικό παιχνίδι γλώσσας Wittgensteinian ή οικογένεια των εννοιών (χρήσεις) που έχουν μικρή ή τίποτα κοινό. Υπάρχουν αναλογικοί και ψηφιακοί υπολογιστές, μερικοί φιαγμένοι από τους φραγμούς ή τα μηχανικά εργαλεία μόνο (ηλικία Babbk.λπ.), υπολογίζουμε με το χέρι (όπως είναι γνωστό, τα πρώτα σχόλια Turing σε αυτό αναφέρθηκαν στους ανθρώπους που υπολόγισαν και μόνο αργότερα σκέφτηκε των μηχανών που προσομοιώνουν αυτό), και οι φυσικοί μιλούν για τον υπολογισμό των φύλλων «της» τροχιάς τους καθώς πέφτουν από το δέντρο, κ.λπ. Κάθε παιχνίδι έχει τη δική του χρήση (έννοια), αλλά είμαστε υπνωτισμένοι από τη λέξη να αγνοεί αυτά. W έχει αναλύσει τα παιχνίδια λέξη (ψυχολογικές ενότητες) με αξεπέραστο βάθος και

σαφήνεια (βλ. esp. η μακρά συζήτηση του να γνωρίζει πώς να συνεχίσει έναν υπολογισμό στο Brown Book), η κατανόηση των οποίων θα πρέπει να θέσει τέρμα στην προληπτικό δέος που περιβάλλει γενικά αυτή τη λέξη και όλες τις λέξεις, σκέψεις, συναισθήματα, διαισθήσεις κλπ.

Είναι στάζουν με ειρωνεία ότι D έγραψε ένα βιβλίο για το EK της θρησκείας, αλλά δεν μπορεί να δει το δικό του υλισμό ως θρησκεία (π.χ..e. , είναι επίσης λόγω έμφυτη εννοιολογική προκαταλήψεις). Timothy O'Connor έχει γράψει (Metaphilosophy V36, p436- 448 (2005)) ένα θαυμάσιο άρθρο σχετικά με φονταμενταλιστική νατουραλισμός D (αν και δεν παίρνει πραγματικά όλη τη διαδρομή προς την άποψη του EK παίρνω εδώ), σημειώνοντας ότι η απλή αποδοχή της εμφάνισης της πρόθεσης είναι η πιο λογική άποψη για να λάβει. Αλλά πάστορες Δ και Η διαβάσει από τα βιβλία της Εκκλησίας και τις άλλες Βίβλους του CTM (Υπολογιστική Θεωρία του Νου) και παροτρύνω ένα και όλα να αναγνωρίσουν pc τους και φούρνους τοστιέρα ως αισθανόμενα όντα (ή τουλάχιστον σύντομα θα είναι). Πάστορας Kurzweil κάνει το ίδιο, αλλά λίγοι παρακολουθούν κηρύγματα του, όπως ο ίδιος έχει γεμίσει τα στασίδια με pc που έχουν αναγνώριση φωνής και τα συστήματα ομιλίας και χρωδιά τους πανομοιότυπα συνθετικές φωνές φωνάζουν "Μακάριος να Turing" μετά από κάθε πρόταση. Δείτε την κριτική μου για το βιβλίο του "ΘαHomiooids ή Ανδροειδή Καταστρέψει τη Γη; —Μια ανασκόπηση του πώς να δημιουργήσετε ένα μυαλό" από τον Ray Kurzweil (2012) στην επόμενη ενότητα.

Εμφάνιση των "υψηλότερων ιδιοτήτων τάξη" από την "αδρανή ύλη" (περισσότερα γλωσσικά παιχνίδια!) Είναι πράγματι αμηχανία, αλλά ισχύει για τα πάντα στο σύμπαν, και όχι μόνο για την ψυχολογία. Οι εγκέφαλοί μας δεν είχαν κανένα λόγο (δηλαδή, δεν υπάρχουν επιλεκτικές δυνάμεις λειτουργικές) για να εξελίξουν ένα προηγμένο επίπεδο κατανόησης του εαυτού τους ή του σύμπαντος, και θα ήταν πολύ γενετικά δαπανηρό να το κάνουμε. Τι επιλεκτικό πλεονέκτημα θα μπορούσε να υπάρξει στο να δούμε τις δικές μας διαδικασίες σκέψης; Ο εγκέφαλος, όπως και η καρδιά, επιλέχθηκε για να λειτουργήσει γρήγορα και αυτόματα και μόνο ένα λεπτό μέρος των λειτουργιών του είναι διαθέσιμο για την ευαισθητοποίηση και υπόκεινται σε συνειδητό έλεγχο. Πολλοί πιστεύουν ότι δεν υπάρχει δυνατότητα για μια "τελική κατανόηση" και W μας λέει αυτή η ιδέα είναι ανοησίες (και ανόχι, τότε ποια δοκιμή θα μας πει ότι έχουμε φτάσει σε αυτό);?

Ίσως η τελευταία λέξη ανήκει στον Γουίτγκενσταϊν. Αν και οι ιδέες του άλλαξαν πολύ, υπάρχουν πολλές ενδείξεις ότι έπιασε τα βασικά της ώριμης φιλοσοφίας του στους πρώτους συλλογισμούς του και το Tractatus μπορεί να θεωρηθεί ως η πιο ισχυρή δήλωση της μεταφυσικής μετα-φυσικής που έχει ποτέ περιφραγμένο (αν και λίγοι συνειδητοποιούν ότι είναι η απόλυτη δήλωση υπολογιστισμού). Είναι επίσης μια δικαιολογημένη διατριβή ότι η δομή και τα όρια της σκόπιμης ψυχολογίας μας ήταν πίσω από την πρόωρη θετικισμό και τον ατομισμό του. Έτσι, ας τελειώσουμε με τις περίφημες πρώτες και τελευταίες προτάσεις του Tractatus του, που θεωρείται ότι συνοψίζει την άποψή του ότι τα όρια της έμφυτης ψυχολογίας μας είναι τα όρια της κατανόησής μας. "Ο κόσμος είναι ό, τι συμβαίνει." "Σχετικά με αυτό για το οποίο δεν μπορούμε να μιλήσουμε, πρέπει να παραμείνουμε σιωπηλοί."

Ένα άλλο πορτρέτο κινουμένων σχεδίων του νου από τους
μεταγιατρούς μεταπαθών -μια ανασκόπηση του Peter
Carruthers «Η αδιαφάνεια του νου» (2011) (αναθεώρηση
αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Ο υλισμός, ο μειωτισμός, ο συμπεριφορισμός, η λειτουργικότητα, η δυναμική θεωρία συστημάτων και ο υπολογιστικότητα είναι δημοφιλείς απόψεις, αλλά αποδείχθηκαν από Wittgenstein για να είναι ασυνάρτητες. Η μελέτη της συμπεριφοράς περιλαμβάνει όλη την ανθρώπινη ζωή, αλλά η συμπεριφορά είναι σε μεγάλο βαθμό αυτόματη και ασυνείδητη και ακόμη και το συνειδητό μέρος, ως επί το πλείστον εκφράζεται στη γλώσσα (που Wittgenstein εξισώνει με το μυαλό), δεν είναι οξυδερκής, γι' αυτό είναι κρίσιμο να έχουμε ένα πλαίσιο το οποίο Searle καλεί τη λογική δομή του ορθολογισμού (LSR) και καλώ την περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης τάξης σκέψης (DPHOT). Μετά τη σύνοψη του πλαισίου που εκπονήθηκε από Wittgenstein και Searle, όπως επεκτείνεται από τη σύγχρονη έρευνα συλλογισμού, δείχνω τις ανεπάρκειες στις απόψεις Carruther, οι οποίες διαπερνούν τις περισσότερες συζητήσεις της συμπεριφοράς,, συμπεριλαμβανομένων των σύγχρονων επιστημών συμπεριφοράς. Υποστηρίζω ότι το βιβλίο του είναι ένα αμάλγαμα των δύο βιβλίων, το ένα μια περίληψη της γνωστικής ψυχολογίας και το άλλο μια περίληψη του προτύπου φιλοσοφικές συγχύσεις στο μυαλό με κάποια νέα ορολογία προστεθεί. Προτείνω ότι η τελευταία θα πρέπει να θεωρηθεί ως ασυνάρτητη ή ως μια άποψη κινουμένων σχεδίων της ζωής και ότι λαμβάνοντας Wittgenstein στο λόγο του, μπορούμε να ασκήσουμε επιτυχή αυτοθεραπεία, θεωρώντας το μυαλό / θέμα του σώματος ως γλώσσα / θέμα του σώματος.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Θα προσφέρει πρώτα κάποια σχόλια σχετικά με τη φιλοσοφία και τη σχέση της με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα, όπως αποδεικνύεται στα έργα του John Searle (S) και Ludwig Wittgenstein (W) (από κοινού WS), όπως θεωρώ S ο διάδοχος του W και πρέπει κανείς να μελετήσει το έργο τους από κοινού. Θα βοηθήσει να δείτε σχόλια μου rnc (Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα), TLP, PI, OC, Κάνοντας τον κοινωνικό κόσμο (MSW) και άλλα βιβλία από και για αυτές τις δύο ιδιοφυΐες, οι οποίοι παρέχουν μια

σαφή περιγραφή της συμπεριφοράς που θα αναφερθώ ως το πλαίσιο WS. Given αυτό το πλαίσιο, το οποίο Searle καλεί τη λογική δομή του ορθολογισμού (LSR) και καλώ την περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης (DPHOT), ιτείναι δυνατόν να έχουν σαφείς περιγραφές της συμπεριφοράς,, αλλά είναι εντελώς λείπει από σχεδόν όλες αυτές τις συζητήσεις.

Ακόμη και στα έργα της ΝΔ δεν είναι σαφώς διατεταγμένα και σχεδόν σε όλα τα άλλα είναι μόνο υπαινίχθηκε, με τις συνήθεις καταστροφικές συνέπειες. Θα ξεκινήσω με μερικά αποσπάσματα από W και S. Αυτά τα αποσπάσματα δεν επιλέγονται τυχαία αλλά προκύπτουν από μια δεκαετία μελέτης και μαζί είναι ένα περίγραμμα της συμπεριφοράς (ανθρώπινη φύση) από τους δύο μεγαλύτερους περιγραφικούς ψυχολόγους μας. Αν κάποιος τους καταλαβαίνει, διεισδύουν όσο πιο βαθιά είναι δυνατόν να πάει στο μυαλό (σε μεγάλο βαθμό coextensive με τη γλώσσα, όπως W κατέστησε σαφές) και να παρέχουν τόση καθοδήγηση όσο χρειάζεται -είναι τότε μόνο θέμα να εξετάσουμε πώς λειτουργεί η γλώσσα σε κάθε περίπτωση και μακράν το καλύτερο μέρος για να βρείτε perspicuously αναλύονται παραδείγματα της γλώσσας είναι στις 20.000 σελίδες του Nachlass Wittgenstein του.

"Η σύγχυση και η άγνοια ψυχολογία δεν πρέπει να εξηγείται αποκαλώντας την "νεαρή επιστήμη". η κατάσταση του δεν είναι συγκρίσιμη με εκείνη της φυσικής, για παράδειγμα, στις απαρχές της. (Μάλλον με εκείνη ορισμένων κλάδων των μαθηματικών. Ορισμός θεωρίας.) Γιατί στην ψυχολογία υπάρχουν πειραματικές μέθοδοι και εννοιολογική σύγχυση. (Όπως και στην άλλη περίπτωση, εννοιολογική σύγχυση και μέθοδοι απόδειξης.) Η ύπαρξη της πειραματικής μεθόδου μας κάνει να πιστεύουμε ότι έχουμε τα μέσα για την επίλυση των προβλημάτων που μας προβληματίζει? αν και το πρόβλημα και η μέθοδος περνούν το ένα από το άλλο από.» Γουίτγκενσταϊν (PI σ.232)

"Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους, και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να ρωτήσουν και να απαντήσουν με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής και οδηγεί τον φιλόσοφο στο απόλυτο σκοτάδι." Γουίτγκενσταϊν Το Μπλε Βιβλίο

«Εδώ ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα αξιοσημείωτο και χαρακτηριστικό φαινόμενο στη φιλοσοφική έρευνα: η δυσκολία---Θα μπορούσα να πω--- δεν είναι αυτή της εξεύρεσης της λύσης, αλλά μάλλον της αναγνώρισης ως λύσης κάτι που μοιάζει σαν να ήταν μόνο μια προκαταρκτική για αυτό. Έχουμε ήδη πει τα πάντα. ---Δεν υπάρχει τίποτα που προκύπτει από αυτό, δεν αυτό το ίδιο είναι η λύση! Αυτό συνδέεται, πιστεύω, με την εσφαλμένη προσδοκία μας για μια εξήγηση, ενώ η λύση της δυσκολίας είναι μια περιγραφή, αν της δώσουμε τη σωστή θέση στις σκέψεις μας. Αν σταθούμε σε αυτό, και δεν προσπαθήσουμε να ξεπεράσουμε." Ζτέελ p312-314

"Το αποφασιστικό κίνημα στο τέχνασμα επίκλησης έχει γίνει, και ήταν αυτό που νομίζαμε αρκετά αθώς." Γουίτγκενσταϊν, PI παρ.308

"Αλλά δεν πήρα την εικόνα μου για τον κόσμο ικανοποιώντας τον εαυτό μου από την ορθότητά του: ούτε την έχω επειδή είμαι ικανοποιημένος από την ορθότητά του. Όχι: είναι το κληρονομημένο υπόβαθρο στο οποίο διακρίνω μεταξύ αληθινού και ψευδούς." Wittgenstein OC 94

"Τώρα, αν δεν είναι οι αιτιώτες συνδέσεις που μας απασχολεί, τότε οι δραστηριότητες του νου βρίσκονται ανοιχτές μπροστά μας." Wittgenstein «Το μπλε βιβλίο» p6 (1933)

"Ανοησίες, Ανοησίες, επειδή κάνεις υποθέσεις αντί απλά να περιγράφεις. Εάν το κεφάλι σας στοιχειώνεται από τις εξηγήσεις εδώ, αμελείτε να υπενθυμίσετε στον εαυτό σας τα πιο σημαντικά γεγονότα." Γουίτγκενσταϊν Z 220

"Η φιλοσοφία απλά βάζει τα πάντα μπροστά μας και ούτε εξηγεί ούτε συμπεράνει τίποτα... Κάποιος θα μπορούσε να δώσει το όνομα «φιλοσοφία» σε ό, τι είναι δυνατόν πριν από όλες τις νέες ανακαλύψεις και εφευρέσεις. Γουίτγκενσταϊν PI 126

"Αυτό που παρέχουμε είναι πραγματικά σχόλια για τη φυσική ιστορία του ανθρώπου, όχι τις περιέργειες. Ωστόσο, αλλά μάλλον παρατηρήσεις σχετικά με γεγονότα τα οποία κανείς δεν έχει αμφιβολίες και τα οποία έχουν περάσει μόνο απαρατήρητα, επειδή είναι πάντα μπροστά στα μάτια μας." Γουίτγκενσταϊν RFM I p142

"Ο στόχος της φιλοσοφίας είναι να στήσει έναν τοίχο στο σημείο όπου η γλώσσα σταματά ούτως ή άλλως." Wittgenstein Φιλοσοφικές Περιστάσεις p187

"Το όριο της γλώσσας αποδεικνύεται από το ότι είναι αδύνατο να περιγράψει ένα γεγονός που αντιστοιχεί (είναι η μετάφραση του) μια πρόταση χωρίς απλά να επαναλάβει την πρόταση (αυτό έχει να κάνει με την kantian λύση στο πρόβλημα της φιλοσοφίας)." Βιογραφικό Βιτγκένσταϊν p10 (1931)

"Μπορεί να υπάρχουν λόγοι για δράση που είναι δεσμευτικές για μια ορθολογική παράγοντα μόνο και μόνο λόγω της φύσης του γεγονότος που αναφέρεται στη δήλωση λόγο, και ανεξάρτητα από τις επιθυμίες του πράκτορα, τις αξίες, τις στάσεις και τις αξιολογήσεις; ... Το πραγματικό παράδοξο της παραδοσιακής συζήτησης είναι ότι προσπαθεί να δημιουργήσει γκιλοτίνα Hume, η άκαμπτη διάκριση γεγονότος- αξίας, σε ένα λεξιλόγιο, η χρήση του οποίου προϋποθέτει ήδη την ανακρίβεια της διάκρισης.» Searle PNC p165-171

"... όλες οι λειτουργίες του καθεστώτος και ως εκ τούτου όλη η θεσμική πραγματικότητα, με εξαίρεση τη γλώσσα, δημιουργούνται από πράξεις ομιλίας που έχουν τη λογική μορφή δηλώσεων... οι μορφές της εν λόγω λειτουργίας του καθεστώτος είναι σχεδόν πάντοτε θέματα deontic εξουσιών... να αναγνωρίσει κάτι ως δικαίωμα, καθήκον, υποχρέωση, απαίτηση και ούτω καθεξής είναι να αναγνωρίσει έναν λόγο για δράση ... αυτές οι deontic δομές κάνουν πιθανές επιθυμία-ανεξάρτητοι λόγοι για τη δράση... Το γενικό σημείο είναι πολύ σαφές: η δημιουργία του γενικού πεδίου των λόγων που βασίζονται στην επιθυμία για δράση προϋποθέτουν την αποδοχή ενός συστήματος ανεξάρτητων από την επιθυμία λόγων δράσης.» Searle

"Μερικά από τα πιο σημαντικά λογικά χαρακτηριστικά της πρόθεσης είναι πέρα από την προσιτότητα της φαινομενολογίας, επειδή δεν έχουν άμεση φαινομενολογική πραγματικότητα ... Επειδή η δημιουργία της νόημα από νόημα δεν είναι συνειδητά έμπειρος ... δεν υπάρχει... Αυτό είναι... η φαινομενολογική ψευδαίσθηση." Searle PNC p115-117

"... η βασική εκ προθέσεως σχέση μεταξύ του νου και του κόσμου έχει να κάνει με τις συνθήκες ικανοποίησης. Και μια πρόταση είναι κάτι που μπορεί να σταθεί σε μια σκόπιμη σχέση με τον κόσμο, και δεδομένου ότι αυτές οι σκόπιμες σχέσεις καθορίζουν πάντα τις συνθήκες ικανοποίησης, και μια πρόταση ορίζεται ως κάτι επαρκές για να καθορίσει τους όρους ικανοποίησης, αποδεικνύεται ότι όλη η πρόθεση είναι ένα θέμα προτάσεων.» Searle PNC p193

"Έτσι, οι λειτουργίες του καθεστώτος είναι η κόλλα που κρατούν την κοινωνία ενωμένη. Δημιουργούνται από συλλογική πρόθεση και λειτουργούν με τη μεταφορά deontic εξουσίες ... Με τη σημαντική εξαίρεση της ίδιας της γλώσσας, όλη η θεσμική πραγματικότητα και γι' αυτήν κατά μία έννοια όλος ο ανθρώπινος πολιτισμός δημιουργείται από πράξεις λόγου που έχουν τη λογική μορφή των Δηλώσεων... όλη η ανθρώπινη θεσμική πραγματικότητα δημιουργείται και διατηρείται στην ύπαρξη από (παραστάσεις που έχουν την ίδια λογική μορφή με) Δηλώσεις Καθηκόντων Κατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων που δεν είναι πράξεις ομιλίας με τη ρητή μορφή δηλώσεων.» Searle MSW p11-13

"Αλλά δεν μπορείτε να εξηγήσετε ένα φυσικό σύστημα, όπως μια γραφομηχανή ή έναν εγκέφαλο, εντοπίζοντας ένα μοτίβο που μοιράζεται με την υπολογιστική προσομοίωση του, επειδή η ύπαρξη του προτύπου δεν εξηγεί πώς το σύστημα λειτουργεί πραγματικά ως φυσικό σύστημα. ... Εν ολίγοις, το γεγονός ότι η απόδοση της σύνταξης δεν προσδιορίζει περαιτέρω αιτιώδη εξουσίες είναι μοιραία για τον ισχυρισμό ότι τα προγράμματα παρέχουν αιτιώδη εξηγήσεις της γνωστικής λειτουργίας ... Υπάρχει μόνο ένας φυσικός μηχανισμός, ο εγκέφαλος, με τα διάφορα πραγματικά σωματικά και σωματικά/διανοητικά αιτιώδη επίπεδα περιγραφής." Searle Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα (PNC) p101-103

"Εν ολίγοις, η αίσθηση της «επεξεργασίας πληροφοριών» που χρησιμοποιείται στη γνωστική επιστήμη είναι σε πάρα πολύ υψηλό επίπεδο αφαίρεσης για να συλλάβει τη συγκεκριμένη βιολογική πραγματικότητα της εγγενούς πρόθεσης ... Είμαστε τυφλωμένοι σε αυτή τη διαφορά από το γεγονός ότι η ίδια φράση «Βλέπω ένα αυτοκίνητο έρχεται προς το μέρος μου,» μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την καταγραφή τόσο της οπτικής πρόθεσης και την έξοδο του υπολογιστικού μοντέλου της όρασης ... με την έννοια των «πληροφοριών» που χρησιμοποιούνται στη γνωστική επιστήμη, είναι απλά ψευδές να πούμε ότι ο εγκέφαλος είναι μια συσκευή επεξεργασίας πληροφοριών." Searle PNC p104-105

"Το εκ προθέσεως κράτος αντιπροσωπεύει τους όρους ικανοποίησης του... οι άνθρωποι λανθασμένα υποθέτουν ότι κάθε διανοητική αντιπροσώπηση πρέπει να σκεφτεί συνειδητά... αλλά η έννοια της αναπαράστασης, όπως είμαι το χρησιμοποιεί είναι μια λειτουργική και όχι μια οντολογική έννοια. Οτιδήποτε έχει όρους ικανοποίησης, που μπορεί να πετύχει ή να αποτύχει με τρόπο που είναι χαρακτηριστικός της πρόθεσης, είναι εξ ορισμού μια αναπαράσταση των όρων ικανοποίησης... μπορούμε να αναλύσουμε τη δομή της πρόθεσης των κοινωνικών φαινομένων αναλύοντας τους όρους ικανοποίησης». Searle MSW p28-32

"Ομιλητής που σημαίνει... είναι η επιβολή όρων ικανοποίησης υπό όρους ικανοποίησης. Η ικανότητα να γίνει αυτό είναι ένα κρίσιμο στοιχείο των ανθρώπινων γνωστικών ικανοτήτων. Απαιτεί την ικανότητα να σκέφτονται σε δύο επίπεδα ταυτόχρονα, κατά τρόπο που να είναι απαραίτητη για τη χρήση της γλώσσας. Σε ένα επίπεδο, ο ομιλητής παράγει σκόπιμα μια φυσική ομιλία, αλλά σε ένα άλλο επίπεδο η ομιλία αντιπροσωπεύει κάτι. Και η ίδια δυαδικότητα μολύνει το ίδιο το σύμβολο. Σε ένα επίπεδο, είναι ένα φυσικό αντικείμενο όπως οποιοδήποτε άλλο. Σε ένα άλλο επίπεδο, έχει μια έννοια: αντιπροσωπεύει ένα είδος κατάστασης των πραγμάτων "MSW p74"

... Μόλις έχετε τη γλώσσα, είναι αναπόφευκτο ότι θα έχετε deontology επειδή δεν υπάρχει κανένας τρόπος που μπορείτε να κάνετε τις ρητές πράξεις ομιλίας που εκτελούνται σύμφωνα με τις συμβάσεις μιας γλώσσας χωρίς δημιουργία των δεσμεύσεων. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τις δηλώσεις, αλλά για όλες τις πράξεις ομιλίας"MSW p82

"Όσο πιο στενά εξετάζουμε την πραγματική γλώσσα, τόσο πιο έντονη γίνεται η σύγκρουση μεταξύ αυτής και της απαίτησής μας. (Για την κρυσταλλική καθαρότητα της λογικής δεν ήταν, φυσικά, αποτέλεσμα της έρευνας: ήταν μια απαίτηση.)" PI 107

Ένα σημαντικό θέμα σε όλες τις συζητήσεις της ανθρώπινης συμπεριφοράς είναι η ανάγκη διαχωρισμού των γενετικά προγραμματισμένων αυτοματισμών από τις επιπτώσεις του πολιτισμού. Όλη η μελέτη της ανώτερης συμπεριφοράς διαταγής είναι μια προσπάθεια να πειράσει χώρια όχι μόνο γρήγορα S1 και την αργή S2 σκέψη (π.χ., αντιλήψεις και άλλοι αυτοματισμοί εναντίον των διαθέσεων), αλλά οι λογικές επεκτάσεις S2 στον πολιτισμό (S3).

Searle του (S) έργο στο σύνολό της παρέχει μια εκπληκτική περιγραφή της υψηλότερης τάξης S2/S3 κοινωνική συμπεριφορά η οποία οφείλεται στην πρόσφατη εξέλιξη των γονιδίων για τη διάθεση της ψυχολογίας, ενώ η μεταγενέστερη Wittgenstein (W) δείχνει πώς βασίζεται σε αλήθεια-μόνο ασυνείδητα αξιώματα του S1 που εξελίχθηκε σε συνειδητή διάθεση πρόταση σκέψης του S2.

S1 είναι οι απλές αυτοματοποιημένες λειτουργίες της ακούσιας μας, Σύστημα 1, γρήγορη σκέψη, καθρέφτης νευρώνας, αλήθεια-μόνο, μη- πρόταση, ψυχική κράτη- αντιλήψεις και τις μνήμες μας και αντανακλαστικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των Συστημάτων 1 Αλήθειες και UA1 -- Κατανόηση του Οργανισμού 1 - και

Συναισθήματα 1- όπως η χαρά, αγάπη, θυμός), η οποία μπορεί να περιγραφεί αιτιωδώς, ενώ η εξελικτικά αργότερα γλωσσικές λειτουργίες είναι εκφράσεις ή περιγραφές των εθελοντικών, Σύστημα 2, αργή σκέψη, διανοητικοποίηση νευρώνες, testable αλήθεια ή ψευδή, πρόταση, Truth2 και UA2 και Emotions2- χαρά, αγάπη, μίσος-- η διάθεση (και συχνά αντιπαράδειγμα) να φαντάζεται, υποθέτοντας, να σκοπεύει, να σκέφτεται, να γνωρίζει, να πιστεύει, να πιστεύει κ.λπ., που μπορεί να περιγραφεί μόνο από την άποψη των λόγων (i.e., είναι απλά ένα γεγονός ότι προσπαθεί να περιγράψει το σύστημα 2 από την άποψη της νευροχημείας, ατομικής φυσικής, μαθηματικά, δεν έχει νόημα - βλέπε W για πολλά παραδείγματα και Searle και Hacker (3 τόμους για την ανθρώπινη φύση) για τις διαφωνίες).

Κάποιος πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη το σχόλιο W ότι ακόμη και αν ο Θεός θα μπορούσε να εξετάσει το μυαλό μας δεν μπορούσε να δει τι σκεφτόμαστε - αυτό θα πρέπει να είναι το σύνθημα της Γνωστικής Ψυχολογίας. Ναι, μια γνωστική ψυχολόγος του μέλλοντος μπορεί να είναι σε θέση να δούμε τι αντιλαμβανόμαστε και θυμόμαστε και αντανakλαστική σκέψη μας και να ενεργούν, δεδομένου ότι αυτές οι λειτουργίες S1 είναι πάντα αιτιώδεις ψυχικές καταστάσεις (CMS), αλλά S2 διαθέσεις είναι μόνο δυνητικά CMS και έτσι δεν πραγματοποιούνται ή ορατές. Αυτό δεν είναι μια θεωρία, αλλά περιγραφή της γλώσσας μας, το μυαλό, τη ζωή, τη γραμματική (W). S, Carruthers (C) και άλλοι λασπώδη τα νερά εδώ, επειδή μερικές φορές αναφέρονται σε διαθέσεις ως ψυχικές καταστάσεις, καθώς, αλλά όπως W έκανε εδώ και πολύ καιρό, S, Hacker και άλλοι δείχνουν ότι η γλώσσα της αιτιότητας απλά δεν ισχύει για την υψηλότερη τάξη αναδυόμενες S2 περιγραφές - και πάλι δεν είναι μια θεωρία, αλλά μια περιγραφή του πώς διάθεση ς κράτη μας (γλώσσα, σκέψη) εργασία.

S1 αποτελείται από ασυνείδητες, γρήγορες, φυσικές, αιτιώδεις, αυτόματες, μη propositional, αλήθεια μόνο ψυχική καταστάσεις, ενώ αργή S2 μπορεί μόνο με συνέπεια να περιγραφεί από την άποψη των λόγων για τις δράσεις που είναι περισσότερο ή λιγότερο συνειδητή διαθέσεις για τη συμπεριφορά (πιθανές ενέργειες) που είναι ή μπορεί να γίνει πρόταση (T ή F). Μου φαίνεται προφανές (όπως ήταν να W) ότι η μηχανική άποψη του νου υπάρχει για τον ίδιο λόγο με σχεδόν όλες τις συμπεριφορές - είναι η προεπιλεγμένη λειτουργία της εξελιγμένης ψυχολογίας μας (EP), η οποία επιδιώκει εξηγήσεις όσον αφορά το τι μπορούμε σκόπιμα να σκεφτούμε μέσω αργά (S2), και όχι στην αυτοματοποιημένη S1, εκ των οποίων ως επί το πλείστον παραμένουν αγνοεί - που ονομάζεται από s στο PNC «Η Φαινομενολογική Ψευδαισθήση» (TPI). TPI δεν είναι ένα αβλαβές φιλοσοφικό λάθος, αλλά μια καθολική άγνοια για τη βιολογία μας, η οποία παράγει την ψευδαισθήση ότι ελέγχουμε τη ζωή μας και μεταξύ των συνεπειών είναι η αδυσώπητη κατάρρευση του τι περνά για τον πολιτισμό.

Αργή ή ανακλαστική μας, περισσότερο ή λιγότερο "συνειδητή" (προσέξτε ένα άλλο δίκτυο των γλωσσικών παιχνιδιών!) Δεύτερη αυτο δραστηριότητα του εγκεφάλου αντιστοιχεί σε αυτό που W χαρακτηρίζεται ως "διαθέσεις" ή "κλίσεις", οι οποίες αναφέρονται σε ικανότητες ή πιθανές ενέργειες, δεν είναι ψυχικές καταστάσεις (ή όχι με την ίδια έννοια με S1 κράτη), και δεν έχουν καμία συγκεκριμένη ώρα εμφάνισης και / ή διάρκεια. Αλλά λέξεις διάθεση όπως "γνωρίζοντας", "κατανόηση", "σκέψη",

"πιστεύοντας", την οποία W συζήτησαν εκτενώς, έχουν τουλάχιστον δύο βασικές χρήσεις. Το ένα είναι μια περίεργη φιλοσοφική χρήση (αλλά αποφοιτώντας σε καθημερινές χρήσεις), η οποία αναφέρεται στην αλήθεια-μόνο προτάσεις που προκύπτουν από άμεσες αντιλήψεις και μνήμη, δηλαδή, έμφυτη αξονική ψυχολογία S1 μας («Ξέρω αυτά είναι τα χέρια μου»)-δηλαδή, είναι αιτιωδώς Αυτοαναφορική (CSR)-δηλαδή, για να δείτε μια γάτα καθιστά αλήθεια και στην κανονική περίπτωση δεν υπάρχει δυνατή δοκιμή, και η χρήση S2, η οποία είναι η συνήθης χρήση τους ως διαθέσεις, η οποία μπορεί να ενεργήσει έξω, και η οποία μπορεί να γίνει αλήθεια ή ψευδή («Ξέρω το δρόμο μου στο σπίτι»)-δηλαδή, έχουν εξωτερικές, δημόσιες, δοκιμασμένες συνθήκες ικανοποίησης (COS) και δεν είναι ΕΚΕ.

Η διερεύνηση της ακούσιας γρήγορης σκέψης του Συστήματος 1 έχει φέρει επανάσταση στην ψυχολογία, τα οικονομικά και άλλους κλάδους με ονόματα όπως "γνωστικές ψευδαισθήσεις", "αστάρωμα", "διαμόρφωση", "ευρετική" και "προκαταλήψεις". Φυσικά αυτά είναι πάρα πολύ τα γλωσσικά παιχνίδια έτσι θα υπάρχουν όλο και λιγότερο χρήσιμοι τρόποι να χρησιμοποιηθούν αυτές οι λέξεις, και οι μελέτες και οι συζητήσεις θα ποικίλουν από το «καθαρό» σύστημα 1 στους συνδυασμούς 1 και 2 (ο κανόνας όπως W κατέστησε σαφές), αλλά πιθανώς όχι πάντα της αργής διάθεσης του συστήματος 2 μόνο, δεδομένου ότι οποιαδήποτε σκέψη ή η σκόπιμη δράση συστημάτων 2 δεν μπορεί να εμφανιστεί χωρίς συμμετοχή ενός μέρους του περιβάλλοντος δικτύου των «γνωστικών ενοτήτων», "μηχανές συμπεράσμα", "ενδοεγκεφαλικά αντανάκλαστικά", "αυτοματισμούς", "γνωστικά αξιώματα", "φόντο" ή "θεμέλιο" -- όπως w και αργότερα Searle κλήση Εξελικτική Ψυχολογία μας (EP).

Ένας τρόπος για να το σχετικά αυτό είναι ότι το ασυνείδητο αυτόματο Σύστημα 1 ενεργοποιεί την ανώτερη φλοιώδη συνειδητή προσωπικότητα του Συστήματος 2, επιφέρει συσπάσεις μυών του λαιμού που ενημερώνουν τους άλλους ότι βλέπει τον κόσμο με συγκεκριμένους τρόπους, οι οποίες τον δεσμεύουν σε πιθανές δράσεις. Μια τεράστια πρόοδος σε ό,τι αφορά τις προγλωσσικές ή πρωτογλωσσικές αλληλεπιδράσεις στις οποίες μόνο οι ακαθάριστες μυϊκές κινήσεις ήταν σε θέση να μεταφέρουν πολύ περιορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις προθέσεις.

Οι deontic δομές ή «κοινωνική κόλλα» είναι οι αυτόματες γρήγορες ενέργειες S1 που παράγουν τις αργές διαθέσεις S2 που επεκτείνονται αδυσώπητα κατά τη διάρκεια της προσωπικής ανάπτυξης σε ένα ευρύ φάσμα των αυτόματων καθολικών πολιτιστικών deontic σχέσεων (S3). Περιμένω αυτό αρκετά καλά περιγράφει τη βασική δομή της συμπεριφοράς.

Αυτές οι περιγραφές της γνωστικής λειτουργίας και της βούλησης συνοψίζονται στον πίνακα 2.1 msw, το οποίο Searle έχει χρησιμοποιήσει για πολλά έτη και είναι η βάση για έναν εκτεταμένο που έχω δημιουργήσει. Κατά την άποψή μου, βοηθά πάρα πολύ να συσχετίσει αυτό με τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα με τη χρησιμοποίηση της s1, S2, S3 ορολογίας μου και της αληθινός-μόνο s W εναντίον της πρότασης (διάθεσης) περιγραφής. Έτσι, csr αναφορές S1 αλήθεια-μόνο αντίληψη, μνήμη και την προηγούμενη πρόθεση (αιτία προέρχεται από τον κόσμο), ενώ S2 αναφέρεται σε

προτάσεις (αληθείς ή ψευδείς testable) διαθέσεις όπως η πίστη και η επιθυμία (αιτία προέρχεται από το μυαλό).

Έτσι, αναγνωρίζοντας ότι S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδης (κόσμος στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο) (π.χ., δείτε την αναθεώρησή μου hutto και «Ριζική Enactivism Myin»), θα ήθελα να αλλάξει τις παραγράφους από MSW p39 που αρχίζει "Σε άθροισμα" και τελειώνει στις pg 40 με "προϋποθέσεις ικανοποίησης" ως εξής.

Εν ολίγοις, η αντίληψη, η μνήμη και οι αντανάκλαστικές προηγούμενες προθέσεις και ενέργειες («θα») προκαλούνται από την αυτόματη λειτουργία του S1 μόνο τμηματικού μας EP. Μέσω προηγούμενων προθέσεων και προθέσεων σε δράση, προσπαθούμε να ταιριάξουμε τον τρόπο με τον οποίο επιθυμούμε να είναι τα πράγματα με το πώς πιστεύουμε ότι είναι. Θα πρέπει να δούμε ότι η πίστη, την επιθυμία (και τη φαντασία - επιθυμίες χρόνο μετατοπίστηκε και αποσυνδεθεί από την πρόθεση) και άλλες S2 προτάσεις διαθέσεις της αργής σκέψης μας αργότερα εξελίχθηκε δεύτερο εαυτό, εξαρτώνται πλήρως από (έχουν COS τους προέρχονται από) η ΕΚΕ ταχεία αυτόματη πρωτόγονη αλήθεια-μόνο αντανάκλαστικό S1. Στη γλώσσα και τη νευροφυσιολογία υπάρχουν ενδιάμεσες ή αναμειγμένες περιπτώσεις όπως η πρόθεση (προηγούμενες προθέσεις) ή η ανάμνηση, όπου η αιτιώδης σχέση με το COS (δηλαδή, με S1) μετατοπίζεται χρονικά, καθώς αντιπροσωπεύουν το παρελθόν ή το μέλλον, σε αντίθεση με το S1 που είναι πάντα στο παρόν. S1 και S2 ζωοτροφών μεταξύ τους και συχνά ενορρηστρώνονται απρόσκοπτα από τις μαθημένες deontic πολιτιστικές σχέσεις του S3, έτσι ώστε η κανονική εμπειρία μας είναι ότι ελέγχουμε συνειδητά ό, τι κάνουμε. Αυτή η θεραπεία αρένα των γνωστικών ψευδαισθήσεων που κυριαρχούν στη ζωή μας Searle έχει περιγραφεί ως «Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση».

Προκύπτει με πολύ απλό και αδυσώπητο τρόπο, τόσο από το έργο της 3ης περιόδου του W όσο και από τις παρατηρήσεις της σύγχρονης ψυχολογίας, ότι «θα», «αυτο» και «συνείδηση» είναι αξονικά στοιχεία του Συστήματος 1 ακριβώς όπως το να βλέπεις, να ακούς κ.λπ., και δεν υπάρχει δυνατότητα (ευκρίνεια) να αποδείξουν (να δώσουν νόημα) στο ψέμα τους. Όπως W γίνει τόσο θαυμάσια σαφές πολλές φορές, είναι η βάση για την κρίση και έτσι δεν μπορεί να κριθεί. Τα πραγματικά αξιώματα της ψυχολογίας μας δεν είναι αποδεικτικά.

Όπως Carruthers και άλλοι, Searle αναφέρει μερικές φορές (π.χ., p66-67 MSW) ότι S1 (δηλαδή, μνήμες, αντίληψεις, αντανάκλαστικές πράξεις) έχει μια πρόταση (δηλαδή, αλήθεια-ψευδής) δομή. Όπως έχω επισημάνει παραπάνω, και πολλές φορές σε άλλες κριτικές, φαίνεται απολύτως σαφές ότι το W είναι σωστό, και είναι βασικό για την κατανόηση της συμπεριφοράς, ότι μόνο S2 είναι πρόταση και S1 είναι αξονική και αλήθεια-μόνο. Και οι δύο έχουν COS και Κατευθύνσεις fit (DOF), διότι η γενετική, αξονική πρόθεση του S1 παράγει ότι του S2, αλλά αν S1 ήταν propositional με την ίδια έννοια θα σήμαινε ότι ο σκεπτικισμός είναι κατανοητή, το χάος που ήταν φιλοσοφία πριν W θα επιστρέψει, και στην πραγματικότητα, αν είναι αλήθεια, η ζωή δεν θα ήταν

δυνατή. Όπως w έδειξε αμέτρητες φορές και η βιολογία demonstrates, η ζωή πρέπει να βασίζεται σε βεβαιότητα - αυτοματοποιημένη ασυνείδητες γρήγορες αντιδράσεις. Οργανισμοί που έχουν πάντα μια αμφιβολία και παύση για να αντανakλούν θα πεθάνουν-δεν εξέλιξη, δεν υπάρχουν άνθρωποι, δεν φιλοσοφία.

Γλώσσα και γραφή είναι ειδικά, διότι το σύντομο μήκος κύματος των δονήσεων των φωνητικών μυών επιτρέπουν πολύ υψηλότερο εύρος ζώνης μεταφορά πληροφοριών από συσπάσεις των άλλων μυών και αυτό είναι κατά μέσο όρο αρκετές τάξεις μεγέθους υψηλότερο για οπτικές πληροφορίες.

Η σκέψη είναι πρόταση και έτσι ασχολείται με αληθείς ή ψευδείς δηλώσεις, πράγμα που σημαίνει ότι είναι μια τυπική διάθεση S2 που μπορεί να δοκιμαστεί, σε αντίθεση με την αλήθεια-μόνο αυτόματες γνωστικές λειτουργίες του S1. Ή μπορείτε να πείτε ότι αυθόρμητες δηλώσεις και δράσεις είναι τα πρωτόγονα αντανakλαστικά ή Πρωτοβάθμια Παιχνίδια Γλώσσας (PLG) του S1, ενώ συνειδητή παραστάσεις είναι η διάθεση Δευτεροβάθμια ς Γλώσσας Παιχνίδια (SLG του) του S2. Ακούγεται ασήμαντο και πράγματι είναι, αλλά αυτή είναι η πιο βασική δήλωση για το πώς λειτουργεί η συμπεριφορά και σχεδόν κανείς δεν το έχει καταλάβει ποτέ.

Θα ήθελα να μεταφράσει περίληψη S της πρακτικής λόγου για p127 του MSW ως εξής: "Υποκύπτουμε στις επιθυμίες μας (ανάγκη να αλλάξει τη χημεία του εγκεφάλου), η οποία συνήθως περιλαμβάνουν Desire -Ανεξάρτητοι λόγοι δράσης (DIRA - δηλαδή, επιθυμίες που εκτοπίζονται στο χώρο και το χρόνο, τις περισσότερες φορές για αμοιβαίο αλτρουισμό), οι οποίες παράγουν διαθέσεις σε συμπεριφορά που συνήθως προκύπτουν αργά ή γρήγορα σε μυϊκές κινήσεις που εξυπηρετούν την περιεκτική φυσική μας κατάσταση (αυξημένη επιβίωση για τα γονίδια στον εαυτό μας και σε όσους συνδέονται στενά)." Και θα ήθελα να επαναδιατυπώσει την περιγραφή του για p129 για το πώς θα πραγματοποιήσει DIRA2 / 3 ως "Η επίλυση του παράδοξου είναι ότι το ασυνείδητο DIRA1 εξυπηρετούν μακροπρόθεσμη χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο δημιουργούν το συνειδητό DIRA2 που συχνά παρακάμπτον τις βραχυπρόθεσμες προσωπικές άμεσες επιθυμίες." Οι πράκτορες πράγματι δημιουργούν συνειδητά τους εγγύς λόγους dira2/3, αλλά αυτοί είναι πολύ περιορισμένες επεκτάσεις ασυνείδητου DIRA1 (η τελευταία αιτία).

Εξέλιξη από την περιεκτική ικανότητα έχει προγραμματίσει τις ασυνείδητες γρήγορες αντανakλαστικές αιτιώτικες ενέργειες S1 που προκαλούν συχνά τη συνειδητή αργή σκέψη S2 (συχνά τροποποιημένος στις πολιτιστικές επεκτάσεις S3), το οποίο παράγει τους λόγους για τη δράση που οδηγούν συχνά στην ενεργοποίηση των μυών σωμάτων ή/και ομιλίας από S1 προκαλώντας τις ενέργειες. Ο γενικός μηχανισμός είναι τόσο μέσω της νευροδιαβίβασης όσο και μέσω αλλαγών στους νευροτροποποιητές σε στοχευμένες περιοχές του εγκεφάλου. Η συνολική γνωστική ψευδαίσθηση (που ονομάζεται από s «Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση», από Pinker «Η κενή πλάκα» και από Tooby και Cosmides «Το πρότυπο κοινωνικό πρότυπο επιστήμης») είναι ότι S2/S3 έχει δημιουργήσει τη δράση συνειδητά για λόγους τους οποίους έχουμε πλήρη επίγνωση και τον έλεγχο του, αλλά όποιος είναι εξοικειωμένος με τη σύγχρονη

βιολογία και την ψυχολογία μπορεί να δει ότι αυτή η άποψη δεν είναι αξιόπιστη.

Αν και W είναι σωστό ότι δεν υπάρχει ψυχική κατάσταση που αποτελεί νόημα, S σημειώνει (όπως αναφέρεται παραπάνω) ότι υπάρχει ένας γενικός τρόπος για να χαρακτηρίσει την πράξη της έννοιας - "Ομιλητής έννοια ... είναι η επιβολή όρων ικανοποίησης σε συνθήκες ικανοποίησης" που είναι μια πράξη και όχι μια ψυχική κατάσταση. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως μια άλλη δήλωση του επιχειρήματος w ενάντια στην ιδιωτική γλώσσα (προσωπικές ερμηνείες εναντίον των δημόσια δοκιμασμένων). Ομοίως, με την ακολουθία κανόνων και την ερμηνεία -- μπορούν μόνο να ελεγχθούν δημόσια πράξεις--κανένας ιδιωτικός κανόνας ή ιδιωτικές ερμηνείες ούτε. Και πρέπει κανείς να σημειωθεί ότι πολλοί (πιο διάσημο Kripke) χάνετε το σκάφος εδώ, που παραπλανώνται από συχνές παραπομπές W στην πρακτική της κοινότητας στη σκέψη ότι είναι απλά αυθαίρετη δημόσια πρακτική που κρύβεται πίσω από τη γλώσσα και τις κοινωνικές συμβάσεις. W καθιστά σαφές πολλές φορές ότι οι συμβάσεις αυτές είναι δυνατή μόνο δεδομένης μιας έμφυτης κοινή ψυχολογία που αποκαλεί συχνά το φόντο, και αυτό που κρύβεται πίσω από κάθε συμπεριφορά και η οποία έχει σχηματισθεί στον πίνακα.

Όπως έχω σημειώσει σε άλλες κριτικές μου, λίγοι αν υπάρχουν έχουν κατανοήσει πλήρως το μεταγενέστερο W και, λείπει το S1, S2 πλαίσιο δεν αποτελεί έκπληξη. Έτσι,, μπορεί κανείς να καταλάβει γιατί δεν μπορεί κανείς να φανταστεί ένα αντικείμενο, ενώ το βλέπουμε ως την κυριαρχία του S2 από S1. Δεν υπάρχει καμία δοκιμή για τις εσωτερικές εμπειρίες μου, έτσι ό, τι έρχεται στο μυαλό όταν φαντάζομαι το πρόσωπο του Jack είναι η εικόνα του Jack. Ομοίως, με την ανάγνωση και τον υπολογισμό που μπορεί να αναφέρεται σε S1, S2 ή ένα συνδυασμό, και υπάρχει ο συνεχής πειρασμός να εφαρμόσει S2 όρους σε S1 διεργασίες όπου η έλλειψη οποιασδήποτε δοκιμής καθιστά ανεφάρμοστη. Δύο από τα διάσημα παραδείγματα w που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση αυτού του πειρασμού παίζουν τένις χωρίς μπάλα («S1 τένις»), και μια φυλή που είχε μόνο S2 υπολογισμό έτσι «υπολογισμό ς στο κεφάλι («S1 υπολογισμό») δεν ήταν δυνατή.

«Παίζοντας» και «υπολογισμός» περιγράφουν πραγματικές ή πιθανές πράξεις - δηλαδή, είναι λέξεις διάθεση, αλλά με εύλογο αντανakλαστικό S1 χρήσεις, έτσι όπως έχω πει πριν από ένα πραγματικά θα έπρεπε να τους κρατήσει κατ' ευθείαν γράφοντας «playing1» και «playing2» κλπ. Αλλά δεν διδασκόμαστε να το κάνουμε αυτό και έτσι θέλουμε είτε να απορρίψουμε το "υπολογισμός1" ως φαντασίωση, είτε πιστεύουμε ότι μπορούμε να αφήσουμε τη φύση της αναποφάσιστη για αργότερα. Εξ ου και ένα άλλο από τα διάσημα σχόλια του W - "Το αποφασιστικό κίνημα στο τέχνασμα επίκλησης έχει γίνει, και ήταν αυτό που ακριβώς νομίζαμε αρκετά αθώς." Δηλαδή, οι πρώτες προτάσεις ή συχνά ο τίτλος αφοσιώνεται ένα σε έναν τρόπο εξέτασης των πραγμάτων (ένα γλωσσικό παιχνίδι), το οποίο εμποδίζει τη σαφή χρήση της γλώσσας στο παρόν πλαίσιο.

Μια πρόταση εκφράζει μια σκέψη (έχει νόημα), όταν έχει σαφές COS, και αυτό σημαίνει ότι έχει δημόσιες συνθήκες αλήθειας. Εξ ου και το σχόλιο από W: "Όταν σκέφτομαι στη γλώσσα, δεν υπάρχουν «έννοιες» που διέρχεται από το μυαλό μου

εκτός από τις προφορικές εκφράσεις: η γλώσσα είναι η ίδια το όχημα της σκέψης." Και, αν νομίζω ότι με ή χωρίς λόγια, η σκέψη είναι ό, τι (ειλικρινά) λένε ότι είναι, δεδομένου ότι δεν υπάρχει άλλο πιθανό κριτήριο (COS). Έτσι,, υπέροχο αφορισμούς W (p132 Budd) "Είναι στη γλώσσα που επιθυμούν και την εκπλήρωση πληρούν" και "Όπως όλα τα μεταφυσικά, η αρμονία μεταξύ σκέψης και πραγματικότητας είναι να βρεθεί στη γραμματική της γλώσσας." Και θα μπορούσε κανείς να σημειωθεί εδώ ότι «γραμματική» στο W μπορεί συνήθως να ερμηνευθεί ως η λογική δομή της γλώσσας, και ότι παρά τις συχνές προειδοποιήσεις του κατά της θεωρίας και γενίκευση, αυτό είναι περίπου τόσο ευρεία ένα χαρακτηρισμό της φιλοσοφίας και της υψηλότερης τάξης περιγραφική ψυχολογία, όπως μπορεί κανείς να βρει.

Ομοίως, με το ερώτημα "Τι κάνει αλήθεια ότι η εικόνα μου του Jack είναι μια εικόνα του;" Φαντάζονται είναι μια άλλη διάθεση και το COS είναι ότι η εικόνα που έχω στο κεφάλι μου είναι ο Jack και γι 'αυτό θα πω «ΝΑΙ», αν δείξει την εικόνα του και «ΟΧΙ», αν δείξει ένα από κάποιον άλλο. Η δοκιμή εδώ δεν είναι ότι η φωτογραφία ταιριάζει με την αόριστη εικόνα που είχα, αλλά ότι είχα την πρόθεση (είχε το COS ότι) να είναι μια εικόνα του. Εξ ου και το περίφημο απόσπασμα από W: "Αν ο Θεός είχε εξετάσει στο μυαλό μας δεν θα ήταν σε θέση να δει εκεί ποιον μιλούσαμε (PI p217)" και τα σχόλιά του ότι το όλο πρόβλημα της εκπροσώπησης περιέχεται στο "αυτός είναι" και "... αυτό που δίνει στην εικόνα την ερμηνεία της είναι ο δρόμος στον οποίο βρίσκεται," ή όπως λέει ο S COS. Εξ ου και η σύνοψη του W (p140 Budd) ότι "Αυτό που έρχεται πάντα στο τέλος είναι ότι χωρίς περαιτέρω νόημα, αποκαλεί αυτό που συνέβη η επιθυμία ότι αυτό πρέπει να συμβεί"... το ερώτημα αν γνωρίζω τι επιθυμώ πριν από την εκπλήρωση της επιθυμίας μου δεν μπορεί να προκύψει καθόλου. Και το γεγονός ότι κάποιο γεγονός σταματά τις ευχές μου δεν σημαίνει ότι το εκπληρώνει. Ίσως δεν θα έπρεπε να είμαι ικανοποιημένος αν η επιθυμία μου είχε ικανοποιηθεί"... Ας υποθέσουμε ότι ρωτήθηκε «Ξέρω τι καιρό για πριν το πάρω; Αν έχω μάθει να μιλάω, τότε ξέρω."

Διάθεση λόγια αναφέρονται σε πιθανά γεγονότα (PE), το οποίο δέχομαι ως εκπλήρωση του COS και την ψυχική μου κράτη, τα συναισθήματα, την αλλαγή του ενδιαφέροντος κ.λπ. Ελπίζω, επιθυμώντας, περιμένω, σκεπτόμενος, σκοπεύω, επιθυμώντας κ.λπ., ανάλογα με το κράτος που παίρνω τον εαυτό μου για να είμαι--στο COS που εκφράζω. Σκέψης και την πρόθεση είναι S2 διαθέσεις που μπορεί να εκφραστεί μόνο με αντανakλαστικό S1 μυϊκές συσπάσεις, ιδίως εκείνων του λόγου.

Τώρα που έχουμε μια λογική αρχή για τη λογική δομή του ορθολογισμού (η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης) που ορίζονται μπορούμε να εξετάσουμε τον πίνακα της πρόθεσης που προκύπτει από αυτό το έργο, το οποίο έχω κατασκευάσει τα τελευταία χρόνια. Βασίζεται σε ένα πολύ απλούστερο από searle, το οποίο με τη σειρά του οφείλει πολλά σε Wittgenstein. Έχω επίσης ενσωματωθεί σε τροποποιημένους πίνακες μορφή που χρησιμοποιούνται από τους σημερινούς ερευνητές στην ψυχολογία των διαδικασιών σκέψης που αποδεικνύεται στις τελευταίες 9 σειρές. Θα πρέπει να αποδειχθεί ενδιαφέρον να το συγκρίνουμε με εκείνες σε 3 πρόσφατες ποσότητες Peter Hacker για την ανθρώπινη φύση. Προσφέρω αυτόν τον πίνακα ως ευρετική για την περιγραφή της συμπεριφοράς που βρίσκω πιο

πλήρη και χρήσιμη από οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο που έχω δει και όχι ως μια τελική ή πλήρη ανάλυση, η οποία θα πρέπει να είναι τρισδιάστατη με εκατοντάδες (τουλάχιστον) βέλη που πηγαινούν σε πολλές κατευθύνσεις με πολλά (ίσως όλα) μονοπάτια μεταξύ S1 και S2 είναι αμφίδρομη. Επίσης, η ίδια η διάκριση μεταξύ S1 και S2, γνωστική και πρόθυμη, αντίληψη και μνήμη, μεταξύ του συναισθήματος, της γνώσης, της πίστης και της αναμονής κ.λπ.

Πολλά σύνθετα διαγράμματα έχουν δημοσιευθεί από τους επιστήμονες, αλλά θεωρώ ότι της ελάχιστης χρησιμότητας όταν σκεφτόμαστε τη συμπεριφορά (σε αντίθεση με τη σκέψη για τη λειτουργία του εγκεφάλου). Κάθε επίπεδο περιγραφής μπορεί να είναι χρήσιμο σε ορισμένα πλαίσια, αλλά θεωρώ ότι είναι πιο χονδροειδείς ή λεπτότερα όρια χρησιμότητας.

Η λογική δομή του ορθολογισμού (LSR), ή η λογική δομή του μυαλού (LSM), η λογική δομή της συμπεριφοράς (LSB), η λογική δομή της σκέψης (LST), η λογική δομή της συνείδησης (LSC), η λογική δομή της προσωπικότητας (LSP), η περιγραφική ψυχολογία της συνείδησης (DSC), η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης διαταγής (DPHOT), σκόπιμα-ο κλασικός όρος.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανένας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανένας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις

προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτός ο πίνακας είναι μόνο ένας ιδιαίτερα απλουστευμένος ευρετικός χωρίς πλαίσιο και κάθε χρήση μιας λέξης πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσió του. Η καλύτερη εξέταση της παραλλαγής πλαισίου είναι στους πρόσφατους 3 τόμους peter hacker στην ανθρώπινη φύση, οι οποίοι παρέχουν τους πολυάριθμους πίνακες και τα διαγράμματα που πρέπει να συγκριθούν με αυτό.

Όσοι επιθυμούν μια ολοκληρωμένη μέχρι σήμερα υπόψη του Wittgenstein, Searle και την ανάλυσή τους της συμπεριφοράς από τη σύγχρονη άποψη δύο συστημάτων μπορεί να συμβουλευτείτε το άρθρο μου Η λογική δομή της φιλοσοφίας, ψυχολογίας, νου και γλώσσας, όπως αποκαλύφθηκε στο Ludwig Wittgenstein και John Searle 2nd ed (20199).

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ

Περίπου ένα εκατομμύριο χρόνια πριν πρωτεύοντα θηλαστικά εξελίχθηκε η ικανότητα να χρησιμοποιούν τους μυς του λαιμού τους για να κάνουν πολύπλοκες σειρές θορύβων (δηλαδή, πρωτόγονη ομιλία) για να περιγράψει τα σημερινά γεγονότα (αντιλήψεις, μνήμη, αντανakλαστικές δράσεις που μπορούν να περιγραφούν ως Πρωτοβάθμια ή Πρωτόγονη Γλωσσικά Παιχνίδια (PLG του)-δηλαδή, μια κατηγορία αντανakλαστικών του γρήγορου συνειρικού αυτοματοποιημένου ασυνείδητου συστήματος 1, υποφλοιώδη, nonrepresentational, αιτιώδη αυτοαναφορικά, αμετανόητος, χωρίς πληροφορίες, αλήθεια μόνο ψυχική κράτημα ακριβή χρόνο και τοποθεσία) και σταδιακά ανέπτυξε την περαιτέρω ικανότητα να συμπεριλάβει μετατοπίσεις στο χώρο και το χρόνο για να περιγράψει μνήμες, στάσεις και πιθανά γεγονότα (το παρελθόν και το μέλλον και συχνά αντιπαράδειγμα, υπό όρους ή φανταστικές προτιμήσεις, κλίσεις ή διαθέσεις-η Δευτεροβάθμια ή Εξελιγμένα Γλωσσικά Παιχνίδια (SLG) του Συστήματος 2 αργή, φλοιώδης, συνειδητή, πληροφορίες που περιέχουν, παροδικές (με δημόσια COS), αντιπροσωπευτική, αληθινή ή ψευδή ς προτατική ς ατενιστικής σκέψης, η οποία δεν έχει ακριβή χρόνο και είναι ικανότητες και όχι νοητικές καταστάσεις). Προτιμήσεις είναι Διαισθήσεις, Τάσεις, Αυτόματη Οντολογική Κανόνες, Συμπεριφορές, Ικανότητες, Γνωστικές Ενότητες, Χαρακτηριστικά Προσωπικότητας, Πρότυπα, Μηχανές Συμπεραίωσης, Κλίσεις, Συναισθήματα, Προταστικές Στάσεις, Αξιολογήσεις, Ικανότητες, Υποθέσεις. Μερικά συναισθήματα είναι τύπος 2 προτιμήσεις (W RPP2 148). "Πιστεύω", "αγαπά", "νομίζουν" είναι περιγραφές των πιθανών δημόσιων πράξεων συνήθως δτοποθετείται στο χωροχρόνο. Οι δηλώσεις μου πρώτου προσώπου για τον εαυτό μου είναι μόνο αληθινές (εξαιρουμένου του ψέματος), ενώ οι δηλώσεις τρίτου προσώπου για τους άλλους είναι αληθείς ή ψευδείς (βλ. την κριτική μου για το Johnston 'Wittgenstein: Rethinking the Inner').

Οι "Προτιμήσεις" ως μια κατηγορία σκόπιμων κρατών -- σε αντίθεση με τις αντιλήψεις, τις αντανakλαστικές πράξεις και τις μνήμες -- περιγράφηκαν για πρώτη φορά με σαφήνεια από τον Wittgenstein (W) τη δεκαετία του 1930 και χαρακτηρίστηκαν "κλίσεις" ή "διαθέσεις". Έχουν συνήθως αποκαλείται "propositional στάσεις" από Russell, αλλά αυτό είναι μια παραπλανητική φράση από την πίστη, την πρόθεση, γνωρίζοντας, θυμόμαστε κ.λπ., συχνά δεν είναι προτάσεις ούτε στάσεις, όπως έχει αποδειχθεί π.χ., από W και από Searle (π.χ., cf Συνείδηση και Γλώσσα p118). Είναι εγγενείς, ανεξάρτητες πνευματικές αντιπροσωπεύσεις παρατηρητών (σε αντιδιαστολή με τις παρουσιάσεις ή τις αντιπροσωπεύσεις του συστήματος 1 στο σύστημα 2 - Searle- Γ+Λ p53).

Είναι πιθανές πράξεις που εκτοπίζονται στο χρόνο ή στο χώρο, ενώ οι εξελικτικά πιο πρωτόγονες μνήμες αντιλήψεων S1 και αντανakλαστικές ενέργειες είναι πάντα εδώ και τώρα. Αυτός είναι ένας τρόπος για να χαρακτηρίσει το σύστημα 2-η σημαντικότερη πρόοδος στην ψυχολογία σπονδυλωτών μετά το Σύστημα 1-την ικανότητα να εκπροσωπεί τα γεγονότα και να σκέφτονται τους όπως συμβαίνουν σε άλλο τόπο ή χρόνο (τρίτη σχολή Searle της αντίστροφης φαντασίας συμπλήρωση γνωστική και βούληση). S2 διαθέσεις είναι ικανότητες για να ενεργήσει (μύες

σύμβαση που παράγουν ομιλία ή κινήσεις του σώματος μέσω S1, στους γίνονται αιτιώδη και ψυχική κατάσταση). Μερικές φορές οι διαθέσεις μπορούν να θεωρηθούν ως ασυνείδητες δεδομένου ότι μπορούν να γίνουν συνειδητές αργότερα-Searle - ζητήματα Phil 1:45-66 (1991).

Αντιλήψεις, μνήμες και αντανάκλαστικές (αυτόματες) ενέργειες μπορούν να περιγραφούν ως S1 ή Παιχνίδια Πρωτοβάθμιας Γλώσσας (Primary Language Games) (PLG's--π.χ., βλέπω το σκυλί) και υπάρχουν, στην κανονική περίπτωση, ΟΧΙ ΔΟΚΙΜΕΣ δυνατές, ώστε να μπορούν να είναι μόνο true.

Διαθέσεις μπορεί να βε περιγράφεται ως δευτεροβάθμια LG(SLG του -π.χ. Πιστεύω ότι βλέπω το σκυλί) και πρέπει επίσης να ενεργήσει έξω, ακόμη και για μένα στη δική μου περίπτωση (δηλαδή, πώς μπορώ να ξέρω τι πιστεύω, νομίζω, αισθάνομαι μέχρι να ενεργήσει-δείτε παραπάνω αποσπάσματα από W). Οι διαθέσεις γίνονται επίσης Ενέργειες όταν μιλούνται ή γράφονται καθώς επίσης και που acted έξω με άλλους τρόπους, και αυτές οι ιδέες οφείλονται όλες σε Wittgenstein (μέσα της δεκαετίας του '30) και δεν είναι συμπεριφορισμός (Hintikka & Hintikka 1981, Searle, Hutto κ.λπ.,). Το Wittgenstein μπορεί να θεωρηθεί ως ο ιδρυτής της εξελικτικής ψυχολογίας και της εργασίας του μια μοναδική έρευνα της λειτουργίας της αξονικής ψυχολογίας συστημάτων μας 1 και της αλληλεπίδρασής του με το σύστημα 2. Αν και λίγοι το έχουν καταλάβει καλά (και αναμφισβήτητα κανένας πλήρως σε αυτήν την ημέρα) αναπτύχθηκε περαιτέρω από μερικούς -- προ πάντων από John Searle, το οποίο έκανε μια απλούστερη έκδοση αυτού του πίνακα στο κλασικό ορθολογισμό βιβλίων του στη δράση (2001). Επεκτείνεται στην έρευνα του W για την αξονική δομή της εξελικτικής ψυχολογίας που αναπτύχθηκε από τα πρώτα του σχόλια το 1911 και τόσο όμορφα που στο τελευταίο του έργο On Βεβαιότητα (OC) (γραμμένο το 1950-51). OC είναι ο θεμέλιος λίθος της συμπεριφοράς ή επιστημολογίας και οντολογίας (αναμφισβήτητα το ίδιο), γνωστική γλωσσολογία ή DPHOT, και κατά τη γνώμη μου το πιο σημαντικό έργο στη φιλοσοφία (περιγραφική ψυχολογία) και, συνεπώς, στη μελέτη της συμπεριφοράς. Αντίληψη, Μνήμη, Αντανάκλαστικές δράσεις και Βασικά Συναισθήματα είναι πρωτόγονη εν μέρει Υποφλοιώδη Ακούσια Ψυχική Κράτη, που μπορεί να περιγραφεί σε PLG, στην οποία ο νους ταιριάζει αυτόματα στον κόσμο - S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδης (κόσμος στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης)καιcontentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες) (είναι αιτιώδης Αυτοαναφορική-Searle) - η αδιαμφισβήτητη, αλήθεια μόνο, αξονική βάση της λογικής πάνω Προτιμήσεις, επιθυμίες, και προθέσεις είναι περιγραφές της αργής σκέψης συνειδητή Εθελοντικές Ικανότητες-που μπορεί να περιγραφεί σε SLG του - στην οποία το μυαλό προσπαθεί να χωρέσει στον κόσμο - S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στην παγκόσμια κατεύθυνση της εφαρμογής).).

Συμπεριφορισμός και όλες οι άλλες συγχύσεις της προεπιλεγμένης περιγραφικής ψυχολογίας μας (φιλοσοφία) προκύπτουν επειδή δεν μπορούμε να δούμε S1 εργασίας και να περιγράψει όλες τις ενέργειες με δευτεροβάθμια γλωσσικά παιχνίδια (SLG) που S καλεί η φαινομενολογική ψευδαίσθηση (TPI). Ο W το κατάλαβε αυτό και το περιέγραψε με απaráμιλλη σαφήνεια με εκατοντάδες παραδείγματα γλώσσας (το μυαλό) σε δράση σε όλα τα έργα του. Λόγος έχει πρόσβαση στη μνήμη εργασίας και

έτσι χρησιμοποιούμε συνειδητά εμφανή, αλλά συνήθως εσφαλμένη λόγους για να εξηγήσει τη συμπεριφορά (οι δύο εαυτοί της τρέχουσας έρευνας). Πεποιθήσεις και άλλες διαθέσεις μπορεί να περιγραφεί ως σκέψεις που προσπαθούν να ταιριάξουν με τα γεγονότα του κόσμου (μυαλό με την παγκόσμια κατεύθυνση της τακτοποίησης), ενώ Volitions είναι προθέσεις να ενεργήσει (Προηγούμενες προθέσεις-PI, και IntentionsIn Δράση-IA-Searle) καθώς και πράξεις που προσπαθούν να ταιριάξουν τον κόσμο με τις σκέψεις-κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης-βλ. Searle π.χ., C+L p145, 190).

Μερικές φορές υπάρχουν κενά στη συλλογιστική για να καταλήξουμε σε πίστη και άλλες διαθέσεις. Οι λέξεις κλίσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως ουσιαστικά που φαίνονται να περιγράφουν τα διανοητικά κράτη (π.χ. πεποίθηση), ή ως ρήματα που περιγράφουν τις ικανότητες (πράκτορες δεδομένου ότι ενεργούν ή να ενεργήσουν) (π.χ., πιστεύοντας) και καλούνται συχνά εσφαλμένα «propositional τοποθετήσεις».

Οι αντιλήψεις γίνονται Μνήμες και τα έμφυτα προγράμματά μας (γνωστικές ενότητες, πρότυπα, μηχανές συμπεράσματος S1) χρησιμοποιούν αυτών για να παραγάγουν τις διαθέσεις-(πραγματικές ή πιθανές δημόσιες πράξεις αποκαλούμενες επίσης κλίσεις, προτιμήσεις, ικανότητες, αντιπροσωπεύσεις S2) και Volition -και δεν υπάρχει καμία γλώσσα (έννοια, σκέψη) των ιδιωτικών διανοητικών καταστάσεων για τη σκέψη ή πρόθυμος (δηλ., καμία ιδιωτική γλώσσα).

Τα ανώτερα ζώα μπορούν να σκεφτούν και θα ενεργούν και σε αυτό το βαθμό έχουν μια δημόσια ψυχολογία.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ: ("X" είναι αλήθεια): Ακούστε, Δείτε, Οσμή, Πόνος, Αφή, Θερμοκρασία

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ: Ανάμνηση, Όνειρα (S1)

ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ, ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΙ, ΔΙΑΘΕΣΗ (X μπορεί να γίνει αλήθεια) (S2)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1: Πιστεύοντας, Κρίνοντας, Σκέψη, Εκπροσώπηση, Κατανόηση, Επιλογή, Αποφασίζοντας, Προτίμηση, Διερμηνεία, Γνώση (συμπεριλαμβανομένων των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων), Συμμετοχή (Μάθηση), Βιώνοντας, Έννοια, Ανάμνηση, Πρόθεση, Εξέταση, Επιθυμία, Αναμονή, επιθυμία, επιθυμία, επιθυμία, ελπίδα (μια ειδική κατηγορία), Βλέποντας Όπως (Πτυχές),

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 2: ΑΠΟΣΥΝΔΕΘΕΜΕΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ-- Ονειροπόληση, Φαντασία, Ψέματα, Πρόβλεψη, Αμφιβολία

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 3: ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ: Αγάπη, Μίσος, Φόβος, Θλίψη, Χαρά, Ζήλια, Κατάθλιψη. Η λειτουργία τους είναι να διαμορφώνουν τις προτιμήσεις για να αυξήσουν την περιεκτική ικανότητα (αναμενόμενη μέγιστη χρησιμότητα) με τη διευκόλυνση της επεξεργασίας πληροφοριών των αντιλήψεων και των αναμνήσεων για την ταχεία δράση. Υπάρχει κάποιος διαχωρισμός μεταξύ S1 συναισθήματα, όπως η οργή και ο φόβος και S2, όπως η αγάπη, το μίσος, αηδία και θυμό.

ΕΠΙΘΥΜΙΑ: (Θέλω "X" να είναι αλήθεια-Θέλω να change τον κόσμο για να ταιριάζει στις σκέψεις μου): Λαχτάρα, Ελπίζοντας, Περιμένοντας, Περιμένοντας, Ανάγκη, Απαίτηση, υποχρεωμένος να κάνω

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ: (Θα κάνω "X" True) Πρόθεση

ΔΡΑΣΕΙΣ (κάνω "X" True) : Αποφασίζοντας, Μιλώντας , Ανάγνωση, Γραφή, Υπολογισμός, Πείθωση, Εμφάνιση, Επίδειξη, Πειστική, Κάνοντας Προσπαθώντας, Προσπάθεια, Γέλιο, Παίζοντας, Τρώγοντας, Πόσιμο, Κλάμα, Διεκδίκηση (περιγραφή, διδασκαλία, πρόβλεψη, υποβολή εκθέσεων), Πολλά υποσχόμενη , Κάνοντας ή Χρησιμοποιώντας Χάρτες, Βιβλία, Σχέδια, Προγράμματα Υπολογιστών-αυτά είναι δημόσια και εθελοντική και τη μεταφορά πληροφοριών σε άλλους, ώστε να κυριαρχούν πάνω από το ασυνείδητο, ακούσια και Informationless Αντανακλαστικά S1 σε εξηγήσεις της συμπεριφοράς.

Όλα οι λέξεις είναι μέρη πολύπλοκων γλωσσικών παιχνιδιών (σκέψεις που οδηγούν σε πράξεις) που έχουν διάφορες λειτουργίες στη ζωή μας και δεν είναι τα ονόματα των αντικειμένων ούτε ενός μόνο τύπου εκδήλωσης.

Οδηγούμε ένα αυτοκίνητο, αλλά και το δικό, δείτε, δείτε τη φωτογραφία του, το όνειρο γι 'αυτό, φανταστείτε το, να το περιμένουμε, να το θυμάστε. Οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις των ανθρώπων διέπονται από γνωστικές ενότητες, περίπου ισοδύναμες με τα σενάρια ή τα μουστάκια της κοινωνικής ψυχολογίας (ομάδες νευρώνων οργανωμένες σε μηχανές συμπερασιάσεων), οι οποίες, με αντιλήψεις και μνήμες, οδηγούν στο σχηματισμό προτιμήσεων που οδηγούν σε προθέσεις και στη συνέχεια σε δράσεις. Η πρόθεση ή η σκόπιμη ψυχολογία μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι όλες αυτές οι διαδικασίες ή μόνο προτιμήσεις που οδηγούν σε δράσεις και με την ευρύτερη έννοια είναι το θέμα της γνωστικής ψυχολογίας ή γνωστικές νευροεπιστήμες, όταν συμπεριλαμβανομένης της νευροφυσιολογίας, νευροχημείας και νευρογενετικής. Η εξελικτική ψυχολογία μπορεί να θεωρηθεί ως η μελέτη όλων των προηγούμενων λειτουργιών ή της λειτουργίας των ενοτήτων που παράγουν συμπεριφορά, και στη συνέχεια είναι συνεκτική στην εξέλιξη, την ανάπτυξη και την ατομική δράση με προτιμήσεις, προθέσεις και δράσεις. Δεδομένου ότι τα αξιώματα (αλγόριθμοι ή γνωστικές ενότητες) της ψυχολογίας μας είναι στα γονίδιά μας, μπορούμε να διευρύνουμε την κατανόσή μας δίνοντας σαφείς περιγραφές για το πώς λειτουργούν και μπορούμε να τα επεκτείνουμε (πολιτισμός) μέσω της βιολογίας, της ψυχολογίας, της φιλοσοφίας (περιγραφική ψυχολογία), των μαθηματικών, της λογικής, της φυσικής και των προγραμμάτων υπολογιστών, καθιστώντας τα έτσι ταχύτερα και πιο αποτελεσματικά. Hajek (2003) δίνει μια ανάλυση των διαθέσεων ως υπό όρους πιθανότητες και είναι αλγοριθμοποίηση από Srohn κλπ.

Η πρόθεση (γνωστική ή εξελικτική ψυχολογία) αποτελείται από διάφορες πτυχές της συμπεριφοράς που είναι εγγενώς προγραμματισμένες σε γνωστικές ενότητες (ανεξάρτητα από τις καθορισμένες) που δημιουργούν και απαιτούν συνείδηση, θέληση και μόνο και σε φυσιολογικούς ανθρώπινους ενήλικες όλες οι διαθέσεις είναι

purposive, απαιτούν δημόσιες πράξεις (π.χ., γλώσσα), και να μας δεσμεύουν σε σχέσεις (που ονομάζεται Desire Ανεξάρτητοι Λόγοι δράσης-DIRA από Searle) προκειμένου να αυξηθεί η περιεκτική φυσική μας κατάσταση (μέγιστη αναμενόμενη χρησιμότητα- μερικές φορές ονομάζεται-αμφιλεγόμενα-Bayesian μεγιστοποίηση χρησιμότητα) μέσω της κυριαρχίας και της αμοιβαίας αλτρουισμού και να επιβάλει όρους ικανοποίησης για τους όρους ικανοποίησης - Searle-(δηλαδή, συσχετίζουν τις σκέψεις με τον κόσμο μέσω δημόσιων πράξεων - μουσικές κινήσεις - δηλαδή μαθηματικά, γλώσσα, τέχνη, μουσική, σεξ, αθλητισμός κ.λπ.). Τα βασικά από αυτό είχαν καθαντιχτεί από το μεγαλύτερο φυσικό ψυχολόγο μας Ludwig Wittgenstein από τη δεκαετία του 1930 έως το 1951, αλλά με σαφείς προαναγγέλλεις πίσω στο 1911 ("Το γενικό δέντρο των ψυχολογικών φαινομένων. Δεν αγωνίζομαι για την ακρίβεια, αλλά για μια άποψη του συνόλου. RPP Vol 1 P895 cf Z P464), και με βελτιώσεις από πολλούς, αλλά πάνω απ' όλα από τον John Searle αρχής γενομένης από τη δεκαετία του 1960. Ένα μεγάλο μέρος της S2 σκόπιμα ς μας αναγνωρίζει των βαθμών ή των ειδών (κυρίως γλωσσικά παιχνίδια). Όπως σημείωσε ο W, οι κλίσεις (π.χ. σκέψη) είναι μερικές φορές συνειδητές και διαφωτιστικές. Όλα τα πρότυπα μας (λειτουργίες, έννοιες, γλωσσικά παιχνίδια) έχουν ασαφείς άκρες σε ορισμένα πλαίσια, καθώς πρέπει να είναι χρήσιμα. Υπάρχουν τουλάχιστον δύο τύποι σκέψης (δηλαδή, δύο γλωσσικά παιχνίδια ή τρόποι χρήσης του διαλύματος ρήμα 'σκέψης')-μηορθολογική χωρίς επίγνωση και ορθολογική με μερική ευαισθητοποίηση (W), τώρα περιγράφεται ως η γρήγορη και αργή σκέψη του S1 και S2. Είναι χρήσιμο να τα θεωρήσουμε ως γλωσσικά παιχνίδια και όχι ως απλά φαινόμενα (W RPP2 129). Τα νοητικά φαινόμενα (οι υποκειμενικές ή εσωτερικές «εμπειρίες» μας είναι επιφανομενικά, στερούνται κριτηρίων, εξ ου και η έλλειψη πληροφοριών ακόμη και για τον εαυτό του και έτσι δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο στην επικοινωνία, τη σκέψη ή το μυαλό. Η σκέψη όπως όλες οι διαθέσεις (κλίσεις, propositional τοποθετήσεις) δεν είναι μια διανοητική κατάσταση, και δεν περιέχει καμία πληροφορία έως ότου γίνεται μια δημόσια πράξη (πραγματοποιεί ένα COS) στην ομιλία, το γράψιμο ή άλλες μουσικές συσπάσεις. Αντίληψεις και τις αναμνήσεις μας μπορεί να έχει πληροφορίες (έννοια-COS) όταν εκδηλώνονται σε δημόσιες δράσεις μέσω S2, για μόνο τότε έχουν καμία έννοια (συνέπειες), ακόμη και για τους εαυτούς μας.

Η μνήμη και η αντίληψη ενσωματώνονται από τις ενότητες στις διαθέσεις που γίνονται ψυχολογικά αποτελεσματικές όταν εφαρμόζονται επάνω. Ανάπτυξη γλώσσας σημαίνει εκδηλώνεται η έμφυτη ικανότητα να υποκαταστήσει τις λέξεις για πράξεις. Ο κοινός όρος TOM (Θεωρία του Νου) είναι πολύ καλύτερα ονομάζεται (UA-Κατανόηση του Οργανισμού).

Η πρόθεση είναι η έμφυτη γενετικά προγραμματισμένη παραγωγή συνείδησης, εαυτού και σκέψης που οδηγεί σε προθέσεις και στη συνέχεια σε ενέργειες με την αναθέτουσα μύες. Έτσι, "propositional στάση" είναι μια σύγχυση όρος για την κανονική διαισθητική ορθολογική ή μη ορθολογική speech και δράση, αλλά το δίνω ως συνώνυμο για τις διαθέσεις, δεδομένου ότι είναι ακόμα ευρέως χρησιμοποιείται από εκείνους που δεν είναι εξοικειωμένοι με W και S. The προσπάθειες της γνωστικής επιστήμης για να κατανοήσουν τη σκέψη, συναισθήματα κ.λπ., μελετώντας νευροφυσιολογία δεν πρόκειται να μας πει τίποτα περισσότερο για το πώς το μυαλό

(σκέψη, γλώσσα) λειτουργεί (σε αντίθεση με το πώς λειτουργεί ο εγκέφαλος) από ό, τι ήδη γνωρίζουμε, γιατί "μυαλό" (σκέψης, γλώσσα) είναι ήδη σε πλήρη δημόσια θέα (W). Οποιαδήποτε φαινόμενα που είναι κρυμμένα in νευροφυσιολογία, βιοχημεία, γενετική, κβαντική μηχανική, ή θεωρία χορδών, είναι τόσο άσχετο με την κοινωνική ζωή μας, όπως το γεγονός ότι ένας πίνακας αποτελείται από άτομα που "υπακούουν" (μπορεί να περιγραφεί από) τους νόμους της φυσικής και της χημείας είναι να έχουν γεύμα σε αυτό. Όπως w τόσο περίφημα είπε "Τίποτα δεν είναι κρυμμένο". Όλα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το μυαλό (σκέψη, γλώσσα) είναι ανοικτή για να δείτε αν εξετάσουμε μόνο προσεκτικά τη λειτουργία της γλώσσας.

Η γλώσσα εξελίχθηκε για να διευκολύνει την κοινωνική αλληλεπίδραση και έτσι τη συγκέντρωση των πόρων, την επιβίωση και την αναπαραγωγή. Γραμματική του λειτουργεί αυτόματα και είναι εξαιρετικά συγκεχυμένη όταν προσπαθούμε να το αναλύσει. Οι λέξεις και οι προτάσεις έχουν πολλές χρήσεις ανάλογα με το περιβάλλον. Πιστεύω ότι και τρώω έχουν βαθιά διαφορετικούς ρόλους, όπως πιστεύω και πίστευα ή πιστεύω και πιστεύει. Η παρούσα τεταμένη εκφραστική χρήση των ισχών ρημάτων όπως «πιστεύω» περιγράφει την ικανότητά μου να προβλέψω τις πιθανές πράξεις μου και δεν είναι περιγραφικές της ψυχικής μου κατάστασης ούτε βασίζονται σε γνώσεις ή πληροφορίες με τη συνήθη έννοια αυτών των λέξεων (W). "Πιστεύω ότι βρέχει", "Πίστευα ότι έβρεχε", "πιστεύει ότι βρέχει", "θα πιστέψει τη βροχή του", "Πιστεύω ότι θα βρέξει" ή "θα νομίζει ότι βρέχει" είναι δυναμικά επαληθεύσιμες δημόσιες πράξεις που εκτοπίζονται στο χωροχρόνο που σκοπεύουν να μεταφέρουν πληροφορίες (ή παραπληροφόρηση) και έτσι έχουν COS που είναι η αλήθεια τους (ή παρανόηση) κατασκευαστές.

Μη ανακλαστικές ή μη ορθολογικές (αυτόματες) λέξεις που εκφωνούνται χωρίς προηγούμενη πρόθεση έχουν κληθεί λέξεις ως πράξεις από W & έπειτα από DMS στο έγγραφο της στη φιλοσοφική ψυχολογία το 2000) είναι χαρακτηριστικές ενός μέρους της συμπεριφοράς μας δεδομένου ότι γεφυρώνουν S1 και S2 που αλληλεπιδρούν και στις δύο κατευθύνσεις οι περισσότερες από τη ξυπνώντας ζωή μας.

Αντιλήψεις, Μνήμες, μερικά συναισθήματα και πολλά "Τύπου 1 Διαθέσεις" ονομάζονται καλύτερα Αντανακλαστικά του S1 και είναι αυτόματη, μη ανακλαστική, μη-Πρόταση και MH-Attitudinal λειτουργία των μεντεσέδων (αξιώματα, αλγόριθμοι) της Εξελικτικής Ψυχολογίας μας (Moyal-Sharrock μετά Wittgenstein).

Τώρα για κάποια σχόλια σχετικά με "Η αδιαφάνεια του νου" (OM).

Μέχρι τη στιγμή που τελείωσα την πρώτη σελίδα του πρόλογο, συνειδητοποίησα αυτό το βιβλίο ήταν απλώς ένα άλλο απελπιστικό χάος (ο κανόνας στη φιλοσοφία). Κατέστησε σαφές ότι δεν είχε καμία κατανόηση της λεπτότητας των γλωσσικών παιχνιδιών (π.χ., οι δραστικά διαφορετικές χρήσεις του «Ξέρω ότι είμαι ξύπνιος», «Ξέρω τι εννοώ» και «Ξέρω τι ώρα είναι») ούτε τη φύση των διαθέσεων (την οποία αποκαλεί με τον παραπλανητικό και παρωχημένο όρο «propositional attitudes») και βασίζει τις ιδέες του για τη συμπεριφορά σε τέτοιες έννοιες όπως η ιδιωτική γλώσσα, ενδοσκοπήση της «εσωτερικής ομιλίας» και την υπολογιστική περιγραφή του νου,

τα οποία τέθηκαν για να ξεκουραστούν από W 3 / 4 του αιώνα πριν και από s και πολλοί άλλοι από τότε. Αλλά ήξερα τα περισσότερα βιβλία για την ανθρωπίνη συμπεριφορά είναι εξίσου συγκεχυμένα και ότι επρόκειτο να δώσει μια περιήληψη των πρόσφατων επιστημονικών εργασιών σχετικά με τις λειτουργίες του εγκεφάλου που αντιστοιχούν σε υψηλότερη τάξη σκέψης (HOT), γι 'αυτό διατηρούνται σε.

Πριν διαβάσω οποιοδήποτε βιβλίο στη φιλοσοφία ή τη γνωστική επιστήμη, πάω στο δείκτη και τη βιβλιογραφία για να δω ποιον αναφέρουν και στη συνέχεια να προσπαθήσουμε να βρούμε κάποια σχόλια και ειδικά ένα άρθρο στο BBS, δεδομένου ότι έχει σχόλια από ομοτίμους, η οποία είναι γενικά ιδιαίτερα κατατοπιστική. Όπως σημειώνεται ανωτέρω, w και s είναι δύο από τα διασημότερα ονόματα σε αυτόν τον τομέα αλλά στο δείκτη και τη βιβλιογραφία βρήκα μόνο 3 ασήμαντες αναφορές του W και όχι ενός για το S ή το hacker-σίγουρα το πιο αξιοπρόσεκτο επίτευγμα αυτού του τόμου. Όπως ήταν αναμενόμενο, αρκετές κριτικές από φιλοσοφικά περιοδικά ήταν άχρηστες και οι απαντήσεις bbs σε rrcis του αυτού του βιβλίου φαίνεται καταστροφικές - αν και, χαρακτηριστικά (με εξαίρεση μία αναφορά του W) - και αυτοί είναι ανίδεοι για WS. Πιο αξιοσημείωτο, αν και περιλαμβάνει πολλές αναφορές τόσο πρόσφατες όσο το 2012, το 2009 BBS άρθρο δεν είναι μεταξύ τους και, στο βαθμό που μπορώ να θυμηθώ, δεν παρέχει ουσιαστικές απαντήσεις στις επικρίσεις της σε αυτό το βιβλίο. Κατά συνέπεια, το ισχυρό ws εμπνευσμένο πλαίσιο LSR είναι εντελώς απύσχα και όλες οι συγχύσεις που έχει εκκαθαριστεί μακριά είναι άφθονα σχεδόν σε κάθε σελίδα. Αν διαβάσετε τα παραπάνω και άλλα σχόλια μου και στη συνέχεια το άρθρο BBS (άμεσα διαθέσιμα δωρεάν στο διαδίκτυο) την άποψή σας για αυτό το βιβλίο (και οι περισσότεροι γραπτώς σε αυτό το χώρο) θα είναι πιθανόνα είναι αρκετά διαφορετική. Φυσικά,, το μεγαλύτερο ελάττωμα της BBS είναι εμφανής--- οι σχολιαστές να πάρτε μόνο ένα σχόλιο μία σελίδα και καμία απάντηση, ενώ οι συγγραφείς να πάρτε ένα μεγάλο άρθρο και μια μακρά απάντηση, έτσι ώστε να φαίνεται πάντα ότι επικρατούν. Είναι σαφές, ωστόσο, ότι η θεωρία ISA C, όπως και οι περισσότεροι (όλα;) φιλοσοφικές θεωρίες είναι ένα s μεταποπιστής σχήμα που αλλάζει για να "εξηγήσει" κάθε αντίρρηση. Έτσι,, η γραμμή μεταξύ μιας ουσιαστικής θεωρίας (στην πραγματικότητα μια περιγραφή) που συνδέονται με τα γεγονότα,, και μια αόριστη έννοια που "εξηγεί" τίποτα, θολώνει. Φυσικά,C λέει συχνά ότι η θεωρία του "προβλέπει" τέτοια και τέτοια παρατήρηση, αλλά αυτό φαίνεται να συμβεί μετά το γεγονός και φυσικά οι αντίθετες θεωρίες σχήμα στροφήεπίσης. Μια ισχυρή θεωρία προβλέπει πράγματα που κανείς δεν περίμενε και ακόμη και το αντίθετο από αυτό που περίμεναν. Μας υπενθυμίζουν επίσης τις συνεχείς διαταγές του W να επικρίνουμε στην περιγραφή των γεγονότων και να αποφύγουμε τις ολισθαίες "εξηγήσεις".

Τα οριστικά επιχειρήματα του W κατά της ενδοσκόπησης και της ιδιωτικής γλώσσας σημειώνονται στις άλλες κριτικές μου και είναι εξαιρετικά γνωστά. Βασικά,, είναι τόσο σαφείς όσο η ημέρα- πρέπει να έχουμε μια δοκιμή για να διαφοροποιήσουμε μεταξύ α και Β και οι δοκιμές μπορούν μόνο να είναι εξωτερικές και δημόσιες. Το εικονογράφησε περίφημα αυτό με το «Σκαθάρι στο κουτί». Αν όλοι έχουμε ένα κουτί που δεν μπορεί να ανοίξει ούτε ακτινογραφία κλπ. Έτσι, δεν υπάρχει ιδιωτική γλώσσα που μόνο εγώ μπορώ να ξέρω και καμία ενδοσκόπηση του «εσωτερικού λόγου». Αν

το Χ δεν είναι δημόσια αποδείξιμο, δεν μπορεί να είναι λέξη στη γλώσσα μας. Αυτό καταρρίπτει Carruther του (C) ISA θεωρία του νου, καθώς και όλες τις άλλες θεωρίες «εσωτερική αίσθηση» που αναφέρεται και ένα τεράστιο # από άλλα βιβλία και άρθρα. Εξήγησα την αποσυναρμολόγηση του W της έννοιας της ενδοσκοπήσης και τη λειτουργία της γλώσσας διάθεσης («propositional attitudes») ανωτέρω και στις αναθεωρήσεις μου Budd, Johnston και διάφορων βιβλίων του S. Βασικά,, έδειξε ότι η αιτιώδης σχέση και το μοντέλο λέξης και αντικειμένου που λειτουργεί για το S1 δεν ισχύει για το S2.

Όσον αφορά isa, πολλοί έχουν αποδομηθεί η ιδέα μιας «γλώσσας της σκέψης», αλλά κατά τη γνώμη μου δεν είναι καλύτερη από W στο BBB p37 -, "αν έχουμε κατά νου τη δυνατότητα μιας εικόνας η οποία, αν και σωστή, δεν έχει καμία ομοιότητα με το αντικείμενό της, η παρεμβολή μιας σκιάς μεταξύ της πρότασης και της πραγματικότητας χάνει κάθε σημείο. Προστοπαρόν, η ίδια η πρόταση μπορεί να χρησιμεύσει ως μια τέτοια σκιά. Η πρόταση είναι ακριβώς μια τέτοια εικόνα, η οποία δεν έχει την παραμικρή ομοιότητα με αυτό που αντιπροσωπεύει."

Ένα πράγμα που πρέπει να θυμάστε είναι ότι οι φιλοσοφικές θεωρίες δεν έχουν καμία πρακτική επίδραση απολύτως- ο πραγματικός ρόλος της φιλοσοφίας είναι να ξεκαθαρίσει τις συγχύσεις σχετικά με το πώς η γλώσσα χρησιμοποιείται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις (W). Όπως και διάφορες «φυσικές θεωρίες», αλλά σε αντίθεση με άλλες απόψεις κινουμένων σχεδίων της ζωής (δηλαδή, το πρότυπο θρησκευτικές, πολιτικές, ψυχολογικές, κοινωνιολογικές, βιολογικές, ιατρικές, οικονομικές, ανθρωπολογικές και ιστορικές απόψεις των περισσότερων ανθρώπων), είναι πολύ εγκεφαλική και εσωτερική για να γίνει αντιληπτή από περισσότερο από ένα μικροσκοπικό περιθώριο και είναι τόσο ρεαλιστικό ότι ακόμη και οι οπαδοί του αγνοούν εντελώς στην καθημερινή τους ζωή. Ομοίως, με άλλες ακαδημαϊκές «θεωρίες της ζωής», όπως το Πρότυπο Κοινωνικής Επιστήμης ή Κενό Μοντέλο Σχιστόλιθος ευρέως από κοινού με την κοινωνιολογία, ανθρωπολογία, ποπ ψυχολογία, την ιστορία και τη λογοτεχνία. Ωστόσο, θρησκείες μεγάλες και μικρές, πολιτικά κινήματα, και μερικές φορές τα οικονομικά συχνά δημιουργούν ή αγκαλιάζουν ήδη υπάρχοντα κινούμενα σχέδια που αγνοούν τη φυσική και τη βιολογία (ανθρώπινη φύση), θέτουν τις επιγείες ή κοσμικές δυνάμεις που ενισχύουν τις δεισιδαιμονίες μας (έμφυτα εμπνευσμένες ψυχολογικές αθετήσεις υποχρεώσεων μας), και βοηθούν να τεθούν τα απόβλητα στη γη (ο πραγματικός σκοπός σχεδόν κάθε κοινωνικής πρακτικής και θεσμού που υπάρχουν για να διευκολύνουν την αντιγραφή γονιδίων και την κατανάλωση πόρων). Το θέμα είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά είναι σε ένα συνεχές με φιλοσοφικές γελοιογραφίες και έχουν την ίδια πηγή. Όλοι μας θα μπορούσε να ειπωθεί για να έχει τις διάφορες απόψεις κινούμενων σχεδίων της ζωής όταν νέοι και μόνο λίγοι αυξάνονται πάντα από τους.

Επίσης, σημειώστε ότι, όπως W παρατήρησε εδώ και πολύ καιρό, το πρόθεμα "meta" είναι περιττή και σύγχυση στα περισσότερα (ίσως όλα) πλαίσια, έτσι για «μεταγνώση» σε αυτό το βιβλίο, υποκατάστατο «γνωστική λειτουργία» ή «σκέψη», δεδομένου ότι σκεφτόμαστε τι εμείς ή άλλοι πιστεύουν ή γνωρίζουν σκέφτεται όπως και κάθε άλλο και δεν χρειάζεται να θεωρηθεί ως «mindreading» (UA στην ορολογία μου) είτε.

Σύμφωνα με τους όρους του S, το COS είναι η δοκιμή του τι είναι υπό σκέψη και είναι πανομοιότυπα για «βρέχει», πιστεύω ότι βρέχει», «Πιστεύω ότι πιστεύετε ότι βρέχει» και «πιστεύει ότι βρέχει» (ομοίως για «ξέρει», επιθυμίες, δικαστές, καταλαβαίνει, κλπ.), δηλαδή ότι βρέχει. Αυτό είναι το κρίσιμο γεγονός που πρέπει να θυμάστε σχετικά με τη «μεταγνώση» και τη «ανάγνωση μυαλού» των διαθέσεων («προτατικές στάσεις») τις οποίες προωθεί η C.

Μία από τις απαντήσεις σε BBS ήταν από Dennett (ο οποίος συμμερίζεται τις περισσότερες από τις αυταπάτες του C), ο οποίος φαίνεται να βρει αυτές τις ιδέες αρκετά καλά, εκτός από το ότι c θα πρέπει να εξαλείψει τη χρήση του «I», δεδομένου ότι αναλαμβάνει την ύπαρξη ενός υψηλότερου εαυτού (ο στόχος είναι η σκληρή μείωση του S2 να S1). Φυσικά, η ίδια η πράξη της γραφής, της ανάγνωσης και όλες τις γλώσσες και τις έννοιες του οτιδήποτε προϋποθέτει απολύτως αυτο, συνείδηση και θα (όπως σημειώνει συχνά s), έτσι ώστε ένας τέτοιος λογαριασμός θα ήταν απλώς μια γελοιογραφία της ζωής χωρίς καμία απολύτως αξία, η οποία θα μπορούσε κανείς να πει πιθανώς από τις περισσότερες φιλοσοφικές αφηγήσεις της συμπεριφοράς. Το πλαίσιο WS έχει σημειώσει από καιρό ότι η άποψη πρώτου προσώπου δεν είναι eliminable ή αναγωγική σε ένα τρίτο πρόσωπο ένα, αλλά αυτό δεν είναι κανένα πρόβλημα για την άποψη κινούμενων σχεδίων της ζωής. Ομοίως,, με την περιγραφή της λειτουργίας του εγκεφάλου ή της συμπεριφοράς ως «υπολογιστική», «επεξεργασία πληροφοριών» κλπ, - όλα καλά απομυθοποιηθεί αμέτρητες φορές από WS, Hutto, Διαβάστε, Hacker και πολλοί άλλοι. Το χειρότερο από όλα είναι η κρίσιμη αλλά εντελώς ασαφής "εκπροσώπηση", για την οποία πιστεύω ότι η χρήση του S ως προϋπόθεση ικανοποίησης (COS) της εκπροσώπησης (δηλαδή, η ίδια μορφή όπως για όλα τα ουσιαστικά διάθεσης και τα ρήματα τους) είναι μακράν η καλύτερη. Δηλαδή, η «εκπροσώπηση» του «Νομίζω ότι βρέχει» είναι η COS ότι βρέχει.

Το πιο λυπηρό από όλα είναι ότι ο C (όπως dennett) νομίζει ότι είναι ειδικός στο W, έχοντας μελετήσει τον νωρίς στην καριέρα του και αποφάσισε ότι το επιχείρημα της ιδιωτικής γλώσσας πρέπει να απορριφθεί ως «συμπεριφορισμός»! W περίφημα απέρριψε συμπεριφορισμό και μεγάλο μέρος του έργου του είναι αφιερωμένο στην περιγραφή γιατί δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως περιγραφή της συμπεριφοράς. "Δεν είσαι πραγματικά μεταμφιεσμένος; Δεν λες στ' αλήθεια ότι όλα εκτός από την ανθρώπινη συμπεριφορά είναι φαντασία; Αν μιλάω για μυθοπλασία, τότε είναι γραμματική φαντασία." (PI p307) Και μπορεί κανείς επίσης να δείξει την πραγματική συμπεριφορισμό στο Γ στη σύγχρονη «υπολογιστική» μορφή του. WS επιμένουν στην αναγκαιότητα της άποψης πρώτου προσώπου, ενώ C ζητά συγγνώμη από την D στο άρθρο BBS για τη χρήση "I" ή "εαυτό". Αυτό είναι κατά τη γνώμη μου η διαφορά μεταξύ μιας ακριβούς περιγραφής της χρήσης της γλώσσας και της χρήσης που μπορεί κανείς να φανταστεί σε μια γελοιογραφία.

Hutto έχει δείξει το τεράστιο χάσμα μεταξύ W και Dennett (D), η οποία θα χρησιμεύσει για να χαρακτηρίσει Γ, καθώς, δεδομένου ότι παίρνω Δ και Γ (μαζί με την Εκκλησία και πολλοί άλλοι) να είναι στην ίδια σελίδα. S είναι ένας από τους πολλούς που έχουν αποδομηθεί D σε διάφορα γραπτά, και όλα αυτά μπορούν να διαβαστούν σε αντίθεση με Γ. Και ας θυμηθούμε ότι w εμμένει σε παραδείγματα της γλώσσας σε

δράση, και μόλις κάποιος παίρνει το σημείο που είναι ως επί το πλείστον πολύ εύκολο να ακολουθήσει, ενώ C είναι γοητευμένος από «θεωρία» (δηλαδή, αλυσοδέοντα πολλές προτάσεις που δεν σαφές COS) και σπάνια ενοχλεί με συγκεκριμένα γλωσσικά παιχνίδια, προτιμώντας πειράματα και παρατηρήσεις που είναι αρκετά δύσκολο να ερμηνεύσει με οποιοδήποτε οριστικό τρόπο (δείτε τις απαντήσεις BBS), και οι οποίες σε κάθε περίπτωση δεν έχουν καμία σχέση με υψηλότερο επίπεδο περιγραφές της συμπεριφοράς (π.χ., ακριβώς πώς ταιριάζουν στο Στόχο Εκπροθέσεως). Ένα βιβλίο C επαινεί ως οριστική (Μνήμη και ο υπολογιστικός εγκέφαλος) παρουσιάζει τον εγκέφαλο ως υπολογιστικό επεξεργαστή πληροφοριών-μια σοφομική άποψη καλά και επανειλημμένα εξολοθρεί από S και άλλοι. Κατά την τελευταία δεκαετία,, έχω διαβάσει χιλιάδες σελίδες από και για W και είναι αρκετά σαφές ότι η C δεν έχει ιδέα. Σε αυτό ενώνει μια μακρά σειρά διακεκριμένων φιλοσόφων και επιστημόνων των οποίων η ανάγνωση του W ήταν άκαρπη-Russell, Quine, Godel, Kreisel, Chomsky, Dummett, Kripke, Dennett, Putnam κ.λπ. Απλά δεν μπορούν να δουν ότι οι περισσότεροι φιλοσοφία είναι γραμματικά αστεία και αδύνατες βινιέτες- μια άποψη κινουμένων σχεδίων της ζωής.

Βιβλία όπως αυτό που προσπαθούν να γεφυρώσουν δύο επίπεδα περιγραφής είναι πραγματικά δύο βιβλία και όχι ένα. Υπάρχει η περιγραφή (όχι εξήγηση, όπως W κατέστησε σαφές) της γλώσσας μας και nonverbal συμπεριφορά και στη συνέχεια τα πειράματα της γνωστικής ψυχολογίας. "Η ύπαρξη της πειραματικής μεθόδου μας κάνει να πιστεύουμε ότι έχουμε τα μέσα επίλυσης των προβλημάτων που μας προβληματίζει. αν και το πρόβλημα και η μέθοδος περνούν το ένα από το άλλο από.» (W PI p232), C et al είναι γοητευμένος από την επιστήμη και απλά να υποθέσουμε ότι είναι μια μεγάλη πρόοδος για να τετ μεταφυσική στη νευροεπιστήμη και την πειραματική ψυχολογία, αλλά WS και πολλοί άλλοι έχουν δείξει αυτό είναι ένα λάθος. Μακριά από το να κάνει την περιγραφή της συμπεριφοράς επιστημονική και σαφής, το καθιστά ασυνάρτητο. Και πρέπει να ήταν με τη χάρη του Θεού ότι ο Λοκ, ο Καντ, ο Χιουμ, ο Νίτσε, ο Σαρτ, ο Γουίτγκενσταϊν, ο Σερλ κ.ά. Φυσικά,, όπως και οι πολιτικοί, φιλόσοφοι σπάνια παραδέχονται λάθη ή σκάσε έτσι αυτό θα συνεχιστεί και για λόγους W διαγνωστεί τέλεια. Η ουσία πρέπει να είναι αυτό που είναι χρήσιμο και τι έχει νόημα στην καθημερινή μας ζωή. Προτείνω τις φιλοσοφικές απόψεις του CDC (Carruthers, Dennett, Churchland), σε αντίθεση με εκείνες της ΝΔ, δεν είναι χρήσιμες και τα τελικά συμπεράσματά τους ότι θα, ο εαυτός και η συνείδηση είναι ψευδαισθήσεις δεν έχουν κανένα νόημα σε όλα-δηλαδή, είναι χωρίς νόημα δεν έχουν σαφή COS. Αν τα σχόλια CDC σχετικά με τη γνωστική επιστήμη έχουν οποιαδήποτε ευρετική αξία μένει να καθοριστεί.

Αυτό το βιβλίο (όπως ένα τεράστιο σώμα άλλων γραπτώς) προσπαθεί να προεξοφλήσει το HOT των άλλων ζώων και να μειώσει τη συμπεριφορά στις λειτουργίες του εγκεφάλου (για να απορροφήσει την ψυχολογία στη φυσιολογία). Η φιλοσοφία είναι μια καταστροφή, αλλά, υπό την προϋπόθεση ότι ένα ς διαβάξει πρώτα τις πολλές επικρίσεις στο BBS, τα σχόλια σχετικά με την πρόσφατη ψυχολογία και φυσιολογία μπορεί να παρουσιάζουν ενδιαφέρον. Όπως Dennett, Churchland και τόσοι πολλοί άλλοι κάνουν συχνά, Γ δεν αποκαλύπτει πραγματική πολύτιμοι λίθοι του til το τέλος, όταν μας λένε ότι ο εαυτός, θα, συνείδηση (με τις αισθήσεις υπό τις οποίες

αυτές οι λέξεις συνήθως λειτουργούν) είναι ψευδαισθήσεις (δήθεν με την κανονική έννοια αυτής της λέξης). Dennett έπρεπε να αποκαλυφθεί από S, Hutto et al για την εξήγηση μακριά αυτές τις «δεδειχαιμονίες» (δηλαδή, δεν εξηγεί καθόλου και στην πραγματικότητα δεν περιγράφει ακόμη), αλλά εκπληκτικά C παραδέχεται επίσης στην αρχή, αν και φυσικά νομίζει ότι μας δείχνει αυτά τα λόγια δεν σημαίνουν αυτό που σκεφτόμαστε και ότι η χρήση κινουμένων σχεδίων του είναι η έγκυρη.

Κάποιος πρέπει επίσης να δει τις επικρίσεις χάκερ του γραγκώσιου sci με τις απαντήσεις από το S και Dennett «στη νευροεπιστήμη και τη φιλοσοφία» και καλά εξερευνημένος στα βιβλία χάκερ «ανθρώπινη φύση»(3 τόμοι) και «φιλοσοφικά θεμέλια της νευροεπιστήμης» (δείτε τις αναθεωρήσεις μου HN V1). Είναι αξιοσημείωτο ότι σχεδόν κανείς σε όλες τις συμπεριφοριστικές κλάδους (στην οποία θα περιλαμβάνει τη λογοτεχνία, την ιστορία, την πολιτική, τη θρησκεία, το δίκαιο, την τέχνη, την τέχνη, καθώς και τα προφανή αυτά) αναφέρει ποτέ είτε λογικό πλαίσιο τους ή τι είναι αυτό που προσπαθούν να επιτύχουν και τι ρόλο γλωσσική ανάλυση και την επιστήμη παίζουν, έτσι ώστε όλοι όσοι ενδιαφέρονται για τη συμπεριφορά θα μπορούσε να εξετάσει απομνημόνευση υπέροχη περιλήψη Hacker του τι φιλοσοφία (DPHOT) έχει ως στόχο να κάνει και πώς αυτό σχετίζεται με επιστημονικές επιδιώξεις.

"Παραδοσιακά επιστημολόγοι θέλουν να ξέρουν αν η γνώση είναι αληθινή πεποίθηση και μια περαιτέρω κατάσταση ..., ή αν η γνώση δεν συνεπάγεται καν πίστη ... Θέλουμε να γνωρίζουμε πότε το κάνει η γνώση και πότε δεν απαιτεί αιτιολόγηση. Πρέπει να είμαστε σαφείς τι αποδίδεται σε ένα άτομο όταν λέγεται ότι γνωρίζει κάτι. Είναι μια χαρακτηριστική ψυχική κατάσταση, ένα επίτευγμα, μια παράσταση, μια διάθεση ή μια ικανότητα; Θα μπορούσε να γνωρίζει ή να πιστεύει ότι p είναι πανομοιότυπα με μια κατάσταση του εγκεφάλου; Γιατί μπορεί κανείς να πει "πιστεύει ότι p, αλλά δεν είναι η περίπτωση που p", ενώ δεν μπορεί κανείς να πει «πιστεύω ότι p, αλλά δεν είναι η περίπτωση που p»; Γιατί υπάρχουν τρόποι, μέθοδοι και μέσα για την επίτευξη, την επίτευξη ή τη λήψη γνώσεων, αλλά όχι την πίστη (σε αντίθεση με την πίστη); Γιατί μπορεί κανείς να ξέρει, αλλά να μην πιστεύει ποιος, τι, ποια, πότε, αν και πώς; Γιατί μπορεί κανείς να πιστέψει, αλλά δεν ξέρει, ολόψυχα, με πάθος, διστακτικά, ανόητα, απερίσκεπτα, φανατικά, δογματικά ή λογικά; Γιατί μπορεί κανείς να γνωρίζει, αλλά δεν πιστεύει, κάτι πολύ καλά, διεξοδικά ή λεπτομερώς; Και ούτω καθεξής - μέσα από πολλές εκατοντάδες παρόμοιες ερωτήσεις που αφορούν όχι μόνο τη γνώση και την πίστη, αλλά και την αμφιβολία, τη βεβαιότητα, τη μνήμη, ξεχνώντας, παρατηρώντας, παρατηρώντας, αναγνωρίζοντας, παρακολουθώντας, έχοντας επίγνωση, έχοντας επίγνωση, για να μην αναφέρουμε τα πολυάριθμα ρήματα της αντίληψης και τα κονιάκ τους. Αυτό που πρέπει να διευκρινιστεί εάν αυτά τα ερωτήματα πρόκειται να απαντηθούν είναι ο ιστός των επιστημικών εννοιών μας, οι τρόποι με τους οποίους οι διάφορες έννοιες κρέμονται μαζί, οι διάφορες μορφές συμβιβασμών και ασυμβατοτήτων τους, το σημείο και ο σκοπός τους, οι προαναχτές τους και οι διαφορετικές μορφές εξάρτησης πλαισίου. Σε αυτή την σεβάσμια άσκηση στη συνδυαστική ανάλυση, η επιστημονική γνώση, η ψυχολογία, η νευροεπιστήμη και η αυτοαποκαλούμενη γνωστική επιστήμη δεν μπορούν να συνεισφέρουν τίποτα απολύτως." (Περνώντας από τη φυσιολατρική στροφή: στο cul-de-sac του Quine- p15-2005). Φυσικά,, θα ήθελα να προσθέσω ότι είναι η μελέτη της εξελιγμένης

ψυχολογίας μας, του DPHOT, και η ευαισθησία των συμπραζόμενων της γλώσσας (παιχνίδια γλώσσας W). Δεν είναι ασήμαντο να δηλώσει αυτά τα γεγονότα, όπως είναι αρκετά σπάνιο να βρεθεί κάποιος που αντιλαμβάνεται τη μεγάλη εικόνα και ακόμη και ο ήρωάς μου, όπως Searle, Priest, Pinker, Διαβάστε, κλπ.

Έχουν υπάρξει από καιρό βιβλία για την ατομική φυσική και τη φυσική χημεία, αλλά δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι οι δύο θα συγχωνευθούν (ούτε είναι μια συνεκτική ιδέα), ούτε ότι η χημεία θα απορροφήσει τη βιοχημεία ούτε ότι με τη σειρά της θα απορροφήσει φυσιολογία ή γενετική, ούτε ότι η βιολογία θα εξαφανιστεί ούτε ότι θα εξαλείψει την ψυχολογία, την κοινωνιολογία, κλπ. Αυτό δεν οφείλεται στη «νεολαία» αυτών των κλάδων, αλλά στο γεγονός ότι πρόκειται για διαφορετικά επίπεδα περιγραφής με εντελώς διαφορετικές έννοιες, δεδομένα και επεξηγηματικούς μηχανισμούς. Αλλά ο φθόνος της φυσικής είναι ισχυρός, και δεν μπορούμε ακριβώς να αντισταθούμε στην «ακρίβεια» της φυσικής, των μαθηματικών, των πληροφοριών, και του υπολογισμού εναντίον της ασάφειας των 'υψηλότερων επιπέδων. Πρέπει να είναι δυνατόν.

Μειωτισμός ευδοκιμεί παρά την ακατανόητη (έλλειψη εφαρμογής στην κανονική κλίμακα του χώρου, του χρόνου και της ζωής μας) της κβαντικής μηχανικής, αβεβαιότητα, κύμα / σωματίδια, ζουν / νεκρές γάτες, κβαντική εμπλοκή, και η ελλειψή και αλγοριθμική τυχαιότητα των μαθηματικών (Godel / Chaitin-δείτε την αναθεώρησή μου του Yanofsky του «Τα εξωτερικά όρια της λογικής») και ακαταμάχητη έλξη του μας λέει ότι οφείλεται σε εσπρος τις υποχρεώσεις. Και πάλι,, μια ανάσα από απολύτως αναγκαία καθαρό αέρα από W: "Για την κρυσταλλική καθαρότητα της λογικής δεν ήταν, φυσικά, αποτέλεσμα της έρευνας: ήταν μια απαίτηση." PI p107. Και για άλλη μια φορά W από το Μπλε Βιβλίο-"Φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους, και είναι ακαταμάχητα στον πειρασμό να ζητήσει και να απαντήσει με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής και οδηγεί τον φιλόσοφο στο απόλυτο σκοτάδι." Είναι δύσκολο να αντισταθεί ρίχνοντας κάτω τα περισσότερα βιβλία για τη συμπεριφορά και την επαναανάλυση W και S. Απλά άλμα από οτιδήποτε για να π.χ. αυτά τα αποσπάσματα από pi του http://topologicalmedialab.net/xinwei/classes/readings/Wittgenstein/pi_94-138_239-309.html.

Προτείνω να δείτε το ζήτημα του νου ως ουσιαστικά το ίδιο με όλα τα «βαθιά» φιλοσοφικά ερωτήματα. Θέλουμε να κατανοήσουμε την «πραγματικότητα» που αντιλαμβάνεται ο S1, αλλά το S2 δεν έχει προγραμματιστεί για αυτό. Είναι όλα (ή ως επί το πλείστον) στις ασυνείδητες μηχανογραφίες του S1 μέσω DNA. Δεν ξέρουμε, αλλά το DNA μας είναι ευγενική χάρη στο θάνατο τρισεκατομμυρίων οργανισμών για περίπου 3 δισεκατομμύρια χρόνια. Έτσι,, αγωνιζόμαστε με την επιστήμη και πάντα τόσο αργά περιγράφουν τους μηχανισμούς του νου (δηλαδή, του εγκεφάλου), γνωρίζοντας ότι ακόμη και θα πρέπει να καταλήξουμε σε "πλήρη" γνώση του εγκεφάλου, θα έχουμε μόνο μια περιγραφή του τι ακριβές νευρωνικό μοτίβο αντιστοιχεί να δει κόκκινο ή να κάνει μια επιλογή και μια "εξήγηση" του γιατί δεν είναι δυνατόν (δεν είναι κατανοητή).

Είναι προφανές για μένα μετά την ανάγνωση δεκάδες χιλιάδες σελίδες της φιλοσοφίας ότι η προσπάθεια να κάνει υψηλότερο επίπεδο περιγραφική ψυχολογία αυτού του είδους, όπου η συνήθης γλώσσα μοιρής σε ειδικές χρήσεις, τόσο σκόπιμα όσο και ακούσια, είναι ουσιαστικά αδύνατη (δηλαδή, η κανονική κατάσταση στη φιλοσοφία και άλλες συμπεριφορικές κλάδους). Η χρησιμοποίηση των πρόσθετων λέξεων ορολογίας (π.χ., intensionality, ρεαλισμός κ.λπ.) δεν λειτουργεί ούτε δεδομένου ότι δεν υπάρχει καμία αστυνομία φιλοσοφίας για να επιβάλει έναν στενό καθορισμό και τα επιχειρήματα σε αυτό που σημαίνουν είναι ατέρμονα. Hacker είναι καλό, αλλά το γράψιμό του τόσο πολύτιμο και πυκνό είναι συχνά επώδυνη. Searle είναι πολύ καλή, αλλά απαιτεί κάποια προσπάθεια για να αγκαλιάσει την ορολογία του και πιστεύω ότι κάνει μερικά σημαντικά λάθη, ενώ W είναι τα χέρια κάτω από την σαφέστερη και πιο διορατική, τη στιγμή που θα κατανοήσουν τι κάνει, και κανείς δεν ήταν ποτέ σε θέση να τον μιμηθούν. TLP του παραμένει η τελική δήλωση της μηχανικής άποψη ς μείωσης της ζωής, αλλά είδε αργότερα το λάθος του και διαγνώστηκε και θεράπευσε την «ασθένεια κινούμενων σχεδίων», αλλά λίγοι παίρνουν το σημείο και ο πίο απλά να αγνοήσει τον και τη βιολογία επίσης, και έτσι υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες βιβλία και εκατομμύρια των άρθρων και των περισσότερων θρησκευτικών και πολιτικών οργανώσεων (και μέχρι πρόσφατα οι περισσότεροι των οικονομικών) και σχεδόν όλοι οι άνθρωποι με τις απόψεις κινούμενων σχεδίων της ζωής. Αλλά ο κόσμος δεν είναι μια γελοιογραφία, έτσι μια μεγάλη τραγωδία παίζεται έξω ως τις απόψεις κινούμενων σχεδίων της ζωής συγκρούονται με την πραγματικότητα και την καθολική τύφλωση και τον εγωισμό επιφέρει την κατάρρευση του πολιτισμού κατά τη διάρκεια των επόμενων δύο αιώνων (ή λιγότερο).

Διστάζω να συστήσω τα γραπτά του Γ σε οποιονδήποτε, όπως ο έμπειρος θα έπρεπε να έχει περίπου την ίδια προοπτική που κάνω, και η αφελής θα σπαταλήσει το χρόνο τους. Είτε διαβάστε τη φιλοσοφία ή τη γνωστική επιστήμη και αποφύγετε τα αμαλλάματα.

Μεταξύ των ατελείωτων βιβλίων και άρθρων διαθέσιμα, επαινώ τους 3 τόμους για την ανθρώπινη φύση που επιμελήθηκε ο Carruthers(ναι, το ίδιο), το 3 για την Ανθρώπινη Φύση γραμμένο από hacker, το εγχειρίδιο της εξελικτικής psychology^{2nd} Ed, καισχόλια μου w / s, Hutto, DMS, Hacker et al. και τοir πρωτότυπα βιβλία. Τέλος, προτείνω ότι αν δεχτούμε εξίσωση W της γλώσσας και του νου και να θεωρούν το «μυαλό / πρόβλημα του σώματος» ως το «πρόβλημα γλώσσας / σώματος» μπορεί να βοηθήσει στην επίτευξη θεραπευτικό στόχο του.

Θα Hominoids ή Ανδροειδή καταστρέψει τη Γη; – Μια ανασκόπηση του πώς να δημιουργήσετε ένα μυαλό από ray Kurzweil (2012) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2109)

Michael Starks

Αφηρημένη

Πριν από μερικά χρόνια, έφτασα στο σημείο όπου μπορώ να πω συνήθως από τον τίτλο ενός βιβλίου, ή τουλάχιστον από τους τίτλους κεφάλαιο, τι είδους φιλοσοφικά λάθη θα γίνουν και πόσο συχνά. Στην περίπτωση ονομαστικά επιστημονικών έργων, αυτά μπορεί να περιορίζονται σε μεγάλο βαθμό σε ορισμένα κεφάλαια που αποτρίχωνα φιλοσοφικά ή προσπαθούν να εξαχθούν γενικά συμπεράσματα σχετικά με την έννοια ή-τη μακροπρόθεση σημασία του έργου. Κανονικά εντούτοις τα επιστημονικά γεγονότα είναι γενναιόδωρα με τις φιλοσοφικές ασυναρτησίες ως προς αυτό που αυτά τα γεγονότα σημαίνουν. Οι σαφείς διακρίσεις που περιέγραψε ο Wittgenstein πριν από περίπου 80 χρόνια μεταξύ επιστημονικών θεμάτων και των περιγραφών τους από διάφορα γλωσσικά παιχνίδια σπάνια λαμβάνονται υπόψη, και έτσι εναλλάξ εντυπωσιάζεται από την επιστήμη και απογοητεύεται από την ασυνάρτητη ανάλυσή της. Έτσι είναι με αυτόν τον τόμο.

Αν κάποιος είναι να δημιουργήσει ένα μυαλό περισσότερο ή λιγότερο σαν το δικό μας, πρέπει κανείς να έχει μια λογική δομή για τον ορθολογισμό και την κατανόηση των δύο συστημάτων σκέψης (διπλή θεωρία της διαδικασίας). Αν κάποιος είναι να φιλοσοφήσει γι 'αυτό, πρέπει κανείς να κατανοήσει τη διάκριση μεταξύ των επιστημονικών θεμάτων της πραγματικότητας και το φιλοσοφικό ζήτημα του πώς λειτουργεί η γλώσσα στο επίμαχο πλαίσιο, και για το πώς να αποφευχθούν οι παγίδες του μειωτισμού και του scientism, αλλά Kurzweil, όπως και οι περισσότεροι μαθητές της συμπεριφοράς, είναι σε μεγάλο βαθμό ανίδεοι. Είναι γοητευμένος από τα μοντέλα, θεωρίες, και έννοιες, και την παρόρμηση να εξηγήσει, ενώ Wittgenstein μας έδειξε ότι το μόνο που χρειάζεται να περιγράψει, και ότι οι θεωρίες, έννοιες κ.λπ., είναι απλά τρόποι χρήσης της γλώσσας (γλωσσικά παιχνίδια) που έχουν αξία μόνο στο βαθμό που έχουν μια σαφή δοκιμή (clearmakers, ή ως John Searle (πιο διάσημο κριτικό AI του) αρέσει να πω, σαφείς συνθήκες ικανοποίησης (COS)). Έχω προσπαθήσει να παράσχει μια αρχή σε αυτό στα πρόσφατα γραπτά μου.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευτούν το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ed (2019) και

Επίσης, ως συνήθως σε «πραγματικές» λογαριασμούς της Τεχνητής Νοημοσύνης / ρομποτικής, δεν δίνει χρόνο για την πολύ πραγματική απειλές για την ιδιωτική ζωή μας, την ασφάλεια και ακόμη και την επιβίωση από την αυξανόμενη «ανδροειδής» της κοινωνίας η οποία είναι εξέχουσα σε άλλους συγγραφείς (Bostrum, Hawking, κλπ.) και συχνές σε sci-fi και ταινίες, γι 'αυτό κάνω μερικά σχόλια σχετικά με την πολύ πιθανόν αυτοκτονική ουτοπική αυταπάτες των «ωραία» ανδροειδή, ανθρωποειδή, ανθρωποειδή, (AI), τη δημοκρατία, την τεχνητή νοημοσύνη, τη γενετική μηχανική,

Θεωρώ δεδομένο ότι θα υπάρξουν τεχνικές εξελίξεις στην ηλεκτρονική, τη ρομποτική και την AI, με αποτέλεσμα βαθιές αλλαγές στην κοινωνία. Ωστόσο, πιστεύω ότι οι αλλαγές που προέρχονται από τη γενετική μηχανική είναι τουλάχιστον τόσο μεγάλες και δυνητικά πολύ μεγαλύτερες, καθώς θα μας επιτρέψουν να αλλάξουμε εντελώς αυτό που είμαστε. Και θα είναι εφικτό να κάνουμε supersmart / σούπερ ισχυρή υπηρέτες με την τροποποίηση των γονιδίων μας ή εκείνων των άλλων πιθήκων. Όπως και με άλλες τεχνολογίες, κάθε χώρα που αντιστέκεται θα μείνει πίσω. Αλλά θα είναι κοινωνικά και οικονομικά εφικτό να εφαρμοστούν βιορομπότ ή υπεράνθρωποι σε μαζική κλίμακα; Και ακόμη και αν ναι, δεν φαίνεται πιθανό- οικονομικά ή κοινωνικά- να αποτραπεί η καταστροφή του βιομηχανικού πολιτισμού από τον υπερπληθυσμό, την εξάντληση των πόρων, την κλιματική αλλαγή και πιθανώς και τον τυραννικό κανόνα των Επτά Κοινωνιοπαθών που κυβερνούν την Κίνα.

Έτσι, αγνοώντας τα φιλοσοφικά λάθη σε αυτόν τον τόμο ως άσχετο, και κατευθύνοντας την προσοχή μας μόνο στην επιστήμη, αυτό που έχουμε εδώ είναι μια άλλη αυτοκτονική ουτοπική αυταπάτη ριζωμένη σε μια αποτυχία να κατανοήσουν τη βασική βιολογία, την ψυχολογία και την ανθρώπινη οικολογία, τις ίδιες αυταπάτες που καταστρέφουν την Αμερική και τον κόσμο. Βλέπω μια απομακρυσμένη πιθανότητα ο κόσμος μπορεί να σωθεί, αλλά όχι από AI / ρομποτική, CRISPR, ούτε από νεομαρξισμό, τη διαφορετικότητα και την ισότητα.

Πριν από μερικά χρόνια, έφτασα στο σημείο όπου μπορώ να πω συνήθως από τον τίτλο ενός βιβλίου, ή τουλάχιστον από τους τίτλους κεφάλαιο, τι είδους φιλοσοφικά λάθη θα γίνουν και πόσο συχνά. Στην περίπτωση ονομαστικά επιστημονικών έργων, αυτά μπορεί να περιορίζονται σε μεγάλο βαθμό σε ορισμένα κεφάλαια που αποτρίχωνα φιλοσοφικά ή προσπαθούν να εξαχθούν γενικά συμπεράσματα σχετικά με την έννοια ή-τη μακροπρόθεσμη σημασία του έργου. Κανονικά εντούτοις τα επιστημονικά γεγονότα είναι γενναιόδωρα με τις φιλοσοφικές ασυναρτησίες ως προς αυτό που αυτά τα γεγονότα σημαίνουν. Οι σαφείς διακρίσεις που περιέγραψε ο Wittgenstein πριν από περίπου 80 χρόνια μεταξύ επιστημονικών θεμάτων και των περιγραφών τους από διάφορα γλωσσικά παιχνίδια σπάνια λαμβάνονται υπόψη, και έτσι εναλλάξ εντυπωσιάζεται από την επιστήμη και απογοητεύεται από την ασυνάρτητη ανάλυσή της. Έτσι,, είναι με αυτόν τον τόμο.

Αν κάποιος είναι να δημιουργήσει ένα μυαλό περισσότερο ή λιγότερο σαν το δικό μας, πρέπει κανείς να έχει μια λογική δομή για τον ορθολογισμό και την κατανόηση των δύο συστημάτων σκέψης (διπλή θεωρία της διαδικασίας). Αν κάποιος είναι να φιλοσοφήσει γι 'αυτό, πρέπει κανείς να κατανοήσει τη διάκριση μεταξύ των επιστημονικών θεμάτων της πραγματικότητας και το φιλοσοφικό ζήτημα του πώς λειτουργεί η γλώσσα στο επίμαχο πλαίσιο, και για το πώς να αποφευχθούν οι παγίδες του μειωτισμού και του scientism, αλλά Kurzweil, όπως και οι περισσότεροι μαθητές της συμπεριφοράς, είναι σε μεγάλο βαθμό ανίδεοι. Αυτός, είναι γοητευμένος από τα μοντέλα, θεωρίες, και έννοιες, και την παρόρμηση να εξηγήσει, ενώ Wittgenstein μας έδειξε ότι το μόνο που χρειάζεται να περιγράψει, και ότι οι θεωρίες, έννοιες κ.λπ., είναι απλά τρόποι χρήσης της γλώσσας (γλωσσικά παιχνίδια) που έχουν αξία μόνο στο βαθμό που έχουν μια σαφή δοκιμή (clearmakers, ή ως John Searle (πιο διάσημο κριτικός αι του) αρέσει να πω, σαφείς συνθήκες ικανοποίησης (COS)).

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 2η ε ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{ed} (2019)

Στην πραγματικότητα, «μείωση» είναι ένα σύνθετο γλωσσικό παιχνίδι ή ομάδα παιχνιδιών (χρήσεις των λέξεων με διάφορες σημασίες ή COS), έτσι ώστε η χρήση του ποικίλλει σημαντικά ανάλογα με το πλαίσιο και συχνά δεν είναι σαφές τι σημαίνει. Ομοίως, με «μοντελοποίηση» ή «προσομοίωση» ή «ισοδύναμο» ή «το ίδιο με» κλπ. Ομοίως, με τους ισχυρισμούς εδώ και παντού ότι «υπολογισμός» των βιολογικών ή διανοητικών διεργασιών δεν γίνεται, καθώς θα έπαιρνε πάρα πολύ καιρό, αλλά όχι «computable» ή «υπολογισίμο» σημαίνει πολλά πράγματα, ή τίποτα δεν σε όλα ανάλογα με το πλαίσιο, και αυτό είναι συνήθως ακριβώς εντελώς αγνοηθεί.

Κεφάλαιο 9 είναι ο τυπικός εφιάλτης που περιμένει κανείς. Πρώτο απόσπασμα Minsky του "Minds είναι απλά αυτό που κάνουν οι εγκέφαλοι" είναι μια truism στο ότι σε ορισμένα παιχνίδια μπορεί κανείς να π.χ., να πω «το μυαλό μου είναι κουρασμένος» κλπ. Οι περιγραφές της συμπεριφοράς δεν είναι οι ίδιες με τις περιγραφές των διαδικασιών του εγκεφάλου. Αυτός ο «μειωτισμός» είναι μια απελπιστικά χρεοκοπημένη άποψη της ζωής, -- απλά δεν λειτουργεί, δηλαδή, δεν είναι συνεπής, και αυτό έχει εξηγηθεί επί μακρόν, πρώτα από Wittgenstein και στη συνέχεια από Searle, Hacker και πολλοί άλλοι. Για ένα πράγμα, υπάρχουν διάφορα επίπεδα περιγραφής (φυσική, χημεία, βιοχημεία, γενετική, νευροφυσιολογία, εγκέφαλος, σκέψη/συμπεριφορά) και οι έννοιες (γλωσσικά παιχνίδια) χρήσιμες και κατανοητές (έχοντας σαφή έννοια ή COS) σε ένα επίπεδο λειτουργούν διαφορετικά σε ένα άλλο. Επίσης, μια «ψυχική κατάσταση», «διάθεση» ή «σκέψη» ή «δράση»,

μπορεί να περιγραφεί σε πρώτο πρόσωπο ή τρίτο πρόσωπο από πολλές δηλώσεις και το αντίστροφο, και μια δήλωση μπορεί να περιγράψει πολλές διαφορετικές «ψυχικές καταστάσεις», «διαθέσεις», «σκέψεις» ή «δράσεις» ανάλογα με το πλαίσιο, έτσι ώστε ο αγώνας μεταξύ συμπεριφοράς και γλώσσας είναι εξαιρετικά υποαποφασισμένη ακόμη και για «απλές» πράξεις ή προτάσεις. Hacker και άλλοι έχουν εξηγήσει αυτό πολλές φορές.

Δεν υπάρχει σαφής έννοια για την περιγραφή της επιθυμίας μου να δω τον ήλιο να δύνει στα χαμηλότερα επίπεδα, και ποτέ δεν θα είναι. Είναι διαφορετικά επίπεδα περιγραφής, διαφορετικές έννοιες (διαφορετικά γλωσσικά παιχνίδια) και δεν μπορεί καν να έχει νόημα να μειώσει το ένα στο άλλο, της συμπεριφοράς σε νευροφυσιολογία σε βιοχημεία σε γενετική στη χημεία στη φυσική σε μαθηματικά ή υπολογισμούς και όπως και οι περισσότεροι επιστήμονες handwaving kurzweil και ισχυρίζεται ότι δεν γίνεται επειδή άβολο ή ανέφικτο εντελώς αδυνατεί να δει ότι το πραγματικό ζήτημα είναι ότι «μείωση» δεν έχει σαφή έννοια (COS), ή μάλλον πολλές έννοιες που εξαρτώνται έντονα από το πλαίσιο, και σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να δώσουμε μια συνεκτική υπόψη που εξαλείφει οποιοδήποτε επίπεδο.

Παρ' όλα αυτά, το σάπιο πτώμα του αναγωγισμού επιπλέει συχνά στην επιφάνεια (π.χ. σελ. 37 και το απόσπασμα Minsky στο σελ.199) και μας λένε ότι η χημεία «μειώνει» τη φυσική και ότι η θερμοδυναμική είναι μια ξεχωριστή επιστήμη επειδή οι εξισώσεις γίνονται «δύσκολες», αλλά Ένας άλλος τρόπος να το πούμε είναι ότι η μείωση είναι ασυνεπής, τα γλωσσικά παιχνίδια (έννοιες) ενός επιπέδου απλώς δεν ισχύουν (έχουν νόημα) σε υψηλότερα και χαμηλότερα επίπεδα περιγραφής και δεν είναι ότι η επιστήμη ή η γλώσσα μας είναι ανεπαρκής. Το έχω συζητήσει σε άλλα άρθρα μου και είναι πολύ γνωστό στη φιλοσοφία της επιστήμης, αλλά είναι πιθανό να μην διεισδύσει ποτέ στη «σκληρή επιστήμη».

Η ψυχολογία της υψηλότερης τάξης σκέψης δεν περιγράφεται από τις αιτίες, αλλά από λόγους, και δεν μπορεί κανείς να κάνει την ψυχολογία εξαφανίζονται σε φυσιολογία ούτε φυσιολογία στη βιοχημεία ούτε στη φυσική κλπ. Είναι απλά διαφορετικά και απαραίτητα επίπεδα περιγραφής. Το Wittgenstein το περιέγραψε περίφημα 80 έτη πριν στο μπλε βιβλίο.

"Λαχτάρα μας για τη γενίκευση έχει [ως μία] πηγή ... την ενασχόλησή μας με τη μέθοδο της επιστήμης. Ενωώ τη μέθοδο της μείωσης της εξήγησης των φυσικών φαινομένων στον μικρότερο δυνατό αριθμό πρωτόγονων φυσικών νόμων. και, στα μαθηματικά, της ενοποίησης της θεραπείας των διαφόρων θεμάτων με τη χρήση μιας γενίκευσης. Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους, και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να ρωτήσουν και να απαντήσουν με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής, και οδηγεί το φιλόσοφο σε πλήρες σκοτάδι. Θέλω να πω εδώ ότι δεν μπορεί ποτέ να είναι δουλειά μας να μειώσουμε τίποτα σε τίποτα, ή να εξηγήσουμε οτιδήποτε. Η φιλοσοφία είναι πραγματικά "καθαρά περιγραφική".

Όπως σχεδόν όλοι οι «σκληροί» επιστήμονες και ακόμη και δυστυχώς «μαλακοί» αυτοί επίσης, δεν έχει καμία κατανόηση καθόλου για το πώς η γλώσσα λειτουργεί, π.χ., για το πώς η «σκέψη» και άλλα ψυχολογικά ρήματα λειτουργούν, έτσι τους καταχράται συνεχώς σε όλα τα γραπτά του (π.χ., δείτε τα σχόλιά του σε Searle σε p170). Δεν θα υπεισέλθω σε μια εξήγηση εδώ, όπως έχω γράψει εκτενώς για αυτό (Αυτοκτονικές ουτοπικές αυταπάτες στον 21ο αιώνα 5ο ed (2019)).⁹ Έτσι, όπως και οι περισσότεροι επιστήμονες, και ακόμη και οι περισσότεροι φιλόσοφοι, παίζει ένα γλωσσικό παιχνίδι (χρησιμοποιεί τις λέξεις με ένα νόημα ή προϋπόθεση ικανοποίησης), αλλά το αναμιγνύει με άλλες εντελώς διαφορετικές έννοιες, όλο αυτό το διάστημα επιμένοντας ότι το παιχνίδι του είναι το μόνο που μπορεί να παιχτεί (έχει οποιαδήποτε «πραγματική» αίσθηση). Όπως οι περισσότεροι, επίσης, δεν είναι σαφής σχετικά με τη διάκριση μεταξύ των επιστημονικών θεμάτων των πραγματικών περιστατικών και των θεμάτων για το πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατανοητά. Επίσης,, δεν έχει σαφή αντίληψη της διάκρισης μεταξύ των δύο συστημάτων σκέψης, των αυτόματων συστημάτων του μη γλωσσικού συστήματος S1 και των συνειδητών διαβουλεύσεων του γλωσσικού συστήματος S2, αλλά το περιέγραψα εκτενώς στα γραπτά μου και δεν θα το κάνω εδώ.

Ένα άλλο πράγμα που Kurzweil δεν αναφέρει ποτέ είναι το προφανές γεγονός ότι θα υπάρξουν σοβαρές και πιθανώς συχνά θανατηφόρες συγκρούσεις με τα ρομπότμας, δηλαδή, με artificialνοημοσύνης. Σκεφτείτε τα συνεχή καθημερινά προβλήματα που έχουμε ζώντας με άλλους ανθρώπους, για τον αριθμό των επιθέσεων, των καταχρήσεων και των δολοφονιών κάθε μέρα. Γιατί θα πρέπει αυτά να είναι λιγότερο με ανδροειδή - και στη συνέχεια ποιος παίρνει την ευθύνη; Δεν φαίνεται να υπάρχει κανένας λόγος για τον οποίο androids/ AI θα πρέπει να είναι λιγότερο σε σύγκρουση μεταξύ τους, και μαζί μας, από ό, τι άλλοι άνθρωποι είναι ήδη.

Και όλες οι συσκευές / λειτουργίες / όπλα που έχουν παραδοθεί στην AI με ταχύ ρυθμό. Σύντομα όλα τα οπλικά συστήματα, επικοινωνίες, δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας, οικονομικές δραστηριότητες, ιατρικά συστήματα, οχήματα, ηλεκτρονικές συσκευές θα ελέγχονται από την AI. Εκατοντάδες δισεκατομμύρια «έξυπνες» συσκευές που συνδέονται με το Διαδίκτυο των Πραγμάτων και μόνο μια χούφτα των προγραμματιστών, ακόμη και ενδεχομένως σε θέση να κατανοήσουν ή να ελέγχουν τους. Εκατομμύρια έξυπνες δεσποινίδες, πλοία, υποβρύχια, άρματα μάχης, όπλα, δορυφόροι, μη επανδρωμένα αεροσκάφη σε όλο τον κόσμο, προγραμματισμένα να εξαλείφουν αυτόματα τους «εχθρούς» και να κυριαρχούνται όλο και περισσότερο από έναν τεράστιο διεθνή κινεζικό στρατό που διευθύνεται από τους Επτά Ψυχοπαθείς. Ένας χάκερ (ή απατεώνων AI) θα μπορούσε να παραλύσει ή να ενεργοποιήσει οποιοδήποτε από αυτά ανά πάσα στιγμή, και μόλις αρχίσουν τα πυροτεχνήματα, ποιος θα μπορούσε να το σταματήσει;

Φυσικά, είναι οι αισιόδοξοι που αναμένουν από τους Κινέζους κοινωνιοπαθείς να κυβερνήσουν τον κόσμο, ενώ οι απαισιόδοξοι (που βλέπουν τους εαυτούς τους ως ρεαλιστές) αναμένουν αι κοινωνιοπάθεια (ή ΌΠΩς το αποκαλώ - δηλαδή, Τεχνητή ηλιθιότητα ή τεχνητή κοινωνιοπάθεια) να αναλάβει. Είναι η γνώμη πολλών στοχαστικών προσώπων- Musk, Gates, Hawking κ.λπ., συμπεριλαμβανομένων των

κορυφαίων ερευνητών αι (δείτε τις πολλές συνομιλίες TED στο YouTube) ότι η AI θα φτάσει εκρηκτική αυτο-ανάπτυξη (αυξάνοντας τη δύναμή της χιλιάδες ή εκατομμύρια φορές σε ημέρες, λεπτά ή μικροδευτερόλεπτα) κάποια στιγμή στις επόμενες δεκαετίες - 2030 αναφέρεται μερικές φορές, δραπετεύουν μέσω του δικτύου και μολύνουν όλα τα αρκετά ισχυρούς υπολογιστές. As θα είναι ασταμάτητη, ειδικά δεδομένου ότι φαίνεται ότι θα λειτουργεί σε κβαντικούς υπολογιστές που θα αυξήσει την ταχύτητά του περισσότερες χιλιάδες ή εκατομμύρια φορές, και ως μια υπέροχη παρενέργεια, θα είναι σε θέση να σπάσει εύκολα όλα τα συστήματα κρυπτογράφησης). Εάν είστε αισιόδοξοι, θα κρατήσει τους ανθρώπους και άλλα ζώα γύρω ως κατοικίδια ζώα και ο κόσμος θα γίνει ένας ζωολογικός κήπος με ένα ευγονικό πρόγραμμα αναπαραγωγής σε αιχμαλωσία, αν ένας απαισιόδοξος, θα εξαλείψει τους ανθρώπους ή ακόμα και όλα τα οργανικά ζωή ως ένα ενοχλητικό ανταγωνισμό για τους πόρους. Η επιστημονική φαντασία του σήμερα είναι πιθανό να είναι η πραγματικότητα του αύριο.

Ο νόμος του Asimov για τη ρομποτική –δεν βλέπει τους ανθρώπους, είναι μια φαντασίωση που είναι ανέφικτη στην πράξη για τα ανδροειδή/AI όπως ακριβώς είναι για εμάς. Ομολογώ (όπως Searle έχει πολλές φορές) ότι είμαστε «ανδροειδή» πάρα πολύ, αν και σχεδιάστηκε από τη φυσική επιλογή, δεν έχουν «νοημοσύνη» από τη μία άποψη, αλλά έχοντας σχεδόν απεριόριστη «νοημοσύνη» από την άλλη.

Τι είναι να σταματήσει AI έχοντας όλες τις ψυχικές παθήσεις που έχουμε-νευρώσεις, ψυχώσεις, κοινωνιοπάθειες, εγωμανία, απληστία, εγωιστική επιθυμία να παράγουν ατελείωτες αντίγραφα του δικού του «γονιδιώματος» (ηλεκτρόμη, digitome, silicome;), ρατσισμός (progranism;), κάτι ισοδύναμο με την τοξικομανία, δολοφονικές και αυτοκτονικές τάσεις ή θα πρέπει να όρος μόνο όλα αυτά τα «βιοκτόνα ζώα»; Φυσικά,, οι άνθρωποι θα προσπαθήσουν να αποκλείσουν την κακή συμπεριφορά από τα προγράμματα,, αλλά αυτό θα πρέπει να είναι μετά από το γεγονός, δηλαδή, όταν είναι ήδη διασκορπισμένο μέσω του δικτύου στα εκατομμύρια ή τα δισεκατομμύρια των συσκευών,και δεδομένου ότι θα είναι μόνος προγραμματισμός και ενημέρωση, οποιαδήποτε κακία που παρέχει ένα πλεονέκτημα επιβίωσης πρέπει να διαδώσει σχεδόν αμέσως. Αυτό είναι φυσικά μόνο το ισοδύναμο AI της ανθρώπινης εξέλιξης από τη φυσική επιλογή (χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο).

John Searle σκότωσε την ιδέα της ισχυρής AI με την κινεζική αίθουσα και άλλες περιγραφές της ασυνέπειας των διαφόρων γλωσσικών παιχνιδιών (όπως Wittgenstein είχε κάνει εξαιρετικά πολύ πριν υπήρχαν υπολογιστές, αν και λίγοι έχουν παρατηρήσει). Θεωρείται από κάποιους ως η νέμεση της AI, αλλά στην πραγματικότητα έχει μόλις περιγραφεί με ακρίβεια, και δεν έχει καμία αντιπάθεια σε αυτό καθόλου. Searle έχει πει επανειλημμένα ότι φυσικά οι μηχανές μπορούν να σκεφτούν και να αισθανθούν, γιατί είμαστε τέτοιες μηχανές! Κατασκευασμένο από πρωτεΐνες κ.λπ., και όχι μέταλλο, αλλά μηχανές σε μια πολύ θεμελιώδη έννοια, ωστόσο. Και μηχανές που χρειάστηκαν περίπου 4 δισεκατομμύρια χρόνια πειραματισμού σε ένα εργαστήριο στο μέγεθος της γης με τρισεκατομμύρια τρισεκατομμύρια μηχανές που δημιουργήθηκαν και μόνο ένα μικρό αριθμό από τα

πιο επιτυχημένα επιζώντα. Οι προσπάθειες της AI φαίνεται ή τουλάχιστον ρομποτική, μέχρι στιγμής φαίνεται ασήμαντο από τη σύγκριση. Και όπως σημειώνει είναι πιθανό ότι ένα μεγάλο μέρος ή το σύνολο της ψυχολογίας μας μπορεί να είναι μοναδική σε σαρκώδη όντα, ακριβώς όπως ένα μεγάλο μέρος της AI μπορεί να είναι να silicon. Πόσο θα μπορούσε να είναι «αλήθεια» επικάλυψη και πόσο ασαφής προσομοίωση είναι αδύνατο να πούμε.

Δαρβινική επιλογή ή επιβίωση του ισχυρότερου, όπως ισχύει για την AI είναι ένα σημαντικό ζήτημα που δεν αντιμετωπίζεται ποτέ από Kurzweil, ούτε οι περισσότεροι άλλοι, αλλά είναι το αντικείμενο ενός ολόκληρου βιβλίου από φιλόσοφο-επιστήμονα Nik Bostrom και των επαναλαμβανόμενων προειδοποιήσεων από τη μαύρη τρύπα φυσικός και μεγαλύτερη επιζών als πάσχοντα ς στον κόσμο Stephen Hawking. Η φυσική επιλογή είναι ως επί το πλείστον ισοδύναμη με την περιεκτική ικανότητα ή favoritism προς τους στενούς συγγενείς (επιλογή συγγενών). Και αντισταθμιστική «επιλογή της ομάδας» για την «καλοσύνη» είναι απατηλή (βλ. αναθεώρηση μου του Wilson Η Κοινωνική κατάκτηση της Γης (2012)). Ναι,, δεν έχουμε DNA και γονίδια στα ρομπότ (ακόμα), αλλά σε ό, τι είναι ίσως φιλόσοφος Daniel Dennett είναι πιο (μόνο;) ουσιαστική συμβολή στη φιλοσοφία, είναι χρήσιμο να θεωρηθεί χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο ως το «παγκόσμιο οξύ» που τρώει μέσα από όλες τις φαντασιώσεις για την εξέλιξη, τη φύση και την κοινωνία. Έτσι, κάθε αυτο-αναπαραγωγή android ή πρόγραμμα που έχει ακόμη και το παραμικρό πλεονέκτημα σε σχέση με τους άλλους μπορεί να εξαλείψει αυτόματα τους και τους ανθρώπους και όλες τις άλλες μορφές ζωής, πρωτεΐνη ή μέταλλο, που είναι ανταγωνιστές για τους πόρους, ή απλά για «διασκέδαση»,,, όπως ο άνθρωπος κάνει με άλλα ζώα.

Ακριβώς τι θα αποτρέψει τα προγράμματα από την εξέλιξη του εγωισμού και την αντικατάσταση όλων των άλλων ανταγωνιστικών μηχανών / προγραμμάτων ή βιολογικών μορφών ζωής; Αν κάποιος παίρνει την «μοναδικότητα» στα σοβαρά, τότε γιατί να μην λάβει αυτό ακριβώς ένα σοβαρά; Σχολίασα αυτό εδώ και πολύ καιρό και φυσικά είναι μια βάση της επιστημονικής φαντασίας. Έτσι, η AI είναι μόνο το επόμενο στάδιο της φυσικής επιλογής με τους ανθρώπους επιτάχυνση σε ορισμένες κατευθύνσεις μέχρι να αντικατασταθούν από τις δημιουργίες τους, ακριβώς όπως τα πλεονεκτήματα στο «πρόγραμμά» μας είχε ως αποτέλεσμα την εξαφάνιση όλων των άλλων hominoid υποείδη και εξολοθρεύει γρήγορα όλες τις άλλες μεγάλες μορφές ζωής (εκτός φυσικά από αυτά που τρώμε και μερικά εκφυλισμένα κατοικίδια ζώα, τα περισσότερα από τα οποία θα καταναλωθούν ως εξάπλωση πείνα).

Ως συνήθως σε «πραγματικές» λογαριασμούς της AI / ρομποτικής, Kurzweil δεν δίνει χρόνο για την πολύ πραγματική απειλές για την ιδιωτική ζωή μας, την ασφάλεια και ακόμη και την επιβίωση από την αυξανόμενη «ανδροειδές» της κοινωνίας, οι οποίες είναι εξέχουσα θέση σε άλλους συγγραφείς nonfiction (Bostrom, Hawking κ.λπ.) και συχνές σε scifi και ταινίες. Απαιτεί λίγη φαντασία για να δει αυτό το βιβλίο ως ακριβώς μια άλλη αυτοκτονική ουτοπική αυταπάτη που επικεντρώνεται στις «συμπαθητικές» πτυχές των ανδροειδών, των ανθρωποειδών, της δημοκρατίας, των υπολογιστών, της τεχνολογίας, της εθνικής ποικιλομορφίας, και της γενετικής εφαρμοσμένης

μηχανικής. Ωστόσο, χάρη σε αυτά τα τελευταία απομεινάρια της σταθερότητας μας / της ιδιωτικής ζωής / ασφάλειας / ευημερίας / ηρεμίας / λογική εξαφανίζονται γρήγορα. Επίσης, τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη και τα αυτόνομα οχήματα αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς στις δυνατότητες και μειώνονται το κόστος, οπότε δεν θα αργήσει να χρησιμοποιηθούν βελτιωμένες εκδόσεις της AI για το έγκλημα, την επιτήρηση και την κατασκοπεία από όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης, των τρομοκρατών, των κλεφτών, των καταστροφολόγων, των απαγωγέων και των δολοφόνων. Δεδομένης της φωτογραφίας σας, των δακτυλικών αποτυπωμάτων, του ονόματος, του χώρου εργασίας, της διεύθυνσης, του κινητού τηλεφώνου #, των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και των συνομιλιών, όλα γίνονται όλο και πιο εύκολα, τα ηλιακά τροφοδοτημένα ή αυτο-φόρτισης drones, τα μικρορομπότ και τα οχήματα θα μπορούν να πραγματοποιούν σχεδόν κάθε είδους έγκλημα. Ευφυείς ιοί θα συνεχίσουν να εισβάλλουν στο τηλέφωνό σας, pc, tablet, ψυγείο, αυτοκίνητο, τηλεόραση, συσκευή αναπαραγωγής μουσικής, οθόνες υγείας, ανδροειδή και συστήματα ασφαλείας για να κλέψουν τα δεδομένα σας, να παρακολουθούν τις δραστηριότητές σας, να σας ακολουθούν, και αν θέλετε, εκβιάζουν, να απαγάγουν ή να σας σκοτώσουν. Του κρυστάλλινου ότι αν τα θετικά θα συμβεί τότε τα αρνητικά θα επίσης. Είναι μια εκτωνάσθηση που θα κάνει το πιο κακό- οι τζιχαντιστές, οι Επτά Ψυχοπαθείς, οι χάκερ ή τα δικά μας προγράμματα, ή ίσως όλοι τους σε συνεννόηση. Αυτή η σκοτεινή πλευρά της AI / Ρομποτική / Το Nternet του Things πηγαίνει αμνημονεύτων σε αυτό το βιβλίο, και αυτό είναι ο κανόνας. I

Αν και η ιδέα των ρομπότ που αναλαμβάνουν έχει σε sci fi για πολλά χρόνια, άρχισα να σκέφτομαι σοβαρά γι 'αυτό όταν διάβασα για nanobots στις μηχανές Drexler της δημιουργίας το 1993. Και πολλοί ανησυχούν για το πρόβλημα της «γκρίζας κόλλας» – δηλαδή, των νανορομπότ που αναπαράγονται μέχρι να πνίξουν όλα τα άλλα.

Μια άλλη μοναδικότητα που Kurzweil και οι περισσότεροι στην Τεχνητή Νοημοσύνη δεν αναφέρουν είναι η πιθανότητα ότι η γενετική μηχανική θα οδηγήσει σύντομα σε DNA εκτοπίζοντας πυρίτιο ως μέσο για την προηγμένη νοημοσύνη. Crispr και άλλες τεχνικές θα μας αφήσει να αλλάξουμε τα γονίδια κατά βούληση, προσθέτοντας εντελώς νέα γονίδια / χρωμοσώματα σε μήνες ή ακόμα και ώρες, με superfast ανάπτυξη των οργανισμών ή των εγκεφάλων σε δεξαμενές χωρίς ενοχλητικά σώματα για να τους επιβαρύνει. Ακόμα και τώρα, χωρίς γενετική μηχανική, υπάρχουν πρόωρες ιδιοφυΐες mastering κβαντική μηχανική στις αρχές της εφηβείας τους ή λαμβάνοντας τον κύβο του ένα 10 ψήφιο αριθμό στο κεφάλι τους. Και ο προγραμματισμός των γονιδίων μπορεί να γίνει από τους ίδιους υπολογιστές και προγράμματα που χρησιμοποιούνται για την AI.

Όποιος παίρνει την Τεχνητή Νοημοσύνη σοβαρά, επίσης, θα μπορούσε να βρει ενδιαφέρον το άρθρο μου σχετικά με το έργο του David Wolpert σχετικά με τον τελικό νόμο στο Turing Machine Theory που προτείνει κάποιες αξιοσημείωτες πτυχές και τα όρια για τον υπολογισμό και την «νοημοσύνη». Το έγγραφο γιατί το έργο του έχει ξεφύγει κάπως από την προσοχή ολόκληρης της επιστημονικής κοινότητας. Είναι άμεσα διαθέσιμο στο διαδίκτυο και στο άρθρο μου "Wolpert, Godel, Chaitin και Wittgenstein για την αδυναμία, την ελλιπή, το παράδοξο ψεύτης, ο θεϊσμός, τα όρια

του υπολογισμού, μια nonquantum μηχανική αρχή αβεβαιότητας και το σύμπαν ως υπολογιστή-το απόλυτο θεώρημα στο Turing Machine Theory» (2015).

Προς τιμήν του, Kurzweil κάνει μια προσπάθεια να κατανοήσουν Wittgenstein (p220 κ.λπ.), αλλά (όπως και 50 εκατομμύρια άλλους ακαδημαϊκούς) έχει μόνο μια επιφανειακή κατανόηση του τι έκανε. Πριν από την ύπαρξη υπολογιστών, Wittgenstein συζήτησαν σε βάθος τα βασικά ζητήματα του τι υπολογισμός ήταν και τι κάνει τους ανθρώπους διαφορετικούς από τις μηχανές, αλλά τα γραπτά του σε αυτό είναι άγνωστη στους περισσότερους. Gefwert είναι ένας από τους λίγους για να τα αναλύσει λεπτομερώς, αλλά το έργο του έχει αγνοηθεί σε μεγάλο βαθμό.

Στο p222 Kurzweil σχολιάζει ότι είναι «ανόητο» να αρνηθεί το «φυσικό κόσμο» (ένα περίπλοκο γλωσσικό παιχνίδι), αλλά είναι μάλλον ότι δεν μπορεί κανείς να δώσει κανένα νόημα σε μια τέτοια άρνηση, καθώς προϋποθέτει την ευκρίνεια (πραγματικότητα) του τι αρνείται. Αυτό είναι το πανταχού παρόν ζήτημα για το πώς έχουμε νόημα (είναι βέβαιο ιδίαν) τίποτα, το οποίο μας φέρνει πίσω στο περίφημο έργο του Wittgenstein «On Βεβαιότητα» (βλέπε αναθεώρηση μου) και την έννοια της «αλήθειας μόνο» πρόταση. Όπως όλες οι συζητήσεις της συμπεριφοράς, Kurzweil χρειάζεται μια λογική δομή για τον ορθολογισμό (πρόθεση) και (τι είναι περισσότερο ή λιγότερο ισοδύναμο) μια λεπτομερή κατανόηση του πώς λειτουργεί η γλώσσα, αλλά είναι σχεδόν εντελώς απούσα (ομολογουμένως ο κανόνας για τους ακαδημαϊκούς). Δεδομένου ότι ένα μεγάλο μέρος της εργασίας μου ασχολείται με αυτά τα θέματα δεν θα υπεισέλθω σε αυτά εδώ,, εκτός από την παροχή του συνοπτικού πίνακα της εκ προθέσεως.

Μετά από μισό αιώνα στη λήθη, η φύση της συνείδησης είναι τώρα το πιο καυτό θέμα στις επιστήμες της συμπεριφοράς και της φιλοσοφίας. Ξεκινώντας με το πρωτοποριακό έργο του Ludwig Wittgenstein στη δεκαετία του 1930 (το Μπλε και Καφέ Βιβλία) έως το 1951, και από τη δεκαετία του '50 μέχρι σήμερα από τους διαδόχους του Searle, Moyal- Sharrock, Read, Hacker, Stern, Horwich, Winch, Finkelstein κ.λπ., έχω δημιουργήσει τον ακόλουθο πίνακα ως ένα heuristic για την προώθηση αυτής της μελέτης. Οι σειρές παρουσιάζουν διάφορες πτυχές ή τρόπους μελέτης και οι στήλες δείχνουν τις ακούσιες διαδικασίες και τις εθελοντικές συμπεριφορές που περιλαμβάνουν τα δύο συστήματα (διττές διαδικασίες) της λογικής δομής της συνείδησης (LSC), τα οποία μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως λογική δομή του ορθολογισμού (LSR-Searle), της συμπεριφοράς (LSB), της προσωπικότητας (LSP), του μυαλού (LSM), της γλώσσας (LSL), της πραγματικότητας (LSOR φιλοσοφικό), της πρόθεσης (LSI) -κλασσικός όρος, η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC), η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης (DPT) -ή καλύτερα, η γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όρους που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Οι ιδέες για αυτόν τον πίνακα προήλθαν από την εργασία από Wittgenstein, ένας πολύ απλούστερος πίνακας από Searle, και συσχετίζεται με τους εκτενείς πίνακες και τις γραφικές παραστάσεις στα τρία πρόσφατα books στην ανθρώπινη φύση από p.M.S Hacker. Οι τελευταίες 9 σειρές προέρχονται κυρίως από την έρευνα

αποφάσεων από Johnathan St. B.T. Evans και τους συναδέλφους όπως αναθεωρείται από τον εαυτό μου.

προσωπικότητας (LSP), του μυαλού (LSM), της γλώσσας (LSL), της πραγματικότητας (LSOR), της πρόθεσης (LSI) -ο κλασικός φιλοσοφικός όρος , η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC), η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης (DPT) -ή καλύτερα, η γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όρους που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανakλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανένας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανένας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις

προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια. Μας έδειξε ότι υπάρχει μόνο ένα φιλοσοφικό πρόβλημα - η χρήση των ποινών (γλωσσικά παιχνίδια) σε ένα ακατάλληλο πλαίσιο, και ως εκ τούτου μόνο μία λύση- που δείχνει το σωστό πλαίσιο.

Στο σ. 278 σχολιάζει τη βελτίωση της ζωής μας και τις αναφορές «Αφθονία» του συναδέλφου του Διαμινίδη – μια άλλη ουτοπική φαντασίωση, και αναφέρει το πρόσφατο έργο του Pinker «The Better Angels of Our Nature: Why Violence Has Declined», αλλά παραλείπει να σημειώσει ότι αυτές οι βελτιώσεις είναι μόνο προσωρινές και αγοράζονται με κόστος την καταστροφή του μέλλοντος του απογόνου μας. Όπως έχω αναθεωρήσει το βιβλίο του Pinker και σχολίασα λεπτομερώς την επερχόμενη κατάρρευση της Αμερικής και του κόσμου στο βιβλίο μου «Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία» 4ο ed (2019) δεν θα το επαναλάβω εδώ.

Κάθε μέρα χάνουμε τουλάχιστον 100 εκατομμύρια τόνους topsoil στη θάλασσα (περίπου. 6kg/άτομο/ημέρα) και περίπου 20.000 εκτάρια γεωργικής γης αλάτουν και άχρηστα. Το γλυκό νερό εξαφανίζεται σε πολλές περιοχές και η υπερθέρμανση του πλανήτη θα μειώσει δραστικά την παραγωγή τροφίμων, ειδικά σε πολλές ^{χώρες} του κόσμου.. Είδια την ημέρα οι μητέρες του 3ου κόσμου (ο 1ος κόσμος τώρα μειώνεται καθημερινά) «ευλογήσει» μας με άλλα 300.000 περίπου μωρά, που οδηγεί σε καθαρή αύξηση περίπου 200.000-άλλο Λας Βέγκας κάθε 10 ημέρες, ένα άλλο Λος Άντζελες κάθε μήνα. Περίπου 4 δισεκατομμύρια περισσότερα μέχρι το 2100, τα περισσότερα στην Αφρική, τα περισσότερα από τα υπόλοιπα στην Ασία. Οι περίφημα ανεκτικοί μουσουλμάνοι θα αυξηθούν πιθανώς από περίπου 1/5th σε περίπου 1/3 της γης και θα ελέγξουν τις πολυάριθμες βόμβες X και τα ελεγχόμενα με AI κηφήνες. Χάρη στις κοινωνικές αυταπάτες των λίγων εκατοντάδων πολιτικών που την ελέγχουν, ερωτική σχέση της Αμερικής με την «πολυμορφία» και «δημοκρατία» θα εγγυηθεί τη μετατροπή της σε ένα 3ο κόλαση κόσμο και το περίφημο καλοπροαίρετος Επτά Κοινωνιοπαθείς που διοικούν την Κίνα παίρνουν τώρα το κεντρικό στάδιο (αναζητήστε τη ζώνη και οδική πρωτοβουλία, χρέος Παγίδα Διπλωματία και Crouching Tiger στο διαδίκτυο ή youtube). Η στάθμη της θάλασσας προβλέπεται να αυξηθεί ένα έως τρία μέτρα μέχρι το 2100 και ορισμένες προβλέψεις είναι δέκα φορές υψηλότερες. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τελικά θα αυξηθεί πολύ υψηλότερα και θα καλύψει μεγάλο μέρος της πρωταρχικής καλλιεργήσιμης γης του κόσμου και των πιο πυκνοκατοικημένων περιοχών. Είναι επίσης σαφές ότι το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο και η καλή ποιότητα εύκολο να πάρει τον άνθρακα θα φύγει, μεγάλο μέρος της γης αφαιρεθεί από topsoil, όλα τα δάση φύγει, και η αλιεία μειωθεί δραματικά. Θα ήθελα να δω μια εύλογη περιγραφή του πώς αι θα καθορίσει αυτό. Ακόμη και αν είναι θεωρητικά δυνατό, με ποιο κόστος σε χρήμα και ρύπανση και κοινωνική αγωνία για τη δημιουργία και τη διατήρησή τους; Ο δεύτερος νόμος της θερμοδυναμικής και το υπόλοιπο της φυσικής, της χημείας και της οικονομίας λειτουργεί για ανδροειδή, καθώς και hominoids. Και ποιος θα αναγκάσει τον κόσμο να συνεργαστεί όταν η προφανής ζωή του είναι ένα παιχνίδι μηδενικούαθροίσματος στο οποίο το κέρδος σου είναι η απώλειά μου; Σίγουρα όχι οι τζιχαντιστές ή οι Επτά Ψυχοπαθείς. Δεν υπάρχει δωρεάν γεύμα. Ακόμη και αν τα ρομπότ μπορούσαν να κάνουν όλες τις ανθρώπινες εργασίες σύντομα δεν θα έσωζε τον κόσμο από συνεχείς

διεθνείς συγκρούσεις, πείνα, ασθένειες, έγκλημα, βία και πόλεμο. Όταν δεν μπορεί να γίνει για να συνεργαστεί σε αυτόν τον περιορισμένο χρόνο της αφθονίας (που αγοράζονται από το βιασμό της γης) είναι απελπιστικά αφελές να υποθέσουμε ότι θα το κάνουν όταν αναρχία σαρώνει πάνω από τον πλανήτη.

Θεωρώ δεδομένο ότι θα υπάρξουν τεχνικές εξελίξεις στην ηλεκτρονική, τη ρομποτική και την αι, με αποτέλεσμα βαθιές αλλαγές στην κοινωνία. Ωστόσο, πιστεύω ότι οι αλλαγές που προέρχονται από τη γενετική μηχανική είναι τουλάχιστον τόσο μεγάλες και δυνητικά πολύ μεγαλύτερες, καθώς θα μας επιτρέψουν να αλλάξουμε εντελώς αυτό που είμαστε. Και θα είναι εφικτό να κάνουμε supersmart / σούπερ ισχυρή υπηρέτες με την τροποποίηση των γονιδίων μας ή εκείνων των άλλων πιθήκων. Όπως και με άλλες τεχνολογίες, κάθε χώρα που αντιστέκεται θα μείνει πίσω. Αλλά θα είναι κοινωνικά και οικονομικά εφικτό να εφαρμοστούν βιορομπότ ή υπεράνθρωποι σε μαζική κλίμακα; Και ακόμη και αν ναι, δεν φαίνεται εξ αποστάσεως δυνατό, οικονομικά ή κοινωνικά για να αποφευχθεί η κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού.

Έτσι, αγνοώντας τα φιλοσοφικά λάθη σε αυτόν τον τόμο ως άσχετο, και κατευθύνοντας την προσοχή μας μόνο στην επιστήμη, αυτό που έχουμε εδώ είναι μια άλλη αυτοκτονική ουτοπική αυταπάτη ριζωμένη σε μια αποτυχία να κατανοήσουν τη βασική βιολογία, την ψυχολογία και την ανθρώπινη οικολογία, τις ίδιες αυταπάτες που καταστρέφουν την Αμερική και τον κόσμο. Βλέπω μια απομακρυσμένη πιθανότητα ο κόσμος μπορεί να σωθεί, αλλά όχι από αι / ρομποτική, CRISPR, ούτε από τηδημοκρατία, τη διαφορετικότητα και την ισότητα και νομίζω ότι υποτιμά σημαντικά τον κίνδυνο που θέτει η AI.

**Τι Κάνω Παρασυγκρότητα, Αναποφάσιτος,
Τυχαίος, Υπολογίσιμος και Ατελής σημαίνω?; Μια
ανασκόπηση του Godel's Way: Εκμεταλλεύεται σε
έναν αναποφάσιτο κόσμο από τον Gregory
Chaitin, Francisco A Doria, Newton C.A. da Costa
160p (2012) (αναθεώρηση αναθεώρηση 2019)**

Michael Starks

Αφηρημένη

Στο «Godel's Way» τρεις επιφανείς επιστήμονες συζητούν θέματα όπως η μη decidability, η ελλιπής, η τυχειότητα, η υπολογιστικότητα και η παρασυνέπεια. Προσεγγίζω αυτά τα ζητήματα από την άποψη της Wittgensteinian ότι υπάρχουν δύο βασικά ζητήματα που έχουν εντελώς διαφορετικές λύσεις. Υπάρχουν τα επιστημονικά ή εμπειρικά ζητήματα, τα οποία είναι γεγονότα για τον κόσμο που πρέπει να διερευνηθούν παρατηρητικά και φιλοσοφικά ζητήματα ως προς το πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατανοητά (που περιλαμβάνουν ορισμένες ερωτήσεις στα μαθηματικά και τη λογική), τα οποία πρέπει να αποφασιστούν με την εξέταση ενός τ πώς χρησιμοποιούμεπραγματικά τις λέξεις σε συγκεκριμένα πλαίσια. Όταν ξεκαθαρίσουμε ποιο γλωσσικό παιχνίδι παίζουμε, αυτά τα θέματα θεωρούνται συνηθισμένα επιστημονικά και μαθηματικά ζητήματα όπως όλα τα άλλα. Οι ιδέες wittgenstein έχουν εξισωθεί σπάνια και δεν ξεπερνιούνται ποτέ και είναι τόσο σχετικές σήμερα όπως ήταν 80 έτη πριν όταν υπαγόρευσε τα μπλε και καφετιά βιβλία. Παρά τις αποτυχίες της -πραγματικά μια σειρά σημειώσεων και όχι ένα ολοκληρωμένο βιβλίο- αυτή είναι μια μοναδική πηγή του έργου αυτών των τριών διάσημων μελετητών που εργάζονται στις αιμορραγικές άκρες της φυσικής, των μαθηματικών και της φιλοσοφίας για πάνω από μισό αιώνα. Da Costa και Doria αναφέρονται από Wolpert (βλ. παρακάτω ή τα άρθρα μου σχετικά με Wolpert και την αναθεώρησή μου του Yanofsky «Τα εξωτερικά όρια της λογικής») δεδομένου ότι έγραψαν για την καθολική υπολογισμό,, και μεταξύ των πολλών επιτευγμάτων του, Da Costa είναι πρωτοπόρος στην παρασυνέπεια.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Παρά τις αποτυχίες της -πραγματικά μια σειρά σημειώσεων και όχι ένα ολοκληρωμένο βιβλίο- αυτή είναι μια μοναδική πηγή του έργου αυτών των τριών διάσημων μελετητών που εργάζονται στις αιμορραγικές άκρες της φυσικής, των μαθηματικών και της φιλοσοφίας για πάνω από μισό αιώνα. Da Costa και Doria αναφέρονται από Wolpert (βλ. παρακάτω ή τα άρθρα μου σχετικά με Wolpert και την αναθεώρησή μου του Yanofsky «Τα εξωτερικά όρια της λογικής») δεδομένου ότι έγραψαν για την καθολική υπολογισμότητα, και μεταξύ των πολλών επιτευγμάτων του, Da Costa είναι πρωτοπόρος στην παρασυνέπεια.

Η απόδειξη του Chaitin για την αλγοριθμική τυχαιότητα των μαθηματικών (από τα οποία τα αποτελέσματα του Godel είναι επακόλουθα) και ο αριθμός Ωμέγα είναι μερικά από τα πιο διάσημα μαθηματικά αποτελέσματα τα τελευταία 50 χρόνια και τα έχει τεκμηριώσει σε πολλά βιβλία και άρθρα. Οι συνεργάτες του από τη Βραζιλία είναι λιγότερο γνωστοί παρά τις πολλές σημαντικές συνεισφορές τους. Για όλα τα θέματα εδώ, ο καλύτερος τρόπος για να πάρετε δωρεάν άρθρα και βιβλία για την αιχμή είναι να επισκεφθείτε ArXiv.org, vixra.org, academia.edu, citeseerx.ist.psu.edu, philpapers.org, libgen.io ή b-ok.org, όπου υπάρχουν εκατομμύρια προεκτυπώσεις/ άρθρα / βιβλία για κάθε θέμα (να προειδοποιούνται αυτό μπορεί να χρησιμοποιήσει όλο τον ελεύθερο χρόνο σας για το υπόλοιπο της ζωής σας!).

Όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες των άλλων άρθρων μου, κατά την άποψή μου υπάρχουν δύο βασικά ζητήματα που τρέχουν σε όλη τη φιλοσοφία και την επιστήμη που έχουν εντελώς διαφορετικές λύσεις. Υπάρχουν τα επιστημονικά ή εμπειρικά ζητήματα, τα οποία είναι γεγονότα σχετικά με τον κόσμο που πρέπει να διερευνηθούν παρατηρητικά, και φιλοσοφικά ζητήματα ως προς το πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατανοητά, τα οποία πρέπει να αποφασιστούν εξετάζοντας πώς χρησιμοποιούμε πραγματικά ορισμένες λέξεις σε συγκεκριμένα πλαίσια και πώς αυτές επεκτείνονται σε νέες χρήσεις σε νέα πλαίσια. Δυστυχώς, δεν υπάρχει σχεδόν καμία συνειδητοποίηση ότι αυτά είναι δύο διαφορετικά καθήκοντα και έτσι αυτό το έργο, όπως και όλα τα επιστημονικά γραπτά που έχει μια «φιλοσοφική» πτυχή, αναμιγνύει τα δύο με ατυχή αποτελέσματα. Και έπειτα υπάρχει ο θεογνωμοντισμός, τον οποίο μπορούμε εδώ να πάρουμε ως την προσπάθεια να μεταχειριστούμε όλα τα ζητήματα ως επιστημονικά και μειωτισμός που προσπαθεί να τους μεταχειριστεί ως φυσική ή/και μαθηματικά. Δεδομένου ότι έχω σημειωθεί σε σχόλια μου των βιβλίων από Wittgenstein (W), Searle και άλλοι, πώς η κατανόηση της γλώσσας που χρησιμοποιείται σε αυτό που Searle αποκαλεί λογική δομή της πραγματικότητας (LSR) και καλώ την περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης τάξης Σκέψης (DPHOT), μαζί με τη διπλή διαδικασία Framework (τα δύο συστήματα σκέψης) βοηθά να διευκρινίσει φιλοσοφικά προβλήματα, δεν θα επαναλάβω τους λόγους για την άποψη αυτή εδώ.

Δεδομένου ότι τα θεωρήματα Godel είναι επακόλουθα του θεωρήματος Chaitin που παρουσιάζουν αλγοριθμική τυχαιότητα (ελλιπής) σε όλα τα μαθηματικά (που είναι

ακριβώς ένα άλλο των συμβολικών συστημάτων μας που μπορούν να οδηγήσουν στις δημόσιες testable ενέργειες-δηλ., εάν σημαντικό έχει COS), φαίνεται αναπόφευκτο ότι η σκέψη (διαλλακτική συμπεριφορά που έχει το COS) είναι πλήρης των αδύνατων, τυχαίων ή ελλিপών δηλώσεων και καταστάσεων. Δεδομένου ότι μπορούμε να θεωρήσουμε κάθε έναν από αυτούς τους τομείς ως συμβολικά συστήματα που εξελίχθηκαν από την τύχη να κάνουμε την ψυχολογία μας να λειτουργήσει, ίσως πρέπει να θεωρηθεί ως έκπληξη ότι δεν είναι «πλήρεις». Για τα μαθηματικά, Chaitin λέει ότι αυτή η «τυχειότητα» (μια άλλη ομάδα γλωσσικών παιχνιδιών) δείχνει ότι υπάρχουν απεριόριστες θεωρίες που είναι «αλήθεια», αλλά unprovable-δηλαδή, «αλήθεια» για μη «λόγο». Θα πρέπει στη συνέχεια να είναι σε θέση να πω ότι υπάρχουν απεριόριστες δηλώσεις που κάνουν τέλεια "γραμματική" αίσθηση που δεν περιγράφουν πραγματικές καταστάσεις εφικτό σε αυτόν τον τομέα. Προτείνω αυτά τα παζλ πάει μακριά αν κάποιος εξετάζει τις απόψεις W του. Έγραψε πολλές σημειώσεις σχετικά με το θέμα των Θεωρών godel, και το σύνολο του έργου του αφορά την πλαστικότητα, "ελλιπής" και ακραία ευαισθησία πλαίσιο της γλώσσας, των μαθηματικών και της λογικής, καθώς και τα πρόσφατα έγγραφα του Rodych, Floyd και Berto είναι η καλύτερη εισαγωγή που γνωρίζω για τις παρατηρήσεις w σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών και έτσι στη φιλοσοφία.

Όσον αφορά τον Godel και την "ελλιπή", αφού η ψυχολογία μας όπως εκφράζεται σε συμβολικά συστήματα όπως τα μαθηματικά και η γλώσσα είναι "τυχαία" ή "ελλιπής" και γεμάτη εργασίες ή καταστάσεις ("προβλήματα") που έχουν αποδειχθεί αδύνατα (π.χ. δεν έχουν λύση-δείτε παρακάτω) ή των οποίων η φύση είναι ασαφής, φαίνεται αναπόφευκτο ότι τα πάντα που προέρχονται από αυτό με τη χρήση υψηλότερης τάξης σκέψης (σύστημα 2 ή S2) για την επέκταση έμφυτη αξονική ψυχολογία μας (System 1 ή S1) σε πολύπλοκες κοινωνικές αλληλεπιδράσεις, όπως τα παιχνίδια, τα οικονομικά, τη φυσική και τα μαθηματικά, θα είναι "ελλιπής" επίσης.

Το πρώτο από αυτά σε αυτό που ονομάζεται τώρα Κοινωνική Επιλογή Θεωρία ή Θεωρία Αποφάσεων (τα οποία είναι συνεχής με τη μελέτη της λογικής και της συλλογιστικής και της φιλοσοφίας) ήταν το περίφημο θεώρημα του Kenneth Arrow πριν από 63 χρόνια, και υπήρξαν πολλά από τότε, όπως η πρόσφατη αδυναμία ή απόδειξη ελλιπούς από Brandenburger και Kreisel (2006) σεδύο-πρόσωπο θεωρία παιχνίδι. Σε αυτές τις περιπτώσεις, μια απόδειξη δείχνει ότι αυτό που μοιάζει με μια απλή επιλογή που αναφέρεται σε απλά αγγλικά δεν έχει καμία λύση. Υπάρχουν επίσης πολλά διάσημα «παράδοξα» όπως η ωραία κοιμωμένη (που διαλύεται από Rupert διαβασμένο), το πρόβλημα Newcomb (που διαλύεται από Wolpert) και Doomsday, όπου τι φαίνεται να είναι ένα πολύ απλό πρόβλημα είτε δεν έχει καμία σαφή απάντηση, είτε αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολο να βρεθεί. Ένα βουνό της λογοτεχνίας υπάρχει σε δύο "ελλιπή" θεωρήματα Godel και πιο πρόσφατη εργασία Chaitin, αλλά νομίζω ότι τα γραπτά W στη δεκαετία του '30 και του '40 είναι οριστική. Παρά το γεγονός ότι Shanker, Mancosu, Floyd, Marion, Rodych, Gefwert, Wright και άλλοι έχουν κάνει διορατική δουλειά στην εξήγηση W, είναι μόλις πρόσφατα ότι η μοναδικά διεισδυτική ανάλυση w των γλωσσικών παιχνιδιών που παίζονται στα μαθηματικά και τη λογική έχουν διευκρινιστεί από Floyd (π.χ., «Διαγώνιο επιχείρημα wittgenstein-μια παραλλαγή στον κάντορ και Turing»), Berto (π.χ., «Παράδοξο Godel

και Λόγοι Wittgenstein», και «Wittgenstein στην ελλιπή έννοια κάνει την παρασυνεπή αίσθηση», και Rodych (π.χ., Wittgenstein και Godel: οι πρόσφατα δημοσιευμένες παρατηρήσεις και «Παρεξήγηση Gödel: Νέα επιχειρήματα για Wittgenstein και νέες παρατηρήσεις από Wittstein). Berto είναι ένας από τους καλύτερους πρόσφατους φιλοσόφους, και εκείνοι με το χρόνο μπορεί να επιθυμούν να συμβουλευονται πολλά άλλα άρθρα και τα βιβλία του, συμπεριλαμβανομένου του όγκου που συνεπεξεργασία για την παρασυνέπεια. Το έργο του Rodych είναι απαραίτητο, αλλά μόνο δύο από μια ντουζίνα περίπου έγγραφα είναι δωρεάν online (αλλά δείτε b-ok.org και επίσης σε απευθείας σύνδεση Του Στάνφορντ Εγκυκλοπαίδεια της Φιλοσοφίας άρθρα).

Berto σημειώνει ότι W αρνήθηκε επίσης τη συνοχή των μεταμαθηματικών-δηλαδή, η χρήση από Godel ενός μεταθειρήματος για να αποδείξει το θεωρήτου του, πιθανώς λογιστικά για την «περιβόητη» ερμηνεία w του θεωρήματος Godel ως παράδοξο, και αν δεχτούμε το επιχειρήμα w , νομίζω ότι είμαστε αναγκασμένοι να αρνηθεί την σαφήνεια των μεταγλωσσίων, μεταθειές και οτιδήποτε άλλο meta. Πώς μπορεί να είναι ότι τέτοιες έννοιες (λέξεις) όπως τα μεταμαθηματικά, undecidability και incompleteness, που γίνονται αποδεκτές από τα εκατομμύρια (καιμάλιστα απαιτημένος από όχι λιγότερο από Penrose, Hawking, Dyson και λοιποί για να αποκαλύψουν τις θεμελιώδεις αλήθειες για το μυαλό μας ή το σύμπαν) είναι ακριβώς απλές παρανοήσεις για το πώς η γλώσσα λειτουργεί; Δεν είναι η απόδειξη σε αυτή την πουτίγκα ότι, όπως τόσες πολλές "αποκαλυπτικές" φιλοσοφικές έννοιες (π.χ., το μυαλό και θα ως ψευδαισθήσεις a la Dennett, Carruthers, η Εκκλησία του κ.λπ.), δεν έχουν καμία πρακτική επίπτωση απολύτως; Berto συνοψίζει όμορφα: "Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, δεν είναι δυνατόν ότι η ίδια ακριβώς πρόταση ... αποδεικνύεται ότι είναι εκφράσιμη, αλλά αδιανόητη, σε ένα επίσημο σύστημα... και αποδεδειγμένα αληθής (σύμφωνα με την προαναφερθείσα υπόθεση συνέπειας) σε ένα διαφορετικό σύστημα (το μετα-σύστημα). Αν, όπως υποστήριξε ο Wittgenstein, η απόδειξη καθορίζει την ίδια την έννοια της αποδεδειγμένης ποιότητάς, τότε δεν είναι δυνατόν η ίδια πρόταση (δηλαδή, μια πρόταση με την ίδια έννοια) να είναι αδικαστή σε ένα επίσημο σύστημα, αλλά αποφασίζεται σε ένα διαφορετικό σύστημα (το μετα-σύστημα) ... Το Wittgenstein έπρεπε να απορρίψει και την ιδέα ότι ένα επίσημο σύστημα μπορεί να είναι syntactically ελλιπές, και η πλατωνική συνέπεια ότι κανένα επίσημο σύστημα που αποδεικνύει μόνο τις αριθμητικές αλήθειες δεν μπορεί να αποδείξει όλες τις αριθμητικές αλήθειες. Εάν τα αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν την έννοια των αριθμητικών ποιόνων, τότε δεν μπορούν να υπάρχουν ελλιπή συστήματα, όπως δεν μπορεί να υπάρχουν ελλειπείς σημασίες." Και περαιτέρω "Ασυνεπής αριθμητική, δηλαδή, μη κλασική αριθμητική βασίζεται σε μια παρασυνεπή λογική, είναι σήμερα μια πραγματικότητα. Αυτό που είναι πιο σημαντικό, τα θεωρητικά χαρακτηριστικά αυτών των θεωρών ταιριάζουν ακριβώς με μερικές από τις προαναφερθείσες διαισθήσεις wittgensteinian ... Η ασυνέπεια τους τους επιτρέπει επίσης να ξεφύγουν από το Πρώτο Θεωρήματα του Γκόντελ και από το αποτέλεσμα της ανικανότητας της Εκκλησίας: είναι, δηλαδή, αποδεδειγμένα πλήρεις και αποφασιζόμενες. Συνεπώς, πληρούν ακριβώς το αίτημα του Wittgenstein, σύμφωνα με το οποίο δεν μπορούν να υπάρξουν μαθηματικά προβλήματα που μπορούν να διατυπωθούν ουσιαστικά στο πλαίσιο του συστήματος, αλλά τα οποία οι

κανόνες του συστήματος δεν μπορούν να αποφασίσουν. Ως εκ τούτου, η decidability της παρασυνεπής αριθμητικής εναρμονίζεται με μια γνώμη Wittgenstein διατηρήσε throughout φιλοσοφική καριέρα του."

W απέδειξε επίσης το μοιραίο λάθος σε σχετικά με τα μαθηματικά ή τη γλώσσα ή τη συμπεριφορά μας σε γενικές γραμμές ως ένα ενιαίο συνεκτικό λογικό «σύστημα», και όχι ως ετερόκλητο των κομματιών που συναρμολογούνται από τις τυχαίες διαδικασίες της φυσικής επιλογής. "Godel μας δείχνει μια ασάφη στην έννοια των «μαθηματικών», η οποία υποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα μαθηματικά θεωρείται ότι είναι ένα σύστημα" και μπορούμε να πούμε (contra σχεδόν όλοι) ότι είναι το μόνο που Godel και Chaitin δείχνουν. W σχολίασε πολλές φορές ότι «αλήθεια» στα μαθηματικά σημαίνει αξιώματα ή τα θεωρήματα που προέρχονται από αξιώματα, και «ψευδή» σημαίνει ότι κάποιος έκανε λάθος στη χρήση των ορισμών (από την οποία τα αποτελέσματα ακολουθούν κατ' ανάγκη και αλγοριθμικά), και αυτό είναι εντελώς διαφορετικό από εμπειρικά θέματα όπου κάποιος εφαρμόζει μια δοκιμή (τα αποτελέσματα των οποίων είναι απρόβλεπτη και συζητήσιμη). W συχνά σημειωθεί ότι για να είναι αποδεκτή ως μαθηματικά με τη συνήθη έννοια, πρέπει να είναι χρησιμοποιήσιμο σε άλλες αποδείξεις και πρέπει να έχει πραγματικές εφαρμογές κόσμο, αλλά ούτε συμβαίνει με την ελλιπή του Godel. Δεδομένου ότι δεν μπορεί να αποδειχθεί σε ένα συνεπές σύστημα (εδώ Peano Αριθμητική, αλλά μια πολύ ευρύτερη αρένα για Chaitin), δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αποδείξεις και, σε αντίθεση με όλα τα «υπόλοιπα» του Peano Αριθμητική, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ούτε στον πραγματικό κόσμο. Όπως σημειώνει ο Ρόντιχ "... Το Wittgenstein υποστηρίζει ότι ένας επίσημος λογισμός είναι μόνο ένας μαθηματικός λογισμός (δηλαδή, μια μαθηματική γλώσσα-παιχνίδι) εάν έχει μια εξωσυστηματική εφαρμογή σε ένα σύστημα των ενδεχόμενων προτάσεων (π.χ., στη συνηθισμένη μέτρηση και τη μέτρηση ή στη φυσική) ..." Ένας άλλος τρόπος για να το πούμε αυτό είναι ότι κάποιος χρειάζεται ένα ένταλμα για να εφαρμόσει την κανονική χρήση λέξεων όπως «απόδειξη», «πρόταση», «αλήθεια», «ελλιπής», «αριθμός», και «μαθηματικά» σε ένα αποτέλεσμα στο κουβάρι των παιχνιδιών που δημιουργούνται με «αριθμούς» και «συν» και «μείον» πινακίδες κ.λπ., και με «Ελλιπή» αυτό το ένταλμα λείπει. Ο Ρόντιχ το συνοψίζει αξιοθαύμαστα. "Στο λογαριασμό του Wittgenstein, δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως ένας ελλιπής μαθηματικός λογισμός επειδή 'στα μαθηματικά, όλα είναι αλγόριθμος [και σύνταξη] και τίποτα δεν σημαίνει [σημασιολογία]..."

W έχει σχεδόν το ίδιο να πω για διαγώνιος cantor και που θεωρία. "Εξέταση της διαγώνιας διαδικασίας shews σας ότι η έννοια του «πραγματικού αριθμού» έχει πολύ λιγότερη αναλογία με την έννοια «βασικό αριθμό» από εμάς, που παραπλανώνται από ορισμένες αναλογίες, τείνουν να πιστεύουν" και κάνει πολλά άλλα διεισδυτικά σχόλια (βλέπε Rodych και Floyd). Φυσικά,, οι ίδιες παρατηρήσεις ισχύουν για όλες τις μορφές λογικής και οποιοδήποτε άλλο συμβολικό σύστημα.

Όπως rodych, Berto και Ieréas (ένας άλλος πρωτοπόρος στην παρασυνέπεια) έχουν σημειωθεί, W ήταν η πρώτη (από αρκετές δεκαετίες) να επιμένει στην αναπόφευκτη και χρησιμότητα της ασυνέπειας (και συζητήθηκε αυτό το θέμα με Turing κατά τη

διάρκεια των μαθημάτων του σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών). Βλέπουμε τώρα ότι τα υποτιμητικά σχόλια σχετικά με τις παρατηρήσεις του W σχετικά με τα μαθηματικά που έγιναν από τον Godel, kreisel, Dummett και πολλοί άλλοι ήταν παρεξηγημένα. Ως συνήθως, είναι μια πολύ κακή ιδέα να στοιχηματίσετε εναντίον W. Ορισμένοι μπορεί να αισθάνονται ότι έχουμε απομακρυνθεί από το μονοπάτι εδώ - μετά από όλα στο «Godel's Way» θέλουμε μόνο να κατανοήσουμε την «επιστήμη» και τα «μαθηματικά» (σε εισαγωγικά, διότι μέρος του προβλήματος είναι να τα θεωρούν ως «συστήματα») και γιατί προκύπτουν αυτά τα «παράδοξα» και «ασυνέπειες» και πώς να τα απορρίψουμε. Αλλά ισχυρίζομαι ότι είναι ακριβώς αυτό που έχω κάνει επισημαίνοντας το έργο του W. Τα συμβολικά μας συστήματα (γλώσσα, μαθηματικά, λογική, υπολογισμός) έχουν σαφή χρήση στα στενά όρια της καθημερινής ζωής, σε αυτό που μπορούμε να ονομάσουμε χαλαρά το μεσοσκοπικό βασίλειο -- ο χώρος και ο χρόνος των φυσιολογικών γεγονότων που μπορούμε να παρατηρήσουμε χωρίς βοήθεια και με βεβαιότητα (το έμφυτο αξονικό υπόστρωμα ή background όπως το w και αργότερα το Searle το ονομάζουμε). Αλλά αφήνουμε τη συνοχή πίσω όταν μπαίνουμε στη σφαίρα της σωματιδιακής φυσικής ή του σύμπαντος, της σχετικότητας, των μαθηματικών πέρα από την απλή προσθήκη και αφαίρεση με ακέραιους αριθμούς, και τη γλώσσα που χρησιμοποιείται από το άμεσο πλαίσιο των καθημερινών γεγονότων. Οι λέξεις ή ολόκληρες προτάσεις μπορεί να είναι οι ίδιες, αλλά η έννοια χάνεται (δηλαδή, για να χρησιμοποιήσετε τον προτιμώμενο όρο του Searle, οι Όροι Ικανοποίησης (COS) αλλάζουν ή αδιαφανείς). Μου φαίνεται σαν ο καλύτερος τρόπος για να κατανοήσουμε τη φιλοσοφία μπορεί να είναι να εισέλθουν μέσω Berto, Rodych και το έργο Floyd για W, έτσι ώστε να κατανοήσουν τις λεπτές αποχρώσεις της γλώσσας, όπως χρησιμοποιείται στα μαθηματικά και στη συνέχεια "μεταφυσικά" θέματα όλων των ειδών μπορεί να διαλυθεί. Όπως σημειώνει ο Φλόιντ "Κατά μία έννοια, ο Γουίτγκενσταϊν κυριολεκτικά το μοντέλο του Τούρινγκ, το φέρνει πίσω στην καθημερινή ζωή και βγάζει την ανθρωπομορφική εντολή- πτυχή των μεταφορών του Τούρινγκ".

W επεσήμανε πώς στα μαθηματικά, είμαστε αλιεύονται σε περισσότερες LG (Γλωσσικά Παιχνίδια), όπου δεν είναι σαφές τι "αλήθεια", "πλήρης", "follows από", "provable", "αριθμός", "άπειρο", κλπ. Όπως ο W σημείωσε συχνά, οι «ασυνέπειες» των μαθηματικών ή τα αντιδιασθητικά αποτελέσματα της μεταφυσικής προκαλούν πραγματικά προβλήματα στα μαθηματικά, τη φυσική ή τη ζωή; Οι φαινομενικά πιο σοβαρές περιπτώσεις αντιφατικών δηλώσεων -π.χ., στη θεωρία των συνόλων---έχουν από καιρό γνωστές, αλλά τα μαθηματικά συνεχίζονται ούτως ή άλλως. Ομοίως για τον αμέτρητο ψεύτη (αυτο-αναφορά σε) παράδοξα στη γλώσσα και στην «ελλιπή» και «ασυνέπεια» (ομάδες σύνθετων LG) των μαθηματικών επίσης.

Είναι ένας συνεχής αγώνας για να έχετε κατά νου ότι διαφορετικά πλαίσια σημαίνουν διαφορετικές LG (έννοιες, COS) για «χρόνο», «διάστημα», «σωματίδιο» «αντικείμενο», «εσωτερικό», «εξωτερικό», «επόμενο», «ταυτόχρονο», «συμβεί», «συμβεί», «γεγονός», «ερώτηση», «απάντηση», «άπειρο», «παρελθόν», «μέλλον», «πρόβλημα», «λογική», «οντολογία», «επιστημολογία», «λύση», «παράδοξο», "αποδείξτε", "παράξενο", "φυσιολογικό", "πείραμα", "πλήρης", "αμέτρητο", "αποφασιστικό", "διάσταση", "πλήρης", "φόρμουλα", "διαδικασία",

"αλγόριθμος", "αξίωμα", "μαθηματικά", "αριθμός", "φυσική", "αιτία", "τόπος", "ίδιος", "μετακίνηση", "όριο", "λόγος", "ακόμα", "πραγματική", "υπόθεση", "πεποίθηση", "know", "event", "recursive", "meta—", "self-referential", "continue", "particle", "wave", "sentence" και even (σε ορισμένα πλαίσια) "και", "ή", "επίσης", "add", "divide", "if... τότε», «ακολουθεί» κ.λπ.

Όπως σημείωσε ο W, τα περισσότερα από αυτά που οι άνθρωποι (συμπεριλαμβανομένων πολλών φιλοσόφων και οι περισσότεροι επιστήμονες) έχουν να πουν όταν η φιλοσοφία δεν είναι φιλοσοφία αλλά η πρώτη ύλη της. Chaitin, Doria, και Da Costa ενταχθούν Yanofsky (Y), Hume, Quine, Dummett, Kripke, Dennett, Churchland, Carruthers, Wheeler κ.λπ. Προτείνω γρήγορα αντίδοτα μέσω σχόλια μου και κάποια Rupert Διαβάστε, όπως τα βιβλία του «A Wittgensteinian Way με παράδοξα» και «Wittgenstein μεταξύ των επιστημών», ή πηγαίνετε στο academia.edu και να πάρει τα άρθρα του, ειδικά «Conjuring Trick Kripke» και «Κατά του χρόνου Φέτες» και στη συνέχεια, όπως ένα μεγάλο μέρος του Searle ως εφικτό, αλλά τουλάχιστον πιο πρόσφατη του, όπως «Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα», «Φιλοσοφία Searle και κινεζική Φιλοσοφία», «Κάνοντας τον κοινωνικό κόσμο» και «Thinking About the Real World» (ή τουλάχιστον σχόλια μου) και τον πρόσφατο όγκο του για την αντίληψη. Υπάρχουν έναalso πάνω από 100 youtubes searle, τα οποία επιβεβαιώνουν τη φήμη του ως καλύτερο standup φιλόσοφος από Wittgenstein.

Μια σημαντική επικάλυψη που υπάρχει τώρα (και επεκτείνεται με ταχείς ρυθμούς) μεταξύ θεωρητικών παιχνιδιών, φυσικών, οικονομολόγων, μαθηματικών, φιλοσόφων, θεωρητικών αποφάσεων και άλλων, οι οποίοι έχουν δημοσιεύσει για decades στενά συνδεδεμένες αποδείξεις της undecidability, αδυναμία, uncomputability, και ελλιπής. Ένα από τα πιο παράξενα είναι η πρόσφατη απόδειξη από Armando Assis ότι στη σχετική διατύπωση κατάσταση της κβαντικής μηχανικής μπορεί κανείς να δημιουργήσει έναπαιχνίδι μηδενικούαθροίσματος μεταξύ του σύμπαντος και ένας παρατηρητής χρησιμοποιώντας την ισορροπία Nash, από την οποία ακολουθούν το Γεννημένοκανόνα και την κατάρρευση της λειτουργίας κύμα. Godel ήταν η πρώτη για να αποδείξει μια αδυναμία αποτέλεσμα και (μέχρι Chaitin και πάνω απ' όλα Wolpert-δείτε το άρθρο μου για το έργο του) είναι η πιο εκτεταμένη (ή απλά ασήμαντο / ασυνάρτητο),, αλλά υπήρξε μια χιονοστιβάδα των άλλων. Όπως σημειώνεται, ένα από τα πρώτα στη θεωρία αποφάσεων ήταν το περίφημο Γενικό Θεώρημα Αδυναμίας (GIT) που ανακαλύφθηκε από τον Kenneth Arrow το 1951 (για το οποίο πήρε το βραβείο Νόμπελ στα οικονομικά το 1972-και πέντε από τους μαθητές του είναι τώρα νομπελίστες έτσι αυτό δεν είναι περιθωριακή επιστήμη). Αναφέρει κατά προσέγγιση ότι κανένα λογικά συνεπές και δίκαιο σύστημα ψηφοφορίας (δηλ. Η ομάδα είτε κυριαρχείται από ένα άτομο και έτσι git καλείται συχνά το «θεωρητικό δικτάτορας», είτε υπάρχουν αμετανάκλες προτιμήσεις. Το αρχικό έγγραφο του Arrow είχε τίτλο «Μια δυσκολία στην έννοια της κοινωνικής ευημερίας» και μπορεί να δηλωθεί ως εξής: «Είναι αδύνατο να διατυπωθεί μια κοινωνική διαταγή προτίμησης που ικανοποιεί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις: Nondictatorship; ατομική κυριαρχία· Ομοφωνία; Ελευθερία από άσχετες εναλλακτικές λύσεις? Μοναδικότητα της κατάταξης ομάδας.» Εκείνοι εξοικειωμένοι με τη σύγχρονη θεωρία αποφάσεων αποδέχονται αυτό και τα πολλά σχετικά

περιοριστικά θεωρήματα ως σημεία εκκίνησης τους. Εκείνοι που δεν είναι μπορεί να το βρείτε (και όλα αυτά τα θεωρήματα) απίστευτο και σε αυτή την περίπτωση,, θα πρέπει να βρουν μια πορεία σταδιοδρομίας που δεν έχει καμία σχέση με οποιαδήποτε από τις παραπάνω κλάδους. Βλέπε "The Arrow Impossibility Theorem"(2014) ή "Λήψη αποφάσεων και Ατέλεια"(2013) μεταξύ των λεγώνων των εκδόσεων.

Ένα άλλο πρόσφατο διάσημο αποτέλεσμα αδυναμία είναι αυτή του Brandenburger και Keisler (2006) για δύο παιχνίδια πρόσωπο (αλλά φυσικά δεν περιορίζεται σε "παιχνίδια" και όπως όλα αυτά τα αποτελέσματα αδυναμία ς ισχύει σε γενικές γραμμές για τις αποφάσεις οποιουδήποτε είδους), γεγονός που δείχνει ότι κάθε μοντέλο πεποιθήσεων ενός συγκεκριμένου είδους οδηγεί σε αντιφάσεις. Μια ερμηνεία του αποτελέσματος είναι ότι αν τα εργαλεία του αναλυτή απόφασης (βασικά μόνο λογική) είναι διαθέσιμα για τους παίκτες σε ένα παιχνίδι, τότε υπάρχουν δηλώσεις ή πεποιθήσεις ότι οι παίκτες μπορούν να γράψουν ή «σκεφτείτε», αλλά δεν μπορεί πραγματικά να κρατήσει. Αλλά ο χαρακτηρισμός του W σημείωσης της «σκέψης» ως πιθανή δράση με το COS , το οποίο λέει ότι δεν έχουν πραγματικά μια έννοια (χρήση), όπως το άπειρο Chaitin των προφανώς καλά σχηματισμένων τύπων που δεν ανήκουν πραγματικά στο σύστημά μας μαθηματικών. "Αν πιστεύει ότι ο Bob υποθέτει ότι η Ann πιστεύει ότι η υπόθεση του Bob είναι λάθος" φαίνεται unexceptionable και πολλαπλά στρώματα της «αναδρομής» (άλλο LG) έχουν αναλάβει την επιχειρηματολογία, γλωσσολογία, φιλοσοφία κ.λπ., για έναν αιώνα τουλάχιστον, αλλά B & K έδειξε ότι είναι αδύνατο για ann και Bob να αναλάβει αυτές τις πεποιθήσεις. Και υπάρχει ένα ταχέως αναπτυσσόμενο σώμα των εν λόγω αποτελεσμάτων αδυναμία ς για ένα άτομο ή multiplayer καταστάσεις απόφαση (π.χ., βαθμολογούν σε Arrow, Wolpert, Koppel και Rosser κ.λπ.). Για ένα καλό τεχνικό έγγραφο από μεταξύ της χιονοστιβάδας για την B & K παράδοξα, να Abramsky και χαρτί Zvesper από arXiv που μας πηγαίνει πίσω στο παράδοξα ψεύτης και το άπειρο cantor του (όπως σημειώνει ο τίτλος του είναι για "διαδραστικές μορφές διαγώνιος και αυτο-αναφοράς") και, συνεπώς, να Floyd, Rodych, Berto, W και Godel. Πολλά από αυτά τα έγγραφα παραθέτουν το έγγραφο Yanofsky (Y) «Μια καθολική προσέγγιση στα μόνος-referential παράδοξα και τα σταθερά σημεία. Δελτίο Συμβολικής Λογικής, 9(3):362–386,2003.

Abramsky (ένα polymath που είναι μεταξύ άλλων πρωτοπόρος στην κβαντική πληροφορική) είναι φίλος του Y και έτσι Y συμβάλλει ένα έγγραφο για την πρόσφατη Festschrift σε αυτόν «Υπολογισμός, Λογική, Παιχνίδια και Quantum Ιδρύματα»(2013). Για ίσως το καλύτερο πρόσφατο (2013) σχόλιο σχετικά με το BK και τα σχετικά παράδοξα δείτε το 165p διάλεξη powerpoint δωρεάν στο διαδίκτυο από Wes Holliday και Eric Pacuit «Δέκα παζλ και παράδοξα για τη γνώση και την πίστη». Για μια καλή έρευνα πολλών συγγραφέων βλέπε «Συλλογική λήψη αποφάσεων (2010).

Μία από τις σημαντικότερες παραλείψεις από όλα αυτά τα βιβλία είναι το καταπληκτικό έργο του φυσικού πολυμαθηματικών και θεωρητικός απόφαση David Wolpert, που αποδείχθηκε κάποια εκπληκτική αδυναμία ή ελλiptής θεωρήματα (1992

- 2008-βλέπε arxiv.org) σχετικά με τα όρια για να συνάγω (υπολογισμός) που είναι τόσο γενικά είναι ανεξάρτητα από τη συσκευή κάνει τον υπολογισμό, και ακόμη και ανεξάρτητα από τους νόμους της φυσικής, έτσι ώστε να ισχύουν σε υπολογιστές, φυσική, και την ανθρώπινη συμπεριφορά, την οποία συνοψίζεται thusly: "Δεν μπορεί κανείς να χτίσει ένα φυσικό υπολογιστή που μπορεί να είναι βέβαιοι για τη σωστή επεξεργασία πληροφοριών πιο γρήγορα από ό, τι το σύμπαν. Τα αποτελέσματα σημαίνουν επίσης ότι δεν μπορεί να υπάρχει αλάνθαστη συσκευή παρατήρησης γενικής χρήσης και ότι δεν μπορεί να υπάρχει αλάνθαστη συσκευή ελέγχου γενικής χρήσης. Αυτά τα αποτελέσματα δεν βασίζονται σε συστήματα που είναι άπειρη, ή / και μη κλασική, και / ή υπακούουν χασοτική δυναμική. Κρατούν επίσης ακόμα κι αν κάποιος χρησιμοποιεί έναν απείρως γρήγορο, απείρως πυκνό υπολογιστή, με τις υπολογιστικές δυνάμεις μεγαλύτερες από αυτή μιας μηχανής Turing.» Δημοσίευσε επίσης αυτό που φαίνεται να είναι η πρώτη σοβαρή εργασία για την ομάδα ή συλλογική νοημοσύνη (COIN), η οποία λέει βάζει αυτό το θέμα σε μια υγιή επιστημονική βάση. Αν και έχει δημοσιεύσει διάφορες εκδόσεις αυτών των αποδείξεων πάνω από δύο δεκαετίες σε μερικά από τα πιο διάσημα επιστημονικά περιοδικά φυσικής (π.χ., *Physica D* 237: 257-81(2008)), καθώς και σε περιοδικά της NASA και έχει πάρει νέα στοιχεία σε μεγάλα επιστημονικά περιοδικά, λίγοι φαίνεται να έχουν παρατηρήσει, και έχω εξετάσει σε δεκάδες πρόσφατα βιβλία για τη φυσική, τα μαθηματικά, τη θεωρία των αποφάσεων και τον υπολογισμό χωρίς να βρει μια αναφορά.

Η προνοητική αντίληψη του W για αυτά τα θέματα, συμπεριλαμβανομένης της αγκαλιάς του για τον αυστηρό πεπερασμένο και παρασκευαστικό, εξαπλώνεται τελικά μέσω των μαθηματικών, της λογικής και της επιστήμης των υπολογιστών (αν και σπάνια με οποιαδήποτε αναγνώριση). Bremer πρότεινε πρόσφατα την αναγκαιότητα μιας παρασυνεπής Lowenheim-Skolem Θεωρήματος. "Κάθε μαθηματική θεωρία που παρουσιάζεται στην πρώτη λογική τάξη έχει ένα πεπερασμένο παρασυνεπές μοντέλο." Berto συνεχίζει: «Φυσικά αυστηρή πεπερασμένο και η επιμονή για την decidability κάθε ουσιαστική μαθηματική ερώτηση πάνε χέρι-χέρι. Όπως παρατήρησε ο Rodych, η άποψη του ενδιάμεσου Wittgenstein κυριαρχείται από τον «πεπερασμένο και την άποψή του [...] της μαθηματικής σημασίας ως αλγοριθμική ζ decidability» σύμφωνα με την οποία «[μόνο] πεπερασμένα λογικά ποσά και προϊόντα (που περιέχουν μόνο αναγνωρίσιμα αριθμητικά κατηγορήματα) έχουν νόημα επειδή είναι αλγοριθμικά αποφασιζόμενα.». Με σύγχρονους όρους αυτό σημαίνει ότι έχουν δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης (COS)-δηλαδή, μπορεί να δηλωθεί ως μια πρόταση που είναι αληθής ή ψευδής. Και αυτό μας φέρνει στην άποψη του W ότι τελικά τα πάντα στα μαθηματικά και τη λογική στηρίζεται στην έμφυτη (αν και φυσικά επεκτάσιμη) ικανότητά μας να αναγνωρίζουν μια έγκυρη απόδειξη. Berto και πάλι: "Wittgenstein πίστευε ότι η αφελής (δηλαδή, η έννοια εργασίας μαθηματικός της απόδειξης έπρεπε να είναι αποφασιστική, για την έλλειψη decidability σήμαινε για 'αυτόν απλά έλλειψη μαθηματικής έννοιας: Wittgenstein πίστευε ότι όλα έπρεπε να είναι decidable στα μαθηματικά ... Φυσικά μπορεί κανείς να μιλήσει κατά της αποφασιστικότητας της αφελής έννοιας της αλήθειας με βάση τα ίδια τα αποτελέσματα του Godel. Αλλά μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι, στο πλαίσιο αυτό, αυτό θα αιτιάσει το ερώτημα κατά

των παρασυνεπάθων - και κατά Wittgenstein πάρα πολύ. Τόσο wittgenstein και οι παρασυνεπείς από τη μία πλευρά, και οι οπαδοί του προτύπου άποψη από την άλλη, συμφωνούν σχετικά με την ακόλουθη θέση: η decidability της έννοιας της απόδειξης και της ασυνέπειας είναι ασυμβίβαστη. Αλλά για να συμπεράνουμε από αυτό ότι η αφελής έννοια της απόδειξης δεν είναι αποφασιζόμενη επικαλείται την αναγκαιότητα της συνέπειας, η οποία είναι ακριβώς αυτό που Wittgenstein και το παρασυνεπές επιχείρημα αμφισβητούν ... για όπως victor Rodych έχει υποστηρίξει σθεναρά, η συνέπεια του σχετικού συστήματος είναι ακριβώς αυτό που αμφισβητείται από το σκεπτικό Wittgenstein.» Και έτσι: "Ως εκ τούτου η ασυνεπής αριθμητική αποφεύγει το πρώτο θεώρημα ελλιπούς πληρότητας του Godel. Αποφεύγει επίσης το δεύτερο θεώρημα υπό την έννοια ότι το μη-ασήμαντο του μπορεί να καθιερωθεί μέσα στη θεωρία: και το θεώρημα Tarski επίσης-συμπεριλαμβανομένου του κατηγορήματος του δεν είναι ένα πρόβλημα για μια ασυνεπή θεωρία» [όπως Graham Priest σημείωσε πάνω από 20 έτη πριν].

Αυτό φέρνει στο μυαλό διάσημο σχόλιο W του.

"Αυτό που «μπαίνουμε στον πειρασμό να πούμε» σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι, φυσικά, φιλοσοφία, αλλά είναι η πρώτη ύλη της. Έτσι, για παράδειγμα, αυτό που ένας μαθηματικός τείνει να πει για την αντικειμενικότητα και την πραγματικότητα των μαθηματικών γεγονότων, δεν είναι μια φιλοσοφία των μαθηματικών, αλλά κάτι για φιλοσοφική μεταχείριση». PI 234

Και πάλι, «decidability» έρχεται κάτω στην ικανότητα να αναγνωρίσει μια έγκυρη απόδειξη, η οποία στηρίζεται στην έμφυτη αξονική ψυχολογία μας, την οποία τα μαθηματικά και η λογική έχουν από κοινού με τη γλώσσα. Και αυτό δεν είναι μόνο ένα απομακρυσμένο ιστορικό ζήτημα, αλλά είναι εντελώς επίκαιρο. Έχω διαβάσει ένα μεγάλο μέρος του Chaitin και ποτέ δεν είδε έναν υπαινιγμό ότι έχει ξετάσει αυτά τα θέματα. Το έργο του Ντάγκλας Χόφσταντερ έρχεται επίσης στο μυαλό. Godel του, Escher, Bach κέρδισε ένα βραβείο Πούλιτζερ και ένα Εθνικό Βραβείο Βιβλίου στήΕπιστήμη, πωλούνται εκατομμύρια αντίτυπα και συνεχίζει να πάρει καλές κριτικές (π.χ. σχεδόν 400 ως επί το πλείστον 5 αστέρων σχόλια για την Amazon μέχρι σήμερα), αλλά δεν έχει ιδέα για τα πραγματικά ζητήματα και επαναλαμβάνει την κλασική φιλοσοφικά λάθη σχεδόν σε κάθε σελίδα. Τα επόμενα φιλοσοφικά γραπτά του δεν έχουν βελτιωθεί (έχει επιλέξει Dennett ως μούσα του), αλλά, δεδομένου ότι αυτές οι απόψεις είναι κενές και ασύνδετες με την πραγματική ζωή, συνεχίζει να κάνει την άριστη επιστήμη.

Για άλλη μια φορά σημειώστε ότι "άπειρο", "compute", "πληροφορίες" κ.λπ., έχουν νόημα μόνο σε συγκεκριμένα ανθρώπινα πλαίσια- δηλαδή, όπως Searle έχει τονίσει, είναι όλα παρατηρητής σχετική ή αποδίδεται έναντι εγγενώς εκ προθέσεως. Το σύμπαν εκτός από την ψυχολογία μας δεν είναι ούτε πεπερασμένο ούτε άπειρο και δεν μπορεί να υπολογίσει ούτε να επεξεργαστεί τίποτα. Μόνο στα γλωσσικά μας παιχνίδια κάνουμε το laptop μας ή το σύμπαν υπολογίζει.

W σημείωσε ότι όταν φτάσουμε στο τέλος της επιστημονικής σχολιασμού, το

πρόβλημα γίνεται φιλοσοφικό, δηλαδή, ένα από τα πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατανοητά. Σχεδόν όλοι οι επιστήμονες και οι περισσότεροι φιλόσοφοι, δεν παίρνουν ότι υπάρχουν δύο διαφορετικά είδη "ερωτήσεις" ή "ισχυρισμοί" (και οι δύο οικογένειες των Γλωσσικών Αγώνων). Υπάρχουν αυτά που είναι πραγματικά περιστατικά για το πώς είναι ο κόσμος- δηλαδή, είναι δημοσίως παρατηρήσιμες προτάσεις (True ή False) καταστάσεις των υποθέσεων με σαφείς σημασίες (COS)-δηλαδή, επιστημονικές δηλώσεις, και στη συνέχεια υπάρχουν αυτά που είναι θέματα σχετικά με το πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί με συνέπεια για να περιγράψει αυτές τις καταστάσεις των πραγμάτων, και αυτά μπορούν να απαντηθούν από κάθε λογικό, έξυπνο, εγγράμματο πρόσωπο με μικρή ή δεν καταφεύγουν στα γεγονότα της επιστήμης, αν και φυσικά υπάρχουν οριακές περιπτώσεις όπου πρέπει να αποφασίσουμε. Ένα άλλο κακώς κατανοητό αλλά κρίσιμο γεγονός είναι ότι, αν και η σκέψη, που αντιπροσωπεύει, που συνάγει, που συνάγεται, που συνάπτει, intuiting κ.λπ. (δηλ., η διάθεση ψυχολογία) μιας αληθινής ή ψεύτικης δήλωσης είναι μια λειτουργία της υψηλότερης γνώσης διαταγής του αργού, συνειδητού συστήματός μας 2 (S2), η απόφαση ως προς εάν τα «μόρια» είναι μπλεγμένα, το αστέρι δείχνει μια κόκκινη μετατόπιση, ένα θεωρή πεισματεί έχει αποδειχθεί (δηλαδή, το μέρος που περιλαμβάνει βλέποντας ότι τα σύμβολα χρησιμοποιούνται σωστά σε κάθε γραμμή της απόδειξης), γίνεται πάντα από το γρήγορο, αυτόματο, ασυνείδητο Σύστημα 1 (S1) μέσω του να βλέπεις, να ακούς, να αγγίζεις κ.λπ.

Αυτή η προσέγγιση δύο συστημάτων είναι τώρα ένας τυποποιημένος τρόπος να δει τη συλλογιστική ή τον ορθολογισμό και είναι κρίσιμος ευρετικός στην περιγραφή της συμπεριφοράς, της οποίας η επιστήμη και τα μαθηματικά είναι πρόσθετες περιπτώσεις. Υπάρχει μια τεράστια και ταχέως αναπτυσσόμενη βιβλιογραφία σχετικά με τη συλλογιστική που είναι απαραίτητη για τη μελέτη της συμπεριφοράς ή της επιστήμης. Ένα πρόσφατο βιβλίο που σκάβει στις λεπτομέρειες για το πώς πραγματικά λόγο (δηλαδή, τη χρήση της γλώσσας για την εκτέλεση δράσεων-βλέπε W και S) είναι «Ανθρώπινη Συλλογιστική και Γνωστική Επιστήμη» από Stenning και Van Lambalgen (2008), η οποία, παρά τους περιορισμούς της (π.χ., περιορισμένη κατανόηση των W / S και η ευρεία δομή της σκόπιμης ψυχολογίας), είναι (από τις αρχές του 2015) η καλύτερη ενιαία πηγή ξέρω. Υπάρχουν ατελείωτα βιβλία και έγγραφα σχετικά με τη συλλογιστική, τη θεωρία αποφάσεων, θεωρία, παιχνιδιών κ.λπ. Το καλύτερο πρόσφατο βιβλίο για τη λογική από την προσέγγιση των δύο συστημάτων είναι οι θεωρίες διπλής διεργασίας του Κοινωνικού Μυαλού (2014) που επιμελήθηκαν οι Sherman et al. και Manktelow et al 'The Science of Reason' (2011) είναι επίσης απαραίτητο.

Αυτό που μόλις τώρα έρχεται στο προσκήφαλο, μετά από χιλιετίες συζήτησης της συλλογιστικής στη φιλοσοφία, την ψυχολογία, τη λογική, τα μαθηματικά, τα οικονομικά, την κοινωνιολογία κ.λπ., είναι η μελέτη του πραγματικού τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούμε λέξεις όπως και, 'αλλά, σημαίνει, συνεπάγεται, όχι», και πάνω απ' όλα «αν» (υπό όρους είναι το αντικείμενο πάνω από 50 έγγραφα και ένα βιβλίο («IF») από Evans, ένας από τους κορυφαίους ερευνητές σε αυτό. Φυσικά,, Wittgenstein κατανοήσει τα βασικά ζητήματα εδώ, πιθανόν καλύτερα από

οποιοδήποτε μέχρι σήμερα, και που ορίζονται τα γεγονότα που αρχίζουν με μεγαλύτερη σαφήνεια με το Μπλε και Καφέ Βιβλία που αρχίζει στη δεκαετία του 30 και τελειώνει με την υπέροχη «Οη Βεβαιότητα» (η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως διατριβή για το τι είναι τώρα ονομάζεται τα δύο συστήματα σκέψης), αλλά δυστυχώς οι περισσότεροι μαθητές της συμπεριφοράς δεν έχουν ιδέα για το έργο του.

Το βιβλίο του Yanofsky (Τα εξωτερικά όρια της λογικής) είναι μια εκτεταμένη επεξεργασία αυτών των ζητημάτων, αλλά με λίγη φιλοσοφική διορατικότητα. Λέει ότι τα μαθηματικά είναι απαλλαγμένα από αντιφάσεις, αλλά όπως σημειώνεται, έχει γίνει γνωστό για πάνω από μισό αιώνα ότι η λογική και τα μαθηματικά είναι γεμάτα από αυτά-μόνο google ασυνέπεια στα μαθηματικά ή να το αναζητήσετε στο Amazon ή να δείτε τα έργα του Ιερέα, Berto ή το άρθρο του Weber στο Διαδίκτυο Εγκυκλοπαίδεια της Φιλοσοφίας. W ήταν ο πρώτος που προέβλεψε την ασυνέπεια ή την παρασυνέπεια, και αν ακολουθήσουμε Berto μπορούμε να ερμηνεύσει αυτό ως πρόταση W για την αποφυγή της ελλιπούς. Σε κάθε περίπτωση, η παρασυνέπεια είναι πλέον ένα κοινό χαρακτηριστικό και ένα σημαντικό ερευνητικό πρόγραμμα στη γεωμετρία, τη θεωρία, την αριθμητική, την ανάλυση, τη λογική και την επιστήμη των υπολογιστών. Υ για p346 λέει ο λόγος πρέπει να είναι απαλλαγμένη από αντιφάσεις, αλλά είναι σαφές ότι "χωρίς" έχει διαφορετικές χρήσεις και προκύπτουν συχνά στην καθημερινή ζωή, αλλά έχουμε έμφυτη μηχανισμούς για τον περιορισμό τους. Αυτό ισχύει επειδή συνέβη στην καθημερινή μας ζωή πολύ πριν από τα μαθηματικά και την επιστήμη. Μέχρι πολύ πρόσφατα μόνο w είδε ότι ήταν αναπόφευκτο ότι η ζωή μας και όλα τα συμβολικά συστήματα μας είναι παρασυνεπής και ότι έχουμε μαζί μια χαρά, όπως έχουμε μηχανισμούς για την ενθυλάκωση ή την αποφυγή της. Ο W προσπάθησε να το εξηγήσει αυτό στον Τούρινγκ στις διαλέξεις του για τα θεμέλια των μαθηματικών, που δόθηκαν στο Κέμπριτζ την ίδια στιγμή με την πορεία του Τούρινγκ για το ίδιο θέμα.

Τώρα θα κάνω μερικά σχόλια σχετικά με συγκεκριμένα στοιχεία του βιβλίου. Όπως σημειώνεται στο p13, το Θεώρημα του Ράις δείχνει την αδυναμία ενός παγκόσμιου αντίνιγυς για υπολογιστές (και ίσως και για ζωντανούς οργανισμούς) και έτσι είναι, όπως το Θεώρημα του Τούρινγκ, μια άλλη εναλλακτική δήλωση των Θεωρών του Godel, αλλά σε αντίθεση με του Τούρινγκ, σπάνια αναφέρεται.

Στο p33 η συζήτηση της σχέσης της συμπειστότητας, της δομής, της τυχαιότητας κ.λπ. Επίσης, θεμελιώδους σημασίας είναι το σχόλιο του Weyl για το γεγονός ότι μπορεί κανείς να «αποδείξει» ή να «αντλήσει» οτιδήποτε άλλο, αν κάποιος επιτρέπει αυθαίρετα «πολύπλοκες» «εξισώσεις» (με αυθαίρετες «σταθερές») αλλά υπάρχει μικρή συνειδητοποίηση αυτού μεταξύ των επιστημόνων ή φιλοσόφων. Όπως είπε ο W πρέπει να εξετάσουμε το ρόλο που παίζει οποιαδήποτε δήλωση, εξίσωση, λογική ή μαθηματική απόδειξη στη ζωή μας, προκειμένου να διακρίνουμε το νόημά της, δεδομένου ότι δεν υπάρχει όριο σε αυτό που μπορούμε να γράψουμε, να πούμε ή να «αποδείξουμε», αλλά μόνο ένα μικρό υποσύνολο αυτών έχει μια χρήση. «Χάος», «πολυπλοκότητα», «νόμος», «δομή», «θεώρημα», «εξίσωση», «απόδειξη», «αποτέλεσμα», «τυχαιότητα», «συμπειστότητα» κ.λπ., είναι όλες οι οικογένειες γλωσσικών παιχνιδιών με νόημα (COS) που ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό και πρέπει

κανείς να εξετάσει τον ακριβή ρόλο τους στο συγκεκριμένο πλαίσιο. Αυτό σπάνια γίνεται με συστηματικό εσκεμμένο τρόπο, με καταστροφικά αποτελέσματα. Όπως searle σημειώνει επανειλημμένα, αυτές οι λέξεις έχουν εγγενή πρόθεση μόνο σχετικές με την ανθρώπινη δράση και αρκετά διαφορετικές (αποδίδεται) έννοιες διαφορετικά. Αποδίδεται μόνο η πρόθεση που προέρχεται από την ψυχολογία μας όταν λέμε ότι ένα θερμομέτρο «λέει» τη θερμοκρασία ή έναν υπολογιστή είναι «υπολογισμός» ή μια εξίσωση είναι μια «απόδειξη».

Όπως είναι χαρακτηριστικό στην επιστημονική συζήτηση αυτών των θεμάτων, τα σχόλια σχετικά με p36 (για ωμέγα και οιονεί εμπειρικά μαθηματικά) και σε μεγάλο μέρος του βιβλίου διασχίζουν τη γραμμή μεταξύ της επιστήμης και της φιλοσοφίας. Αν και υπάρχει μια μεγάλη βιβλιογραφία για τη φιλοσοφία των μαθηματικών, απ' όσο γνωρίζω, δεν υπάρχει ακόμη καλύτερη ανάλυση από αυτή του W, όχι μόνο στα σχόλιά του που δημοσιεύθηκαν ως «Παρατηρήσεις για τα Θεμέλια των Μαθηματικών» και «Διαλέξεις για τα Θεμέλια των Μαθηματικών», αλλά σε όλες τις 20.000 σελίδες του nachlass του (εν αναμονή μιας νέας έκδοσης για το CDROM από ουρ ca. 2020 αλλά πολλά σε απευθείας σύνδεση τώρα -δείτε π.χ., Pichler <http://wab.uib.no/alois/Pichler%2020170112%20Geneva.pdf>). Τα μαθηματικά, όπως η λογική, η γλώσσα, η τέχνη, τα αντικείμενα και η μουσική έχουν μόνο ένα νόημα (χρήση ή COS σε ένα πλαίσιο) όταν συνδέονται με τη ζωή με λέξεις ή πρακτικές.

Ομοίως, για p54 et seq. ήταν W που μας έδωσε την πρώτη και καλύτερη λογική για την παρασυνέπεια, πολύ πριν κάποιος επεξεργαστεί πραγματικά μια παρασυνεπή λογική. Και πάλι, όπως επεσήμανε πολλές φορές ο W, είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι δεν είναι όλα "πρόβλημα", "ερώτηση", "απάντηση", "απόδειξη" ή "λύση" με την ίδια έννοια και η αποδοχή του κάτι όπως το ένα ή το άλλο δεσμεύει το ένα σε μια συχνά συγκεχυμένη άποψη.

Στη συζήτηση για τη φυσική για p108-9 πρέπει να υπενθυμίσουμε στους εαυτούς μας ότι «σημείο», «ενέργεια», «χώρος», «χρόνος», «άπειρο», «αρχή», «τέλος», «σωματίδιο», «κύμα», «κβαντική» κ.λπ.

Έτσι,, αυτό το βιβλίο είναι ένα ελαττωματικό διαμάντι με μεγάλη αξία,, και ελπίζω ότι οι συγγραφείς είναι σε θέση να αναθεωρήσει και να διευρύνει. Κάνει το σχεδόν καθολικό και μοιραίο λάθος της επιστήμης, ειδικά των μαθηματικών, της λογικής και της φυσικής, σαν να ήταν συστήματα-δηλαδή, τομείς όπου "αριθμός", "χώρος", "χρόνος", "απόδειξη", "γεγονός", "σημείο", "συμβαίνει", "δύναμη", "φόρμουλα" κ.λπ. Και όταν είναι ένα σχεδόν ανυπέμβλητο πρόβλημα για τέτοιους πραγματικά έξυπνους και έμπειρους ανθρώπους όπως οι συγγραφείς, τι πιθανότητες έχουμε οι υπόλοιποι από εμάς; Ας θυμηθούμε το σχόλιο του W σχετικά με αυτό το μοιραίο λάθος.

"Το πρώτο βήμα είναι αυτό που εντελώς διαφεύγει ανακοίνωση. Μιλάμε για διαδικασίες και κράτη και αφήνουμε τη φύση τους αναποφάσιστη. Κάποια στιγμή ίσως θα μάθουμε περισσότερα γι' αυτούς -- σκεφτόμαστε. Αλλά αυτό είναι ακριβώς αυτό που μας δεσμεύει σε ένα συγκεκριμένο τρόπο εξέτασης του θέματος. Γιατί έχουμε μια σαφή αντίληψη του τι σημαίνει να μάθουμε να γνωρίζουμε μια

διαδικασία καλύτερα. (Η αποφασιστική κίνηση στο τέχνασμα επίκλησης έχει γίνει, και ήταν αυτό που θεωρήσαμε αρκετά αθώο.)» PI p308

Γράφοντας αυτό το άρθρο ήρθα μετά διαβόητη «καταδίκη Dennett με αμυδρό έπαινο» περιλήψη της σημασίας W, την οποία του ζητήθηκε να γράψει όταν Time Magazine, με καταπληκτική οξυδέρκεια, επιλέξετε Wittgenstein ως ένα από τα 100 πιο σημαντικά άτομα του 20ου αιώνα. Όπως και με άλλα γραπτά του, δείχνει την πλήρη αποτυχία του να κατανοήσουν τη φύση του έργου w (δηλαδή, της φιλοσοφίας) και μου θυμίζει ένα άλλο διάσημο σχόλιο W που είναι σχετικές εδώ.

«Εδώ ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα αξιοσημείωτο και χαρακτηριστικό φαινόμενο στη φιλοσοφική έρευνα: η δυσκολία---Θα μπορούσα να πω--- δεν είναι αυτή της εξεύρεσης της λύσης, αλλά μάλλον της αναγνώρισης ως λύσης κάτι που μοιάζει σαν να ήταν μόνο μια προκαταρκτική για αυτό. Έχουμε ήδη πει τα πάντα. ---Δεν υπάρχει τίποτα που προκύπτει από αυτό, δεν αυτό το ίδιο είναι η λύση! Αυτό συνδέεται, πιστεύω, με την εσφαλμένη προσδοκία μας για μια εξήγηση, ενώ η λύση της δυσκολίας είναι μια περιγραφή, αν της δώσουμε τη σωστή θέση στις σκέψεις μας. Αν σταθούμε σε αυτό, και δεν προσπαθήσουμε να ξεπεράσουμε." Ζέτελ p312-314

Chaitin είναι ένας Αμερικανός και πολλά βιβλία και άρθρα του είναι γνωστό και εύκολο να βρεθεί, αλλά Da Costa (ο οποίος είναι 89) και Doria (79) είναι Βραζιλιάνοι και το μεγαλύτερο μέρος του έργου Da Costa είναι μόνο στα πορτογαλικά, αλλά Doria έχει πολλά στοιχεία στα αγγλικά. Μπορείτε να βρείτε μια μερική βιβλιογραφία για την Doria εδώ http://www.math.buffalo.edu/mad/PEEPS2/doria_franciscoA.html και φυσικά να δείτε τα Wikis τους.

Οι καλύτερες συλλογές του έργου τους είναι στο Χάος, Υπολογιστές, Παιχνίδια και Ώρα: Ένα τέταρτο του αιώνα της κοινής εργασίας με Newton da Costa από f. Doria 132p (2011), Σχετικά με τα ιδρύματα της επιστήμης από da Costa και Doria 294p (2008), και Metamathematics της επιστήμης από da Costa και Doria 216p (1997), αλλά δημοσιεύθηκαν στη Βραζιλία και σχεδόν αδύνατο να βρεθεί. Θα πρέπει πιθανώς να τους πάρετε μέσω του δανείου interlibrary ή ως ψηφιακά αρχεία από τους συντάκτες, αλλά όπως πάντα προσπαθήστε libgen.io και b-ok.org.

Υπάρχει ένα ωραίο Festschrift προς τιμήν του Newton C.A. Da Costa με την ευκαιρία των εβδομήντα γενεθλίων του επιμέλεια decio Krause, Steven Γαλλικά, Φρανσίσκο Αντόνιο Ντόρια. (2000) που αποτελεί ζήτημα της Synthese (Dordrecht). Τόμος 125, no. 1-2 (2000), επίσης, που δημοσιεύθηκε ως βιβλίο, αλλά το βιβλίο είναι μόνο σε 5 βιβλιοθήκες σε όλο τον κόσμο και όχι για την Amazon.

Δείτε επίσης την Doria (Ed.), "Τα όρια της μαθηματικής μοντελοποίησης στις κοινωνικές επιστήμες: Η σημασία του φαινομένου της ελλιπούς πληρότητας του Godel" (2017) και wurpului και Doria (Eds.), "Ο Χάρτης και η Επικράτεια: Εξερευνώντας τα θεμέλια της επιστήμης, της σκέψης και της πραγματικότητας" (2018).

Ένα άλλο σχετικό στοιχείο είναι Νέες τάσεις στα θεμέλια της επιστήμης: έγγραφα αφιερωμένα στα 80α γενέθλια του Patrick Suppes, που παρουσιάστηκε στην Florianópolis, Βραζιλία, 22-23 Απριλίου 2002 από τον Jean-Yves Beziau? Ντέσιο Κράους; Οτάβιο Μπουένος Άιρες· Νιούτον Γ ντα Κόστα; Φρανσίσκο Αντόνιο Ντόρια; Πάτρικ Σουπές; (2007), η οποία είναι vol. 154 # 3 του Synthese, αλλά και πάλι το βιβλίο είναι μόνο σε 2 βιβλιοθήκες και όχι για την Amazon.

Μελέτες της Βραζιλίας στην ηλιοσφία και την ιστορία της επιστήμης: απολογισμός των πρόσφατων έργων του Decio Krause· Έναςνιός Αουγκούστο Πάσος Videira; έχει ένα άρθρο από κάθε ένα από αυτά και είναι ένα ακριβό βιβλίο, αλλά φθινό για Kindle. Αν και είναι μια δεκαετία παλιά, ορισμένοι μπορεί να ενδιαφέρονται για το "Είναι τα θεμέλια της επιστήμης των υπολογιστών Logic-εξαρτάται;" από Carnielli και Doria, η οποία λέει ότι Turing Machine Theory (TMT) μπορεί να θεωρηθεί ως «αριθμητική στη μεταμφίση», ιδίως ως η θεωρία των Εξισώσεων Διοφάντης στην οποία την επισημοποιούν, και καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι «Αξιομερωμένη Επιστήμη Υπολογιστών είναι Logic-Εξαρτάται». Φυσικά, όπως Wittgensteinians, θέλουμε να εξετάσουμε πολύ προσεκτικά τα γλωσσικά παιχνίδια (ή μαθηματικά παιχνίδια), δηλαδή, οι ακριβείς όροι ικανοποίησης (truthmakers) που προκύπτουν από τη χρήση κάθε μία από αυτές τις λέξεις (δηλαδή, «αξιοματοποιημένα», «επιστήμη των υπολογιστών», και «λογική-εξαρτάται»). Carnielli και Agudello επισημοποιούν επίσης TMT από την άποψη της παρασυνεπής λογικής, δημιουργώντας ένα μοντέλο για παρασυνεπή Turing Machines (PTM του), η οποία έχει ομοιότητες με την κβαντική πληροφορική και έτσι με μια ποσοτική ερμηνεία του δημιουργούν ένα μοντέλο Quantum Turing Machine με την οποία λύνουν τα προβλήματα Deutsch και Deutsch-Jozsa.

Αυτό επιτρέπει αντιφατικές οδηγίες που πρέπει να εκτελούνται ταυτόχρονα και να αποθηκεύονται και κάθε κύτταρο ταινία, όταν και αν σταματήσει συμβαίνει, μπορεί να έχει πολλαπλά σύμβολα, καθένα από τα οποία αντιπροσωπεύει μια έξοδο, επιτρέποντας έτσι τον έλεγχο της μονοκτηνότητας έναντι συνθήκης πολλαπλότητας, οι οποίες προσομοιώνουν κβαντικούς αλγορίθμους, διατηρώντας την αποτελεσματικότητα.

Η Ντόρια και η Ντα Κόστα απέδειξαν επίσης (1991) ότι η θεωρία του χάους είναι αδιόλος και όταν αξιοποιείται σωστά στο πλαίσιο της θεωρίας του κλασικού συνόλου, είναι ελλιπής με την έννοια του Γκέντελ.’s sense.

Τα άρθρα, και ιδιαίτερα η συζήτηση της ομάδας με Chaitin, Fredkin, Wolfram et al στο τέλος του Zenil H. (ed.) «Τυχαιότητα μέσω υπολογισμού» (2011) είναι μια ενθαρρυντική συνέχιση πολλών από τα θέματα εδώ, αλλά και πάλι έλλειψη ευαισθητοποίησης για τα φιλοσοφικά ζητήματα, και τόσο συχνά λείπει το σημείο. Chaitin συμβάλλει επίσης στην «αιτιότητα, ουσιαστική πολυπλοκότητα και ενσωματωμένη γνωστική λειτουργία» (2010), γεμάτη με άρθρα που έχουν το συνηθισμένο μείγμα της επιστημονικής διορατικότητας και φιλοσοφική ασυνέπεια, και ως συνήθως κανείς δεν γνωρίζει ότι Ludwig Wittgenstein (W) παρέχονται βαθιά και αξεπέραστη γνώσεις για τα θέματα πάνω από μισό αιώνα πριν,

συμπεριλαμβανομένων ενσωματωμένη γνωστική λειτουργία (Enactivism).

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω το έργο της φυσικοφυσικού/φιλόσοφου Nancy Cartwright, τα γραπτά της οποίας σχετικά με την έννοια των φυσικών «νόμων» και της «αιτιώδους συνάφειας» είναι απαραίτητα σε όσους ενδιαφέρονται για αυτά τα θέματα.

**Wolpert, Chaitin και Wittgenstein για την
αδυναμία, την ελλιπή, το παράδοξο ψεύτη, τον
θεισμό, τα όρια του υπολογισμού, μια μη
κβαντική αρχή μηχανικής αβεβαιότητας και το
σύμπαν ως υπολογιστή- το απόλυτο θεώρηση
στη Θεωρία Της Μηχανής Του (αναθεωρημένο
2019)**

Michael Starks

Αφηρημένη

Έχω διαβάσει πολλές πρόσφατες συζητήσεις για τα όρια του υπολογισμού και το σύμπαν ως υπολογιστή, ελπίζοντας να βρει κάποια σχόλια σχετικά με το καταπληκτικό έργο του φυσικού polymath και θεωρητικός απόφαση David Wolpert, αλλά δεν έχουν βρει μια ενιαία παραπομπή και γι 'αυτό παρουσιάζουν αυτή την πολύ σύντομη περίληψη. Wolpert αποδείχθηκε κάποια εκπληκτική αδυναμία ή ελλιπή ς θεωρήματα (1992 - 2008-βλέπε arxiv.org) σχετικά με τα όρια για να συνάγω (υπολογισμός) που είναι τόσο γενικά είναι ανεξάρτητα από τη συσκευή που κάνει τον υπολογισμό, και ακόμη και ανεξάρτητα από τους νόμους της φυσικής, έτσι ώστε να ισχύουν σε υπολογιστές, φυσική, και την ανθρώπινη συμπεριφορά. Κάνουν χρήση της διαγώνιος cantor, το παράδοξο ψεύτη και worldlines να παρέχει αυτό που μπορεί να είναι το απόλυτο θεώρημα στο Turing Machine Theory, και φαινομενικά παρέχουν γνώσεις για την αδυναμία, την ελλιπή, τα όρια του υπολογισμού, και το σύμπαν ως υπολογιστή, σε όλα τα πιθανά σύμπαντα και όλα τα όντα ή μηχανισμούς, δημιουργώντας, μεταξύ άλλων, μια μη κβαντική αρχή μηχανικής αβεβαιότητας και μια απόδειξη του μονοθεϊσμού. Υπάρχουν προφανείς συνδέσεις με το κλασικό έργο του Chaitin, Solomonoff, Kolmogorov και Wittgenstein και με την ιδέα ότι κανένα πρόγραμμα (και ως εκ τούτου δεν συσκευή) μπορεί να δημιουργήσει μια ακολουθία (ή συσκευή) με μεγαλύτερη πολυπλοκότητα από ό, τι κατέχει. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτό το σώμα της εργασίας συνεπάγεται αθεϊσμό, δεδομένου ότι δεν μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε οντότητα πιο περίπλοκη από το φυσικό σύμπαν και από την άποψη Wittgensteinian, «πιο περίπλοκη» είναι χωρίς νόημα (δεν έχει όρους ικανοποίησης, δηλαδή, αλήθεια-maker ή δοκιμή). Ακόμη και ένας «Θεός» (δηλαδή μια «συσκευή» με απεριόριστο χρόνο/χώρο και ενέργεια), δεν μπορεί να καθορίσει αν ένας συγκεκριμένος «αριθμός» είναι «τυχαίος», ούτε να βρει έναν συγκεκριμένο τρόπο να αποδείξει ότι ένας συγκεκριμένος «τύπος», «θεώρημα» ή «φράση» ή «συσκευή» (όλα αυτά είναι σύνθετα γλωσσικά παιχνίδια) αποτελεί μέρος ενός συγκεκριμένου «συστήματος».

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να

συμβουλευόνταί το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 2η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{ed} (2019)

Έχω διαβάσει πολλές πρόσφατες συζητήσεις για τα όρια του υπολογισμού και το σύμπαν ως υπολογιστή, ελπίζοντας να βρει κάποια σχόλια σχετικά με το καταπληκτικό έργο του φυσικού polymath και θεωρητικός απόφαση David Wolpert, αλλά δεν έχουν βρει μια ενιαία παραπομπή και γι 'αυτό παρουσιάζουν αυτό το πολύ σύντομο ένα rticle. Wolpert αποδείχθηκε κάποια εκπληκτική αδυναμία ή ελλιπής θεωρήματα (1992 - 2008-βλέπε arxiv.org) σχετικά με τα όρια για να συνάγω (υπολογισμός) που είναι τόσο γενικά είναι ανεξάρτητα από τη συσκευή κάνει τον υπολογισμό, και ακόμη και ανεξάρτητα από τους νόμους της φυσικής, έτσι ώστε να ισχύουν σε υπολογιστές, φυσική, και την ανθρώπινη συμπεριφορά, η οποία συνοψίζεται έτσι: "Δεν μπορεί κανείς να χτίσει ένα φυσικό υπολογιστή που μπορεί να είναι βέβαιοι για τη σωστή επεξεργασία πληροφοριών γρηγορότερα από το σύμπαν. Τα αποτελέσματα σημαίνουν επίσης ότι δεν μπορεί να υπάρξει αλάνθαστη συσκευή παρατήρησης γενικής χρήσης και ότι δεν μπορεί να υπάρξει αλάνθαστη συσκευή ελέγχου γενικής χρήσης. Αυτά τα αποτελέσματα δεν βασίζονται σε συστήματα που είναι άπειρη, ή / και μη κλασική, και / ή υπακούουν χαοτική δυναμική. Κρατούν επίσης ακόμα κι αν κάποιος χρησιμοποιεί έναν απείρως γρήγορο, απείρως πυκνό υπολογιστή, με τις υπολογιστικές δυνάμεις μεγαλύτερες από αυτή μιας μηχανής Turing.» Δημοσίευσε επίσης αυτό που φαίνεται να είναι η πρώτη σοβαρή εργασία για την ομάδα ή συλλογική νοημοσύνη (COIN), η οποία λέει βάζει αυτό το θέμα σε μια υγιή επιστημονική βάση. Αν και έχει δημοσιεύσει διάφορες εκδόσεις αυτών πάνω από δύο δεκαετίες σε μερικά από τα πιο διάσημα επιστημονικά περιοδικά φυσικής (π.χ., *Physica D* 237: 257-81(2008)), καθώς και σε περιοδικά της NASA και έχει πάρει στοιχεία ειδήσεων σε μεγάλα επιστημονικά περιοδικά, λίγοι φαίνεται να έχουν παρατηρήσει και έχω εξετάσει σε δεκάδες πρόσφατα βιβλία για τη φυσική, τα μαθηματικά, τη θεωρία των αποφάσεων και τον υπολογισμό χωρίς να βρει μια αναφορά.

Είναι πολύ ατυχές το γεγονός ότι σχεδόν κανείς δεν γνωρίζει Wolpert, δεδομένου ότι το έργο του μπορεί να θεωρηθεί ως η απόλυτη επέκταση της πληροφορικής, σκέψης, συμπέρασμα, ελλιπής, και undecidability, το οποίο επιτυγχάνει (όπως και πολλές αποδείξεις στη θεωρία μηχανή Turing) με την επέκταση του παράδοξο ψεύτης και Καντορίνες διαγώνιος να συμπεριλάβει όλα τα πιθανά σύμπαντα και όλα τα όντα ή μηχανισμούς και, συνεπώς, μπορεί να θεωρηθεί ως η τελευταία λέξη όχι μόνο για τον υπολογισμό, αλλά για την κοσμολογία ή ακόμη και θεότητες. Επιτυγχάνει αυτή την ακραία γενίκευση με τη στεγανοποίηση του συμπερασματος σύμπαντος χρησιμοποιώντας worldlines (δηλαδή, από την άποψη του τι κάνει και όχι πώς το κάνει), έτσι ώστε μαθηματικές αποδείξεις του είναι ανεξάρτητες από κάθε συγκεκριμένο φυσικούς νόμους ή υπολογιστικές δομές για τον καθορισμό των

φυσικών ορίων του συμπεράσματος για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και όλες τις πιθανές υπολογισμούς, παρατήρηση και τον έλεγχο. Σημειώνει ότι ακόμη και σε ένα κλασικό σύμπαν Laplace ήταν λάθος για να είναι σε θέση να προβλέψει τέλεια το μέλλον (ή ακόμα και απεικονίζουν τέλεια το παρελθόν ή το παρόν) και ότι τα αποτελέσματα αδυναμία του μπορεί να θεωρηθεί ως μια «μη κβαντική αρχή μηχανική αβεβαιότητα» (δηλαδή, δεν μπορεί να υπάρξει μια αλάνθαστη συσκευή παρατήρησης ή ελέγχου). Κάθε καθολική φυσική συσκευή πρέπει να είναι άπειρη, μπορεί να είναι έτσι μόνο σε μία χρονική στιγμή, και καμία πραγματικότητα δεν μπορεί να έχει περισσότερα από ένα (το "θεωρητικό μονοθεϊσμό"). Δεδομένου ότι ο χώρος και ο χρόνος δεν εμφανίζονται στον ορισμό, η συσκευή μπορεί ακόμη και να είναι ολόκληρο το σύμπαν σε όλο το χρόνο. Μπορεί να θεωρηθεί ως φυσικό ανάλογο της ελλειπούς με δύο συσκευές συμπεραίνουν με δύο συσκευές συμπεραίνουν και όχι ως μία αυτοαναφορική συσκευή. Όπως λέει, «είτε ο Χάμιλτον του σύμπαντος μας απαγορεύει ένα συγκεκριμένο είδος υπολογισμού, ή η πολυπλοκότητα πρόβλεψης είναι μοναδική (σε αντίθεση με την αλγοριθμική πολυπλοκότητα των πληροφοριών) δεδομένου ότι υπάρχει μία και μοναδική εκδοχή του που μπορεί να εφαρμοστεί σε όλο το σύμπαν μας». Ένας άλλος τρόπος για να το πω αυτό είναι ότι κάποιος δεν μπορεί να έχει δύο φυσικές συσκευές συμπεράσμα (υπολογιστές) και οι δύο σε θέση να ζητήσει αυθαίρετες ερωτήσεις σχετικά με την έξοδο του άλλου, ή ότι το σύμπαν δεν μπορεί να περιέχει έναν υπολογιστή στον οποίο μπορεί κανείς να δημιουργήσει οποιαδήποτε αυθαίρετη υπολογιστική εργασία, ή ότι για κάθε ζεύγος των φυσικών κινητήρων συμπεράσμα, υπάρχουν πάντα δυαδική αποτιμώνται ερωτήσεις σχετικά με την κατάσταση του σύμπαντος που δεν μπορεί καν να τεθεί σε τουλάχιστον ένα από αυτά. Δεν μπορεί κανείς να κατασκευάσει έναν υπολογιστή που μπορεί να προβλέψει μια αυθαίρετη μελλοντική κατάσταση ενός φυσικού συστήματος πριν συμβεί, ακόμη και αν η κατάσταση είναι από ένα περιορισμένο σύνολο των καθηκόντων που μπορούν να τεθούν σε αυτό- δηλαδή, δεν μπορεί να επεξεργαστεί πληροφορίες (αν και αυτό είναι μια εξοργισμένη φράση, όπως πολλοί συμπεριλαμβανομένων John Searle και Rupert Διαβάστε σημειώμα) πιο γρήγορα από το σύμπαν.

Ο υπολογιστής και το αυθαίρετο φυσικό σύστημα που είναι υπολογιστών δεν χρειάζεται να είναι φυσικά συνδεδεμένα και κατέχει ανεξάρτητα από τους νόμους της φυσικής, χάος, κβαντική μηχανική, αιτιότητα ή το φως κώνους και ακόμη και για μια άπειρη ταχύτητα του φωτός. Η συσκευή συμπερασιάσεων δεν είναι είναι είναι χωροταίμο, αλλά μπορεί να είναι μη τοπικές δυναμικές διεργασίες που συμβαίνουν σε ολόκληρο το σύμπαν. Γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτό θέτει τις εικασίες των Wolfram, Landauer, Fredkin, Lloyd κ.λπ., σχετικά με το σύμπαν ως υπολογιστή ή τα όρια της "επεξεργασίας πληροφοριών", σε ένα νέο φως (αν και οι δείκτες των γραπτών τους δεν κάνουν καμία αναφορά σε αυτόν και μια άλλη αξιολογούμενη παράλειψη είναι ότι κανένα από τα παραπάνω δεν αναφέρονται από Yanofsky στο πρόσφατο πλήρες βιβλίο του «Τα εξωτερικά όρια της λογικής» (βλ. αναθεώρηση μου). Wolpert λέει ότι δείχνει ότι «το σύμπαν» δεν μπορεί να περιέχει μια συσκευή συμπεράσμα που μπορεί να «επεξεργασία πληροφοριών» όσο πιο γρήγορα μπορεί, και δεδομένου ότι δείχνει δεν μπορείτε να έχετε μια τέλεια μνήμη ούτε τέλει έλεγχο, το παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον του δεν μπορεί ποτέ να απεικονίζεται τέλεια ή πλήρως, χαρακτηρίζεται,

γνωστή ή αντιγραφεί. Απέδειξε επίσης ότι κανένας συνδυασμός υπολογιστών με τους κώδικες διόρθωσης λάθους δεν μπορεί να υπερνικήσει αυτούς τους περιορισμούς. Wolpert σημειώνει επίσης την κρίσιμη σημασία του παρατηρητή ("ο ψεύτης") και αυτό μας συνδέει με τα γνωστά αίνιγμα της φυσικής, των μαθηματικών και της γλώσσας. Όπως σημειώνεται σε άλλα άρθρα μου νομίζω ότι οριστικές παρατηρήσεις σχετικά με πολλά σχετικά θέματα εδώ (πληρότητα, βεβαιότητα, η φύση του υπολογισμού κ.λπ.) έγιναν εδώ και πολύ καιρό από τον Ludwig Wittgenstein και εδώ είναι ένα σχετικό σχόλιο of Juliet Floyd για Wittgenstein:

"Αρθρώνει με άλλα λόγια μια γενικευμένη μορφή διαγώνιος. Συνεπώς, το επιχείρημα εφαρμόζεται γενικά, όχι μόνο στις δεκαδικές επεκτάσεις, αλλά και σε οποιαδήποτε υποτιθέμενη απαρίθμηση ή έκφραση που διέπεται από κανόνες· δεν βασίζεται σε κάποια συγκεκριμένη συμβολαιοτική διάταξη ή προτιμημένες χωρικές διατάξεις των σημείων. Υπό την έννοια αυτή, το επιχείρημα του Wittgenstein δεν απευθύνεται σε καμία εικόνα και δεν είναι ουσιαστικά διαγραμματικό ή αντιπροσωπευτικό, αν και μπορεί να είναι διαγραμματίσμο και στο βαθμό που είναι ένα λογικό επιχείρημα, η λογική του μπορεί να εκπροσωπείται επίσης). Όπως και τα επιχειρήματα του Τούρινγκ, είναι απαλλαγμένη από μια άμεση σχέση με κάθε συγκεκριμένο φορμαλισμό. Σε αντίθεση με τα επιχειρήματα του Τούρινγκ, επικαλείται ρητά την έννοια ενός γλωσσικού παιχνιδιού και εφαρμόζει (και προϋποθέτει) μια καθημερινή αντίληψη των εννοιών των κανόνων και των ανθρώπων που τους ακολουθούν. Κάθε γραμμή στη διαγώνια παρουσίαση παραπάνω συλλαμβάνεται ως οδηγία ή εντολή, ανάλογη με μια εντολή που δίνεται σε έναν άνθρωπο ..." Οι παραλληλισμοί με τον Γουόλπερτ είναι προφανείς.

Ωστόσο, για άλλη μια φορά σημειώστε ότι "άπειρο", "compute", "πληροφορίες" κλπ., έχουν μόνο νόημα (δηλαδή, είναι μεταβατικές (Wittgenstein) ή έχουν COS - Προϋποθέσεις ικανοποίησης (Searle)) σε συγκεκριμένα ανθρώπινα πλαίσια-δηλαδή, όπως Searle έχει τονίσει, είναι όλοι παρατηρητής σχετική ή αποδίδεται έναντι εγγενώς εκ προθέσεως. Το σύμπαν εκτός από την ψυχολογία μας δεν είναι ούτε πεπερασμένο ούτε άπειρο και δεν μπορεί να υπολογίσει ούτε να επεξεργαστεί τίποτα. Μόνο στα γλωσσικά μας παιχνίδια κάνουμε το laptop μας ή το σύμπαν υπολογίζει.

Ωστόσο, δεν είναι όλοι αγνοεί Wolpert. Γνωστοί οικονομετρικοί Κορρι και Rosser στην περίφημη εργασία του 2002 "Όλα όσα έχω να πω έχει ήδη περάσει από το μυαλό σας" δίνουν τρεις θεωρήματα σχετικά με τα όρια του ορθολογισμού, της πρόβλεψης και του ελέγχου στα οικονομικά. Το πρώτο χρησιμοποιεί το θεωρητικό θέμα του Wolpert στα όρια της υπολογιστικής ικανότητας για να εμφανίσει κάποια λογικά όρια στην πρόβλεψη του μέλλοντος. Wolpert σημειώνει ότι μπορεί να θεωρηθεί ως η φυσική αναλογική του θεωρήματος ελλiptής Godel και K και R λένε ότι η παραλλαγή τους μπορεί να θεωρηθεί ως αναλογική της κοινωνικής επιστήμης, αν και Wolpert γνωρίζει καλά τις κοινωνικές επιπτώσεις. Δεδομένου ότι τα θεωρήματα Godel είναι επακόλουθα του θεωρήματος Chaitin που παρουσιάζει αλγοριθμική τυχαιότητα (ελλiptής) σε όλα τα μαθηματικά (που είναι ακριβώς ένα άλλο των συμβολικών συστημάτων μας), φαίνεται αναπόφευκτο ότι η σκέψη (συμπεριφορά) είναι πλήρης

των αδύνατων, τυχαίων ή ελλιπών δηλώσεων και καταστάσεων. Δεδομένου ότι μπορούμε να θεωρήσουμε κάθε έναν από αυτούς τους τομείς ως συμβολικά συστήματα που εξελίχθηκαν από την τύχη να κάνουμε την ψυχολογία μας να λειτουργήσει, ίσως πρέπει να θεωρηθεί ως έκπληξη ότι δεν είναι «πλήρεις». Για τα μαθηματικά, Chaitin λέει αυτή η «τυχειότητα» (και πάλι μια ομάδα γλωσσικών παιχνιδιών με τους όρους Wittgenstein του) δείχνει ότι υπάρχουν απεριόριστες θεωρίες που είναι αλήθεια, αλλά unprovable-δηλαδή, αλήθεια δεν υπάρχει λόγος. Θα πρέπει στη συνέχεια να είναι σε θέση να πω ότι υπάρχουν απεριόριστες δηλώσεις που κάνουν τέλεια "γραμματική" αίσθηση που δεν περιγράφουν πραγματικές καταστάσεις εφικτό σε αυτόν τον τομέα. Προτείνω αυτά τα παζλ πάει μακριά αν κάποιος εξετάζει τις απόψεις W του. Έγραψε πολλές σημειώσεις σχετικά με το θέμα των Θεωρών Godel, και το σύνολο του έργου του αφορά την πλαστικότητα, "ελλιπής" και ακραία ευαισθησία πλαίσιο της γλώσσας, των μαθηματικών και της λογικής, καθώς και τα πρόσφατα έγγραφα του Rodych, Floyd και Berto είναι η καλύτερη εισαγωγή που γνωρίζω για τις παρατηρήσεις W σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών και έτσι ίσως στη φιλοσοφία.

Το δεύτερο θεωρήματος των K και R δείχνει πιθανή μη σύγκλιση για την Bayesian (πιθανοτική) πρόβλεψη στο άπειρο- διαστατικό διάστημα. Το τρίτο δείχνει την αδυναμία ενός υπολογιστή να προβλέπει τέλεια μια οικονομία με πράκτορες να γνωρίζουν το πρόγραμμα προβλέψεών του. Η έξυπνη θα παρατηρήσετε ότι αυτά τα θεωρήματα μπορεί να θεωρηθεί ως εκδόσεις του παράδοξου ψεύτης, και το γεγονός ότι είμαστε αλιεύονται σε απίθανες όταν προσπαθούμε να υπολογίσουμε ένα σύστημα που περιλαμβάνει τους εαυτούς μας έχει σημειωθεί από Wolpert, Korpi, Rosser και άλλοι σε αυτά τα πλαίσια και πάλι έχουμε κύκλο πίσω στο παζλ της φυσικής, όταν ο παρατηρητής εμπλέκεται. Η K&R καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «Έτσι, η οικονομική τάξη είναι εν μέρει προϊόν κάτι άλλου από τον λογισμό ορθολογισμού».

Οριοθετείται ορθολογισμός είναι τώρα ένα σημαντικό πεδίο από μόνη της, το θέμα των χιλιάδων εγγράφων και εκατοντάδες βιβλία. Και αυτό το φαινομενικά δυσνόητο έργο του Wolpert μπορεί να έχει επιπτώσεις για κάθε ορθολογισμό. Φυσικά, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι (όπως σημείωσε ο Wittgenstein) τα μαθηματικά και η λογική είναι όλα σύνταξη και δεν σημασιολογία και δεν έχουν τίποτα να μας πουν μέχρι να συνδεθεί με τη ζωή μας από τη γλώσσα (δηλαδή, από την ψυχολογία) και έτσι είναι εύκολο να γίνει αυτό με τρόπους που είναι χρήσιμες (νόημα ή έχουν COS) ή δεν είναι (δεν υπάρχει σαφής COS).

Τέλος, θα μπορούσε κανείς να πει ότι πολλά από τα σχόλια Wolpert είναι επαναδιατυπώσεις της ιδέας ότι κανένα πρόγραμμα (και ως εκ τούτου δεν συσκευή) μπορεί να δημιουργήσει μια ακολουθία (ή συσκευή) με μεγαλύτερη πολυπλοκότητα από ό, τι κατέχει. Υπάρχουν προφανείς συνδέσεις με το κλασικό έργο του Chaitin, Solomonoff, Kolmogorov και Wittgenstein και με την ιδέα ότι κανένα πρόγραμμα (και ως εκ τούτου δεν συσκευή) μπορεί να δημιουργήσει μια ακολουθία (ή συσκευή) με μεγαλύτερη πολυπλοκότητα από ό, τι κατέχει. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτό το σώμα της εργασίας συνεπάγεται αθεϊσμό, δεδομένου ότι δεν μπορεί να υπάρξει

οποιαδήποτε οντότητα πιο περίπλοκη από το φυσικό σύμπαν και από την άποψη Wittgensteinian, «πιο περίπλοκη» είναι χωρίς νόημα (δεν έχει όρους ικανοποίησης, δηλαδή, αλήθεια-maker ή δοκιμή). Ακόμη και ένας «Θεός» (δηλαδή μια «συσκευή» με απεριόριστο χρόνο/χώρο και ενέργεια) δεν μπορεί να καθορίσει αν ένας συγκεκριμένος «αριθμός» είναι «τυχαίος» ούτε μπορεί να βρει έναν συγκεκριμένο τρόπο για να αποδείξει ότι ένας συγκεκριμένος «τύπος», «θεώρημα» ή «φράση» ή «συσκευή» (όλα αυτά είναι σύνθετα γλωσσικά παιχνίδια) αποτελεί μέρος ενός συγκεκριμένου «συστήματος».

Ανασκόπηση των «Εξωτερικών Ορίων Της Λογικής» του Noson Yanofsky 403p (2013) (αναθεώρηση αναθεώρηση 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Δίνω μια λεπτομερή ανασκόπηση του «Τα εξωτερικά όρια της λογικής» από Noson Yanofsky από μια ενοποιημένη προοπτική του Wittgenstein και εξελικτική ψυχολογία. Δηλώνω ότι η δυσκολία με θέματα όπως το παράδοξο στη γλώσσα και τα μαθηματικά, η ελλιπής, η ανυπολόγιστη, η υπολογιστική ικανότητα, ο εγκέφαλος και το σύμπαν ως υπολογιστές κ.λπ., όλα προκύπτουν από την αποτυχία να εξετάσουμε προσεκτικά τη χρήση της γλώσσας στο κατάλληλο πλαίσιο και ως εκ τούτου την αποτυχία διαχωρισμού των θεμάτων της επιστημονικής πραγματικότητας από τα θέματα του πώς λειτουργεί η γλώσσα. Συζητώ τις απόψεις του Wittgenstein σχετικά με την ελλιπή, την παρασυνέπεια και την ανικανότητα και το έργο του Wolpert σχετικά με τα όρια του υπολογισμού. Συνοψίζοντας: Το Σύμπαν Σύμφωνα με το Μπρούκλιν---Καλή Επιστήμη, δεν είναι τόσο καλή φιλοσοφία.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταί το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Μαμά Αλνυ ανταποκρίνεται στην κατάθλιψη του, επειδή το σύμπαν επεκτείνεται - "Τι έχει το σύμπαν πήρε να κάνει με αυτό; Είσαι εδώ στο Μπρούκλιν! Μπρούκλιν δεν επεκτείνεται!"

Αυτό το περίφημο αστείο Γούντι Άλεν κάνει μια βαθιά παρατήρηση σχετικά με την ευαισθησία πλαίσιο της γλώσσας που ισχύει σε όλη τη φιλοσοφία και την επιστήμη. Είναι αστείο, διότι είναι προφανές ότι η έννοια της "επέκτασης" στις δύο περιπτώσεις είναι αρκετά διαφορετική. Μπρούκλιν θα μπορούσε να επεκταθεί αν ο πληθυσμός αυξάνεται ή η πόλη παραρτήματα απομακρυσμένη γη, αλλά το σύμπαν λέγεται ότι θα επεκταθεί λόγω της κοσμικής τηλεσκοπία που δείχνουν μια κόκκινη μετατόπιση που δείχνει ότι τα αστέρια υποχωρούν μεταξύ τους ή σε μετρήσεις της πυκνότητας

της ύλης κλπ. Διαφορετικές έννοιες (γλωσσικά παιχνίδια) (LG) χαρακτηρίστηκαν περίφημα από τον Αυστριακό-Βρετανόφιλόσοφο Ludwig Wittgenstein (W) ως το κεντρικό πρόβλημα της φιλοσοφίας και φαίνεται να είναι μια καθολική προεπιλογή της ψυχολογίας μας. Αν και έκανε αυτό που αρχίζει με το μπλε και καφετί βιβλία (BBB) στις αρχές της δεκαετίας του '30, άφησε ένα nachlass 20.000 σελίδων, και είναι ο ευρύτερα συζητημένος φιλόσοφος των σύγχρονων χρόνων, λίγοι τον καταλαβαίνουν.

Για να Yapofsky του (Y) πίστωσης, έχει δώσει μεγάλη προσοχή στη φιλοσοφία και ακόμη και εισαγωγικά W μερικές φορές, αλλά χωρίς καμία πραγματική κατανόηση των θεμάτων. Είναι ο κανόνας μεταξύ των επιστημόνων και των φιλοσόφων να αναμειγνύονται τα επιστημονικά ζητήματα των πραγματικών περιστατικών με τα φιλοσοφικά ερωτήματα για το πώς χρησιμοποιείται η γλώσσα και, όπως σημείωσε ο W, «Το πρόβλημα και η απάντηση περνούν το ένα από το άλλο». Yapofsky (κάτοικος μπρούκλιν, όπως πολλοί από τους φίλους και τους δασκάλους του) έχει διαβάσει ευρέως και κάνει καλή δουλειά της έρευνας της αιμορραγίας άκρα της φυσικής, των μαθηματικών και της επιστήμης των υπολογιστών σε ένα σαφές και συγκαταβατικό τρόπο, αλλά κκότα ερχόμαστε στα όρια της επιστημονικής εξήγησης και δεν είναι σαφές τι να πω, στρεφόμαστε στη φιλοσοφία.

Η φιλοσοφία μπορεί να θεωρηθεί ως η περιγραφική ψυχολογία της σκέψης υψηλότερης τάξης ή ως η μελέτη των συμφραζόμενων παραλλαγών της γλώσσας που χρησιμοποιείται για να περιγράψει τη γνωστική λειτουργία ή τη σκόπιμη (οι χαρακτηρισμοί μου), ή η μελέτη της λογικής δομής του ορθολογισμού (LSR) (Searle). Όσον αφορά LSR, Berkeley φιλόσοφος John Searle (S) είναι ένα από τα καλύτερα από W και το έργο του μπορεί να θεωρηθεί ως προέκταση του W. Έχω αναθεωρήσει πολλά βιβλία από τους και άλλους και μαζί αυτές οι αναθεωρήσεις αποτελούν μια σκελετική περίληψη της υψηλότερης σκέψης διαταγής ή της πρόθεσης, και έτσι των θεμελίων της επιστήμης.

Είναι σύνηθες για τα βιβλία και τα έγγραφα να προδίδουν τους περιορισμούς τους στους τίτλους τους και αυτό συμβαίνει εδώ. "Λόγος" και "όρια" είναι συγκροτήματα των γλωσσικών παιχνιδιών. Έτσι,, θα πρέπει να σταματήσει εδώ και να περάσουν το σύνολο της επανεξέτασης που δείχνει πώς ο τίτλος Y αποκαλύπτει τη βαθιά παρεξήγηση για το ποια είναι τα πραγματικά ζητήματα. Ήξερα ότι ήμασταν μέσα για μια δύσκολη στιγμή από p5 όπου μας λένε ότι οι κανονικές αντιλήψεις μας του χρόνου, του διαστήματος κ.λπ., είναι λανθασμένες και αυτό ήταν γνωστό ακόμη και στους Έλληνες. Αυτό φέρνει στο μυαλό W: «Οι άνθρωποι λένε ξανά και ξανά ότι η φιλοσοφία δεν είναι πραγματικά πρόοδος, ότι είμαστε ακόμα απασχολημένοι με τα ίδια φιλοσοφικά προβλήματα όπως ήταν οι Έλληνες ... σε κάτι που καμία εξήγηση δεν φαίνεται ικανή να καθαρίσει επάνω... Και επιπλέον, αυτό ικανοποιεί μια λαχτάρα για την υπερβατική, διότι στο βαθμό που οι άνθρωποι πιστεύουν ότι μπορούν να δουν τα «όρια της ανθρώπινης κατανόησης», πιστεύουν φυσικά ότι μπορούν να δουν πέρα από αυτά. - Βιογραφικό (1931)" και επίσης "Το όριο της γλώσσας αποδεικνύεται από το ότι είναι αδύνατο να περιγράψει ένα γεγονός που αντιστοιχεί σε (είναι η μετάφραση του) μια πρόταση χωρίς απλά να επαναλάβει την πρόταση ..." Έτσι,, θα έλεγα ότι απλά πρέπει να αναλύσουμε τους διαφορετικούς τύπους γλωσσικών

παιχνιδιών. Κοιτάζοντας βαθύτερα είναι απαραίτητη, αλλά η παράδοση προηγούμενη χρήση μας είναι ασυνάρτητη.

Σκεφτείτε τι υπονοείται από "Τα εξωτερικά όρια της λογικής". "Εξωτερικά", "Όρια" έναδ "Λόγος" όλα έχουν κοινές χρήσεις, αλλά χρησιμοποιούνται συχνά από Υ με διαφορετικούς τρόπους, και θα φαίνεται "αρκετά αθώως", αλλά αυτό μπορεί να συζητηθεί μόνο σε κάποιο συγκεκριμένο πλαίσιο.

Χρησιμοποιούμε τη λέξη "ερώτηση" (ή "ισχυρισμός", "δήλωση" κ.λπ.) με εντελώς διαφορετικές αισθήσεις αν ρωτήσουμε "Μήπως 777 συμβαίνουν στην δεκαδική επέκταση του Π;" από ό, τι αν ρωτήσουμε "Μήπως 777 συμβαίνουν στα πρώτα 1000 ψηφία της δεκαδικής επέκτασης του Π;" για να χρησιμοποιήσετε ένα από τα παραδείγματα του W. Στην τελευταία περίπτωση είναι σαφές τι μετράει ως μια αληθινή ή ψευδή απάντηση, αλλά στην πρώτη έχει μόνο τη μορφή μιας ερώτησης. Στο P10 βρίσκουμε μια ομάδα "δηλώσεων" που έχουν εντελώς διαφορετικές σημασίες. Οι τρεις πρώτοι είναι ορισμοί και θα μπορούσε κανείς να τους κατανοήσει χωρίς να γνωρίζει κανένα γεγονός σχετικά με τη χρήση τους— π.χ., το X δεν μπορεί να είναι Y και όχι Y.

Υ συνιστά το ντοκιμαντέρ "Into the Infinite", αλλά στην πραγματικότητα δεν μπορεί να θεωρηθεί αν δεν είστε στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το βρήκα δωρεάν στο διαδίκτυο λίγο μετά βγήκε και ήταν πολύ απογοητευμένος. Μεταξύ άλλων, δείχνει Godel και Cantor τρελάθηκε λόγω της εργασίας για τα προβλήματα του απείρου-για την οποία δεν υπάρχει ένα ίχνος των αποδεικτικών στοιχείων-και ξοδεύει πολύ χρόνο με Chaitin, ο οποίος, αν και μια υπέροχη μαθηματικός, έχει μόνο μια θολή ιδέα για τα διάφορα φιλοσοφικά θέματα που συζητούνται εδώ. Αν θέλετε μια υπέροχη ανεμοστρόβιλος "βαθιά επιστήμη" ντοκιμαντέρ προτείνω "Are We Real;" στο Youtube, αν και κάνει μερικά από τα ίδια λάθη.

W σημείωσε ότι όταν φτάσουμε στο τέλος του επιστημονικού σχολιασμού, το πρόβλημα γίνεται μια φιλοσοφική one-δηλαδή, ένα από το πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατανοητά. Yanofsky, όπως σχεδόν όλοι οι επιστήμονες και οι περισσότεροι φιλόσοφοι, δεν παίρνει ότι υπάρχουν δύο διαφορετικά είδη "ερωτήσεις" ή "ισχυρισμούς" (δηλαδή, Γλωσσικά Παιχνίδια ή LG) εδώ. Υπάρχουν αυτά που είναι πραγματικά περιστατικά για το πώς είναι ο κόσμος- δηλαδή, είναι δημοσίως παρατηρήσιμες προτάσεις (True ή False) καταστάσεις των υποθέσεων που έχουν σαφείς έννοιες (Όροι Ικανοποίησης - COS) στην ορολογία Searle του-δηλαδή, επιστημονικές δηλώσεις, και στη συνέχεια υπάρχουν αυτά που είναι θέματα σχετικά με το πώς η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί με συνέπεια για να περιγράψει αυτές τις καταστάσεις των πραγμάτων, και αυτά μπορούν να απαντηθούν από κάθε λογικό, έξυπνο, εγγράμματοπρόσωπο με μικρή ή δεν καταφεύγουν στα γεγονότα της επιστήμης. Ένα άλλο κακώς κατανοητό αλλά κρίσιμο γεγονός είναι ότι, αν και η σκέψη, που αντιπροσωπεύει, που συνάγει, που συνάγεται, που συνάπτει, intuiting κ.λπ. (δηλ., η διάθεση ψυχολογία) μιας αληθινής ή ψεύτικης δήλωσης είναι μια λειτουργία της υψηλότερης γνώσης διαταγής του αργού, συνειδητού συστήματός μας 2 (S2), η απόφαση ως προς εάν τα «μόρια» είναι μπλεγμένα, το αστέρι δείχνει μια

κόκκινη μετατόπιση, ένα θεωρή πεισματεί έχει αποδειχθεί (δηλαδή, το μέρος που περιλαμβάνει βλέποντας ότι τα σύμβολα χρησιμοποιούνται σωστά σε κάθε γραμμή της απόδειξης), γίνεται πάντα από το γρήγορο, αυτόματο, ασυνείδητο Σύστημα 1 (S1) μέσω του να βλέπεις, να ακούς, να αγγίζεις κ.λπ. Αυτή η προσέγγιση δύο συστημάτων είναι τώρα ο τυποποιημένος τρόπος να δει τη συλλογιστική ή τον ορθολογισμό και είναι κρίσιμος ευρετικός στην περιγραφή της συμπεριφοράς, της οποίας η επιστήμη, τα μαθηματικά και η φιλοσοφία είναι πρόσθετες περιπτώσεις. Υπάρχει μια τεράστια και ταχέως αναπτυσσόμενη βιβλιογραφία σχετικά με τη συλλογιστική που είναι απαραίτητη για τη μελέτη της συμπεριφοράς ή της επιστήμης. Ένα πρόσφατο βιβλίο που σκάβει στις λεπτομέρειες για το πώς πραγματικά λόγο (δηλαδή, χρησιμοποιήστε τη γλώσσα για να πραγματοποιήσετε δράσεις — βλέπε Wittgenstein και Searle) είναι η «Ανθρώπινη Συλλογιστική και Γνωστική Επιστήμη» των Stenning και Van Lambalgen (2008), οι οποίες, παρά τους περιορισμούς της (π.χ. περιορισμένη κατανόηση του W/S και της ευρείας δομής της σκόπιμης ψυχολογίας), είναι (από τα μέσα του 2016) η καλύτερη ενιαία πηγή που γνωρίζω.

Όσον αφορά την "ελλιπή" ή "τυχαιότητα" στα μαθηματικά, η αποτυχία του Υ να αναφέρει το έργο του Gregory Chaitin είναι πραγματικά εκπληκτική, καθώς πρέπει να γνωρίζει για το έργο του, και την απόδειξη του Chaitin για την αλγοριθμική τυχαιότητα των μαθηματικών (εκ των οποίων τα αποτελέσματα του Godel είναι επακόλουθο) και ο αριθμός Ωμέγα είναι μερικά από τα πιο διάσημα μαθηματικά αποτελέσματα τα τελευταία 50 χρόνια.

Ομοίως, δεν βλέπει τίποτα για αντισυμβατικό υπολογισμό, όπως αυτά με μεμβράνες, DNA κ.λπ., που δεν έχουν λογικές πύλες και ακολουθούν τα βιολογικά πρότυπα της "επεξεργασίας πληροφοριών". Ο καλύτερος τρόπος για να πάρετε δωρεάν άρθρα και βιβλία για την αιχμή είναι να επισκεφθείτε ArXiv.org, viXra.org, academia.edu, citeseerx.ist.psu.edu, researchgate.net, ή philpapers.org, libgen.io και b-ok.org όπου υπάρχουν εκατομμύρια δωρεάν προεκτυπώσεις, έγγραφα και βιβλία για κάθε θέμα (να προειδοποιούνται αυτό μπορεί να χρησιμοποιήσει όλο τον ελεύθερο χρόνο σας για το υπόλοιπο της ζωής σας!).

Όσον αφορά τον Γκόντελ και την «ελλιπή», αφού η ψυχολογία μας όπως εκφράζεται σε συμβολικά συστήματα όπως τα μαθηματικά και η γλώσσα είναι «τυχαία» ή «ελλιπής» και γεμάτη εργασίες ή καταστάσεις («προβλήματα») που έχουν αποδειχθεί αδύνατα (δηλαδή, δεν έχουν λύση-βλ. παρακάτω) ή των οποίων η φύση είναι ασαφής, φαίνεται αναπόφευκτο ότι όλα όσα προέρχονται από αυτό —π.χ. φυσική και μαθηματικά) θα είναι «ελλιπή» επίσης. Αφαικ το πρώτο από αυτά σε αυτό που ονομάζεται τώρα Κοινωνική Επιλογή Θεωρία ή Θεωρία Αποφάσεων (τα οποία είναι συνεχής με τη μελέτη της λογικής και της συλλογιστικής και της φιλοσοφίας) ήταν το περίφημο θεωρήματος του Kenneth Arrow πριν από 65 χρόνια, και υπήρξαν πολλά από τότε. Υ σημειώνει μια πρόσφατη αδυναμία ή απόδειξη ελλιπής σε δύο-πρόσωπο θεωρία παιχνίδι. Σε αυτές τις περιπτώσεις, μια απόδειξη δείχνει ότι αυτό που μοιάζει με μια απλή επιλογή που αναφέρεται σε απλά αγγλικά δεν έχει καμία λύση.

Αν και δεν μπορεί κανείς να γράψει ένα βιβλίο για τα πάντα, θα ήθελα Υ να αναφέρω

τουλάχιστον τέτοια διάσημα "παράδοξα" όπως η Ωραία Κοιμωμένη (διαλύεται από Διαβάστε), πρόβλημα Newcomb (διαλύεται από Wolpert) και Doomsday, όπου αυτό που φαίνεται να είναι ένα πολύ απλό πρόβλημα, είτε δεν έχει κανείς σαφή απάντηση, ή αποδεικνύεται εξαιρετικά δύσκολο να βρεθεί ένα. Ένα βουνό της λογοτεχνίας υπάρχει σε δύο "ελλιπή" θεωρήματα Godel και πιο πρόσφατη εργασία Chaitin, αλλά νομίζω ότι τα γραπτά W στη δεκαετία του '30 και του '40 είναι οριστική. Αν και shanker, Mancosu, Floyd, Μάριον, Rodych, Gefwert, Ράιτ και άλλοι έχουν κάνει διορατική δουλειά, είναι μόλις πρόσφατα ότι η μοναδικά διεισδυτική ανάλυση του W των γλωσσικών παιχνιδιών που παίζονται στα μαθηματικά έχουν διευκρινιστεί από Floyd (π.χ., «Διαγώνιο επιχείρημα Wittgenstein-μια παραλλαγή στον κάντορα και Turing»), Berto (π.χ., «Παράδοξο Godel και λόγοι Wittgenstein, και «Wittgenstein στην ελλιπή έννοια κάνει την παρασυνεπή αίσθηση» και το βιβλίο «Υπάρχει κάτι για Godel », και Rodych (π.χ., Wittgenstein και Godel: οι πρόσφατα δημοσιευμένες παρατηρήσεις», «Παρεξήγηση Gödel: Νέα επιχειρήματα για Wittgenstein», «Νέες παρατηρήσεις από Wittgenstein» και το άρθρο του στην σε απευθείας σύνδεση εγκυκλοπαίδεια του Στάνφορντ της φιλοσοφίας «Φιλοσοφία Wittgenstein των μαθηματικών»). Ο Berto είναι ένας από τους καλύτερους πρόσφατους φιλοσόφους, και εκείνοι με το χρόνο μπορεί να επιθυμούν να συμβουλευθούν πολλά άλλα άρθρα και βιβλία του, συμπεριλαμβανομένου του τόμου που συν-επιμελήθηκε για την παρασυνέπεια (2013). Το έργο του Rodych είναι απαραίτητο, αλλά μόνο δύο από μια ντουζίνα ή έτσι τα έγγραφα είναι δωρεάν σε απευθείας σύνδεση με τη συνήθη αναζήτηση, αλλά είναι πιθανώς όλα δωρεάν online, αν κάποιος ξέρει πού να κοιτάξουμε.

Berto σημειώνει ότι W αρνήθηκε επίσης τη συνοχή των μεταμαθηματικών - δηλαδή, η χρήση από Godel ενός μεταθειώτη για να αποδείξει το θεωρή του, πιθανώς λογιστικά για την "περιβόητη" ερμηνεία του θεωρήματος Godel ως παράδοξο, και αν δεχτούμε το επιχείρημά του, νομίζω ότι είμαστε αναγκασμένοι να αρνηθεί την ευκρίνεια των μεταγλωσσίων, μεταθειές και meta οτιδήποτε άλλο. Πώς μπορεί να είναι ότι τέτοιες έννοιες (λέξεις) όπως τα μεταμαθηματικά και incompleteness, που γίνονται αποδεκτές από τα εκατομμύρια (καιμάλιστα διεκδικούνται από όχι λιγότερο από Penrose, Hawking, Dyson et al για να αποκαλύψουν τις θεμελιώδεις αλήθειες για το μυαλό μας ή το σύμπαν) είναι ακριβώς απλές παρανοήσεις για το πώς η γλώσσα λειτουργεί; Δεν είναι η απόδειξη σε αυτή την πουτίγκα ότι, όπως τόσες πολλές "αποκαλυπτικές" φιλοσοφικές έννοιες (π.χ., το μυαλό και θα ως ψευδαισθήσεις-Dennett, Carruthers, το Churchlands κ.λπ.), δεν έχουν καμία πρακτική επίπτωση απολύτως; Berto συνοψίζει όμορφα: "Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, δεν είναι δυνατόν ότι η ίδια ακριβώς πρόταση ... αποδεικνύεται ότι είναι εκφράσιμη, αλλά αδιανόητη, σε ένα επίσημο σύστημα... και αποδεδειγμένα αληθής (σύμφωνα με την προαναφερθείσα υπόθεση συνέπειας) σε ένα διαφορετικό σύστημα (το μετα-σύστημα). Αν, όπως υποστήριξε ο Wittgenstein, η απόδειξη καθορίζει την ίδια την έννοια της αποδεδειγμένης ποινής, τότε δεν είναι δυνατόν η ίδια πρόταση (δηλαδή, μια πρόταση με την ίδια έννοια) να είναι αδικαστή σε ένα επίσημο σύστημα, αλλά αποφασίζεται σε ένα διαφορετικό σύστημα (το μετα-σύστημα) ... Το Wittgenstein έπρεπε να απορρίψει και την ιδέα ότι ένα επίσημο σύστημα μπορεί να είναι syntactically ελλιπές, και η πλατωνική συνέπεια ότι κανένα επίσημο σύστημα που

αποδεικνύει μόνο τις αριθμητικές αλήθειες δεν μπορεί να αποδείξει όλες τις αριθμητικές αλήθειες. Εάν τα αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν την έννοια των αριθμητικών ποινών, τότε δεν μπορούν να υπάρχουν ελλιπή συστήματα, όπως δεν μπορεί να υπάρχουν ελλειπείς σημασίες." Και περαιτέρω "Ασυνεπής αριθμητική, δηλαδή, μη κλασική αριθμητική βασίζεται σε μια παρασυνεπή λογική, είναι σήμερα μια πραγματικότητα. Αυτό που είναι πιο σημαντικό, τα θεωρητικά χαρακτηριστικά αυτών των θεωρών ταιριάζουν ακριβώς με μερικές από τις προαναφερθείσες διαισθήσεις wittgensteinian ... Η ασυνέπεια τους τους επιτρέπει επίσης να ξεφύγουν από το Πρώτο Θεωρήματα του Γκόντελ και από το αποτέλεσμα της ανικανότητας της Εκκλησίας: υπάρχουν, δηλαδή, αποδεδειγμένα πλήρεις και αποφασιζόμενες. Συνεπώς, πληρούν ακριβώς το αίτημα του Wittgenstein, σύμφωνα με το οποίο δεν μπορούν να υπάρξουν μαθηματικά προβλήματα που μπορούν να διατυπωθούν ουσιαστικά στο πλαίσιο του συστήματος, αλλά τα οποία οι κανόνες του συστήματος δεν μπορούν να αποφασίσουν. Ως εκ τούτου, η decidability της παρασυνεπής αριθμητικής εναρμονίζεται με μια γνώμη Wittgenstein διατήρησε throughout φιλοσοφική καριέρα του."

W απέδειξε επίσης το μοιραίο λάθος σε σχετικά με τα μαθηματικά ή τη γλώσσα ή τη συμπεριφορά μας σε γενικές γραμμές ως ένα ενιαίο συνεκτικό λογικό «σύστημα», και όχι ως ετερόκλητο των κομματιών που συναρμολογούνται από τις τυχαίες διαδικασίες της φυσικής επιλογής. "Godel μας δείχνει μια ασάφη στην έννοια των «μαθηματικών», η οποία υποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα μαθηματικά θεωρείται ότι είναι ένα σύστημα" και μπορούμε να πούμε (contra σχεδόν όλοι) ότι είναι το μόνο που Godel και Chaitin δείχνουν. W σχολίασε πολλές φορές ότι «αλήθεια» στα μαθηματικά σημαίνει αξιώματα ή τα θεωρήματα που προέρχονται από αξιώματα, και «ψευδή» σημαίνει ότι κάποιος έκανε λάθος στη χρήση των ορισμών, και αυτό είναι εντελώς διαφορετικό από εμπειρικά θέματα όπου κάποιος εφαρμόζει μια δοκιμή. W συχνά σημειωθεί ότι για να είναι αποδεκτή ως μαθηματικά με τη συνήθη έννοια, πρέπει να είναι χρησιμοποιήσιμο σε άλλες αποδείξεις και πρέπει να έχει πραγματικές εφαρμογές κόσμο, αλλά ούτε συμβαίνει με την ελλιπή του Godel. Δεδομένου ότι δεν μπορεί να αποδειχθεί σε ένα συνεπές σύστημα (εδώ Peano Αριθμητική, αλλά μια πολύ ευρύτερη αρένα για Chaitin), δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε αποδείξεις και, σε αντίθεση με όλα τα «υπόλοιπα» της PA δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ούτε στον πραγματικό κόσμο. Όπως σημειώνει ο Ρόντιχ "... Το Wittgenstein υποστηρίζει ότι ένας επίσημος λογισμός είναι μόνο ένας μαθηματικός λογισμός (δηλαδή, μια μαθηματική γλώσσα-παιχνίδι) εάν έχει μια εξωσυστημική εφαρμογή σε ένα σύστημα των ενδεχόμενων προτάσεων (π.χ., στη συνηθισμένη μέτρηση και τη μέτρηση ή στη φυσική) ..." Ένας άλλος τρόπος για να το πούμε αυτό είναι ότι κάποιος χρειάζεται ένα ένταλμα για να εφαρμόσει την κανονική χρήση λέξεων όπως «απόδειξη», «πρόταση», «αλήθεια», «ελλιπής», «αριθμός», και «μαθηματικά» σε ένα αποτέλεσμα στο κουβάρι των παιχνιδιών που δημιουργούνται με «αριθμούς» και «συν» και «μείον» πινακίδες κ.λπ., και με «Ελλιπή» αυτό το ένταλμα λείπει. Ο Ρόντιχ το συνοψίζει αξιοθαύμαστα. "Στο λογαριασμό του Wittgenstein, δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως ένας ελλιπής μαθηματικός λογισμός επειδή 'στα μαθηματικά, όλα είναι αλγόριθμος [και σύνταξη] και τίποτα δεν σημαίνει [σημασιολογία]..."

W έχει σχεδόν το ίδιο να πω για διαγώνιος cantor και που θεωρία. "Εξέταση της διαγώνιας διαδικασίας shews σας ότι η έννοια του «πραγματικού αριθμού» έχει πολύ λιγότερη αναλογία με την έννοια «βασικό αριθμό» από εμάς, που παραπλανώνται από ορισμένες αναλογίες, τείνουν να πιστεύουν" και πολλά άλλα σχόλια (βλέπε Rodych και Floyd).

Όπως rodych, Berto και Iερέας (ένας άλλος πρωτοπόρος στην παρασυνέπεια) έχουν σημειωθεί, W ήταν η πρώτη (από αρκετές δεκαετίες) να επιμεινεί στην αναπόφευκτη και χρησιμότητα της ασυνέπειας (και συζητήθηκε αυτό το θέμα με Turing κατά τη διάρκεια των μαθημάτων του σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών). Βλέπουμε τώρα ότι τα υποτιμητικά σχόλια σχετικά με τις παρατηρήσεις του W σχετικά με τα μαθηματικά που έγιναν από τον Godel, kreisel, Dummett και πολλοί άλλοι ήταν παρεξηγημένα. Ως συνήθως, είναι μια πολύ κακή ιδέα να στοιχηματίσετε εναντίον W. Μερικοί μπορεί να αισθάνονται ότι έχουμε απομακρυνθεί από το μονοπάτι εδώ - μετά από όλα στο "Τα όρια της λογικής" θέλουμε μόνο να κατανοήσουμε την επιστήμη και τα μαθηματικά και γιατί αυτά τα παράδοξα και ασυνέπειες προκύπτουν και πώς να τα ξεφορτωθεί. Αλλά ισχυρίζομαι ότι είναι ακριβώς αυτό που έχω κάνει δείχνοντας το έργο του W και των πνευματικών κληρονόμων του. Τα συμβολικά μας συστήματα (γλώσσα, μαθηματικά, λογική, υπολογισμός) έχουν σαφή χρήση στα στενά όρια της καθημερινής ζωής, αυτού που μπορούμε να ονομάσουμε χαλαρά το μεσοσκοπικό βασίλειο-- ο χώρος και ο χρόνος των φυσιολογικών γεγονότων που μπορούμε να παρατηρήσουμε χωρίς βοήθεια και με βεβαιότητα (το έμφυτο αξονικό υπόστρωμα ή φόντο). Αλλά αφήνουμε τη συνοχή πίσω όταν μπαίνουμε στη σφαίρα της σωματιδιακής φυσικής ή του σύμπαντος, της σχετικότητας, των μαθηματικών πέρα από την απλή προσθήκη και αφαίρεση με ακέραιους αριθμούς, και τη γλώσσα που χρησιμοποιείται από το άμεσο πλαίσιο των καθημερινών γεγονότων. Οι λέξεις ή ολόκληρες προτάσεις μπορεί να είναι οι ίδιες, αλλά το νόημα χάνεται. Μου φαίνεται σαν ο καλύτερος τρόπος για να κατανοήσουν τη φιλοσοφία είναι να εισέλθουν μέσω Berto, Rodych και το έργο Floyd για W, έτσι ώστε να κατανοήσουν τις λεπτές αποχρώσεις της γλώσσας, όπως χρησιμοποιείται στα μαθηματικά και στη συνέχεια "μεταφυσικά" θέματα όλων των ειδών μπορεί να διαλυθεί. Όπως σημειώνει ο Φλόιντ "Κατά μία έννοια, ο Γουίτγκενσταϊν κυριολεκτικά το μοντέλο του Τούρινγκ, το φέρνει πίσω στην καθημερινή ζωή και βγάζει την ανθρωπομορφική πτυχή της μεταφοράς του Τούρινγκ".

W επεσήμανε πώς στα μαθηματικά, είμαστε αλιεύονται σε περισσότερες LG (Γλωσσικά Παιχνίδια), όπου δεν είναι σαφές τι "αλήθεια", "πλήρης", "προκύπτει από", "provable", "αριθμός", "άπειρο", κλπ. Όπως ο W σημείωσε συχνά, οι «ασυνέπειες» των μαθηματικών ή τα αντιδιαισθητικά αποτελέσματα της μεταφυσικής προκαλούν πραγματικά προβλήματα στα μαθηματικά, τη φυσική ή τη ζωή; Οι φαινομενικά πιο σοβαρές περιπτώσεις αντιφατικών δηλώσεων -π.χ., στη θεωρία των συνόλων---έχουν από καιρό γνωστές, αλλά τα μαθηματικά συνεχίζονται ούτως ή άλλως. Ομοίως για την αμέτρητες ψεύτης (αυτο-αναφορά) παράδοξα στη γλώσσα που Y συζητά, αλλά δεν καταλαβαίνει πραγματικά τη βάση τους, και αδυνατεί να καταστήσει σαφές ότι η αυτο-αναφορά εμπλέκεται in η "ελλειπής" και "ασυνέπεια" (ομάδες πολύπλοκων LG) των μαθηματικών, καθώς και.

Ένα άλλο ενδιαφέρον έργο είναι το "Godel's Way" (2012) των Chaitin, Da Costa και Doria (δείτε την κριτική μου). Παρά τις πολλές αποτυχίες του -πραγματικά μια σειρά σημειώσεων και όχι ένα ολοκληρωμένο βιβλίο-- είναι μια μοναδική πηγή του έργου αυτών των τριών διάσημων μελετητών που εργάζονται στις αιμορραγικές άκρες της φυσικής, των μαθηματικών και της φιλοσοφίας για πάνω από μισό αιώνα. Da Costa και Doria αναφέρονται από Wolpert (βλ. παρακάτω), δεδομένου ότι έγραψαν για την καθολική υπολογισμό και μεταξύ των πολλών επιτευγμάτων του, Da Costa είναι πρωτοπόρος στην παρασυνέπεια. Chaitin συμβάλλει επίσης στην «αιτιότητα, ουσιαστική πολυπλοκότητα και ενσωματωμένη γνωστική λειτουργία» (2010), γεμάτη με άρθρα που έχουν το συνηθισμένο μείγμα διορατικότητας και ασυνέπειας και ως συνήθως, κανείς δεν γνωρίζει ότι W μπορεί να θεωρηθεί ως ο δημιουργός του ρεύματος θέση ως Ενσωματωμένη Γνωστική λειτουργία ή Enactivism. Πολλοί θα βρουν τα άρθρα και ειδικά τη συζήτηση της ομάδας με Chaitin, Fredkin, Wolfram et al στο τέλος του Zenil H. (ed.) «Τυχαιότητα μέσω υπολογισμού» (2011) μια ενθαρρυντική συνέχεια πολλών από τα θέματα εδώ, αλλά λείπει η ευαισθητοποίηση των φιλοσοφικών θεμάτων και έτσι ανάμειξη της επιστήμης (διαπίστωση γεγονός) με τη φιλοσοφία (γλωσσικά παιχνίδια). Δείτε επίσης την Doria (Ed.), "Τα όρια της μαθηματικής μοντελοποίησης στις κοινωνικές επιστήμες: Η σημασία του φαινομένου της ελλιπούς πληρότητας του Godel" (2017) και wurpuli και Doria (Eds.), "Ο Χάρτης και η Επικράτεια: Εξερευνώντας τα θεμέλια της επιστήμης, της σκέψης και της πραγματικότητας" (2018).

Είναι ένας συνεχής αγώνας για να έχουμε κατά νου ότι διαφορετικά πλαίσια σημαίνουν διαφορετικές LG (έννοιες, COS) για το "χρόνο", "χώρο", "σωματίδιο", "αντικείμενο", "μέσα", "έξω", "επόμενο", "ταυτόχρονα", "συμβαίνουν", "συμβεί", "γεγονός"

«ερώτηση», «απάντηση», «άπειρο», «παρελθόν», «μέλλον», «πρόβλημα», «λογική», «οντολογία», «επιστημολογία», «λύση», «παράδοξο», «αποδείξτε», «παράξενο», «φυσιολογικό», «πείραμα», «ολοκληρωμένο», «αμέτρητο», «αποφασιστικό», «διάσταση», «πλήρης», «φόρμουλα», «διαδικασία», «αλγόριθμος», "αξίωμα", "μαθηματικά", "φυσική", "αιτία", "τόπος", "ίδιο", "κίνηση", "όριο", "λόγος", "ακόμα", "πραγματική", "υπόθεση", "πεποίθηση", "know", "event", "recursive", "meta—", "self-referential" "continue", "particle", "wave", "πρόταση" και ακόμη και (σε ορισμένα πλαίσια) "και", "ή", "επίσης", "προσθήκη", "διαίρεση", "αν... τότε», «ακολουθεί» κ.λπ.

Για να παραφράσω W, οι περισσότεροι από ό, τι οι άνθρωποι (συμπεριλαμβανομένων πολλών φιλοσόφων και οι περισσότεροι επιστήμονες) έχουν να πουν όταν φιλοσοφώντας δεν είναι φιλοσοφία, αλλά πρώτη ύλη του. Yanofsky ενώνει Hume,

Quine, Dummett, Kripke, Dennett, Churchland, Carruthers, Wheeler κ.λπ. Ως αντίδοτα, προτείνω σχόλια μου και κάποια Rupert Διαβάστε, όπως τα βιβλία του «A Wittgensteinian Way με παράδοξα» και «Wittgenstein μεταξύ των επιστημών», ή πηγαίνετε στο academia.edu και να πάρει τα άρθρα του, ειδικά «Conjuring Trick Kripke» και «Κατά του χρόνου Φέτες» και στη συνέχεια, όπως ένα μεγάλο μέρος του S ως εφικτό, αλλά τουλάχιστον πιο πρόσφατη του, όπως «Φιλοσοφία σε ένα νέο αιώνα», «Φιλοσοφία Searle και κινεζική Φιλοσοφία», «Κάνοντας τον κοινωνικό κόσμο» και «Thinking About the Real World» (ή σχόλια μου, αν ο χρόνος είναι σύντομος) και τον πρόσφατο όγκο του για την αντίληψη. Υπάρχουν επίσης πάνω από 100 youtubes Searle που επιβεβαιώνουν τη φήμη του ως καλύτερο standup φιλόσοφος από Wittgenstein.

Υ δεν κάνει σαφές τη σημαντική επικάλυψη που υπάρχει τώρα (και επεκτείνεται με ταχείς ρυθμούς) μεταξύ θεωρητικών παιχνίδι, φυσικοί, οικονομολόγοι, μαθηματικοί, φιλόσοφοι, θεωρητικοί αποφάσεων και άλλοι, οι οποίοι έχουν δημοσιεύσει εδώ και δεκαετίες στενά συνδεδεμένες αποδείξεις της αδιάλλακτη, αδυναμία, υποcomputability, και ελλιπής. Ένα από τα πιο «παράξενα» (δηλαδή, δεν είναι έτσι αν αποσαφηνίσουμε τα γλωσσικά παιχνίδια) είναι η πρόσφατη απόδειξη από Armando Assis ότι στη σχετική διατύπωση κατάσταση της κβαντικής mechanics μπορεί κανείς να δημιουργήσει έναπαιχνίδι μηδενικούάθροισματος μεταξύ του σύμπαντος και ένας παρατηρητής χρησιμοποιώντας την Ισορροπία Nash, από την οποία ακολουθούν το Γεννημένος κανόνα και την κατάρρευση της λειτουργίας κύμα. Godel ήταν η πρώτη για να αποδείξει ένα αποτέλεσμα αδυναμία και (μέχρι Wolpert) είναι η πιο εκτεταμένη (ή απλά ασήμαντο / ασυνάρτητη), αλλά υπήρξαν μια χιονοστιβάδα των άλλων. Όπως σημειώνεται, ένα από τα πρώτα στη θεωρία αποφάσεων ήταν το περίφημο Γενικό Θεώρημα Αδυναμίας (GIT) που ανακαλύφθηκε από τον Kenneth Arrow το 1951 (για το οποίο πήρε το βραβείο Νόμπελ στα οικονομικά το 1972-και πέντε από τους μαθητές του είναι τώρα νομπελίστες έτσι αυτό δεν είναι περιθωριακή επιστήμη). Αναφέρει κατά προσέγγιση ότι κανένα λογικά συνεπές και δίκαιο σύστημα ψηφοφορίας (δηλ. Η ομάδα είτε κυριαρχείται από ένα άτομο και έτσι git καλείται συχνά το «θεωρητικό δικτάτορας», είτε υπάρχουν αμετανάκτες προτιμήσεις. Το αρχικό έγγραφο του Arrow είχε τίτλο «Μια δυσκολία στην έννοια της κοινωνικής ευημερίας» και μπορεί να δηλωθεί ως εξής: «Είναι αδύνατο να διατυπωθεί μια κοινωνική διαταγή προτίμησης που ικανοποιεί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις: Nondictatorship; ατομική κυριαρχία· Ομοφωνία; Ελευθερία από άσχετες εναλλακτικές λύσεις? Μοναδικότητα της κατάταξης ομάδας.» Εκείνοι εξοικειωμένοι με τη σύγχρονη θεωρία αποφάσεων αποδέχονται αυτό και τα πολλά σχετικά περιοριστικά θεωρήματα ως σημεία εκκίνησης τους. Εκείνοι που δεν είναι μπορεί να το βρείτε (και όλα αυτά τα θεωρήματα) απίστευτο και σε αυτή την περίπτωση,, θα πρέπει να βρουν μια πορεία σταδιοδρομίας που δεν έχει καμία σχέση με οποιαδήποτε από τις παραπάνω κλάδους. Βλέπε "The Arrow Impossibility Theorem"(2014) ή "Λήψη αποφάσεων και Ατέλεια"(2013) μεταξύ των λεγώνων των εκδόσεων.

Υ αναφέρει το περίφημο αποτέλεσμα αδυναμία των Brandenburger και Keisler (2006) για δύο παιχνίδια πρόσωπο (αλλά φυσικά δεν περιορίζεται σε "παιχνίδια" και όπως

όλα αυτά τα αποτελέσματα αδυναμία ς που ισχύει σε γενικές γραμμές για τις αποφάσεις οποιουδήποτε είδους), γεγονός που δείχνει ότι κάθε μοντέλο πεποιθήσεων ενός συγκεκριμένου είδους οδηγεί σε αντιφάσεις. Μια ερμηνεία του αποτελέσματος είναι ότι αν τα εργαλεία του αναλυτή απόφασης (βασικά μόνο λογική) είναι διαθέσιμα για τους παίκτες σε ένα παιχνίδι, τότε υπάρχουν δηλώσεις ή πεποιθήσεις ότι οι παίκτες μπορούν να γράψουν ή «σκεφτείτε», αλλά δεν μπορεί πραγματικά να κρατήσει. "Ανη πιστεύει ότι ο Bob υποθέτει ότι η Anη πιστεύει ότι η υπόθεση του Bob είναι λάθος" φαίνεται unexceptionable και «αναδρομή» (άλλο LG) έχει θεωρηθεί σε επιχειρηματολογία, γλωσσολογία, φιλοσοφία κ.λπ., για έναν αιώνα τουλάχιστον, αλλά έδειξαν ότι είναι αδύνατο για ηνη και bob να αναλάβει αυτές τις πεποιθήσεις. Και υπάρχει ένα ταχέως αναπτυσσόμενο σώμα των εν λόγω αποτελέσματα αδυναμία για 1 ή multiplayer καταστάσεις απόφαση (π.χ., βαθμοί σε Arrow, Wolpert, Koppel και Rosser κλπ). Για ένα καλό τεχνικό έγγραφο από μεταξύ της χιονοστιβάδας για την B & K παράδοξο, να Abramsky και χαρτί Zvesper από arXiv που μας πηγαίνει πίσω στο παράδοξο ψεύτης και το άπειρο cantor του (όπως σημειώνει ο τίτλος του είναι για "διαδραστικές μορφές διαγωνίος και αυτο-αναφοράς") και, συνεπώς, να Floyd, Rodych, Berto, W και Godel. Πολλά από αυτά τα έγγραφα παραθέτουν το έγγραφο του Y «Μια καθολική προσέγγιση στα μόνος-referential παράδοξα και τα σταθερά σημεία. Δελτίο Συμβολικής Λογικής, 9(3):362–386, 2003. Abramsky (ένα polymath που είναι μεταξύ άλλων πρωτοπόρος στην κβαντική πληροφορική) είναι φίλος του Y και έτσι Y συμβάλλει ένα έγγραφο για την πρόσφατη Festschrift σε αυτόν «Υπολογισμός, Λογική, Παιχνίδια και Quantum Ιδρύματα» (2013). Για ίσως το καλύτερο πρόσφατο (2013) σχόλιο σχετικά με το BK και τα σχετικά παράδοξα δείτε το 165p διάλεξη powerpoint δωρεάν στο διαδίκτυο από Wes Holliday και Eric Pacuit «Δέκα παζλ και παράδοξα για τη γνώση και την πίστη». Για μια καλή έρευνα πολλών συγγραφέων βλέπε «Συλλογική λήψη αποφάσεων (2010).

Μία από τις σημαντικότερες παραλείψεις από όλα αυτά τα βιβλία είναι το καταπληκτικό έργο του φυσικού πολυμαθηματικών και θεωρητικός απόφαση David Wolpert, που αποδείχθηκε κάποια εκπληκτική αδυναμία ή ελλειψής θεωρήματα (1992 - 2008-βλέπε arxiv.org) σχετικά με τα όρια για να συνάγω (υπολογισμός) που είναι τόσο γενικά είναι ανεξάρτητα από τη συσκευή κάνει τον υπολογισμό, και ακόμη και ανεξάρτητα από τους νόμους της φυσικής, έτσι ώστε να ισχύουν σε υπολογιστές, φυσική, και την ανθρώπινη συμπεριφορά, την οποία συνοψίζεται thusly: "Δεν μπορεί κανείς να χτίσει ένα φυσικό υπολογιστή που μπορεί να είναι βέβαιοι για τη σωστή επεξεργασία πληροφοριών πιο γρήγορα από ό, τι το σύμπαν. Τα αποτελέσματα σημαίνουν επίσης ότι δεν μπορεί να υπάρχει αλάνθαστη συσκευή παρατήρησης γενικής χρήσης και ότι δεν μπορεί να υπάρχει αλάνθαστη συσκευή ελέγχου γενικής χρήσης. Αυτά τα αποτελέσματα δεν βασίζονται σε συστήματα που είναι άπειρη, ή / και μη κλασική, και / ή υπακούουν χασοκή δυναμική. Κρατούν επίσης ακόμα κι αν κάποιος χρησιμοποιεί έναν απείρως γρήγορο, απείρως πυκνό υπολογιστή, με τις υπολογιστικές δυνάμεις μεγαλύτερες από αυτή μιας μηχανής Turing.»

Δημοσίευσε επίσης αυτό που φαίνεται να είναι η πρώτη σοβαρή εργασία για την ομάδα ή συλλογική νοημοσύνη (COIN), η οποία λέει βάζει αυτό το θέμα σε μια υγιή

επιστημονική βάση. Αν και έχει δημοσιεύσει διάφορες εκδόσεις αυτών πάνω από δύο δεκαετίες σε μερικά από τα πιο διάσημα επιστημονικά περιοδικά φυσικής (π.χ., *Physica D* 237: 257-81(2008)), καθώς και σε περιοδικά της NASA και έχει πάρει στοιχεία ειδήσεων σε μεγάλα επιστημονικά περιοδικά, λίγοι φαίνεται να έχουν παρατηρήσει και έχω εξετάσει σε δεκάδες πρόσφατα βιβλία για τη φυσική, τα μαθηματικά, τη θεωρία των αποφάσεων και τον υπολογισμό χωρίς να βρει μια αναφορά.

Είναι πολύ ατυχές το γεγονός ότι Yanofsky και άλλοι δεν έχουν επίγνωση του Wolpert, δεδομένου ότι το έργο του είναι η απόλυτη επέκταση της πληροφορικής, σκέψης, συμπεράσμα, ελλιπής, και undecidability, το οποίο επιτυγχάνει (όπως και πολλές αποδείξεις στη θεωρία μηχανή Turing) με την επέκταση του παράδοξο ψεύτης και Cantors διαγώνιο ς να συμπεριλάβει όλα τα πιθανά σύμπαντα και όλα τα όντα ή μηχανισμούς και έτσι μπορεί να θεωρηθεί ως η τελευταία λέξη όχι μόνο για τον υπολογισμό, αλλά στην κοσμολογία ή ακόμα και θεότητες. Επιτυγχάνει αυτή την ακραία γενίκευση με τη στεγανοποίηση του συμπερασματού σύμπαντος χρησιμοποιώντας worldlines (δηλαδή, από την άποψη του τι κάνει και όχι πώς το κάνει), έτσι ώστε μαθηματικές αποδείξεις του είναι ανεξάρτητες από κάθε συγκεκριμένο φυσικούς νόμους ή υπολογιστικές δομές για τον καθορισμό των φυσικών ορίων του συμπερασματος για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και όλες τις πιθανές υπολογισμούς, παρατήρηση και τον έλεγχο. Σημειώνει ότι ακόμη και σε ένα κλασικό σύμπαν Laplace ήταν λάθος για να είναι σε θέση να προβλέψει τέλεια το μέλλον (ή ακόμα και απεικονίζουν τέλεια το παρελθόν ή το παρόν) και ότι τα αποτελέσματα αδυναμία του μπορεί να θεωρηθεί ως μια «μη κβαντική αρχή μηχανική αβεβαιότητα» (δηλαδή, δεν μπορεί να υπάρξει μια αλάνθαστη συσκευή παρατήρησης ή ελέγχου). Κάθε καθολική φυσική συσκευή πρέπει να είναι άπειρη, μπορεί να είναι έτσι μόνο σε μία χρονική στιγμή, και καμία πραγματικότητα δεν μπορεί να έχει περισσότερα από ένα (το "θεωρητικό μονοθεϊσμό").

Δεδομένου ότι ο χώρος και ο χρόνος δεν εμφανίζονται στον ορισμό, η συσκευή μπορεί ακόμη και να είναι ολόκληρο το σύμπαν σε όλο το χρόνο. Μπορεί να θεωρηθεί ως φυσικό ανάλογο της ελλιπούς με δύο συσκευές συμπεραίνου με δύο συσκευές συμπεραίνου και όχι ως μία αυτοαναφορική συσκευή. Όπως λέει, «είτε ο Χάμιλτον του σύμπαντος μας απαγορεύει ένα συγκεκριμένο είδος υπολογισμού, ή η πολυπλοκότητα πρόβλεψης είναι μοναδική (σε αντίθεση με την αλγοριθμική πολυπλοκότητα των πληροφοριών) δεδομένου ότι υπάρχει μία και μοναδική εκδοχή του που μπορεί να εφαρμοστεί σε όλο το σύμπαν μας». Ένας άλλος τρόπος για να το πω αυτό είναι ότι κάποιος δεν μπορεί να έχει δύο φυσικές συσκευές συμπεράσμα (υπολογιστές) και οι δύο σε θέση να ζητήσει αυθαίρετες ερωτήσεις σχετικά με την έξοδο του άλλου, ή ότι το σύμπαν δεν μπορεί να περιέχει έναν υπολογιστή στον οποίο μπορεί κανείς να δημιουργήσει οποιαδήποτε αυθαίρετη υπολογιστική εργασία, ή ότι για κάθε ζεύγος των φυσικών κινητήρων συμπεράσμα, υπάρχουν πάντα δυαδική αποτιμώνται ερωτήσεις σχετικά με την κατάσταση του σύμπαντος που δεν μπορεί καν να τεθεί σε τουλάχιστον ένα από αυτά. Δεν μπορεί κανείς να κατασκευάσει έναν υπολογιστή που μπορεί να προβλέψει μια αυθαίρετη μελλοντική κατάσταση ενός φυσικού συστήματος πριν συμβεί, ακόμη και αν η κατάσταση είναι από ένα

περιορισμένο σύνολο εργασιών που μπορούν να τεθούν σε αυτό- δηλαδή, δεν μπορεί να επεξεργαστεί πληροφορίες (αν και αυτή είναι μια ενοχλητική φράση ως S και Read και άλλοι σημειώνουν) πιο γρήγορα από το σύμπαν. Ο υπολογιστής και το αυθαίρετο φυσικό σύστημα που είναι υπολογιστών δεν χρειάζεται να είναι φυσικά συνδεδεμένα και κατέχει ανεξάρτητα από τους νόμους της φυσικής, χάος, κβαντική μηχανική, αιτιότητα ή το φως κώνους και ακόμη και για μια άπειρη ταχύτητα του φωτός. Η συσκευή συμπερασιάσεων δεν είναι είναι είναι χωροταίμο, αλλά μπορεί να είναι μη τοπικές δυναμικές διεργασίες που συμβαίνουν σε ολόκληρο το σύμπαν. Γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτό θέτει τις εικασίες των Wolfram, Landauer, Fredkin, Lloyd κ.λπ., σχετικά με το universe ως υπολογιστή ή τα όρια της "επεξεργασίας πληροφοριών", σε ένα νέο φως (αν και οι δείκτες των γραπτών τους δεν κάνουν καμία αναφορά σε αυτόν και μια άλλη αξιοσημείωτη παράλειψη είναι ότι κανένα από τα παραπάνω δεν αναφέρονται ούτε από Yanofsky).

Wolpert λέει ότι δείχνει ότι το σύμπαν δεν μπορεί να περιέχει μια συσκευή συμπεράσμα που μπορεί να επεξεργαστεί τις πληροφορίες όσο πιο γρήγορα μπορεί, και δεδομένου ότι δείχνει δεν μπορείτε να έχετε μια τέλεια μνήμη ούτε τέλει έλεγχο, το παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον του κράτους δεν μπορεί ποτέ να απεικονίζεται τέλεια ή πλήρως, χαρακτηρίζεται, γνωστή ή αντιγραφεί. Απέδειξε επίσης ότι κανένας συνδυασμός υπολογιστών με τους κώδικες διόρθωσης λάθους δεν μπορεί να υπερνικήσει αυτούς τους περιορισμούς. Wolpert σημειώνει επίσης την κρίσιμη σημασία του παρατηρητή ("ο ψεύτης") και αυτό μας συνδέει με τα γνωστά αίνιγμα της φυσικής, των μαθηματικών και της γλώσσας που αφορούν Υ. Και πάλι cf. Floyd για W: "Είναι άρθρωση με άλλα λόγια μια γενικευμένη μορφή διαγώνιος. Συνεπώς, το επιχείρημα εφαρμόζεται γενικά, όχι μόνο στις δεκαδικές επεκτάσεις, αλλά και σε οποιαδήποτε υποτιθέμενη απαρίθμηση ή έκφραση που διέπεται από κανόνες· δεν βασίζεται σε κάποια συγκεκριμένη συμβολαιοτική διάταξη ή προτιμημένες χωρικές διατάξεις των σημείων. Υπό την έννοια αυτή, το επιχείρημα του Wittgenstein δεν απευθύνεται σε καμία εικόνα και δεν είναι ουσιαστικά διαγραμματικό ή αντιπροσωπευτικό, αν και μπορεί να είναι διαγραμματίσμα και στο βαθμό που είναι λογικό επιχείρημα, η λογική του μπορεί να εκπροσωπείται επίσημα). Όπως και τα επιχειρήματα του Τούρινγκ, είναι απαλλαγμένη από μια άμεση σχέση με κάθε συγκεκριμένο φορμαλισμό. [Οι παραλληλισμοί με wolpert είναι προφανείς.] Σε αντίθεση με τα επιχειρήματα του Τούρινγκ, επικαλείται ρητά την έννοια ενός γλωσσικού παιχνιδιού και εφαρμόζει (και προϋποθέτει) μια καθημερινή αντίληψη των εννοιών των κανόνων και των ανθρώπων που τους ακολουθούν. Κάθε γραμμή στη διαγώνια παρουσίαση παραπάνω συλλαμβάνεται ως οδηγία ή εντολή, ανάλογο με μια εντολή που δίνεται σε έναν άνθρωπο ..."

Η προνοητική άποψη του W για αυτά τα θέματα, συμπεριλαμβανομένης της αγκαλιάς του αυστηρού πεμινισμού και παρασυνέπειας, εξαπλώνεται τελικά μέσω των μαθηματικών, της λογικής και της επιστήμης των υπολογιστών (αν και σπάνια με οποιαδήποτε αναγνώριση). Bremer πρότεινε πρόσφατα την αναγκαιότητα μιας παρασυνεπής Lowenheim-Skolem Θεωρήματος. "Κάθε μαθηματική θεωρία που παρουσιάζεται στην πρώτη λογική τάξη έχει ένα πεπερασμένο παρασυνεπές μοντέλο." Berto συνεχίζει: «Φυσικά αυστηρή πεπερασμένο και η επιμονή για την

decidability κάθε ουσιαστική μαθηματική ερώτηση πάνε χέρι-χέρι. Όπως παρατήρησε ο Rodych, η άποψη του ενδιάμεσου Wittgenstein κυριαρχείται από τον «πεπερασμένο και την άποψη του [...] της μαθηματικής σημασίας ως αλγοριθμικής decidability» σύμφωνα με την οποία «[μόνο] πεπερασμένα λογικά ποσά και προϊόντα (που περιέχουν μόνο αναγνωρίσιμα αριθμητικά κατηγορήματα) έχουν νόημα επειδή είναι αλγοριθμικά αποφασιζόμενα.» Με σύγχρονους όρους αυτό σημαίνει ότι έχουν δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης-δηλαδή, μπορεί να δηλωθεί ως μια πρόταση που είναι αληθής ή ψευδής. Και αυτό μας φέρνει στην άποψη του W ότι τελικά τα πάντα στα μαθηματικά και τη λογική στηρίζεται στην έμφυτη (αν και φυσικά επεκτάσιμη) ικανότητά μας να αναγνωρίζουν μια έγκυρη απόδειξη. Berto και πάλι: "Wittgenstein πίστευε ότι η αφελής (δηλαδή, η εργασία μαθηματικοί) έννοια της απόδειξης έπρεπε να είναι αποφασιστική, για την έλλειψη decidability σημαίνει για 'αυτόν απλά έλλειψη μαθηματικής έννοιας; Wittgenstein πίστευε ότι όλα έπρεπε να είναι decidable στα μαθηματικά ... Φυσικά μπορεί κανείς να μιλήσει κατά της αποφασιστικότητας της αφελής έννοιας της αλήθειας με βάση τα ίδια τα αποτελέσματα του Godel. Αλλά μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι, στο πλαίσιο αυτό, αυτό θα αιτιάσει το ερώτημα κατά των παρασυνεπάθων - και κατά Wittgenstein πάρα πολύ. Τόσο wittgenstein και οι παρασυνεπείς από τη μία πλευρά, και οι οπαδοί του προτύπου άποψη από την άλλη, συμφωνούν σχετικά με την ακόλουθη θέση: η decidability της έννοιας της απόδειξης και της ασυνέπειας είναι ασυμβίβαστη. Αλλά για να συμπεράνουμε από αυτό ότι η αφελής έννοια της απόδειξης δεν είναι αποφασιζόμενη επικαλείται την αναγκαιότητα της συνέπειας, η οποία είναι ακριβώς αυτό που Wittgenstein και το παρασυνεπές επιχείρημα αμφισβητούν ... για όπως victor Rodych έχει υποστηρίξει σθεναρά, η συνέπεια του σχετικού συστήματος είναι ακριβώς αυτό που αμφισβητείται από το σκεπτικό Wittgenstein.» Και έτσι: "Ως εκ τούτου η ασυνεπής αριθμητική αποφεύγει το πρώτο θεώρημα ελλιπούς πληρότητας του Godel. Αποφεύγει επίσης το δεύτερο θεώρημα υπό την έννοια ότι το μη-ασήμαντο του μπορεί να καθιερωθεί μέσα στη θεωρία: και το θεωρήματα Tarski επίσης-συμπεριλαμβανομένου του κατηγορήματος του δεν είναι ένα πρόβλημα για μια ασυνεπή θεωρία «[όπως ο ιερέας σημείωσε πάνω από 20 έτη πριν]. Ο καθηγητής Rodych σκέφτεται τα σχόλιά μου αντιπροσωπεύουν εύλογα τις απόψεις του, αλλά σημειώνει ότι τα ζητήματα είναι αρκετά σύνθετα και υπάρχουν πολλές διαφορές μεταξύ του, Berto και Floyd.

Και πάλι, «decidability» έρχεται κάτω στην ικανότητα να αναγνωρίσει μια έγκυρη απόδειξη, η οποία στηρίζεται στην έμφυτη αξονική ψυχολογία μας, την οποία τα μαθηματικά και η λογική έχουν από κοινού με τη γλώσσα. Και αυτό δεν είναι μόνο ένα απομακρυσμένο ιστορικό ζήτημα, αλλά είναι εντελώς επίκαιρο. Έχω διαβάσει ένα μεγάλο μέρος του Chaitin και ποτέ δεν είδε έναν υπαινιγμό ότι έχει ξετάσει αυτά τα θέματα. Το έργο του Ντάγκλας Χόφσταντερ έρχεται επίσης στο μυαλό. Godel του, Escher, Bach κέρδισε ένα βραβείο Πούλιτζερ και ένα Εθνικό Βραβείο Βιβλίου στη Επιστήμη, πωλούνται εκατομμύρια αντίτυπα και συνεχίζει να πάρει καλές κριτικές (π.χ. σχεδόν 400 ως επί το πλείστον 5 αστέρων σχόλια για την Amazon μέχρι σήμερα), αλλά δεν έχει ιδέα για τα πραγματικά ζητήματα και επαναλαμβάνει την κλασική φιλοσοφικά λάθη σχεδόν σε κάθε σελίδα. Τα επόμενα φιλοσοφικά γραπτά του δεν έχουν βελτιωθεί (έχει επιλέξει Dennett ως μούσα του), αλλά, δεδομένου ότι αυτές οι απόψεις είναι κενές και ασύνδετες με την πραγματική ζωή, συνεχίζει να κάνει την

άριστη επιστήμη.

Ωστόσο, για άλλη μια φορά σημειώστε ότι "άπειρο", "compute", "πληροφορίες" κ.λπ., έχουν νόημα μόνο σε συγκεκριμένα ανθρώπινα πλαίσια-δηλαδή, όπως Searle έχει τονίσει, είναι όλα παρατηρητής σχετική ή αποδίδεται έναντι εγγενώς εκ προθέσεως. Το σύμπαν εκτός από την ψυχολογία μας δεν είναι ούτε πεπερασμένο ούτε άπειρο και δεν μπορεί να υπολογίσει ούτε να επεξεργαστεί τίποτα. Μόνο στα γλωσσικά μας παιχνίδια κάνουμε το laptop μας ή το σύμπαν υπολογίζει.

Ωστόσο, δεν είναι όλοι αγνοεί Wolpert. Γνωστοί οικονομικοί Korpi και Rosser στην περίφημη εργασία του 2002 "Όλα όσα έχω να πω έχει ήδη περάσει από το μυαλό σας" δίνουν τρεις θεωρήματα σχετικά με τα όρια του ορθολογισμού, της πρόβλεψης και του ελέγχου στα οικονομικά. Το πρώτο χρησιμοποιεί το θεωρητικό θέμα του Wolpert στα όρια της υπολογιστικής ικανότητας για να εμφανίσει κάποια λογικά όρια στην πρόβλεψη του μέλλοντος. Wolpert σημειώνει ότι μπορεί να θεωρηθεί ως η φυσική αναλογική του θεωρήματος ελλiptής Godel και K και R λένε ότι η παραλλαγή τους μπορεί να θεωρηθεί ως αναλογική της κοινωνικής επιστήμης, αν και Wolpert γνωρίζει καλά τις κοινωνικές επιπτώσεις. Δεδομένου ότι Godel είναι επακόλουθα του θεωρήματος Chaitin που παρουσιάζει αλγοριθμική τυχαιότητα (ελλiptής) σε όλα τα μαθηματικά (που είναι ακριβώς ένα άλλο των συμβολικών συστημάτων μας), φαίνεται αναπόφευκτο ότι η σκέψη (συμπεριφορά) είναι πλήρης των αδύνατων, τυχαίων ή ελλiptών δηλώσεων και καταστάσεων. Δεδομένου ότι μπορούμε να θεωρήσουμε κάθε έναν από αυτούς τους τομείς ως συμβολικά συστήματα που εξελίχθηκαν από την τύχη να κάνουμε την ψυχολογία μας να λειτουργήσει, ίσως πρέπει να θεωρηθεί ως έκπληξη ότι δεν είναι «πλήρεις». Για τα μαθηματικά, Chaitin λέει αυτή η «τυχαιότητα» (και πάλι μια ομάδα της LG) δείχνει ότι υπάρχουν απεριόριστες θεωρίες που είναι αλήθεια, αλλά unprovable-δηλαδή, αλήθεια δεν υπάρχει λόγος. Θα πρέπει στη συνέχεια να είναι σε θέση να πω ότι υπάρχουν απεριόριστες δηλώσεις που κάνουν τέλεια "γραμματική" αίσθηση που δεν περιγράφουν πραγματικές καταστάσεις εφικτό σε αυτόν τον τομέα. Προτείνω αυτά τα παζλ πάει μακριά αν κάποιος εξετάζει τις απόψεις W του. Έγραψε πολλές σημειώσεις σχετικά με το θέμα των θεωρών godel, και το σύνολο του έργου του αφορά την πλαστικότητα, "ελλiptής" και ακραία ευαισθησία πλαίσιο της γλώσσας, των μαθηματικών και της λογικής, καθώς και τα πρόσφατα έγγραφα του Rodych, Floyd και Berto είναι η καλύτερη εισαγωγή που γνωρίζω για τις παρατηρήσεις w σχετικά με τα θεμέλια των μαθηματικών και έτσι στη φιλοσοφία.

Το δεύτερο θεωρητικό της K και του R δείχνει πιθανή μη σύγκλιση για την bayesian (πιθανοτική) πρόβλεψη σε άπειρο χώρο διαστάσεων. Το τρίτο δείχνει την αδυναμία ενός υπολογιστή να προβλέπει τέλεια μια οικονομία με πράκτορες να γνωρίζουν το πρόγραμμα προβλέψεών του. Η έξυπνη θα παρατηρήσετε ότι αυτά τα θεωρήματα μπορεί να θεωρηθεί ως εκδόσεις του παράδοξου ψεύτης και το γεγονός ότι είμαστε αλιεύονται σε απίθανες, όταν προσπαθούμε να υπολογίσουμε ένα σύστημα που περιλαμβάνει τους εαυτούς μας έχει σημειωθεί από Wolpert, Korpi, Rosser και άλλοι σε αυτά τα πλαίσια και πάλι έχουμε κύκλο πίσω στο παζλ της φυσικής, όταν ο παρατηρητής εμπλέκεται. Η K&R καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «Έτσι, η οικονομική

τάξη είναι εν μέρει προϊόν κάτι άλλου από τον λογισμό ορθολογισμού». Οριοθετείται ορθολογισμός είναι τώρα ένα σημαντικό πεδίο από μόνη της, το θέμα των χιλιάδων εγγράφων και εκατοντάδες βιβλία.

Στις p19 Yanofsky λέει μαθηματικά είναι απαλλαγμένα από αντιφάσεις, αλλά όπως σημειώνεται, έχει γίνει γνωστό για πάνω από μισό αιώνα ότι η λογική και τα μαθηματικά (και φυσική) είναι γεμάτη από αυτά-μόνο google ασυνέπεια στα μαθηματικά ή να το αναζητήσετε στο Amazon ή να δείτε τα έργα του Ιερέα, Berto ή το άρθρο του Weber στο Διαδίκτυο Εγκυκλοπαίδεια της Φιλοσοφίας. W ήταν ο πρώτος που προέβλεψε την ασυνέπεια ή την παρασυνέπεια, και αν ακολουθήσουμε Berto μπορούμε να ερμηνεύσει αυτό ως πρόταση W για την αποφυγή της ελλιπούς. Σε κάθε περίπτωση, η παρασυνέπεια είναι πλέον ένα κοινό χαρακτηριστικό και ένα σημαντικό ερευνητικό πρόγραμμα στη γεωμετρία, τη θεωρία, την αριθμητική, την ανάλυση, τη λογική και την επιστήμη των υπολογιστών. Υ επιστρέφει σε αυτό το θέμα άλλα μέρη, όπως για p346 όπου λέει ο λόγος πρέπει να είναι απαλλαγμένη από αντιφάσεις, αλλά είναι σαφές ότι "χωρίς" έχει διαφορετικές χρήσεις και προκύπτουν συχνά στην καθημερινή ζωή, αλλά έχουμε έμφυτη μηχανισμούς για τον περιορισμό τους. Αυτό ισχύει επειδή συνέβη στην καθημερινή μας ζωή πολύ πριν από τα μαθηματικά και την επιστήμη

Όσον αφορά το ταξίδι στο χρόνο (p49), προτείνω Rupert Διαβάστε του "Κατά ώρα Φέτες" σε δωρεάν online έγγραφα του ή "Ταξίδι στο χρόνο-η ίδια η ιδέα" στο βιβλίο του "A Wittgensteinian Way με παράδοξα."

Όσον αφορά τη συζήτηση του διάσημου φιλοσόφου της επιστήμης Thomas Kuhn για p248, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να δουν το έργο του Rupert Διαβάστε και τους συναδέλφους του, πιο πρόσφατα στο βιβλίο του "Wittgenstein Μεταξύ των Επιστημών" και ενώ εκεί, μπορείτε να κάνετε μια αρχή για την εξάλειψη του σκληρού προβλήματος της συνείδησης με την ανάγνωση "Διάλυση του σκληρού προβλήματος της συνείδησης πίσω στη συνηθισμένη ζωή" (ή προηγούμενη έκθεσή του σχετικά με αυτό που είναι δωρεάν στο διαδίκτυο).

Είναι στο τελευταίο κεφάλαιο "Πέρα από το λόγο" ότι φιλοσοφικές αποτυχίες είναι πιο έντονη, όπως έχουμε επιστρέψει στα λάθη που προτείνονται από τα σχόλιά μου σχετικά με τον τίτλο. Η συλλογιστική είναι μια άλλη λέξη για τη σκέψη, η οποία είναι μια διάθεση όπως τη γνώση, την κατανόηση, την κρίση κ.λπ. Όπως Wittgenstein ήταν ο πρώτος που θα εξηγήσει, αυτά τα διαλοίμωση ρήματα περιγράφουν προτάσεις (προτάσεις που μπορεί να είναι αλήθεια ή ψευδή) και έτσι έχουν αυτό που Searle καλεί Προϋποθέσεις Ικανοποίησης (COS). Δηλαδή, υπάρχουν δημόσιες καταστάσεις που αναγνωρίζουμε ότι δείχνουν την αλήθεια ή την ανακρίβεια τους. "Πέρα από τη λογική" θα σήμαινε μια πρόταση της οποίας οι συνθήκες αλήθειας δεν είναι σαφείς, και ο λόγος θα ήταν ότι δεν έχει ένα σαφές πλαίσιο. Είναι γεγονός ότι αν έχουμε σαφές COS (δηλαδή, έννοια), αλλά εμείς απλά δεν μπορεί να κάνει την παρατήρηση - αυτό δεν είναι πέρα από τη λογική, αλλά πέρα από την ικανότητά μας να επιτύχουμε, αλλά είναι μια φιλοσοφική (γλωσσική) θέμα, αν δεν γνωρίζουμε το COS. "Είναι το μυαλό και το σύμπαν υπολογιστές;" ακούγεται σαν να χρειάζεται επιστημονική ή

μαθηματική έρευνα, αλλά είναι μόνο απαραίτητο να διευκρινιστεί το πλαίσιο στο οποίο αυτή η γλώσσα θα χρησιμοποιηθεί, δεδομένου ότι αυτά είναι συνηθισμένο και μηproblematic όρους και είναι μόνο τους (έλλειψη ενός σαφούς) πλαίσιο που είναι αινιγματικός. Ε. ζ, το "αυτοαναφορικό" παράδοξα για p344 προκύπτουν επειδή το πλαίσιο και έτσι το COS είναι ασαφείς.

Στο p140 θα μπορούσαμε να σημειώσουμε ότι το 1936 δεν ήταν στην πραγματικότητα "πολύ" πριν από τους υπολογιστές από zeus στη Γερμανία και Berry και Atanasoff στην Αϊόβα και οι δύο γίνονται πρωτόγονες μηχανές στη δεκαετία του '30, αν και αυτοί οι πρωτοπόροι είναι αρκετά άγνωστοι σε πολλούς στον τομέα. Είδα τηνομηρία του Δία στο Μουσείο Deutsches στο Μόναχο, ενώ η μηχανή B & A ανακατασκευάστηκε από το σχέδιό του πρόσφατα στο Iowa State University,, όπου εργάστηκαν.

Το Wittgenstein συζήτησε τις φιλοσοφικές πτυχές των υπολογιστών μερικά έτη προτού να υπεάρξαν (δείτε Gefwert, Proudfoot κ.λπ.).

Στο p347, αυτό που ανακαλύψαμε για παράλογους αριθμούς που τους έδωσε ένα νόημα είναι ότι μπορούν να τους δοθεί μια χρήση ή σαφές COS σε ορισμένα πλαίσια και στο κάτω μέρος της σελίδας "δισαισθήσεις μας" για τα αντικείμενα, τόπους, φορές, το μήκος δεν είναι λάθος-μάλλον αρχίσαμε να χρησιμοποιούμε αυτές τις λέξεις σε νέα πλαίσια όπου το COS των προτάσεων στις οποίες χρησιμοποιούνται ήταν εντελώς διαφορετική. Αυτό μπορεί να φαίνεται ένα μικρό σημείο σεορισμένους, αλλά προτείνω ότι είναι το όλο θέμα. Μερικά "σωματίδια" που μπορεί να "είναι σε δύο μέρη" ταυτόχρονα δεν είναι απλώς ένα αντικείμενο και / ή δεν είναι "είναι σε μέρη" με την ίδια έννοια με μια μπάλα ποδοσφαίρου, δηλαδή, όπως και τόσοι πολλοί όροι γλωσσικά παιχνίδια του έχουν σαφή COS στο μεσοσκοπικό σφαίρα μας, αλλά η έλλειψη τους (ή έχουν διαφορετικές και συνήθως αδήλωτες αυτά) στη μακρο ή μικρο σφαίρα.

Όσον αφορά την αναφορά του στο p366 στα περίφημα πειράματα του Libet, τα οποία έχουν ληφθεί για να δείξει ότι οι πράξεις συμβαίνουν πριν από την επίγνωσή μας για αυτούς και ως εκ τούτου αναιρεί θα, αυτό έχει απομυθοποιηθεί προσεκτικά από πολλούς, συμπεριλαμβανομένων Searle και Kihlstrom.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στην τελευταία σελίδα του βιβλίου σχολιάζει το γεγονός ότι πολλές από τις βασικές λέξεις που χρησιμοποιεί δεν έχουν σαφείςορισμούς, αλλά δεν λέει ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι απαιτεί μεγάλο μέρος της έμφυτης ψυχολογίας μας για να παρέχει νόημα, και εδώ και πάλι είναι το θεμελιώδες λάθος της φιλοσοφίας. "Όριο" ή "υπάρχουν" έχει πολλές χρήσεις, αλλά το σημαντικό σημείο είναι - ποια είναι η χρήση του σε αυτό το πλαίσιο. "Όριο της λογικής" ή "ο κόσμος υπάρχει" δεν (χωρίς περαιτέρω πλαίσιο) δεν έχουν σαφή σημασία (COS), αλλά "όριο ταχύτητας για τις ΗΠΑ 15" και "ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής υπάρχει γι 'αυτόν" είναι απολύτως σαφές.

Όσον αφορά solipsism σε p369, αυτό και άλλες κλασσικές φιλοσοφικές «θέσεις»

αποδείχθηκαν από το W για να είναι ασυνάρτητες.

Καιτέλος, γιατί ακριβώς είναι ότι η κβαντική εμπλοκή είναι πιο παράδοξη από το να κάνει έναν εγκέφαλο από πρωτεΐνες και άλλες γουρ και έχοντας την αίσθηση και να δούμε και να θυμάστε και να προβλέψετε το μέλλον;

Δεν είναι μόνο ότι το πρώτο είναι νέο και δεν είναι άμεσα παρόν στις αισθήσεις μας (δηλαδή, χρειαζόμαστε λεπτά μέσα για την ανίχνευσή του), ενώ τα νευρικά συστήματα των ζώων έχουν εξελιχθεί για να κάνουν τα τελευταία εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια πριν και το βρίσκουμε φυσικό από τη γέννησή τους; Δεν βλέπω το σκληρό πρόβλημα της συνείδησης να είναι ένα πρόβλημα σε όλα, ή αν κάποιος επιμένει τότε εντάξει, αλλά είναι σε όλα τα fours με ατελείωτες άλλους -γιατί υπάρχει (ή τι ακριβώς είναι) χώρος, χρόνος, κόκκινο, μήλα, πόνος, το σύμπαν, αιτίες, επιπτώσεις, ή οτιδήποτε άλλο.

Συνολικά ένα εξαιρετικό βιβλίο που διαβάζεται με αυτή την αναθεώρηση στο μυαλό.

**Ο θρησκευτικός ψευδαίσθηση - ένας
καλοκάγαθος σύμπαν θα μας σώσει**

Ανασκόπηση της θρησκείας που εξηγείται - Η εξελικτική προέλευση της θρησκευτικής σκέψης από τον Pascal Boyer (2002) (αναθεώρηση αναθεώρησης 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

Μπορείτε να πάρετε μια γρήγορη περίληψη αυτού του βιβλίου για p 135 ή 326. Εάν δεν είστε μέχρι την ταχύτητα στην εξελικτική ψυχολογία, πρέπει πρώτα να διαβάσετε ένα από τα πολυάριθμα πρόσφατα κείμενα με αυτόν τον όρο στον τίτλο. Ένα από τα καλύτερα είναι το "Το Εγχειρίδιο της Εξελικτικής Ψυχολογίας" 2^η την Buss. Μέχρι πριν από περίπου 15 χρόνια, «εξηγήσεις της συμπεριφοράς δεν έχουν πραγματικά εξηγήσεις των νοητικών διαδικασιών σε όλα, αλλά μάλλον ασαφείς και σε μεγάλο βαθμό άχρηστες περιγραφές του τι έκαναν οι άνθρωποι και τι είπαν, που δεν διορατικότητα στο γιατί. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι άνθρωποι συγκεντρώνονται για να τιμήσουν ένα γεγονός, να επαινέσουν τον Θεό, να λάβουν τις ευλογίες του (ή αυτήν ή τους), κλπ.. , αλλά τίποτα από αυτά δεν περιγράφει τις σχετικές νοητικές διεργασίες,, έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι εξηγήσεις με τον ίδιο τρόπο που εξηγεί γιατί ένα μήλο πέφτει στο έδαφος, αν πούμε του, επειδή το κυκλοφόρησε,, και είναι βαρύ-δεν υπάρχει μηχανισμός και δεν επεξηγηματική ή προγνωστική δύναμη. Αυτό το βιβλίο συνεχίζει τη διευκρίνιση της γενετικής βάσης της ανθρώπινης συμπεριφοράς που έχει σχεδόν καθολικά αγνοηθεί και αμφισβητηθεί από τον ακαδημαϊκό χώρο, τη θρησκεία, την πολιτική και το κοινό (βλέπε εξαιρετικό βιβλίο Pinker του ««Το κενό Slatè»»). Η δήλωσή του (p3) ότι δεν έχει νόημα να ρωτήσω αν η θρησκεία είναι γενετική είναι λάθος, όπως το ποσοστό της διακύμανσης της κάθε συμπεριφοράς που οφείλεται σε γονίδια και το περιβάλλον μπορεί να μελετηθεί, όπως ακριβώς είναι για όλες τις άλλες συμπεριφορές (βλ. π.χ., Pinker). Ο τίτλος θα πρέπει να είναι "Προκαταρκτικές προσπάθειες να εξηγήσει ορισμένες πτυχές της πρωτόγονης θρησκείας", δεδομένου ότι δεν αντιμετωπίζει υψηλότερη συνείδηση σε όλα (π.χ., satori, διαφωτισμού κ.λπ.) που είναι μακράν τα πιο ενδιαφέροντα φαινόμενα και το μόνο μέρος της θρησκείας του προσωπικού ενδιαφέροντος για την ευφυή, μορφωμένοι άνθρωποι στον 21ο αιώνα. Διαβάζοντας όλο αυτό το βιβλίο, ποτέ δεν θα μαντέψει τέτοια πράγματα υπάρχουν. Ομοίως,, για το τεράστιο πεδίο των ναρκωτικών και της θρησκείας. Στερείται ενός πλαισίου ορθολογισμού και δεν αναφέρει τα διπλά συστήματα σκέψης που είναι τώρα τόσο παραγωγικά. Γιατί σουπρωτείνω τις δικές μου πρόσφατες εφημερίδες. Παρ 'όλα αυτά, το βιβλίο έχει μεγάλο ενδιαφέρον,, και παρά την ημερομηνία εξακολουθεί να αξίζει να διαβαστεί.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνται το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι

ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορούν να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3ης ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21st αιώνα 4^{ed} (2019).

"Ο Θεός είναι νεκρός και ο άνθρωπος είναι ελεύθερος" Νίτσε

"Αυτό ακριβώς το σώμα του Βούδα, αυτή η ίδια η γη ο παράδεισος λωτού" Osho

"Μπορώ να φανταστώ μια θρησκεία στην οποία δεν υπάρχουν δόγματα, έτσι ώστε να μην εκφραστεί τίποτα. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η ουσία της θρησκείας δεν μπορεί να έχει καμία σχέση με αυτό που είναι sayable "Wittgenstein

Όταν εμφανίστηκε αυτό το βιβλίο, ήταν μια πρωτοποριακή προσπάθεια, αλλά τώρα υπάρχουν ατελείωτες συζητήσεις για αυτό το θέμα και γι 'αυτό θα δώσω μια επαρκώς λεπτομερή και ακριβή περίληψη ότι μόνο οι ειδικοί θα πρέπει να το διαβάσετε. Μπορείτε να πάρετε μια γρήγορη περίληψη αυτού του βιβλίου για p 135 ή 326. Αν δεν είστε μέχρι την ταχύτητα για την εξελικτική ψυχολογία θα πρέπει πρώτα να διαβάσετε ένα από τα πολυάριθμα πρόσφατα κείμενα με this όρος στον τίτλο. Τα καλύτερα είναι το "Το Εγχειρίδιο της Εξελικτικής Ψυχολογίας" 2^{ed} (2015) και το⁵⁰ ed. της Εξελικτικής Ψυχολογίας από τα λεωφορεία, άμεσα διαθέσιμα δωρεάν στο διαδίκτυο.

Μέχρι πριν από περίπου 15 χρόνια, «εξηγήσεις» της συμπεριφοράς δεν έχουν πραγματικά εξηγήσεις των νοητικών διεργασιών σε όλα, αλλά rather ασαφείς και σε μεγάλο βαθμό άχρηστες περιγραφές του τι έκαναν οι άνθρωποι και τι είπαν, που δεν διορατικότητα στο γιατί. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι άνθρωποι συγκεντρώνονται για να τιμήσουν ένα γεγονός, ραυξήσει το Θεό, λαμβάνουν τις ευλογίες τους, κ.λπ., αλλά τίποτα από αυτά δεν περιγράφει τις σχετικές νοητικές διεργασίες, έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι εξηγήσεις με τον ίδιο τρόπο που εξηγεί γιατί ένα μήλο πέφτει στο έδαφος, αν το πούμε's γιατί το κυκλοφόρησε και είναι βαρύ - δεν υπάρξει μηχανισμός και δεν επεξηγηματική ή προγνωστική δύναμη.

Αυτό το βιβλίο συνεχίζει τη διευκρίνιση της γενετικής βάσης της ανθρώπινης συμπεριφοράς που έχει σχεδόν univerrally αγνοηθεί και έχει αμφισβητηθεί από τον ακαδημαϊκό χώρο, τη θρησκεία, την πολιτική και το κοινό (βλέπε εξαιρετικό βιβλίο Pinker "The Blank Σχιστόλιθος"). Η δήλωσή του (p3) ότι δεν έχει νόημα να ρωτήσω αν η θρησκεία είναι γενετική είναι λάθος, όπως το ποσοστό της διακύμανσης σε οποιαδήποτε συμπεριφορά λόγω γονιδίων και του περιβάλλοντος μπορεί να μελετηθεί, όπως ακριβώς είναι για όλες τις άλλες συμπεριφορές (βλ. π.χ., Pinker).

Ο τίτλος θα πρέπει να είναι «Προκαταρκτικές προσπάθειες να εξηγηθεί κάποιες πτυχές της πρωτόγονης θρησκείας», αφού δεν αντιμετωπίζει καθόλου την υψηλότερη συνείδηση (π.χ., σατόρι, διαφώτιση κ.λπ.) που είναι μακράν τα πιο ενδιαφέροντα

φαινόμενα και το μόνο μέρος της θρησκείας που ενδιαφέρει προσωπικά τους ευφυείς, μορφωμένους ανθρώπους στον 21ο αιώνα. Διαβάζοντας όλο αυτό το βιβλίο, ποτέ δεν θα μαντέψει τέτοια πράγματα υπάρχουν. Ομοίως, για το τεράστιο πεδίο των ναρκωτικών και της θρησκείας. Πώς και γιατί τα entheogens ενεργοποιούν τις μηχανές συμπερασματολογίου και ποιο ρόλο έχουν διαδραματίσει στη θρησκεία και τη ζωή για τα τελευταία εκατομμύρια έτη; Υπάρχει ένα τεράστιο ορυχείο των πληροφοριών σχετικά με τα ναρκωτικά και συμπεριφοριστική πρότυπα, αλλά δεν θα βρείτε ακόμη και μια ένδειξη εδώ. Μπορείτε να ξεκινήσετε με τα πρόσφατα βιβλία 'Entheogens and the Future of Religion' και 'Buddhism and Psychedelics' ή μπορείτε να διαβάσετε την εκπληκτική διερεύνηση του φίλου μου Alexander Shulgin για τα «γνωστικά πρότυπα» στο ΡΗΙΚΑΛ και το ΤΙΚΑΛ,, που είναι διαθέσιμα, όπως σχεδόν τα πάντα τώρα, δωρεάν στο διαδίκτυο. Ένα από τα πιο ασυνήθιστα από τα καθεήρες φαρμάκων είναι κεταμίνη, που περιγράφεται από πολλούς, κυρίως στο "Ταξίδια στο Φωτεινό Κόσμο" από Altounian και Moore, Jansen στο "Κεταμίνη" και σε ίσως το πιο λεπτομερές λογαριασμό ενός μόνο entheogenic φάρμακο από ένα μόνο χρήστη στα δύο τελευταία κεφάλαια του John Lilly 's 'The Scientist'. Lilly, σχεδόν μόνο handedly ο ιδρυτής της έρευνας δελφινιών, ήταν μια γενιά ή περισσότερο μπροστά από σχεδόν όλους σε πολλά θέματα και αυτός επίσης διερευνήθει το μυαλό του με LSD και δεξαμενές απομόνωσης. Δείτε τις «Προσομοιώσεις του Θεού» (1975 και την αναθεώρησή μου από το) για τις εικασίες του στο μυαλό, το Θεό και τον εγκέφαλο και περισσότερες πτυχές του πνευματικού και διανοητικού που δεν θίγονται από Boyer. Επίσης, για την πρόσφατη ηρωική αυτοθεραπεία με entheogens δείτε «Xenolinguistics» από Slattery και «DMT & Απόκρυφο μυαλό μου» από Khan.

Δεν υπάρχει επίσης σχεδόν τίποτα εδώ για τη σχέση μεταξύ των σωματικών και διανοητικών καταστάσεων. Η πρακτική των πολλών μορφών γιόγκα ήταν ιδιαίτερα προηγμένη χιλιάδες χρόνια πριν. Πρωταρχικός στόχος του ήταν να προκαλέσει πνευματικές καταστάσεις με την ενέργεια του σώματος και το αντίθετο. Υπάρχει μια τεράστια λογοτεχνία και εκατοντάδες εκατομμύρια την έχουν εξασκήσει. Ο καλύτερος προσωπικός απολογισμός ξέρω από έναν μυστικιστή που απαριθμεί την αλληλεπίδραση του διανοητικού και φυσικού μέσω yoga βρίσκεται «στο γόνατο της ακρόασης» από Adi Da (δείτε την αναθεώρησή μου). Συνυφασμένη με την μαγευτική περιγραφή της πνευματικής προόδου του είναι οι λεπτομέρειες της δουλειάς του με την ενέργεια shakti της γιόγκα (π.χ., p95-9, 214-21, 249,281-3, 439-40 της έκδοσης του 1995 - προτιμότερη από τις μεταγενέστερες). Αυτές οι λίγες σελίδες αξίζουν περισσότερο από ένα ολόκληρο ράφι των βιβλίων γιόγκα, αν θέλετε να φτάσετε στην καρδιά του νου / σχέση του σώματος στην πνευματικότητα.

Zen και άλλες πρακτικές καθεήρα πρότυπα του εγκεφάλου με διαλογισμό και κόλπα. Boyer δεν καταλαβαίνει ότι οι μεγάλες θρησκείες (και αμέτρητες μικρές) ξεκίνησαν από άτομα που έσπασαν το καλούπι-δηλαδή, με κάποιο τρόπο μπλοκάρει ή απέφυγε κάποια πρότυπα για να καταστρέψει μεγάλο μέρος του εγώ και να ανακαλύψουν πτυχές του μυαλού τους κανονικά κρυμμένα. Δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί η πλήρης εμφυσημένα φώτιση είναι σπάνια, όπως εκείνοι που έχουν σταματήσει να συμπεριφέρεται σαν πιθήκους (δηλαδή, την καταπολέμηση, εξαπάτηση, αναπαραγωγή, συσώρευση) και αυτό θα πρέπει να επιλέγονται σε

μεγάλο βαθμό κατά. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτοί που το πέτυχαν είναι οι μόνοι που έγιναν πλήρως άνθρωποι (δηλαδή, ο Ιησούς, ο Αντί Ντα, ο Μωάμεθ, ο Βούδας, η Μαχαβίρα, ο Ρούμι, ο Όσοο και 1000 περίπου άλλοι που γνωρίζουμε). Φαίνεται boyer δεν έχει προσωπική εμπειρία με το διαλογισμό, entheogens και υψηλότερη συνείδηση (π.χ., βλέπε σελίδες 317, 320-324), έτσι ώστε σαφώς δεν αντιμετωπίζει όλη τη θρησκεία. Αυτό είναι και πάλι προφανές (p32), όταν λέει η θρησκεία δεν έχει καμία προέλευση ή σαφή εξήγηση που είναι περίεργος, όπως ο ίδιος παρέχει ακριβώς αυτό. Φυσικά, αυτό ισχύει με την έννοια των πρωτόγονων θρησκειών που συζητά, αλλά ο Βουδισμός, ο Χριστιανισμός, το Ισλάμ, κ.λπ., έχουν πολύ σαφή προέλευση και εξηγήσεις στη φώτιση του Ιησού, του Βούδα, του Μωάμεθ κ.λπ. Είναι λάθος (p308) στην πεποίθησή του ότι η ανατολική θρησκεία είναι ως επί το πλείστον για τελετουργικό, και όχι προσωπική εμπειρία και εσωτερικά κράτη και ότι πήρε τέτοιες ιδέες από τη δυτική φιλοσοφία (3000 χρόνια πριν!).

Παραδόξως, απορρίπτει την αντίληψη william James ότι η θρησκεία είναι αποτέλεσμα των εμπειριών των εξαιρετικών ατόμων που στη συνέχεια υποβαθμίζονται από τις μάζες (p310). James έχει σαφώς δίκιο και Boyer είναι και πάλι, μόνο σκέφτεται πρωτόγονη θρησκεία. Ίσως ο καλύτερος προσωπικός απολογισμός των διάφορων κρατών samadhi, διαφωτισμού, κ.λπ. είναι το βιβλίο Adi Da--«Το γόνατο του ακούσματος» αλλά κατά πολύ η καλύτερη πηγή για τους προσωπικούς απολογισμούς από έναν φωτισμένο κύριο είναι τα πολυάριθμα βιβλία, οι ήχοι και τα βίντεο από Osho, όλα ελεύθερα στο δίκτυο.

Μάρτυρες σκέψεις κάποιου είναι μία από τις πιο κοινές τεχνικές της αρχής διαλογισμούς σε πολλές διαφορετικές παραδόσεις. Η περαιτέρω πρόοδος συγχωνεύει τον αντιλαμβανόμενο και αντιληπτό (όλα είναι ένας). Αναρωτιέται κανείς πώς αυτό σχετίζεται με τα πρότυπα – εισέρχονται στη συνείδηση, η πνευματική αλλαγή ανοίγει νέες νευρικές συνδέσεις ή κλείνει κάποιες; Γνωστική ψυχολογία έχει μόλις αρχίσει σε αυτό, αλλά είναι θα ήταν ενδιαφέρον να δούμε PET ή fMRI σε ένα φωτισμένο πρόσωπο ή ένα σε κατάσταση samadhi με καλούς ελέγχους και έχει γίνει. Αν και έχει δίκιο ότι πολλές εμπειρίες είναι κάποιου πράκτορα, προηγμένα κράτη έχουν περιγραφεί σε μια τεράστια λογοτεχνία που δείχνει ότι συνήθως δεν έχουν σκέψεις, δεν το μυαλό, δεν πρόσωπο, δεν θεό. Αυτό φαίνεται να είναι το απόλυτο στην αποσύνδεση system 2 πρότυπα σε ένα λειτουργικό πρόσωπο.

Για υπερφυσικούς τύπους θρησκευτικών εννοιών να εξελιχθούν και να επιβιώσουν, θα πρέπει να ανήκουν σε μία από τις βασικές οντολογικές κατηγορίες ή πρότυπα (φυτό, εργαλείο, φυσικό αντικείμενο, ζώο, άτομο κ.λπ.) που χρησιμοποιεί ο εγκέφαλος για να οργανώσει την αντίληψη και τη σκέψη. Αυτές είναι συνήθως δίνεται counterintuitive ιδιότητες όπως η προεπιστήμη, τηλαπάθεια, αθανασία, ability να ακούσει κανείς»τα λόγια του ήνα διαβάσετε τις σκέψεις ενός», την ικανότητα να θεραπεύσει ή ναπροσδώσει μεγάλη δύναμη κλπ. Οι καλές υπερφυσικές έννοιες συνήθως επιτρέπουν όλα τα συμπεράσματα που δεν παραγράφονται ειδικά από την παραβίαση της διαίσθησης -- δηλαδή, ένας θεός θα έχει όλες τις ανθρώπινες ιδιότητες, αλλά δεν γερνάει ή πεθαίνει. Ο τεράστιος αριθμός των θρησκευτικών εννοιών περιέχεται σε αυτή τη σύντομη λίστα των προτύπων. Είναι η counterintuitive

φύση των εννοιών που τους καθιστά εύκολο να θυμόμαστε και να μεταδίδουν σε άλλους και αυτό φαίνεται να από έναν λόγο για τον οποίο υπερφυσικές έννοιες είναι ένα κεντρικό μέρος σχεδόν όλων των θρησκειών. Υπερφυσικές έννοιες αλληλεπιδρούν με άλλους τύπους προτύπων, όπως διαισθητική ψυχολογία, διαισθητική φυσική, λειτουργία δομής και ανίχνευση στόχων. Εάν ενεργοποιήσει τη φυσική, την ανίχνευση στόχων, τη διαισθητική ψυχολογία και τη σκόπιμη χρήση,, κατόπιν θα είναι ένα ανθρώπινος-όπως ον με τις υπεράνθρωπες ιδιότητες. Αυτό είναι πρότυπο γνωστική ψυχολογία και counterintuitive μέρη προστίθενται για θρησκευτική χρήση. Υπάρχουν άφθονα στοιχεία ότι οι περιοχές του εγκεφάλου που ενεργοποιούνται όταν κάνουμε κάτι ενεργοποιούνται επίσης όταν βλέπουμε κάποιον άλλο να κάνει ένα παρόμοιο πράγμα (νευρώνες καθρέφτη). Είναι εφικτό ότι αυτό συσχετίζεται με την ανάγκη να ενταχθούν και την ικανοποίηση από τη συμμετοχή στις τελετουργίες αναπόσπαστο μέρος της κοινωνίας (αθλητισμός, πολιτική, μουσική κ.λπ.) και τη θρησκεία.

Υπάρχουν επίσης στοιχεία ότι βλέποντας τα συναισθήματα των άλλων ανθρώπων ενεργοποιεί τους ίδιους τομείς με τη δική μας. Η θεωρία του μυαλού μας (δηλαδή, της ψυχικής ζωής των άλλων ανθρώπων- διαισθητική ψυχολογία που προτιμώ να αποκαλώ Understanding of Agency -UA) φαίνεται να μην είναι μια μηχανή συμπίεσμα, αλλά το άθροισμα πολλών και, καθώς γίνεται περισσότερη έρευνα, περισσότερες ενότητες θα ανακαλυφθούν. Ένα άλλο κρίσιμο χαρακτηριστικό των μηχανών συμπερασιάσεων είναι ότι τρέχουν συχνά στον αποσυνδεδεμένο (αντιπαράδειγμα ή φανταστικό) τρόπο ενώ εξετάζουμε το παρελθόν ή το μέλλον. Αυτό ξεκινά αρκετά νωρίς, όπως φαίνεται από την κοινή παρουσία των φανταστικών συμπαίκτες στα παιδιά, την ικανότητά τους να κατανοήσουν τις ιστορίες και την τηλεόραση, και σημειώνει ότι η έρευνα φαίνεται να δείχνει ότι τα παιδιά που δημιουργούν συμπαίκτες φαίνεται να είναι καλύτερα στο πιάνοντας ψυχικές καταστάσεις και τα συναισθήματα των άλλων ανθρώπων. Το θέμα σε αυτό το πλαίσιο είναι ότι φαίνεται αρκετά φυσικό να αποδοθεί ανθρώπινα χαρακτηριστικά σε πνεύματα, φαντάσματα, θεούς, κλπ. presence.

Οι έμφυτες μηχανές συμπίεσμα είναι αυτόματη, δεδομένου ότι πρέπει να είναι γρήγορη και να μην μας αποσπάσει την προσοχή (δηλαδή, είναι το σύστημα 1, αλλά δυστυχώς αποτυγχάνει να χρησιμοποιήσει το πλαίσιο δύο συστημάτων εδώ-δείτε τα χαρτιά μου για αυτό). Το μυαλό δεν εξελίχθηκε ως μηχανή εξήγηση και πριν από την πρόσφατη άνοδο της επιστήμης, κανείς δεν προσπάθησε ποτέ να εξηγήσει γιατί το πόδι μας κινείται όταν περπατάμε, ένα μήλο πέφτει στο έδαφος, παίρνουμε πεινασμένοι ή θυμωμένοι ή γιατί βιώνουμε ή κάνουμε τίποτα. Μόνο παράξενα ή κοσμικά περιστατικά όπως η αστραπή ή η ανατολή του ηλίου χρειάζονταν μια αιτία. Διαισθητική ψυχολογία μας και τα πρότυπα οργανισμός μας ώθησε επίσης να αποδώσει καλή και κακή τύχη σε κάποιο πράκτορα. Ένα μεγάλο μέρος αυτού μπορεί να ηγήσει υποθετικό αλλά τώρα που το EP (εξελικτική ψυχολογία) είναι ένα σημαντικό παράδειγμα, τα στοιχεία τέτοιων έμφυτων s1 λειτουργιών στην πρόωρη παιδική ηλικία και τη βρεφική ηλικία αυξάνονται γρήγορα.

Οι υπερφυσικοί παράγοντες (συμπεριλαμβανομένων των νεκρών προγόνων) αντιμετωπίζονται από τη διαισθητική ψυχολογία ως σκόπιμοι πράκτορες, από το κοινωνικό σύστημα ανταλλαγής (ένα μέρος ή μια παραλλαγή στα συστήματα κόστους/οφέλους) από το ηθικό σύστημα ως μάρτυρες ηθικών ενεργειών, και από το σύστημα πρόσωπο-αρχείων ως άτομα. Δεδομένου ότι όλα αυτά τα συστήματα μπορούν να λειτουργήσουν σε αποσυνδεδεμένη λειτουργία, δεν χρειάζεται να εξετάσουμε αν αυτοί οι παράγοντες υπάρχουν πραγματικά. Οδηγούνται από τη συνάφεια, από τον πλούτο των συμπεραίνων που προκύπτουν και από την ευκολία με την οποία μπορούν να θυμηθούν και να κοινοποιηθούν. Τα πρότυπα είναι ιδιαίτερα συντονισμένοι για να συλλέξουν πληροφορίες, να αποκτήσουν συνεργασία και να υπολογίσουν τα οφέλη με πολύ γρήγορο, υποσυνείδητο και συνήθως χωρίς λάθη τρόπο, ενώ ο συνειδητός λόγος είναι αργός και αλάνθαστος. Στη σύγχρονη εποχή, το εγώ έχει χρόνο για χάσιμο σχετικά με τη συζήτηση, εξήγηση, και την ερμηνεία σε ατελείωτες προσπάθειες να εξαπατήσει και να χειραγωγήσουν τους άλλους για προσωπικό όφελος. Με μεγάλους, μετακινούμενους πληθυσμούς και γρήγορη επικοινωνία τα αποτελέσματα της κοινωνικής ανταλλαγής μας, η αξιολόγηση της εμπιστοσύνης, η ανίχνευση cheater και άλλα πρότυπα είναι συχνά άχρηστα και αυτοκαταστροφικά. Στρατηγικές πληροφορίες (αυτό που περνά τα φίλτρα συνάφειας) ενεργοποιεί τους κινητήρες που σχετίζονται με την κοινωνική αλληλεπίδραση και τις γνώσεις μας για το τι πληροφορίες άλλοι έχουν είναι ένα κρίσιμο μέρος του κοινωνικού μυαλού. Οι υπερφυσικοί πράκτορες έχουν συνήθως τέλεια γνώση. Αν και δεν φαίνεται να το αναφέρει, οι ισχυροί άνθρωποι έρχονται συχνά να έχουν μερικά από τα χαρακτηριστικά των υπερφυσικών πρακτόρων και έτσι οι άνθρωποι θα αρχίσουν να ανταποκρίνονται σε αυτούς ως προς τους θεούς. Οι αλλοδαποί, ufo, μυστικισμός νέας εποχής, αστρολογία, φαντασία και sci-fi τραβούν τη μεγάλη προσοχή λόγω της ενεργοποίησης, και κατέχουν συχνά τους πράκτορες με τις στρατηγικές πληροφορίες. Εντούτοις, οι εκατοντάδες των εκατομμυρίων έχουν ακολουθήσει τους χαρισματικούς ηγέτες με τις ψεύτικες στρατηγικές πληροφορίες (π.χ., οιονεί υπερφυσικοί πράκτορες) στους θανάτους τους (Ο κλάδος Δαβίδ Waco, κομμουνισμός, ναζισμός, Βιετνάμ, Jonestown, George Bush, κομήτης Kahoutek κ.λπ.).

Οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις απαιτούν ένα κοινωνικό μυαλό— δηλαδή, νοητικά συστήματα που τα οργανώνουν. Όπως και οι περισσότεροι συμπεριφορά, είναι μόνο πρόσφατα ότι ήταν γενικά συνειδητοποιήσε ότι χρειαζόμασταν ενσωματωμένους μηχανισμούς για να γίνει αυτό. Οι στρατηγικές πληροφορίες είναι ό, τι ενεργοποιεί το κοινωνικό μυαλό. Η θεωρία του μυαλού μας (UA) μας λέει σε ποιους πράκτορες αυτές οι πληροφορίες είναι επίσης διαθέσιμες. Είναι κοινό να αποδοθεί σε υπερφυσικούς παράγοντες τη δυνατότητα να έχουν πλήρη πρόσβαση σε πληροφορίες που κανονικά θα ήταν εν μέρει ή εντελώς διαθέσιμο σε άλλους.

Όλοι οι κινητήρες πρέπει να έχουν κάποιο είδος φίλτρου συνάφειας έτσι ώστε να μην ενεργοποιούνται συνεχώς από ασήμαντα πράγματα. Έχουμε ταξινομίες που μας λένε πώς να ομαδοποιήσετε τα πράγματα με τρόπους που σχετίζονται με τη συμπεριφορά ή τις ιδιότητές τους στον κόσμο που ονομάζεται τώρα Σύστημα 1 (S1), και στη συνέχεια χρησιμοποιούμε μας πιο πρόσφατα εξελίχθηκε αργή σκόπιμη γλωσσικό Σύστημα 2 (S2), όταν υπάρχει χρόνος. Αναμένουμε μεγάλα catlike πράγματα με

μεγάλα δόντια και νύχια να είναι αρπακτικά ζώα και όχι φυτοφάγα. Τα πνεύματα ταιριάζουν στην ανθρώπινη ταξινομία και αυτόματα έχουν ανάγκες και επιθυμίες, συμπαθεί και αντιπαθεί και έτσι θα δώσει ανταμοιβές και τιμωρίες και το μόνο που έχει να κάνει κάθε πολιτισμός είναι να καθορίσει ποιες είναι αυτές. Οι έννοιες αυτές που δίνουν τα πλουσιότερα συμπεράσματα με τη μικρότερη προσπάθεια έχουν επιλεγεί σε S1.

Μια κοινή άποψη δίνεται από τη θεωρία συνάφειας, η οποία προσπαθεί να καθορίσει πώς και γιατί ορισμένες «έννοιες» (δηλαδή, τα γλωσσικά παιχνίδια του συστήματος 2) μεταδίδονται ευκολότερα. Κατά πάσα πιθανότητα, οι έννοιες που ενεργοποιούν τους κινητήρες (S1 «έννοιες») πιο έντονα ή συχνά, ή πιο διαφορετικούς κινητήρες, θα είναι ανώτερη. Έτσι, μπορεί να έχουμε πολλά γλωσσικά παιχνίδια που είναι πιο εύκολο να θυμόμαστε και να εφαρμόζουν, και όχι επειδή έχουν νόημα ή είναι πιο χρήσιμα με κάποιο τρόπο από τους άλλους. Αυτό μπορεί να βοηθήσει να εξηγήσει την ύπαρξη πολλών εννοιών ή πρακτικών που φαίνονται αυθαίρετες ή ανόητες,, ή που καθιστούν τη ζωή δυσκολότερη και ισχύουν για όλο τον πολιτισμό, όχι μόνο για τη θρησκεία.

Σχεδόν όλες οι θρησκείες έχουν πράκτορες πλήρους πρόσβασης- δηλαδή, γνωρίζουν όλα ή σχεδόν όλα για εμάς και ο Boyer διακρίνει 3 τάξεις -- θεϊκά θηρία με μικρή ή καθόλου πρόσβαση, αλλά τα οποία παρ' όλα αυτά έχουν δύναμη, πράκτορες του Ακινάτου που γνωρίζουν τα πάντα και πλήρεις στρατηγικούς παράγοντες που έχουν πρόσβαση σε όλες τις στρατηγικές ή σημαντικές πληροφορίες. Λέει ότι αυτό μπορεί να εξηγήει το ενδιαφέρον μας να γνωρίζουμε τις θρησκευτικές ιδέες άλλων προσώπων ή να τις μετατρέπουμε στο δικό μας. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να καταλάβουμε πώς μπορούν να συμπεριφέρονται και να αλληλεπιδρούν.

Οι πράκτορες που γνωρίζουν και είναι σε θέση να επηρεάσουν την κοινωνική μας αλληλεπίδραση είναι πλουσιότεροι σε συμπεράσματα, και έτσι είναι ευκολότερο να εκπροσωπούν διανοητικά και να θυμούνται και έτσι να απολαμβάνουν ένα μεγάλο πλεονέκτημα στην πολιτιστική μετάδοση. Έτσι,, μπορούμε τώρα να πούμε ότι η θρησκεία δεν δημιουργεί ή ακόμη και την υποστήριξη της ηθικής, αλλά ότι η ενσωματωμένη ηθική διαίσθηση μας (δηλαδή, η γρήγορη αυτόματη προγλωσσική νοητικά αντανάκλαστικά του S1) κάνουν τη θρησκεία εύλογη και χρήσιμη. Ομοίως, οι μηχανισμοί μας για να εξηγήσουμε την καλή και κακή τύχη κάνουν τη σύνδεσή τους με τους υπερφυσικούς πράκτορες απλή. Και δεδομένου ότι μοιραζόμαστε το ηθικό μας σύστημα και το information μας μαζί τους, είναι φυσικό να περιμένουμε ότι θα επιβάλουν τη στάση μας.

Reciprocaléνας ιτρουισμός και εξαπάτηση είναι κεντρικά μέρη της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Για να δείξει παθιασμένα συναισθήματα και ειλικρίνεια που είναι γνήσια (δύσκολο να ψεύτικο) είναι μεγάλης κοινωνικής (και γενετικής) αξίας. Αυτό μπορεί να ενισχυθεί από τη θρησκεία, όπως θα επέλεγε κανείς να συνεργαστεί με τα πρόσωπα αυτά και όχι με ορθολογική αριθμομηχανές που μπορεί να αλλάξει το μυαλό τους ή να εξαπατήσει οποιαδήποτε στιγμή οι μηχανές συμπερασματολογικού συμπερασματολογικού υπολογισμού τους ότι είναι προς το συμφέρον τους. Το σύστημα

αυτό απαιτεί επίσης να τιμωρούνται οι απατεώνες, ακόμη και όταν η εξαπάτηση έχει ελάχιστο κοινωνικό κόστος. Μια κοινή ομάδα θρησκευτικών εννοιών είναι αυτές που κάνουν την εξαπάτηση ανήθικη. Ο μηχανισμός είναι τα συναισθήματα (π.χ., η ταχεία S1 αντανάκλαστικά του θυμού, ζήλια, δυσαρέσκεια, σύγχυση) και όχι η αργή ορθολογική cogitation του S2. Αυτό μπορεί να ακούγεται παράξενο, αλλά έχει αποδειχθεί όχι μόνο σε πιθήκους αλλά και σε χαμηλότερα ζώα. Ναι, υπάρχουν ατελείωτες επεξεργάστηκε της εξαπάτησης στη σύγχρονη κοινωνία, αλλά όπως και όλη η συμπεριφορά μας είναι χτισμένο σε γενετική και S1.. Πιστεύουμε ότι είναι λάθος για κάποιον να κλέψει τα χρήματα του άλλου, αντί να χρειάζεται να καθίσει και να σκεφτεί - καλά αν παίρνει αυτά τα χρήματα, τότε ίσως θα πάρει τη δική μου ή θα έχει κάποιο μελλοντικό πλεονέκτημα έναντι μου κλπ. Ίσως εδώ είναι ένα μέρος που η ενοχή εισέρχεται, προκειμένου να καταστεί η κοινωνικά (γενετικά) καταστροφική πρακτική της εξαπάτησης λιγότερο ελκυστική. Αυτό μας οδηγεί στην τεράστια βιβλιογραφία για απατεώνες και συνεργάτες, γεράκια και περιστέρια και διεκδικητές και σεαμοιβαίο αλτρουισμό και θεωρία παιχνιδιών. Λάβετε υπόψη ότι «αληθινή αλτρουισμός» ή επιλογή της ομάδας είναι σαφώς μια φαντασίωση, όπως έχω λεπτομερώς στην αναθεώρησή μου του Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης». Έτσι, όπως και κάθε συμπεριφορά, η θρησκεία εξελίχθηκε επειδή είχε αξία επιβίωσης για τα άτομα.

Πολλοί τύποι συσκευών δέσμευσης έχουν εξελιχθεί που τείνουν να εξασφαλίσουν τη συνεργασία--που παρακολουθεί τη φήμη, τους νομικούς ή οιονεί νομικούς δεσμεύεις (συμβάσεις), τα ισχυρά πάθη, την καταναγκαστική ευκρίνεια, τη δυσαρέσκεια και την ανάγκη να τιμωρηθούν οι απατεώνες. Οι συσκευές συνεργασίας χτίζονται επίσης -- ηθικές διαισθήσεις, ενοχή, υπερηφάνεια, ευγνωμοσύνη, εχθρότητα. Σε αντίθεση με την σχεδόν καθολική ιδέα ότι ο ηθικός ρεαλισμός (ότι η ίδια η συμπεριφορά έχει μια συγκεκριμένη ηθική αξία που δεν εξαρτάται από την άποψη κάποιου) αναπτύσσεται μόνο από τους ενήλικους ή δίνεται από τη θρησκεία, είναι πλέον σαφές ότι αυτό εμφανίζεται σε 3 και 4 ετών και αλλάζει λίγο με την ηλικία. Έχουν πλέον αναπτυχθεί μέθοδοι για τη μελέτη βρεφών και στα τέλη του 2007 εμφανίστηκε μια μελέτη στο Nature, η οποία έδειξε ότι μπορούν να διακρίνουν τον βοηθό από τα μη βοηθοί αντικείμενα και έκτοτε έχει υπάρξει πολλή δουλειά σε ανθρώπους και άλλα ζώα. Φυσικά, διαισθητική ηθική θα δώσει συχνά τα λάθος αποτελέσματα για τους ενήλικες στο σύγχρονο κόσμο, όπως μπορεί όλα τα αντανάκλαστικά S1 μας σε πολλά πλαίσια.

Τα περισσότερα από τα βασικά του τι έχει προηγουμένως θεωρηθεί ως πολιτισμός, είναι πλέον γνωστή ή υποψία ότι θα κληρονομηθεί. Pinker απαριθμεί εκατοντάδες διαφορετικές πτυχές των ανθρώπινων κοινωνιών που είναι καθολική και, συνεπώς, καλοί υποψήφιοι. Κάποιος μπορεί να καταρτίσει έναν πολύ μακρύ κατάλογο θρησκευτικών εννοιών που δεν χρειάζεται να διδαχθούμε---πνεύματα κατανοούν τις ανθρώπινες σκέψεις, συναισθήματα και προθέσεις και να κάνουν διάκριση μεταξύ επιθυμιών ή εικόνων και πραγματικότητας κλπ.

Φαίνεται ότι το μόνο χαρακτηριστικό των ανθρώπων που προβάλλεται πάντα επάνω στους θεούς, τα πνεύματα, τα φαντάσματα, κ.λπ., είναι ένα μυαλό σαν το δικό μας. Η

διαισθητική ψυχολογία ισχύει για τους σκόπιμους παράγοντες γενικά (π.χ. πρόσωπα, ζώα και οτιδήποτε φαίνεται να κινείται για την επίτευξη των δικών του στόχων). Διαισθητική φυσική είναι πιθανώς επίσης αποτελείται από πολλά υποτήματα και πρέπει να συνδέεται με την ενότητα της πρόθεσης-π.χ., όταν ένα λιοντάρι κυνηγά μια αντιλόπη, γνωρίζουμε ότι αν αλλάξει πορεία, το λιοντάρι θα το κάνει κατά πάσα πιθανότητα. Θα περίμενε κανείς ότι η ανίχνευση τέτοιων παραγόντων ήταν μια πολύ αρχαία εξελικτική προτεραιότητα και ακόμη και 500 εκατομμύρια χρόνια πριν ένα trilobite που έλειπε τέτοια γονίδια θα ήταν σύντομα το μεσημεριανό γεύμα. Δεδομένου ότι περισσότερα συμπεριφορισμένα γονίδια χαρτογραφούνται βρίσκουμε τα ίδια ή παρόμοια σε fruitflies, ακριβώς όπως έχουμε για άλλα γονίδια όπως αυτά που ελέγχουν την κατάτμηση σωμάτων καιιηνασουλία, και τα μεγάλα βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση έχουν γίνει δεδομένου ότι αυτό το βιβλίο εμφανίστηκε. Απλά ψάξε τη συμπεριφορά της Δροσόφιλιας.

Όπως και άλλες έννοιες μας, θρησκευτικές είναι συχνά ασαφείς και τη χρήση τους ιδιοσυγκρασιακή οφείλεται στο γεγονός ότι προκύπτουν από την ασυνείδητη λειτουργία των κινητήρων συμπεραίωσης (S1), όπως εκπονήθηκε από τις ιδιοτροπίες του πολιτισμού. Δεν μπορούμε να πούμε ακριβώς ακόμη και τι σημαίνουν οι απλές λέξεις, αλλά γνωρίζουμε πώς να τις χρησιμοποιούμε. Ακριβώς όπως Chomsky ανακάλυψε γραμματική βάθος, θα μπορούσε κανείς να πει ότι Wittgenstein ανακάλυψε σημασιολογία βάθος.

Wittgenstein ήταν η πρώτη (και ακόμα ένας από τους λίγους), ο οποίος κατάλαβε ότι ποια φιλοσοφία-την οποία ονόη της περιγραφικής ψυχολογίας της υψηλότερης τάξης σκέψης-(και όλες οι προσπάθειες για την κατανόηση της συμπεριφοράς) ήταν αγωνίζονται με ήταν πρώτα απ' όλα αυτά τα ενσωματωμένα S1 λειτουργίες που είναι απρόσιτες για συνειδητή σκέψη. Αν και δεν το έχω δει ποτέ δηλωμένο, φαίνεται λογικό να τον θεωρήσω πρωτοπόρο στη γνωστική και εξελικτική ψυχολογία.

Boyer παίρνει μια νέα άποψη του θανάτου επίσης. Τα πτώματα έχουν ιδιότητες που κάνουν τις υπερφυσικές έννοιες σχετικές εκτός από την ανάγκη μας για άνεση και αυτό το μέρος της θρησκείας μπορεί να είναι λιγότερο για το θάνατο παρά για τα πτώματα. Παράγουν μια αποσύνδεση μεταξύ της animacy, διαισθητική ψυχολογία και των συστημάτωναρχαίωνπρόσωπο». Βλέπουμε τέτοια αποσύνδεση στον αυτισμό και περίεργες νευρολογικές καταστάσεις όπως το σύνδρομο Cargras.

Βλέπει αυτό ως έναν άλλο τρόπο που ο πολιτισμός κάνει χρήση των κυριότερων gadgets (γεγονότα, αντικείμενα κ.λπ.) που είναι ιδιαίτερα σχετικές και να τραβήξει την προσοχή των κινητήρων συμπέρασμα. Και δεδομένου ότι αυτό το βιβλίο εμφανίστηκε, τα στοιχεία συνεχίζουν να συσσωρεύουν ότι τα γονίδια δημιουργούν τον πολιτισμό σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από τους περισσότερους ανθρώπους (συμπεριλαμβανομένων των μελετητών) πάντα φαντάστηκαν. Έχει το δικό του πεδίο-σιωπηρή γνωστική λειτουργία.

Κανείς δεν σκέφτεται ποτέ να ρωτήσετε για τα κίνητρα αν ένας βράχος που πέφτει και μας χτυπά, αλλά πάντα το κάνουμε αν προέρχεται από το χέρι ενός ατόμου. Ακόμη

και ένα πολύ μικρό παιδί το γνωρίζει αυτό, λόγω της διαισθητικής ψυχολογίας, της υπηρεσίας, του ανιμισμού και άλλων κινητήρων. Αυτές οι μηχανές (γονίδια, αντανάκλαστικές συμπεριφορές) πρέπει, στις original μορφές τους, να είναι εκατοντάδες των εκατομμυρίων των ετών. Μια ανθρακούχα dragonfly εποχή διαφοροποιείται μεταξύ έμψυχα και άψυχα αντικείμενα και υπολογίζεται η τροχιά της λείας του.

Η θρησκεία αρχικά λειτουργούσε σε μια ατμόσφαιρα διαρκούς φόβου. Οι μηχανές συμπεράσματος εξελίχθηκαν για να βρουν τους συντρόφους και τα τρόφιμα και το καταφύγιο και να αποφύγουν το θάνατο, ως εκ τούτου η προσέγγιση στους θεούς ως ανίσχυρο ρικέτης και η χρήση των τελετουργικών και των προσφορών κατευνασμού (όπως θα κάναμε σε ένα πρόσωπο). Η αποφυγή του κινδύνου μας είναι εξαιρετικά ατελής στον σύγχρονο κόσμο λόγω των όπλων, των ναρκωτικών και των γρήγορων μεταφορών (αυτοκίνητα, σκι). Παντού στον κόσμο μπορείτε να δείτε τους ανθρώπους με τα πόδια ή ποδήλατα στους δρόμους μόλις ένα βήμα μακριά από την επιτάχυνση των οχημάτων, αν και τουλάχιστον ένα εκατομμύριο το χρόνο τρέχουν κάτω.

Λέει (p40) ότι τα μιμείδια (Dawkins διάσημο πολιτιστικό ανάλογο του γονιδίου) δεν είναι μια πολύ καλή έννοια για την πολιτιστική μετάδοση δεδομένου ότι οι ιδέες αλλάζουν από κάθε πρόσωπο, ενώ τα γονίδια παραμένουν τα ίδια. Ωστόσο, τι γίνεται με τα μέσα ενημέρωσης- δηλαδή, ταινία, τηλεόραση, εκτύπωση, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο; Μπορούν να αναπαράγουν πιο ακριβή από ταγονίδια. Αυτά είναι τώρα το πρωταρχικό μέσο για τη μετάδοση και τον έλεγχο της εγκυρότητας των memes, δεν είναι μόνο αυτό που λέει κάποιος. Σε κάθε περίπτωση, τα γονίδια δεν είναι τέλεια ούτε. Ακριβώς όπως υπάρχει ένας φαινότυπος που αντιστοιχεί στον γονότυπο, υπάρχει ένα φαινοδόλο που αντιστοιχεί στο meme.

Γιατί επικαλούμαστε υπερφυσικούς πράκτορες για καλή και κακή τύχη; Ενεργοποιούν τα συστήματα κοινωνικών ανταλλαγών μας και δεδομένου ότι τους θεωρούμε ως έχοντας στρατηγικές πληροφορίες μπορούν να ελέγξουν τι συμβαίνει.

Μου φαίνεται ότι ίσως υπάρχει τόσο μεγάλη αντίθεση στις γενετικές εξηγήσεις για τη συμπεριφορά, επειδή οι άνθρωποι αισθάνονται όποιος δέχεται αυτό θα απορρίψει αυτόματα την κοινωνική ανταλλαγή και άλλα πρότυπα και πάντα θα εξαπατήσει. Ή ίσως φοβούνται ότι η διαισθητική ψυχολογία δεν θα λειτουργεί πλέον. Και εφιστά την προσοχή τους στην Φαινομενολογική Ψευδαισθηση (το απατηλό συναίσθημα που έχουμε ότι η συμπεριφορά μας οφείλεται σε συνειδητές αποφάσεις- δείτε άλλα γραπτά μου).

Οι κοινωνικές τελεουργίες είναι παραδείγματα αυτού που οι ψυχολόγοι έχουν ορίσει τους προληπτικούς κανόνες και αυτοί περιλαμβάνουν συνήθως τις ανησυχίες για τη ρύπανση, τις τελεουργίες καθαρισμού (ενεργοποίηση του μεταδοτικού συστήματος), την αποφυγή επαφών, τους πρόσθετους τύπους αφής, την πρόσθετη προσοχή στα όρια και τα κατώτατα όρια, τις παραβιάσεις κανόνα, τη χρήση ορισμένων αριθμών φωτεινών χρωμάτων, τις συμμετρικές σειρές και τα ακριβή σχέδια, τους πρόσθετους ήχους ή τη μουσική, τον πρόσθετο χορό και άλλες

μετακινήσεις, κ.λπ. Όλα αυτά προκαλούν ορισμένες ομάδες προτύπων, δημιουργούν ικανοποιητικά συναισθήματα, και είναι συνήθως σε συνδυασμό με θρησκευτικές έννοιες, καθώς και με την πολιτική, τον αθλητισμό, το κυνήγι και τη γεωργία, το γάμο, την ανατροφή των παιδιών, τη μουσική, την τέχνη, τη λαογραφία, τη λογοτεχνία κλπ.

Ο οργανισμός ανίχνευσης συστημάτων (π.χ., αρπακτικό και θήραμα ανίχνευση) είναι προκατειλημμένη για την υπερ-ανίχνευση-δηλαδή, δεν χρειάζεται να δείτε ένα λιοντάρι ή ένα πρόσωπο που πρέπει να ενεργοποιηθεί, αλλά μόνο ένα αποτύπωμα ή έναν ήχο του σωστού είδους. Με βάση πολύ λίγες πληροφορίες, τα συστήματα αυτά παράγουν στη συνέχεια τα συναισθήματα προσδοκίες σχετικά με τη φύση και τις προθέσεις των πρακτόρων». Στην περίπτωση των υπερφυσικών οργανισμών, τα διαισθητικά πρότυπα ψυχολογίας μας ενεργοποιούνται επίσης και γενικά παράγουν μια οντότητα που μοιάζει με πρόσωπο συν τα χαρακτηριστικά counterintuitive, αλλά τα ακριβή χαρακτηριστικά τους γενικά μένουν ασαφή.

Η επισύναψη μιας counterintuitive ετικέτας (π.χ., που αυξάνεται από τους νεκρούς) σε έναν πράκτορα (π.χ., Ο Ιησούς) ή άλλη οντολογική κατηγορία το καθιστά εύκολο να θυμηθεί και έναν καλό υποψήφιο για τη θρησκεία.

Όλες αυτές οι ενότητες κληρονομούνται αλλά φυσικά ένα μωρό δεν τις έχει αναπτύξει πλήρως και μόνο με το χρόνο και ένα «κανονικό» περιβάλλον θα προκύψουν.

Διάβασα αυτό λίγο πριν από την ανάγνωση Ken Wilber του «Sex, Οικολογία και Πνευματικότητα» και θα μπορούσε να δει σχεδόν σε κάθε σελίδα πόσο ξεπερασμένη και άδαιο είναι τα περισσότερα από τα έργα που Wilber συζητά. Ένα μεγάλο μέρος του βιβλίου του Wilbur και των εκατοντάδων που αναλύει για τη θρησκεία, την ψυχολογία και τη φιλοσοφία είναι πλέον αρχαϊκά. Ωστόσο, wilbur έχει γράψει πολλά βιβλία μεγάλου ενδιαφέροντος για την πνευματικότητα και είναι λυπηρό το γεγονός ότι Boyer δεν τον αναφέρεται καν - αλλά δεν αναφέρεται στα ναρκωτικά, Wittgenstein, διαλογισμό, γιόγκα, σατορί ή φώτιση στο ευετηρίό του!

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι το βραβείο Νόμπελ ειρήνης απονέμεται σε εκείνους που είναι καλύτεροι στο να μας ενθαρρύνουν να επεκτείνουμε τους συνασπισμούς για να εντάξει διάλλεσ ομάδες ή ακόμη και άλλες χώρες ή ολόκληρο τον κόσμο. Ή, θα μπορούσε κανείς να πει ότι παίρνουν το βραβείο για τις προσπάθειες για να απενεργοποιήσετε το «ανιχνευτή cheater» ή κοινωνικών προτύπων ανταλλαγής που απαιτούν ότι μόνο εκείνοι που ανταποδίδουν είναι included στην ομάδα κάποιου και να δοθεί πρόσβαση σε resources (το οποίο οι περισσότεροι από τους φτωχούς του κόσμου σαφώς δεν μπορεί να κάνει).

Δίνει μια σύντομη περίληψη μερικών από τα μόνος-παραπλανητικά συμπεράσματα που διαδραματίζουν έναν ρόλο στη θρησκεία όπως σε όλη τη ζωή--συναίνεση, ψεύτικη συναίνεση, επίδραση παραγωγής, παραισθήσεις μνήμης, ελαττώματα ελέγχου πηγής, προκατάληψη επιβεβαίωσης και γνωστική παραφωνία. Όπως και τα άλλα πρότυπα, αυτά έδωσαν πολύ καλά αποτελέσματα πριν από 100.000 χρόνια, αλλά με τη ζωή στη λωρίδα ταχείας κυκλοφορίας,, μπορούν τώρα να αποδειχθούν

θανατηφόρα για τα άτομα και για τον κόσμο. Οι συνασπιστική διαίσθηση και οι έννοιες της ουσίας οριοθετούνται ως κρίσιμα μέρη της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Οι άνθρωποι διαμορφώνουν αυτόματα τις ομάδες και παρουσιάζουν εχθρότητα στα πρόσωπα όχι στην ομάδα και την εξ ολοκλήρου αδικαιολόγητη φιλία σε εκείνοι στην ομάδα (coalitional διαισθήσεις), ακόμα και όταν αποτελείται από την ομάδα από τους συνολικούς ξένους. Αυτό αφορά κινητήρες λειτουργίας, όπως το κόστος/όφελος και ο υπολογισμός της αξιοπιστίας που αναφέρθηκε προηγουμένως. Τα αποστάγματα είναι οι έννοιες που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε τα συναισθήματά μας (διαισθήσεις) για συνασπισμούς και άλλες κοινωνικές κατηγορίες (π.χ. ιεραρχίες και κυριαρχία). Αν και αυτοί οι μηχανισμοί εξελίχθηκαν σε μικρές ομάδες, σήμερα αυτοί λειτουργούν συνήθως με ανθρώπους με τους οποίους δεν είμαστε στενά συνδεδεμένοι, έτσι συχνά δίνουν ψευδή αποτελέσματα. Τα στερεότυπα, ο ρατσισμός και τα συνοδευτικά του (δηλαδή, αυθαίρετες (ή όχι τόσο αυθαίρετες) καθορισμένες διακρίσεις) είναι πιθανώς τα αποτελέσματα της λειτουργίας των συμμαχικών διαίσθησης που είναι ενσωματωμένες στο μυαλό μας, παρά τα στερεότυπα που είναι μια ψυχολογική λειτουργία S2 και οι συνασπισμοί με τον αποκλεισμό, την κυριαρχία και την αντιπάθειά τους να είναι τα αποτελέσματα. Αυτές οι μηχανές μπορούν κάλλιστα να εξηγήσουν την «κοινωνική μαγεία» που διαμορφώνει και καθοδηγεί τις κοινωνίες.

Προτείνει ότι κάποιος θα μπορούσε να εξηγήσει τον φονταμενταλισμό ως φυσική αντίδραση στην κοινή παραβίαση της συμμαχικής σκέψης στις σύγχρονες κοινωνίες. Η ελευθερία να ενεργείς όπως επιλέγει κανείς και σε άμεση αντίθεση με τους άλλους στην ίδια κοινότητα δημιουργεί ισχυρά και συχνά βίαια συναισθήματα σε εκείνους που δεν έχουν την εκπαίδευση ή την εμπειρία για να αντιμετωπίσουν τη διαφορετικότητα και την αλλαγή. Συχνά θέλουν δημόσια και θεαματική τιμωρία για να κατευνάσουν τα συναισθήματά τους. Ο φονταμενταλισμός μπορεί να εξηγηθεί καλύτερα ως προσπάθειες διατήρησης των ιεραρχιών που βασίζονται σε συνασπισμούς, όταν αυτές απειλούνται από εύκολη αποστασία ή απροσεξία. Αυτά λειτουργούν σε όλους τους ανθρώπους όλη την ώρα, αλλά έρχονται στην επιφάνεια κυρίως όταν υπάρχει μια κατάσταση που δημιουργεί κάποια ειδική απειλή (δηλαδή, σύγχρονη ζωή). Φυσικά, course, όπως πάντα,, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η απόλυτη πηγή και η πληρωμή για κάθε συμπεριφορά είναι στα γονίδια.

Αν και λέει λίγα για 'αυτό, οι έννοιες της οντολογικής S1 κατηγορίες και counterintuitive ετικέτες που «κολλήσει» σε αυτά, επίσης, να πάει μακριά για να εξηγήσει τη μαγεία, το παραφυσικό, λαογραφία, μυθολογία, λαϊκή ιατρική, αστρολογία, θεολογία, θαυματουργοί, δαιμονική και αγγελική κατοχή, τις τέχνες, και στο παρελθόν ακόμη και μεγάλο μέρος της επιστήμης. Οι τελετουργίες λειτουργούν ως εμπνείες για σκέψη. Τα πρότυπα μετάδοσης μας είναι ισχυροί ενεργοποιητές της συμπεριφοράς και είναι φυσικό να περιληφθούν πολλές τελετουργίες καθαρισμού στη θρησκεία. Κάνουν επίσης χρήση των συστημάτων σχεδιασμού μας, τα οποία μπορούμε να δούμε σε ακραία μορφή σε ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή. Υπάρχει ενασχόληση με τα χρώματα, τα διαστήματα, τα όρια, τις μετακινήσεις και την επαφή. Τα κυριότερα gadgets ενσωματώνονται. Έχουμε μια ισχυρή ανάγκη να μιμηθούμε τους άλλους.

Οι τελετουργίες ενεργοποιούν τα απαραίτητα συστήματα κινδύνου. Οι θυσιαστικές προσφορές στους άορατους πράκτορες κάνουν χρήση των συστημάτων κοινωνικής ανταλλαγής μας. Οι συνασπτικές μας διαισθήσεις ικανοποιούνται από ομαδικές τελετές και γάμο. Η «αφελής κοινωνιολογία» του κοινού ανθρώπου επεκτείνεται σε πολλή φιλοσοφία, κοινωνιολογία, θεολογία, ανθρωπολογία, ψυχολογία, οικονομία, πολιτική και είναι το αποτέλεσμα των προσπαθειών μας να κατανοήσουμε τη συμπεριφορά μας, αλλά αυτό είναι το αποτέλεσμα της αυτόματης και ασυνείδητης διασκέδασης των προτύπων μας. Έτσι, μεγάλο μέρος του πολιτισμού φαίνεται μαγικό - εξ ου και ο όρος «κοινωνική μαγεία». Αναπόφευκτα, η αφελής κοινωνιολογία είναι αδύναμη, έτσι οι τελετουργίες και τα συστήματα πεποιθήσεων τονίζουν τα οφέλη της συνεργασίας και το κόστος της εξαπάτησης ή της αποστασίας. Οι τελετουργίες και gadgets τονώνουν τη μνήμη και να ικανοποιήσει το σύστημα μετάδοσης. Η συμμετοχή σηματοδοτεί τη συνεργασία και οι θεοί και τα πνεύματα είναι προαιρετικά. Έτσι, τα πρότυπα οδηγούν στη θρησκεία που οδηγεί σε δόγματα και όχι το αντίθετο.

Νομίζω ότι πηγαίνει σοβαρά παραστρατημένος όταν συζητάμε για την επιστήμη εναντίον της θρησκείας (p320). Λέει ότι είναι λάθος να μιλάμε για τη θρησκεία ως ένα πραγματικό αντικείμενο στον κόσμο (όποια και αν είναι αυτό), αλλά φυσικά η εξωτερική και εσωτερική (ψυχική) φαινόμενα μπορούν να μελετηθούν, καθώς και οποιαδήποτε άλλη, και δείχνει σε αυτό το βιβλίο ότι η θρησκεία είναι ένας κλάδος της γνωστικής ψυχολογίας. Λέει ότι δεν υπάρχει επιστήμη αυτή καθαυτή, και γνωρίζουμε ότι εννοεί ότι είναι πολύπλοκη, αλλά τότε δεν υπάρχει θρησκεία, νόμος, αθλητισμός, αγώνες αυτοκινήτων ή στιδήποτε άλλο, ως τέτοια. Αντιτίθεται στην «λαϊκή θεολογία» που λέει ότι η θρησκεία κάνει τον κόσμο πιο όμορφο ή ουσιαστικό ή ότι αντιμετωπίζει τις τελικές ερωτήσεις, αλλά όλη η θρησκεία αντιμετωπίζει τις υπέρτατες ερωτήσεις και προσπαθεί να κάνει τον κόσμο ουσιαστικό και λιγότερο άσχημο. Επιπλέον, αυτό που αποκαλώ «προηγμένη θρησκεία» - δηλαδή, ο τρόπος που ξεκινά στο μη μυαλά του Ιησού, βούδα, Osho κ.λπ.-- έχει μια εντελώς διαφορετική άποψη για τον κόσμο από την πρωτόγονη θρησκεία που συζητά σε αυτό το βιβλίο (π.χ., δείτε τα 200 βιβλία και DVD του Osho στο Oshoworld.com ή σε p2p κλπ. , ή να δείτε Wilber, Adi Da κ.λπ.). Και πάλι, στο p 327 νομίζει ότι δεν υπάρχει θρησκευτικό κέντρο στον εγκέφαλο και αν και αυτό είναι πιθανώς αλήθεια για την πρωτόγονη θρησκεία, φαίνεται πιο πιθανό ότι υπάρχουν κέντρα (δίκτυα συνδέσεων) για τις εμπειρίες του σατορί και διαφώτιση και ίσως για entheogens πάρα πολύ. Πιστεύει επίσης (p321) ότι η επιστήμη είναι λιγότερο φυσικό και πιο δύσκολο από τη θρησκεία, αλλά λόγω του τεράστιου αριθμού των επιστημόνων και τα γεγονότα ότι σχεδόν ο καθένας είναι σε θέση να απορροφήσει την επιστήμη στο σχολείο βαθμού, και ότι υπήρξαν πιθανώς λιγότερο από 1000 φωτισμένα άτομα σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, φαίνεται σαφές ότι η κατάσταση είναι ακριβώς το αντίθετο για την προηγμένη πνευματικότητα. Είναι πολύ λιγότερο δύσκολο να γίνεις βοτανολόγος ή χημικός από το να διαλύσεις το εγώ σου! Η φυσική επιλογή θα εξαλείψει σαφώς τα γονίδια της υψηλότερης συνείδησης,, αλλά ο λογικός λογισμός της επιστήμης είναι αρκετά συνεπής με τη συλλογή resources και την παραγωγή παιδιών. Φυσικά,, το πρόβλημα είναι ότι είναι και πάλι προσκολλημένος στην πρωτόγονη θρησκεία.

. Το συνοψίζει λέγοντας (σ. 135) ότι οι θρησκευτικές δραστηριότητες ενεργοποιούν συστήματα συμπερασματογμάτων που «διέπουν τα πιο έντονα συναισθήματά μας, διαμορφώνουν την αλληλεπίδρασή μας με άλλους ανθρώπους, μας δίνουν ηθική αίσθηση και οργανώνουν κοινωνικές ομάδες». Φυσικά,, αυτά δεν έχουν καμία σχέση με το σατόρι ή τη φώτιση! Σημειώνει ότι οι θρησκευτικές ιδέες είναι παρασιτικές από τη διαισθητική οντολογία μας (δηλαδή, είναι σχετικές). Μεταδίδονται με επιτυχία λόγω των νοητικών ικανοτήτων που έχει ήδη δημιουργήσει η εξέλιξη. Όπως και με άλλες συμπεριφορές, η θρησκεία είναι αποτέλεσμα της συνολικής συνάφειας, δηλαδή, το άθροισμα της λειτουργίας όλων των μηχανών συμπεραμάτων. Έτσι,, οι θρησκευτικές έννοιες και η συμπεριφορά είναι παρούσες όχι επειδή είναι απαραίτητες ή ακόμα και χρήσιμες, αλλά επειδή ενεργοποιούν εύκολα τα πρότυπά μας, είναι εύκολο να θυμηθούν και να μεταδώσουν,, και έτσι επιβιώνουν με την πάροδο του χρόνου. Δίνει μια τελική περιήληψη (p326) του "Η Πλήρης Ιστορία όλης της Θρησκείας (ποτέ)" ως εξής (φυσικά αφήνει έξω την προηγμένη θρησκεία (πνευματικότητα, μυστικισμός)). Μεταξύ των εκατομμυρίων των ανθρώπων που συζητήθηκαν ήταν μερικά που παραβίασαν τις διαισθήσεις μας και αυτό τους έκανε ευκολότερο να θυμηθούν και να μεταδώσουν. Εκείνοι που ήταν για τους πράκτορες ήταν ιδιαίτερα εμφανείς δεδομένου ότι ενεργοποίησαν τις πλούσιες περιοχές των πιθανών συμπεραίσεων όπως εκείνοι για τα αρπακτικά ζώα και τη διαισθητική ψυχολογία. Παράγοντες με αντιδιαισθητικές ιδιότητες, ειδικά την ικανότητα να κατανοούν και να επηρεάζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά ή τον κόσμο μεταδόθηκαν έντονα. Συνδέθηκαν με άλλα παράξενα και κάπως counterintuitive γεγονότα όπως ο θάνατος και τα συναισθήματα για τη συνεχή παρουσία των νεκρών. Με κάποιο τρόπο προκύπτουν τελετουργίες και συνδέονται με τους ισχυρούς υπερφυσικούς παράγοντες. Μερικά άτομα θα είναι πιο εξειδικευμένο στη διεξαγωγή τέτοιων τελετουργιών και την καθοδήγηση των αλληλεπιδράσεων με τα πνεύματα. Αναπόφευκτα θα δημιουργήσουν πιο αφηρημένες εκδόσεις και θα αρχίσουν να αποκτούν δύναμη και πλούτο. Ωστόσο, οι άνθρωποι θα συνεχίσουν να έχουν τα δικά τους συμπεράσματα σχετικά με τη θρησκεία.

Σημειώνει ότι η θρησκεία οφείλει πολλά στην πιθανώς πρόσφατη (στην ανθρωποειδή εξέλιξη) εμφάνιση της ικανότητας αποσύνδεσης και μου φαίνεται ότι θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει entheogenic εμπειρίες φαρμάκων, satori και διαφώτιση ως το απόλυτο στην αποσύνδεση - δεν παρελθόν, δεν μέλλον, και ούτε καν ένα παρόν - δεν υπάρχει εδώ, δεν υπάρχει, δεν μου, δεν σας και όλα είναι ένα πράγμα και απατηλή. Η άλλη βασική μετάβαση στην εξέλιξη θεωρείται ότι είναι η δυνατότητα να αποδεχθεί την παραβίαση των διαισθητικών προσδοκιών στο επίπεδο των οντολογικών τομέων (δηλαδή, οι τάξεις των πραγμάτων - φυτά, άνθρωποι, κινούμενα πράγματα κλπ.). Θεωρεί αυτές τις ικανότητες ως που οδηγούν στην εφεύρεση της θρησκείας (και φυσικά πολλά άλλα), αλλά είναι σαφές ότι ο Βούδας, ο Ιησούς και ο Όσοο πήγαν αρκετά παραπέρα. Απορρίπτει την ιδέα ότι οι θρησκευτικές σκέψεις έκαναν τα μυαλά πιο ευέλικτα και ανοιχτά (μάλλον έγιναν ευαίσθητα σε ορισμένες έννοιες που ενεργοποίησαν τα συμπεράσματα της υπηρεσίας, της θήρευσης, της ηθικής, της social ανταλλαγής, του θανάτου κ.λπ.), αλλά κάτι μας έκανε ευάλωτους και στα entheogens, satori και διαφωτισμού και αυτό είναι τόσο ευέλικτο και ανοιχτό όσο οι άνθρωποι

μπορούν να είναι και να παραμείνουν λογικοί. Έτσι, είναι σαφές ότι πολλά απομένουν να ανακαλυφθούν σχετικά με την πνευματικότητα και τη θρησκεία και η πρόοδος στην κατανόηση της συμπεριφοράς θα επιφέρει αυτό.

Ανασκόπηση του φύλο, Οικολογία, Πνευματικότητα (Sex, Ecology, Spirituality) από τον Ken Wilber 2o ed 851p (2001) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηγημένη

Είναι τόσο εκπληκτικό και τοποθέτηση ότι αυτό το τεράστιο, ορολογία-φορτωμένο (αυτό το βιβλίο χρειάζεται πραγματικά ένα γλωσσάριο!), σε μεγάλο βαθμό ακαδημαϊκό έργο έχει γίνει ένα best seller στον κόσμο των μορφωμένων. Κάποιος πρέπει να αφιερωθεί για να μάθει την ορολογία και στη συνέχεια άροτρο μέσα από 551 σελίδες κειμένου και 238 σελίδες των σημειώσεων. Meanwhile, μας λένε ξανά και ξανά ότι αυτό είναι μόνο ένα περίγραμμα του τι πρόκειται να έρθει!

Αν και επικρίνει σοβαρά τις υπερβολές των τριών κινήσεων, αυτό είναι μια αποδομητική και New Ηλικία Μυστικιστική και μεταμοντέρνα ερμηνεία της θρησκείας, της φιλοσοφίας και των επιστημών συμπεριφοράς από μια πολύ φιλελεύθερη, πνευματική άποψη-δηλαδή, χωρίς το χειρότερο της decon, pm και NAM ορολογία, λυσσασμένο ισονομία και αντι-επιστημονική αντι-διανοούμενο.

Αναλύει λεπτομερώς τις διάφορες παγκόσμιες απόψεις της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της κοινωνιολογίας και της θρησκείας, εκθέτοντας τις μοιραίες μειωτικές αδυναμίες τους με (κυρίως) φροντίδα και brilliance, αλλά οι περισσότερες από τις πηγές που αναλύει δεν έχουν σχεδόν καμία σημασία σήμερα. Χρησιμοποιούν ορολογία και έννοιες που ήταν ήδη ξεπερασμένες όταν ερευνούσε και έγραφε πριν από 20 χρόνια. Κάποιος πρέπει να slog μέσω ατελείωτες σελίδες της ορολογίας-φορτωμένο συζήτηση των Habermas, Kant, Emerson, Jung et.al. για να φτάσουμε στα μαργαριτάρια.

Παίρνετε μια καταπληκτική δειγματοληψία της κακής γραφής, σύγχυση και ξεπερασμένες ιδέες και παρωχημένες ορολογία.

Αν κάποιος έχει μια καλή τρέχουσα εκπαίδευση, είναι διπλά οδυνηρό να διαβάσετε αυτό το βιβλίο (και οι περισσότεροι γραπτώς για την ανθρώπινη συμπεριφορά). Επώδυνη επειδή είναι τόσο βασανισμένο και σύγχυση, και στη συνέχεια και πάλι όταν συνειδητοποιούν πόσο απλό είναι με τη σύγχρονη ψυχολογία και φιλοσοφία. Η ορολογία και οι ιδέες είναι φρικτά συγκεχυμένες και χρονολογημένες (αλλά λιγότερο στην ανάλυση Wilber απ'ό, τι στις πηγές του).

Αυτό το βιβλίο και οι περισσότερες από τις πηγές του είναι επίδοξους κείμενα ψυχολογίας, αν και οι περισσότεροι από τους συντάκτες δεν το συνειδητοποίησαν.

Πρόκειται για την ανθρώπινη συμπεριφορά και συλλογιστική-σχετικά με το γιατί σκεφτόμαστε και να ενεργούν με τον τρόπο που κάνουμε και πώς θα μπορούσαμε να αλλάξουμε στο μέλλον. Αλλά (όπως όλες αυτές οι συζητήσεις μέχρι πρόσφατα) καμία από τις εξηγήσεις δεν είναι πραγματικά εξηγήσεις, και έτσι δεν δίνουν καμία εικόνα για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Κανείς δεν συζητά τους νοητικούς μηχανισμούς που εμπλέκονται. Είναι σαν να περιγράφει πώς ένα αυτοκίνητο λειτουργεί βγυζητώντας το τιμόνι και μέταλλο και το χρώμα χωρίς καμία γνώση του κινητήρα, καυσίμων ή τρένο κίνησης. Στην πραγματικότητα, όπως και τα περισσότερα παλαιότερα «εξηγήσεις» της συμπεριφοράς, τα κείμενα παραθέτωδ εδώ και οι ενέργειες από Wilber είναι συχνά πιο ενδιαφέρουσα για το τι είδους πράγματα που δέχονται (και παραλείπουν!) Ως εξηγήσεις, και το είδος της συλλογιστικής they χρήση, από ό, τι για το πραγματικό περιεχόμενο.

Αν κάποιος είναι επάνω στη φιλοσοφία και τη γνωστική και εξελικτική ψυχολογία, τα περισσότερα από αυτά είναι αρχαϊκά. Όπως σχεδόν όλοι (μελετητές και δημόσια όσο-ε. ζ., δείτε την αναθεώρησή μου της ελευθερίας Dennett εξελίσσεται και άλλα βιβλία), δεν καταλαβαίνει ότι τα βασικά της θρησκείας και της ηθικής - στην πραγματικότητα όλες οι ανθρώπινες συμπεριφορές, είναι προγραμματισμένα στα γονιδιά μας. Μια επανάσταση στην κατανόηση τους εαυτούς μας λάμβανε χώρα ενώ έγραφε πολλά βιβλία του και τον προσπέρασε.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνται το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

«Οτιδήποτε μπορεί να ειπωθεί μπορεί να ειπωθεί με σαφήνεια» Ludwig Wittgenstein

«Αυτός αθεν και η Γη είναι απάνθρωπη - βλέπουν τις μυριάδες πλάσματα ως ψάθινα σκυλιά» Tao Te Ching

Είναι τόσο εκπληκτικό και τοποθέτηση ότι αυτό το τεράστιο, ορολογία-φορτωμένο (αυτό το βιβλίο χρειάζεται πραγματικά ένα γλωσσάριο!), σε μεγάλο βαθμό ακαδημαϊκό έργο έχει γίνει ένα best seller στον κόσμο των μορφωμένων. Κάποιος πρέπει να αφιερωθεί για να μάθει την ορολογία και στη συνέχεια άροτρο μέσα από 551 σελίδες κειμένου και 238 σελίδες των σημειώσεων. Εν τω μεταξύ, μας λένε επανειλημμένως ότι αυτό είναι απλώς ένα περίγραμμα του τι πρόκειται να έρθει!

Αυτό το βιβλίο και οι περισσότερες από τις πηγές του είναι επίδοξους κείμενα

ψυχολογίας, αν και οι περισσότεροι από τους συντάκτες δεν το συνειδητοποίησαν. Πρόκειται για την ανθρώπινη συμπεριφορά και συλλογιστική-σχετικά με το γιατί σκεφτόμαστε και να ενεργούν με τον τρόπο που κάνουμε και πώς θα μπορούσαμε να αλλάξουμε στο μέλλον. Αλλά (όπως όλες αυτές οι συζητήσεις μέχρι πρόσφατα) καμία από τις εξηγήσεις δεν είναι πραγματικά εξηγήσεις και έτσι δεν έδωσαν καμία εικόνα για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Κανείς δεν συζητά τους νοητικούς μηχανισμούς που εμπλέκονται. Είναι σαν να περιγράφει πώς λειτουργεί ένα αυτοκίνητο συζητώντας το τιμόνι και το μέταλλο και το χρώμα και τους τροχούς χωρίς καμία γνώση του κινητήρα ή του συστήματος κίνησης. Στην πραγματικότητα, όπως και τα περισσότερα παλαιότερα «εξηγήσεις» της συμπεριφοράς, τα κείμενα που αναφέρονται εδώ και τα σχόλια από Wilber είναι συχνά πιο ενδιαφέρουσα για το τι είδους πράγματα που δέχονται (και παραλείπουν!) Ως επεξηγηματικούς, και το είδος της συλλογιστικής που χρησιμοποιούν, από ό, τι για το πραγματικό περιεχόμενο.

Όπως με όλη τη συλλογιστική και εξηγώντας κάποιος θέλει τώρα να ξέρει ποια από τις μηχανές συμπερασματικών εγκεφάλων ενεργοποιούνται για να παραγάγουν τα αποτελέσματα και πόσο γρήγορα σκεπτόμενο αυτοματοποιημένο προγλωσσικό σύστημα 1 (S1) και αργό διαφωτιστικό γλωσσικό σύστημα σκέψης 2 (S2) περιλαμβάνεται και ποια είναι η λογική δομή του ορθολογισμού που εξηγεί (ή μάλλον περιγράφει ως Wittgenstein επέμεινε) συμπεριφορά. Είναι τα φίλτρα συνάφειας (οι αντανακλαστικές διεργασίες) του S1 που καθορίζουν τι είδους πράγματα που μπορούν να εισυρθούν ως κατάλληλα δεδομένα για κάθε κινητήρα και την αυτόματη και ασυνείδητη λειτουργία και αλληλεπίδρασή τους που καθορίζει τι θα περάσει ο εγκέφαλός μας στο S2 για υψηλότερη έκφραση τάξης στη γλώσσα.

Γνωστική και εξελικτική ψυχολογία εξακολουθούν να μην έχουν εξελιχθεί αρκετά για να παρέχουν πλήρεις εξηγήσεις (περιγραφές), αλλά μια ενδιαφέρουσα αρχή έχει γίνει. «Θρησκεία Boyer Επεξήγηση» είναι ένα καλό μέρος για να δούμε τι μια σύγχρονη επιστημονική εξήγηση της ανθρώπινης συμπεριφοράς μοιάζει από το 2002 (αν και χάνει εντελώς φώτιση!). Pinker του «Πώς λειτουργεί το μυαλό» είναι μια καλή γενική έρευνα και του «The Blank Slate» (βλ. σχόλια μου) μακράν η καλύτερη συζήτηση του θέματος κληρονομικότητα-περιβάλλον στην ανθρώπινη συμπεριφορά. Δεν «εξηγούν» όλες τις πληροφορίες ή τη σκέψη, αλλά συνοψίζουν αυτό που είναι γνωστό. Δείτε αρκετά από τα πρόσφατα κείμενα (i. ε., 2004 και μετά) με εξελικτική ψυχολογία στον τίτλο (πάνω απ' όλα "Το Εγχειρίδιο της Εξελικτικής Ψυχολογίας" 2^{ed} από Buss) ή το διαδίκτυο για περισσότερες πληροφορίες.

Αναγνωρίζουμε τώρα ότι οι βάσεις για την τέχνη, τη μουσική, τα μαθηματικά, τη φιλοσοφία, την ψυχολογία, την κοινωνιολογία, τη γλώσσα και τη θρησκεία βρίσκονται στην αυτόματη λειτουργία των προτύπων ή των μηχανών συμπεράσματος S1. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο μπορούμε να αναμένουμε ομοιότητες και παζλ και ασυνέπειες ή ελλειψεις και συχνά, αδιέξοδα, καθώς χωρίς προσεκτική διερεύνηση από πειράματα ή φιλοσοφική (γλωσσική) ανάλυση είναι αόρατο για εμάς («Η Φαινομενολογική Ψευδαίσθηση» του Searle). Ο εγκέφαλος δεν έχει καμία γενική νοημοσύνη, αλλά πολλές εξειδικευμένες ενότητες, καθένα από τα οποία λειτουργεί σε ορισμένες πτυχές κάποιου προβλήματος και τα αποτελέσματα στη συνέχεια

προστίθενται, με αποτέλεσμα τα συναισθήματα που οδηγούν σε συμπεριφορά. Wilber, όπως όλοι, μπορεί μόνο να δημιουργήσει ή να αναγνωρίσει εξηγήσεις που είναι συνεπείς με τις λειτουργίες των κινητήρων του συμπεράσματος, οι οποίες εξελίχθηκαν για την αντιμετώπιση τέτοιων πραγμάτων όπως η συσσώρευση πόρων, συνασπίσεις σε μικρές ομάδες, κοινωνικές ανταλλαγές και την αξιολόγηση των προθέσεων των άλλων προσώπων. Είναι εκπληκτικό ότι μπορούν να παράγουν φιλοσοφία και την επιστήμη, και δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι αναφέρονται για το πώς συνεργάζονται για την παραγωγή συνείδησης ή την επιλογή ή την πνευματικότητα είναι πολύ μακριά. reach.

Wilber είναι βιβλιοφάγος και έχει περάσει δεκαετίες αναλύοντας κλασικά και σύγχρονα κείμενα. Είναι εξαιρετικά φωτεινό, είχε σαφώς το δικό του ξύπνημα, και γνωρίζει επίσης τις λεπτομέρειες της ανατολικής θρησκείας, καθώς και ο καθένας. Αμφιβάλλω αν υπάρχουν κάτι παραπάνω από μια χούφτα στον κόσμο που θα μπορούσε να γράψει αυτό το βιβλίο. Ωστόσο, αυτή είναι μια κλασική περίπτωση να είναι πάρα πολύ έξυπνος για το δικό σας καλό και γοητεία του με την πνευματική ιστορία και την ικανότητά του να διαβάσει, να αναλύσει και να γράψει για εκατοντάδες δύσκολα βιβλία τον έχει κολλήσει στο νεκρό παρελθόν. this is a classic case of

Αν και επικρίνει σοβαρά τις υπερβολές των τριών κινήσεων, αυτό είναι μια αποδομητική και New Ηλικία Μυστικιστική και μεταμοντέρνα ερμηνεία της θρησκείας, φιλοσοφία και τις επιστήμες της συμπεριφοράς από μια πολύ φιλελεύθερη, πνευματική άποψη-δηλαδή, χωρίς το χειρότερο της decon, pm και NAM ορολογία, αντι-επιστημονική αντι-διανοούμενος, και ηκαταπιεστική λυσσασμένος Νεομαρξιστής Τρίτος Κόσμος Υπεροχή Εγαλιθαριγένεια που καταστρέφει την Αμερική και τον κόσμο με την παράδοση εξουσία στη χαμηλή τάξη όχλος στη Δύση και στους τζιχαντιστές και τους επτά κοινωνιοπαθείς που διοικούν την Κίνα.

Boyer επισημαίνει (p20), όταν ο φόβος και η φτώχεια δίνουν τη θέση τους στην ασφάλεια και τον πλούτο, τα αποτελέσματα των κινητήρων συμπεράσμα αλλαγή και θα βρείτε τη θρησκεία αλλάζει από τελετουργίες κατευνασμού για τους ισχυρούς θεούς σε ένα εχθρικό σύμπαν για την αυτοενδυνάμωση και τον έλεγχο σε μια καλοπροαίρετη ένα (δηλαδή, Νέα Εποχή Μυστικισμός κλπ.).

Αναλύει λεπτομερώς τις διάφορες παγκόσμιες απόψεις της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της κοινωνιολογίας και της θρησκείας, εκθέτοντας τις μοιραίες μειωτικές αδυναμίες τους με (κυρίως) φροντίδα και λαμπρότητα, αλλά οι περισσότερες από τις πηγές που αναλύει είναι αμφισβητήσιμης σημασίας σήμερα. Χρησιμοποιούν ορολογία και έννοιες που ήταν ήδη ξεπερασμένες όταν ερευνούσε και έγραφε πριν από 20 χρόνια. Κάποιος πρέπει να slog μέσω ατελείωτες σελίδες της ορολογίας-φορτωμένο συζήτηση των Habermas, Kant, Emerson, Jung et.al. για να φτάσουμε στα μαργαριτάρια. Βυθίζεται στον Φρόιντ και την ψυχαναλυτική ερμηνεία των ονείρων (π.χ., p92), αν και οι περισσότεροι θεωρούν πλέον αυτά ως απλώς γραφικά αντικείμενα της πνευματικής ιστορίας.

Αν κάποιος είναι ενημερωμένος για τη φιλοσοφία και τη γνωστική και εξελικτική ψυχολογία, το μεγαλύτερο μέρος αυτού είναι αρχαϊκό. Όπως σχεδόν όλοι (μελετητές και δημόσια όσο - π.χ., δείτε την αναθεώρησή μου της ελευθερίας Dennett εξελίσσεται και άλλα βιβλία), δεν καταλαβαίνει ότι τα βασικά της θρησκείας και της ηθικής - στην πραγματικότητα όλες οι ανθρώπινες συμπεριφορές, είναι προγραμματισμένα στα γονίδια μας. Μια επανάσταση στην κατανόηση τους εαυτούς μας λάμβανε χώρα, ενώ έγραφε πολλά βιβλία τους και αυτό πέρασε σε μεγάλο βαθμό από αυτόν, αν και δεν έχω διαβάσει τα τελευταία έργα του.

Αν κάποιος έχει μια καλή τρέχουσα εκπαίδευση, είναι διπλά οδυνηρό να διαβάσετε αυτό το βιβλίο (και οι περισσότεροι γραπτώς για την ανθρώπινη συμπεριφορά). Επώδυνη γιατί είναι τόσο βασανισμένο και σύγχυση και στη συνέχεια και πάλι, όταν συνειδητοποιήσει πόσο απλό είναι με τη σύγχρονη ψυχολογία και φιλοσοφία. Η ορολογία και οι ιδέες είναι φρικτά συγκεχυμένες και χρονολογημένες (αλλά λιγότερο στην ανάλυση Wilber απ'ό, τι στις πηγές του). Τώρα σκεφτόμαστε από την άποψη των γνωστικών προτύπων που εξελίχθηκαν περίπου 100.000 χρόνια πριν (στις περισσότερες περιπτώσεις αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια νωρίτερα στην αρχική τους μορφή). Λειτουργούν αυτόματα, δεν είναι προσβάσιμα στη συνείδηση και υπάρχουν άφθονες αποδείξεις ότι περιορίζουν σοβαρά τις επιλογές συμπεριφοράς για τα άτομα και για την κοινωνία. Ο νέος πρόλογος του σημειώνει μια τέτοια μελέτη, αλλά το βιβλίο χρειάζεται μια συνολική ξαναγράψιμο.

Υπάρχει μια τεράστια αντίσταση σε μας για την αποδοχή τους εαυτούς μας ως μέρος της φύσης, και ιδίως, κάθε γονίδιο με βάση εξηγήσεις της συμπεριφοράς, παρά το γεγονός ότι όλη η συμπεριφορά μας, όπως και όλες οι φυσιολογία μας, είναι στις ρίζες του γονιδίου με βάση. Όπως όλες οι σκέψεις μας, αυτά τα συναισθήματα οφείλονται στη λειτουργία των γνωστικών προτύπων, έτσι ίσως είναι η σύγκρουση μεταξύ των βιολογικών εξηγήσεων και των αυτόματων διαισθητικών συστημάτων ψυχολογίας ή κοινωνικού μυαλού μας που είναι αρμόδια (η προφανής των γλωσσικών συμβάσεων και του πολιτισμού μας και η αδιαφάνεια των αυτοματισμού μας που Searle έχει καλέσει «η φαινομενολογική παραίσθηση»). Αυτά τα γενετικά συστήματα έχουν λειτουργήσει για εκατοντάδες χιλιάδες ή εκατομμύρια χρόνια και τα νέα δεδομένα από την επιστήμη μας λέει τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων τους (τα συναισθήματά μας για το τι πρέπει να κάνουμε) είναι συχνά λάθος στο πολύπλοκο σύγχρονο κόσμο μας. Υπάρχει ένα τεράστιο ερευνητικό πρόγραμμα στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική συμπεριφορά από αυτή τη νέα άποψη.

Κάποια ορολογία που θα χρειαστείτε είναι σε pg X του νέου πρόλογο, όπου μπορείτε να διαπιστώσετε ότι η συνεχώς χρησιμοποιούμενη όραμα-λογική είναι μετατυπική γνωστική λειτουργία ή δίκτυο-λογική ή αναπόσπαστο-aperspectival (όλες οι απόψεις είναι ίσες και πρέπει να εξεταστούν). Αναφέρει επίσης το μεταμοντέρνο μανιφέστο εδώ: όλες οι απόψεις ίσες, εξαρτώμενες από απεριόριστα πλαίσια και απλώς ερμηνείες. Όπως σημειώνει με μεγάλη λεπτομέρεια, αυτό βάζει ένα στην ολισθηρή κλίση που οδηγεί σε πολύ παράλογο και ασυνάρτητο αλαζονικό και υπάρχουν πολύ βασικές αδυναμίες σε αυτό. Παρ'όλα αυτά, ανέλαβε ουσιαστικά τα αμερικανικά και ευρωπαϊκά πανεπιστήμια για αρκετές δεκαετίες και απέχει πολύ από το να είναι

νεκρός,έχοντας μετατραπεί σε νεομαρξιστικού Τρίτου Κόσμου Υπεροχή Egalitarianism. Θα χρειαστείτε επίσης τον ορισμό του έρωτα από p528.

Παίρνετε μια καταπληκτική δειγματοληψία της κακής γραφής, σύγχυση και ξεπερασμένες ιδέες και παρωχημένες ορολογια. Στο p52 υπάρχει ένα απόσπασμα από Jakobson που μπορεί να αντικατασταθεί από «τις μηχανές συμπεράσματος για την ψυχολογία και τη γλώσσα αναπτύσσεται καθώς ωριμάζουμε» και οι παράγραφοι από Jantsch (p58) που λένε ότι η εξέλιξη είναι εξέλιξη και τα κύτταρα είναι κύτταρα και (p71) οι αλλαγές περιβάλλοντος καθώς οι οργανισμοί εξελίσσονται. Υπάρχει ένα απόσπασμα από Foucault να ανοίξει το βιβλίο δύο (p327), η οποία, μεταφράζεται από αποδομείται, λέει «η γνώση βοηθά να κατανοήσουμε τον κόσμο».

Υπάρχει ένα μακρύ απόσπασμα (p60-61) από Rupert Sheldrake η οποία, όταν είναι κατανοητή σε όλα, λέει πράγματα που μεταφράζουν ως «πρωτεύεινες είναι πρωτεύεινες» και «κύτταρα είναι κύτταρα». Υπάρχουν πολυάριθμες γλωσσικές καταστροφές από Habermas (π.χ., εάν έχετε το χρόνο να σπαταλήσετε, προσπαθήστε έξω τα αποσπάσματα σε p77 ή 150), αλλά, μερικοί είναι πραγματικά translatable, όπως εκείνοι σε p153-4, τα οποία λένε ότι οι άνθρωποι έχουν τα ήθη, έτσι η κοινωνία έχει τους νόμους και τη γλώσσα εξελίχθηκε έτσι η κοινωνία εξελίχθηκε. Και πολλά από αυτά από Wilber ο ίδιος, όπως και στο p109, όπου ξοδεύει το μεγαλύτερο μέρος της σελίδας για να πω οι περισσότερες μεταλλάξεις και ανασυνδυασμούς αποτυγχάνουν και οι επιζήσαντες είναι συμβατά με environs τους. Παρά τη γνωριμία του με το έργο του Searle, είναι συχνά confused για τη συνείδηση. Λέει (p117-8) ότι μπορούμε να θεωρήσουμε ό,τι θέλουμε ως συνειδητή, αλλά σαφώς, μόλις αφήσουμε τη σφαίρα των ζώων που έχουν τα μάτια και τον εγκέφαλο και τα πόδια γύρω, γίνεται ένα αστείο. Ομοίως,, είναι σε πολύ λεπτό πάγο όταν συζητά με το εσωτερικό μας και την ανάγκη να ερμηνεύσει το μυαλό των άλλων. Αυτό είναι πολύ μακριά από το σήμα, αν κάποιος ξέρει κάποια Searle, Wittgenstein και γνωστική ψυχολογία (βλ. άλλα γραπτά μου). Likewise με τις «εξηγήσεις» του Λύκου για p742 που είναι λάθος για τους ίδιους λόγους που «εξηγήσεις» της συνείδησης είναι λάθος. Πρέπει να είναι αλήθεια ότι το μυαλό και το πνεύμα βασίζονται στη φυσική (τουλάχιστον δεν υπάρχει κατανοητή εναλλακτική λύση), αλλά δεν ξέρουμε πώς να αντιληφθούμε αυτό ή ακόμα και πώς να αναγνωρίσουμε μια τέτοια έννοια (δηλαδή, τα γλωσσικά παιχνίδια ή οι όροι ικανοποίησης είναι ασαφείς). Πολλοί υποψιάζονται ότι ποτέ δεν θα καταλάβουμε αυτό, αλλά μάλλον του ακριβώς ένα θέμα της αποδοχής πώς τα πράγματα είναι και ομοίως με τις βασικές αρχές του σύμπαντος (π.χ., δείτε την αναθεώρησή μου του «Υπερδιαστήματος» Kaku και Dennett).

Οι σημειώσεις του (p129) ότι οι πολιτιστικές μελέτες έχουν σημειώσει μικρή πρόοδο, αλλά ούτε ο ίδιος ούτε οι πηγές του κατανοούν ότι δεν είχαν κανένα πλαίσιο για να το πράξουν και συνήθως επειδή αγκάλιασαν την αποστειρωμένη ιδέα της κενής πλάκας. Θέλουν να είναι πραγματικά, ακόμη και επιστημονικά, αλλά συνεχώς παρεκθανίστε στη φαντασία. Οριοθετεί την ενσωμάτωση της τέχνης, της επιστήμης και της ηθικής ως το μεγάλο έργο του μεταμοντερνισμού και ο ίδιος και άλλοι κάνουν τεράστιες προσπάθειες για να κάνουν συνδέσεις και να τα οργανώσουν όλα σε ένα συνεκτικό σχέδιο σκέψης και διαβίωσης. Ωστόσο, δεν βλέπω καμία πραγματικά

χρήσιμη έννοια με την οποία αυτό είναι δυνατό. Η ζωή δεν είναι παιχνίδι σκακιού. Ακόμη και στον περιορισμένο τομέα της τέχνης ή της ηθικής δεν είναι καθόλου σαφές ότι υπάρχει τίποτα άλλο εκτός από το ότι αυτά είναι μέρη της ανθρώπινης εμπειρίας που τους συνθέτει, δηλαδή, τα γονίδια κάνουν τους εγκεφάλους και τους ασυνείδητους αυτόματους κανόνες συστήματος 1. Κάποιος μπορεί να βάλει πίνακες ζωγραφικής και γλυπτικής και ένδυσης και κτίρια και να κολλήσει στοιχεία σε ένα βιβλίο τέχνης, αλλά είναι αυτό πραγματικά να μας πάρει οπουδήποτε; Παρακαλώ δείτε την αναθεώρησή μου για λεπτομέρειες σχετικά με το πώς να περιγράψει τη συμπεριφορά χρησιμοποιώντας τα σύγχρονα δύο συστήματα σκέψης και μια λογική δομή για τον ορθολογισμό. Boyer (βλέπε αναθεώρηση μου) δείχνει λεπτομερώς πώς η θρησκεία οφείλεται σε ένα σύμπλεγμα των συστημάτων του εγκεφάλου που εξυπηρετούν πολλές διαφορετικές λειτουργίες που εξελίχθηκε πολύ πριν υπήρχε κάτι σαν θρησκεία.

Ο εγκέφαλος έχει πολλά πρότυπα που λαμβάνουν δεδομένα, να το οργανώσετε και να το συσχετίσετε σε πραγματικό χρόνο μετά δεδομένα ο ther, αλλά το καθένα εξυπηρετεί ένα συγκεκριμένο σκοπό και αυτά τα purposes δεν είναι ΤΕΧΝΗ, ΗΘΙΚΗ, ΘΡΗΣΚΕΙΑ, και SCIENCE.

Γνωστική ψυχολογία δείχνει ότι έχουμε πολλές ενότητες που εργάζονται ταυτόχρονα για την παραγωγή οποιασδήποτε συμπεριφοράς και ότι έχουμε σχέση με τους ανθρώπους με πολλούς τρόπους για πολλούς λόγους. Μια βασική λειτουργία είναι η διαίσθησή του συνασπισμού. Αυτό μας δίνει συναισθήματα που καθοδηγούν την είσοδό μας σε ομάδες και τις αλληλεπιδράσεις μας με άλλες ομάδες. Εμείς αυτόματα και αμέσως υπερεκτιμούμε τις ιδιότητες εκείνων στην ομάδα μας, ακόμη και αν αποτελείται από τυχαία επιλεγμένους εντελώς αγνώστους που συναντήσαμε πέντε λεπτά πριν. Ομοίως, υποτιμούμε αμέσως τις καλές ιδιότητες εκείνων σε άλλες ομάδες, και πάντα ευνοούμε σε μεγάλο βαθμό εκείνους που συνδέονται στενά γενετικά (επιλογή συγγενών ή χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο που είναι άλλα ονόματα για τη φυσική επιλογή).

Αυτό και many άλλο οδηγό αυτοματισμούς και συνήθως κανόνα ατομική συμπεριφορά, ομάδες, έθνη και τον κόσμο, αλλά σχεδόν κανείς δεν είχε μια πραγματική κατανόηση αυτού μέχρι πολύ πρόσφατα. Έτσι, δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι σχεδόν όλες οι πηγές του από τον Πλάτωνα έως τον Καντ μέχρι τους Χάμπερμας περιφέρονται στο σκοτάδι και ότι ο Γουίλμπερ τρέχει μανιωδώς από το ένα στο άλλο με ένα φακό προσπαθώντας να τους βοηθήσει να βρουν το δρόμο τους έξω από το δάσος.

Σημειώνει (p199) ότι το μόνο σοβαρό παγκόσμιο κοινωνικό κίνημα μέχρι σήμερα ήταν ο μαρξισμός, αλλά πιστεύει μοιραίο ελάττωμα του ήταν μειωτισμό. Φαίνεται πολύ πιο πειστικό να σημειωθεί ότι, όπως σχεδόν το σύνολο της σύγχρονης κοινωνίας (και οι περισσότερες από τις πηγές του και σε σημαντικό βαθμό αυτό το βιβλίο), αρνήθηκε (ή αγνόησε ή απέτυχε να κατανοήσει) την ανθρώπινη φύση και τη βασική βιολογία. Κανείς δεν φαίνεται να παρατηρεί ότι οι περισσότεροι κοινωνικοί θεσμοί και ιδανικά, (συμπεριλαμβανομένης της ισότητας και της δημοκρατίας) έχουν το ίδιο ελάττωμα.

Η συζήτηση για την ανθρώπινη φύση, το περιβάλλον και το μέλλον είναι ατελείωτη, αλλά η πραγματικότητα είναι ένα οξύ που θα φάει μέσα από κάθε φαντασία. Για να παραφράσω λίνκολν, μπορείτε να ξεγελάσουν μερικούς από τους ανθρώπους όλη την ώρα και όλους τους ανθρώπους μερικές φορές, αλλά δεν μπορείτε να ξεγελάσει τη φύση μητέρα οποτεδήποτε. Ο όχλος είναι προγραμματισμένος να συσσωρεύει πόρους και να αναπαράγει τα γονίδια του, και αυτό σημαίνει την κατάρρευση του πολιτισμού. Ο νεομαρξισμός, η διαφορετικότητα, η δημοκρατία, το Ισλάμ, ο ινδουισμός, ο βουδισμός, ο Χριστιανισμός, η κοινωνική δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι τα μέσα για το σκοπό αυτό και τίποτα δεν μπορεί να αντισταθεί.

Περιγράφει λεπτομερώς την πνευματική ιστορία (φιλοσοφία, ψυχολογία, θρησκεία, οικολογία, φεμινισμό, κοινωνιολογία, κλπ) και δείχνει πού σχεδόν όλοι πήγαν πολύ μακριά προς την κατεύθυνση της Ανάβασης (μόνο στο πνεύμα ή τη θρησκευτική ζωή) ή Κάθοδος (στην επιστήμη, τον υλισμό, τον μειωτισμό ή την Πεδινή). Προσπαθεί να δείξει πώς να θεραπεύσει τα ρήγματα συνδυάζοντας την αίσθηση και την ψυχή (πνευματική και υλική ζωή, επιστήμη και θρησκεία, εσωτερική και εξωτερική, ατομική και κοινωνική). Όλα σχετίζονται με οτιδήποτε άλλο (holons σε ολογράμματα - δηλαδή, τα πράγματα σε ένθετες ιεραρχίες-βλέπε p26,135 για τον ορισμό του).

Η Εποχή του Διαφωτισμού αρνήθηκε το πνεύμα, το άτομο και την εσωτερικήζωή, αλλά ανέπτυξε την τέχνη, τα ήθη και την επιστήμη και οδήγησε στη δημοκρατία, το φεμινισμό, την ισότητα και την οικολογία. Αυτός ο μειωτισμός συμπίεσε τη διάνοια και το πνεύμα στην Επίπεδη Γη της επιστήμης, του ορθολογισμού και του υλισμού. Βλέπει την απώλεια της πνευματικής άποψης με την Εποχή του Διαφωτισμού ως τον κύριο παράγοντα που είναισημαντικός για την αδιαθεσία των σύγχρονων times, αλλά «αληθινή πνευματικότητα» ή «προηγμένη θρησκεία»--οι όροι μου--(i. ε., η αναζήτηση της διαφώτισης), σε αντίθεση με την «πρωτόγονη θρησκεία» (οτιδήποτε άλλο-βλέπε Boyer) ήταν ατρόπους σπάνια. Είναι προηγμένη θρησκεία που βλέπει ως πανάκεια, αλλά είναι πρωτόγονη θρησκεία ότι οι μάζες understand, και έχει επίσης μόνο υλιστική στόχους (χρήματα, δύναμη και όλα τα άλλα που χρησιμεύουν για την αναπαραγωγή γονιδίων).

Καταλαβαίνει ότι ο Ιησούς ήταν μυστικιστής με την ίδια έννοια με τον Βούδα και πολλούς άλλους, μιαΝΔ ότι αυτό που επρόκειτο να γίνει η καθολική εκκλησία σε μεγάλο βαθμό destroyed μυστικιστικές πτυχές του και την προσωπική αναζήτηση για τη φώτιση- π.χ., Γνωστικισμός, υπέρ της πρωτόγονης θρησκείας, ιερείς, δέκατα και μια δομή seemingly διαμορφώθηκε στο ρωμαϊκό στρατό (p363). Αλλά, για την παλαιοχριστιανική εκκλησία, όπως και για τις περισσότερες θρησκείες, τα γνωστικά πρότυπα ήταν υπηρέτες των γονιδίων και η φώτιση δεν ήταν στο μενού. Ο Ιησούς δεν ήταν Χριστιανός, δεν είχε Βίβλο, και δεν πίστευε σε έναν Θεό περισσότερο από ό, τι έκανε ο Βούδας. Έχουμε τον Χριστιανισμό χωρίς την πραγματική νοημοσύνη του Ιησού και αυτό, όπως εξηγεί λεπτομερώς, είναι μια αιτία της παρατεταμένης παραμονής της Δύσης στην Πεδινή Χώρα. Δεν είμαι χριστιανός ούτε καν θεϊστής, αλλά είναι ένα από τα πιο θλιβερά πράγματα στην ιστορία ότι ο φωτισμένος δάσκαλος που επρόκειτο να χρησιμεύσει ως το μοντέλο της πνευματικότητας για τη Δύση είχε το όραμά του για την προσωπική φώτιση καταστράφηκε και

διαστρεβλώνεται από τους οπαδούς του (αλλά φυσικά δεν είναι πραγματικά οπαδοί του). Δείτε τα gnostics και τα χειρόγραφα Nag Hammadi και προ πάντων οι ομιλίες Osho στο Ευαγγέλιο του Θωμά από αυτούς.

Όπως όλοι μέχρι πρόσφατα, οι πολλοί συγγραφείς που συζητά έλειπε καμία πραγματική εξήγηση για την ανθρώπινη συμπεριφορά. Σπάνια τους πέρασε από το μυαλό να ρωτήσουν γιατί έχουμε τέτοιες ιδέες και συμπεριφορά και τους λίγους που δεν είχαν συνεκτική λύση.

Αν και έχει διαβάσει μερικά από υπέροχη φιλοσοφία John Searle, και έχει περάσει αναφορές στην έρευνα στη γνωστική ψυχολογία, είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι θα μπορούσε να κάνει 20 χρόνια έρευνας στη φιλοσοφία χωρίς μελέτη Wittgenstein, θρησκεία χωρίς ανάγνωση Osho και βλέποντας τα βίντεο του, και την ψυχολογία χωρίς Λεωφορεία, Tooby, Cosmides et al. Μεγάλο μέρος της γνωστικής και εξελικτικής ψυχολογίας δημοσιεύθηκε μόνο σε περιοδικά κατά τη στιγμή που έγραφε και Wilber δεν έχει σχεδόν καμία αναφορά σε περιοδικά. Αλλά wittgenstein είναι ο πιο διάσημος φιλόσοφος της σύγχρονης εποχής,, και Osho το πιο διάσημο πνευματικό δάσκαλο. Είναι remarkable ότι αν και ξοδεύει πολύ χρόνο στα βιβλία του συζητώντας τις πνευματικές πτυχές της θεραπείας (Freud, Beck, Maslow κ.λπ.) και καταλαβαίνει σαφώς ότι η πνευματική πορεία είναι η απόλυτη θεραπεία, αγνοεί εντελώς Osho, ο οποίος είχε την πιο προηγμένη θεραπευτική κοινότητα στην ιστορία λειτουργεί σε όλο τον κόσμο για τα τελευταία 30 χρόνια. Ο Όσοο δεν έγραψε ποτέ ένα παχύ βιβλίο που περιέχει μια θεωρία της ανθρώπινης συμπεριφοράς, αν και τα 200 βιβλία του και πολλά βίντεο,σόλα δωρεάν online, το εξηγούν τόσο όμορφα και καθαρά όσο έχει γίνει ποτέ.

Αν και προσπαθεί σκληρά για να θεραπεύσει τον κόσμο, Wilber ξοδεύει πάρα πολύ χρόνο στην ευάερη σφαίρα της πνευματικής συζήτησης. Ως μεταμοντερνιστής, και ανωτικός μυστικιστής νέας εποχής, θέλει να ενώσει την τέχνη, την ηθική και την επιστήμη, αλλά η επιστήμη παίρνει το κοντό άχυρο. Όπως και σε μερικά από τα άλλα βιβλία του (π.χ., Μια σύντομη ιστορία του Everything-δείτε την αναθεώρησή μου), μακράν τα χειρότερα λάθη που κάνει (μαζί με σχεδόν όλες τις πηγές του και το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη) είναι εγώgnoring και παρεξήγηση βασική βιολογία. Αυτό είναι προφανές αν και έξω από το βιβλίο. Ξεκινά κεφάλαιο 7 με ένα απόσπασμα από Aurobindo, ο οποίος είχε την ίδια αποτυχία. Δεν έχουν καμία αντίληψη του γεγονότος ότι οι ευγονικές επιπτώσεις της εξέλιξης οδηγούνται από τη φυσική επιλογή και όταν η κοινωνία έγινε σταθερά εδραιωμένη, αυτό σταμάτησε και είναι εντελώς δυσγενές από τότε. Οι γενετικοί μηχανικοί έχουν στην εργασία και έχουν απελευθερώσει σε έναν αβοήθητο κόσμο τον πιο φρικτά καταστρεπτικό μεταλλαγμένο διανοητή. Η κοινωνία είναι ο μηχανικός και εμείς είμαστε τόσο μεταλλαγμένος. Αν κάποιος παίρνει τη μεγάλη εικόνα, η ενασχόληση με τις πιθανές καταστροφικές επιπτώσεις των ΓΤΟ (γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί) - εκτός από εμάς - είναι απλά ηλίθιο και είναι ίσως αποτέλεσμα της λειτουργίας των προτύπων μετάδοσης που συζητήθηκαν από Boyer. Δηλαδή, οι πιθανές καταστροφικές επιπτώσεις όλων των ΓΤΟ που θα κάνουμε ποτέ είναι απίθανο να προσεγγίσουν αυτό που οι άνθρωποι έχουν ήδη κάνει οι ίδιοι.

Λέει (p 508, p519) ότι ο Δαρβίνος δεν εξηγεί την εξέλιξη, δήθεν γνωστό πριν από αυτόν, και τον κατηγορεί για «μαζική σκοταδισμός» (θα πρέπει να λέει αυτό για τις περισσότερες από τις πηγές του!). Η αλήθεια είναι ότι τίποτα στην ανθρώπινη συμπεριφορά ή στον κόσμο ή το σύμπαν δεν έχει νόημα παρά μόνο υπό το φως της εξέλιξης και κανείς δεν έκανε περισσότερα για να το καταστήσει σαφές από τον Δαρβίνο. Το έργο πριν από αυτόν ήταν κάτι περισσότερο από αδρανής κερδοσκοπία και δεν προσέγγισε ακόμη και μια σοβαρή επιστημονική θεραπεία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν είχε καμία επίδραση στην επιστήμη ή την κοινωνία, σε αντίθεση με την πλήρη μεταμόρφωση του Δαρβίνου τους.

Φυσικά,, ο Δαρβίνος δεν γνώριζε γενετική ούτε τεκτονική πλάκα, και η σύγχρονη Νεοδαρβινισμός προσθέτει πολλές βελτιώσεις, αλλά δείχνει μια συνολική παρανόηση της επιστήμης και της ιστορίας να πω ότι αυτό ακυρώνει ή μειώνει τις συνεισφορές του. Wilber είναι σαφώς συρόμενη πλαγίως στο στρατόπεδο Δημιουργιστής και μπορεί κανείς να εικάζει μόνο ως προς το ποια από τις μηχανές του συμπεράσματος παράγουν αυτό. Δείχνει σε πολλά μέρη ότι έχει μια κακή κατανόηση της γενετικής και της εξέλιξης. E.g., στο p561 -- όπως ο Dawkins έχει τόσο υπομονετικά εξήγησε, η μονάδα της εξέλιξης είναι γονίδιο, και κανένα από τα άλλα πράγματα Wilber αναφέρει την εργασία ως γενετική μονάδα. Αν και απαριθμεί «Το εγωιστικό γονίδιο» στη βιβλιογραφία του, είναι σαφές ότι δεν το έχει καταλάβει, και είναι πάνω από 40ετών. Dawkins έχει γράψει μισή ντουζίνα θαυμάσια έργα από τότε και υπάρχουν εκατοντάδες άλλοι.

Wilber φαίνεται να έχει μια αλλεργία σε καλά βιβλία βιολογίας - τα περισσότερα από αυτά που αναφέρει είναι πολύ παλιά και άλλοι είναι κλασικά της σύγχυσης. Σπαταλά μια σελίδα (p51) σχετικά με την ιδέα (κυρίως λόγω της Noemarxist ψευδοεπιστήμονας Gould και συν-συγγραφέας του Eldredge) της στίξης evolution, η οποία είναι πολύ λίγο ενδιαφέρον. Gould αγαπούσε να κάνει μια μεγάλη φασαρία για τις ανακαλύψεις του »και την ενέργειά του τον πήρε πολύ χρόνο αέρα, αλλά όταν όλα ειπώθηκαν και έγιναν, δεν είχε τίποτα νέο να πει και έσυραν εκατομμύρια σε δικές του συγχύσεις του (όπως Dawkins, Conway Morris και πολλοί άλλοι έχουν σημειωθεί). Ναι, η εξέλιξη είναι μερικές φορές ταχύτερη, αλλά έτσι τι; Μερικές φορές βρέχει λίγο, μερικές φορές πολύ. Εάν κάνετε μεγέθυνση, στο χρόνο ή στο χώρο, βλέπετε πάντα περισσότερες λεπτομέρειες και αν κάνετε σμίκρυνση, αρχίζει να φαίνεται η ίδια. Gould ήταν επίσης υπεύθυνη για την «spandrels του Αγίου Μάρκου» πανωλεθρία και, με neomarxist συναδέλφους του Lewontin και Rose, για ατελείωτες ανούσιες επιθέσεις στην «ντετερμινιστική βιολογία», συμπεριλαμβανομένων των σκανδαλωδών λεκτικές και σωματικές επιθέσεις σε E.O Wilson (ο οποίος, σε αντίθεση με τους εαυτούς τους, έκανε πολλές σημαντικές συνεισφορές στη βιολογία, αν και πρόσφατα ντροπιασμένος ο ίδιος-δείτε την αναθεώρησή μου του «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης»). Η σύγχρονη έρευνα (π.χ., βλέπε Pinker και Boyer) καθιστά σαφές ότι wilson είχε δίκιο για τα χρήματα σχετικά με την εξέλιξη, εκτός από την ατυχή πρόσφατη αγκαλιά του «επιλογή της ομάδας»..

Είναι αρκετά απρόσεκτο να πούμε (p775) ότι δεν υπάρχει ενιαίος προκαθορισμένος

κόσμος. Ίσως εννοεί μόνο ότι θα έπρεπε να είμαστε πολυπολιτισμικοί, ισότιμοι κ.λπ., αλλά αν πραγματικά δεν υπήρχαν, τότε πώς μπορούμε να ζήσουμε και να επικοινωνήσουμε; Αυτή είναι η ασχήμια του μεταμοντερνισμού σέρνεται μέσα Μια μεγάλη δόση Wittgenstein και γνωστική ψυχολογία είναι μια κατάλληλη θεραπεία. Ούτε Wilber ούτε Derrida ούτε Foucault (ούτε οι περισσότεροι άνθρωποι) κατανοούν ότι πρέπει να υπάρχει μια ενιαία άποψη ή η ζωή θα ήταν αδύνατη. Αυτή η ενιαία άποψη, που κατοικεί στα γονιδιά μας, είναι αναπόσπαστο μέρος του τρόπου με τον οποίο σκεφτόμαστε και συμπεριφερόμαστε και υπαγορεύει σε μεγάλο βαθμό τις ιδιοτροπίες της φιλοσοφίας, της πολιτικής και της θρησκείας. Τα γνωστικά πρότυπα του S1 που αποτελούν τη βάση της γλώσσας, της σκέψης και της αντίληψής μας για την πραγματικότητα λογικά πρέπει να είναι τα ίδια και τα στοιχεία για αυτό είναι συντριπτική. Ακόμη και οι μικρότερες αλλαγές, ακόμη και ένα γονίδιο πήγε στραβά, και έχετε αυτισμό, imbecility ή σχιζοφρένεια.

Το ωμή γεγονός ότι Wilber (και το μεγαλύτερο μέρος του κόσμου) αγνοεί σε μεγάλο βαθμό, είναι ότι υπάρχουν 7,8 δισεκατομμύρια (100 δισεκατομμύρια ή έτσι μέχρι το 2100) σύνολα εγωιστικών γονιδίων που εκτελούν τα προγράμματά τους για να καταστρέψουν τη γη. Είναι ένα οξύ που θα φάει μέσα από οποιαδήποτε πνευματικά συμπεράσματα, ισότιμες φαντασιώσεις και πνευματικές αναγεννήσεις. Ο εγωισμός, η ανεντιμότητα, η φυλετικότητα και η μυωπία δεν οφείλονται σε ατυχήματα πνευματικής ή πνευματικής ιστορίας. Λέει ότι η έλλειψη πνεύματος καταστρέφει τη γη, και παρόλο που υπάρχει αυτή η πτυχή στα πράγματα, είναι πολύ περισσότερο στο σημείο να πούμε ότι είναι εγωιστικά γονιδια που είναι υπεύθυνα. Ομοίως, λέει «Η βιολογία δεν είναι πλέον Destiny», αλλά είναι μια εύκολα δικαιολογημένη άποψη ότι το αντίθετο είναι πολύ πιο πιθανό. Η προσπάθεια κατανόησης της ιστορίας από την άποψη των ιδεών αγνοεί τη βιολογία και αρνείται την ανθρώπινη φύση. Εγωιστικά γονιδια ζουν πάντα σε Flatland και λιγότερο από 1000 άνθρωποι σε όλη την ανθρώπινη ιστορία έχουν διαφύγει της τυραννίας του μυαλού μαϊμού σε φώτιση.

Το μεγαλύτερο μέρος του κεφαλαίου 6 για το μύθο και τη μαγεία είναι ξεπερασμένη, σύγχυση ή απλά λάθος. Για να δώσουμε μόνο μερικά παραδείγματα, τώρα καταλαβαίνουμε ότι το μεγαλύτερο μέρος της ψυχολογικής και κοινωνικής ανάπτυξης ενός παιδιού είναι ενσωματωμένο και δεν χρειάζεται να μάθει (π.χ., pg 233-4). Το παιδί δεν χρειάζεται να αποδομήσει τίποτα -- οι μηχανές συμπεράσματα τα κάνουν όλα (p260). Joseph Campbell αναφέρεται εκτενώς και ο ίδιος ήταν ανίδεοι για το πώς θα αναπτυχθούν και πώς να εξηγήσει τις διαφορές και τις ομοιότητες στους πολιτισμούς (p245-50). Π.χ., Campbell λέει μυθολογία μπορεί να θέσει μόνο αξίωση για την παιδική ηλικία, αλλά μια ματιά σε όλο τον κόσμο δείχνει πόσο ψευδή αυτό είναι και μια ανάγνωση του Boyer «Θρησκεία Επεξήγηση» (βλ. αναθεώρηση μου) λέει γιατί. Η συζήτησή του για τη σκέψη για το nonfactual σε pg 279 έως 80 είναι τώρα συχνά αναφέρεται ως λειτουργία των κινητήρων συμπέρασμα σε αποσυνδεδεμένη ή αντιπαράδειγμα λειτουργία. Για να contorted παρατηρήσεις του στη μέση του PG 560 (και, τέλος...) Θέλω να πω «εξήγηση τελειώνει with τα πρότυπα! P580-4 και 591-3 είναι τόσο γεμάτη από αμφίβολες και απλές λάθος δηλώσεις δεν θέλω καν να ξεκινήσω, αλλά προτείνουν ουσε Wilber και ο αναγνώστης ξεκινήσει με searle του «Το μυστήριο της συνείδησης» Consciousness` ή καλύτερα με σχεδόν κάθε μία από τις

κριτικές μου searle ή Wittgenstein. Ξανά και ξανά, είναι σαφές ότι συμμερίζεται την έλλειψη μιας επιστημονικής άποψης με τις περισσότερες από τις πηγές του. Ποιες πληροφορίες ή διαδικασίες μπορούν να λύσουν τα ζητήματα της συνείδησης ή οποιωνδήποτε κοινωνικών επιστημών και φιλοσοφικών θεωρών; Πώς αναγνωρίζεις μια απάντηση όταν τη βλέπεις; Αυτός και πηγαίνουν για τις σελίδες και ολόκληρα βιβλία χωρίς ποτέ να έχουν καμία ιδέα (π.χ., δείτε την αναθεώρησή μου της ελευθερίας Dennett εξελίσσεται).

Στο p702- κάτω- μιλά για την ανάπτυξη της οδήγησης υπομόχλιο, αλλά αν κάποιος καταλαβαίνει πρότυπα, η λογική δομή του ορθολογισμού και τα δύο συστήματα σκέψης (και εννοώ εδώ και αλλού ολόκληρο το σώμα της γνωστικής και εξελικτικής ψυχολογίας), τότε κάποιος είτε πρέπει να ξαναγράψει αυτό ή να το εξαλείψει. Ditto για τα περισσότερα από pgs 770-77. Η βασιανισμένη πεζογραφία στις pg 771-2 είναι μόνο λέγοντας ότι τα πρότυπα (S1 αντανακλαστικά) εξετάζονται από τα ναρκωτικά ή άλλες εισροές, αλλά δεν άλλαξε και ότι κανείς δεν ξέρει (με έναν τρόπο που μπορούν να μεταφέρουν με σαφήνεια) τι είναι αυτά. Το υπόβαθρο ή ο διαυποκειμενικός κόσμος είναι τα πρότυπα και αναπτύσσονται πολύ νωρίς στα παιδιά και στη συνέχεια μένουν σταθερά για τη ζωή. Η σκόπιμη καταστροφή του μυστικισμού του Ιησού έχει δημιουργήσει μια ισχυρή προκατάληψη ενάντια στην υψηλότερη συνείδηση στη Δύση. Αν και δεν καταλαβαίνει ή δεν συζητά τη φώτιση, boyer δίνει τη βάση για την κατανόηση πώς και γιατί αυτό συνέβη.

Wilber αγκαλιάζει ένα απλό χρηστικό (μεγαλύτερο καλό για το μεγαλύτερο αριθμό)- δηλαδή, το μεγαλύτερο βάθος για το μεγαλύτερο εύρος (p334). Αυτή η βασική αρχή της φιλοσοφίας, της θρησκείας και της οικονομίας έχει σοβαρά προβλήματα και είναι πιθανώς ανεφάρμοστη. Ποιοι άνθρωποι πρέπει να κάνουμε ευτυχισμένοι και πόσο ευτυχισμένοι και τότε (i. e., τώρα ή στο μέλλον); Σε ποια βάση διανέμει πόρους τώρα και πόσα εξοικονομούμε για τον μελλοντικό πληθυσμό, και ποιος αποφασίζει και πώς θα το επιβάλει; Καλεί μας Basic Ηθική Διαισθηση (δηλαδή, η λειτουργία των templates μας, όπως γνωρίζουμε τώρα), αλλά ΔΜΣ μας δεν είναι πραγματικά να βοηθήσει τους άλλους, αλλά για να βοηθήσει τους εαυτούς μας και τους στενούς συγγενείς μας (inclusive fitness), και τις λίγες χιλιάδες (ή ας είναι πολύ οπτομιστική και να πω μερικά εκατομμύρια), οι οποίοι είναι spiritually προηγμένες δεν τρέχει τον κόσμο και ποτέ δεν θα. Ο ΔΜΣ, π.χ., κοινωνική ανταλλαγή, διαισθήσεις συνασπισμού, διαισθητική ψυχολογία, κλπ, εξελίχθηκε για να εξυπηρετήσει τα δικά μας συμφέροντα (δεν είναι αυτά της ομάδας - αν, όπως Wilber, νομίζετε ότι με αυτόν τον τρόπο παρακαλούμε να διαβάσετε μερικά από τα βιβλία Dawkin ή πρόσφατη αναθεώρηση μου του Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης») και σε κάθε περίπτωση είναι απελπιστικά στη θάλασσα στο σύγχρονο κόσμο με προηγμένες education, άμεση επικοινωνία, πυροβόλα όπλα, διάθεση αλλάζοντας τα ναρκωτικά, ρούχα και καλλυντικά, ένα τεράστιο και κινητό πληθυσμό εξαφανίζονται και πόρους.

Αντί της πνευματικής ή πνευματικής προσέγγισης Wilber παίρνει στην ιστορία, άλλοι λαμβάνουν οικολογικές, γενετικές ή τεχνολογικές προσεγγίσεις (eg, Diamond's 'Guns, Μικρόβια και Χάλυβας ή Pinkers' The Blank Slate»). Μακροπρόθεσμα, φαίνεται ότι μόνο η βιολογία έχει πραγματικά σημασία και βλέπουμε καθημερινά πώς ο

υπερπληθυσμός είναι συντριπτική όλες τις προσπάθειες να εκπολιτίσουν τις μάζες. Η δημοκρατία και η ισότητα που ο Γουίλμπερ εκτιμά τόσο πολύ είναι μέσα που δημιουργούνται από εγωιστικά γονίδια για να διευκολύνουν την καταστροφή του πλανήτη. Παρά την ελπίδα ότι μια νέα εποχή ανατέλλει και θα δούμε τη βιολογική και ψυχική εξέλιξη ενός νέου ανθρώπου, το γεγονός είναι ότι είμαστε το πιο εκφυλισμένο είδος που υπήρξε ποτέ και ο πλανήτης πλησιάζει στην κατάρρευση. Τα δισεκατομμύρια των ετών ευγονικής (φυσική επιλογή) που ώθησε ζωή επάνω από τη λάσπη και μας έδωσε την καταπληκτική ικανότητα να write και να διαβάσετε βιβλία όπως αυτό είναι τώρα πάνω. Δεν υπάρχει πλέον επιλογή για την υγιέστερη και πιο έξυπνη και στην πραγματικότητα παράγουν ένα μικρότερο ποσοστό του children κάθε χρόνο. Η φύση δεν ανέχεται σωματικές και διανοητικές εκτροπές, αλλά η κοινωνία τις ενθαρρύνει. Physical μας και την ψυχική κορυφή ήταν πιθανώς CroMagnon άνθρωπος ή ίσως ακόμη και Νεάντερταλ (ο οποίος είχε μεγαλύτερα μυαλά (να,, ξέρω ότι δεν φαίνεται να έχουν συμβάλει περισσότερο από ένα μερικό τοις εκατό του DNA μας) περίπου 100.000 χρόνια πριν. Φαίνεται εύλογο ότι μόνο η γενετική μηχανική και μια φωτισμένη ολιγαρχία μπορούν να μας σώσουν. Δείτε το δοκίμιό μου Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία.

Πιστεύει (π.χ., p12 κ.λπ.) ότι είναι κάταγμα κοσμοθεωρία μας (i. ε., άρνηση του πνεύματος) που είναι υπεύθυνη για τις οικολογικές καταστροφές μας και την ενασχόληση με υλικά αγαθά, αλλά αυτό είναι ένα άλλο παράδειγμα της άρνησης της ανθρώπινης φύσης. Κανείς δεν βλέπει καρδιακές παθήσεις ή ασθένεια του Αλτσχάιμερ, όπως οφείλεται σε κάταγμα κοσμοθεωρία, αλλά λίγοι φαίνεται να έχουν οποιοδήποτε πρόβλημα σκέψης μπορείτε να αλλάξετε τις βασικές αρχές της συμπεριφοράς μόνο από την εκπαίδευση ή ψυχολογική χειραγώγηση. Η σύγχρονη επιστήμη αντικρούει αυτήν την άποψη οριστικά (δείτε Pinker, Boyer κ.λπ.). Τα διαισθητικά πρότυπα ψυχολογίας μας λένε ότι μπορούμε να χειριστούμε τη συμπεριφορά άλλων, αλλά αυτά τα πρότυπα εξελίχθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες σε εκατομμύρια χρόνια πριν, και συχνά αποτυγχάνουν να δώσουν σωστά αποτελέσματα σε σύγχρονα πλαίσια. Νωρίς κάθε γονέας πιστεύει ότι μπορούν να επηρεάσουν βαθιά τον χαρακτήρα των ενηλίκων (υπομονή, honesty, ευερεθιστότητα, κατάθλιψη, επιμονή, καταναγκαστική κ.λπ.) των παιδιών τους παρά τις σαφείς αποδείξεις για το αντίθετο (π.χ. Pinker).

Πιστεύει ότι τα δικαιώματα των ζώων οι άνθρωποι είναι παράλογα και υπερβολικά όταν εκτιμούν τα ζώα έναντι των ανθρώπων και ομοίως με εκείνους που εκτιμούν το περιβάλλον έναντι των αναγκών των ανθρώπων. Αυτό μπορεί να είναι λογικό στο σύστημά του, αλλά φυσικά οι άνθρωποι είναι συνήθως (και συχνά λογικά) παράλογο. Σε κάθε περίπτωση, αν βάζουμε πάντα πρώτα τις ανθρώπινες ανάγκες, τότε είναι σίγουρα το τέλος της ειρήνης, της ηρεμίας, της ομορφιάς και της λογικής.

Wilber υπερασπίζεται Piaget, αλλά όπως και αυτός δείχνει πολλά μέρη που δεν καταλαβαίνει ότι το παιδί δεν χρειάζεται να μάθουν τα σημαντικά πράγματα - είναι ενσωματωμένα και το μόνο που έχει να μεγαλώσει. Δεν φαίνεται να υπάρχουν στοιχεία ότι οποιοδήποτε από τα πρότυπά μας, δηλαδή, S1 αλλαγή με το χρόνο ένα ωρμάζουμε. Τα πράγματα που μαθαίνουμε είναι ως επί το πλείστον ασήμαντα σε

σύγκριση (i. ε.. , ακόμη και ένας υπολογιστής μπορεί να τα μάθει!).

Οι πηγές του χάνονται συνήθως στη σύγχυση και την ορολογία αλλά είναι μυρμήγκι brilliki εάν κάποιος ενοχλεί για να διαβάσει τις εξηγήσεις του και να μεταφράσει eWilberspeak στα αγγλικά, έχει συνήθως νόημα. Στις pg 545- 7 εξηγεί holonic οικολογία. Εδώ είναι μια μετάφραση. Όλοι οι οργανισμοί έχουν αξία από μόνοι τους και σχετίζονται με όλους τους άλλους στο οικοσύστημα και πρέπει να ξυπνήσουμε πνευματικά. Υπάρχει ένας ιστός ζωής (δηλαδή, γαία ή οικοσύστημα) και όλα έχουν εγγενή αξία,, αλλά οι ανώτεροι οργανισμοί έχουν μεγαλύτερη αξία, η οποία απαιτεί μια πνευματική άποψη. Neither η πνευματική ή επιστημονική προσέγγιση λειτουργεί μόνη της (i. ε.. , ο δυϊσμός είναι κακός).

Μεταφρασμένο, χάνει το μεγαλύτερο μέρος της έκκλησης, αλλά δεν είναι δίκαιο να αρνηθεί την ποίηση και το μεγαλείο του οράματός του. Αλλά, αυτό δεν τον δικαιολογεί από το γράψιμο σαφώς. Η αδιαφάνεια είναι ένα σχεδόν καθολικό χαρακτηριστικό των βιβλίων που μεταχειρίζεται εδώ. Ωστόσο, όταν Katz έγραψε ένα βιβλίο δυσφήμιση μυστικισμό Wilber πήρε το χρόνο να κάνει μια «Searleian» ανάλυση για να δείξει πώς η ασυνέπεια έχει περάσει για τους μελετητές ισχύος (p629-31). Δυστυχώς, δεν συνεχίζει αυτό σε όλο το βιβλίο και χρησιμοποιεί την ορολογία-φορτωμένο ασυνέπεια του Habermas και άλλοι για να εξηγήσει άλλα vague ή ασυνάρτητα κείμενα (π.χ., χρησιμοποιώντας Habermas αντί Searle ή Wittgenstein ή γνωστική ψυχολογία για να εξηγήσει Emerson p633). (e

Στις ΗΠΑ, περίπου 120 εκατομμύρια (περίπου 250 εκατομμύρια έως το 2100) πρόσφυγες του τρίτου κόσμου από την ασυγκράτητη μητρότητα είναι πλέον η πιο ισχυρή ενιαία δύναμη για την καταστροφή, έχοντας εκτοπίσει εύκολα φονταμενταλιστές Ευρωπαίους Χριστιανούς. Αλλά όλοι οι άνθρωποι χαμηλής κατηγορίας είναι ενωμένοι στο να είναι κατά (ή τουλάχιστον απρόθυμοι / σε θέση να πρακτική) τον έλεγχο του πληθυσμού και για την περιβαλλοντική καταστροφή, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί ο αριθμός και η χρήση των πόρων από τα γονίδια τους (αν και λείπει οποιαδήποτε εικόνα σε αυτό φυσικά). Αυτή ήταν μια λογική στρατηγική επιβίωσης όταν καθορίστηκε στα γονίδια εκατομμύρια χρόνια πριν, αλλά είναι αυτοκτονικό τώρα. Η πνευματική αναγέννηση για την οποία μιλάει δεν είναι αυτή των «διαφορετικών» ή των κατώτερων τάξεων οπουδήποτε.

Η άποψή του είναι ότι οι φτωχοί και αδαείς είναι το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό πρόβλημα και ότι αυτό οφείλεται κατά κάποιο τρόπο στην προσέγγιση μας Flatland, οπότε αν απλά ξυπνήσει, να πάρει spritual και να τους βοηθήσει αυτό θα το λύσει. Ωστόσο, οι πλούσιοι καταστρέφουν έως και 20 φορές περισσότερο από τους φτωχούς κατά κεφαλήν και ο τρίτος κόσμος θα περάσει το πρώτο στην παραγωγή CO2 περίπου το 2025. Αλλά δεν υπάρχει τίποτα ευγενές για τους φτωχούς - είναι μόνο οι πλούσιοι στην αναμονή.

Ο καθένας είναι μέρος του προβλήματος και αν κάποιος κάνει τα μαθηματικά (εξαφανίζονται πόρων διαιρούμενο με την αύξηση του πληθυσμού) είναι σαφές ότι η παγκόσμια κατάρρευση της βιομηχανικής κοινωνίας και μια δραστική μείωση του

πληθυσμού θα συμβεί και μόνο ένα θέμα του πώς και πότε (2150 είναι μια καλή εικασία). Όπως τόσοι πολλοί, προτείνει να ζουν ελαφρά στη γη, αλλά να ζουν (και πάνω απ' όλα, να αναπαραχθούν), είναι να κάνει κακό και αν η αναπαραγωγή παραμένει ένα δικαίωμα τότε είναι δύσκολο να δούμε οποιαδήποτε ελπίδα για το μέλλον. Όπως είναι πολιτικά ορθό, δίνει έμφαση στα δικαιώματα και λείπει λίγα για τις ευθύνες. Είναι μια λογική άποψη ότι για να δεχτεί η κοινωνία οποιονδήποτε ως άνθρωπο, πρέπει να αναλάβει την ευθύνη για τον κόσμο και αυτό πρέπει να υπερισχύει των προσωπικών τους αναγκών. Είναι απίθανο ότι οποιαδήποτε κυβέρνηση θα εφαρμόσει αυτό, και εξίσου απίθανο ότι ο κόσμος θα συνεχίσει να είναι μια θέση που οποιοδήποτε πολιτισμένο πρόσωπο θα θελήσει να ζήσει (ή να είναι σε θέση).

Παρουσιάζω εδώ ένα τραπέζι ορθολογισμού που έχω επεξεργαστεί τα τελευταία 10 χρόνια. Οι σειρές παρουσιάζουν διάφορες πτυχές ή τρόπους μελέτης και οι στήλες παρουσιάζουν τις ακούσιες διαδικασίες και τις εθελοντικές συμπεριφορές που περιλαμβάνουν τα δύο συστήματα (διπλές διαδικασίες) της λογικής δομής της συνείδησης (LSC), τα οποία μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως λογική δομή του ορθολογισμού (LSR-Searle), της συμπεριφοράς (LSB), της προσωπικότητας (LSP), του Mind (LSM), της γλώσσας (LSL), της πραγματικότητας (LSOR), της Πρόθεσης (LSI) -ο κλασικός φιλοσοφικός όρος, η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC), η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης (DPT) - ή καλύτερα, η γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όροι που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Οι ιδέες για αυτόν τον πίνακα προήλθαν από την εργασία από Wittgenstein, ένας πολύ απλούστερος πίνακας από Searle, και συσχετίζεται με τους εκτενείς πίνακες και τις γραφικές παραστάσεις στα τρία πρόσφατα βιβλία στην ανθρώπινη φύση από p.M.S Χάκερ. Οι τελευταίες 9 σειρές προέρχονται κυρίως από την έρευνα αποφάσεων από Johnathan St. B.T. Evans και τους συναδέλφους όπως αναθεωρείται από τον εαυτό μου.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς

τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	Ρι**	ΙΑ***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανένας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανένας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Η πιο βαθιά πνευματική αυτοβιογραφία όλων των εποχών; - ανασκόπηση του "The Knee of Listening" (Το γόνατο της ακοής) του Adi Da (Franklin Jones) (1995) (αναθεώρηση αναθεωρημένη ς 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Μια σύντομη ανασκόπηση της ζωής και της πνευματικής αυτοβιογραφίας του μοναδικού Αμερικανού μυστικιστή Adi Da (Franklin Jones). Το αυτοκόλλητο στο εξώφυλλο ορισμένων εκδόσεων λέει «Η πιο βαθιά πνευματική αυτοβιογραφία όλων των εποχών» και αυτό θα μπορούσε κάλλιστα να είναι αλήθεια. Είμαι στα 70 μου και έχω διαβάσει πολλά βιβλία από πνευματικούς δασκάλους και για την πνευματικότητα, και αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα. Βεβαίως,, είναι by πολύτο πληρέστερο και σαφέστερο απολογισμό της διαδικασίας του διαφωτισμού που έχω δει ποτέ. Ακόμα κι αν δεν έχετε κανένα ενδιαφέρον καθόλου στην πιό συναρπαστική όλων των ανθρώπινων ψυχολογικών διαδικασιών, είναι ένα καταπληκτικό έγγραφο που αποκαλύπτει πολύ για τη θρησκεία, τη γιόγκα, και την ανθρώπινη ψυχολογία και ανιχνεύει τα βάθη και τα όρια των ανθρώπινων δυνατοτήτων. Το περιγράψω με κάποια λεπτομέρεια και συγκρίνω τη διδασκαλία του με αυτή του Σύγχρονου Ινδού μυστικιστή Όσο.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Υπάρχουν πολλές εκδόσεις της πνευματικής αυτοβιογραφίας του μοναδικού αμερικανικού μυστικιστή Adi Da (Franklin Jones). Η πρώτη έκδοση ήταν το 1972 και οι νέες εκδόσεις με περισσότερο υλικό και πολλή διαφήμιση για την ομάδα συνεχίζουν να εμφανίζονται. Η τελευταία που έχω δει (2004) είναι περίπου 3 φορές το μέγεθος και το βάρος του 1995 edition προτιμώ, όπως οι εκατοντάδες σελίδες του νέου υλικού είναι αδιαφανή πεζογραφία και τη διαφήμιση. Έτσι, συστήνω μια από τις προηγούμενες εκδόσεις paperback όπως το 1995 ένα στο οποίο οι παραπομπές σελίδων μου αναφέρονται.

Μια σύντομη ανασκόπηση της ζωής και της πνευματικής αυτοβιογραφίας του μοναδικού Αμερικανού μυστικιστή Adi Da (Franklin Jones). Το αυτοκόλλητο στο εξώφυλλο ορισμένων εκδόσεων λέει «Η πιο βαθιά πνευματική αυτοβιογραφία όλων των εποχών» και αυτό θα μπορούσε κάλλιστα να είναι αλήθεια. Είμαι στα 70 μου και έχω διαβάσει πολλά βιβλία από πνευματικούς δασκάλους και για την πνευματικότητα, και αυτό είναι ένα από τα μεγαλύτερα. Βεβαίως,, είναι μακράν η πληρέστερη και σαφέστερη περιγραφή της διαδικασίας του διαφωτισμού που έχω δει ποτέ. Ακόμα κι αν δεν έχετε κανένα ενδιαφέρον καθόλου στην πιό συναρπαστική όλων των ανθρώπινων ψυχολογικών διαδικασιών, είναι ένα καταπληκτικό έγγραφο που αποκαλύπτει πολύ για τη θρησκεία, τη γιόγκα, και την ανθρώπινη ψυχολογία και ανιχνεύει τα βάθη και τα όρια των ανθρώπινων δυνατοτήτων.

Όπως έχω διαβάσει και βιώσει πολλά σε διάφορες θρησκευτικές παραδόσεις, συγκρίνω φυσικά τα γραπτά του με εκείνα των άλλων, ιδιαίτερα με το μεγάλο ινδικό μυστικιστή Osho. Αν και σαφώς συμφωνούν για τα σημαντικότερα σημεία για το πώς να προχωρήσουμε στο δρόμο, αφήνοντας να πάει από την προσκόλληση στην πνευματική αναζήτηση κλπ, στυλ τους είναι πολύ διαφορετική. Τόσο μιαεκ νέου ιδιαίτερα ευφυής και καλά read (Osho θα μπορούσε να επιταχύνει διαβάσει και να διαβάσει ένα τεράστιο αριθμό r βιβλίων) και ήταν στο σπίτι στην πνευματική λογοτεχνία των μεγάλων θρησκευτικών παραδόσεων. Ωστόσο, όπως και τόσο μεγάλο μέρος της πνευματικής λογοτεχνίας, τα περισσότερα από books Da είναι ουσιαστικά δυσανάγνωστο, όπως ο ίδιος αγωνίζεται να εκφράσει στη γλώσσα το ανείπωτο βασίλειο του enlightened μυαλό. Ακόμη και σε αυτό, μακράν πιο ευανάγνωστο βιβλίο του, που συχνά veers μακριά σε σελίδες της αδιαφάνειας, όπως ο ίδιος προσπαθεί να εξηγήσει το ανεξήγητο. Κρίμα που δεν φαίνεται ποτέ να έχει διαβάσει το Wittgenstein –τον μεγαλύτερο φυσικό ψυχολόγο όλων των εποχών– ο οποίος έδειξε ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τις προσπάθειες εξήγησης και να δεχτούμε περιγραφές των έμφυτων ψυχολογικών λειτουργιών μας στη γλώσσα, που είναι το μυαλό.

Ο Όσο αντίθετα είναι ο πιο καθαρός, πιο ορολογία ελεύθερος εκθέτης της πνευματικής ζωής που έχει ζήσει ποτέ. Έγραψε πολύ λίγα και σχεδόν όλα τα περισσότερα από 200 βιβλία του είναι μεταγραφές αυθόρμητων συνομιλιών που έδωσε-- χωρίς σημειώσεις ή προετοιμασία. Είναι, ωστόσο, αξεπέραστα αριστουργήματα της πνευματικής λογοτεχνίας. Καταπληκτική autobiography του »(στην πραγματικότητα καταρτίζονται μετά το θάνατό του) έχει μέλισσα που δημοσιεύθηκε από τον Άγιο Μαρτίνο και την πλήρη έκδοση, καθώς και όλα τα βιβλία του (πολλά επίσης διαθέσιμα σε DVD), είναι διαθέσιμα σε απευθείας σύνδεση πολλά μέρη. Δυστυχώς, he έχει πολύ λίγα να πει για τις ακριβείς λεπτομέρειες της πνευματικής προόδου του.

Όπως Da έζησε το μεγαλύτερο μέρος της μετέπειτα ζωής του σε απομόνωση σε ένα νησί σταΦίτζι, δεν ήταν εύκολο να τον ακούσει, αλλά η Dawn Horse Press πωλεί μερικά βίντεος για την ηλικία τους web p. Da δεν είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα ή εύκολη ομιλήτης, σε αντίθεση με Osho ο οποίος είναι με στροφές διασκεδαστικό, shatteδαχτυλίδι και υπνωτικό. Αλλά, όπως και οι δύο καταλαβαίνουν, είναι αυτό που

ο πλοίαρχος είναι και δεν λέει ότι είναι σημαντικό.

Και οι δύο ήταν απολύτως ειλικρινής και ασυμβίβαστη στη ζωή και τις διδασκαλίες τους και Da παραλείπει τίποτα δεν έχει σημασία, συμπεριλαμβανομένων των νεανικών περιπέτειες του με το σεξ και τα ναρκωτικά, καθώς και την έκθεσή του σε LSD, ψιλοκυβίνη και μεσκαλίνη ως εθελοντής σε κυβερνητικά πειράματα. Ωστόσο, όπως και με πολλούς ή ίσως όλους εκείνους που προορίζονται να γίνουν φωτισμένοι, ήταν διαφορετικός από τη γέννηση και βίωσε την ενέργεια Shakti (την οποία αποκαλεί Bright) από την παιδική ηλικία. Και, όταν μπήκε στο κολέγιο, είπε πρωταρχικό ενδιαφέρον του ήταν να ανακαλύψει τι είναι τα έμβια όντα και τι είναι η διαβίωση consciousness. Προφανώς όχι ο τυπικός πρωτοετής σου.

Ένα σημαντικό πρόβλημα στην περιγραφή προηγμένων πνευματικών καταστάσεων είναι ότι δεν υπάρχουν κριτήρια ή γλώσσα για 'αυτούς δεν υπάρχει σε κοινό λόγο, ώστε μυστικιστές πρέπει να προσπαθήσουμε να λυγίσει τη γλώσσα σε ως επί το πλείστον μάταιες προσπάθειες να συλλάβει τις εμπειρίες τους. Είναι πολύ χειρότερο από ό, τι προσπαθεί να περιγράψει βλέποντας σε ένα εκ γενετής τυφλό πρόσωπο, δεδομένου ότι έχουν τουλάχιστον τις γνωστικές δομές και την εμπειρία του κόσμου. Αλλά μυστικιστές είναι αρκετά σπάνιες και οι περισσότεροι από αυτούς έχουν αφήσει λίγο or δεν περιγραφή της ψυχικής τους καταστάσεις.

Σε αντίθεση με τον Όσσο, ο οποίος απέρριψε θαύματα, παραφυσικά φαινόμενα και όλες τις άλλες ανοησίες που συνήθως συνοδεύουν τη θρησκεία, ο Ντα φαίνεται να στερείται επιστημονικού υπόβαθρου και αγκαλιάζει καθόλου την αναγνώριση (p120), τη μετενσάρκωση (p555), «διαλογίζεται» άλλα πρόσωπα, που ζουν στον αέρα (p287) κ.λπ., και θεωρεί ότι τα φαινόμενα που θα έλεγα ότι συμβαίνουν στον εγκέφαλό του ως «εκεί έξω». Από τα σχόλια που περιλαμβάνονται στις νεώτερες εκδόσεις είναι σαφές ότι πολλοί από τους μαθητές του θεωρούν ότι μπορεί να εκτελέσει τα θαύματα όπως τη διακοπή μιας μαινόμενης δασικής πυρκαγιάς στην υποχώρηση Καλιφόρνιας τους. Παρ' όλα αυτά, τις περισσότερες φορές είναι εκπληκτικά levelheaded, θα μέσω πάνω από μια δεκαετία του στρες και ψυχικούς τρόμους που θα οδηγήσει περισσότερο από το πνευματικό μονοπάτι. Εκατομμύρια χρόνια εξέλιξης έχουν στερεοποιηθεί το εγώ και δεν φεύγει ειρηνικά.

Συμφασμένη με την μαγευτική υπόψη της πνευματικής προόδου του είναι οι λεπτομέρειες της αλληλεπίδρασης του νου με το σώμα, που περιγράφεται στην Ανατολή από την άποψη των διαφόρων μορφών γιόγκα (eg., p95-9, 214-21, 249, 281-3, 439-40 στην έκδοση του 1995 θα ήθελα να συστήσω). Αυτές οι λίγες σελίδες αξίζουν περισσότερο από ένα ολόκληρο ράφι των βιβλίων γιόγκα if θέλετε να φτάσετε στην καρδιά του νου / σχέση του σώματος στην πνευματικότητα.

Σε αντίθεση με τους περισσότερους που έχουν φωτιστεί, είχε μια διεξοδική γείωση στη χριστιανική πρακτική και έκανε μια σημαντική προσπάθεια για να γίνει προτεσταντικός, και στη συνέχεια Έλληνας Ορθόδοξος υπουργός. Ακόμη και χρόνια αργότερα, αφού ήταν πολύ κατά μήκος του μονοπατιού με Muktananda, είχε μια καταπληκτική και εντελώς απροσδόκητη σειρά επισκέψεων από τη Μαρία και τον

Ιησού που συνεχίστηκε για εβδομάδες (p 301-3 et seq.).

Όσον αφορά τα ναρκωτικά, όπως είναι σχεδόν καθολική μεταξύ των πνευματικών εκπαιδευτικών, σημειώνει ότι αν και μπορεί να άρει ορισμένα εμπόδια κατά καιρούς, δεν παρέχουν μια συντόμευση για την κατανόηση. Ωστόσο, σχεδόν όλοι γνωρίζουν τώρα ότι βάζουν πολλούς στο δρόμο για την υψηλότερη συνείδηση σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες.

Περιγράφει λεπτομερώς τα πολλά στάδια του θανάτου του εγώ ή αυτουλοποίηση (π.χ., p72-4, 198-200, 219,20, 238-9, 245, 249, 258-9, 281, 355-65, 368-72, 406). Στην πορεία, συνειδητοποίησε την απόλυτη αδιαλαξία όλων των πρακτικών και όλων των παραδόσεων (337-9), συμπεριλαμβανομένης της γιόγκα (281-3), οι οποίες είναι όλες προσκολλημένες στην αναζήτηση και τους στόχους, τελικά καταλήγουν στο παρόν. Ανακάλυψε, όπως και πολλοί, ότι η αναζήτηση και ο διαλογισμός έγιναν εμπόδια και τα εγκατέλειψε για αφοσίωση στον γκουρού του Μουκτανάντα (p420-22). Οι λεπτομερείς αφηγήσεις του για τις αλληλεπιδράσεις του με τον διάσημο Σουάμι Μουκτανάντα και την τελική του υλοποίηση των ορίων του είναι ισπανίας διορατικότητας και ειλικρίνειας. Συναντά συνεχώς την προσκόλλησή του στο εγώ του (Νάρκισσος-- π.χ., p108-110) και ζητά από τον εαυτό του--'Αποφεύγοντας τη Σχέση;' με την οποία φαίνεται να εννοεί την αποφυγή του θείου ή του θανάτου του εγώ από την ενασχόληση με την πνευματική αναζήτηση.

Μετά τη φώτιση, διδάσκει το «μόνο με το με αποκάλυψε και έδωσε Τον τρόπο της καρδιάς», βρίσκοντας όλα τα άλλα μονοπάτια για να είναι «διορθωτικά» και «egoic» και απλώς επιδιώκουν τον Θεό ή την πραγματικότητα (p359 +), αλλά μετά από μια προσεκτική ανάγνωση αυτού και πολλών άλλων βιβλίων ποτέ δεν πήρα καμία ιδέα για το τι με αυτόν τον τρόπο συνίσταται. Αναμφίβολα είναι στην παρουσία του βοηθά πολύ, αλλά σε άλλα μέρη που έχει παραπονεθεί για το γεγονός ότι οι μαθητές του απλά δεν θα το αφήσει να συμβεί και αναρωτιέται κανείς αν ακόμη και ένας ήταν σε θέση να τον ακολουθήσει. Φυσικά, το ίδιο θεωρείται ισχύουν για όλες τις παραδόσεις και τους εκπαιδευτικούς και αν και ορισμένοι από τους φίλους του Όσο (αποκήρυξε τη σχέση μάστερ / μαθητή) έχουν διεκδικήσει διαφώτιση, κανείς από το καθεστώς του δεν έχει προκύψει. Φαίνεται ότι πρέπει να έχετε τα σωστά γονίδια και το σωστό περιβάλλον και έναν πολύ προηγμένο και κατά προτίμηση φωτισμένο γκουρού για να σας τονώσει. Υποψιάζομαι ότι έχει περάσει ο καιρός, όταν ένας φωτισμένος θα μπορούσε να ξεκινήσει ένα κίνημα που μεταμορφώνει μεγάλο μέρος του κόσμου. Ο κόσμος χρειάζεται απεγνωσμένα υψηλότερη συνείδηση και εγώ hope ότι κάποιος έρχεται με έναν ευκολότερο τρόπο πολύ σύντομα, αλλά νομίζω ότι είναι αρκετά απίθανο.

Μήπως οι αυτοματοποιημένες ασυνείδητες συμπεριφορές μας αποκαλύπτουν τον αληθινό μας εαυτό και τις κρυφές αλήθειες για το σύμπαν; ανασκόπηση του David Hawkins Power vs Force (Δύναμη ενάντια στη Ισχύς) - το κρυμμένος καθοριστικοί παράγοντες της ανθρώπινης συμπεριφοράς --- επίσημη έκδοση του συγγραφέα "412p (2012) (αρχική έκδοση του 1995) (αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Είμαι πολύ συνηθισμένος σε παράξενα βιβλία και ειδικούς ανθρώπους, αλλά Hawkins ξεχωρίζει λόγω της χρήσης του από μια απλή τεχνική για τον έλεγχο της έντασης των μυών ως κλειδί για την "αλήθεια" του κάθε είδους δήλωση απολύτως-δηλαδή, όχι μόνο για το αν το πρόσωπο που δοκιμάζεται το πιστεύει, αλλά αν είναι πραγματικά αλήθεια! Αυτό που είναι γνωστό είναι ότι οι άνθρωποι θα δείξουν αυτόματες, ασυνείδητες φυσιολογικές και ψυχολογικές απαντήσεις σε οτιδήποτε εκτίθενται σε εικόνες, ήχους, αφή, οσμές, ιδέες, ανθρώπους. Έτσι, μυϊκή ανάγνωση για να μάθετε τα αληθινά συναισθήματά τους δεν είναι ριζοσπαστική σε όλα, σε αντίθεση με τη χρήση του ως dousing ραβδί (περισσότερη μυϊκή ανάγνωση) για να κάνει "παραφυσική επιστήμη".

Hawkins περιγράφει τη χρήση της μείωσης της έντασης στους μύς ενός βραχίονα σε απάντηση στις αυξήσεις του γνωστικού φορτίου, προκαλώντας έτσι το χέρι να μειωθεί σε απάντηση στη συνεχή πίεση των δακτύλων κάποιου. Φαίνεται να αγνοεί ότι υπάρχει μια μακροχρόνια και απέραντη συνεχής ερευνητική προσπάθεια στην κοινωνική ψυχολογία που αναφέρεται από τέτοιες φράσεις όπως «σιωπηρή γνώση», «αυτοματοποίηση» κ.λπ., και ότι η χρήση του «κινησιολογία» είναι ένα μικροσκοπικό τμήμα. Εκτός από τον μυϊκό τόνο (σπάνια χρησιμοποιούμενοι) οι κοινωνικοί ψυχολόγοι μετρούν EEG, γαλβανική απόκριση του δέρματος και πιο συχνά λεκτικές απαντήσεις σε λέξεις, προτάσεις, εικόνες ή καταστάσεις φορές που κυμαίνονται από δευτερόλεπτα έως μήνες μετά το ερέθισμα. Πολλοί, όπως Bargh και Wegner, λαμβάνουν τα αποτελέσματα για να σημαίνει ότι είμαστε automatons που μαθαίνουν και να ενεργούν σε μεγάλο βαθμό χωρίς επίγνωση μέσω S1 (αυτοματοποιημένο σύστημα 1) και πολλοί άλλοι, όπως Kihlstrom και Shanks λένε ότι οι μελέτες αυτές είναι ελαττωματικές και είμαστε πλάσματα του S2 (διαφωτιστικό Σύστημα 2). Αν και Hawkins φαίνεται να μην έχει καμία ιδέα, όπως και σε άλλους τομείς της περιγραφικής ψυχολογίας της υψηλότερης σκέψης τάξη, η κατάσταση σχετικά με την

"αυτοματοποίηση" εξακολουθεί να είναι τόσο χαοτική όσο ήταν όταν Wittgenstein περιέγραψε τους λόγους για τη στεριότητα και την άγνοια της ψυχολογίας στη δεκαετία του '30. Παρ' όλα αυτά, αυτό το βιβλίο είναι ένα εύκολο διαβάσει και ορισμένοι θεραπευτές και πνευματικοί καθηγητές μπορεί να το βρείτε της χρήσης.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Είμαι πολύ συνηθισμένος σε παράξενα βιβλία και ειδικούς ανθρώπους, αλλά Hawkins ξεχωρίζει λόγω της χρήσης του από μια απλή τεχνική για τον έλεγχο της έντασης των μυών ως κλειδί για την "αλήθεια" του κάθε είδους δήλωση απολύτως-δηλαδή, όχι μόνο για το αν το πρόσωπο που δοκιμάζεται το πιστεύει, αλλά, αν είναι πραγματικά αλήθεια! Πώς θα μπορούσε κάποιος λογικός να το πιστέψει αυτό; Ως άτομο με πάνω από 50 χρόνια εμπειρίας ενηλίκων με την επιστήμη, την ψυχολογία, τη φιλοσοφία, τη θρησκεία και τη ζωή δεν θεωρώ καθόλου αξιόπιστο ότι είναι ακόμη και ιδιαίτερα αξιόπιστη για τις πεποιθήσεις του ατόμου και δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να γνωρίσουν την πραγματικότητα με αυτόν τον τρόπο. Αυτό που είναι γνωστό είναι ότι οι άνθρωποι θα δείξουν αυτόματες, ασυνείδητες φυσιολογικές και ψυχολογικές απαντήσεις σε οτιδήποτε εκτίθενται σε εικόνες, ήχους, αφή, οσμές, ιδέες, ανθρώπους. Έτσι,, μυϊκή ανάγνωση για να μάθετε τα αληθινά συναισθήματά τους δεν είναι ριζοσπαστική σε όλα, σε αντίθεση με τη χρήση του ως dousing ραβδί (περισσότερη μυϊκή ανάγνωση) για να κάνει "παραφυσική επιστήμη".

Κινησιολογία, επίσης γνωστή ως ανθρώπινη κινητική, είναι η μελέτη των ανθρώπινων Κίνηση. Κινησιολογία μελέτες φυσιολογικές, μηχανικές (μυϊκός τόνος), και ψυχολογικούς μηχανισμούς ως δείκτες της ψυχικής και σωματικής κατάστασης των ανθρώπων και συχνά χρησιμοποιεί ασκήσεις κίνησης ως θεραπεία. Ωστόσο, Hawkins (χωρίς να το πω έτσι) χρησιμοποιεί τον όρο για να αναφερθεί σε μια πολύ στενή εφαρμογή της κινησιολογίας-η χρήση της μείωσης της έντασης στους μυς ενός βραχίονα σε απάντηση στις αυξήσεις του γνωστικού φορτίου (δηλαδή, αναφορά κάποιου ατόμου, γεγονός ή αντικείμενο), η οποία προκαλεί το θέμα να αποσπών την προσοχή από διανοητικά ή συναισθηματικά ζητήματα, μειώνοντας έτσι την ένταση των μυών και προκαλώντας το χέρι να μειωθεί σε απάντηση στη συνεχή πίεση των δακτύλων κάποιου. Hawkins φαίνεται να αγνοεί ότι υπάρχει μια μακροχρόνια και τεράστια συνεχή ερευνητική προσπάθεια στην κοινωνική ψυχολογία που αναφέρεται από τέτοιες φράσεις όπως «σιωπηρή γνωστική λειτουργία», «αυτοματοποίηση» κ.λπ., και ότι η χρήση του «κινησιολογία» είναι ένα μικρό τμήμα. Εκτός από τον μυϊκό τόνο (στην πραγματικότητα σπάνια χρησιμοποιείται) κοινωνικοί ψυχολόγοι μέτρο

EEG, γαλβανική αντίδραση του δέρματος και πιο συχνά λεκτικές απαντήσεις σε λέξεις, προτάσεις, εικόνες ή καταστάσεις σε περιόδους που κυμαίνονται από δευτερόλεπτα έως μήνες μετά το ερέθισμα.

Ήταν ακριβώς τυχαία ότι διάβασα το βιβλίο Hawkins μετά από να διαβάσω διάφορα βιβλία και τις δωδεκάδες των πρόσφατων εγγράφων στη σιωπηρή γνώση και εξεπλάγη πολύ ότι το χρησιμοποιεί ως κλειδί στο σύμπαν--δηλ., η «τελευταία φύση της πραγματικότητας» και είμαι βέβαιος ότι οι εκατοντάδες των ενεργών ερευνητών θα ήταν εξίσου κατάπληκτοι. Σχετίζω την πνευματική πρακτική του με το σύγχρονο έργο για την έμμεση γνωστική λειτουργία.

Ένα σημαντικό ζήτημα στην πιο σύγχρονη έρευνα σχετικά με την έμμεση κοινωνική γνώση είναι ο βαθμός στον οποίο είναι αυτόματη («ασυνείδητο») και τι συνιστά «απόδειξη» για αυτό. Εκατοντάδες έγγραφα και δεκάδες βιβλία έχουν εμφανιστεί μόλις τα τελευταία χρόνια με μαζική σύγχυση και συχνά αποτροπιαστικές συζητήσεις. Πολλοί, όπως Bargh και Wegner, λαμβάνουν τα αποτελέσματα για να σημαίνει ότι είμαστε automata που μαθαίνουν και να ενεργούν σε μεγάλο βαθμό χωρίς επίγνωση μέσω S1 και πολλοί άλλοι, όπως Kihlstrom και Shanks λένε αυτές οι μελέτες είναι εσφαλμένη και είμαστε πλάσματα του S2.

Αν και Hawkins φαίνεται να μην έχει καμία ιδέα, όπως και σε άλλους τομείς της περιγραφικής ψυχολογίας της υψηλότερης σκέψης τάξη, η κατάσταση σχετικά με την "αυτοματοποίηση" εξακολουθεί να είναι τόσο χαοτική όσο ήταν όταν Wittgenstein περιέγραψε τους λόγους για τη στείριότητα και την άγνοια της ψυχολογίας στη δεκαετία του '30.

Συχνά το θέμα αναφέρεται από ερευνητές και φιλοσόφους από την άποψη του Συστήματος 1 και του Συστήματος 2 λειτουργία - μια πολύ χρήσιμη, ακόμη και απαραίτητη διαίρεση της συμπεριφοράς (εκ προθέσεως) σε πρωτόγονη ρεφουσιοειδή αυτοματοποιημένη μας, nonreflective S1 και υψηλότερο φλοιώδες πρωτεύον μας συνειδητή διαφωτιστική λειτουργίες του S2. Όπως σημειώνεται σε άλλες κριτικές μου, αυτό το τμήμα ήταν πρωτοπόρος από τον φιλόσοφο Ludwig Wittgenstein στη δεκαετία του 1930, αν και κανείς δεν το έχει συνειδητοποιήσει.

Είμαι αρκετά εξοικειωμένος με τη διαμεσολάβηση και τα φαινόμενα της διαφώτισης (βλέπε αναθεώρηση μου της αυτοβιογραφίας Adi Da του «Το γόνατο της ακρόασης») και είμαι πρόθυμος να δεχθεί ισχυρισμό Hawkins »να είναι σε αυτό το rarefied ομάδα (λέγεται συχνά ότι γνωρίζουμε λιγότερο από 1000 φωτισμένα άτομα σε όλη την ανθρώπινη ιστορία). Μπορώ επίσης να δεχτώ ότι μπορεί να ήταν ένας πολύ αποτελεσματικός «θεραπευτής» που βοήθησε πολλά άτομα καισαφώς, είναι εξαιρετικά ευφυής. Αυτό δεν με κάνει να δεχτώ πολλές αμφισβητήσιμες ή σαφώς ψευδείς δηλώσεις του σχετικά με τα γεγονότα του κόσμου. Είμαι επίσης (με βάση μια ζωή της μελέτης της επιστήμης και της φιλοσοφίας) πολύ δύσπιστος σχετικά με τη σημασία του χάους, attractors, θεωρία πολυπλοκότητας, υπολογισμού, κ.λπ., στη μελέτη της ανθρώπινης συμπεριφοράς (δείτε σχόλια και τα βιβλία μου για academia.edu, philpapers.org, researchgate.net, vixra.org, libgen.io, b-ok.org, Amazon

κ.λπ.), αξιώσεις που γίνονται συχνά από τους επιστήμονες, καθώς και. Implicit έρευνα γνωστικής λειτουργίας περιλαμβάνει τη συνήθη τρομακτική ανάμειξη των πραγματικών αλήθειας ή ψευδείς επιστημονικά ζητήματα σχετικά με αιτιώδη λειτουργίες του εγκεφάλου (το μυαλό S1), με εκείνες για το πώς λειτουργεί η γλώσσα (δηλαδή, το μυαλό, το οποίο, όπως Wittgenstein μας έδειξε 3 / 4 του αιώνα πριν, είναι δημόσια συμπεριφορά - το μυαλό S2)-άλλα θέματα που έχω καλύψει εκτενώς σε σχόλιά μου.

Έτσι,, Hawkins κάνει ένα μεγάλο μέρος της ανάγνωσης μυών του και είμαι βέβαιος ότι λειτουργεί συχνά καλά, αλλά υπάρχει ένα σημαντικό λογικό λάθος εδώ. Ανεξάρτητα από το τι λέει για τις πεποιθήσεις του ατόμου που δοκιμάζεται, λέει σαφώς τίποτα δεν είναι ό, τι για τον ίδιο τον κόσμο. Έτσι,, σέβομαι Hawkins και θεραπευτικό έργο του, αλλά, με το ευρύ φάσμα των προσεγγίσεων για την πνευματική και συναισθηματική θεραπεία,, υπάρχουν πολλές επιλογές. Και είναι ένα πράγμα που πρέπει να αντιμετωπίζονται από μια φωτισμένη πλοίαρχος-του οποίου η ίδια η παρουσία (ή ακόμα και η σκέψη τους) μπορεί να γαλβανίσει, και αρκετά άλλο να αντιμετωπίζονται από ένα συνηθισμένο πρόσωπο. Μακράν η καλύτερη πηγή βιβλίων, ηχητικών και βίντεο ενός φωτισμένου πλοίαρχου στην εργασία είναι αυτά του Osho (Bhagwan Shree Rajneesh) που είναι διαθέσιμα για αγορά ή δωρεάν στο διαδίκτυο σε διάφορες τοποθεσίες. Ο therapized χιλιάδες σε μια στιγμή σε ορισμένες περιπτώσεις και δημιούργησε την πιο αξιόλογη θεραπευτική κοινότητα όλων των εποχών γύρω του. Αν και έχει φύγει, θεραπευτές του εξακολουθούν να πρακτική σε όλο τον κόσμο,, και τα έργα του μπορεί να είναι μετασχηματιστική.

Hawkins έχει άλλα βιβλία που έχουν πολλές ευνοϊκές κριτικές, ώστε όσοι ενδιαφέρονται βαθιά μπορεί να τους συμβουλευτείτε.

**ΜΕΓΑΛΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ -
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΠΟΙΚΙΛΙΑ, ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΩ
ΔΙΑΣΩΣΗ ΜΑΣ**

Είναι το JK Rowling χειρότερο από εμένα; (αναθεωρημένο 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Τι θα λέγατε για μια διαφορετική αναλάβει τους πλούσιους και διάσημους; Πρώτα το προφανές -- τα μυθιστορήματα του Χάρι Πότερ είναι πρωτόγονη δεισιδαιμονία που ενθαρρύνει τα παιδιά να πιστεύουν στη φαντασία αντί να αναλαμβάνουν την ευθύνη για τον κόσμο -- τον κανόνα φυσικά. JKR είναι εξίσου ανίδειο για τον εαυτό της και τον κόσμο, όπως οι περισσότεροι άνθρωποι, αλλά περίπου 200 φορές πιο καταστροφική ως το μέσο αμερικανό και περίπου 800 φορές περισσότερο από το μέσο όρο κινέζικα. Έχει την ευθύνη για την καταστροφή του ίσως 30.000 εκτάρια δάσους για την παραγωγή αυτών των μυθιστορημάτων σκουπίδια και όλη τη διάβρωση που ακολουθεί (δεν είναι ασήμαντο, δεδομένου ότι είναι τουλάχιστον 6 και ίσως 12 τόνους / έτος του εδάφους στον ωκεανό για όλους στη γη ή ίσως 100 τόνους ανά Αμερικανό, και έτσι περίπου 5000 τόνους / έτος για τα βιβλία Rowling και movies και 3 παιδιάτης). Η γη χάνει τουλάχιστον το 1% του επιφανειακού εδάφους της κάθε χρόνο, έτσι καθώς πλησιάζει το 2100, το μεγαλύτερο μέρος της ικανότητας καλλιέργειας τροφίμων της θα εξαφανιστεί. Στη συνέχεια, υπάρχει η τεράστια ποσότητα των καυσίμων που καίγονται και τα απόβλητα που γίνονται για να κάνουν και να διανείμει τα βιβλία και τις ταινίες, πλαστικές κούκλες κλπ. Δείχνει την έλλειψη κοινωνικής ευθύνης της παράγοντας παιδιά αντί να χρησιμοποιεί τα εκατομμύρια της για να ενθαρρύνει τον οικογενειακό προγραμματισμό ή να αγοράσει το τροπικό δάσος, και προωθώντας τη συμβατική φιλελεύθερη ηλιθιότητα της 3ης παγκόσμιας υπεροχής που καταστρέφει τη Βρετανία, την Αμερική, τον κόσμο και το μέλλον του απογόνου της. Φυσικά, δεν είναι τόσο διαφορετική από τις άλλες 7. 8 δισεκατομμύρια ανίδειοι - απλά πιο θορυβώδης και πιο καταστροφική.

Είναι το πρόβλημα χωρίς δωρεάν γεύμα writ μεγάλο. Ο όχλος απλά δεν μπορεί να δει ότι δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως βοηθώντας ένα άτομο χωρίς να βλάπτουν τους άλλους. Τα δικαιώματα ή τα προνόμια που δίνονται στους νεοεισερχόμενους σε έναν υπερπλήρη κόσμο μπορούν μόνο να εξασθενίσουν τα δικαιώματα των άλλων. Παρά τις τεράστιες οικολογικές καταστροφές που συμβαίνουν μπροστά τους παντού καθημερινά, δεν μπορούν να τους καρφώσει στην ασυγκράτητη μητρότητα του "ποικιλόμορφο", η οποία αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης του πληθυσμού του περασμένου αιώνα και όλα αυτά σε αυτό. Στερούνται κάποιο συνδυασμό νοημοσύνης, εκπαίδευσης, εμπειρίας και λογικής που απαιτούνται για να προεκτείνουν τις καθημερινές επιθέσεις στους πόρους και τη λειτουργία της κοινωνίας στην ενδεχόμενη κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού. Κάθε γεύμα, κάθε ταξίδι με αυτοκίνητο ή λεωφορείο, κάθε ζευγάρι παπούτσια είναι ένα άλλο

καρφί στο φέρετρο της γης. Έχει πιθανώς ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό της ότι ένα κάθισμα σε ένα αεροπλάνο από το Λονδίνο στο Σαν Φρανσίσκο παράγει περίπου έναν τόνο του άνθρακα που λιώνει περίπου 3 τετραγωνικά μέτρα θαλάσσιου πάγου και ως ένα από τα υπερπρονομιά που έχει πετάξει πιθανώς εκατοντάδες τέτοιες πτήσεις.

Όχι μόνο οι πλούσιοι και διάσημοι, αλλά σχεδόν οποιοδήποτε δημόσιο πρόσωπο καθόλου, συμπεριλαμβανομένων σχεδόν όλων των δασκάλων, πιέζονται για να είναι πολιτικά σωστοί, το οποίο στις δυτικές δημοκρατίες, σημαίνει τώρα σοσιαλδημοκρατικός (Neomarxist-δηλαδή, αραιωμένοι κομμουνιστές) τρίτοι παγκόσμιοι supremacists που εργάζονται για την καταστροφή των κοινωνιών τους και των απογόνων τους. Έτσι, εκείνοι των οποίων η έλλειψη of εκπαίδευση, την εμπειρία, την ευφυΐα (και τη βασική κοινή λογική), η οποία θα πρέπει να τους απαγορεύσει να κάνουν οποιεσδήποτε δημόσιες δηλώσεις σε όλα, κυριαρχούν πλήρως όλα τα μέσα ενημέρωσης, δημιουργώντας την εντύπωση ότι η ευφυΐα και πολιτισμένη πρέπει να ευνοούν τη δημοκρατία, τη διαφορετικότητα και την ισότητα, ενώ η αλήθεια είναι ότι αυτά είναι τα προβλήματα και όχι οι λύσεις, και ότι οι ίδιοι είναι οι κύριοι εχθροί του πολιτισμού. Δείτε την Αυτοκτονία μου από τη Δημοκρατία 2η ν.δ. (2019).nd

Τι θα λέγατε για μια διαφορετική αναλάβει τους πλούσιους και διάσημους; Πρώτα το προφανές -- τα μυθιστορήματα του Χάρι Πότερ είναι πρωτόγονη δεισιδαιμονία που ενθαρρύνει τα παιδιά να πιστεύουν στη φαντασία αντί να αναλαμβάνουν την ευθύνη για τον κόσμο -- τον κανόνα φυσικά. JKR είναι εξίσου ανίδεοι για τον εαυτό της και τον κόσμο, όπως και όλοι οι άλλοι πίθηκοι, αλλά περίπου 200 φορές πιο καταστροφική ως το μέσο αμερικανό και περίπου 800 φορές περισσότερο από το μέσο όρο κινέζικα. Έχει την ευθύνη για την καταστροφή του ίσως 30.000 εκτάρια δάσους για την παραγωγή αυτών των μυθιστορημάτων σκουπίδια και όλη τη διάβρωση που ακολουθεί (δεν είναι ασήμαντο, δεδομένου ότι είναι 6 έως 12 τόνους / έτος του εδάφους στον ωκεανό για όλους στη γη ή ίσως 100 τόνους ανά Αμερικανό, και έτσι περίπου 5000 τόνους / έτος για τα βιβλία rowling και monies και 3 παιδιάτης). Η γη χάνει τουλάχιστον το 1% του επιφανειακού εδάφους της κάθε χρόνο, έτσι καθώς πλησιάζει το 2100, το μεγαλύτερο μέρος της ικανότητας καλλιέργειας τροφίμων της θα εξαφανιστεί. Στη συνέχεια, υπάρχει η τεράστια ποσότητα των καυσίμων που καίγονται και τα απόβλητα που γίνονται για να κάνουν και να διανείμει τα βιβλία και τις ταινίες, πλαστικές κούκλες κλπ. Δείχνει την έλλειψη κοινωνικής ευθύνης της παράγοντας παιδιά αντί να χρησιμοποιεί τα εκατομμύρια της για να ενθαρρύνει τον οικογενειακό προγραμματισμό ή να αγοράσει το τροπικό δάσος, και προωθώντας τη συμβατική φιλελεύθερη ηλιθιότητα της 3ης παγκόσμιας υπεροχής που καταστρέφει τη Βρετανία, την Αμερική, τον κόσμο και το μέλλον του απογόνου της. Φυσικά, δεν είναι τόσο διαφορετική από τις άλλες 7. 8 δισεκατομμύρια ανίδεοι - απλά πιο θορυβώδεις και πιο καταστροφικές.

Όπως όλοι οι πλούσιοι, είναι σε θέση να πολλαπλασιάσει την καταστροφή της προκαλώντας άλλους να καταστρέψουν για λογαριασμό της. Κάθε παιδί που παρήγαγε αποτελέσματα σε περίπου 50 τόνους topsoil στον ωκεανό, £ 300 των

τοξικών χημικών ουσιών που παράγονται, 1 στρέμμα του δάσους / υγροτόπων / φύγει για πάντα, κάθε χρόνο. Όπως όλοι οι άνθρωποι, η οικογένειά της κλέβει από όλους τους ανθρώπους στη γη και από τους απογόνους τους (χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς ανθρώπινα λάθη), και, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία, είναι ανεπαρκώς μορφωμένη, εγωμανής, και στερείται αυτογνωσίας, έτσι αυτά τα ζητήματα δεν περνούν ποτέ από το μυαλό της. Εκτός από την υλική καταστροφή για να κάνει και να διανείμει τα βιβλία και τους κινηματογράφους της, υπάρχει το απέραντο ποσό χρόνου που σπαταλιέται στην ανάγνωση και την εξέταση τους. Επιπλέον, η ακραία ανωριμότητα που δείχνουν οι χαρακτήρες σε αυτούς και η ενασχόλησή τους με παιδαριώδεις δεισιδαιμονίες φαντασιώσεις μπορεί να κάνει μόνο κακό σε ευεπηρεάστα μυαλά. Ο κόσμος θα ήταν ένα καλύτερο μέρος αν δεν είχε γεννηθεί ποτέ, αλλά μπορεί κανείς να το πει σχεδόν σε όλους.

Εδώ και πολύ καιρό η κατανόηση των ανθρώπων που γνωρίζουν πνευματικά ότι όλοι εκτός από έναν μικρό αριθμό από εμάς περνούν όλη τους τη ζωή κοιμισμένοι, και αυτή η άποψη υποστηρίζεται δυναμικά από τη σύγχρονη ψυχολογική έρευνα, η οποία δείχνει ότι σχεδόν όλες οι ενέργειές μας γίνονται μηχανικά, για λόγους τους οποίους δεν γνωρίζουμε και επί των οποίων δεν έχουμε κανέναν έλεγχο. Η προσωπικότητά μας είναι μια ψευδαίσθηση που παράγεται από την εξέλιξη για να εξασφαλίσει την αναπαραγωγή. Είμαστε μόνο ένα πακέτο για εγωιστικά γονίδια που εκτελούν τα τυφλά προγράμματά τους και, όπως όλοι οι οργανισμοί, ζούμε για να αναπαράγουμε τα γονιδιά μας και να συσσωρεύουμε και να καταναλώνουμε πόρους για το σκοπό αυτό. Στην περίπτωση μας αυτό σημαίνει ότι ζούμε για να καταστρέψουμε τη γη και τους απογόνους μας. Είναι σημαντικό σε αυτό το παιχνίδι να παραμένουμε απληροφόρητοι, γιατί, στο βαθμό που συνειδητοποιούμε και ζούμε τη ζωή μας ως συνειδητά όντα, μειώνουμε την αναπαραγωγή μας και τα γονίδια που παράγουν αυτή τη συμπεριφορά επιλέγονται εναντίον.

Rowling είναι ένα τυπικό παράδειγμα ενός φαινομενικά ευφυή ς γνωρίζει πρόσωπο που θα περπατήσει όλη τη ζωή τους ήχο κοιμισμένος-ακριβώς όπως σχεδόν όλα τα άλλα 11 δισεκατομμύρια (προεκτείνουν σε 2100) -και όπως και αυτοί, ζει μόνο για να καταστρέψει τη γη και να αφήσει τοξικά απογόνους της πίσω για να συνεχίσει την καταστροφή. Όπως τόσοι πολλοί, αυτή, με τον Ομπάμα και τον Πάπα, μοιράζονται την κοινή αυταπάτη ότι οι φτωχοί είναι πιο ευγενείς και άξιοι, αλλά οι πλούσιοι διαφέρουν μόνο στο να έχουν την ευκαιρία να είναι πιο καταστροφικές. Οι φτωχοί είναι οι πλούσιοι σε αναμονή. Έτσι,, 800 Κινέζοι ή Ινδοί κάνουν περίπου τόσο μεγάλη ζημιά όσο JKR και την οικογένειά της. Πλούσιοι ή φτωχοί κάνουν τα μόνα πράγματα που μπορούν να κάνουν οι πίθηκοι - καταναλώνουν πόρους και αναπαράγουν τα γονιδιά τους μέχρι την κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού στα μέσα του επόμενου αιώνα. Εν ριπή οφθαλμού, αιώνες και χιλιετίες θα περάσουν και, στον κολαστήριο κόσμο της πείνας, των ασθενειών, του πολέμου και της βίας που δημιούργησαν οι πρόγονοί τους, κανείς δεν θα γνωρίζει ή δεν θα νοιάζεται για το αν υπήρχε κάποιος από αυτούς. Δεν είναι πιο εγγενώς κακό από τους άλλους, αλλά και δεν είναι καλύτερη και, λόγω των ατυχημάτων της ιστορίας, είναι ψηλά στον κατάλογο των εχθρών της ζωής στη Γη.

Είναι το πρόβλημα χωρίς δωρεάν γεύμα writ μεγάλο. Ο όχλος απλά δεν μπορεί να δει ότι δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως βοηθώντας ένα άτομο χωρίς να βλάπτουν τους άλλους. Τα δικαιώματα ή τα προνόμια που δίνονται σε νεοεισερχόμενους σε έναν υπερπλήρη κόσμο μπορούν μόνο να μειώσουν τα δικαιώματα των άλλων. Παρά τις τεράστιες οικολογικές καταστροφές που συμβαίνουν μπροστά τους παντού καθημερινά, δεν μπορούν να τους καρφώσει στην ασυγκράτητη μητρότητα του "ποικιλόμορφο", η οποία αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης του πληθυσμού του περασμένου αιώνα και όλα αυτά σε αυτό. Στερούνται κάποιο συνδυασμό νοημοσύνης, εκπαίδευσης, εμπειρίας και λογικής που απαιτούνται για να προεκτείνουν τις καθημερινές επιθέσεις στους πόρους και τη λειτουργία της κοινωνίας τώρα στην ενδεχόμενη κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού, καθώς επίσης και το θάρρος να πουν έτσι ακόμα κι αν το συνειδητοποιούν. Κάθε γεύμα, κάθε ταξίδι με αυτοκίνητο ή λεωφορείο, κάθε ζευγάρι παπούτσια είναι ένα άλλο καρφί στο φέρετρο της γης. Έχει πιθανώς ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό της ότι ένα κάθισμα σε ένα αεροπλάνο από το Λονδίνο στο Σαν Φρανσίσκο παράγει περίπου έναν τόνο του άνθρακα που λιώνει περίπου 3 τετραγωνικά μέτρα θαλάσσιου πάγου και ως ένα από τα υπερπρονομιά που έχει πετάξει πιθανώς εκατοντάδες τέτοιες πτήσεις.

Ποτέ δεν διασχίζει τα μυαλά των περισσότερων ανθρώπων ότι η μέση αμερικανική κατώτερη ς τάξης οικογένεια των 4 να πάρουν σε αγαθά, υπηρεσίες, και το κόστος των υποδομών ίσως 50.000 δολάρια περισσότερο κάθε χρόνο από ό, τι συμβάλλουν, και σε 100 χρόνια (όταν θα έχει επεκταθεί σε ίσως 10 άτομα) θα έχουν κοστίσει στη χώρα περίπου 15 εκατομμύρια δολάρια, και ανυπολόγιστα περισσότερο σε μακροπρόθεσμες οικολογικές και κοινωνικές δαπάνες (ποια είναι η αξία για την κατάρρευση του πολιτισμού;).

Όχι μόνο οι πλούσιοι και διάσημοι, αλλά σχεδόν οποιοδήποτε δημόσιο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων σχεδόν όλων των εκπαιδευτικών, πιέζονται να είναι πολιτικά ορθά, πράγμα που στις Δυτικές Δημοκρατίες, σημαίνει τώρα σοσιαλδημοκρατικός (αραιωμένους κομμουνιστές) τριτοκοσμικούς υπερμάχους που εργάζονται για την καταστροφή των κοινωνιών τους και των απογόνων τους. Έτσι, εκείνοι των οποίων η έλλειψη ελευθερίας του λόγου (και η βασική κοινή λογική), η οποία θα πρέπει να τους απαγορεύσει να κάνουν οποιοδήποτε δημόσιες δηλώσεις σε όλα, κυριαρχούν πλήρως όλα τα μέσα ενημέρωσης, δημιουργώντας την εντύπωση ότι η ευφυής και πολιτισμένη πρέπει να ευνοούν τη δημοκρατία, τη διαφορετικότητα και την ισότητα, ενώ η αλήθεια είναι ότι αυτά είναι τα προβλήματα και όχι οι λύσεις, και ότι οι ίδιοι είναι οι κύριοι εχθροί του πολιτισμού.

Αμερική και ο κόσμος βρίσκονται στη διαδικασία της κατάρρευσης από την υπερβολική αύξηση του πληθυσμού, το μεγαλύτερο μέρος της για τον τελευταίο αιώνα και τώρα όλα αυτά οφείλεται στον 3ο κόσμο ανθρώπους. Η κατανάλωση πόρων και η προσθήκη 4 δισεκατομμυρίων επιπλέον περίπου 2100 θα καταρρεύσουν τον βιομηχανικό πολιτισμό και θα επιφέρουν την πείνα, τις ασθένειες, τη βία και τον πόλεμο σε μια συγκλονιστική κλίμακα. Δισεκατομμύρια θα πεθάνουν και ο πυρηνικός πόλεμος είναι όλα, αλλά βέβαιος. Στην Αμερική, αυτό επιταχύνεται σημαντικά από τη μαζική μετανάστευση και την αναπαραγωγή μεταναστών, σε συνδυασμό με

καταχρήσεις που κατέστησαν δυνατές από τη δημοκρατία. Η διεφθαρμένη ανθρώπινη φύση μετατρέπει αδυσώπητα το όνειρο της δημοκρατίας και της πολυμορφίας σε εφιάλτη του εγκλήματος και της φτώχειας. Κίνα θα συνεχίσει να κατακλύζει την Αμερική και τον κόσμο, εφόσον διατηρεί τη δικτατορία που περιορίζει τον εγωισμό. Η βασική αιτία της κατάρρευσης είναι η αδυναμία της έμφυτης ψυχολογίας μας να προσαρμοστούν στο σύγχρονο κόσμο, η οποία οδηγεί τους ανθρώπους να αντιμετωπίζουν άσχετα πρόσωπα σαν να είχαν κοινά συμφέροντα. Έχω αποπειρωθεί αυτό το inclusive αυταπάτη γυμναστήριο. Αυτό, συν την άγνοια της βασικής βιολογίας και της ψυχολογίας, οδηγεί στις αυταπάτες κοινωνικής εφαρμοσμένης μηχανικής των μερικώς εκπαιδευμένων που ελέγχουν τις δημοκρατικές κοινωνίες. Λίγοι καταλαβαίνουν ότι αν βοηθήσετε ένα άτομο που να βλάψει κάποιον άλλο-δεν υπάρχει δωρεάν γεύμα και κάθε στοιχείο που καταναλώνει κανείς καταστρέφει τη γη πέρα από την επισκευή. Κατάσυνεπεια, οι κοινωνικές πολιτικές παντού είναι μη βιώσιμες και μία προς μία όλες οι κοινωνίες χωρίς αυστηρούς ελέγχους του εγωισμού θα καταρρεύσουν σε αναρχία ή δικτατορία. Χωρίς δραματικές και άμεσες αλλαγές, δεν υπάρχει καμία ελπίδα για την πρόληψη της κατάρρευσης της Αμερικής, ή οποιασδήποτε χώρας που ακολουθεί ένα δημοκρατικό σύστημα.

Όσοι επιθυμούν ένα ευρύτερο πλαίσιο μπορεί να δουν το βιβλίο μου «Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία» 4η έκδοση (2020)..

Η παροδική καταστολή των χειρότερων διαβόλων της φύσης μας- μια ανασκόπηση του «The Better Angels of Our Nature: Why Violence Has Declined» (Οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας: για ποιο λόγο έχει μειωθεί η βία) (2012)(αναθεώρηση αναθεωρημένου 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Αυτό δεν είναι ένα τέλειο βιβλίο, αλλά είναι μοναδικό, και αν αποβουτυρωμένο τα πρώτα 400 περίπου σελίδες, τα τελευταία 300 (περίπου 700) είναι μια πολύ καλή προσπάθεια να εφαρμόσει ό, τι είναι γνωστό για τη συμπεριφορά στις κοινωνικές αλλαγές στη βία και τους τρόπους την πάροδο του χρόνου. Το βασικό θέμα είναι: πώς ελέγχει η γενετική μας και περιορίζει την κοινωνική αλλαγή; Παραδόξως αποτυγχάνει να περιγράψει τη φύση της επιλογής συγγενών (χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο), η οποία εξηγεί μεγάλο μέρος της ζωής των ζώων και της ανθρωπίνης. Επίσης (όπως σχεδόν όλοι) στερείται ένα σαφές πλαίσιο για την περιγραφή της λογικής δομής του ορθολογισμού (LSR-προτιμώμενος όρος John Searle του) που προτιμώ να καλέσετε την περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης τάξης σκέψης (DPHOT). Θα έπρεπε να είχε πει κάτι για τους πολλούς άλλους τρόπους κατάχρησης και εκμετάλλευσης των ανθρώπων και του πλανήτη, δεδομένου ότι αυτοί είναι τώρα πολύ πιο αυστηροί ώστε να καταστήσουν άλλες μορφές βίας σχεδόν άσχετες. Η επέκταση της έννοιας της βίας ώστε να συμπεριλάβει τις παγκόσμιες μακροπρόθεσμες-μακροπρόθεσμες συνέπειες της αντιγραφής των γονιδίων κάποιου και την κατανόηση της φύσης του τρόπου λειτουργίας της εξέλιξης (δηλαδή, επιλογή συγγενών) θα παράσχει μια πολύ διαφορετική προοπτική για την ιστορία, τα τρέχοντα γεγονότα και το πώς είναι πιθανό να πάνε τα πράγματα τα επόμενα εκατό χρόνια. Θα μπορούσε κανείς να ξεκινήσει σημειώνοντας ότι η μείωση της σωματικής βίας στην ιστορία έχει συνδυαστεί (και κατέστη δυνατή) από τον συνεχώς αυξανόμενο ανελέητο βιασμό του πλανήτη (δηλαδή, από την καταστροφή του μέλλοντος των απογόνων τους' από τους. Pinker (όπως και οι περισσότεροι άνθρωποι τις περισσότερες φορές) είναι συχνά αποσπών την προσοχή από τις επιπολαιότητες του πολιτισμού, όταν είναι η βιολογία που έχει σημασία. Δείτε τις πρόσφατες αναθεωρήσεις μου Wilson «η κοινωνική κατάκτηση της γης» και Nowak και Highfield 'SuperCooperators' εδώ και στο δίχτυ για μια συνοπτική περίληψη του κενού «αληθινού αλτρουισμού»(επιλογή ομάδας), και τη λειτουργία της επιλογής συγγενών και την αχρηστία και την επιπολαιότητα της περιγραφής της συμπεριφοράς από πολιτιστική άποψη.

Αυτό είναι το κλασικό ζήτημα φύσης/ανατροφής και η φύση ατού γαλουχούν -- απείρως. Αυτό που έχει πραγματικά σημασία είναι η βία που γίνεται στη γη από την αμείλικτη αύξηση του πληθυσμού και της καταστροφής των πόρων (λόγω της ιατρικής

και της τεχνολογίας και της καταστολής των συγκρούσεων από την αστυνομία και το στρατό). Περίπου 200.000 περισσότεροι άνθρωποι την ημέρα (ένα άλλο Λας Βέγκας κάθε 10 ημέρες, ένα άλλο Λος Άντζελες κάθε μήνα), , οι 6 during τόνοι ή έτσι του topsoil πηγαίνει στη θάλασσα / πρόσωπο / έτος-περίπου το 1% του συνόλου του κόσμου εξαφανίζονται ετησίως, κλπ. Οι τρόποι, οι απόψεις και οι τάσεις των ανθρώπων να διαπράττουν βίαιες πράξεις δεν έχουν σημασία αν δεν μπορούν να κάνουν κάτι για να αποφύγουν αυτή την καταστροφή, και δεν βλέπω πώς θα συμβεί αυτό. Δεν υπάρχει χώρος για επιχειρήματα, και δεν έχει νόημα ούτε (να είμαι μοιρολάτρης), γι 'αυτό θα κάνω μόνο μερικά σχόλια σαν να ήταν γεγονότα. Μην φανταστείτε έχω ένα προσωπικό μερίδιο στην προώθηση μιας ομάδας σε βάρος των άλλων. Είμαι 78, δεν έχουν απογόνους και στενούς συγγενείς και δεν ταυτίζονται με οποιαδήποτε πολιτική, εθνική ή θρησκευτική ομάδα και θεωρούν αυτά που ανήκω εξ ορισμού, όπως εξίσου αποκρουστική όπως όλα τα υπόλοιπα.

Οι γονείς είναι οι χειρότεροι εχθροί της ζωής στη Γη και, λαμβάνοντας την ευρεία άποψη των πραγμάτων, οι γυναίκες είναι τόσο βίαιες όσο και οι άνδρες, αν αναλογιστεί κανείς το γεγονός ότι η βία των γυναικών (όπως και τα περισσότερα από αυτά που γίνονται από τους άνδρες) γίνεται σε μεγάλο βαθμό σε αργή κίνηση, σε απόσταση στο χώρο και το χρόνο και ως επί το πλείστον διεξάγεται μέσω πληρεξουσίου -από τους απογόνους τους και από τους άνδρες. Όλο και περισσότερο, οι γυναίκες γεννούν παιδιά, ανεξάρτητα από το αν έχουν σύντροφο και η επίδραση της διακοπής μιας γυναίκας από την αναπαραγωγή είναι κατά μέσο όρο πολύ μεγαλύτερη από ό, τι σταματώντας έναν άνδρα, δεδομένου ότι είναι το αναπαραγωγικό σημείο συμφόρησης. Κάποιος μπορεί να είναι της άποψης ότι οι άνθρωποι και οι απόγονοί τους αξίζουν πλουσιοπάροχα ο, τιδήποτε δυστυχία έρχεται ο τρόπος τους και (με τις σπάνιες εξαιρέσεις) οι πλούσιοι και διάσημοι είναι οι χειρότεροι παραβάτες. Meryl Streep ή Bill Gates ή J.K Rowling και κάθε ένα από τα παιδιά τους μπορεί να καταστρέψει 50 τόνους topsoil κάθε χρόνο για γενιές στο μέλλον, ενώ ένας Ινδός αγρότης και του μπορεί να καταστρέψει 1 τόνο. Αν κάποιος το αρνείται ότι είναι μια χαρά, και στους απογόνους τους λέω "Καλώς ήρθατε στην κόλαση στη Γη" (WTHOE).

" έμφαση στις μέρες μας είναι πάντα στα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά είναι σαφές ότι για να έχει ο πολιτισμός μια ευκαιρία, οι ανθρώπινες ευθύνες πρέπει να αντικαταστήσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κανείς δεν παίρνει δικαιώματα χωρίς να είναι υπεύθυνος πολίτης και το πρώτο πράγμα που σημαίνει αυτό είναι η καταστροφή του περιβάλλοντος. Η πιο βασική ευθύνη είναι ότι δεν είναι τα παιδιά, εκτός αν η κοινωνία σας σας ζητήσει να τα παράγετε. Μια κοινωνία ή ένας κόσμος που επιτρέπει στους ανθρώπους να αναπαράγονται τυχαία θα είναι πάντα αντικείμενο εκμετάλλευσης από εγωιστικά γονίδια μέχρι να καταρρεύσει (ή να φτάσει σε ένα σημείο όπου η ζωή είναι τόσο τρομακτική που δεν αξίζει να ζει). Αν η κοινωνία συνεχίσει να διατηρεί τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ως πρωταρχικά,, στους απογόνους τους μπορεί κανείς να πει με εμπιστοσύνη "WTHOE".

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να

συμβουλευόντα το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21ο^{στ} αιώνα 4^ο αιώνας (2019)

Αυτό δεν είναι ένα τέλειο βιβλίο, αλλά είναι μοναδικό, και αν αποβουτυρωμένο τα πρώτα 400 περίπου σελίδες, τα τελευταία 300 (περίπου 700) είναι μια πολύ καλή προσπάθεια να εφαρμόσει ό, τι είναι γνωστό για τη συμπεριφορά στις κοινωνικές αλλαγές στη βία και τους τρόπους την πάροδο του χρόνου. Το βασικό θέμα είναι: πώς ελέγχει η γενετική μας και περιορίζει την κοινωνική αλλαγή; Παραδόξως αποτυγχάνει να περιγράψει τη φύση της επιλογής συγγενών (χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο), η οποία εξηγεί μεγάλο μέρος της ζωής των ζώων και της ανθρωπίνης. Επίσης (όπως σχεδόν όλοι) στερείται ένα σαφές πλαίσιο για την περιγραφή της λογικής δομής του ορθολογισμού (LSR-προτιμώμενος όρος John Searle του) που προτιμώ να καλέσετε την περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης τάξης σκέψης (DPHOT). Κυρίως οι επικρίσεις που ασκούνται από άλλους είναι nit-picking και άσχετο και, όπως Pinker έχει πει, δεν θα μπορούσε να γράψει ένα συνεκτικό βιβλίο για "κακά πράγματα", ούτε θα μπορούσε να δώσει κάθε δυνατή αναφορά και την άποψη, αλλά θα έπρεπε να είχε πει τουλάχιστον κάτι για τους πολλούς άλλους τρόπους κατάχρησης και εκμετάλλευσης των ανθρώπων και του πλανήτη, δεδομένου ότι αυτά είναι τώρα πολύ πιο σοβαρά ώστε να καταστήσει άλλες μορφές βίας άνευ σημασίας.

Η επέκταση της έννοιας της-βίας ώστε να συμπεριλάβει τις παγκόσμιες μακροπρόθεσμες - μακροπρόθεσμες συνέπειες της αντιγραφής των γονιδίων κάποιου και την κατανόηση της φύσης του τρόπου λειτουργίας της εξέλιξης (δηλαδή, επιλογή συγγενών) θα παράσχει μια πολύ διαφορετική προοπτική για την ιστορία, τα τρέχοντα γεγονότα και το πώς είναι πιθανό να πάνε τα πράγματα τα επόμενα εκατό χρόνια. Θα μπορούσε κανείς να ξεκινήσει σημειώνοντας ότι η μείωση της σωματικής βίας στην ιστορία έχει συνδυαστεί (και κατέστη δυνατή) από τον συνεχώς αυξανόμενο ανελέητο βιασμό του πλανήτη (δηλαδή, από την καταστροφή του μέλλοντος των απογόνων τους' από τους. Pinker (όπως και οι περισσότεροι άνθρωποι τις περισσότερες φορές) είναι συχνά αποσπούν την προσοχή από τις επιπολαιότητες του πολιτισμού, όταν είναι η βιολογία που έχει σημασία. Δείτε τις πρόσφατες αναθεωρήσεις μου Wilson «η κοινωνική κατάκτηση της γης» και Nowak και Highfield «SuperCooperators» για μια συνοπτική περίληψη της κενотоπίας του αλτρουισμού και της λειτουργίας της επιλογής συγγενών και της αναλώσιμης και επιπολαιότητας της περιγραφής της συμπεριφοράς από πολιτιστική άποψη.

Αυτό είναι το κλασικό ζήτημα φύσης/ανατροφής και η φύση ατού γαλουχούν -- απείρως. Αυτό που έχει πραγματικά σημασία είναι η βία που γίνεται στη γη από την αμείλικτη αύξηση του πληθυσμού και της καταστροφής των πόρων (λόγω της ιατρικής και της τεχνολογίας και της καταστολής των συγκρούσεων από την αστυνομία και το

στρατό). Περίπου 200.000 περισσότεροι άνθρωποι την ημέρα (ένα άλλο Λας Βέγκας κάθε 10 ημέρες, ένα άλλο Λος Άντζελες κάθε μήνα), οι 6 τόνοι ή έτσι του topsoil πηγαίνει στη θάλασσα / πρόσωπο / έτος κ.λπ.

Οι τρόποι, οι απόψεις και οι τάσεις των ανθρώπων να διαπράττουν βίαιες πράξεις δεν έχουν σημασία αν δεν μπορούν να κάνουν κάτι για να αποφύγουν αυτή την καταστροφή, και δεν βλέπω πώς θα συμβεί αυτό. Δεν υπάρχει χώρος για επιχειρήματα, και δεν έχει νόημα ούτε (ναι, είμαι μοιρολάτρης), γι 'αυτό θα κάνω μόνο μερικά σχόλια σαν να ήταν γεγονότα. Μην φανταστείτε έχω ένα προσωπικό μερίδιο στην προώθηση μιας ομάδας σε βάρος των άλλων. Είμαι 78, δεν έχουν απογόνους και στενούς συγγενείς και δεν ταυτίζονται με οποιαδήποτε πολιτική, εθνική ή θρησκευτική ομάδα και θεωρούν αυτά που ανήκω εξ ορισμού, όπως εξίσου αποκρουστική όπως όλα τα υπόλοιπα.

Οι γονείς είναι οι χειρότεροι εχθροί της ζωής στη Γη και, λαμβάνοντας την ευρεία άποψη των πραγμάτων, οι γυναίκες είναι τόσο βίαιες όσο και οι άνδρες, αν αναλογιστεί κανείς το γεγονός ότι η βία των γυναικών (όπως και τα περισσότερα από αυτά που γίνονται από τους άνδρες) γίνεται σε μεγάλο βαθμό σε αργή κίνηση, σε απόσταση στο χώρο και το χρόνο και ως επί το πλείστον διεξάγεται μέσω πληρεξουσίου -από τους απογόνους τους και από τους άνδρες. Όλο και περισσότερο, οι γυναίκες γεννούν παιδιά, ανεξάρτητα από το αν έχουν σύντροφο και η επίδραση της διακοπής μιας γυναίκας από την αναπαραγωγή είναι κατά μέσο όρο πολύ μεγαλύτερη από ό, τι σταματώντας έναν άνδρα, δεδομένου ότι είναι το αναπαραγωγικό σημείο συμφόρησης. Κάποιος μπορεί να είναι της άποψης ότι οι άνθρωποι και οι απόγονοί τους αξίζουν πλουσιοπάροχα ο, τιδήποτε δυστυχία έρχεται ο τρόπος τους και (με τις σπάνιες εξαιρέσεις) οι πλούσιοι και διάσημοι είναι οι χειρότεροι παραβάτες. Meryl Streep ή Bill Gates ή J.K.Rowling και κάθε ένα από τα παιδιά τους μπορεί να καταστρέψει 50 τόνους topsoil κάθε χρόνο για γενιές στο μέλλον, ενώ ένας Ινδός αγρότης και του μπορεί να καταστρέψει 1 τόνο. Αν κάποιος το αρνείται ότι είναι μια χαρά, και στους απογόνους τους λέω "Καλώς ήρθατε στην κόλαση στη Γη" (WTHOE).

"έμφαση στις μέρες μας είναι πάντα στα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά είναι σαφές ότι για να έχει ο πολιτισμός μια ευκαιρία, οι ανθρώπινες ευθύνες πρέπει να αντικαταστήσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κανείς δεν παίρνει δικαιώματα (δηλαδή πρόνομια) χωρίς να είναι υπεύθυνος πολίτης και το πρώτο πράγμα που σημαίνει αυτό είναι ελάχιστη περιβαλλοντική καταστροφή. Η πιο βασική ευθύνη είναι ότι δεν είναι τα παιδιά, εκτός αν η κοινωνία σας σας ζητήσει να τα παράγετε. Μια κοινωνία ή ένας κόσμος που επιτρέπει στους ανθρώπους να αναπαράγονται τυχαία θα είναι πάντα αντικείμενο εκμετάλλευσης από εγωιστικά γονίδια μέχρι να καταρρεύσει (ή να φτάσει σε ένα σημείο όπου η ζωή είναι τόσο τρομακτική που δεν αξίζει να ζει). Αν η κοινωνία συνεχίσει να διατηρεί τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ως πρωταρχική, αυτό είναι μια χαρά και στους απογόνους τους μπορεί κανείς να πει με εμπιστοσύνη "WTHOE".

"Βοήθεια" πρέπει να εξεταστεί από μια παγκόσμια μακροπρόθεση προοπτική. Σχεδόν όλη η «βοήθεια» που δίνεται από τα άτομα, τις οργανώσεις ή τις χώρες

βλάπτει άλλους και τον κόσμο μακροπρόθεσμα και πρέπει μόνο να δοθεί μετά από την πολύ προσεκτική εξέταση. Αν θέλετε να μοιράσετε χρήματα, τρόφιμα, φάρμακα, κ.λπ., πρέπει να ρωτήσετε ποιες-είναι οι μακροπρόθεσμες περιβαλλοντικές συνέπειες. Αν θέλετε να ευχαριστήσετε όλους όλη την ώρα, και πάλι στους απογόνους σας λέω "WTHOE".

Dysgenics: ατελείωτες τρισεκατομμύρια πλάσματα που αρχίζει με βακτήρια-όπως μορφές πάνω από 3 δισεκατομμύρια χρόνια πριν έχουν πεθάνει για να δημιουργήσουμε εμάς και όλη την τρέχουσα ζωή και αυτό ονομάζεται ευγονική, εξέλιξη από τη φυσική επιλογή ή την επιλογή συγγενών (inclusive γυμναστήριο). Όλοι έχουμε "κακά γονίδια", αλλά μερικά είναι χειρότερα από άλλα. Εκτιμάται ότι έως και το 50% όλων των ανθρώπινων αντιλήψεων καταλήγουν σε αυθόρμητη άμβλωση λόγω «κακών γονιδίων». Ο πολιτισμός είναι δυσγενής. Αυτό το πρόβλημα είναι επί του παρόντος ασημαντό σε σύγκριση με τον υπερπληθυσμό, αλλά επιδεινώνεται μέρα με τη μέρα. Η ιατρική, η πρόνοια, η δημοκρατία, η ισότητα, η δικαιοσύνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η «βοήθεια» όλων των ειδών έχουν παγκόσμιες μακροπρόθεσμες περιβαλλοντικές και δυσγενείς συνέπειες που θα καταρρεύσουν την κοινωνία ακόμη και αν σταματήσει η αύξηση του πληθυσμού. Και πάλι, αν ο κόσμος αρνείται να το πιστέψει ή δεν θέλει να ασχοληθεί με αυτό που είναι μια χαρά και για τους (και του καθενός) απογόνους μπορούμε να πούμε "WTHOE".

Προσοχή στα ουτοπικά σενάρια που υποδηλώνουν ότι η ημέρα της κρίσεως μπορεί να αποφευχθεί με συνετή εφαρμογή των τεχνολογιών. Όπως λένε μπορείτε να ξεγελάσουν μερικούς από τους ανθρώπους όλη την ώρα και όλους τους ανθρώπους μερικές φορές, αλλά δεν μπορείτε να ξεγελάσουν τη μητέρα φύση οποιαδήποτε από τις φορές. Σας αφήνω με ένα μόνο παράδειγμα. Διάσημος επιστήμονας Raymond Kurzweil (δείτε την αναθεώρησή μου του «Πώς να δημιουργήσετε ένα μυαλό») πρότεινε να νομομορπώσω ως σωτήρες της ανθρωπότητας. Θα έφτιαζαν ό,τι χρειαζόμασταν και θα καθάριζαν κάθε χάλι. Θα έκαναν ακόμη και καλύτερες εκδοχές του εαυτού τους. Θα μας κρατούσαν σαν κατοικίδια. Αλλά σκεφτείτε πόσοι άνθρωποι μεταχειρίζονται τα κατοικίδια ζώα τους, και τα κατοικίδια ζώα είναι overpopulating και καταστρέφοντας και γίνονται δυσγενή σχεδόν τόσο γρήγορα όσο οι άνθρωποι (π.χ. οι εγχώριες και άγριες γάτες σκοτώνουν μόνο ίσως 100 δισεκατομμύρια άγρια ζώα ετησίως). Τα κατοικίδια υπάρχουν μόνο επειδή καταστρέφουμε τη γη για να τα ταΐσουμε και έχουμε κλινικές spray και ουδέτερης σημασίας και ευθανασία των ασθενών και των ανεπιθύμητων. Εφαρμόζουμε αυστηρό έλεγχο του πληθυσμού και ευγονική πάνω τους σκόπιμα και με παράλειψη, και καμία μορφή ζωής δεν μπορεί να εξελιχθεί ή να υπάρξει χωρίς αυτούς τους δύο ελέγχους - ούτε καν bots. Και τι μπορεί να σταματήσει τα να νομομορπώσω από την εξέλιξη; Οποιαδήποτε αλλαγή που διευκόλυνε την αναπαραγωγή θα επιλεγόταν αυτόματα για και οποιαδήποτε συμπεριφορά που σπατάλη χρόνου ή ενέργειας (δηλαδή, η φροντίδα των ανθρώπων) θα επιλεγόταν σε μεγάλο βαθμό κατά. Τι θα σταματούσε το πρόγραμμα ρομπότ που ελέγχονται από την AI από τη μετάλλαξη σε μια δολοφονική μορφή και την εκμετάλλευση όλων των πόρων της γης που προκαλούν παγκόσμια κατάρρευση; Δεν υπάρχει δωρεάν γεύμα για bots είτε και σε αυτά επίσης μπορούμε να πούμε με σιγουριά "WTHOE".

Αυτό είναι όπου οποιεσδήποτε σκέψεις για τον κόσμο και την ανθρώπινη συμπεριφορά πρέπει να οδηγήσει ένα μορφωμένο πρόσωπο αλλά Pinker δεν λέει τίποτα για το. Έτσι,, οι πρώτες 400 σελίδες αυτού του βιβλίου μπορούν να παραλειφθούν και οι τελευταίες 300 να διαβάσουν ως μια ωραία περίληψη του EK (εξελικτική ψυχολογία) από το 2011. Εντούτοις, όπως σε άλλα βιβλία του και σχεδόν παγκοσμίως στις συμπεριφοριστικές επιστήμες, δεν υπάρχει κανένα σαφές ευρύ πλαίσιο για τη σκόπιμη συμπεριφορά όπως πρωτοστάτησε από Wittgenstein, Searle και πολλοί άλλοι. Έχω παρουσιάσει ένα τέτοιο πλαίσιο σε πολλές κριτικές μου των έργων από και για αυτές τις δύο φυσικές ψυχολογικές ιδιοφυΐες και δεν θα το επαναλάβω εδώ.

Τα νεκρά χέρια της επιλογής ομάδας και της φαινομενολογίας -- Μια ανασκόπηση της ατομικότητας και της εμπλοκής (Individuality and Entanglement) από τον Herbert Gintis 357p (2017) (ανασκόπηση Αναθεωρημένο 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Δεδομένου ότι Gintis είναι ανώτερος οικονομολόγος και έχω διαβάσει μερικά από τα προηγούμενα βιβλία του με ενδιαφέρον, περίμενα κάποιες περισσότερες γνώσεις για τη συμπεριφορά. Δυστυχώς, κάνει τα νεκρά χέρια της επιλογής της ομάδας και της φαινομενολογίας στα κεντρικά σημεία των θεωρών του συμπεριφοράς, και αυτό ακυρώνει σε μεγάλο βαθμό το έργο. Ακόμη χειρότερα, δεδομένου ότι δείχνει τόσο κακή κρίση εδώ, θέτει υπό αμφισβήτηση όλες τις προηγούμενες εργασίες του. Η προσπάθεια να αναστηθεί η επιλογή της ομάδας από τους φίλους του στο Χάρβαρντ, Nowak και Wilson, Πριν από μερικά χρόνια ήταν ένα από τα σημαντικότερα σκάνδαλα στη βιολογία κατά την τελευταία δεκαετία, και έχω αφηγηθήκη τη θλιβερή ιστορία στο άρθρο μου «Αλτρουισμός, ο Ιησούς και το τέλος του κόσμου-πώς το Ίδρυμα Templeton αγόρασε μια καθηγήτρια του Χάρβαρντ και επιτέθηκε Εξέλιξη, Ορθολογισμός και Πολιτισμός - Μια αναθεώρηση του E.O. Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης» (2012) και Nowak και Highfield «SuperCooperators» (2012).» Σε αντίθεση με nowak, Gintis δεν φαίνεται να υποκινείται από θρησκευτικό φανατισμό, αλλά από την ισχυρή επιθυμία να δημιουργήσει μια εναλλακτική λύση για τη ζοφερή πραγματικότητα της ανθρώπινης φύσης, που διευκολύνεται από την (σχεδόν καθολική) έλλειψη κατανόησης της βασικής ανθρώπινης βιολογίας και κενό σχιστόλιθο της συμπεριφοράς των επιστημόνων, άλλων ακαδημαϊκών, και το ευρύ κοινό.

Gintis δικαίως επιθέσεις (όπως έχει πολλές φορές στο παρελθόν) οικονομολόγοι, κοινωνιολόγοι και άλλοι επιστήμονες συμπεριφοράς για να μην έχουν ένα συνεκτικό πλαίσιο για να περιγράψει τη συμπεριφορά. Φυσικά,, το πλαίσιο που απαιτείται για την κατανόηση της συμπεριφοράς είναι εξελικτική. Δυστυχώς, αποτυγχάνει να παράσχει το ένα ο ίδιος (σύμφωνα με πολλούς κριτικούς του και συμφωνώ), και η προσπάθεια να μπολιάσει το σάπιο πτώμα της επιλογής ομάδας επάνω οποιεσδήποτε οικονομικές και ψυχολογικές θεωρίες που έχει παραγάγει στις δεκαετίες εργασίας του, ακυρώνει απλώς το ολόκληρο πρόγραμμά του.

Αν και gintis κάνει μια γενναία προσπάθεια να κατανοήσουν και να εξηγήσουν τη γενετική, όπως wilson και Nowak, είναι μακριά από έναν εμπειρογνώμονα, και όπως τους, τα μαθηματικά τον τυφλώνουν ακριβώς στις βιολογικές αδιησίες και φυσικά αυτό είναι ο κανόνας στην επιστήμη. Όπως σημείωσε ο Wittgenstein στην πρώτη

σελίδα του Πολιτισμού και της Αξίας «Δεν υπάρχει θρησκευτική ονομασία στην οποία η κατάχρηση των μεταφυσικών εκφράσεων ευθύνεται για τόσο πολύ αμαρτία όσο στα μαθηματικά».

Ήταν πάντα απολύτως σαφές ότι ένα γονίδιο που προκαλεί συμπεριφορά που μειώνει τη δική του συχνότητα δεν μπορεί να επιμείνει, αλλά αυτός είναι ο πυρήνας της έννοιας της επιλογής της ομάδας. Επιπλέον, έχει γίνει γνωστό και συχνά έχει αποδειχθεί ότι η επιλογή της ομάδας μειώνει μόνο σε χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο (επιλογή συγγενών), η οποία, όπως Dawkins έχει σημειωθεί, είναι απλώς ένα άλλο όνομα για την εξέλιξη από τη φυσική επιλογή. Όπως wilson, Gintis έχει εργαστεί σε αυτόν τον χώρο για περίπου 50 χρόνια και ακόμα δεν το έχει αντιληφθεί, αλλά μετά το σκάνδαλο έσπασε, μου πήρε μόνο 3 ημέρες για να βρείτε, να διαβάσετε και να κατανοήσουν τις πιο σχετικές επαγγελματικές εργασίες, όπως περιγράφεται λεπτομερώς στο άρθρο μου. Είναι μυαλό boggling να συνειδητοποιήσουμε ότι Gintis και Wilson ήταν σε θέση να επιτευχθεί αυτό σε σχεδόν μισό αιώνα.

Συζητώ τα λάθη της επιλογής της ομάδας και φαινομενολογία που είναι ο κανόνας στον ακαδημαϊκό χώρο ως ειδικές περιπτώσεις της σχεδόν καθολική αποτυχία να κατανοήσουν την ανθρώπινη φύση που καταστρέφουν την Αμερική και τον κόσμο.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Δεδομένου ότι Gintis είναι ανώτερος οικονομολόγος και έχω διαβάσει μερικά από τα προηγούμενα βιβλία του με ενδιαφέρον, περίμενα κάποιες περισσότερες γνώσεις για τη συμπεριφορά. Δυστυχώς, κάνει τα νεκρά χέρια της επιλογής της ομάδας και της φαινομενολογίας στα κεντρικά σημεία των θεωρών του συμπεριφοράς, και αυτό ακυρώνει σε μεγάλο βαθμό το έργο. Ακόμη χειρότερα, δεδομένου ότι δείχνει τόσο κακή κρίση εδώ, θέτει υπό αμφισβήτηση όλες τις προηγούμενες εργασίες του. Η προσπάθεια να αναστηθεί η επιλογή της ομάδας από τους φίλους του στο Χάρβαρντ, Nowak και Wilson, Πριν από μερικά χρόνια ήταν ένα από τα σημαντικότερα σκάνδαλα στη βιολογία κατά την τελευταία δεκαετία, και έχω αφηγηθεί τη θλιβερή ιστορία στο άρθρο μου «Αλτρουισμός, ο Ιησούς και το τέλος του κόσμου-πώς το Ίδρυμα Templeton αγόρασε μια καθηγήτρια του Χάρβαρντ και επιτέθηκε Εξέλιξη, Ορθολογισμός και Πολιτισμός - Μια αναθεώρηση του E.O. Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης» (2012) και Nowak και Highfield «SuperCooperators» (2012).» Σε

αντίθεση με nowak, Gintis δεν φαίνεται να υποκινείται από θρησκευτικό φανατισμό, αλλά από την ισχυρή επιθυμία να δημιουργήσει μια εναλλακτική λύση για τη ζοφερή πραγματικότητα της ανθρώπινης φύσης, που διευκολύνεται από την (σχεδόν καθολική) έλλειψη κατανόησης της βασικής ανθρώπινης βιολογίας και κενό σχιστόλιθο της συμπεριφοράς των επιστημόνων, άλλων ακαδημαϊκών, και το ευρύ κοινό.

Gintis δικαίως επιθέσεις (όπως έχει πολλές φορές στο παρελθόν) οικονομολόγοι, κοινωνιολόγοι και άλλοι επιστήμονες συμπεριφοράς για να μην έχουν ένα συνεκτικό πλαίσιο για να περιγράψει τη συμπεριφορά. Φυσικά,, το πλαίσιο που απαιτείται για την κατανόηση της συμπεριφοράς είναι εξελικτική. Δυστυχώς,, αποτυγχάνει να παράσχει ένα ο ίδιος (σύμφωνα με πολλούς επικριτές του και συμφωνώ), και η προσπάθεια να μπολιάσει το σάπιο πτώμα της επιλογής της ομάδας σε ό, τι οικονομικές και ψυχολογικές θεωρίες που έχει δημιουργήσει σε δεκαετίες εργασίας του, απλώς ακυρώνει ολόκληρο το έργο του.

Αν και gintis κάνει μια γενναία προσπάθεια να κατανοήσουν και να εξηγήσουν τη γενετική, όπως wilson και Nowak, είναι μακριά από έναν εμπειρογνώμονα, και όπως τους, τα μαθηματικά τον τυφλώνουν ακριβώς στις βιολογικές αδιηγήσιμες και φυσικά αυτό είναι ο κανόνας στην επιστήμη. Όπως σημείωσε ο Wittgenstein στην πρώτη σελίδα του Πολιτισμού και της Αξίας «Δεν υπάρχει θρησκευτική ονομασία στην οποία η κατάχρηση των μεταφυσικών εκφράσεων ευθύνεται για τόσο πολύ αμαρτία όσο στα μαθηματικά».

Ήταν πάντα απολύτως σαφές ότι ένα γονίδιο που προκαλεί συμπεριφορά που μειώνει τη δική του συχνότητα δεν μπορεί να επιμείνει, αλλά αυτός είναι ο πυρήνας της έννοιας της επιλογής της ομάδας. Επιπλέον, έχει γίνει γνωστό και συχνά έχει αποδειχθεί ότι η επιλογή της ομάδας μειώνει μόνο σε χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο (επιλογή συγγενών), η οποία, όπως Dawkins έχει σημειωθεί, είναι απλώς ένα άλλο όνομα για την εξέλιξη από τη φυσική επιλογή. Όπως wilson, Gintis έχει εργαστεί σε αυτόν τον χώρο για περίπου 50 χρόνια και ακόμα δεν το έχει αντιληφθεί, αλλά μετά το σκάνδαλο Wilson έσπασε, μου πήρε μόνο 3 ημέρες για να βρείτε, να διαβάσετε και να κατανοήσουν τις πιο σχετικές επαγγελματικές εργασίες, όπως περιγράφεται λεπτομερώς στο άρθρο μου. Είναι μυαλό boggling να συνειδητοποιήσουμε ότι Gintis και Wilson ήταν σε θέση να επιτευχθεί αυτό σε σχεδόν μισό αιώνα.

Στα έτη μετά από το Nowak, Wilson, tarnita το έγγραφο δημοσιεύθηκε μέσα Φύση, διάφοροι γενετιστές πληθυσμών αφηγήθηκαν το κεφάλαιο και το στίχο στο θέμα, που παρουσιάζει πάλι οριστικά ότι είναι όλα μια θύελλα σε ένα φλυτζάνι τσαγιού. Είναι πολύ ατυχές το γεγονός ότι ο Γκίντης, όπως και οι φίλοι του, παρέλειψε να ρωτήσει έναν αρμόδιο βιολόγο για αυτό και θεωρεί ότι παραπλανούσε τους 140 γνωστούς βιολόγους που υπέγραψαν επιστολή διαμαρτυρόμενη για τη δημοσίευση αυτής της ανοησίας στη Φύση. Παραπέμπω εκείνους που θέλουν τις φρικιαστικές λεπτομέρειες στο έγγραφό μου, δεδομένου ότι είναι ο καλύτερος απολογισμός της μάχης σώμα με σώμα που γνωρίζω. Για μια περίληψη των λεπτομερειών tech βλέπε Dawkins Άρθρο

«Ηκάθοδος του Edward Wilson»

<http://www.prospectmagazine.co.uk/magazine/edward-wilson-social-conquest-earth-evolutionary-errors-origin-species>.

Όπως dawkins έγραψε «Για Wilson να μην αναγνωρίσει ότι μιλάει για τον εαυτό του κατά της μεγάλης πλειοψηφίας των επαγγελματιών συναδέλφων του είναι-με πονάει να πω αυτό από μια δια βίου ήρωας-μια πράξη της αλαζονείας wanton». Δυστυχώς,, ο Γκίντης αφομοιώθηκε σε μια τέτοια άδοξη παρέα. Υπάρχουν επίσης μερικά ωραία Dawkins youtubes όπως <https://www.youtube.com/watch?v=IBweDk4ZzZ4>.

Gintis έχει επίσης αποτύχει να παράσχει το πλαίσιο συμπεριφοράς που λείπει σε όλες τις κοινωνικές επιστήμες. Κάποιοι πρέπει να έχει μια λογική δομή για τον ορθολογισμό, μια understanding των δύο συστημάτων σκέψης (διπλή θεωρία διαδικασίας), του διαχωρισμού μεταξύ των επιστημονικών ζητημάτων των πραγματικών περιστατικών και φιλοσοφικά ζητήματα για το πώς λειτουργεί η γλώσσα στο επίμαχο πλαίσιο, και για το πώς να αποφευχθεί η μείωση και scientism, αλλά, όπως σχεδόν όλοι οι μαθητές της συμπεριφοράς, είναι σε μεγάλο βαθμό ανίδεοι. Αυτός, όπως και αυτοί, είναι γοητευμένος από τα μοντέλα, θεωρίες, και έννοιες, και την παρόρμηση να εξηγήσει, ενώ Wittgenstein μας έδειξε ότι το μόνο που χρειάζεται να περιγράψει, και ότι οι θεωρίες, έννοιες κ.λπ., είναι απλώς τρόποι χρήσης της γλώσσας (γλωσσικά παιχνίδια), τα οποία έχουν αξία μόνο στο βαθμό που έχουν μια σαφή δοκιμή (σαφή truthmakers, ή ως επιφανής φιλόσοφος John Searle αρέσει να λέει, σαφείς συνθήκες (COS ικανοποίηση)).

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόνταίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και john Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «TalkingMonkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 2η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{εβ} (2019)

Μετά από μισό αιώνα στη λήθη, η φύση της συνείδησης (πρόθεση, συμπεριφορά) είναι τώρα το πιο καυτό θέμα στις επιστήμες της συμπεριφοράς και της φιλοσοφίας. Ξεκινώντας με το πρωτοποριακό έργο του Ludwig Wittgenstein από τη δεκαετία του 1930 (το Μπλε και Καφέ Βιβλία) έως το 1951, και από τη δεκαετία του '50 μέχρι σήμερα από τους διαδόχους του Searle, Moyal-Sharrock, Read, Hacker, Stern, Horwich, Winch, Finkelstein κ.λπ., έχω δημιουργήσει τον ακόλουθο πίνακα ως ένα heuristic για την προώθηση αυτής της μελέτης. Οι σειρές παρουσιάζουν διάφορες πτυχές ή τρόπους μελέτης και οι στήλες δείχνουν τις ακούσιες διαδικασίες και τις εθελοντικές συμπεριφορές που περιλαμβάνουν τα δύο συστήματα (διττές διαδικασίες) της λογικής δομής της συνείδησης (LSC), τα οποία μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως λογική δομή του ορθολογισμού (LSR- Searle), της συμπεριφοράς (LSB), της προσωπικότητας (LSP), του μυαλού (LSM), της γλώσσας (LSL), της πραγματικότητας (LSOR φιλοσοφικό), της πρόθεσης (LSI) -κλασικός όρος , η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC), η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης

(DPT) -ή καλύτερα, η γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όρους που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Οι ιδέες για αυτόν τον πίνακα προήλθαν από την εργασία από Wittgenstein, ένας πολύ απλούστερος πίνακας από Searle, και συσχετίζεται με τους εκτενείς πίνακες και ταυρής gr στα τρία πρόσφατα βιβλία στην ανθρώπινη φύση από p.M.S Hacker. Οι τελευταίες 9 σειρές προέρχονται κυρίως από την έρευνα αποφάσεων από Johnathan St. B.T. Evans και τους συναδέλφους όπως αναθεωρείται από τον εαυτό μου.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανakλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανέννας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανέννας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Είναι ενδιαφέρον να συγκριθεί αυτό με τους διάφορους πίνακες και διαγράμματα στους πρόσφατους 3 τόμους peter hacker στην ανθρώπινη φύση. Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού περιγράψουμε τις

πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια. Μας έδειξε ότι υπάρχει μόνο ένα φιλοσοφικό πρόβλημα - η χρήση των ποινών (γλωσσικάπαιχνίδια) σε ένα ακατάλληλο πλαίσιο, και ως εκ τούτου μόνο μία λύση- που δείχνει το σωστό πλαίσιο.

Gintis αρχίζει να κάνει αμφίβολη, ασαφής ή εντελώς παράξενες αξιώσεις νωρίς στο βιβλίο. Ξεκινά στην πρώτη σελίδα της επισκόπησης με ανούσια αποσπάσματα από τον Αϊνστάιν και τον Ράιλ. Στις ρχιί η παράγραφος που αρχίζει «Τρίτο θέμα» για τα μπλεγμένα μυαλά χρειάζεται ξαναγράψιμο για να διευκρινίσει ότι τα γλωσσικά παιχνίδια είναι λειτουργίες του συστήματος 2 και αυτό είναι πώς η σκέψη, η πίστη κ.λπ. Δηλαδή, με «ασήμαντο» προσπαθεί να «εξηγήσει» τη συμπεριφορά ως «αλτρουιστική» επιλογή της ομάδας με τη μεσολάβηση συνειδητή γλωσσικό Σύστημα 2. Αλλά αν πάρουμε μια εξελικτική μακροπρόθεσμη άποψη, είναι σαφές ότι οφείλεται σε αμοιβαίο αλτρουισμό, προσπαθώντας να εξυπηρετήσει χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο, η οποία διαμεσολαβείται από την ασυνείδητη λειτουργία του Συστήματος 1. Ομοίως, για το πέμπτο θέμα και το υπόλοιπο της επισκόπησης. Ευνοεί Ορθολογική Επιλογή, αλλά δεν έχει ιδέα αυτό είναι ένα γλωσσικό παιχνίδι για το οποίο το ακριβές πλαίσιο πρέπει να καθοριστεί, ούτε ότι τόσο το σύστημα 1 και το σύστημα 2 είναι «ορθολογική», αλλά με εντελώς διαφορετικούς τρόπους. Αυτό είναι το κλασικό λάθος των περισσότερων περιγραφών της συμπεριφοράς, την οποία Searle έχει καλέσει τη φαινομενολογική παραίσθηση, Pinker η κενή πλάκα και Tooby και Cosmides «το τυποποιημένο κοινωνικό πρότυπο επιστήμης» και το έχω συζητήσει εκτενώς σε άλλες αναθεωρήσεις και τα άρθρα μου. Όσο κανείς δεν αντιλαμβάνεται ότι το μεγαλύτερο μέρος της συμπεριφοράς μας είναι αυτοματοποιημένη από nonlinguistic Σύστημα 1, και ότι συνειδητή γλωσσικό σύστημα μας 2 είναι ως επί το πλείστον για τον εξορθολογισμό των καταναγκαστικών και ασυνείδητες επιλογές μας, δεν είναι possible να έχουν κάτι περισσότερο από μια πολύ επιφανειακή άποψη της συμπεριφοράς, δηλαδή, δηλαδή, αυτό που είναι σχεδόν καθολικήόχι μόνο μεταξύ των ακαδημαϊκών, αλλά οι πολιτικοί, δισεκατομμυριούχοι ιδιοκτήτες των εταιρειών υψηλής τεχνολογίας, αστέρες του κινηματογράφου και το ευρύ κοινό. Κατά συνέπεια, οι συνέπειες υπερβαίνουν κατά πολύ τον ακαδημαϊκό χώρο, παράγοντας παραληρητικές κοινωνικές πολιτικές που επιφέρουν την αναπόφευκτηκατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού. Δείτε μου «Αυτοκτονία από τη δημοκρατία-μια νεκρολογία για την Αμερική και τον κόσμο». Είναι εκπληκτικό να βλέπουμε την Αμερική και τις ευρωπαϊκές δημοκρατίες να βοηθούν τους πολίτες του τρίτου κόσμου να καταστρέφουν το μέλλον όλων.

Στο ρχιιι μπορεί κανείς να περιγράψει την «ασήμαντη» (δηλαδή, προφανώς «αληθινή») αλτρουιστική ή αυτοκαταστροφική συμπεριφορά) ως πραγματικά εκτελώντας αμοιβαίο αλτρουισμό, εξυπηρετούν χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο λόγω των γονιδίων που εξελίχθηκαν στον ΕΟΧ (Περιβάλλον εξελικτικής προσαρμογής- δηλαδή, ότι από τους πολύ μακρινούς προγόνους μας), η οποία διεγείρει την ντοπαμινεργική κυκλώματα στο κοιλιακό tegmentum και το πυρήνα accumbens, με

την προκύπτουσα απελευθέρωση της ντοπαμίνης που μας κάνει να νιώθουμε καλά-ο ίδιος μηχανισμός που φαίνεται να εμπλέκονται σε όλες τις εθιστικές συμπεριφορές από την κατάχρηση ναρκωτικών ουσιών στις μαμάδες του ποδοσφαίρου.

Και πιο ασυνάρτητη φλυαρία, όπως "Στο πλαίσιο αυτών των περιβαλλόντων, υπάρχει ένα όφελος καταλληλότητας για την «επιγενετική μετάδοση» των εν λόγω «πληροφοριών» σχετικά με την «τρέχουσα κατάσταση» του «περιβάλλοντος», δηλαδή, τη μετάδοση μέσω μηγενετικών «διαύλων». Αυτό ονομάζεται «πολιτιστική μετάδοση» [scare εισαγωγικά ορυχείο]. Επίσης,, ότι «ο πολιτισμός» είναι «άμεσα κωδικοποιημένα» στον εγκέφαλο (p7), η οποία λέει ότι είναι η κύρια αρχή της συνεξέλιξης της γονιδιακής κουλτούρας, και ότι οι δημοκρατικοί θεσμοί και η ψηφοφορία είναι αλτρουιστικά και δεν μπορούν να εξηγηθούν από την άποψη του ιδιοτελούς συμφέροντος (p17-18). Ο κύριος λόγος για αυτές τις ιδιόμορφες απόψεις δεν βγαίνει πραγματικά μέχρι p186 όταν καθιστά τελικά σαφές ότι είναι ένας επιλογέας ομάδας. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως η επιλογή της ομάδας, εκτός από την περιεκτική φυσική κατάσταση, δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι αυτό είναι απλώς ένα άλλο ασυνάρτητο λογαριασμό της συμπεριφοράς-δηλαδή, περισσότερο ή λιγότερο αυτό που Tooby και Cosmides περίφημα ονομάζεται The Πρότυπο Μοντέλο Κοινωνικών Επιστημών ή Pinker «Η κενή πλάκα».

Αυτό που αποκαλεί «αλτρουιστικά γονίδια» στο p188 θα πρέπει να ονομάζεται «σεαδέξια γονίδια φυσικής κατάστασης» ή «γονίδια επιλογής συγγενών». Gintis είναι επίσης πολύ εντυπωσιασμένος με την ιδέα της συνεξέλιξης της γονιδιακής κουλτούρας, πράγμα που σημαίνει μόνο ότι ο πολιτισμός μπορεί ο ίδιος να είναι ένας παράγοντας της φυσικής επιλογής,, αλλά αδυνατεί να καταλάβει ότι αυτό μπορεί να συμβεί μόνο στο πλαίσιο της φυσικής επιλογής (inclusive fitness). Όπως σχεδόν όλοι οι κοινωνικοί επιστήμονες (και επιστήμονες, φιλόσοφοι κ.λπ.), ποτέ δεν έχει τομυαλό του ότι ο «πολιτισμός», η «συνεξέλιξη», η συμβολική, η «επιγενετική», η «ενημέρωση», η «αναπαράσταση» κ.λπ., είναι όλες οι οικογένειες σύνθετων γλωσσικών παιχνιδιών, των οποίων το COS (Όροι Ικανοποίησης, δοκιμασίες για την αλήθεια) είναι εξαιρετικά ευαίσθητα στο context. Χωρίς συγκεκριμένο πλαίσιο, δεν σημαίνουν τίποτα. Έτσι,, σε αυτό το βιβλίο, όπως και στο μεγαλύτερο μέρος της βιβλιογραφίας για τη συμπεριφορά, υπάρχει πολλή συζήτηση που έχει την εμφάνιση της αίσθησης χωρίς νόημα (έννοια ή σαφή COS).

Ο ισχυρισμός του για ρχν, ότι τα περισσότερα από τα γονιδιά μας είναι το αποτέλεσμα του πολιτισμού, είναι σαφώς παράλογο, όπως π.χ., είναι γνωστό ότι είμαστε περίπου 98% χιμπατζής. Μόνο αν εννοεί αυτά που σχετίζονται με τη γλώσσα μπορούμε να δεχτούμε την πιθανότητα ότι ορισμένα από τα γονιδιά μας έχουν υποβληθεί σε πολιτιστική επιλογή και ακόμη και αυτά τα απλώς τροποποιημένα που υπήρχαν ήδη - δηλαδή, μερικά ζεύγη βάσεων άλλαξαν από εκατοντάδες χιλιάδες ή εκατομμύρια σε κάθε γονίδιο.

Είναι πολύ λαμβάνονται με την «ορθολογική ηθοποιός» μοντέλο της οικονομικής συμπεριφοράς. αλλά και πάλι, δεν γνωρίζει ότι οι αυτόματες του S1 στηρίζουν κάθε «ορθολογική» συμπεριφορά και τις συνειδητές γλωσσικές συζητήσεις του S2 δεν

μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς αυτούς. Όπως πολλοί, ίσως η συντριπτική πλειοψηφία των σημερινών νεότερων φοιτητών της συμπεριφοράς, βλέπω όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες ως εύκολα κατανοητή αποτελέσματα της εργασίας της εγωιστικής γενετικής σε ένα σύγχρονο πλαίσιο στο οποίο η επιτήρηση της αστυνομίας και μια προσωρινή αφθονία των πόρων,, που λαμβάνονται από γαρίφη τη γη και τη ληστεία δική τους απογόνους, οδηγεί σε σχετική προσωρινή, ηρεμία. Στο πλαίσιο αυτό, προτείνω την αναθεώρησή μου για το πρόσφατο βιβλίο του Pinker -Η παροδική καταστολή των χειρότερων διαβόλων της φύσης μας- Μια ανασκόπηση των καλύτερων αγγέλων της φύσης μας».

Πολλές συμπεριφορές μοιάζουν με αληθινό αλτρουισμό, και μερικές είναι (δηλαδή, θα μειώσουν τη συχνότητα των γονιδίων που τους φέρνουν για - δηλαδή, οδηγούν στην εξαφάνιση των απογόνων τους), αλλά το σημείο που gintis χάνει είναι ότι αυτοί οφείλονται σε μια ψυχολογία που εξελίχθηκε πολύ καιρό πριν στις μικρές ομάδες στις αφρικανικές πεδιάδες στον ΕΟΧ και είχε νόημα έπειτα (δηλαδή, Ήταν χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο, όταν ο καθένας στην ομάδα μας από μερικές δεκάδες έως μερικές εκατοντάδες ήταν στενοί συγγενείς μας), και έτσι συνεχίζουμε συχνά με αυτές τις συμπεριφορές, ακόμη και αν δεν έχουν πλέον νόημα (δηλαδή, εξυπηρετούν τα συμφέροντα των άσχετων ή μακρινά συνδεδεμένα άτομα που μειώνει τη γενετική μας ικανότητα μειώνοντας τη συχνότητα των γονιδίων που κατέστησε δυνατή). Αυτό αντιπροσωπεύει την προώθηση της ιδέας του ότι πολλές συμπεριφορές είναι «πραγματικά αλτρουιστική», και όχι εγωιστική στην προέλευση (όπως στην αίρεση. 3.2). Σημειώνει μάλιστα αυτό και το αποκαλεί «κατανεμημένη effectivity» (p60-63) στην οποία οι άνθρωποι συμπεριφέρονται σε μεγάλες εκλογές σαν να ήταν μικρές, αλλά αδυνατεί να δει αυτό δεν οφείλεται σε γονίδια για «πραγματικό αλτρουισμό», αλλά σε γονίδια για αμοιβαίο αλτρουισμό (χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο), η οποία είναι φυσικά εγωιστική. Έτσι,, οι άνθρωποι συμπεριφέρονται σαν οι ενέργειές τους (π.χ. οι ψήφοι τους) ήταν επακόλουθες, αν και είναι σαφές ότι δεν είναι. Π.χ., μπορεί κανείς να βρει στο διαδίκτυο ότι οι πιθανότητες ψήφου ενός ατόμου να αποφασίσει το αποτέλεσμα των αμερικανικών προεδρικών εκλογών είναι της τάξης των εκατομμυρίων έως δεκάδων εκατομμυρίων προς ένα. Καιφυσικά, το ίδιο ισχύει και για τις πιθανότητές μας να κερδίσουμε ένα λαχείο, αλλά η δυσλειτουργούσα ψυχολογία του ΕΟΧ κάνει τις λαχειοφόρες απώλειες και την ψηφοφορία εξαιρετικά δημοφιλείς δραστηριότητες.

Φαίνεται επίσης απληροφόρητος της τυποποιημένης ορολογίας και των τρόπων της περιγραφής της συμπεριφοράς που χρησιμοποιείται στην εξελικτική ψυχολογία (EP). Π.χ., στις περιγραφές του βέλους 75σχετικά με τους κανόνες της κοινωνικής συμπεριφοράς περιγράφονται με οικονομικούς όρους και όχι ως EP από τον ΕΟΧ που προσπαθεί να λειτουργήσει σε τρέχοντα περιβάλλοντα, και στο κάτω μέρος της σελίδας, οι άνθρωποι δεν ενεργούν ως «αλτρουιστικοί» τιμωριστές (δηλαδή, ως «ομαδικό επιλογείς») αλλά ως προσλαμβανόμενοι τιμωροί φυσικής κατάστασης. Στην p 78, για να πούμε ότι τα θέματα ενεργούν «ηθικά» ή σε συμφωνία με έναν κανόνα «για το δικό του καλό», είναι και πάλι να αγκαλιάσει την ομάδα επιλογής / φαινομενολογική ψευδαίσθηση, και σαφώς είναι ομάδες γονιδίων που προσπαθούν να αυξήσουν την ικανότητά τους χωρίς αποκλεισμούς μέσω γνωστών μηχανισμών EP

όπως η ανίχνευση cheater και τιμωρία. Και πάλι, για p88, αυτό που περιγράφει ως άλλα-σχετικά με ανιδιοτελείς ενέργειες μπορεί εξίσου εύκολα να περιγραφεί ως αυτο-σχετικά με τις προσπάθειες για αμοιβαίο αλτρουισμό που πηγαινούν παραστρατημένος σε μια μεγάλη κοινωνία.

Φυσικά, χρησιμοποιεί συχνά πρότυπο ορολογία οικονομία, όπως «η υποκειμενική προηγούμενη πρέπει να ερμηνευθεί ως υπό όρους πιθανότητα», πράγμα που σημαίνει απλώς μια πίστη στην πιθανότητα ενός συγκεκριμένου αποτελέσματος (p90-91), και «κοινές υποκειμενικές καταδίκες» (κοινές πεποιθήσεις) p122. Μεγάλο μέρος του βιβλίου και της συμπεριφοράς αφορά αυτό που συχνά αποκαλείται «εμείς εκ προθέσεως» ή την κατασκευή της κοινωνικής πραγματικότητας, αλλά ο πιο επιφανής θεωρητικός σε αυτόν τον χώρο, John Searle, δεν συζητείται, τώρα τυπική ορολογία του, όπως COS και DIRA (επιθυμία ανεξάρτητους λόγους για δράση) δεν εμφανίζεται, δεν είναι στο δεικτη, και μόνο ένα από τα πολλά έργα του, και ότι άνω των 20 ετών, βρίσκεται στη βιβλιογραφία.

Στις p97 σχολιάζει ευνοϊκά για Bayesian ενημέρωση χωρίς να αναφέρει ότι είναι διαβόητη για την έλλειψη κάθε ουσιαστική δοκιμή για την επιτυχία (δηλαδή, σαφές COS), και συνήθως αποτυγχάνει να κάνει σαφείς προβλέψεις, έτσι ώστε δεν έχει σημασία τι κάνουν οι άνθρωποι, μπορεί να γίνει για να describe τη συμπεριφορά τους μετά το γεγονός. fact.

Ωστόσο, το κύριο πρόβλημα με το κεφάλαιο 5 είναι ότι «ορθολογική» και άλλους όρους είναι πολύπλοκα γλωσσικά παιχνίδια που δεν έχουν νόημα, εκτός από πολύ συγκεκριμένα πλαίσια, τα οποία συνήθως λείπουν εδώ. Φυσικά, όπως μας έδειξε ο Wittgenstein, αυτό είναι το βασικό πρόβλημα κάθε συζήτησης για τη συμπεριφορά και ο Gintis έχει το μεγαλύτερο μέρος της κοινότητας της επιστήμης της συμπεριφοράς (ή τουλάχιστον των περισσότερων από αυτούς άνω των 40 ετών) ως συνωμότες. Ομοίως, σε όλο το βιβλίο, όπως το κεφάλαιο 6, όπου συζητά «θεωρία πολυπλοκότητας», «αναδυόμενες ιδιότητες», «μακρο και μικρο επίπεδα», και «μη γραμμικά δυναμικά συστήματα» και η παραγωγή των «μοντέλων» (που μπορεί να σημαίνει σχεδόν τίποτα και «περιγράφουν» σχεδόν τίποτα), αλλά είναι μόνο πρόβλεψη που μετράει (δηλαδή, σαφές COS).

Παρά τη φαινομενολογική ψευδαίσθηση του (δηλαδή, η σχεδόν καθολική υπόθεση ότι οι συνειδητές συζητήσεις μας περιγράφουν και ελέγχουν τη συμπεριφορά- σε αντίθεση με σχεδόν όλη την έρευνα στην κοινωνική ψυχολογία για τα τελευταία 40 χρόνια), μοιράζεται επίσης την παραληρηματική αυταπάτη, αναρωτιούνται γιατί οι κοινωνικές επιστήμες δεν έχουν μια βασική αναλυτική θεωρία και δεν έχουν ενωθεί. Αυτό φυσικά είναι ένα συχνό θέμα στις κοινωνικές επιστήμες και τη φιλοσοφία και ο λόγος είναι ότι η ψυχολογία της υψηλότερης σκέψης τάξης δεν περιγράφεται από τις αιτίες, αλλά από λόγους, και δεν μπορεί κανείς να κάνει την ψυχολογία να εξαφανιστεί στη φυσιολογία ούτε στη φυσιολογία στη βιοχημεία ούτε στη φυσική κ.λπ. Είναι απλά διαφορετικά και απαραίτητα επίπεδα περιγραφής. Searle γράφει για 'αυτό συχνά και Wittgenstein περιέγραψε περίφημα πριν από 80 χρόνια στο Μπλε Βιβλίο.

"Λαχτάρα μας για τη γενίκευση έχει [ως μία] πηγή ... την ενασχόλησή μας με τη μέθοδο της επιστήμης. Ενωώ τη μέθοδο της μείωσης της εξήγησης των φυσικών φαινομένων στον μικρότερο δυνατό αριθμό πρωτόγονων φυσικών νόμων. και, στα μαθηματικά, της ενοποίησης της θεραπείας των διαφόρων θεμάτων με τη χρήση μιας γενίκευσης. Οι φιλόσοφοι βλέπουν συνεχώς τη μέθοδο της επιστήμης μπροστά στα μάτια τους, και μπαίνουν ακαταμάχητα στον πειρασμό να ρωτήσουν και να απαντήσουν με τον τρόπο που η επιστήμη κάνει. Αυτή η τάση είναι η πραγματική πηγή της μεταφυσικής, και οδηγεί το φιλόσοφο σε πλήρες σκοτάδι. Θέλω να πω εδώ ότι δεν μπορεί ποτέ να είναι δουλειά μας να μειώσουμε τίποτα σε τίποτα, ή να εξηγήσουμε οτιδήποτε. Η φιλοσοφία είναι πραγματικά "καθαρά περιγραφική".

Είναι επίσης αρκετά από την επαφή με το σύγχρονο κόσμο, νομίζοντας ότι οι άνθρωποι πρόκειται να είναι ωραία, επειδή έχουν εσωτερική αλτρουισμό (δηλαδή, επιλογή της ομάδας), και με δημογραφικές πραγματικότητες, όταν ορίσει ότι η αύξηση του πληθυσμού είναι υπό έλεγχο, ενώ στην πραγματικότητα οι προβλέψεις είναι για άλλα 4 δισεκατομμύρια μέχρι το 2100 (p133), η βία αυξάνεται και η προοπτική είναι πράγματι ζοφερή.

Βλέπει την ανάγκη να "χαράξει μια ακαδημαϊκή θέση για την κοινωνιολογία" (p148), αλλά η όλη συζήτηση είναι χαρακτηριστική ασυναρτησίες (δεν υπάρχει σαφής COS), και το μόνο που χρειάζεται πραγματικά (ή μπορεί να δώσει) είναι μια σαφής αποδοκίμασία των γλωσσικών παιχνιδιών (το μυαλό στην εργασία) παίζουμε σε κοινωνικές situations, και πώς δείχνουν πώς οι προσπάθειές μας σε περιεκτική εργασία φυσικής κατάστασης ή να πάει παραστρατημένος στα σύγχρονα πλαίσια. Ξανά και ξανά ωθεί τη φαντασία του ότι "εγγενώς ηθική συμπεριφορά" (δηλαδή, ομάδα αλτρουισμός επιλογής) εξηγεί την κοινωνική συμπεριφορά μας, αγνοώντας τα προφανή γεγονότα ότι αυτό οφείλεται σε προσωρινή αφθονία των πόρων, της αστυνομίας και της επιτήρησης, και ότι πάντα όταν παίρνετε αυτά τα μακριά, αργιότητα προκύπτει γρήγορα (π.χ., p151). Είναι εύκολο να διατηρήσει τέτοιες αυταπάτες, όταν κάποιος ζει στον κόσμο πύργο ελεφαντόδοντο των δυσνόητων θεωρίες, απρόσεκτος για τα εκατομμύρια των απάτες, ληστείες, βιασμοί, επιθέσεις, κλοπές και δολοφονίες που λαμβάνουν χώρα κάθε μέρα.

Και πάλι, και πάλι, (π.χ., κορυφή p170) αγνοεί τις προφανείς εξηγήσεις για την «ορθολογισμού μας», η οποία είναι φυσική επιλογή-δηλαδή, χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο στον ΕΟΧ που οδηγεί σε ESS (Evolutionarily Σταθερές Στρατηγικές), ή τουλάχιστον ήταν περισσότερο ή λιγότερο σταθερή σε μικρές ομάδες 100.000 έως 3 εκατομμύρια χρόνια πριν.

Το κεφάλαιο 9 για την Κοινωνιολογία του Γονιδιώματος είναι αναπόφευκτα γεμάτο λάθη και ασυνέπεια – π.χ., δεν υπάρχουν ειδικά «αλτρουιστικά γονίδια», μάλλον, όλα τα γονίδια εξυπηρετούν χωρίς αποκλεισμούς φυσική κατάσταση ή εξαφανίζονται (p188). Το πρόβλημα είναι ότι ο μόνος τρόπος για να πάρει πραγματικά εγωιστική γενετική και χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο σε όλη είναι να έχουμε Gintis σε ένα δωμάτιο για μια μέρα με Dawkins, Franks, Coyne κ.λπ., εξηγώντας γιατί είναι λάθος.

Αλλά όπως πάντα, πρέπει κανείς να έχει ένα ορισμένο επίπεδο εκπαίδευσης, ευφυΐας, ορθολογισμού και ειλικρίνειας για να λειτουργήσει αυτό, και αν κάποιος είναι λίγο κοντός σε διάφορες κατηγορίες, δεν θα επιτύχει. Το ίδιο φυσικά ισχύει για ένα μεγάλο μέρος της ανθρώπινης κατανόησης, και έτσι η συντριπτική πλειοψηφία δεν θα πάρει ποτέ τίποτα που είναι καθόλου λεπτό. Όπως και με το Nowak, Wilson, Tarnita χαρτί, είμαι βέβαιος ότι Dawkins, Φράγκοι και άλλοι θα ήταν πρόθυμοι να πάνε πάνω από αυτό το κεφάλαιο και να εξηγήσει πού πηγαίνει παραστρατημένος. .

Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι απλά δεν αντιλαμβάνονται την έννοια της φυσικής επιλογής από την περιεκτική φυσική κατάσταση, ούτε των υποσυνείδητων κινήτρων, και ότι πολλοί έχουν «θρησκευτικά» κίνητρα για την απόρριψή τους. Αυτό περιλαμβάνει όχι μόνο το ευρύ κοινό και μη επιστημονικούς ακαδημαϊκούς, αλλά ένα μεγάλο ποσοστό των βιολόγων και των επιστημόνων συμπεριφοράς. Πρόσφατα συνάντησα τυχαία μια καλή αναθεώρηση από Dawkins μιας συζήτησης της εγωιστικής ιδέας γονιδίων από τους κορυφαίους επαγγελματικούς βιολόγους επιπέδων, στους οποίους έπρεπε να πάει πέρα από τη γραμμή εργασίας τους από τη γραμμή για να εξηγήσει ότι ακριβώς δεν κατάλαβαν πώς όλα λειτουργούν. Αλλά μόνο ένας μικρός αριθμός ανθρώπων σαν κι αυτόν θα μπορούσε να το κάνει αυτό, και η θάλασσα της σύγχυσης είναι τεράστια, και έτσι αυτές οι αυταπάτες για την ανθρώπινη φύση που καταστρέφουν αυτό το βιβλίο, και καταστρέφουν την Αμερική και ο κόσμος, όπως η Βασίλισσα είπε στην Αλίκη σε ένα ελαφρώς διαφορετικό πλαίσιο, θα συνεχιστεί μέχρι να έρθουν στο τέλος και στη συνέχεια να σταματήσει.

**Αλτρουισμός, ο Ιησούς και το τέλος του κόσμου -
πώς το Ίδρυμα Templeton αγόρασε μια θέση
καθηγητή του Χάρβαρντ και επιτέθηκε Εξέλιξη,
Ορθολογισμός και Πολιτισμός. Μια ανασκόπηση
του E.O. Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της
Γης» (2012) και του Nowak και του Highfield
«SuperCooperators» (2012)(αναθεώρηση
αναθεωρημένη 2019)**

Michael Starks

Αφηρημένη

Διάσημος μυρμήγκι-man E.O. Wilson ήταν πάντα ένας από τους ήρωές μου - δεν είναι μόνο μια εξαιρετική βιολόγος, αλλά ένα από τα μικροσκοπικά και εξαφανίζονται μειονότητα των διανοουμένων που τουλάχιστον τολμά να υπαινίσσεται την αλήθεια για τη φύση μας ότι οι άλλοι αποτυγχάνουν να κατανοήσουν, ή στο βαθμό που δο σύλληψη, επιμελώς αποφεύγουν για την πολιτική σκοπιμότητα. Δυστυχώς, τελειώνει τη μακρά καριέρα του με τον πιο άθλιο τρόπο ως κόμμα σε μια αδαή και αλαζονική επίθεση κατά της επιστήμης που υποκινούνται τουλάχιστον εν μέρει από τη θρησκευτική θέρμη των συναδέλφων του στο Χάρβαρντ. Δείχνει τις άθλιες συνέπειες όταν τα πανεπιστήμια δέχονται χρήματα από θρησκευτικές ομάδες, τα επιστημονικά περιοδικά είναι τόσο δέος από μεγάλα ονόματα που αποφεύγουν την ορθή αξιολόγηση από ομοτίμους, και όταν τα εγώ επιτρέπεται να ξεφύγουν από τον έλεγχο. Μας οδηγεί στη φύση της εξέλιξης, τα βασικά της επιστημονικής μεθοδολογίας, πώς τα μαθηματικά σχετίζονται με την επιστήμη, τι αποτελεί μια θεωρία, και ακόμη και ποιες στάσεις απέναντι στη θρησκεία και τη γενναιοδωρία είναι κατάλληλες καθώς προσεγγίζουμε αδυσώπητα την κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόντατο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3η ς ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4° αιώνας (2019)

Διάσημος μυρμήγκι-man E.O. Wilson ήταν πάντα ένας από τους ήρωές μου - δεν είναι μόνο μια εξαιρετική βιολόγος, αλλά ένα από τα μικροσκοπικά και εξαφανίζονται μειονότητα των διανοουμένων που τουλάχιστον τολμά να υπαινιχθεί την αλήθεια για τη φύση μας ότι οι άλλοι αποτυγχάνουν να κατανοήσουν, ή στο βαθμό που αντιλαμβάνονται, επιμελώς αποφεύγουν για την πολιτική σκοπιμότητα. Δυστυχώς, τελειώνει τη μακρά καριέρα του με τον πιο άθλιο τρόπο ως κόμμα σε μια αδαή και αλαζονική επίθεση κατά της επιστήμης που υποκινούνται τουλάχιστον εν μέρει από τη θρησκευτική θέρμη των συναδέλφων του στο Χάρβαρντ. Δείχνει τις άθλιες συνέπειες όταν τα πανεπιστήμια δέχονται χρήματα από θρησκευτικές ομάδες, τα επιστημονικά περιοδικά είναι τόσο δέος από μεγάλα ονόματα που αποφεύγουν την ορθή αξιολόγηση από ομοτίμους, και όταν τα εγώ επιτρέπεται να ξεφύγουν από τον έλεγχο. Μας οδηγεί στη φύση της εξέλιξης, τα βασικά της επιστημονικής μεθοδολογίας, πώς τα μαθηματικά σχετίζονται με την επιστήμη, τι αποτελεί μια θεωρία, και ακόμη και ποιες στάσεις απέναντι στη θρησκεία και τη γενναιοδωρία είναι κατάλληλες καθώς προσεγγίζουμε αδυσώπητα την κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού.

Βρήκα τμήματα στο «Κατάκτηση» με τη συνήθη αποφασιστικό σχολιασμό (αν και τίποτα δεν είναι πραγματικά νέα ή ενδιαφέρουσα, αν έχετε διαβάσει άλλα έργα του και είναι επάνω στην ιολογία βσε γενικές γραμμές) στη συχνά-ξυλοπόδαροπεζογραφία που είναι το σήμα κατατεθέν του, αλλά ήταν αρκετά έκπληκτος ότι ο πυρήνας του βιβλίου είναι η απόρριψη του χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο (η οποία έχει ένα στήριγμα της εξελικτικής βιολογίας για πάνω από 50 χρόνια) υπέρ της επιλογής της ομάδας. Το ένα υποθέτει ότι ερχόμενος από τον και με το articles αναφέρεται δημοσιευμένος από τον ίδιο και το συνάδελφο Nowak μαθηματικών του Χάρβαρντ στα σημαντικά όμοια αναθεωρημένα περιοδικά όπως τη φύση, πρέπει να είναι μια ουσιαστική πρόοδος,, παρά το γεγονός ότι ήξερα ότι η επιλογή ομάδας απορρίφθηκε σχεδόν παγκοσμίως όπως έχοντας οποιοδήποτε σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη.

Έχω διαβάσει πολλές κριτικές στο διαδίκτυο και πολλοί έχουν καλά σχόλια, αλλά αυτό που ήθελα περισσότερο να δω ήταν ότι από τον διάσημο συγγραφέα της επιστήμης και εξελικτική βιολόγος Richard Dawkins. Σε αντίθεση με τους περισσότερους από τους επαγγελματίες, οι οποίοι είναι σε περιοδικά μόνο στη διάθεση εκείνων που έχουν πρόσβαση σε ένα πανεπιστήμιο, είναι άμεσα διαθέσιμο στο διαδίκτυο, αν και προφανώς, αποφάσισε να μην το δημοσιεύσει σε ένα περιοδικό, δεδομένου ότι είναι κατάλληλα καυστική.

Δυστυχώς, βρίσκει κανείς μια καταστροφική απόρριψη του βιβλίου και το πιο acerbic σχόλιο για έναν επιστημονικό συνάδελφο που έχω δει ποτέ από Dawkins - υπερβαίνει τίποτα σε πολλές ανταλλαγές του με αργά και unlamented δημαγωγός και ψευδοεπιστήμονας Stephan Jay Gould. Αν και Gould ήταν κακόφημο για τις προσωπικές επιθέσεις του στο συνάδελφό του Wilson του Χάρβαρντ, Dawkins σημειώνει ότι ένα μεγάλο μέρος της «κατάκτησης» υπενθυμίζει σε ένα άβολα των συχνών ελλείψεων Gould «ήπιος, unfocussed οικουμενισμός». Το ίδιο ισχύει λίγο πολύ για όλα τα δημοφιλή γραφή Wilson, συμπεριλαμβανομένων πιο πρόσφατο

βιβλίο του «Η έννοια της ανθρώπινης ύπαρξης»-μια άλλη ξεδιάντροπη αυτοπροβολή των ανυπόληπτων ιδεών του για Inclusive Fitness (IF).

Dawkins επισημαίνει ότι η περιβόητη 2010 χαρτί από Nowak, Tarnita και Wilson στη Φύση ήταν σχεδόν καθολικά απορρίφθηκε από πάνω από 140 βιολόγους που υπέγραψαν μια επιστολή και ότι δεν υπάρχει ούτε μια λέξη γι 'αυτό στο βιβλίο του Wilson. Ούτε το διόρθωσαν αυτό τα επόμενα 4 χρόνια άρθρων, διαλέξεων και αρκετών βιβλίων. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή από το να συμφωνήσουμε με το σχόλιο trenchant Dawkin του "Για Wilson να μην αναγνωρίσει ότι μιλάει για τον εαυτό του κατά της μεγάλης πλειοψηφίας των επαγγελματιών συναδέλφων του είναι - με πονάει να πω αυτό για μια δια βίου ήρωας - μια πράξη της αλαζονείας wanton." Λαμβάνοντας υπόψη την επακόλουθη συμπεριφορά Nowak κάποιος πρέπει να τον περιλάβει επίσης. Νιώθω σαν ένας από τους αναισθητοποιημένους ανθρώπους που βλέπει κανείς στην τηλεόραση να παίρνει συνέντευξη μετά τον καλό άνθρωπο της διπλανής πόρτας, ο οποίος έχει babysitting τα παιδιά του καθενός για 30 χρόνια, εκτίθεται ως κατά συρροή δολοφόνος.

Dawkins επισημαίνει επίσης (όπως ο ίδιος και άλλοι έχουν κάνει εδώ και πολλά χρόνια) ότι η περιεκτική φυσική κατάσταση συνάγεται από (δηλαδή, λογικά προκύπτει από) νεο-Δαρβινισμός και δεν μπορεί να απορριφθεί χωρίς να απορριφθεί η ίδια η εξέλιξη. Wilson μας θυμίζει και πάλι Gould, ο οποίος κατήγγειλε δημιουργιστές από τη μία πλευρά του στόματός του, ενώ τους δίνει άνεση από spewing ατελείωτες υπερφιλελεύθερη μαρξιστική-tinged ασυναρτησίες για sprandrels, τόνισε ισορροπία και εξελικτική ψυχολογία από την άλλη. Η ασάφεια και η μαθηματική αδιαφάνεια (για τους περισσότερους από εμάς) των μαθηματικών της ομάδας ή πολυεπίπεδη επιλογή είναι ακριβώς αυτό που το μαλακό-minded θέλουν να τους επιτρέψουν να ξεφύγουν από την ορθολογική σκέψη σε ατελείωτες αντιεπιστημονικές gants τους, και (στον ακαδημαϊκό χώρο) μεταμοντερνιστική σαλάτα λέξη.

Ακόμη χειρότερα, «Κατάκτηση» Wilson είναι μια κακώς μελετημένη και ατημέλητα γραπτή χάος γεμάτο nonsequiturs, αόριστες ασυναρτησίες, συγχύσεις και ασυνέπεια. Μια καλή κριτική που λεπτομέρειες ορισμένες από αυτές είναι ότι από μεταπτυχιακό φοιτητή Gerry Carter που μπορείτε να βρείτε στο διαδίκτυο. Wilson είναι επίσης από την επαφή με την τρέχουσα κατανόηση της εξελικτικής ψυχολογίας (EP) (βλ., π.χ., οι τελευταίες 300 σελίδες του Pinker του «Οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας»). Αν θέλετε ένα σοβαρό λογαριασμό μήκους βιβλίου της κοινωνικής εξέλιξης και ορισμένες σχετικές EK από έναν εμπειρογνώμονα βλέπε «Αρχές της Κοινωνικής Εξέλιξης» του Andrew F.G. Bourke, ή όχι τόσο σοβαρή και ομολογουμένως εσφαλμένη και rambling λογαριασμό, αλλά πρέπει να διαβάσει παρ 'όλα αυτά από τον Robert Trivers-«Η τρέλα των ανόητων: Η λογική της εξαπάτησης και της αυτο-εξαπάτηση στην ανθρώπινη ζωή» και μεγάλα, αλλά ακόμα τρέχουσα και διεισδυτική έργα όπως «Η εξέλιξη της συνεργασίας»: Αναθεωρημένη έκδοση του Robert Axelrod και «Η Βιολογία των Ηθικών Συστημάτων» από τον Richard Alexander.

Μετά την ανάγνωση αυτού του βιβλίου και σχόλια του, έσκαψα σε ορισμένα από τα

επιστημονικά άρθρα που ανταποκρίθηκαν σε Nowak και Wilson και να κριτικές Van Veelen της εξίσωσης τιμή στην οποία στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό. Τα σχόλια σημειωθεί ότι ήταν πάντα σαφές ότι τα μαθηματικά της ομάδας ή πολυεπίπεδη επιλογή μειώνει σε εκείνη της περιεκτικής φυσικής κατάστασης (επιλογή συγγενών) και ότι δεν είναι λογικά δυνατό να επιλέξετε για συμπεριφορά που δεν ωφελεί τα γονίδια που είναι μοναδικά για τον ηθοποιό και τους άμεσους συγγενείς του. Για να το θέσω ωμά, «αλτρουιστική» συμπεριφορά είναι πάντα εγωιστική στο τέλος, με την έννοια ότι αυξάνει την επιβίωση των γονιδίων στην αλτρουιστική. Αυτό για μένα είναι προφανές από την καθημερινή ζωή και κάθε επιστήμονες που ισχυρίζονται ότι διαφορετικά έχουν χάσει σαφώς το δρόμο τους. Ναι, αυτό συμβαίνει στην παραξενιά της σύγχρονης ζωής (δηλαδή, έτσι σε αντίθεση με την κοινωνία λίθινη εποχή στην οποία εξελιχθήκαμε) ότι κάποιος βλέπει μερικές φορές ένα άτομο να δώσει τη ζωή τους για να προστατεύσει ένα μη συνδεδεμένο πρόσωπο, αλλά σαφώς, δεν θα το κάνουν ξανά και (υπό την προϋπόθεση ότι γίνεται πριν από την αναπαραγωγή) κάθε τάση να το κάνουμε δεν θα κληρονομηθεί ούτε. Ακόμη και αν έχουν ήδη αναπαραχθεί θα αφήσει κατά μέσο όρο πίσω λιγότερους απογόνους από ό, τι αν συγκαταούνται. Αυτό εγγυάται ότι οποιαδήποτε γενετική τάση για «αληθινό αλτρουισμό» - δηλαδή, συμπεριφορά που μειώνεται γονίδια ενός στον πληθυσμό- θα επιλεγεί κατά και όχι περισσότερο από αυτή την πολύ βασική λογική που απαιτείται για να κατανοήσουν την εξέλιξη από τη φυσική επιλογή, την επιλογή συγγενών και την περιεκτική ικανότητα- όλες οι μαθηματικές λεπτομέρειες που χρησιμεύουν μόνο για να ποσοτικοποιήσουν τα πράγματα και να διευκρινίσουν τις παράξενες ρυθμίσεις διαβίωσης σε μερικούς από τους συγγενείς μας (π.χ., μυρμηγκια, τερμίτες και τυφλοπόντικες).'

Το κύριο επίκεντρο της επίθεσης του επιλογέα ομάδας («groupies») ήταν η περίφημη Εκτεταμένη Εξίσωση Τιμών που έχει χρησιμοποιηθεί για το μοντέλο χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο, που δημοσιεύθηκε από την τιμή περίπου πριν από 40 χρόνια. Το καλύτερο χαρτί που απομυθοποιεί αυτές τις επιθέσεις που βρήκα είναι αυτά του Φρανκ και του Μπουρκ και θα ξεκινήσω με μερικά αποσπάσματα από το Φυσικό Selection του Frank. IV. Η εξίσωση τιμής» J. EVOL. BIOL. 25 (2012)1002–1019.

"Οι κριτικοί συγχέουν τους ευδιάκριτους ρόλους της γενικής αφηρημένης θεωρίας και των συγκεκριμένων δυναμικών προτύπων για τις ιδιαίτερες περιπτώσεις. Η διαρκής δύναμη της εξίσωσης τιμή προκύπτει από την ανακάλυψη των βασικών διακυμάνσεων στη φυσική επιλογή. Παραδείγματος χάριν, η θεωρία επιλογής συγγενών εκφράζει τα βιολογικά προβλήματα από την άποψη των συντελεστών συγγένειας. Η συγγένεια μετρά τη σύνδεση μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Η σωστή μέτρηση της συγγένειας προσδιορίζει διακριτά βιολογικά σενάρια με το ίδιο (αμετάβλητο) εξελικτικό αποτέλεσμα. Οι σχέσεις invariance παρέχουν τις βαθύτερες γνώσεις της επιστημονικής σκέψης... Ουσιαστικά, όλες οι σύγχρονες συζητήσεις της πολυεπίπεδης επιλογής και της επιλογής ομάδας προέρχονται από την τιμή (1972a), όπως αναπτύχθηκε από το Χάμιλτον (1975). Τιμή και Χάμιλτον σημειωθεί ότι η εξίσωση τιμή μπορεί να επεκταθεί αναδρομικά για να αντιπροσωπεύουν ένθετα επίπεδα ανάλυσης, για παράδειγμα τα άτομα που ζουν σε ομάδες ... Όλες οι σύγχρονες εννοιολογικές ιδέες σχετικά με την επιλογή της ομάδας προέρχονται από

την αναδρομική επέκταση του Price της αφηρημένης έκφρασης της επιλογής του... Μια κριτική αυτών των εφαρμογών εξίσωσης τιμών είναι μια κριτική της κεντρικής προσέγγισης της εξελικτικής ποσοτικής γενετικής. Τέτοιες επικρίσεις μπορεί να ισχύουν για ορισμένες εφαρμογές, αλλά πρέπει να αξιολογηθούν στο ευρύτερο πλαίσιο της ποσοτικής θεωρίας γενετικής... [και σε ένα απόσπασμα από την τιμή ... «Η αλλαγή συχνότητας γονιδίων είναι το βασικό γεγονός στη βιολογική εξέλιξη. Η ακόλουθη εξίσωση... η οποία παρέχει αλλαγή συχνότητας υπό επιλογή από γενιά σε γενιά για ένα μόνο γονίδιο ή για οποιαδήποτε γραμμική λειτουργία οποιουδήποτε αριθμού γονιδίων σε οποιοδήποτε αριθμό loci, ισχύει για κάθε είδους κυριαρχία ή επίσταση, για σεξουαλική ή ασεξουαλική αναπαραγωγή, για τυχαίο ή μη τυχαίο ζευγάρισμα, για διπλοειδές, απλοειδές ή πολυπλοειδή είδη, ακόμη και για φανταστικά είδη με περισσότερα από δύο φύλα...] ... Διαδρομή (συμφραζόμενα) ανάλυση ακολουθεί ως μια φυσική επέκταση της εξίσωσης Τιμή, στην οποία κάνει κάποιος συγκεκριμένα μοντέλα της φυσικής κατάστασης εκφράζεται με παλινδρόμηση. Δεν έχει νόημα να συζητήσουμε την εξίσωση τιμή και την ανάλυση μονοπάτι ως εναλλακτικές λύσεις ... Οι κριτικές της εξίσωσης τιμής σπάνια διακρίνουν το κόστος και τα οφέλη συγκεκριμένων υποθέσεων σε σχέση με συγκεκριμένους στόχους. Χρησιμοποιώ πρόσφατη σειρά van Veelen των εγγράφων ως υποκατάστατο για αυτές τις κριτικές. Αυτή η σειρά επαναλαμβάνει μερικές από τις κοινές παρανοήσεις και προσθέτει μερικές νέες.

Nowak επανέλαβε πρόσφατα κριτική van Veelen ως βάση για τα σχόλιά του σχετικά με την εξίσωση τιμή (van Veelen, 2005? Nowak et al., 2010; van Veelen et al., 2010· Νόουακ & Χάιφιλντ, 2011; van Veelen, 2011· van Veelen et al., 2012... Αυτό το απόσπασμα από van Veelen et al. (2012) δείχνει μια ενδιαφέρουσα προσέγγιση για την υποτροφία. Αναφέρουν πρώτα frank όπως δηλώνοντας ότι η δυναμική ανεπάρκεια είναι ένα μειονέκτημα της εξίσωσης τιμών. Στη συνέχεια διαφωνούν με αυτή την άποψη και παρουσιάζουν ως δική τους ερμηνεία ένα επιχείρημα που είναι σχεδόν πανομοιότυπο στην έννοια και διατύπωση με τη δική μου δήλωση στο ίδιο το έγγραφο που ανέφεραν ως το θεμέλιο για τη διαφωνία τους ... Η αναδρομική μορφή της πλήρους εξίσωσης τιμής παρέχει τα θεμέλια για όλες τις σύγχρονες μελέτες της ομαδικής επιλογής και της πολυεπίπεδης ανάλυσης. Η εξίσωση Τιμή βοήθησε στην ανακάλυψη αυτών των διαφόρων συνδέσεων, αν και υπάρχουν πολλοί άλλοι τρόποι για να αντλήσει τις ίδιες σχέσεις ... Η θεωρία επιλογής κιν αντλεί μεγάλο μέρος της δύναμής της, εντοπίζοντας μια αμετάβλητη ενημερωτική ποσότητα επαρκή για να ενοποιήσει μια μεγάλη ποικιλία φαινομενικά διαφορετικών διαδικασιών (Frank, 1998, Κεφάλαιο 6). Η ερμηνεία της επιλογής συγγενών ως ενημερωτικής διακύμανσης δεν έχει αναπτυχθεί πλήρως και παραμένει ανοικτό πρόβλημα. Οι διακυμάνσεις παρέχουν τα θεμέλια της επιστημονικής κατανόησης: «Είναι μόνο ελαφρώς υπερβολή της υπόθεσης να πούμε ότι η φυσική είναι η μελέτη της συμμετρίας» (Άντερσον, 1972). Η διακύμανση και η συμμετρία σημαίνουν το ίδιο πράγμα (Weyl, 1983). Feynman (1967) τόνισε ότι η διακύμανση είναι ο χαρακτήρας του φυσικού δικαίου. Τα κοινώς παρατηρούμενα πρότυπα πιθανότητας μπορούν να ενωθούν με τη μελέτη της διακύμανσης και τη σύνδεσή της με τη μέτρηση (Frank & Smith, 2010, 2011). Έχει καταβληθεί μικρή προσπάθεια στη βιολογία για να ακολουθήσει παρόμοια κατανόηση της διακύμανσης και της μέτρησης (Frank, 2011? Houle et al.,

2011). " "

Ελπίζω ότι γίνεται σαφές γιατί επέλεξα τον τίτλο που έκανα για αυτό το άρθρο. Για να επιτεθεί στην εξίσωση των τιμών και χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο είναι να επιτεθεί όχι μόνο ποσοτική γενετική και την εξέλιξη από τη φυσική επιλογή, αλλά η παγκοσμίως χρησιμοποιούμενη έννοιες της συνδιακύμανσης, της διακύμανσης και της συμμετρίας, τα οποία είναι βασικά για την επιστήμη και τον ορθολογισμό. Επιπλέον, το σαφώς εκφρασμένο θρησκευτικό κίνητρο του Νόβακ μας προσκαλεί να εξετάσουμε σε ποιο βαθμό τέτοιες χριστιανικές αρετές ως αληθινές (μόνιμα γενετικά αυτομειωμένες) αλτρουισμού και η αδελφότητα του άνδρα (γυναίκα, παιδί, σκύλος κ.λπ.) μπορεί να είναι μέρος ενός ορθολογικού προγράμματος επιβίωσης στο εγγύς μέλλον. Η λήψη μου είναι ότι η πραγματική αλτρουισμός είναι μια πολυτέλεια για εκείνους που δεν με πειράζει να είναι εξελικτική αδιέξοδα και ότι ακόμη και σε αυτό είναι «κάνει πιστεύω» χωρίς αποκλεισμούς έκδοση γυμναστήριο, θα είναι πιεσμένοι για να το βρείτε όταν ο λύκος είναι στην πόρτα (δηλαδή, το πιθανό παγκόσμιο σενάριο για το 111 δισεκατομμύριο τον επόμενο αιώνα).

Υπάρχει πολύ περισσότερο σε αυτό το τοσολίδι, το οποίο ηγαίνει σε εξάισια λογική και μαθηματική λεπτομέρεια (και ομοίως πολλά άλλα χαρτιά του-μπορείτε να πάρετε όλα τα 7 σε αυτή τη σειρά σε ένα pdf), αλλά αυτό θα δώσει τη γεύση. Ένα άλλο διασκεδαστικό επεισόδιο αφορά tautology στα μαθηματικά. Frank again: «Nowak & Highfield (2011) και van Veelen et al. (2012) πιστεύουν ότι τα επιχειρήματά τους δείχνουν ότι η εξίσωση τιμή είναι αλήθεια με την ίδια ασήμαντη έννοια, και αποκαλούν ότι ασήμαντο είδος της αλήθειας μια μαθηματική ταυτολογία. Είναι ενδιαφέρον, περιοδικά, σε απευθείας σύνδεση άρθρα και η επιστημονική βιβλιογραφία έχουν εδώ και αρκετά χρόνια χρησιμοποιούν τη φράση μαθηματική ταυτολογία για την εξίσωση τιμή, αν και Nowak & Highfield (2011) και van Veelen et al. (2012) δεν παρέχουν αναφορές σε προηγούμενη βιβλιογραφία. Εξ όσων γνωρίζω, η πρώτη περιγραφή της εξίσωσης Τιμή ως μαθηματική ς ταυτικολογίας ήταν στη μελέτη του Frank (1995).»

Σε αντίθεση με τον Φρανκ, τον Λαμ και άλλους, οι «groupies» δεν έχουν δείξει καμία κατανόηση της φιλοσοφίας της επιστήμης (η περιγραφική ψυχολογία της υψηλότερης σκέψηςτάξη, όπως μου αρέσει να το ονομάσουμε) σε αυτά τα πρόσφατα βιβλία και άρθρα, ούτε σε οποιοδήποτε από τα πολυάριθμα δημοφιλή βιβλία και άρθρα wilson κατά τη διάρκεια του τελευταίου μισού αιώνα, γι 'αυτό δεν θα περίμενα να έχουν σπουδάσει Wittgenstein (η πιο διεισδυτική φιλόσοφος των μαθηματικών), ο οποίος περίφημα παρατήρησε ότι στα μαθηματικά «τα πάντα είναι σύνταξη, τίποτα δεν είναι semantics». Το Wittgenstein εκθέτει μια σχεδόν καθολική παρεξήγηση του ρόλου των μαθηματικών στην επιστήμη. Όλα τα μαθηματικά (και λογική) είναι μια ταυτολογία που δεν έχει νόημα ή χρήση μέχρι να συνδεθεί με τη ζωή μας με τις λέξεις. Κάθε εξίσωση είναι μια ταυτολογία μέχρι να χρησιμοποιηθούν αριθμοί και λέξεις και το σύστημα των συμβάσεων που ονομάζουμε εξελικτική ψυχολογία. Εκπληκτικά Lamn στο πρόσφατο εξαιρετικό άρθρο του «Μια απαλή εισαγωγή στην εξίσωση των τιμών» (2011) σημειώνει αυτό:

"Η εξίσωση τιμής ασχολείται με οποιαδήποτε διαδικασία επιλογής. Πράγματι, μπορούμε να ορίσουμε την επιλογή χρησιμοποιώντας το. Δεν λέει τίποτα ιδιαίτερα για τη βιολογική ή γενετική εξέλιξη, και δεν συνδέεται με οποιοδήποτε συγκεκριμένο βιολογικό σενάριο. Αυτό του δίνει τεράστια δύναμη, αλλά σημαίνει επίσης ότι είναι πολύ πιθανό να εφαρμοστεί εσφαλμένα στον πραγματικό κόσμο. Αυτό μας οδηγεί στη δεύτερη και τελευταία παρατήρηση. Η εξίσωση τιμής είναι αναλυτική [αληθές εξ ορισμού ή tautologous]. Δεν πρόκειται για μια συνθετική πρόταση [ένα εμπειρικό ζήτημα ως προς την αλήθεια ή την ανακρίβεια]. Το αντήσαμε με βάση απλούς ορισμούς και οικουμενικές μαθηματικές αρχές. Η εξίσωση παρέχει απλά έναν χρήσιμο τρόπο ερμηνείας της έννοιας των απλών ορισμών από τους οποίους ξεκινήσαμε. Αυτό όμως δεν συμβαίνει όταν βάζετε την εξίσωση σε λέξεις, ερμηνεύοντας έτσι τις μαθηματικές σχέσεις. Αν απλά να πω: $_I$ ορίσει «επιλογή» να είναι η συνδιακύμανση μπλα μπλα μπλα μπλα, ίσως να είναι ασφαλής. Αν πείτε: $_the$ covariante μπλα μπλα μπλα είναι η επιλογή, κάνετε μια αξίωση με εμπειρικό περιεχόμενο. Πιο ουσιαστικά, η πεποίθηση ότι οι κανόνες της θεωρίας πιθανοτήτων και των στατιστικών, ή οποιαδήποτε άλλη μαθηματική χειραγώγηση, περιγράφουν τον πραγματικό κόσμο είναι συνθετικό. " "

Από αυτή την άποψη, συνιστάται επίσης είναι Helantera και Uller του «Η εξίσωση των τιμών και εκτεταμένη κληρονομιά» *Philos Theor Biol* (2010) 2: e101.

"Εδώ χρησιμοποιούμε την Εξίσωση Τιμών ως σημείο εκκίνησης για μια συζήτηση των διαφορών μεταξύ τεσσάρων πρόσφατα προτεινόμενων κατηγοριών συστημάτων κληρονομιάς. γενετική, επιγενετική, συμπεριφορική και συμβολική. Συγκεκριμένα, εξετάζουμε τον τρόπο με τον οποίο τα συστατικά της Εξίσωσης Τιμών περιλαμβάνουν διαφορετικά μη γενετικά συστήματα κληρονομιάς σε μια προσπάθεια να αποσαφηνίσουμε πώς τα διάφορα συστήματα σχετίζονται εννοιολογικά. Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι τέσσερις των συστημάτων κληρονομιάς δεν αποτελούν διακριτές ομάδες σε σχέση με την επίδρασή τους στο ρυθμό και την κατεύθυνση της φαινοτυπικής αλλαγής από γενιά σε γενιά απουσία ή παρουσία επιλογής. Αντ'αυτού, οι αναλύσεις μας δείχνουν ότι τα διαφορετικά συστήματα κληρονομιάς μπορούν να μοιραστούν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που είναι εννοιολογικά πολύ παρόμοια, αλλά ότι οι επιπτώσεις τους για την προσαρμοστική εξέλιξη εντούτοις διαφέρουν ουσιαστικά ως αποτέλεσμα των διαφορών στην ικανότητά τους να ζευγαλίζουν την επιλογή και την κληρονομιά. " "

Έτσι,, θα πρέπει να είναι σαφές ότι δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως παρακάμπτοντας την εξίσωση τιμή και ότι όπως κάθε εξίσωση, έχει απεριόριστες εφαρμογές, αν κάποιος συνδέει μόνο με τον κόσμο με κατάλληλες λέξεις.

Όπως Andy Gardner το έθεσε στο άρθρο του σχετικά με την τιμή (Τρέχουσα Βιολογία 18 # 5 R198)

(Δείτε επίσης την τρέχουσα βιολογία 23, R577–R584, 8 Ιουλίου 2013)

"Τέτοιες ιδέες ήταν μάλλον συγκεχυμένη μέχρι τιμή, και αργότερα Χάμιλτον, έδειξε ότι η εξίσωση τιμή μπορεί να επεκταθεί για να συμπεριλάβει πολλαπλά επίπεδα

επιλογής που ενεργούν ταυτόχρονα (Πλαίσιο 2). Αυτό επιτρέπει την επιλογή στα διάφορα επίπεδα που πρέπει να καθοριστούν ρητά και να διαχωριστούν, και παρέχει την επίσημη βάση της θεωρίας επιλογής ομάδας. Είναι σημαντικό, επιτρέπει τον ποσοτικό προσδιορισμό αυτών των ξεχωριστών δυνάμεων και αποδόσεις ακριβείς προβλέψεις για το πότε ομάδα-ευεργετική συμπεριφορά θα ευνοηθεί. Αποδεικνύεται ότι αυτές οι προβλέψεις είναι πάντα συνεπείς με τον κανόνα του Χάμιλτον, $rb - c > 0$.

Επιπλέον, επειδή η επιλογή συγγενών και η θεωρία επιλογής ομάδας βασίζονται και οι δύο στην ίδια εξίσωση τιμής, είναι εύκολο να δείξουμε ότι οι δύο προσεγγίσεις είναι μαθηματικά ακριβώς ισοδύναμες, και είναι απλά εναλλακτικοί τρόποι χάραξης της συνολικής επιλογής που λειτουργεί με τον κοινωνικό χαρακτήρα. Ανεξάρτητα από την προσέγγιση που ακολουθείται, οι μεμονωμένοι οργανισμοί αναμένεται να μεγιστοποιήσουν την περιεκτική ικανότητά τους - αν και αυτό το αποτέλεσμα προκύπτει ευκολότερα από μια ανάλυση επιλογής συγγενών, δεδομένου ότι καθιστά το βασικό στοιχείο της συγγένειας σαφέστερο. " "

Συνεπώς, το να έχουμε τους «groupies» να επιτίθενται στην εξίσωση τιμής είναι παράξενο. Και εδώ είναι πρόσφατη περίληψη Bourke της περιεκτικής ικανότητας εναντίον 'groupism' (haplodiploid και eusocial αναφερθείτε στα κοινωνικά έντομα που παρέχουν μερικές από τις καλύτερες δοκιμές).

"Πρόσφατες κριτικές αμφισβήτησαν την εγκυρότητα της ηγετικής θεωρίας για την εξήγηση της κοινωνικής εξέλιξης και της ευκοινωνικότητας, δηλαδή της θεωρίας της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς (επιλογή συγγενών). Επανεξέτασα την πρόσφατη και προηγούμενη λογοτεχνία για να υποστηρίξω ότι αυτές οι κριτικές δεν πετυχαίνουν. Η περιεκτική θεωρία ικανότητας έχει προσθέσει τις θεμελιώδεις ιδέες στη φυσική θεωρία επιλογής. Αυτές είναι η συνειδητοποίηση ότι η επιλογή σε ένα γονίδιο για την κοινωνική συμπεριφορά εξαρτάται από τις επιπτώσεις της στους συνκομιστές, η εξήγηση των κοινωνικών συμπεριφορών τόσο όμοια όσο αλτρουισμός και εγωισμός χρησιμοποιώντας τις ίδιες υποκείμενες παραμέτρους, και η εξήγηση της σύγκρουσης εντός της ομάδας από την άποψη της μη συμπίπτοντας χωρίς αποκλεισμούς *optima* γυμναστήριο. Μια προτεινόμενη εναλλακτική θεωρία για την κοινωνική εξέλιξη της Εε προϋποθέτει λανθασμένα ότι τα συμφέροντα των εργαζομένων είναι κατώτερα από της βασιλίσσας, δεν περιέχει νέα στοιχεία και δεν κάνει νέες προβλέψεις. Η υπόθεση haplodiploidy πρέπει ακόμα να εξεταστεί αυστηρά και η θετική συγγένεια μέσα στις διπλοειδείς ευκοινωνικές κοινωνίες υποστηρίζει τη περιεκτική θεωρία ικανότητας. Η θεωρία έχει κάνει μοναδικές, παραποιήσιμες προβλέψεις που έχουν επιβεβαιωθεί, και η βάση των αποδεικτικών στοιχείων της είναι εκτεταμένη και ισχυρή. Ως εκ τούτου, η περιεκτική θεωρία ικανότητας αξίζει να κρατήσει τη θέση της ως κύρια θεωρία για την κοινωνική εξέλιξη. " "

Ωστόσο, η περιεκτική φυσική κατάσταση (ειδικά μέσω της Εξίσωσης Εκτεταμένης Τιμής) εξηγεί πολύ περισσότερα από την κοινωνία των μυρμηγκιών, εξηγεί πώς τέθηκαν σε λειτουργία οι πολυκύτταροι οργανισμοί.

"Η τρίτη εικόνα της περιεκτικής θεωρίας ικανότητας είναι η απόδειξη ότι η σύγκρουση

μεταξύ των μελών μιας κοινωνίας είναι ενδεχομένως παρούσα εάν συνδέονται άμεσα με τους απογόνους ομάδας, δεδομένου ότι η διαφορά συγγένειας οδηγεί σε *sasnequal* περιεκτική *optima* ικανότητας. Από αυτό έχει ξεπηδήσει μια κατανόηση ενός τεράστιου φάσματος συγκρούμενων συγκρούσεων, συμπεριλαμβανομένων των συγκρούσεων εντός των οικογενειών και των κοινωνικών κοινωνιών και των ενδογονιδιωματικών συγκρούσεων που ακολουθούν την ίδια υποκειμένη λογική. Το επακόλουθο αυτής της διορατικότητας είναι ότι οι κοινωνίες είναι σταθερές στο βαθμό που συμπίπτουν οι συμμετοχές των μελών τους. Αυτό με τη σειρά του παρέχει το σκεπτικό για το σύνολο της «μείζονος μετάβασης» άποψη της εξέλιξης, σύμφωνα με την οποία η προέλευση των νέων τύπων της ομάδας στην ιστορία της ζωής (π.χ. γονιδιώματα μέσα στα κύτταρα, πολυκυτταρικούς οργανισμούς και *eusocial* κοινωνίες) μπορεί να εξηγηθεί ως αποτέλεσμα των προηγουμένως ανεξάρτητων συστατικών μονάδων τους επίτευξη μιας σύμπτωσης της χωρίς αποκλεισμούς *optima* γυμναστήριο μέσω της ομαδοποίησης. Από αυτή την άποψη, ένας πολυκύτταρος οργανισμός είναι μια ευρωπαϊκή κοινωνία κυττάρων στην οποία τα μέλη της κοινωνίας τυχαίνει να είναι φυσικά κολλημένα μεταξύ τους. η πιο θεμελιώδης κόλλα, ωστόσο, είναι η κλωνική συγγένεια που (φραγή μεταλλάξεις) δίνει σε κάθε σωματικό κύτταρο εντός του οργανισμού ένα κοινό ενδιαφέρον για την προώθηση της παραγωγής των γαμετών ... Nowak et al. υποστήριξε ότι η προοπτική τους προϋποθέτει μια «γονιδιακή προσέγγιση» που «καθιστά χωρίς αποκλεισμούς θεωρία της φυσικής κατάστασης περιττή». Αυτό είναι αινιγματικό, διότι εντελώς λείπει από την πλευρά τους είναι η ιδέα, η οποία στηρίζει κάθε γνώση της θεωρίας της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς, του γονιδίου ως αυτο-προώθηση στρατηγός των οποίων τα εξελικτικά συμφέροντα εξαρτώνται από την τάξη συγγενείς στην οποία κατοικεί ... Στο μοντέλο της εξέλιξης της ευκοινωνικότητας, ο Nowak κ.ά. συμπέρανε ότι το πρόβλημα του αλτρουισμού είναι απατηλό. Έγραψαν ότι «δεν υπάρχει παράδοξος αλτρουισμός που πρέπει να εξηγηθεί» επειδή υπέθεσαν ότι οι πιθανοί εργαζόμενοι (κόρες μιας γυναίκας ή βασίλισσας που ιδρύει αποικίες) είναι «όχι ανεξάρτητοι πράκτορες», αλλά μάλλον μπορούν να θεωρηθούν «ως «ρομπότ» που κατασκευάζονται από τη βασίλισσα» ή «εξωσωματική προβολή του προσωπικού γονιδιώματος [της βασίλισσας]». Αν αυτός ο ισχυρισμός ήταν σωστός, τότε μόνο τα συμφέροντα της βασίλισσας θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν και θα μπορούσε κανείς να συμπεράνει ότι ο αλτρουισμός των εργαζομένων είναι πιο εμφανής παρά πραγματικός. Αλλά είναι λάθος, για δύο λόγους. Το ένα είναι ότι, όπως έχει επανειλημμένα υποστηριχθεί ως απάντηση σε προηγούμενες θεωρίες «γονικής χειραγώγησης» της προέλευσης της ευκοινωνικότητας, τα συμφέροντα των εργαζομένων και της μητέρας βασίλισσας δεν συμπίπτουν, διότι τα δύο κόμματα είναι διαφορετικά συνδεδεμένα με τους απογόνους της ομάδας. Το δεύτερο είναι ότι οι συμπεριφορές των εργαζομένων, όπως η κατανάλωση των αυγών της βασίλισσας, ωτοκία σε απάντηση αντιληπτές μειώσεις στην γονιμότητα βασίλισσα, φύλο-χειραγώγηση αναλογία από την καταστροφή των απογόνων της βασίλισσας και θανατηφόρα επιθετικότητα προς τη βασίλισσα όλα δείχνουν ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να ενεργούν προς το συμφέρον τους και κατά εκείνων της βασίλισσας. Υπό το πρίσμα αυτής της αποδεδειγμένης έλλειψης παθητικότητας των εργαζομένων, η αναπαραγωγική αυτοθυσία των εργαζομένων είναι παράδοξη εκ πρώτης όψεως και αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα του αλτρουισμού που έχει λύσει η θεωρία της

φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς. γ) Η εναλλακτική θεωρία της ευρωπαϊκής κοινωνικής εξέλιξης Nowak et al. [38] παρουσίασε μια «εναλλακτική θεωρία της ευρωπαϊκής κοινωνικής εξέλιξης» (όπως αναφέρεται στο §2β), υποστηριζόμενη από ένα «μαθηματικό μοντέλο για την προέλευση της ευκοινωνικότητας». Ωστόσο, αυτά δεν αντιπροσωπεύουν πραγματικές εναλλακτικές θεωρίες, είτε μεμονωμένες είτε σε συνδυασμό, επειδή δεν κάνουν κανένα σημείο ή προβλέψεις που δεν έχουν γίνει στο πλαίσιο της περιεκτικής θεωρίας φυσικής κατάστασης"

Μιλώντας για διάφορα βήματα σε ένα σχέδιο που προτείνεται από Nowak et al, Bourke λέει:

"Αυτά τα βήματα αποτελούν ένα λογικό σενάριο για την προέλευση και την επεξεργασία των εντόμων ευκοινωνικότητα, αλλά ούτε η ακολουθία των βημάτων ούτε τα επιμέρους στοιχεία διαφέρουν σημαντικά από εκείνα που έχουν προταθεί να συμβεί στο πλαίσιο της ένταξης γυμναστήριο ... Η εναλλακτική θεωρία της ευρωπαϊκής κοινωνικής εξέλιξης του Nowak κ.ά. παρουσιάζει επίσης δύο σημαντικές αδυναμίες. Κατ ' αρχάς, επιτρέποντας στις ομάδες να σχηματιστούν με πολλούς τρόπους στο βήμα (i) (π.χ. υποκοινωνικά μέσω ενώσεων γονέων-απογόνων αλλά και με οποιοδήποτε άλλο μέσο, συμπεριλαμβανομένου του «τυχαία με αμοιβαία τοπική έλξη»), το σενάριό τους αγνοεί δύο κρίσιμα σημεία που δεν συνάδουν με αυτό, αλλά συνάδουν με τη θεωρία φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς. Πρώτον, τα στοιχεία δείχνουν ότι, σχεδόν σε όλες τις ευρωπαϊκές κοινωνικές παρηγολίες, η ευκοινωνικότητα προέρχεται από κοινωνικές ομάδες που ήταν προγονικά υποκοινωνικές και, ως εκ τούτου, χαρακτηρίζονταν από υψηλή σχέση εντός της ομάδας. Δεύτερον, τα στοιχεία δείχνουν ότι η προέλευση της υποχρεωτικής ή πολύπλοκης ευκοινωνικότητας, που ορίζεται ως η συμμετοχή ενηλίκων εργαζομένων που έχουν δεσμευτεί αμετάκλητα σε έναν φαινότυπο εργαζόμενο, συνδέεται με την προγονική μονογαμία των γονέων και, ως εκ τούτου, και πάλι, με προβλέψιμα υψηλή σχέση εντός της ομάδας... Εν ολίγοις, ο Nowak κ.ά. Αλλά η εναλλακτική θεωρία τους και το σχετικό μοντέλο της δεν προσθέτουν ουσιαστικά νέα στοιχεία πάνω από αυτά που προσδιορίζονται στο πλαίσιο της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς και, σε σχέση με αυτό το πλαίσιο, παρουσιάζουν σημαντικές ελλείψεις... Πιο ουσιαστικά, όπως έχει από καιρό αναγνωριστεί και επανειλημμένα τόνισε, η υπόθεση haplodiploidy δεν είναι ένα ουσιαστικό συστατικό της περιεκτικής θεωρίας ικανότητας, δεδομένου ότι ο κανόνας του Χάμιλτον για τον αλτρουισμό μπορεί να κρατήσει χωρίς τις ασυμμετρίες συγγένειας που προκαλούνται από haplodiploidy που είναι παρόν. Τονίζοντας την κατάσταση της υπόθεσης haplodiploidy να επικρίνουν χωρίς αποκλεισμούς θεωρία γυμναστήριο χάνει ως εκ τούτου το στόχο. Παραβλέπει επίσης το γεγονός ότι όλες οι διδυμοειδείς ευρωπαϊκές κοινωνίες που εντοπίστηκαν από τότε που προτάθηκε η υπόθεση της απλοδιδυμαντίου αποδείχθηκαν είτε κλωνικές είτε οικογενειακές ομάδες και έτσι, όπως προέβλεψε η θεωρία της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς, να παρουσιάζουν θετική συγγένεια. Αυτό ισχύει για το σκαθάρι αμβροσίας, τις κοινωνικές αφίδες, τις πολυεμβρυϊκές σφήκες, τις κοινωνικές γαρίδες και τους τυφλοπόντικες. Είναι ακόμη και αλήθεια για μια νέα ανακαλύφθηκε eusocial flatworm. Εν ολίγοις, οι διδυματικές κοινωνικές κοινωνίες, μακριά από την αποδυνάμωση της περιεκτικής θεωρίας ικανότητας,

χρησιμεύουν για να την ενισχύσουν... Γενικότερα, η θεωρία προβλέπει μοναδικά την απουσία αλτρουισμού (που περιλαμβάνει το κόστος ζωής για την άμεση καταλληλότητα) μεταξύ των μη συγγενών, και μάλιστα δεν έχουν βρεθεί τέτοιες περιπτώσεις, εκτός από τα συστήματα που προέρχονται σαφώς από προγονικές κοινωνίες των συγγενών. Τέλος, η θεωρία της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς είναι μοναδική στο φάσμα των κοινωνικών φαινομένων που έχει διασαφηνίσει με επιτυχία, συμπεριλαμβανομένων φαινομένων τόσο επιφανειακά ανόμοιων όσο η προέλευση της πολυκυτταρικότητας και η προέλευση της ευκοινωνικότητας, ή ενδογονιδιωματικών συγκρούσεων και συγκρούσεων εντός των κοινωνικών κοινωνιών. Συνολικά, καμία άλλη θεωρία δεν έρχεται κοντά στο αρχείο της περιεκτικής θεωρίας ικανότητας της επιτυχούς εξήγησης και της πρόβλεψης σε μια τέτοια σειρά φαινομένων μέσα στον τομέα της κοινωνικής εξέλιξης. Η πρόκληση για κάθε προσέγγιση που φιλοδοξεί να αντικαταστήσει χωρίς αποκλεισμούς θεωρία φυσικής κατάστασης είναι να εξηγήσει τα ίδια φαινόμενα χωρίς τη χρήση των ιδεών ή έννοιες της θεωρίας ... Πρόσφατες κριτικές της περιεκτικής θεωρίας ικανότητας έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικές στα πολλαπλάσια μέτωπα. Δεν αποδεικνύουν θανατηφόρες ή μη αναγνωρισμένες δυσκολίες με τη θεωρία φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς. Δεν παρέχουν μια ευδιάκριτη θεωρία αντικατάστασης ή προσφέρουν μια ομοίως ενοποιητική προσέγγιση. Δεν εξηγούν προηγουμένως ανεξήγητα δεδομένα ούτε δείχνουν ότι οι εξηγήσεις από τη θεωρία φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς είναι άκυρες. Και δεν κάνουν νέες και μοναδικές προβλέψεις. Η τελευταία και πιο ολοκληρωμένη κριτική της περιεκτικής θεωρίας φυσικής κατάστασης, αν και ευρείας κλίμακας στο πεδίο εφαρμογής της κριτικής της, πάσχει από τα ίδια ελαττώματα. Βεβαίως, η συγγένεια δεν εξηγεί όλες τις διαφορές στα κοινωνικά γνωρίσματα. Επιπλέον, το μακροχρόνιο μήνυμα από τη θεωρία της φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς είναι ότι απαιτούνται συγκεκριμένοι συνδυασμοί μη γενετικών (π.χ. οικολογικών) και γενετικών παραγόντων για την προέλευση της ευκοινωνικότητας. Παρ' όλα αυτά, η συγγένεια διατηρεί ένα μοναδικό καθεστώς στην ανάλυση της κοινωνικής εξέλιξης της Εε, επειδή κανένα οικολογικό όφελος δεν μπορεί να επιφέρει αλτρουισμό αν η συγγένεια είναι μηδενική. " "

Andrew F. G. Bourke 'Η εγκυρότητα και η αξία της θεωρίας φυσικής κατάστασης χωρίς αποκλεισμούς' Proc. R. Soc. B 2011 278, doi: 10.1098/rspb.2011.1465 14 Σεπτεμβρίου (2011)

Ένα πράγμα που σπάνια αναφέρεται από την groupies είναι το γεγονός ότι, ακόμη και ήταν «επιλογή της ομάδας» είναι δυνατόν, ο εγωισμός είναι τουλάχιστον τόσο πιθανό (ίσως πολύ πιο πιθανό στα περισσότερα πλαίσια) να επιλεγεί ομάδα για τον αλτρουισμό. Απλά προσπαθήστε να βρείτε παραδείγματα της πραγματικής αλτρουισμού στη φύση- το γεγονός ότι δεν μπορούμε (το οποίο γνωρίζουμε ότι δεν είναι δυνατόν, αν κατανοήσουμε την εξέλιξη) μας λέει ότι η φαινομενική παρουσία του στον άνθρωπο είναι ένα τεχνούργημα της σύγχρονης ζωής, αποκρύπτοντας τα γεγονότα,, και ότι δεν μπορεί να επιλεγεί περισσότερο από την τάση για αυτοκτονία (η οποία στην πραγματικότητα είναι). Κάποιος θα μπορούσε επίσης να επωφεληθούν από την εξέταση ενός φαινομένου ποτέ (από την εμπειρία μου) που αναφέρεται από groupies - καρκίνο. Καμία ομάδα δεν έχει τόσα κοινά όσα τα (αρχικά) γενετικά

πανομοιότυπα κύτταρα στο σώμα μας- έναν κλώνο κυττάρων 100 τρισεκατομμυρίων - αλλά όλοι γεννηθήκαμε με χιλιάδες και ίσως εκατομμύρια κύτταρα που έχουν ήδη κάνει το πρώτο βήμα στην πορεία προς τον καρκίνο και παράγουν εκατομμύρια έως δισεκατομμύρια καρκινικά κύτταρα στη ζωή μας. Αν δεν πεθάνουμε από άλλα πράγματα πρώτα, εμείς (και ίσως όλοι οι πολυκύτταροι οργανισμοί) θα πεθαίναμε όλοι από καρκίνο. Μόνο ένας τεράστιος και εξαιρετικά περίπλοκος μηχανισμός ενσωματωμένος στο γονιδίωμά μας που καταπιέζει ή καταπιέζει τρισεκατομμύρια γονίδια σε τρισεκατομμύρια κύτταρα, και σκοτώνει και δημιουργείbillιοντάρια των κυττάρων ένα δευτερόλεπτο, κρατά την πλειοψηφία μας ζωντανή αρκετό καιρό για να αναπαραχθεί. Θα μπορούσε κανείς να πάρει αυτό για να υπονοήσει ότι μια δίκαιη, δημοκρατική και διαρκή κοινωνία για κάθε είδους οντότητα σε οποιοδήποτε πλανήτη σε οποιοδήποτε σύμπαν είναι μόνο ένα όνειρο, και ότι δεν είναι ή δύναμη θα μπορούσε να το κάνει διαφορετικά. Δεν είναι μόνο οι «νόμοι» της φυσικής που είναι καθολικοί και αναπόφευκτοι, ή ίσως θα πρέπει να πούμε ότι η περιεκτική φυσική κατάσταση είναι ένας νόμος της φυσικής.

Σε μια παράξενη συστροφή, ήταν προφανώς τέτοιες σκέψεις που οδήγησαν τιμή (δημιουργός της εξίσωσης τιμή και ένας ευσεβής Χριστιανός) στην αυτοκτονία. Όσον αφορά την έννοια της «θεωρίας», είναι ένα κλασικό παιχνίδι γλώσσας Wittgensteinian-μια ομάδα χρήσεων χαλαρά συνδέονται, αλλά έχουν κρίσιμες διαφορές.

Όταν προτάθηκε για πρώτη φορά, η βούληση από τη φυσική επιλογή ήταν πράγματι άκρως θεωρητική, αλλά με το χρόνο που περνούσε συνδέθηκε άρρηκτα με τόσες πολλές παρατηρήσεις και πειράματα ότι οι βασικές ιδέες του δεν ήταν πλέον πιο θεωρητικές από ότι οι βιταμίνες παίζουν κρίσιμο ρόλο στην ανθρώπινη διατροφή. Για τη «Θεωρία της Θεότητας», ωστόσο, δεν είναι σαφές τι θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μια οριστική δοκιμή. Ίσως το ίδιο ισχύει και για τη Θεωρία των Χορδών.

Πολλοίεκτός από τους ομαδοποιημένους σημειώνουν την ευχάριστη φύση της πολύ ανθρώπινης αλληλεπίδρασης και βλέπουν ένα ρόδινο μέλλον μπροστά-- αλλά είναι τυφλοί. Είναι συντριπτικά προφανές ότι η ευχάριστη είναι μια παροδική φάση λόγω των άφθονων πόρων που παράγονται από τον ανελέητο βιασμό του πλανήτη, και καθώς έχουν εξαντληθεί στους επόμενους δύο αιώνες περίπου, θα υπάρξει δυστυχία και αγριότητα σε όλο τον κόσμο ως η (πιθανή) μόνιμη κατάσταση. Δεν είναι μόνο αστέρες του κινηματογράφου, οι πολιτικοί και οι θρησκευόμενοι αγνοούν αυτό, αλλά ακόμη και πολύ φωτεινά ακαδημαϊκούς που θα πρέπει να γνωρίζουν καλύτερα. Στο πρόσφατο βιβλίο του «Οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας» ένας από τους πιο θαυμαστούς μελετητές μου Steven Pinker ξοδεύει το μισό βιβλίο που παρουσιάζει πώς έχουμε πάρει όλο και περισσότερο πολιτισμένος,, αλλά φαίνεται ποτέ να αναφέρει τους προφανείς λόγους για τους οποίους --η προσωρινή αφθονία των πόρων που συνδέονται με τη ογκώδη αστυνομική και στρατιωτική παρουσία που διευκολύνεται από τις τεχνολογίες επιτήρησης και επικοινωνίας. Καθώς ο βιομηχανικός πολιτισμός καταρρέει, είναι αναπόφευκτο ότι οι χειρότεροι διάβολοι της φύσης μας θα επανεμφανιστούν. Το βλέπει κανείς στο σημερινό χάος στη Μέση Ανατολή, τηΛατινική Αμερική και την Αφρική,, και ακόμη και οι παγκόσμιοι πόλεμοι

ήταν κυριακάτικοι πικνίκ σε σύγκριση με αυτό που έρχεται. Ίσως τα μισά από τα 10 δισεκατομμύρια τότε ζωντανά θα πεθάνουν από την πείνα, τις ασθένειες και τη βία, και θα μπορούσε να είναι πολλά περισσότερα. Δείτε μου «Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία» για μια σύντομη περίληψη της ημέρας της κρίσεως.

Ένα άλλο δυσάρεστο γεγονός σχετικά με τον αλτρουισμό, τη γενναιοδωρία και τη βοήθεια, ουσιαστικά ποτέ δεν αναφέρθηκε, είναι ότι αν πάρετε μια παγκόσμια μακροπρόθεσμη άποψη, σε έναν υπερπλήρη κόσμο με εξαφανισμένους πόρους, βοηθώντας ένα άτομο να βλάψει όλους τους άλλους με κάποιο μικρό τρόπο. Κάθε γεύμα, κάθε ζευγάρι παπούτσια δημιουργούν ρύπανση και διάβρωση και να χρησιμοποιούν τους πόρους, και όταν προσθέτετε 7,8 δισεκατομμύρια από αυτά μαζί (σύντομα να είναι 11) είναι σαφές ότι το κέρδος ενός ατόμου είναι απώλεια όλων των άλλων. Κάθε δολάριο κερδίζει ή πέρασε ζημιές στον κόσμο και αν οι χώρες νοιαζόταν για το μέλλον θα μειώσει το ΑΕΠ τους (ακαθάριστο καταστροφικό προϊόν) κάθε χρόνο. Ακόμη και ήταν ο μαστιγισμός αλήθεια αυτό δεν θα άλλαξει.

Τα γεγονότα που ο Wilson, ο Nowak et al., για τέσσερα χρόνια, επέμειναν στη δημοσίευση και την υποβολή υπερβολικών αξιώσεων για κατάφωρα ανεπαρκή εργασία δεν είναι τα χειρότερα αυτού του σκανδάλου. Αποδεικνύεται ότι η θέση καθηγητή Nowak στο Χάρβαρντ αγοράστηκε από το Ίδρυμα Templeton-γνωστό για τοδιάχυτη χορηγία του lectuRES, συνέδρια και δημοσιεύσεις που προσπαθούν να συμφιλώσουν τη θρησκεία και την επιστήμη. Ο Νόβακ είναι ένας ευσεβής Καθολικός και φαίνεται ότι ένα μεγάλο δώρο στο Χάρβαρντ εξαρτιόταν από το διορισμό του Νόβακ. Αυτό τον έκανε συνάδελφο του Γουίλσον και τα υπόλοιπα είναι ιστορία.

Εντούτοις, Wilson ήταν μόνο πάρα πολύ πρόθυμος δεδομένου ότι είχε παρουσιάσει από καιρό μια αποτυχία να πιάσει την εξελικτική θεωρία-π.χ., σχετικά με την επιλογή συγγενών ως τμήμα της επιλογής ομάδας παρά τον άλλο τρόπο γύρω. Παρατήρησα πριν από χρόνια ότι συν-δημοσίευσε με τον David Wilson, ένας μακροχρόνιος υποστηρικτής της επιλογής της ομάδας, και είχε γράψει άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν την έλλειψη κατανόησης του. Οποιαδήποτε από τις groupies θα μπορούσε να έχει πάει στους εμπειρογνώμονες για να μάθουν το λάθος των τρόπων τους (ή απλά να διαβάσετε τα χαρτιά τους). Οι μεγάλοι γέροι της επιλογής συγγενών όπως ο Χάμιλτον, ο Γουίλιαμς και ο Τρίβερς, και νεότερα αίματα όπως ο Φρανκ, ο Μπουρκ και πολλοί άλλοι, θα ήταν ευτυχείς να τους διδάξουν. Αλλά Nowak έχει λάβει κάτι σαν 14 εκατομμύρια δολάρια σε επιχορηγήσεις Templeton σε λίγα χρόνια (για τα μαθηματικά!) και ποιος θέλει να τα παρατήσει; Είναι αρκετά ειλικρινής στην πρόθεσή του να αποδείξει ότι η ευγένεια και η καλοσύνη του Ιησού είναι ενσωματωμένη σε εμάς και σε όλο το σύμπαν. Ο Ιησούς είναι βολικά απών, αλλά μπορεί κανείς να μαντέψει από τις ιδιότητες των άλλων φωτισμένη αυτά και την ιστορία της εκκλησίας ότι η πραγματική ιστορία του πρώιμου Χριστιανισμού θα έρθει ως σοκ. Θυμηθείτε ότι η Βίβλος απαλλάχθηκε από οτιδήποτε δεν πληρούσε τη γραμμή του κόμματος (π.χ., Γνωστικισμός -δείτε τα χειρόγραφα Nag-Hammadi). Και σε κάθε περίπτωση, ποιος θα καταγράψει τη σκληρή πραγματικότητα της καθημερινής ζωής;

Σχεδόν βεβαίως, το Nowak, Tarnita, έγγραφο Wilson δεν θα είχε δημοσιευθεί ποτέ (τουλάχιστον όχι από τη φύση) εάν είχε παρουσιαστεί από δύο μέσους βιολόγους, αλλά προερχόμενος από δύο διάσημους καθηγητές του Χάρβαρντ σαφώς δεν πήρε την αξιολόγηση από ομοτίμους που πρέπει να έχει.

Όσον αφορά nowak και το βιβλίο highland «SuperCooperators» θα αφήσω Dawkins κάνει τις τιμές:

Έχω διαβάσει το βιβλίο του Νόβακ και του Χάφιλντ. Μέρη του είναι αρκετά καλή, αλλά η ποιότητα απότομα, και ενοχλητικά, πέφτει κατακόρυφα στο κεφάλαιο για την επιλογή συγγενών, ενδεχομένως υπό την επήρεια του E O Wilson (ο οποίος έχει με συνέπεια παρανόηση συγκ. Nowak χάνει το όλο θέμα της θεωρίας επιλογής συγγενών, η οποία είναι ότι δεν είναι κάτι επιπλέον, δεν είναι κάτι πάνω και πάνω από την «κλασική ατομική επιλογή» θεωρία. Κι επιλογή δεν είναι κάτι EXTRA, δεν είναι κάτι που πρέπει να καταφύγει μόνο αν «κλασική ατομική επιλογή» θεωρία αποτυγχάνει. Αντιθέτως, είναι μια αναπόφευκτη συνέπεια του νεο-Δαρβινισμού, ο οποίος προκύπτει από αυτό αφαιρετικά. Για να μιλήσουμε για δαρβινική επιλογή ΜΕΙΟΝ συγγενείς επιλογή είναι σαν να μιλάμε για Ευκλείδεια γεωμετρία μείον το θεωρήρωμα Πυθαγόρα ». Είναι ακριβώς ότι αυτή η λογική συνέπεια του νεο-Δαρβινισμού αγνοήθηκε ιστορικά, η οποία έδωσε στους ανθρώπους μια ψεύτικη εντύπωση ότι ήταν κάτι πρόσθετο και πρόσθετο. Το κατά τα άλλα καλό βιβλίο του Νόβακ αμαυρώνεται τραγικά από αυτήτη στοιχειώδη γκάφα. Ως μαθηματικός, θα έπρεπε να ξέρει καλύτερα. Φαίνεται αμφίβολο ότι έχει διαβάσει ποτέ κλασικά χαρτιά του Χάμιλτον για την περιεκτική φυσική κατάσταση, ή δεν θα μπορούσε να έχει παρεξηγηθεί η ιδέα τόσο περιεκτικά. Το κεφάλαιο για την επιλογή συγγενών θα δυσφημίσει το βιβλίο και θα σταματήσει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη από εκείνους που έχουν τα προσόντα για να το κρίνουν, το οποίο είναι κρίμα.

<http://whyevolutionistrue.wordpress.com/2011/03/16/new-book-shows-that-humans-are-genetically-nice-ergo-jesus/>

Μια καυστική αναθεώρηση των «SuperCooperators» εμφανίστηκε επίσης από επιφανή θεωρητικός παιχνίδι / οικονομολόγος / πολιτικός επιστήμονας (και απόφοιτος του Χάρβαρντ) Herbert Gintis (ο οποίος αφηγείται το σκάνδαλο Templeton σε αυτό), η οποία είναι αρκετά περίεργο λαμβάνοντας υπόψη τη δική του ερωτική σχέση με την επιλογή της ομάδας-δείτε την αναθεώρηση του βιβλίου του με Bowles από Price www.epjournal.net - 2012. 10(1): 45-49 και η αναθεώρησή μου για τον πιο πρόσφατο τόμο του «Ατομικότητα και Εμπλοκή» (2017).

Όσον αφορά τα επόμενα βιβλία wilson, «Η έννοια της ανθρώπινης ύπαρξης» είναι ήπιος και ομοίως συγκεχυμένος και ανέντιμος, επαναλαμβάνοντας αρκετές φορές τη γραμμή συμβαλλόμενων μερών groupies τέσσερα έτη μετά από την λεπτομερή απομυθοποιώντας του, και «ένα παράθυρο στην αιωνιότητα» είναι ένα πενιχρό περιοδικό ταξιδιού για την καθιέρωση ενός εθνικού πάρκου στη Μοζαμβίκη. Αποφεύγει προσεκτικά να αναφέρει ότι η Αφρική θα προσθέσει 3 δισεκατομμύρια στο εγγύς μέλλον (η επίσημη προβολή των Ηνωμένων Εθνών), εξαλείφοντας όλη τη φύση μαζί με την ειρήνη, την ομορφιά, την ευπρέπεια, τη λογική και την ελπίδα.

Στο τέλος, είναι σαφές ότι όλη αυτή η θλιβερή υπόθεση θα είναι μόνο το παραμικρό χτύπημα στο δρόμο και, όπως όλα τα πράγματα που ασκούν την προσοχή μας τώρα, σύντομα θα ξεχαστεί ως η φρίκη της ανεξέλεγκτης μητρότητας και η υποταγή του κόσμου από τους Επτά Ψυχοπαθείς που κυβερνούν την Κίνα θα φέρει την κοινωνία συντριβεται κάτω. Αλλά μπορεί κανείς να είναι σίγουρος ότι ακόμα και όταν η υπερθέρμανση του πλανήτη έχει θέσει το Χάρβαρντ κάτω από τη θάλασσα και την πείνα, η ασθένεια και η βία είναι ο καθημερινός κανόνας, θα υπάρξουν εκείνοι που επιμένουν ότι δεν οφείλεται στις ανθρώπινες δραστηριότητες (η άποψη του μισού αμερικανικού κοινού αυτήν την περίοδο) και ότι ο υπερπληθυσμός δεν είναι ένα πρόβλημα (η άποψη 40%), θα υπάρξουν δισεκατομμύρια που προσεύχονται στην επιλεγμένη θεότητά τους για μια βροχή των μεγάλων MACs από τον ουρανό, και ότι (υποθέτοντας ότι η επιχείρηση της επιστήμης δεν έχει καταρρεύσει, η οποία υποθέτει πολύ) κάποιος κάπου θα γράφει ένα έγγραφο που αγκαλιάζει την επιλογή ομάδας.

Μια ανασκόπηση του δολοφόνου της διπλανής πόρτας από τον David Buss (2005)(αναθεώρηση αναθεωρημένη 2019)

Michael Starks

Αφηρημένη

Αν και αυτός ο όγκος είναι λίγο χρονολογημένος, υπάρχουν λίγα πρόσφατα δημοφιλή βιβλία που εξετάζουν συγκεκριμένα την ψυχολογία της δολοφονίας και είναι μια γρήγορη επισκόπηση διαθέσιμη για μερικά δολάρια, τόσο ακόμα καλά αξίας της προσπάθειας. Δεν κάνει καμία προσπάθεια να είναι περιεκτική και είναι κάπως επιφανειακή σε ισχύ, με τον αναγνώστη που αναμένεται για να συμπληρώσει τα κενά από πολλά άλλα βιβλία του και τη απέραντη λογοτεχνία στη βία. Για ενημέρωση βλέπε π.χ., Λεωφορεία, Το Εγχειρίδιο Εξελικτικής Ψυχολογίας 2ο ed. V1 (2016) p 265, 266, 270–282, 388–389, 545–546, 547, 566 και Λεωφορεία, Εξελικτική Ψυχολογία 5ης ed. (2015) σ. 26, 96–97.223, 293-4., 300, 309–312, 410 και Σάκκελφορντ και Χάνσεν, Η Εξέλιξη της Βίας (2014). Είναι μεταξύ των κορυφαίων εξελικτικών ψυχολόγων για αρκετές δεκαετίες και καλύπτει ένα ευρύ φάσμα συμπεριφοράς στα έργα του, αλλά εδώ επικεντρώνεται σχεδόν εξ ολοκλήρου στους ψυχολογικούς μηχανισμούς που προκαλούν τους μεμονωμένους ανθρώπους στη δολοφονία και την πιθανή εξελικτική λειτουργία τους στον ΕΟΧ (Περιβάλλον της εξελικτικής προσαρμογής- δηλαδή, οι πεδιάδες της Αφρικής κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκατομμύριο ετών ή έτσι).

Τα λεωφορεία ξεκινούν σημειώνοντας ότι όπως και με άλλες συμπεριφορές, «εναλλακτικές» εξηγήσεις όπως η ψυχοπαθολογία, η ζήλια, το κοινωνικό περιβάλλον, οι ομαδικές πιέσεις, τα ναρκωτικά και το αλκοόλ κ.λπ. Όπως πάντα, αυτό είναι αναπόφευκτα βράζει κάτω σε περιεκτική φυσική κατάσταση (επιλογή συγγενών), και έτσι με τον αγώνα για την πρόσβαση σε συντρόφους και τους πόρους, η οποία είναι η απόλυτη εξήγηση για όλες τις συμπεριφορές σε όλους τους οργανισμούς. Τα κοινωνιολογικά δεδομένα (και η κοινή λογική) καθιστούν σαφές ότι τα νεότερα φτωχότερα αρσενικά είναι τα πιο πιθανό να σκοτώσουν. Παρουσιάζει τα δικά του και άλλα δεδομένα ανθρωποκτονιών από βιομηχανικές χώρες, και φυλετικές κουλτούρες, conspecific θανάτωση σε ζώα, αρχαιολογία, τα δεδομένα του FBI και τη δική του έρευνα για δολοφονικές φαντασιώσεις των κανονικών ανθρώπων. Πολλά αρχαιολογικά στοιχεία συνεχίζουν να συσσωρεύονται των δολοφονιών, συμπεριλαμβανομένης της ολόκληρης των ομάδων, ή των ομάδων μείον τα νεαρά θηλυκά, στους προϊστορικούς χρόνους.

Μετά την έρευνα σχόλια Buss, σας παρουσιάζω μια πολύ σύντομη περίληψη της σκόπιμης ψυχολογίας (η λογική δομή του ορθολογισμού), η οποία καλύπτεται εκτενώς σε πολλά άλλα άρθρα και βιβλία μου.

Εκείνοι με πολύ χρόνο που θέλουν μια λεπτομερή ιστορία της δολοφονικής βίας από μια εξελικτική προοπτική μπορούν να συμβουλευθούν Steven Pinker «οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας γιατί η βία έχει μειωθεί» (2012), και η αναθεώρησή μου απότομο, εύκολα διαθέσιμος στο δίκτυο και σε δύο από τα πρόσφατα βιβλία μου. Εν συντομία, Pinker σημειώνει ότι η δολοφονία έχει μειωθεί σταθερά και δραματικά κατά έναν παράγοντα περίπου 30 από τις ημέρες μας ως κτηνοτρόφοι. Έτσι, ακόμα κι αν τα όπλα καθιστούν τώρα εξαιρετικά εύκολο για οποιονδήποτε να σκοτώσει, ανθρωποκτονία είναι πολύ λιγότερο συχνές. Pinker πιστεύει ότι αυτό οφείλεται σε διάφορους κοινωνικούς μηχανισμούς που αναδεικνύουν «καλύτερη αγγέλους μας», αλλά νομίζω ότι οφείλεται κυρίως στην προσωρινή αφθονία των πόρων από την ανελέητη βιασμό του πλανήτη μας, σε συνδυασμό με την αυξημένη παρουσία της αστυνομίας, με την επικοινωνία και την επιτήρηση και νομικά συστήματα που καθιστούν πολύ πιο πιθανό να τιμωρηθεί. Αυτό γίνεται σαφές κάθε φορά που υπάρχει ακόμη και μια σύντομη και τοπική απουσία της αστυνομίας.

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευτούν το βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορούν να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 3ης ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21ο^ο αιώνα 5^ε (2019).

Τα λεωφορεία ξεκινούν σημειώνοντας ότι όπως και με άλλες συμπεριφορές, «εναλλακτικές» εξηγήσεις όπως η ψυχοπαθολογία, η ζήλια, το κοινωνικό περιβάλλον, οι ομαδικές πιέσεις, τα ναρκωτικά και το αλκοόλ κ.λπ. Όπως πάντα, αυτό είναι αναπόφευκτα βράζει κάτω σε περιεκτική φυσική κατάσταση (επιλογή συγγενών), και έτσι με τον αγώνα για την πρόσβαση σε συντρόφους και τους πόρους, η οποία είναι η απόλυτη εξήγηση για όλες τις συμπεριφορές σε όλους τους οργανισμούς. Τα κοινωνιολογικά δεδομένα (και η κοινή λογική) καθιστούν σαφές ότι τα νεότερα φτωχότερα αρσενικά είναι τα πιο πιθανό να σκοτώσουν. Παρουσιάζει τα δικά του και άλλα δεδομένα ανθρωποκτονιών από βιομηχανικές χώρες, και φυλετικές κουλτούρες, conspecific θανάτωση σε ζώα, αρχαιολογία, τα δεδομένα του FBI και τη δική του έρευνα για δολοφονικές φαντασιώσεις των κανονικών ανθρώπων. Πολλά αρχαιολογικά στοιχεία συνεχίζουν να συσσωρεύονται των δολοφονιών, συμπεριλαμβανομένης της ολόκληρης των ομάδων, ή των ομάδων μείον τα νεαρά θηλυκά, στους προϊστορικούς χρόνους.

Στο σ. 12 σημειώνει ότι ο πόλεμος μεταξύ κάθε ατόμου και κόσμου για τους πόρους αρχίζει από τη σύλληψη, όταν αρχίζει να αυξάνεται με τη ληστεία της μητέρας του των τροφίμων και τονίζοντας το σώμα της, και όταν το σύστημά της αντεπιτίθεται με

συχνά μοιραίες συνέπειες για την conceptus. Δεν μας λείπει ότι οι εκτιμήσεις της αυθόρμητης άμβλωσης είναι της τάξης του 30% περίπου όλων των συλλήψεων, έτσι ώστε όσο το 80 εκατομμύρια το χρόνο πεθαίνουν, πολύ νωρίς που η μητέρα δεν γνωρίζει καν ότι είναι έγκυος, και ίσως η περίοδος της είναι λίγο αργά. Αυτό είναι μέρος της ευγονικής της φύσης που δεν καταφέραμε να νικήσουμε, αν και η συνολική δυσγενής επίδραση του πολιτισμού συνεχίζεται και κάθε μέρα το περίπου 300.000 που γεννιούνται είναι κατά μέσο όρο λίγο λιγότερο διανοητικά σωματικά ικανό ς από τους περίπου 100.000 που πεθαίνουν, με μια καθαρή αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού περίπου 200.000 και ένας όλο και μεγαλύτερος «ακατάλληλος» πληθυσμός για να καταστρέψουν τη γη (ενώ υποστηρίζονται εν μέρει ή συνολικά από τους «κατάλληλους» γείτονές τους).

Στο p13 λείπει ότι δεν γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι η OJ Simpson ήταν ένοχη, αλλά θα έλεγα ότι ανεξάρτητα από τη δίκη ξέρουμε ότι ήταν, καθώς είναι η μόνη λογική ερμηνεία των γεγονότων της υπόθεσης, τα οποία περιλαμβάνουν την παράξενη συμπεριφορά του. Επίσης, στην επακόλουθη αστική δίκη, όπου οι δικηγόροι υπεράσπισης πολλών εκατομμυρίων δολαρίων του δεν ήταν παρόντες για να ανατρέψουν τη δικαιοσύνη, καταδικάστηκε γρήγορα, η οποία οδήγησε στην κατάσχεση των προτερημάτων του, η οποία οδήγησε στην οπλισμένη καταδίκη ληστείας και τη φυλάκισή του.

Σημειώνει στο P20 ότι υπήρχαν περίπου 100 εκατομμύρια γνωστές δολοφονίες σε όλο τον κόσμο τα τελευταία 100 χρόνια, με ίσως έως και 300 εκατομμύρια αν συμπεριληφθούν όλα τα αδήλωτα. Δεν νομίζω ότι μετράει τα περίπου 40 εκατομμύρια από το Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα (το οποίο δεν μετράει τα περίπου 60 εκατομμύρια που λιμοκτονούσαν), ούτε τα δέκα εκατομμύρια από τον Στάλιν. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι το ποσοστό δολοφονίας της Αμερικής μειώνεται κατά περίπου 75% λόγω του παγκόσμιας κλάσης ιατρικού συστήματος που σώζει τα περισσότερα θύματα των προσπαθειών. Θα προσθέσω ότι το Μεξικό έχει περίπου 5X το ποσοστό δολοφονίας των ΗΠΑ και της Ονδούρας περίπου 20X, και οι απόγονοί σας μπορούν βεβαίως να προσβλέπουν στο ποσοστό μας που κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση λόγω της μοιραίας αγκαλιάς της Αμερικής της ποικιλομορφίας. Η Ann Coulter στο «Adios America» (2015) σημειώνει ότι οι Ισπανοί έχουν διαπράξει περίπου 23.000 δολοφονίες εδώ τις τελευταίες δεκαετίες. Προς το παρόν, τίποτα δεν θα γίνει, και το έγκλημα εδώ θα φτάσει τα επίπεδα στο Μεξικό, καθώς τα σύνορα συνεχίζουν να διαλύονται και η περιβαλλοντική κατάρρευση και πλησιάζει η πτώχευση διαλύσει την οικονομία. Μόνο στο Μεξικό μόνο το 2014, 100 αμερικανοί πολίτες ήταν γνωστό ότι δολοφονήθηκαν και περισσότεροι από 130 απήχθησαν και άλλοι εξαφανίστηκαν, και αν προσθέσετε άλλους ξένους και Μεξικανούς, πέφτει σε χιλιάδες. Δείτε το «Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία» 2 του εδ(2019) για περισσότερες λεπτομέρειες.nd

Ακόμη και μια μικροσκοπική ελαφρά ταξίδεψε χώρα όπως η Ονδούρα διαχειρίζεται περίπου 10 δολοφονίες και 2 απαγωγές το χρόνο των πολιτών των ΗΠΑ. Και αυτές είναι οι καλύτερες στιγμές – χειροτερεύει σταθερά καθώς η ανεξέλεγκτη μητρότητα και η εξάντληση των πόρων φέρνουν την κατάρρευση όλο και πιο κοντά. Εκτός από

τις συνεχιζόμενες αυξήσεις της εγκληματικότητας κάθε είδους, θα δούμε το ποσοστό των εγκλημάτων να λύνεται να μειώνεται στα εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα του τρίτου κόσμου. Περισσότεροι πόροι διατίθενται για τη λύση των δολοφονιών από οποιοδήποτε άλλο έγκλημα και περίπου το 65% λύνονται στις ΗΠΑ, αλλά στο Μεξικό λιγότερο από 2% λύνονται και καθώς παίρνετε πιο μακριά από την Πόλη του Μεξικού το ποσοστό πέφτει στο σχεδόν μηδέν. Επίσης σημειώστε ότι το ποσοστό εδώ ήταν περίπου 80%, αλλά έχει μειωθεί παράλληλα με την αύξηση του Diverse. Επίσης, το 65% είναι ο μέσος όρος, αλλά αν θα μπορούσατε να πάρετε στατιστικά στοιχεία είμαι βέβαιος ότι θα αυξηθεί με το ποσοστό του ευρώ σε μια πόλη και πτώση, όπως το ποσοστό των διαφόρων αυξήσεων. Στο Ντιτρόιτ (83% μαύρο) μόνο το 30% λύνονται. Αν παρακολουθείτε ποιος ληστεύει, βιασμούς και δολοφονίες, είναι προφανές ότι οι μαύρες ζωές έχουν μεγάλη σημασία για ευρώ (εκείνες της ευρωπαϊκής καταγωγής) από ό, τι σε άλλους μαύρους. Αυτές είναι οι παρατηρήσεις μου.

Σε όλη την ιστορία οι γυναίκες βρίσκονται σε μεγάλο μειονέκτημα όσον αφορά τη δολοφονία, αλλά με την άμεση διαθεσιμότητα των όπλων θα περιμέναμε αυτό να αλλάξει, αλλά στο p22 διαπιστώνουμε ότι περίπου το 87% των δολοφόνων των ΗΠΑ είναι άνδρες και για το ίδιο φύλο σκοτώνοντας αυτό αυξάνεται στο 95% και είναι περίπου το ίδιο σε όλο τον κόσμο. Είναι σαφές ότι κάτι στην ανδρική ψυχή ενθαρρύνει τη βία ως μια διαδρομή προς την καταλληλότητα που απουσιάζει σε μεγάλο βαθμό από τις γυναίκες. Επίσης σχετικό είναι ότι οι δολοφονίες από γνωστούς είναι πιο συχνές από εκείνες από αγνώστους.

Στο p37 σημειώνει ότι με μεγάλη πιθανότητα καταδίκης (και θα έλεγα ότι η μεγαλύτερη πιθανότητα το θύμα που προορίζεται ή άλλοι θα είναι οπλισμένοι), η δολοφονία είναι τώρα μια more δαπανηρή στρατηγική από ό, τι στο παρελθόν, αλλά νομίζω ότι αυτό εξαρτάται εξ ολοκλήρου από το ποιος είσαι. Σε μια σε μεγάλο βαθμό ευρο ηπα πόλη, ή μεταξύ των ανθρώπων της μεσαίας και ανώτερης τάξης, πάνω από το 95% των δολοφονιών θα μπορούσαν να επιλυθούν, αλλά σε περιοχές χαμηλότερης τάξης areas ίσως το 20% θα μπορούσε να είναι, και για τις συμμορίες κυριαρχείται περιοχές ακόμη λιγότερο από αυτό. Και στις χώρες του 3ου κόσμου οι πιθανότητες απονομής δικαιοσύνης είναι ακόμη χαμηλότερες, ειδικά όταν διαπράττονται από μέλη συμμοριών, οπότε είναι μια εξαιρετικά βιώσιμη στρατηγική, ειδικά αν προγραμματιστεί εκ των προτέρων.

Στη συνείδηση, ασχολείται με τη βία και τις δολοφονίες ως μέρος των στρατηγικών ζευγαρώματος, τις οποίες ήταν σαφώς σε όλη την εξέλιξή μας, και παραμένει τόσο ιδιαίτερα μεταξύ των κατώτερων τάξεων και στις χώρες του τρίτου κόσμου. Σημειώνει τη συχνή δολοφονία συζύγων ή εραστών από άνδρες κατά τη διάρκεια ή μετά τους χωρισμούς. Σχολιάζει περνώντας στην επιλογή ζευγών και την απιστία,, αλλά υπάρχει ελάχιστη συζήτηση δεδομένου ότι αυτά τα θέματα αντιμετωπίζονται λεπτομερώς στα άλλα γραπτά του και τους επεξεργασμένους όγκους. Είναι πλέον γνωστό ότι οι γυναίκες τείνουν να έχουν σχέσεις με σέξι άνδρες που δεν θα επιλέξουν ως μόνιμο ς εταίρος (η σέξι θεωρία γιο) και να ζευγαρώσει μαζί τους στις πιο γόνιμες ημέρες τους. Όλα αυτά τα φαινόμενα θεωρούνται από μια εξελικτική προοπτική (δηλαδή, ποιο θα ήταν το πλεονέκτημα φυσικής κατάστασης στο παρελθόν).

Υπάρχει πολύ ισχυρή επιλογή για συμπεριφορές που εμποδίζουν έναν άνθρωπο από την ανατροφή των παιδιών που έχουν πατέρες από κάποιον άλλο για τους ίδιους λόγους που «επιλογή της ομάδας» επιλέγεται έντονα κατά (βλέπε δοκίμιό μου για την ομάδα selection «Αλτρουισμός, ο Ιησούς και το τέλος του κόσμου ...»). Ωστόσο, η σύγχρονη ζωή παρέχει άφθονες ευκαιρίες για τις υποθέσεις, και γενετικές μελέτες έχουν δείξει ότι ένα υψηλό ποσοστό των παιδιών είναι πατέρες από άλλο από το κύριουταίνο εταίρο της μητέρας τους, με το ποσοστό αυξάνεται από μερικά τοις εκατό σε όσο το 30% ως ένα κατεβαίνει από ανώτερες έως χαμηλότερες τάξεις σε διάφορες σύγχρονες δυτικές χώρες σε διάφορες περιόδους και αναμφίβολα υψηλότερο από αυτό σε πολλές ³χώρες του κόσμου. Στο βιβλίο του Sperm Wars: The Science of Sex (2006) ο Robin Baker συνοψίζει: «Τα πραγματικά στοιχεία κυμαίνονται από 1 τοις εκατό σε περιοχές υψηλής θέσης των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ελβετίας, έως 5 έως 6 τοις εκατό για τους άνδρες μέτριας κατάστασης στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Μεγάλη Βρετανία, έως 10 έως 30 τοις εκατό για τους άνδρες χαμηλότερης θέσης στις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μεγάλη Βρετανία και τη Γαλλία». Θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι σε κοινωνίες όπου τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες είναι ιδιαίτερα συγκεντρωμένοι στις πόλεις και έχουν κινητά τηλέφωνα, το ποσοστό αυτό αυξάνεται, ειδικά στον τρίτο κόσμο όπου η χρήση του ελέγχου των γεννήσεων και της άμβλωσης είναι ασταθής.

Διαπιστώνει ότι οι περισσότεροι άνδρες και γυναίκες που δολοφονούν τους συντρόφους τους είναι νέοι και όσο νεότεροι είναι οι σύντροφοί τους, τόσο πιο πιθανό είναι να δολοφονηθούν. Όπως όλες οι συμπεριφορές, αυτό είναι δύσκολο να εξηγηθεί χωρίς μια εξελικτική προοπτική. Μια μελέτη βρήκε ότι οι άνδρες στα 40 τους αποτελούσαν το 23% των δολοφόνων ζευγών, αλλά οι άνδρες στα 50 τους μόνο 7,7%, και το 79% των γυναικών δολοφόνων ζευγών ήταν μεταξύ 16 και 39. Είναι λογικό ότι όσο νεότεροι είναι, τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανή απώλεια φυσικής κατάστασης για το αρσενικό (μειωμένη αναπαραγωγή) και έτσι η πιο έντονη η συναισθηματική αντίδραση. Όπως buss το θέτει: "Από την Αυστραλία στη Ζιμπάμπουε, η νεότερη η γυναίκα, τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα ότι θα σκοτωθεί ως αποτέλεσμα μιας σεξουαλικής απιστίας ή αφήνοντας μια ρομαντική σχέση. Οι γυναίκες στην κατηγορία των 15 έως 24 ετών διατρέχουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο." Ένα υψηλό ποσοστό θανατώνεται εντός δύο μηνών από το χωρισμό και τα περισσότερα κατά το πρώτο έτος. Μια μελέτη διαπίστωσε ότι το 88% από αυτούς είχαν καταδιωχθεί πριν από τη δολοφονία. Σε ορισμένα κεφάλαια υπάρχουν αποσπάσματα από τους ανθρώπους που δίνουν τα συναισθήματά τους για τους άπιστους συντρόφους τους και αυτά περιλαμβάνουν συνήθως δολοφονικές φαντασιώσεις, οι οποίες ήταν πιο έντονες και συνεχίστηκαν για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα για τους άνδρες από ό, τι για τις γυναίκες.

Αφιερώνει κάποιο χρόνο στον αυξημένο κίνδυνο κακοποίησης και δολοφονίας από το να έχει έναν θετό γονέα με π.χ., τον κίνδυνο για ένα κορίτσι βιασμού να αυξάνεται περίπου 10X αν ο πατέρας της είναι πατριός. Είναι πλέον πολύ γνωστό ότι σε ένα ευρύ φάσμα θηλαστικών, ένα νέο αρσενικό που συναντά ένα θηλυκό με τους νέους θα προσπαθήσει να τους σκοτώσει. Μια μελέτη των ΗΠΑ διαπίστωσε ότι αν ένας ή και

οι δύο γονείς είναι υποκατάστατα, αυτό αυξάνει την πιθανότητα του παιδιού να δολοφονηθεί στο σπίτι μεταξύ 40 και 100X (p174). Μια καναδική μελέτη διαπίστωσε ότι το ποσοστό θνησιμότητας ξυλοδαρμό αυξήθηκε κατά 27X αν ένας γονέας σε ένα εγγεγραμμένο γάμο ήταν stepparent, ενώ αυξήθηκε πάνω από 200X αν το υποκατάστατο ήταν ένα live-in φίλο. Τα ποσοστά κακοποίησης παιδιών στον Καναδά αυξήθηκαν 40X όταν υπήρχε ένας πατριός.

Στους ανθρώπους, η ύπαρξη χωρίς πόρους είναι ένα ισχυρό ερέθισμα για τις γυναίκες να εξαλείψουν τα υπάρχοντα παιδιά τους, προκειμένου να προσελκύσουν ένα νέο σύντροφο. Μια καναδική μελέτη διαπίστωσε ότι ακόμα κι αν οι ανύπαντρες γυναίκες ήταν μόνο 12% όλων των μητέρων, διέπραξαν πάνω από 50% των infanticides (p169). Δεδομένου ότι οι νεότερες γυναίκες χάνουν λιγότερη φυσική κατάσταση από ένα βρέφος θάνατο από ό, τι τα μεγαλύτερα, δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι μια διαπολιτισμική μελέτη διαπίστωσε ότι οι έφηβοι σκότωσαν τα βρέφη τους σε ποσοστά περίπου 30X ότι των γυναικών στα είκοσί τους (p170).

Στη συνέχεια συζητά εν συντομία κατά συρροή δολοφόνους και κατά συρροή βιαστές, η πιο επιτυχημένη όλων των εποχών είναι οι Μογγόλοι του Genghis Khan, των οποίων τα χρωμοσώματα Y εκπροσωπούνται σε περίπου 8% του συνόλου των ανδρών στα εδάφη που ελέγχονται, ή περίπου 20 εκατομμύρια άνδρες (και ίσο αριθμό γυναικών) ή περίπου το μισό τοις εκατό όλων των ανθρώπων στη γη, γεγονός που τους καθιστά εύκολα το πιο γενετικά κατάλληλο από όλους τους ανθρώπους που έχουν ζήσει ποτέ σε ιστορικούς χρόνους.

Αν και αυτός ο όγκος είναι λίγο χρονολογημένος, υπάρχουν λίγα πρόσφατα δημοφιλή βιβλία που εξετάζουν συγκεκριμένα την ψυχολογία της δολοφονίας και είναι μια γρήγορη επισκόπηση διαθέσιμη για μερικά δολάρια, τόσο ακόμα καλά αξίας της προσπάθειας. Δεν κάνει καμία προσπάθεια να είναι περιεκτική και είναι κάπως επιφανειακή σε ισχύ, με τον αναγνώστη που αναμένεται για να συμπληρώσει τα κενά από πολλά άλλα βιβλία του και τη απέραντη λογοτεχνία στη βία. Για ενημέρωση βλέπε π.χ., Λεωφορεία, Εγχειρίδιο Εξελικτικής Ψυχολογίας 2ο εκδ. V1 (2016) p 265, 266, 270–282, 388–389, 545–546, 547, 566 και Buss, Εξελικτική Ψυχολογία 5η ς εκδ. (2015) p 26, 96–97.223, 293-4, 300, 309–312, 410 και Shackelford και Hansen, Η Εξέλιξη της Βίας (2014) Είναι μεταξύ των κορυφαίων εξελικτικών ψυχολόγων για αρκετές δεκαετίες και καλύπτει ένα ευρύ φάσμα συμπεριφοράς στα έργα του, αλλά εδώ επικεντρώνεται σχεδόν εξ ολοκλήρου στους ψυχολογικούς μηχανισμούς που προκαλούν τους μεμονωμένους ανθρώπους στη δολοφονία και την πιθανή εξελικτική λειτουργία τους στον ΕΟΧ (Περιβάλλον της εξελικτικής προσαρμογής-δηλαδή, οι πεδιάδες της Αφρικής κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκατομμύριο ετών ή έτσι).

Εκείνοι με πολύ χρόνο που θέλουν μια λεπτομερή ιστορία της δολοφονικής βίας από μια εξελικτική προοπτική μπορούν να συμβουλευθούν Steven Pinker «οι καλύτεροι άγγελοι της φύσης μας-γιατί η βία έχει μειωθεί» (2012) και η αναθεώρησή μου από το εύκολα διαθέσιμο στο δίκτυο και σε δύο από τα πρόσφατα βιβλία μου. Εν συντομία, Pinker σημειώνει ότι η δολοφονία έχει μειωθεί σταθερά και δραματικά κατά έναν παράγοντα περίπου 30 από τις ημέρες μας ως κτηνοτρόφοι. Έτσι, ακόμα κι αν τα όπλα

καθιστούν τώρα εξαιρετικά εύκολο για οποιονδήποτε να σκοτώσει, ανθρωποκτονία είναι πολύ λιγότερο συχνές. Pinker πιστεύει ότι αυτό οφείλεται σε διάφορους κοινωνικούς μηχανισμούς που αναδεικνύουν «καλύτερη αγγέλου μας», αλλά νομίζω ότι οφείλεται κυρίως στην προσωρινή αφθονία των πόρων από την ανελέητη βιασμό του πλανήτη μας, σε συνδυασμό με την αυξημένη παρουσία της αστυνομίας, με την επικοινωνία και την επιτήρηση και νομικά συστήματα που καθιστούν πολύ πιο πιθανό να τιμωρηθεί. Αυτό γίνεται σαφές κάθε φορά που υπάρχει ακόμη και μια σύντομη και τοπική απουσία της αστυνομίας.

Άλλοι θεωρούν επίσης ότι έχουμε μια «ωραία πλευρά» που είναι γενετικά έμφυτη και υποστηρίζει την ευνοϊκή μεταχείριση ακόμη και εκείνων που δεν συνδέονται στενά με εμάς («επιλογή ομάδας»). Αυτό είναι απελπιστικά συγκεχυμένη και έχω κάνει μικρό μέρος μου για να το θέσει για να ξεκουραστούν στο «Αλτρουισμό, ο Ιησούς και το τέλος του κόσμου-πώς το Ίδρυμα Templeton αγόρασε ένα Harvard Professorship και επιτέθηκε Εξέλιξη, Ορθολογισμός και Πολιτισμός. Μια ανασκόπηση του E.O. Wilson «Η κοινωνική κατάκτηση της Γης» (2012) και του Νόβακ και των «SuperCooperators» του Χάιφιλντ(2012)».

Όσοι επιθυμούν ένα ολοκληρωμένο σύγχρονο πλαίσιο για την ανθρώπινη συμπεριφορά από τη σύγχρονη άποψη των δύο systems μπορούν να συμβουλευόναίτο βιβλίο μου «Η Λογική Δομή φιλοσοφίας, ψυχολογίας, mind και γλώσσας στο Ludwig Wittgenstein και John Searle' 2nd ed (2019). Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερα από τα γραπτά μου μπορεί να δουν «Talking Monkeys--Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Επιστήμη, Θρησκεία και Πολιτική σε έναν Καταδικασμένο Πλανήτη--Άρθρα και Κριτικές 2006-2019 2η ε ed (2019) και Αυτοκτονικές Ουτοπικές Αυταπάτες στον 21οst αιώνα 4^{ed} (2019)

Παρουσιάζω τώρα μια πολύ σύντομη περίληψη της σκόπιμης ψυχολογίας (η λογική δομή του ορθολογισμού), η οποία καλύπτεται εκτενώς σε πολλά άλλα άρθρα και βιβλία μου. Παρορμητική βία θα περιλαμβάνει την αυτοματοποιημένη υποφλωϊδή λειτουργίες του Συστήματος 1, αλλά μερικές φορές σκόπιμα πριν από το χρόνο μέσω του φλοιού Συστήματος 2.

Περίπου ένα εκατομμύριο χρόνια πριν πρωτεύοντα θηλαστικά εξελίχθηκε η ικανότητα να χρησιμοποιούν τους μυς του λαιμού τους για να κάνουν πολύπλοκες σειρές θορύβων (δηλαδή, ομιλία) ότι από περίπου 100.000 χρόνια πριν είχε εξελιχθεί για να περιγράψει τα σημερινά γεγονότα (αντιλήψεις, μνήμη, αντανάκλαστικές δράσεις με βασικές ομιλίες που μπορούν να περιγραφούν ως Πρωτοβάθμια Γλωσσικά Παιχνίδια (PLG) που περιγράφουν το Σύστημα 1- δηλαδή, το γρήγορο ασυνείδητο αυτοματοποιημένο Σύστημα Ένα, αληθινές μόνο νοητικές καταστάσεις με ακριβή χρόνο και τοποθεσία). Αναπτύξαμε σταδιακά την περαιτέρω ικανότητα να περικλείουμε τις εκποίσεις στο χώρο και το χρόνο για να περιγράψουμε μνήμες, στάσεις και πιθανά γεγονότα (το παρελθόν και το μέλλον και συχνά αντιπαραδείγματα, υπό όρους ή φανταστικές προτιμήσεις, κλίσεις ή διαθέσεις) με τα Δευτερεύοντα Γλωσσικά Παιχνίδια (SLG' s) του Συστήματος Δύο- αργή συνειδητή αληθινή ή ψευδή ε προταθητική ε αυθηματικής σκέψης, η οποία δεν έχει ακριβή

χρόνο και είναι ικανότητες και όχι νοητικές καταστάσεις. Προτιμήσεις είναι Διαισθήσεις, Τάσεις, Αυτόματη Οντολογική Κανόνες, Συμπεριφορές, Ικανότητες, Γνωστικές Ενότητες, Χαρακτηριστικά Προσωπικότητας, Πρότυπα, Μηχανές Συμπεραίωσης, Κλίσεις, Συναισθήματα, Προταστικές Στάσεις, Αξιολογήσεις, Ικανότητες, Υποθέσεις.

Τα συναισθήματα είναι Type 2 Προτιμήσεις (Wittgenstein RPP2 p148). "Πιστεύω", "αγαπά", "νομίζουν" είναι περιγραφές πιθανών δημόσιων πράξεων που συνήθως εκτοπίζονται στο χωροχρόνο. Οι δηλώσεις μου πρώτου προσώπου για τον εαυτό μου είναι μόνο αληθινές (εκτός από το ψέμα), ενώ οι δηλώσεις τρίτου προσώπου για τους άλλους είναι αληθείς ή ψευδείς (βλ. την κριτική μου για το Johnston - «Wittgenstein: Rethinking the Inner»).

Τώρα που έχουμε μια λογική αρχή για τη λογική δομή του ορθολογισμού (η περιγραφική ψυχολογία της ανώτερης σκέψης τάξης) που ορίζονται, μπορούμε να εξετάσουμε τον πίνακα της πρόθεσης που προκύπτει από αυτό το έργο, το οποίο έχω κατασκευάσει τα τελευταία χρόνια. Βασίζεται σε ένα πολύ απλούστερο από searle, το οποίο με τη σειρά του οφείλει πολλά σε Wittgenstein. Έχω επίσης ενσωματωθεί σε τροποποιημένους πίνακες μορφή που χρησιμοποιούνται από τους σημερινούς ερευνητές στην ψυχολογία των διαδικασιών σκέψης που αποδεικνύεται στις τελευταίες 9 σειρές. Θα πρέπει να αποδειχθεί ενδιαφέρον να το συγκρίνουμε με εκείνες σε 3 πρόσφατες ποσότητες Peter Hacker για την ανθρώπινη φύση. Προσφέρω αυτόν τον πίνακα ως ευρετική για την περιγραφή της συμπεριφοράς που βρίσκω πιο πλήρη και χρήσιμη από οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο που έχω δει και όχι ως μια τελική ή πλήρη ανάλυση, η οποία θα πρέπει να είναι τρισδιάστατη με εκατοντάδες (τουλάχιστον) βέλη που πηγαινούν σε πολλές κατευθύνσεις με πολλά (ίσως όλα) μονοπάτια μεταξύ S1 και S2 είναι αμφίδρομη. Επίσης, η ίδια η διάκριση μεταξύ S1 και S2, γνωστική και πρόθυμη, αντίληψη και μνήμη, μεταξύ του συναισθήματος, της γνώσης, της πίστης και της αναμονής κ.λπ.

Η ΣΚΟΠΙΜΩΣΗ μπορεί να θεωρηθεί ως προσωπικότητα ή ως η κατασκευή της κοινωνικής πραγματικότητας (ο τίτλος του γνωστού βιβλίου searle) και από πολλές άλλες απόψεις επίσης.

Ξεκινώντας με το πρωτοποριακό έργο του Ludwig Wittgenstein στη δεκαετία του 1930 (το Μπλε και Καφέ Βιβλία) και από τη δεκαετία του '50 μέχρι σήμερα από τους διαδόχους του Searle, Moyal-Sharrock, Read, Baker, Hacker, Stern, Horwich, Winch, Finkelstein, Coliva κ.λπ., έχω δημιουργήσει τον ακόλουθο πίνακα ως ένα heuristic για την προώθηση αυτής της μελέτης. Οι σειρές παρουσιάζουν διάφορες πτυχές ή τρόπους μελέτης και οι στήλες δείχνουν τις ακούσιες διαδικασίες και τις εθελοντικές συμπεριφορές που περιλαμβάνουν τα δύο συστήματα (διττές διαδικασίες) της λογικής δομής της συνείδησης (LSC), τα οποία μπορούν επίσης να θεωρηθούν ως η λογική δομή του ορθολογισμού (LSR), της συμπεριφοράς (LSB), της προσωπικότητας (LSP), του μυαλού (LSM), της γλώσσας (LSL), της πραγματικότητας (LSOR), της πρόθεσης (LSI) -ο κλασικός φιλοσοφικός όρος, η Περιγραφική Ψυχολογία της Συνείδησης (DPC), η Περιγραφική Ψυχολογία της Σκέψης (DPT) -ή καλύτερα, η

γλώσσα της περιγραφικής ψυχολογίας της σκέψης (LDPT), όρους που εισάγονται εδώ και σε άλλα πολύ πρόσφατα γραπτά μου.

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει λεπτομερείς εξηγήσεις αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

Το σύστημα 1 είναι ακούσιο, αντανακλαστικό ή αυτοματοποιημένο "Κανόνες" R1 ενώ η σκέψη (Cognition) δεν έχει κενά και είναι εθελοντική ή διαφωτιστική "Κανόνες" R2 και Προθυμία (βούληση) έχει 3 κενά (βλ. Searle)

Προτείνω ότι μπορούμε να περιγράψουμε τη συμπεριφορά με μεγαλύτερη σαφήνεια, αλλάζοντας το "επιβάλλουν όρους ικανοποίησης Searle σχετικά με τις συνθήκες ικανοποίησης" για να "αφορούν ψυχικές καταστάσεις με τον κόσμο με την κίνηση των μυών"-δηλαδή, μιλώντας, γράφοντας και να κάνει, και του "μυαλό στην κατεύθυνση του κόσμου της ταιριάζει" και "κόσμο στο μυαλό κατεύθυνση της τακτοποίησης" από το "αιτία προέρχεται από το μυαλό" και "αιτία προέρχεται από τον κόσμο" S1 είναι μόνο προς τα πάνω αιτιώδη (κόσμο στο μυαλό) και contentless (έλλειψη αναπαραστάσεις ή πληροφορίες), ενώ S2 έχει περιεχόμενο και είναι προς τα κάτω αιτιώδης (μυαλό στον κόσμο). Υιοθέτησα την ορολογία μου σε αυτόν τον πίνακα.

Έχω κάνει μια λεπτομερή εξήγηση αυτού του πίνακα σε άλλα γραπτά μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμη	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Αιτία προέρχεται από ****	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό
Προκαλεί αλλαγές σε*****	Κανέννας	Μυαλό	Μυαλό	Μυαλό	Κανέννας	Κόσμο	Κόσμο	Κόσμο
Αιτιώδηαυτοαντανακλαστικό** ****	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Αληθές (Τ) ή Ψευδής (F) (Με δυνατότητα δοκιμής)	Ναι	Τ μόνο	Τ μόνο	Τ μόνο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Δημόσιες Προϋποθέσεις Ικανοποίησης	Ναι	Ναι/Όχι	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Όχι	Ναι
Περιγράψει Μια ψυχική κατάσταση	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι
Εξελικτική προτεραιότητα	5	4	2,3	1	5	3	2	2
Εθελοντικό Περιεχόμενο	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Εθελοντική έναρξη	Ναι/Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστικό Σύστημα *****	2	1	2/1	1	2 / 1	2	1	2
Ένταση αλλαγής	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ακριβής διάρκεια	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι
Ωρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)*****	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ	ΗΝ	ΤΤ	ΤΤ	ΗΝ	ΗΝ
Ειδική Ποιότητα	Όχι	Ναι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι
Μεταφρασμένο στο σώμα	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι
Σωματικές εκφράσεις	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Αυτοαντιφάγες	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Χρειάζεται έναν εαυτό	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι
Ανάγκες Γλώσσα	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

	Διάθεση*	Συγκίνηση	Μνήμης	Αντίληψη	Επιθυμία	PI**	IA***	Ενέργεια /Λέξη
Υποσυνειδητές επιδράσεις	Όχι	Ναι/Όχι	Ναι	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/Όχι
Σύλλογος (A) / Κανόνες (RB)	RB	A/RB	A	A	A/RB	RB	RB	RB
Εξαρτάται από το περιβάλλον (CD) / Περίληψη (A)	A	CD/A	CD	CD	CD/A	A	CD/A	CD/A
Σειριακός/Παράλληλος	S	S/P	P	P	S/P	S	S	S
Ευρετική (H)/ Αναλυτική (A)	A	H/A	H	H	H/A	A	A	A
Χρειάζεται μνήμη εργασίας	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι
Γενική νοημοσύνη εξαρτώμενη	Ναι	Όχι	Όχι	Όχι	Ναι/No	Ναι	Ναι	Ναι
Γνωστική φόρτωση αναστέλλει	Ναι	Ναι/Όχι	Όχι	Όχι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
Διέγερση διευκολύνει (F) ή Ανασταλτικά (I)	I	F/I	F	F	I	I	I	I

Οι δημόσιες συνθήκες ικανοποίησης του S2 αναφέρονται συχνά από Searle και άλλοι ως COS, Αναπαραστάσεις, truthmakers ή έννοιες (ή COS2 από τον εαυτό μου), ενώ τα αυτόματα αποτελέσματα του S1 χαρακτηρίζονται ως παρουσιάσεις από άλλους (ή COS1 από τον εαυτό μου).

* Κλίσεις, δυνατότητες, προτιμήσεις, παραστάσεις, πιθανές ενέργειες κ.λπ.

** Προηγούμενες προθέσεις του Searle

*** Η πρόθεση του Searle σε δράση

**** Searle's Direction of Fit (Κατεύθυνση προσαρμογής)

***** Η κατεύθυνση της αιτίας του Searle

***** (Ψυχική κατάσταση - Αιτίες ή εκπλήρωση από μόνη της). Ο Searle κάλεσε στο παρελθόν αυτό αιτιώδη αυτοαναφορά.

***** Ο Tversky / Kahneman / Frederick / Evans / Stanovich όρισε γνωστικά συστήματα.

***** Ώρα, τόπος εδώ και τώρα (H + N), Εκεί και Τότε (T + T)

Μια λεπτομερής εξήγηση αυτού του πίνακα δίνεται στα άλλα γραπτά μου.

Θα πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου την ανακάλυψη του Wittgenstein ότι αφού

περιγράψουμε τις πιθανές χρήσεις (έννοιες, truthmakers, Όροι Ικανοποίησης) της γλώσσας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, έχουμε εξαντλήσει το ενδιαφέρον της και τις προσπάθειες εξήγησης (δηλαδή, τη φιλοσοφία) μας απομακρύνει ακόμη περισσότερο από την αλήθεια. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτός ο πίνακας είναι μόνο ένας ιδιαίτερα απλουστευμένος ευρετικός χωρίς πλαίσιο και κάθε χρήση μιας λέξης πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιό του. Η καλύτερη εξέταση της παραλλαγής πλαισίου είναι στους πρόσφατους 3 τόμους peter hacker στην ανθρώπινη φύση, οι οποίοι παρέχουν τους πολυάριθμους πίνακες και τα διαγράμματα που πρέπει να συγκριθούν με αυτό.

Αυτοκτονία από Democracy- ένα ΉΝεκρολογία για την Αμερική και τον κόσμο

Michael Starks

Αφηρημένη

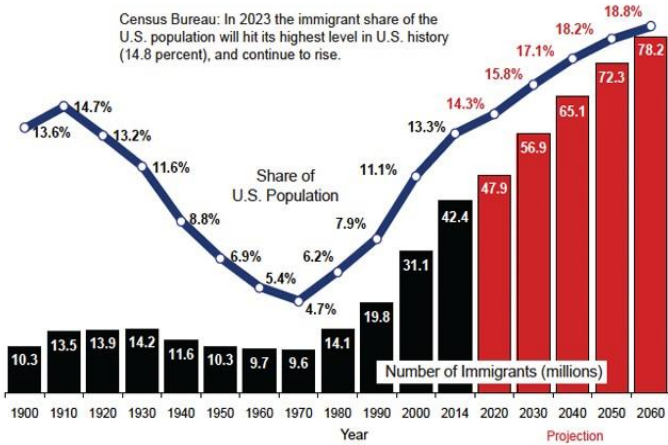
Αμερική και ο κόσμος βρίσκονται στη διαδικασία της κατάρρευσης από την υπερβολική αύξηση του πληθυσμού, το μεγαλύτερο μέρος της για τον τελευταίο αιώνα, και τώρα όλα αυτά, λόγω του 3ου κόσμου ανθρώπους. Η κατανάλωση πόρων και η προσθήκη 4 δισεκατομμυρίων επιπλέον περίπου 2100 θα καταρρεύσουν τον βιομηχανικό πολιτισμό και θα επιφέρουν την πείνα, τις ασθένειες, τη βία και τον πόλεμο σε μια συγκλονιστική κλίμακα. Η γη χάνει τουλάχιστον το 1% του επιφανειακού εδάφους της κάθε χρόνο, έτσι καθώς πλησιάζει το 2100, το μεγαλύτερο μέρος της ικανότητας καλλιέργειας τροφίμων της θα εξαφανιστεί. Δισεκατομμύρια θα πεθάνουν και ο πυρηνικός πόλεμος είναι όλα, αλλά βέβαιος. Στην Αμερική, αυτό επιταχύνεται σημαντικά από τη μαζική μετανάστευση και την αναπαραγωγή μεταναστών, σε συνδυασμό με καταχρήσεις που κατέστησαν δυνατές από τη δημοκρατία. Η διεφθαρμένη ανθρώπινη φύση μετατρέπεται αδυσώπητα το όνειρο της δημοκρατίας και της πολυμορφίας σε εφιάλτη του εγκλήματος και της φτώχειας. Κίνα θα συνεχίσει να κατακλύζει την Αμερική και τον κόσμο, εφόσον διατηρεί τη δικτατορία που περιορίζει τον εγωισμό. Η βασική αιτία της κατάρρευσης είναι η αδυναμία της έμφυτης ψυχολογίας μας να προσαρμοστούν στο σύγχρονο κόσμο, η οποία οδηγεί τους ανθρώπους να αντιμετωπίζουν άσχετα πρόσωπα σαν να είχαν κοινά συμφέροντα. Η ιδέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι μια σατανική φαντασίωση που προωθείται από αριστερούς για να τραβήξουν την προσοχή μακριά από την ανελέητη καταστροφή της γης από την ασυγκράτητη 3η παγκόσμια μητρότητα. Αυτό, συν την άγνοια της βασικής βιολογίας και της ψυχολογίας, οδηγεί στις αυταπάτες κοινωνικής εφαρμοσμένης μηχανικής των μερικώς εκπαιδευμένων που ελέγχουν τις δημοκρατικές κοινωνίες. Λίγοι καταλαβαίνουν ότι αν βοηθήσετε ένα άτομο που να βλάψει κάποιον άλλο-δεν υπάρχει δωρεάν γεύμα και κάθε στοιχείο που καταναλώνει κανείς καταστρέφει τη γη πέρα από την επισκευή. Κατά συνέπεια, οι κοινωνικές πολιτικές παντού είναι μη βιώσιμες και μία προς μία όλες οι κοινωνίες χωρίς αυστηρούς ελέγχους του εγωισμού θα καταρρεύσουν σε αναρχία ή δικτατορία. Τα πιο βασικά γεγονότα, σχεδόν ποτέ δεν αναφέρθηκαν, είναι ότι δεν υπάρχουν αρκετοί πόροι στην Αμερική ή στον κόσμο για να άρει ένα σημαντικό

ποσοστό των φτωχών από τη φτώχεια και να τους κρατήσει εκεί. Η προσπάθεια να γίνει αυτό χρεοκόπησε την Αμερική και καταστρέφει τον κόσμο. Η ικανότητα της γης να παράγει τρόφιμα μειώνεται καθημερινά, όπως και η γενετική μας ποιότητα. Και τώρα, όπως πάντα, μακράν ο μεγαλύτερος εχθρός των φτωχών είναι άλλοι φτωχοί και όχι οι πλούσιοι. Χωρίς δραματικές και άμεσες αλλαγές, δεν υπάρχει καμία ελπίδα για την πρόληψη της κατάρρευσης της Αμερικής, ή οποιασδήποτε χώρας που ακολουθεί ένα δημοκρατικό σύστημα.

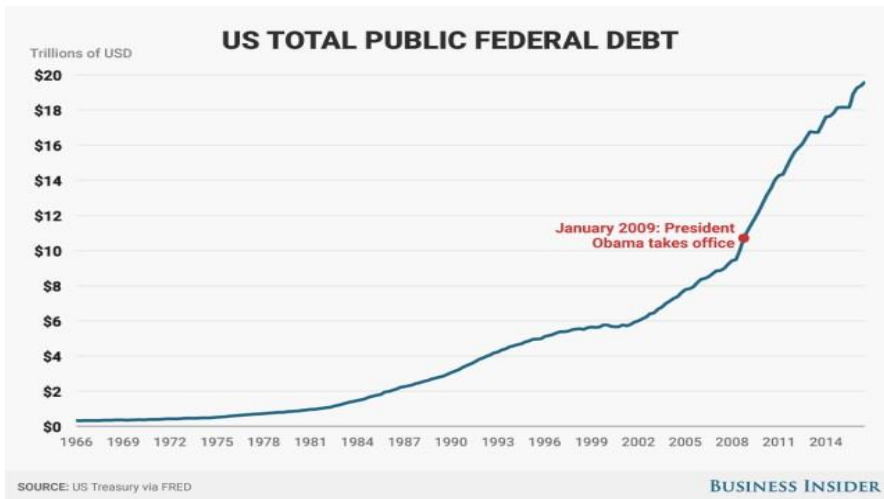
Η πιο θλιβερή μέρα στην ιστορία των ΗΠΑ. Πρόεδρος Johnson, με 2 Κένεντι και πρώην Πρόεδρος Χούβερ, δίνει Αμερική στο Μεξικό - 3 Οκτωβρίου 1965

Figure 1. Number and Percent of Immigrants in the United States, 1900-2014; Plus Census Bureau Projections to 2060

Source: Decennial censuses for 1900 to 2000, American Community Survey for 2014, [Census Bureau population projections](#) released March 2015.

Τους εκατό των Αμερικανών που είναι αλλοδαποί γεννημένοι - το αποτέλεσμα της "δεν υπάρχει σημαντική δημογραφική επίπτωση" πράξη της μετανάστευσης του 1965-δεν-Ευρωπαϊού(η Diverse) ήταν ένα μερίδιο 16%, είναι τώρα (2019) περίπου 38% και θα είναι περίπου 60% μέχρι το 2100, δεδομένου ότι είναι τώρα 100% της αύξησης του πληθυσμού περίπου 2,4 εκατομμύρια κάθε χρόνο. Αυτοκτονία από τη δημοκρατία.

ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑΣ ΚΑΙ της γήρανσης, όντας ο απλήρωτος αστυνομικός του κόσμου, κ.λπ., (χωρίς να υπολογίζονται οι μελλοντικές υποχρεώσεις που είναι 5 έως 10 φορές ως εκτός από τις σημαντικές κοινωνικές αλλαγές).

Χρήσιμοι ορισμοί για την κατανόηση της αμερικανικής πολιτικής

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ: 1. ΗΠΑ κυβερνητικό πρόγραμμα για την παράδοση του ελέγχου στο Μεξικό. 2. Ηπα κυβερνητικό πρόγραμμα για την παροχή δωρεάν ή σε μεγάλο βαθμό επιδοτούμενα αγαθά και υπηρεσίες σε εκείνους από άλλες χώρες. 3. Ένα μέσο για τη μετατροπή της Αμερικής σε ένα 3ο κόσμο Hellhole. 4. Πολυπολιτισμικότητα, tiethnicism μουλαριών, πολυκομματισμός, inclusivity, τριτοκοσμική υπεροχή.

ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ: 1. Πρόσωπο που αντιτίθεται στη διαφορετικότητα με την παραπάνω λογική. 2. Πρόσωπο διαφορετικής εθνικότητας που διαφωνεί μαζί μου για οποιοδήποτε θέμα. 3. Πρόσωπο οποιασδήποτε εθνικότητας που διαφωνεί μαζί μου για οτιδήποτε. Επίσης,, που ονομάζεται «φανατικός» «μισητής» ή «nativist».

ΛΕΥΚΟΣ SUPREMACIST: Όποιος αντιτίθεται στην ποικιλομορφία με την παραπάνω έννοια, δηλαδή, όποιος προσπαθεί να αποτρέψει την κατάρρευση της Αμερικής και του βιομηχανικού πολιτισμού σε όλο τον κόσμο.

ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ SUPREMACIST: Όποιος είναι υπέρ της πολυμορφίας σε πάνω από τις αισθήσεις. Όποιος προσπαθεί να καταστρέψει το μέλλον των απογόνων του. Ακα Δημοκρατών, Σοσιαλιστών, Νεομαρξιστών, Δημοκρατικών Σοσιαλιστών, Μαρξιστών, Αριστερών, Φιλελευθέρων, Προοδευτικών, Κομμουνιστών, Μητρικών, Αριστερών Φασιστών, Πολυπολιτισμικών, Inclusivists, Human Rightists.

ΜΙΣΕΙΟ: 1. Οποιαδήποτε αντίθεση στη διαφορετικότητα με την παραπάνω έννοια. 2. Έκφραση της επιθυμίας να αποτραπεί η κατάρρευση της Αμερικής και του κόσμου.

EURO: Λευκός ή Καυκάσιος ή Ευρωπαίος: ένας του οποίου οι πρόγονοι εγκατέλειψαν την Αφρική πάνω από 50.000 χρόνια πριν.

ΜΑΥΡΟΣ: Αφρικανός ή Αφροαμερικανός: ένας του οποίου οι πρόγονοι έμειναν στην Αφρική ή έφυγαν τα τελευταία εκατό χρόνια (οπότε δεν υπήρξε χρόνος για την εξέλιξη σημαντικών διαφορών από το ευρώ).

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ: Όποιος δεν είναι ΕΥΡΩ (Ευρωπαϊκό, λευκό, Καυκάσιος).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ: Μια σατανική φαντασίωση που δημιουργήθηκε από αριστερούς για να τραβήξει την προσοχή μακριά από την ανελέητη καταστροφή της γης από την ^{ανεξέλεγκτη} 3η παγκόσμια αναπαραγωγή. Έτσι, προσωρινές ανωμαλίες, όπως η δημοκρατία, η ισότητα, τα εργατικά συνδικάτα, τα δικαιώματα των γυναικών, τα δικαιώματα των παιδιών, τα δικαιώματα των ζώων, κ.λπ.

Θα ήθελα καταρχάς να σημειώσω ότι δεν έχω καμία επένδυση στο αποτέλεσμα οποιουδήποτε κοινωνικού ή πολιτικού κινήματος. Είμαι γέρος, χωρίς παιδιά ή στενούς συγγενείς, και εν ριπή οφθαλμού θα έχω φύγει (φυσικά το πιο σημαντικό πράγμα που πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι πολύ σύντομα θα είμαστε όλοι φύγει και οι απόγονοί μας θα αντιμετωπίσουν τις φρικιαστικές συνέπειες της ηλιθιότητας και εγωισμού μας). Προσφέρω αυτά τα σχόλια με την ελπίδα ότι θα δώσουν προοπτική, δεδομένου ότι οι συνοπτικές ορθολογικές αρμόδιες αναλύσεις της επικίνδυνης κατάστασης στην Αμερική και τον κόσμο είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Έχω στενούς φίλους διαφόρων εθνικοτήτων, αρκετές φορές δοθεί μόνο περιουσιακά στοιχεία μου σε μια φτωχή τρίτο πρόσωπο κόσμο (δεν είχα κληρονομήσει τίποτα σημαντικό, δεν είχα πλούσιους συγγενείς, ένα καταπίστευμα ή μια άνετη δουλειά), είχαν φίλους του τρίτου κόσμου, τους συναδέλφους, φίλες, συζύγους και επιχειρηματικούς εταίρους, και βοήθησε κανέναν με οποιονδήποτε τρόπο θα μπορούσα ανεξάρτητα από τη φυλή, την ηλικία, το θρήσκευμα, σεξουαλικές προτιμήσεις ή εθνική καταγωγή ή θέση στο φάσμα του αυτισμού, και εξακολουθώ να το κάνω. Δεν ψήφισα σε κανενός είδους εκλογές, ανήκα σε καμία θρησκευτική, κοινωνική ή πολιτική ομάδα, άκουσα έναν πολιτικό λόγο ή

διάβασα ένα βιβλίο για την πολιτική σε πάνω από 50 χρόνια, καθώς θεώρησα άσκοπο και εξευτελιστικό να έχω τις απόψεις μου να έχουν το ίδιο βάρος με εκείνες των ηλιθίων, των τρελών, των εγκληματιών και απλώς αμόρφωτων (δηλαδή, περίπου το 95% του πληθυσμού). Θεωρώ ότι σχεδόν όλοι οι πολιτικοί διάλογοι είναι επιφανειακοί, λανθασμένοι και άχρηστοι. Αυτό είναι το πρώτο και τελευταίο κοινωνικό / πολιτικό σχολιασμό μου.

Τα εκατομμύρια των καθημερινών άρθρων, ομιλίες, tweets και newsbites σπάνια το αναφέρω, αλλά αυτό που συμβαίνει στην Αμερική και σε όλο τον κόσμο δεν είναι κάποια παροδικά και ασύνδετα γεγονότα, αλλά η απείρως θλιβερή ιστορία της αδυσώπητη κατάρρευση του βιομηχανικού πολιτισμού και της ελευθερίας λόγω του υπερπληθυσμού και για την κακοήγη δικτατορίες που είναι το ΚΚΚ (Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα) και το Ισλάμ. Αν και το μόνο σημαντικό they θέμα είναι, σπάνια αναφέρονται ξεκάθαρα στις ατελείωτες συζητήσεις και τους καθημερινούς κοινωνικούς σπασμούς, και λίγα πράγματα σε αυτό το άρθρο συζητούνται ποτέ με σαφή και έξυπνο τρόπο, σε μεγάλο βαθμό επειδή οι Διαφορετικές (δηλαδή, αυτές που δεν είναι ευρωπαϊκής καταγωγής) έχουν μια λαβή στραγγαλισμού στα αμερικανικά και πιο δυτικά μέσα ενημέρωσης που το καθιστούν αδύνατο. Η πολιτική στις δημοκρατικές χώρες είναι αφιερωμένη σχεδόν εξ ολοκλήρου στην παροχή της ευκαιρίας σε κάθε ομάδα συμφερόντων να πάρει ένα ολοένα μεγαλύτερο μερίδιο των rapidly μειώνοντας πόρων. Το πρόβλημα είναι ότι σχεδόν όλοι οι άνθρωποι είναι- κοντόφθαλμοι, εγωιστές, ανεπαρκώς μορφωμένοι, χωρίς εμπειρία και ηλίθιοι και αυτό δημιουργεί ένα αδιάλυτο πρόβλημα όταν υπάρχουν 100 δισεκατομμύρια (μέχρι το τέλος του αιώνα), ή όταν αποτελούν την πλειοψηφία οποιουδήποτε εκλογικού σώματος σε ένα δημοκρατικό σύστημα. Είναι ένα πράγμα να κάνει λάθη όταν υπάρχουν χρόνος και πόροι για τη διόρθωσή τους, αλλά εντελώς άλλο όταν είναι αδύνατο. Οι "ΠΑ είναι η χειρότερη περίπτωση, καθώς φαίνεται να έχουν τεράστιους πόρους και μια ανθεκτική οικονομία, και αυτό που εγώ και οι περισσότεροι άνθρωποι μεγαλώσαμε ως τις θαυμάσιες παραδόσεις της δημοκρατίας, της πολυμορφίας και της ισότητας, αλλά τώρα βλέπω ότι αυτές είναι προσκλήσεις για εκμετάλλευση από κάθε ομάδα ειδικών συμφερόντων και ότι το να δίνουμε προνόμια σε όλους όσους γεννιούνται, χωρίς να επιβάλλουν καθήκοντα, έχει μοιραίες συνέπειες. Επίσης, ένα σύστημα που λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να ανταγωνιστεί με αυτά που δεν- Ασία και πάνω απ' όλα η Κίνα τρώει το μεσημεριανό γεύμα της Αμερικής (και ότι από όλες τις μη ασιατικές χώρες), και τίποτα δεν είναι πιθανό να το σταματήσει, αλλά φυσικά υπερπληθυσμός καταδικάζει όλους (η μειονότητα που θα επιβιώσει μετά τη μεγάλη 22ηnd/ 23ο^{αιώνα} die-off) σε μια κόλαση ζωή. Ένας κόσμος όπου ο καθένας είναι ελεύθερος να αναπαράγουν τα γονίδια τους και να καταναλώνουν πόρους, όπως επιθυμούν θα έχει σύντομα μια σκληρή προσγείωση. Το γεγονός είναι ότι η δημοκρατία έχει γίνει μια άδεια για να κλέψει -- από την κυβέρνηση-δηλαδή, από τη συρρικνούμενη μειονότητα που πληρώνουν σημαντικούς φόρους, από τη γη, από

όλους παντού, και από τους απογόνους του, και ότι η πολυμορφία (πολυπολιτισμικότητα, πολυκομματισμός, κλπ.) σε έναν υπερπλήρη κόσμο οδηγεί σε αδιάλυτες συγκρούσεις και κατάρρευση. 9 / 11 ήταν άμεσο αποτέλεσμα της.

Η ιστορία στην Αμερική είναι αρκετά σαφής. Σε αυτό που μπορεί τώρα να θεωρηθεί ως η πρώτη μεγάλη καταστροφή που απορρέει από την τρελή χριστιανική ιδέα των έμφυτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι πολιτικοί των βόρειων κρατών αποφάσισαν ότι ήταν ανάρμοστο για το Νότο να έχει σκλάβους. " δουλεία ήταν σίγουρα μια ξεπερασμένη και σατανική ιδέα και εξαφανιζόταν παγκοσμίως, και θα είχε εξαλειφθεί με οικονομικές και πολιτικές πιέσεις μετά τη χειραφέτηση μέσω της 13ης τροπολογίας. Στη συνέχεια, όμως, όπως και τώρα, η ουτοπική αυταπάτη επικράτησε, και so επιτέθηκαν στο Νότο, σκοτώνοντας και ακρωτηριάζοντας εκατομμύρια και δημιουργώντας τη φτώχεια και δυσγενή χάος chaos (ο θάνατος και η αδυναμία ενός μεγάλου ποσοστού των αρτιμελείς άνδρες ευρώ), των οποίων οι επιπτώσεις είναι ακόμα μαζί μας. Οι Αφρικανοί αναπαράγονται γονιδιά τους σε υψηλότερο ποσοστό, με αποτέλεσμα οκληρονόμος τ να έρχεται να περιλαμβάνει ένα συνεχώς αυξανόμενο ποσοστό της χώρας. Κανείς δεν το συνειδητοποίησε εκείνη την εποχή και οι περισσότεροι ακόμα δεν το κάνουν, αλλά αυτή ήταν η αρχή της κατάρρευσης της Αμερικής και τα ελαττώματα στην ψυχολογία που οδήγησαν το Βορρά να διώκει το Νότο ήταν μια συνέχεια των χριστιανικών φανατισμούς που παρήγαγαν τη δολοφονία και τα βασανιστήρια εκατομμυρίων κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, η Ιερά Εξέταση, η γενοκτονία του νέου κόσμου Ινδοί από τους Ευρωπαίους, τις Σταυροφορίες και τις Τζιχάντ των μουσουλμάνων για τα τελευταία 1200 χρόνια. Το ISIS, η Al-Qaeda, οι Σταυροφόροι και ο Στρατός του Βορρά έχουν πολλά κοινά.

Χωρίς να ρωτήσουν τους ψηφοφόρους, μερικές χιλιάδες πολιτικοί και γερουσιαστές και ο Πρόεδρος Λίνκολν έκαναν πρώην-σκλάβους πολίτες και τους έδωσαν το δικαίωμα να ψηφίσουν μέσω της 14ης και 15ης τροπολογίας. Σταδιακά ήρθαν να είναι τεράστια γκέτο που αποτελείται από πρώην σκλάβους, όπου το έγκλημα και η φτώχεια άκμασε, και όπου τα ναρκωτικά (που εισάγονται κυρίως από ισπανόφωνους) δημιούργησε μια τεράστια εγκληματική αυτοκρατορία, των οποίων οι χρήστες διέπραξαν εκατοντάδες εκατομμύρια εγκλήματα κάθε χρόνο. Στη συνέχεια ήρθαν οι Δημοκρατικοί με επικεφαλής τους Κένεντι, οι οποίοι, έθεσε σε προνόμιο και αποσυνδεθεί από τον πραγματικό κόσμο, και έχοντας όπως σχεδόν όλοι οι πολιτικοί δεν έχουν ιδέα για τη βιολογία, την ψυχολογία, την ανθρώπινη οικολογία ή την ιστορία, αποφάσισε το 1965 ότι ήταν μόνο δημοκρατική και μόνο ότι η χώρα θα πρέπει να αλλάξει τους νόμους της μετανάστευσης για τη μείωση της εισροής των Ευρωπαίων υπέρ του 3ου κόσμου (η Diverse). Πέρασαν το νόμο και το 1965 ο πρόεδρος Λίντον Τζόνσον τον υπέγραψε (βλ. φωτογραφία εξωφύλλου). Υπήρξαν επιφυλάξεις από ορισμένους κύκλους ότι αυτό θα καταστρέψει την Αμερική, αλλά ήταν βέβαιοι ότι δεν θα υπάρξει "καμία σημαντική δημογραφική επίπτωση"! Ο αμερικανικός λαός δεν είχε

ποτέ (μέχρι σήμερα το 2019) στην ευκαιρία να εκφράσει τις απόψεις του (δηλαδή να ψηφίσει), εκτός αν υπολογίσετε την εκλογή Τραμπ ως αυτή την ευκαιρία, και το Κογκρέσο και διάφοροι πρόεδροι μετατράπηκαν στη δημοκρατία μας σε «Σοσιαλιστική Δημοκρατία», δηλαδή, σε νεομαρξιστικό, τρίτο παγκόσμιο υπερμάχων φασιστικό κράτος. Οι Κινέζοι είναι ευχαριστημένοι, καθώς δεν χρειάζεται να πολεμήσουν τις "ΠΑ και άλλες δημοκρατίες για κυριαρχία, αλλά μόνο να περιμένουν them να καταρρεύσουν.

Πριν από μερικές δεκαετίες, William Brennan, Chief Justice του Ανωτάτου Δικαστηρίου, πρότεινε ότι ένας νόμος που ψηφίστηκε έναν αιώνα πριν, για να εγγυηθεί την ιθαγένεια σε πρώην σκλάβους (το πρώτο μοιραίο νομοθετικό λάθος, το δεύτερο δίνοντάς τους την ψηφοφορία), θα πρέπει να ισχύει για όποιον έτυχε να γεννηθεί στην Αμερική. Στη συνέχεια, άλλες αποφάσεις του δικαστηρίου (όχι οι άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν ποτέ ζητηθεί) αποφάσισε όλους εκείνους που γεννήθηκαν στις ΗΠΑ, ανεξάρτητα από τη γονική κατάσταση (π.χ., ακόμη και αν ήταν αλλοδαποί από άλλο ηλιακό σύστημα) είχε δικαίωμα στην αμερικανική υπηκοότητα (μωρά άγκυρα) και στη συνέχεια τους επιτράπη να κάνουν τους πολίτες όλων των συγγενών τους - (κ. τρίτο και τέταρτο μοιραίο λάθος). Και πάλι, ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό του Κογκρέσου ή των δικαστηρίων ότι το σύνταγμα δεν έδωσε τέτοια δικαιώματα, ούτε ότι το αμερικανικό κοινό θα πρέπει να επιτρέπεται να ψηφίσει επ' αυτού. Εκτός από τα εκατομμύρια των ανθρώπων του 3ου κόσμου εδώ "νόμιμα" (δηλαδή, με την άδεια μερικών εκατοντάδων στο συνέδριο, αλλά όχι των ανθρώπων) εκατομμύρια άρχισαν να εισέρχονται παράνομα και όλα τα παιδιά που παράγονται σε περίπου 3 φορές το ποσοστό των υφιστάμενων Αμερικανών και δημιουργούνται όλο και αυξανόμενα κοινωνικά προβλήματα. Οι περισσότεροι από τους διάφορους pay λίγο ή καθόλου φόροι, και έτσι ζουν εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στις κυβερνητικές ελεημοσύνες (δηλαδή, φόροι που καταβάλλονται από την πάντα συρρικνούμενη μειονότητα Αμερικανών που πληρώνουν οποιωνδήποτε, καθώς επίσης και τα χρήματα που δανείζονται από τις μελλοντικές γενεές στο ποσό \$2.5 δισεκατομμυρίων ημερησίως, προστίθενται στα 18 τρισεκατομμύρια δολάρια στο χρέος και τα 90 τρισεκατομμύρια δολάρια ή περισσότερο των μη χρηματοδοτούμενων μελλοντικών υποχρεώσεων-medicare, κοινωνική ασφάλιση κ.λπ.), ενώ το γεωργικό σύστημα, τη στέγαση, δρόμους και αυτοκινητόδρομους, υπονόμους, νερό και ηλεκτρικά συστήματα, πάρκα, σχολεία, νοσοκομεία, δικαστήρια, δημόσιες συγκοινωνίες, κυβέρνηση, αστυνομία, πυροσβεστική, υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης και τις τεράστιες αμυντικές δαπάνες που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξης της χώρας μας και οι περισσότεροι άλλοι, δημιουργήθηκαν, και σε μεγάλο βαθμό καταβάλλεται από ευρώ (δηλαδή, αυτές της ευρωπαϊκής καταγωγής). Το γεγονός ότι οι Diverse οφείλουν την ευημερία τους (σε σχέση με την Ποικιλόμορφη ακόμα στον 3ο κόσμο) και την ίδια την ύπαρξή τους (ιατρική, τεχνολογία, γεωργία, καταστολή του πολέμου και της δουλείας) στο Ευρώ δεν αναφέρεται ποτέ από κανέναν (βλ. παρακάτω).

Φυσικά, το ευρώ (και μια μειοψηφία των φόρων που πληρώνουν Διαφορετικά) είναι εξοργισμένοι που πρέπει να δαπανήσουν όλο και περισσότερο από την επαγγελματική τους ζωή για να υποστηρίξουν τις λεγεώνες των νεοαφιχθέντων Diverse, να είναι ανασφαλείς στα σπίτια και τους δρόμους τους και να δουν τις πόλεις, τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τα πάρκα κ.λπ. Προσπαθούν να διαμαρτυρηθούν, αλλά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ελέγχονται πλέον από την Diverse (με τη βοήθεια των παραπλανημένων ευρώ που είναι αφιερωμένο στην καταστροφή των απογόνων τους), και είναι πλέον σχεδόν αδύνατο να δηλώσει οποιαδήποτε αντίθεση το την κατάρρευση της Αμερικής και του κόσμου χωρίς να δεχθεί επίθεση ως "ρατσιστική", "λευκή υπεροχή" ή "μισητής", και συχνά χάνει τη δουλειά κάποιου για την άσκηση της ελευθερίας του λόγου. Οι λέξεις που αναφέρονται στο Diverse είναι σχεδόν απαγορευμένες, αν δεν είναι να τους επαινέσω και να βοηθήσει γνήσιο ρατσισμό τους (δηλαδή, που ζουν σε βάρος και την εκμετάλλευση και κατάχρηση με κάθε δυνατό τρόπο του ευρώ, και ποικίλων φόρων τους πληρώνουν γείτονες), έτσι δεν μπορεί κανείς να αναφέρει μαύρους, μετανάστες, ισπανόφωνοι, μουσουλμάνοι κ.λπ. Φυσικά αγνοούν τον ρατσισμό τους και την υπεροχή του τρίτου κόσμου. Λάβετε υπόψη ότι δεν υπάρχει και σχεδόν σίγουρα δεν θα είναι ποτέ καμία απόδειξη μιας σημαντικής γενετικής διαφοράς μεταξύ ευρώ και διαφορετικών στην ψυχολογία, ή IQ, και ότι η τάση τους για υπερβολική αναπαραγωγή και άλλες ελλείψεις οφείλεται εξ ολοκλήρου στον πολιτισμό.

Σταδιακά, κάθε είδους ομάδα ειδικού ενδιαφέροντος έχει καταφέρει να εξαλείψει κάθε αρνητική αναφορά σε αυτά με κάθε εύκολα αναγνωρίσιμο τρόπο, έτσι έχει σχεδόν εξαφανιστεί από το δημόσιο λόγο όχι μόνο λέξεις που αναφέρονται στην Ποικιλότητα, αλλά και στις σύντομες, ψηλές, λίπος, λεπτό, ψυχικά άρρωστοι, ανάπηροι, γενετικά ελαττωματικοί, μειονεκτούντες, ανώμαλοι, σχιζοφρενείς, καταθλιπτικοί, ηλίθιοι, ανέντιμοι, τρελός, τεμπέλης, δειλός, εγωιστής, θαμπό κλπ. χρήματα, συν ένα επιπλέον 2,5 δισεκατομμύρια δολάρια την ημέρα, προστίθεται στα 18 τρισεκατομμύρια εθνικό χρέος (ή πάνω από 90 τρισεκατομμύρια αν επεκτείνει τις πραγματικές υποχρεώσεις στο εγγύς μέλλον). Φυσικά, δεν οφείλεται σε όλους τους Διαφορετικούς, αλλά κάθε μέρα που περνάει ένα μεγαλύτερο ποσοστό είναι καθώς οι αριθμοί τους διογκώνουν και εκείνοι του ευρώ μειώνονται.

Είναι τώρα πάνω από πενήντα χρόνια μετά την ψήφιση του νέου νόμου για τη μετανάστευση και περίπου το 16% του πληθυσμού είναι ισπανόφωνοι (από λιγότερο από 1% νωρίτερα), οι οποίοι έχουν αναπαραχθεί σε περίπου 3X το ποσοστό του ευρώ, έτσι ώστε περίπου το ήμισυ των παιδιών κάτω των 6 ετών είναι τώρα ισπανόφωνοι, ενώ περίπου το 13% της χώρας είναι μαύροι, γρήγορα εκτοπίζονται και περιθωριοποιούνται από ισπανόφωνους (αν και λίγοι μαύροι το συνειδητοποιούν, έτσι ώστε να συνεχίσουν να υποστηρίζουν τους πολιτικούς που ευνοούν την

περαιτέρω μετανάστευση και ελεημοσύνες και πολλά υποσχόμενες βραχυπρόθεσμα κέρδη). Σχεδόν κανείς δεν αντιλαμβάνεται την ενδεχόμενη κατάρρευση της Αμερικής και ολόκληρου του κόσμου, παρά το γεγονός ότι μπορείτε να το δείτε μπροστά στα μάτια σας παντού. Στην Αμερική και παγκοσμίως, τα ευρώ (και όλοι οι "πλούσιοι" γενικά) παράγουν λιγότερα από δύο παιδιά ανά ζευγάρι, έτσι οι πληθυσμοί τους συρρικνώνονται, και στην Αμερική το 2014, για πρώτη φορά από τότε που το Ευρώ ήρθε εδώ τον 16οth αιώνα, περισσότερα από αυτά πέθαναν από όσα γεννήθηκαν, οπότε η περιθωριοποίηση τους είναι βέβαιη. Και, δείχνοντας την «επιτυχία» του Νεομαρξιστή, τρίτο κόσμο υπεροχή της μετανάστευσης και των πολιτικών πρόνοιας, ο πληθυσμός των ισπανόφωνων στην Καλιφόρνια πέρασε το 50%, έτσι μέσα σε μια δεκαετία, η 6η μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο θα είναι μέρος του Μεξικού.

Η Diverse θα, σε αυτόν τον αιώνα, την εξάλειψη όλων των αμερικανικών ' "acism r" (δηλαδή, κάθε αντιπολίτευση ή νομικό εμπόδιο για την ανάληψη όλων των πολιτικών δυνάμεων, καθώς και την πίστωση του όσο το δυνατόν περισσότερο από τα χρήματα και την περιουσία του γείτονά τους, όπως μπορούν να διαχειριστούν,, εκτός από το δικό τους ρατσισμό (π.χ., αποφοίτησε φόρο εισοδήματος που αναγκάζει το ευρώ για την υποστήριξή τους). Σύντομα θα εξαλείψει σε μεγάλο βαθμό νομικές διαφορές μεταξύ των πολιτών του Μεξικού και της Καλιφόρνιας και στη συνέχεια το Τέξας, οι οποίοι στη συνέχεια θα έχουν πλήρη «δικαιώματα» (προνόμια) οπουδήποτε στις ΗΠΑ, έτσι ώστε η ιθαγένεια θα γίνει increasingly χωρίς νόημα (και ένα όλο και λιγότερο ποσοστό της Diverse θα καταβάλει σημαντικούς φόρους ή να χρησιμεύσει στο στρατό, και ένα πολύ υψηλότερο ποσοστό θα συνεχίσει να λαμβάνει πρόνοια και να διαπράττουν εγκλήματα, και να πάρει δωρεάν ή σε μεγάλο βαθμό επιδοτούμενη εκπαίδευση, ιατρική περίθαλψη κλπ.). Δεν μπορεί κανείς να αναφέρει στα μέσα ενημέρωσης ότι ο κυρίαρχος ρατσισμός στις ΗΠΑ είναι ο εκβιασμός από την ποικιλία του καθενός με χρήματα (κυρίως ευρώ, αλλά και κάθε Diverse που έχουν χρήματα), την εξάλειψη της ελευθερίας του λόγου (εκτός από τη δική τους), η προκατάληψη όλων των νόμων για να ευνοήσει αυτόν τον εκβιασμό, και την ταχεία εξαγορά όλων των πολιτικών και οικονομικών εξουσία, δηλαδή, ολική διάκριση εις βάρος του ευρώ και οποιουδήποτε ανήκει στις "ανώτερες τάξεις", δηλαδή όποιος πληρώνει σημαντικούς φόρους.

Σταδιακά η φτώχεια, τα ναρκωτικά, οι συμμορίες, η περιβαλλοντική καταστροφή και η διαφθορά της αστυνομίας, του στρατού και της κυβέρνησης ενδημικά στο Μεξικό και οι περισσότερες άλλες χώρες του 3ου κόσμου εξαπλώνεται σε όλη την Αμερική, έτσι θα είμαστε σε θέση να διασχίσουν τα όλο και πιο πορώδη σύνορα με το Μεξικό χωρίς να παρατηρήσει είμαστε σε μια διαφορετική χώρα -πιθανώς μέσα σε λίγες δεκαετίες, αλλά σίγουρα μέχρι το τέλος του αιώνα. Ο πληθυσμός συνεχίζει να αυξάνεται, και εδώ όπως παντού στον κόσμο, η αύξηση είναι τώρα 100% ποικιλόμορφη και, καθώς μπαίνουμε στον επόμενο αιώνα (πολύ νωρίτερα σε

ορισμένες χώρες), οι πόροι θα μειωθούν και η πείνα, οι ασθένειες, το έγκλημα και ο πόλεμος θα μαίνονται εκτός ελέγχου. Οι πλούσιοι και οι εταιρείες θα εξακολουθούν ως επί το πλείστον να είναι πλούσιοι (όπως πάντα, καθώς τα πράγματα χειροτερεύουν θα πάρουν τα χρήματά τους και θα φύγουν), οι φτωχοί θα είναι φτωχότεροι και πιο πολυάριθμοι, και η ζωή παντού, με την πιθανή εξαίρεση μερικών χωρών ή τμημάτων χωρών όπου η αύξηση του πληθυσμού εμποδίζεται, θα είναι αφόρητη και ανεπιβίωτη.

Η συνεργασία μεταξύ των διαφορετικών για να αποσπάσουν τον έλεγχο της κοινωνίας από ευρώ θα καταρρεύσει ως κοινωνία αποσυντίθεται και θα χωριστούν σε μαύρους, ισπανόφωνους, μουσουλμάνους, Κινέζους, Φιλιπινέζους, ομοφυλόφιλους, ηλικιωμένους, άτομα με ειδικές ανάγκες, και περαιτέρω, όπου είναι δυνατόν σε ατελείωτες υποομάδες. Οι πλούσιοι θα προσλαμβάνουν όλο και περισσότερο σωματοφύλακες, θα μεταφέρουν όπλα, θα οδηγούν αλεξίσφαιρα αυτοκίνητα και θα χρησιμοποιούν ιδιωτική αστυνομία για να τους προστατεύουν στις περιφραγμένες κοινότητες και τα γραφεία τους, όπως είναι ήδη κοινός τόπος στις χώρες του 3ου κόσμου. Με πολύ μειωμένη ποιότητα ζωής και υψηλή εγκληματικότητα, ορισμένοι θα σκεφτούν να επιστρέψουν στις χώρες καταγωγής τους, αλλά εκεί και ο υπερπληθυσμός θα εξαντλήσει τους πόρους και θα παράγει κατάρρευση ακόμη πιο σοβαρή από ό, τι στις ΗΠΑ και την Ευρώπη, και ο ρατσισμός στον 3ο κόσμο, προσωρινά καταστέλλεται από μια σχετική αφθονία των πόρων και της αστυνομίας και της στρατιωτικής παρουσίας, θα γίνει όλο και χειρότερη, έτσι η ζωή θα είναι κόλαση σχεδόν παντού. Ο πληθυσμός του 22ου αιώνα θα συρρικνωθεί καθώς δισεκατομμύρια πεθαίνουν από πείνα, ασθένειες, ναρκωτικά, αυτοκτονίες και εμφύλιο και διεθνή πόλεμο. Δεδομένου ότι οι τριτοκοσμικές πυρηνικές χώρες καταρρέουν (Πακιστάν, Ινδία και ίσως Ιράν μέχρι τότε, χάρη Obama) και καταλαμβάνονται από τους ριζοσπάστες, οι πυρηνικές συγκρούσεις θα εμφανιστούν third τελικά. Ακόμα, ίσως κανείς δεν θα τολμήσει να προτείνει δημοσίως ότι η κύρια αιτία του χάους ήταν απεριόριστη μητρότητα.

Φυσικά,, μεγάλο μέρος αυτής της ιστορίας έχει ήδη παίξει έξω στην Αμερική, το Ηνωμένο Βασίλειο και αλλού, και τα υπόλοιπα είναι αναπόφευκτη, ακόμη και χωρίς την αλλαγή του κλίματος και τις αδηφάγες ορέξεις της Κίνας, που μόλις το κάνει να συμβεί πιο γρήγορα. Είναι μόνο θέμα του πόσο άσχημα θα πάρει πού και πότε. Όποιος αμφιβάλει ότι αυτό είναι εκτός επαφής με την πραγματικότητα, αλλά δεν μπορείτε να ξεγελάσουν τη μητέρα φύση, και οι απόγονοί τους δεν θα είναι πλέον συζήτηση, δεδομένου ότι θα αναγκαστούν να το ζήσουν.

Οι φτωχοί, και προφανώς, Ομπάμα, Krugman, Zuckerberg και οι περισσότεροι Δημοκράτες (Νεομαρξιστές), δεν καταλαβαίνουν την πιο βασική αρχή λειτουργίας του πολιτισμού-δεν υπάρχει δωρεάν γεύμα. Μπορείτε να δώσετε μόνο σε ένα με τη λήψη από άλλο, τώρα ή στο μέλλον. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως το να βοηθάς χωρίς

να πονάς. Κάθε δολάριο και κάθε αντικείμενο έχει αξία γιατί κάπου, κάποιος κατέστρεψε τη γη. Και οι αριστεροί έχουν την αυταπάτη ότι μπορούν να λύσουν όλα τα προβλήματα κλέβοντας από τους πλούσιους. Για να πάρετε κάποια ιδέα για τον παραλογισμό αυτού, όλοι οι φορολογούμενοι των ΗΠΑ κερδίζουν πάνω από ένα εκατομμύριο δολάρια έχουν συνολικά κέρδη μετά από φόρους περίπου 800 δισεκατομμύρια, ενώ το ετήσιο έλλειμμα είναι περίπου 1,5 τρισεκατομμύρια, και ακόμη και λαμβάνοντας όλα δεν κάνει τίποτα για να εξοφλήσει το υπάρχον χρέος 18 τρισεκατομμύρια ή το περίπου 90 τρισεκατομμύρια σε βραχυπρόθεσμες μη χρηματοδοτούμενες υποχρεώσεις (π.χ., medicare και την κοινωνική ασφάλιση). Φυσικά,, δεν μπορείτε να αυξήσετε τον φόρο ή τον εταιρικό φόρο τους πολύ περισσότερο ή θα συμπιέσει σημαντικά την οικονομία και θα προκαλέσει ύφεση, απώλεια θέσεων εργασίας και φυγή κεφαλαίων, και πληρώνουν ήδη τους υψηλότερους φόρους, σε σχέση με αυτό που κερδίζουν ως % του εισοδήματος του έθνους, οποιασδήποτε βιομηχανοποιημένης χώρας. Και για άλλη μια φορά, το κορυφαίο 1% των μισθωτών πληρώνουν περίπου το 50% του συνολικού προσωπικού ομοσπονδιακού φόρου εισοδήματος, ενώ το κάτω μέρος 47%(ως επί το πλείστον Diverse) δεν πληρώνουν τίποτα. Έτσι, το γεγονός είναι ότι έχουμε μόνο ένα είδος δημοκρατίας, όπως έχουμε σχεδόν τίποτα να πούμε για το τι κάνει η κυβέρνηση, και ένα είδος φασισμού, όπως η συνεχώς διευρυνόμενη γοντ. κατασκόπους σε κάθε μας κίνηση, ελέγχει όλο και περισσότερο λεπτό κάθε δράση μας, και μας αναγκάζει υπό την απειλή όπλου να κάνουμε ό, τι αποφασίζουν, και ένα είδος κομμουνισμού που κλέβουν ό, τι θέλουν από όποιον θέλουν και να το χρησιμοποιήσετε για να υποστηρίξει όποιον θέλουν, εδώ και σε όλο τον κόσμο, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον για τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, ή την ισότητα, εκτός από τα μέσα για να επωφεληθούν από μοιραία ελαττωματικό σύστημα μας για να πάρει όσο χρήματα και υπηρεσίες μπορούν, προκειμένου να υποστηρίξει την αναπαραγωγή των γονιδίων τους και την καταστροφή της γης.

Μιλώντας για Ομπάμα, Trump λέει ότι είναι ο χειρότερος πρόεδρος ποτέ, και φυσικά Ομπάμα, εντελώς αλαζονική, ανέντιμη και λείπει κάθε πραγματική κατανόηση της κατάστασης (ή απρόθυμοι να είμαι ειλικρινής) απλά γελάει, και φλυαρία κοινοτοπίες, αλλά όπως μου αντανakλούν λίγο είναι σαφώς αλήθεια. Όπως Roosevelt, who μας έδωσε το πρώτο γιγαντιαίο βήμα στο φασισμό και γοντ. τα απόβλητα και την καταπίεση με μια παράνομη και αντισυνταγματική φόρου (κοινωνική ασφάλιση), Obamacare ας το γοντ. καταπιεί το 1 / 6 της οικονομίας και δημιούργησε his δική παράνομηφορολογία (που ονομάζεται «κυρώσεις» του Obamacare, όπου FDR τους αποκάλεσε «οφέλη» έναδ«εισφορές»). Προσπάθησε να αναγκάσει τις ΗΠΑ να δεχθεί άλλα 8 έως 10 εκατομμύρια παράνομους (κανείς δεν φαίνεται αρκετά σίγουρος), η οποία θα «αναφαίρετο δικαίωμα» σε περίπου 50 εκατομμύρια μέχρι το 2100. Κατά τα πρώτα 3 χρόνια του γραφείου του (2009 έως 2012) το ομοσπονδιακό λειτουργικό έλλειμμα αυξήθηκε περίπου 44% από 10 σε 15 τρισεκατομμύρια, η μεγαλύτερη

αύξηση τοις εκατό από ww2, ενώ μέχρι τα μέσα του 2015 είχε αυξηθεί σε πάνω από 71% του δημοσιονομικού προϋπολογισμού λειτουργίας - πάνω από 18 τρισεκατομμύρια δολάρια ή περίπου 57.000 δολάρια για κάθε άτομο στις ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών. Αναβολή του από την απέλαση εκατομμυρίων λαθρομεταναστών, οι οποίοι λαμβάνουν τώρα την κοινωνική ασφάλιση, φορολογικές πιστώσεις, medicare κ.λπ., εκτιμάται ότι έχει ένα κόστος ζωής για την γοντ. (δηλαδή, για τη μειοψηφία από εμάς που πληρώνουν σημαντικούς φόρους) περίπου 1,3 τρισεκατομμύρια δολάρια. Φυσικά,, αυτό δεν περιλαμβάνει δωρεάν σχολείο, χρήση του δικαστικού συστήματος, φυλακές και την αστυνομία, δωρεάν «επείγουσα» φροντίδα (δηλαδή, ακριβώς πρόκειται για έκτακτης ανάγκης για οποιοδήποτε πρόβλημα απολύτως), υποβάθμιση όλων των δημόσιων εγκαταστάσεων κ.λπ., έτσι είναι πιθανό τουλάχιστον το διπλάσιο. Και έχουμε δει 8 χρόνια ανίκανης χειρισμού των πολέμων του Ιράκ, του Αφγανιστάν και της Συρίας και της καρκινικής ανάπτυξης του ΚΚΚ και του Ισλάμ. He έδωσε πιθανώς τη δυνατότητα να κάνουν πυρηνικά όπλα στο Ιράν, το οποίο είναι πολύ πιθανό να οδηγήσει σε πυρηνικό πόλεμο από το 2100 ή πολύ νωρίτερα. Ήταν σαφώς εκλεγμένος για classist, ρατσιστικό, τρίτο κόσμο λόγους υπεροχή - επειδή είχε ορατά αφρικανικά γονίδια, ενώ το ευρώ, έχοντας εγκαταλείψει την Αφρική περίπου 50.000 χρόνια νωρίτερα έχουν αόρατα αυτά. Αυτός, και οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που διόρισε, είχαν μικρή ικανότητα ή εμπειρία στη λειτουργία μιας χώρας και επιλέχθηκαν, όπως και ο ίδιος, με βάση τα ποικίλα γονίδια και νεομαρξιστή, τον τρίτο κόσμο συλλυπητήρια υπεροχή. Αν δεν είναι προδότης (δίνοντας βοήθεια και παρηγοριά στον εχθρό), τότε ποιος είναι; Είναι σαφές ως ημέρα ότι, όπως σχεδόν όλοι, λειτουργεί εντελώς στην αυτόματη πρωτόγονη ψυχολογία, με τις συνασπαστικές συμπάθειές του (προκαταλήψεις) που ευνοούν εκείνους που κοιτάζουν και ενεργούν περισσότερο όπως τον. Αυτός (όπως και οι περισσότεροι Diverse) κάνει στην πραγματικότητα το καλύτερό του για να καταστρέψει τη χώρα και το σύστημα που έκανε εξυψωμένη ζωή του είναι δυνατή. Σε μια συνέντευξη κοντά στο τέλος της θητείας του είπε ότι ο κύριος λόγος για την οπισθοδρόμηση του τρίτου κόσμου ήταν η αποικιοκρατία. Όπως συμβαίνει με όλους τους αριστερούς προστους του τρίτου κόσμου, δεν έχει περάσει ποτέ από το μυαλό του ότι περίπου το 95% του συνόλου του τρίτου κόσμου οι άνθρωποι οφείλουν την ύπαρξή τους και το σχετικά υψηλό βιοτικό τους επίπεδο στο ευρώ και την αποικιοκρατία (δηλαδή, ιατρική, γεωργία, τεχνολογία, επιστήμη, εμπόριο, εκπαίδευση, αστυνομία και δικαστικό σύστημα, επικοινωνίες, εξάλειψη του πολέμου και της εγκληματικότητας κ.λπ.), ούτε ότι οι πραγματικοί εχθροί των φτωχών είναι άλλοι φτωχοί, οι οποίοι είναι εξίσου αποκρουστικοί με τους πλούσιους, τους οποίους είναι η μεγαλύτερη επιθυμία τους να μιμηθούν. Συμφωνώ, με την πιθανή εξαίρεση του Λίνκολν, είναι το χειρότερο (δηλαδή, πιο καταστροφική για την αμερικανική ποιότητα ζωής και επιβίωσης ως έθνος) για την έλλειψη ειλικρίνειας, αλαζονεία και επίθεση για την ελευθερία και τη μακροπρόθεσμη επιβίωση -ένα εκπληκτικό επίτευγμα, όταν ο ανταγωνισμός του περιλαμβάνει Νίξον, Johnson, οι Μπους και οι Κλίντον, και η οποία κάνει ακόμη Και

Reagan δείχνουν καλά.

Κατά την εξέταση των κακών προέδρων, εμείς should ξεκινήσει με τον Αβραάμ Λίνκολν, ο οποίος είναι σεβαστός ως άγιος, αλλά αυτός (με τη βοήθεια του Κογκρέσου) κατέστρεψε μεγάλο μέρος της χώρας στις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων που αγωνίζονται το εντελώς περιττό Εμφύλιο Πόλεμο, και με πολλούς τρόπους, η χώρα δεν θα ανακάμψει ποτέ, καθώς οδήγησε στο κίνημα των πολιτικών δικαιωμάτων, το 1965 πράξη της μετανάστευσης και το ανώτατο δικαστήριο του 1982 άγκυρα απόφαση μωρό. " δουλεία θα είχε τελειώσει σύντομα χωρίς τον πόλεμο, όπως έκανε παντού και φυσικά ήταν ο Ευρος που έδωσε την κύρια ώθηση για να την τερματίσει εδώ και παντού. Μετά τον πόλεμο οι σκλάβοι θα μπορούσαν να επαναπατριστούν στην Αφρική, ή απλά να τους δοθεί κατοικία, αντί να τους κάνουν πολίτες (14th τροπολογία) και στη συνέχεια να τους δώσουν την ψήφο (15th τροπολογία). Αυτός και οι συνεργάτες του, Όπως τόσες πολλές φιλελεύθερες ανώτερη τάξη ευρώ τότε τώρα, τυφλώθηκε από την ουτοπική κοινωνική αυταπάτες που ενσωματώνονται στο Χριστιανισμό και τη δημοκρατία, οι οποίες προκύπτουν από την περιεκτική ψυχολογία ικανότητας των συνασπισμών διαίσθησης και του αμοιβαίου αλτρουισμού, που ήταν ευγονική και προσαρμοστική στον ΕΟΧ (Περιβάλλον της εξελικτικής προσαρμογής- δηλαδή, από περίπου 50.000 έως αρκετά εκατομμύριο έτη πριν) αλλά είναι μοιραία dygenics και maladapt

Σημειώστε τη μεγάλη ειρωνεία του αποσπάσματος από αυτόν που αρχίζει είναι το βιβλίο, το οποίο δείχνει ότι ακόμη και οι πιο έξυπνοι είναι θύματα των ορίων τους, και δεν έχουν καμία κατανόηση της ανθρώπινης βιολογίας, ψυχολογίας ή οικολογίας. Ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό του ότι ο κόσμος θα γίνει τρομακτικά υπερπληθυσμός και ότι οι Αφρικανοί θα αυξηθεί για να γίνει ένα γιγαντιαίο κοινωνικό πρόβλημα, στο σπίτι και για τους ίδιους και τον κόσμο, όπως η Αφρική επεκτείνεται σε πάνω από 4 δισεκατομμύρια. Ομοίως, παρά την πλέον σαφή καταστροφή, φαίνεται να μην διασχίζουν ομπάμα ότι η Diverse στο σπίτι και στο εξωτερικό θα καταστρέψει την Αμερική και τον κόσμο, αν και κάθε φωτεινό δέκα ετών μπορεί να το δει.

Ο Πρόεδρος Τρούμαν θα μπορούσε να αφήσει τον McArthur να χρησιμοποιήσει την ατομική βόμβα για να τερματίσει τον πόλεμο της Κορέας, να καταστρέψει τον κομμουνισμό και να αποφύγει τη συνεχιζόμενη φρίκη της Κίνας China που διοικούνται από 25 ψυχοπαθείς (το Politburo) ή πραγματικά μόνο επτά ψυχοπαθείς (η Μόνιμη Επιτροπή του Πολιτικού Γραφείου) ή ίσως στην πραγματικότητα μόνο ένας ψυχοπαθής (Xi Jinping). Ο Τζόνσον θα μπορούσε να είχε κάνει το ίδιο στο Βιετνάμ, τον Μπους στο Ιράκ και τον Ομπάμα στο Αφγανιστάν, τη Συρία και τη Λιβύη. Η Κίνα και probably πολλές χώρες του 3ου κόσμου θα έχουν χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα, αν οι καταστάσεις αντιστρέφονταν. Μόλις μια ριζοσπαστική μουσουλμανική χώρα πάρει τη βόμβα ένα προληπτικό χτύπημα από αυτούς ή σε αυτούς θα ήθελαν ούσονται ,, και

αυτό είναι πιθανό από το 2100 και κοντά σε ορισμένες μέχρι το 2200. Αν ο Καντάφι είχε καταφέρει στις προσπάθειές του να πάρει τη βόμβα, πιθανότατα θα είχε συμβεί. Οι "ΠΑ θα μπορούσαν να έχουν αναγκάσει την Ιαπωνία, την Κίνα και την Κορέα, το Ιράκ και τη Λιβύη και όλες τις χώρες της Ευρώπης (και ολόκληρου του κόσμου για εκείνο το θέμα) να πληρώσουν για το κόστος των στρατιωτικών προσπαθειών μας σε όλους τους πρόσφατους πολέμους, και μεταξύ των πολέμων, αντί να αναλάβουν το μεγαλύτερο μέρος του κόστους και στη συνέχεια να τους βοηθήσουν να αναλάβουν το μεγαλύτερο μέρος της αμερικανικής παραγωγής. Φυσικά, αυτές οι αποφάσεις, κρίσιμες για την επιβίωση της χώρας, ελήφθησαν από μια χούφτα πολιτικών χωρίς να συμβουλευθούν τους ψηφοφόρους. Η Kennedy ήταν ένα σημαντικό μέρος της αλλαγής των νόμων της μετανάστευσης στα μέσα της δεκαετίας του '60, έτσι ώστε να πρέπει να υπολογίζονται ως προδότες και μεγάλοι εχθρούς της Αμερικής στο ίδιο επίπεδο με ομπάμα, GW Μπους και οι Κλίντον. Θα μπορούσαμε να είχαμε ακολουθήσει τις καθολικές εκκλησίες της αμερικανικής βιομηχανίας και να αρνηθούμε να υπογράψουμε τη ΓΣΔΕ, η οποία έδωσε ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις πατέντες μας χρόνια πριν από τη χορήγησή τους, αν και φυσικά οι Κινέζοι τώρα χακάρουν και κλέβουν τα πάντα ατιμωρητί ούτως ή άλλως. Ο Αζενχάουερ θα μπορούσε να αφήσει το "νωμένο Βασίλειο να διατηρήσει την κατοχή της διώρυγας του Σουέζ, αντί να τους εκβιάσει να φύγουν από την Αίγυπτο, και επάνω και επάνω.

Μερικοί μπορεί να ενδιαφέρονται για μερικά στατιστικά στοιχεία για να δώσει μια ιδέα για το πού βρισκόμαστε σήμερα στο δρόμο προς την κόλαση. Δείτε τους πίνακες στην αρχή. Στις ΗΠΑ, ο πληθυσμός των ισπανόφωνων θα διογκώνεται από περίπου 55 εκατομμύρια το 2016 (ή όσο 80 εκατομμύρια αν δεχτείτε κάποιες εκτιμήσεις των 25 εκατομμυρίων λαθρομεταναστών- είναι ένα σημάδι του πόσο μακριά είναι η κυβέρνηση. έχει αφήσει τα πράγματα να πάνε ότι δεν γνωρίζουμε πραγματικά) σε ίσως 140 εκατομμύρια midcentury και 200 εκατομμύρια καθώς μπαίνουμε στον 22nd αιώνα, οπότε ο πληθυσμός των ΗΠΑ θα είναι στα ύψη μετά από 500 εκατομμύρια, και ο παγκόσμιος πληθυσμός θα είναι περίπου 111 δισεκατομμύρια, 3 δισεκατομμύρια από αυτό προστίθενται από τώρα μέχρι τότε στην Αφρική και 1 δισεκατομμύριο στην Ασία (οι επίσημες εκτιμήσεις των Ηνωμένων Εθνών αυτή τη στιγμή). Οι Ισπανοί αναπαράγονται τόσο γρήγορα που το Ευρώ, τώρα πλειοψηφία 63%, θα είναι μειοψηφία μέχρι τα μέσα του αιώνα και περίπου 40% μέχρι το 2100. Το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης στις ΗΠΑ από τώρα και στο εξής θα είναι ισπανόφωνοι, με τους υπόλοιπους μαύρους, Ασιάτες και μουσουλμάνους, και όλη η αύξηση εδώ και στον κόσμο θα είναι 100% ποικιλόμορφη. Περίπου 500.000 άνθρωποι πολιτογραφούνται ετησίως και δεδομένου ότι είναι συνήθως από τον 3ο κόσμο και παράγουν τα παιδιά σε περίπου δύο φορές το ποσοστό ευρώ, το οποίο θα προσθέσει ίσως 2 εκατομμύριο midcentury και 5 εκατομμύρια μέχρι το 2100 για κάθε έτος που συνεχίζεται.

Για να δείξει πόσο γρήγορα τα πράγματα βγήκαν εκτός ελέγχου μετά την "δεν

δημογραφικές επιπτώσεις" ΤΚΟ(τεχνική νοκ-άουτ ή Ted Kennedy Οργή, αν και θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε εξίσου η οργή LBJ, η νεομαρξιστική οργή, η φιλελεύθερη οργή κ.λπ.) πράξη της μετανάστευσης του 1965, υπάρχουν τώρα περισσότεροι Ισπανόφωνοι στην Καλιφόρνια από ό, τι υπάρχουν άνθρωποι σε 46 άλλες πολιτείες. Το 1970 αμέσως μετά την ΤΚΟ, υπήρχαν περίπου 4 εκατομμύρια Ισπανόφωνοι και τώρα υπάρχουν πάνω από 55 εκατομμύρια "legals" (δηλαδή, δεν κατέστη νόμιμη από τους ψηφοφόρους, αλλά από μια χούφτα των πολιτικών και το Ανώτατο Ηλίθιο δικαστήριο) και ίσως 80 εκατομμύρια καταμέτρηση των παράνομων. Ποτέ δεν διασχίζει το μυαλό των Δημοκρατικών μπλοκ-ψηφοφορία φτωχών Diverse ότι αυτοί που θα υποφέρουν κατά πολύ περισσότερο από την "διαφοροποίηση" της Αμερικής είναι οι ίδιοι. Οι ΗΠΑ έχουν πάει από 84 τοις εκατό λευκό, 11 τοις εκατό μαύρο, 4 τοις εκατό Ισπανόφωνοι και 1 τοις εκατό της Ασίας το 1965, σε 62 τοις εκατό λευκό, 11 τοις εκατό μαύρο, 18 τοις εκατό Ισπανόφωνοι και 6 τοις εκατό της Ασίας τώρα, σύμφωνα με μια πρόσφατη έκθεση Pew. Μέχρι το 2055, καμία ομάδα δεν αναμένεται να έχει πλειοψηφία -- ένα τέλειο σενάριο για το χάος, αλλά μπορείτε να δείτε αμέτρητους ηλίθιους από τον ακαδημαϊκό χώρο (τώρα ένας παράδεισος για την κρατική χρηματοδότηση Νεομαρξιστική τριτοκοσμική υπεροχή) επαινώντας τον πολυκομματισμό. Οι Ασιάτες προβλέπεται να αυξηθεί ταχύτερα από οποιαδήποτε ομάδα, διπλασιάζοντας το ποσοστό τους στις επόμενες δεκαετίες, αλλά τουλάχιστον θα έχουν περάσει από μια ελάχιστη διαδικασία μετανάστευσης, εκτός φυσικά για τις οικογένειες μωρό άγκυρα (που παράγει η οποία είναι τώρα μια σημαντική βιομηχανία, όπως Ασιάτες πετούν εδώ για να γεννήσει, αν και είναι πολύ ξεπεραστεί από Ισπανόφωνους που το μόνο που πρέπει να περπατήσετε πέρα από τα σύνορα τη νύχτα). Φυσικά, οι Ασιάτες είναι σε γενικές γραμμές μια ευλογία για την Αμερική, δεδομένου ότι είναι πιο παραγωγικοί και λιγότερο πρόβλημα από οποιαδήποτε ομάδα, συμπεριλαμβανομένων των ευρώ.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ (μόνη των μεγάλων χωρών) ωθεί "ποικιλομορφία", αλλά σε χώρες σε όλο τον κόσμο και σε όλη την ιστορία προσπαθεί να συγκολλήσει διαφορετικές φυλές και πολιτισμούς σε ένα έχουν μια απόλυτη καταστροφή. Πολλές ομάδες έχουν ζήσει μεταξύ ή μαζί με άλλες για χιλιάδες χρόνια χωρίς κυρίως αφομοίωση. Κινέζοι και Κορεάτες και Ιάπωνες στην Ασία, Εβραίοι και εθνικοί σε χιλιάδες μέρη, Τούρκοι, Κούρδοι και Αρμένιοι κ.λπ., έχουν ζήσει μαζί για χιλιετίες χωρίς να αφομοιώσουμε και να πάμε ο ένας για το λαϊκό του άλλου με την παραμικρή πρόκληση. Μετά από πάνω από 300 χρόνια φυλετικής ανάμειξης, οι ΗΠΑ εξακολουθούν να είναι περίπου 97% μονοφυλετικό (δηλαδή, λευκό, Ισπανικός, μαύρο κ.λπ.) με μόνο περίπου 3% που περιγράφουν τους εαυτούς τους ως μικτή φυλή (και οι περισσότεροι από αυτούς ήταν ανάμεικτα όταν ήρθαν εδώ). Οι Ιθαγενείς Αμερικανοί (στους οποίους ολόκληρο το Νέο Κόσμο ανήκει πραγματικά, αν κάποιος πρόκειται να διορθώσει τις αδικίες του παρελθόντος κατά της Diverse, ένα γεγονός που δεν αναφέρεται ποτέ από τον τρίτο κόσμο supremacists) είναι ως επί το πλείστον

εξακολουθούν να ζουν isolated και (πριν από τα καζίνο) εξαθλιωμένη, όπως και οι μαύροι που, 150 χρόνια μετά τη χειραφέτηση, σε μεγάλο βαθμό εξακολουθούν να ζουν σε έγκλημα μαστίζονται, φτωχοί γκέτο. Και αυτά ήταν τα καλύτερα των καιρών, με πολλά φθηνά γη και φυσικούς πόρους, μεγάλες ευημερία και καταφατική προγράμματα δράσης (σε μεγάλο βαθμό μοναδικό για την «ρατσιστική» Αμερική), μια ως επί το πλείστον υγιή οικονομία και μια κυβέρνηση που εκβιάζει πάνω από το 30% των χρημάτων their (δηλαδή, 30% της επαγγελματικής τους ζωής, μετρώντας φόρο εισοδήματος, φόρο επί των πωλήσεων, φόρο ακίνητης περιουσίας κ.λπ.), που αποκτήθηκε από το φορολογικό τμήμα της μεσαίας και ανώτερης τάξης, για να δώσει στους φτωχούς μαζικές ελεημοσύνες -- όχι μόνο γραμματόσημα τροφίμων και άλλη ευημερία, αλλά αστυνομικές και υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, δρόμους και πάρκα, η κυβέρνηση, το σύστημα δικαιοσύνης, τα νοσοκομεία, η εθνική άμυνα, σχολεία, δρόμοι, γέφυρες, δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, κ.λπ., και το κόστος της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, και το οικονομικό και συναισθηματικό κόστος του εγκλήματος και της απειλής, κ.λπ., τα περισσότερα από αυτά ποτέ δεν υπολογίζονται από κανέναν (και ποτέ δεν αναφέρεται από το Νεομαρξικό ή τρίτο κόσμο supremacists) κατά την εξέταση του «κόστους της ευημερίας» ή το τεράστιο μειονέκτημα της πολυμορφίας.

Σε κάθε περίπτωση, η φιλελεύθερη, δημοκρατική αυταπάτη είναι ότι τέτοιες μεγάλες και κοινωνικές πολιτικές θα συγκολλήσουν την «ποικιλόμορφη» μας (δηλαδή, μοιραία κατακερματισμένη) κοινωνία σε μια ευτυχημένη οικογένεια. Αλλά ελεημοσύνες κυβέρνηση πρέπει να αυξάνεται συνεχώς (για την κοινωνική ασφάλιση, πολέμους, υγειονομική περίθαλψη, σχολεία, πρόνοιας, υποδομών, κ.λπ.), ενώ η σχετική φορολογική βάση συρρικνώνεται, και το χρέος μας και αχρηματοδοτήτεσεν titements αυξάνεται κατά τρισεκατομμύρια το χρόνο, έτσι ώστε η οικονομία βρίσκεται στη διαδικασία της κατάρρευσης. Η μέση οικογένεια έχει λιγότερες πραγματικές καθαρές αποδοχές και αποταμιεύσεις τώρα από ό, τι πριν από δύο δεκαετίες και θα μπορούσε να επιβιώσει περίπου 3 μήνες χωρίς εισόδημα, περίπου το 40% των συνταξιούχων Αμερικανών έχουν λιγότερο από 25.000 δολάρια αποταμιεύσεις κλπ. Και πάλι, αυτές είναι οι καλύτερες στιγμές με πολλούς «ελεύθερους» πόρους (δηλαδή, κλεμμένα από τους άλλους και από τους απογόνους μας) σε όλο τον κόσμο και περίπου 4 δισεκατομμύρια λιγότερους ανθρώπους από ό, τι θα υπάρξει από τον επόμενο αιώνα. Καθώς οι οικονομίες αποτυγχάνουν και η πείνα, οι ασθένειες, το έγκλημα και ο πόλεμος εξαπλώθηκαν, οι άνθρωποι θα χωρίσουν τις φυλετικές και θρησκευτικές γραμμές όπως πάντα, και στις ΗΠΑ ισπανόφωνοι και μαύροι θα κυριαρχήσουν ακόμα στο κατώτατο σημείο. Σπάνια συμβαίνει σε εκείνους που θέλουν να συνεχίσουν (και να αυξήσουν) τον αριθμό και την επιδότηση της Diverse ότι τα χρήματα για αυτό είναι τελικά κλαπεί από τους δικούς τους απογόνους, στους οποίους πέφτει το βάρος των πάνω από 90 τρισεκατομμύρια δολάρια χρέος, αν μετράει κανείς τα τρέχοντα δικαιώματα (ή μέχρι και 220 τρισεκατομμύρια δολάρια, αν οι υποχρεώσεις

συνεχίστηκε χωρίς μείωση των ελεημοσύνες και δεν αύξηση του φόρου), και μια κοινωνία και έναν κόσμο καταρρέει σε αναρχία.

Όπως σημειώνεται, μία από τις πολλές κακές παρενέργειες της πολυμορφίας (π.χ., μαζικές αυξήσεις της εγκληματικότητας, της υποβάθμισης του περιβάλλοντος, της κυκλοφοριακής συμφόρησης, της μείωσης της ποιότητας των σχολείων, της επικείμενης πτώχευσης των τοπικών, πολιτειακών και ομοσπονδιακών κυβερνήσεων, της διαφθοράς των αστυνομικών και των συνοριακών υπαλλήλων, της αύξησης των τιμών των πάντων, της υπερφόρτωσης του ιατρικού συστήματος κ.λπ.) είναι ότι το δικαίωμά μας στην ελευθερία του λόγου έχει εξαφανιστεί σε οποιοδήποτε ζήτημα πιθανής πολιτικής σημασίας και φυσικά αυτό σημαίνει ακριβώς για οποιοδήποτε ζήτημα. Ακόμη και κατ' ιδίαν, εάν κάποιος αρνητικό σχόλιο σχετικά με τη "διαφορετικότητα" καταγραφεί ή γίνει μάρτυρας από οποιονδήποτε αξιόπιστο, ο ρατσιστής, ο τρίτος παγκόσμιος υπερόπτης Diverse και οι ευρωσυηρέτες τους θα προσπαθήσουν να σου πάρουν τη δουλειά και να βλάψουν την επιχείρησή σας ή το άτομό σας. Αυτό είναι βέβαιο όταν αφορά δημόσια πρόσωπα και φυλετικά ή μεταναστευτικά ζητήματα, αλλά τίποτα δεν είναι εκτός ορίων. Δεκάδες βιβλία τις τελευταίες δύο δεκαετίες αντιμετωπίζουν το θέμα, συμπεριλαμβανομένων των «Η Νέα Αστυνομία Σκέψης: Μέσα στην επίθεση της Αριστεράς για την Ελευθερία του Λόγου και της Ελευθερίας Μυαλά», «Τέλος της συζήτησης: Πώς η βιομηχανία οργή της Αριστεράς κλείνει συζήτηση, χειραγωγεί τους ψηφοφόρους, και κάνει την Αμερική λιγότερο ελεύθερη (και διασκέδαση)» και «Η φίμωση: πώς η αριστερά σκοτώνει την ελευθερία του λόγου», αλλά τίποτα δεν θα αποτρέψει τους Δημοκρατικούς Σοσιαλιστές (δηλαδή, κομμουνιστές ντουλάπα) και η τρελή φιλελεύθεροι περιθώριο. Όπως σημειώνεται, γράφω αυτό το βιβλίο, διότι κανείς στην Ακαδημαϊκή Κοινότητα, ούτε οποιοδήποτε δημόσιο πρόσωπο, δεν τολμά να το κάνει.

Μια άλλη «παρενέργεια» είναι η απώλεια ενός μέρους της ελευθερίας και της ιδιωτικής ζωής μας, καθώς η κυβέρνηση συνεχίζει να επεκτείνει τον πόλεμό της κατά της τρομοκρατίας. Δεν υπήρξε ποτέ ένας επιτακτικός λόγος για την αποδοχή οποιουδήποτε σοβαρού αριθμού μουσουλμάνων (ή οποιωνδήποτε πιά διαφορετικών για εκείνο το θέμα). Σε κάθε περίπτωση, φαίνεται μια μη-brainer να μην παραδεχτώ και να αποβάλει μόνο ανύπαντρους άνδρες μουσουλμάνους ηλικίας 15 έως 50 ετών, αλλά ακόμη και τέτοιες προφανείς απλές κινήσεις είναι πέρα από τις δυνατότητες των καθυστερημένων που ελέγχουν το κογκρέσο και φυσικά τους αγαπημένους προέδρους μας, οι οποίοι, με τα μέλη του κογκρέσου, οι οποίοι ψήφισαν για τις αλλαγές του νόμου περί μετανάστευσης που αρχίζει το 1965, θα μπορούσε να θεωρηθεί προσωπικά υπεύθυνη για 9 / 11, η Boston Marathon Bombing κλπ. Φυσικά,, ο Τραμπ προσπαθεί να το αλλάξει αυτό, αλλά είναι πολύ λίγο, πολύ αργά και απαγορεύει τη δήλωση του στρατιωτικού νόμου, τη λειτουργία της χώρας με το

στρατό, και την απέλαση ή την quarantining 100 εκατομμύρια από τους λιγότερο χρήσιμους κατοίκους, η ημερομηνία της Αμερικής' με τοπεπωμένο είναι βέβαιη.

Ένα υπέροχο παράδειγμα για το πώς η καταστολή της ελευθερίας του λόγου οδηγεί σε όλο και περισσότερη παραφροσύνη είναι η περίπτωση του Ταγματάρχη Χασάν (ευγένεια Mark Steyn του "Μετά την Αμερική"). Ένας ψυχίατρος στρατού στο Fort Hood ο οποίος είχε SoA (Στρατιώτης του Αλλάχ) στην επαγγελματική του κάρτα, ήταν συχνά επίπληξη όταν ένας εκπαιδευόμενος στρατός φοιτητής για την προσπάθεια να προσηλυτιστούν οι ασθενείς στο Ισλάμ, και πολλές καταγγελίες υποβλήθηκαν για συνεχή αντι-αμερικανική σχόλια του - μια μέρα έδωσε μια διάλεξη Power Point σε μια αίθουσα γεμάτη από γιατρούς του στρατού που δικαιολογούν ριζοσπασισμό του. Η ελευθερία του λόγου και η κοινή λογική δεν είναι πιο διαθέσιμες στο στρατό από την πολιτική ζωή, στη συνέχεια προήχθη σε Major και εστάλη στο Fort Hood, όπου σχολίασε στον ανώτερο αξιωματικό του για μια πρόσφατη δολοφονία δύο στρατιωτών στο Little Rock: "αυτό είναι που οι μουσουλμάνοι πρέπει να κάνουν-να σταθεί μέχρι τους επιτιθέμενους" και "οι άνθρωποι θα πρέπει να δένουν βόμβες για τον εαυτό τους μιαπν πάει στο TimesSquare", αλλά ο στρατός δεν έκανε τίποτα για το φόβο της να κατηγορηθεί για προκατάληψη. Μια μέρα βγήκε από το γραφείο του με ένα τουφέκι εφόδου και δολοφόνησε 13 στρατιώτες. Αποδείχθηκε ότι δύο διαφορετικές αντιτρομοκρατικές ομάδες κρούσης γνώριζαν ότι είχε συχνή επαφή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με κορυφαίους ριζοσπάστες ισλαμιστές τρομοκράτες. Ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού Στρατηγός George Casey παρατήρησε: «Αυτό που συνέβη στο Fort Hood ήταν μια τραγωδία, αλλά πιστεύω ότι θα ήταν μια ακόμη μεγαλύτερη τραγωδία αν η ποικιλομορφία μας γίνεται θύμα εδώ"! Χάνει τα 70 εκατομμύρια για την πρόνοια ή τα 1,7 εκατομμύρια στη φυλακή ή τα 3 εκατομμύρια ναρκομανείς που είναι πιο τραγικά;

Η εισβολή της Νοτιοδυτικής από ισπανόφωνους δίνει τη γεύση του τι έρχεται και Coulter στο βιβλίο της "Adios America" λέει από trashed πάρκα, τα σχολεία που έπεσαν από το Α έως δ βαθμού, δισεκατομμύρια για την «ελεύθερη» (δηλαδή, που καταβάλλεται από την ανώτερη μεσαία και ανώτερη τάξη και τις επιχειρήσεις) ιατρική περίθαλψη και άλλες υπηρεσίες στο Λος Άντζελες και μόνο κλπ. Όποιος ζει εκεί που θυμάται τι Τέξας ή Καλιφόρνια ήταν σαν πριν από 30 χρόνια δεν έχει καμία αμφιβολία για τις καταστροφικές συνέπειες της πολυμορφίας, όπως το βλέπουν κάθε μέρα. Στην Καλιφόρνια, την οποία γνωρίζω προσωπικά, οι αστικές περιοχές (και ακόμη και τα περισσότερα πάρκα και παραλίες) που χρησιμοποίησα για να απολαύσω είναι τώρα συσσωρευμένες με ισπανόφωνους και συχνά πλήρεις των απορριμμάτων και του ψεκασμού που χρωματίζονται με τα σημάδια συμμοριών, ενώ οι εθνικές οδοί είναι φρικτά συσσωρευμένες και οι πόλεις και οι πόλεις που κατακλύζονται από τα φάρμακα και το έγκλημα, έτσι το μεγαλύτερο μέρος του είναι τώρα ακατοίκητο και η παγκόσμια 6η μεγαλύτερη οικονομία διευθύνεται για την πτώχευση δεδομένου ότι

προσπαθεί να κινήσει 20 εκατομμύριο συνήθως χαμηλότερη κατηγορία Ισπανόφωνοι στην ανώτερη μεσαία τάξη με τη χρησιμοποίηση του φόρου από το ευρώ. Ένα από τα τελευταία lunacies ήταν να προσπαθήσει να θέσει όλους τους παράνομους για Obamacare. Ορισμένα άτομα που γνωρίζω είχαν ετήσια ιατρική κάλυψη τους αύξηση από κάτω από \$ 1000 πριν Obamacare σε περίπου \$ 4000 (2017 εκτίμηση) και το επιπλέον \$ 3000 είναι αυτό που οι Δημοκρατικοί κλέβουν από οποιονδήποτε μπορούν να καλύψουν το κόστος της δωρεάν ή πολύ χαμηλού κόστους περίθαλψη για εκείνους που πληρώνουν ελάχιστα ή δεν φόρους, και οι οποίοι ήδη χρεοκόπησαν νοσοκομεία αναγκάζονται να τους δώσουν δωρεάν "περίθαλψη έκτακτης ανάγκης". Φυσικά,, οι Ρεπουμπλικάνοι προσπαθούν να το σκοτώσουν, αλλά όπως και ολόκληρη η κυβέρνηση, είναι ήδη σε μια σπείρα θανάτου ότι μόνο μια τεράστια αύξηση των τελών μπορεί να καθορίσει.

Ένα από τα πιο κατάφωρα ντου αμερικανικού δικαίου από τους αριστερούς τρελούς που υποστηρίζουν τη μετανάστευση είναι η δημιουργία «πόλεων-καταφυγίων». Οι πόλεις δεν επιτρέπουν δημοτικά κεφάλαια ή πόρους που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την επιβολή ομοσπονδιακών νόμων για τη μετανάστευση, συνήθως με το να μην επιτρέπει την αστυνομία ή δημοτικών υπαλλήλων να ρωτήσετε σχετικά με το καθεστώς της μετανάστευσης ενός ατόμου. Αυτό άρχισε με το Λος Άντζελες το 1979 (που γίνεται κατά συνέπεια η πρώτη μεγάλη πόλη που δωρίζεται στο Μεξικό) και περιλαμβάνει τώρα τουλάχιστον 31 σημαντικές american πόλεις Α. Πιθανώς, ο Πρόεδρος θα μπορούσε να διατάξει το στρατό ή το FBI για να συλλάβει τους ανώτερους υπαλλήλους πόλεων που έβρασαν αυτούς τους κανονισμούς για την παρεμπόδιση της δικαιοσύνης κ.λπ., αλλά είναι μια σκοτεινή νομική περιοχή όπως (σε μια άλλη ένδειξη της συνολικής ανικανότητας του συνεδρίου και των δικαστηρίων και της απελπισίας του δημοκρατικού συστήματος όπως ασκείται αυτήν την περίοδο) οι παραβιάσεις μετανάστευσης είναι αστικές παραβάσεις και όχι ομοσπονδιακά ή κρατικά κακούργηματα που σαφώς πρέπει να είναι. Αφού έγραψα αυτό τα δικαστήρια (προβλέψιμα) εμπόδισε την προσπάθεια του Trump να κόψει τα κεφάλαια για να ιερό πόλεις, ξεχνώντας ότι ο σκοπός τους είναι να προστατεύσουν τους πολίτες της Αμερικής, και όχι εκείνων των άλλων χωρών εδώ παράνομα. Και πρόσφατα η Καλιφόρνια αυτοανακηρύχθηκε ιερό κράτος, δηλαδή, είναι πλέον μέρος του Μεξικού.

Μια αρμόδια κυβέρνηση (ίσως θα μπορούσαμε να εισάγουμε μία από τη Σουηδία, την Κίνα ή ακόμα και την Κούβα;) Επίσης,, θα μπορούσε να αναγκάσει τη συμμόρφωση με την κοπή των περισσότερων ή όλων των ομοσπονδιακών κεφαλαίων σε οποιαδήποτε πόλη ή κράτος που απέτυχε να συμμορφωθεί με τους ομοσπονδιακούς νόμους μετανάστευσης, και τουλάχιστον ένα τέτοιο νομοσχέδιο έχει εισαχθεί στο συνέδριο πρόσφατα, αλλά οι δημοκράτες απέτρεψαν τη μετάβασή του, και φυσικά Obama ή Clinton θα είχαν εμποδίσει οποιαδήποτε προσπάθεια να δοθεί αμερικανικό πίσω στους Αμερικανούς. Ο Τραμπ έχει φυσικά διαφορετική άποψη, αν και δεν μπορεί

να σώσει την Αμερική με δημοκρατικά μέσα.

Όσο οι Δημοκρατικοί (σύντομα να επιστρέψει στην εξουσία και, φήμες το έχουν, να αλλάξουν το όνομά τους σε Νεομαρξιστικο τρίτο Παγκόσμιο Κόμμα Υπεροχή της Λατινικής Αμερικής, της Ασίας, της Αφρικής και της Μέσης Ανατολής) είναι στην εξουσία, τίποτα δεν θα γίνει,, και περισσότερες πόλεις και κράτη θα πάψουν να είναι ένα μέρος της Αμερικής μέχρι ισπανόφωνοι αναλάβει εντελώς κάποια στιγμή κατά το δεύτερο μισό του αιώνα. Μόνο ένα στρατιωτικό πραξικόπημα μπορεί να σώσει την Αμερική τώρα και είναι πολύ απίθανο οι στρατηγοί να έχουν το θάρρος.

Για την αναθεώρηση αυτή, διάβασα μερικά πολιτικά προσανατολισμένα βιβλία και άρθρα σε έντυπη μορφή και στο διαδίκτυο του είδους που έχω αποφύγει για πάνω από 50 χρόνια, και σε αυτά και τα σχόλια σχετικά με αυτά είδε επανειλημμένες κατηγορίες του «racist» κατά των ανθρώπων που ήταν μόνο δηλώνοντας την επιθυμία τους να έχουν οι ΗΠΑ παραμένουν μια ευημερούσα και ασφαλή χώρα. Ο ισχυρισμός αυτός είναι πλέον σχεδόν πάντα ψευδής με την κανονική έννοια, αλλά φυσικά ισχύει με τη νέα έννοια-δηλαδή, ένα αντίθετο να αφήσει το Μεξικό και την Αφρική παράρτημα Αμερική. Έτσι,, έγραψα μια απάντηση σε αυτή τη συκοφαντία, δεδομένου ότι δεν έχω δει ποτέ μια καλή.

Στην πραγματικότητα, δεν είναι «ρατσισμός», αλλά αυτοάμυνα-η ποικιλόμορφη στην Αμερική είναι οι ρατσιστές, όπως κατά μέσο όρο, η ζωή σας εδώ είναι σε μεγάλο βαθμό μια εκμετάλλευση των άλλων φυλών, κυρίως των Ευρωπαίων και των Ασιατών που πληρώνουν πραγματικά φόρους. Για την πραγματική ρατσισμό ματιά στο πώς διαφορετικές ομάδες ιθαγενών στη χώρα σας (ή μετανάστες)) αντιμετωπίζονται εκεί. Η συντριπτική πλειοψηφία των μεταναστών στις ΗΠΑ δεν θα επιτρέπεται καν να εισέλθουν στις χώρες σας, πολύ λιγότερο επιτρεπόμενη ιθαγένεια, το προνόμιο της ψηφοφορίας, δωρεάν ή χαμηλού κόστους στέγασης, τροφίμων, δωρεάν ή επιδοτούμενη ιατρική περίθαλψη, δωρεάν σχολείο, προγράμματα καταφατικής δράσης, τα ίδια προνόμια με τους ντόπιους κλπ. Και στις ΗΠΑ, είναι η Diverse που έχουν πάρει μακριά την ηρεμία, την ομορφιά, την ασφάλεια και την ελευθερία του λόγου που υπήρχε εδώ πριν από μια χούφτα stupid πολιτικούς και ανώτατο δικαστήριο δικαστές σας αφήσει μέσα Ποτέ δεν ψηφίσαμε να σας αφήσουμε να μπειτε ή να γίνετε πολίτες -- μας επιβλήθηκε από τους μισούς στην κυβέρνησή μας, αρχίζοντας από τον Λίνκολν και τους συνεργάτες του στο έγκλημα. Αν είχαμε την ευκαιρία να ψηφίσουμε επ' αυτού, λίγοι ξένοι εκτός από τους ιατρικούς, επιστημονικούς και τεχνικούς εμπειρογνώμονες και ορισμένους εκπαιδευτικούς θα είχαν γίνει δεκτοί και ίσως το 75% των Διαφορετικών θααπελαθούν. Σε πολλές περιπτώσεις, έχετε μια ξένη θρησκεία (μερικά από τα οποία απαιτούν τη δολοφονία

οποιοδήποτε παίρνετε μια απέχθεια) και τον πολιτισμό (δολοφονίες τιμή των θυγατέρων σας κ.λπ.), δεν πληρώνουν ένα δίκαιο μερίδιο των φόρων (συνήθως κανένας) και διαπράττουν πολύ περισσότερα εγκλήματα κατά κεφαλήν (π.χ., 2.5x για ισπανόφωνους, 4.5x για τους μαύρους).

Επιπλέον, η μεσαία τάξη Αμερικανός πληρώνει περίπου το 30% του εισοδήματός τους για την γοντ. Αυτό είναι περίπου 66 ημέρες / έτος της επαγγελματικής ζωής τους και ίσως 20 ημέρες που πηγαίνει για την υποστήριξη των φτωχών, τώρα ως επί το πλείστον Diverse. Και όλα τα «δωρεάν» πράγματα όπως η πρόνοια, τα γραμματόσημα τροφίμων, η ιατρική περίθαλψη και τα νοσοκομεία, σχολεία, πάρκα, δρόμοι, αποχέτευση, αστυνομία, πυροσβέστες, δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, ταχυδρομικό σύστημα, δρόμοι και αεροδρόμια, εθνική άμυνα κ.λπ. Ίσως άλλες 4 εργάσιμες ημέρες πηγαίνει να υποστηρίξει την αστυνομία, το FBI, το σύστημα δικαιοσύνης, DHS, Border Patrol και άλλες γοντ. υπηρεσίες που έχουν να αντιμετωπίσουν τους αλλοδαπούς. Προσθέστε άλλες 10 περίπου ημέρες για την υποστήριξη του στρατού, η οποία είναι ως επί το πλείστον αναγκαία για την αντιμετώπιση των αποτελεσμάτων του 3ου υπερπληθυσμού κόσμο (η πραγματική κύρια αιτία του Πολέμου της Κορέας, ο πόλεμος του Βιετνάμ, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, η Συρία, η Λιβύη, η Υεμένη και η κύρια αιτία των περισσότερων πολέμων, κοινωνικών ταραχών και συγκρούσεων του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος), και αυτό το κόστος, προστιθέμενο στην ευημερία, το medicare, την κοινωνική ασφάλιση και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος (ένα συνεχώς αυξανόμενο ποσοστό για τους μετανάστες και τους απογόνους τους) χρεοκόπησε τη χώρα, με τη μόνη δυνατή λύση να είναι η μείωση των παροχών και η αύξηση των φόρων, το βάρος των οποίων θα βαρύνει τους απογόνους όλων. Μπορείτε να επωφεληθούν από την ελευθερία του λόγου που δημιουργήσαμε για να πει κακόβουλα ψέματα για εμάς και να αποτρέψει την ορθολογική συζήτηση! Οι περισσότεροι από εσάς, αν το κάνετε αυτό στη χώρα καταγωγής σας, θα καταλήξετε στη φυλακή ή νεκρός! Ξεδιάντροποι ψεύτες! Ποιο είναι το πρόβλημά σου; -κακή εκπαίδευση, χωρίς ευγνωμοσύνη, κακόβουλη, ηλιθία, χωρίς εμπειρία με την πολιτισμένη κοινωνία; (επιλογή 5). Και όποιος αμφιβάλει για όλα αυτά απλά δεν ξέρει πώς να χρησιμοποιήσει το μυαλό τους ή το δίκτυ, όπως είναι όλα εκεί. Αυτά τα σχόλια είναι μόνο τα γεγονότα που ο καθένας μπορεί να δει, μαζί με απλές παρεκβολές στο μέλλον.

Επίσης, παρακαλώ επιτρέψτε μου να ρωτήσω το Diverse - κάνουν οι άνθρωποι στη χώρα καταγωγής σας εργάζονται 30 ημέρες το χρόνο για την υποστήριξη δεκάδων εκατομμυρίων αλλοδαπών που διαπράττουν εγκλήματα σε αρκετές φορές το ποσοστό των ιθαγενών, υπερπληθυσμός σχολεία σας, αυτοκινητόδρομους, πόλεις και φυλακές, σκουπίδια πάρκα και τις παραλίες σας, σπρέι γκράφιτι χρωμάτων σε κτίρια και την εισαγωγή και πώληση ναρκωτικών σε τοξικομανείς που διαπράττουν πάνω από εκατό εκατομμύρια εγκλήματα το χρόνο (προστίθενται στα 100 εκατομμύρια ή έτσι

διαπράττουν οι ίδιοι); Και είχατε μια 9 / 11 και πολλές βομβιστικές επιθέσεις και δολοφονίες στο σπίτι; Οι μετανάστες ελέγχουν τα μέσα ενημέρωσης, έτσι ώστε να μην μπορείτε να συζητήσετε ακόμη και αυτά τα θέματα που καταστρέφουν τη χώρα σας και τον κόσμο; Θα έχει η χώρα σας τον έλεγχο σε λίγες γενιές και θα είναι μια άλλη φτωχή, έγκλημα κλυδωνίζονται, λιμοκτονούν, διεφθαρμένη 3η κόλαση κόσμο; Φυσικά,, για τους περισσότερους από εσάς είναι ήδη, και ήρθατε στην Αμερική για να το ξεφύγετε. Αλλά οι απόγονοί σας δεν θα πρέπει να είναι νοσταλγία για την κόλαση τρύπα, δεδομένου ότι θα έχουν δημιουργήσει εκ νέου εδώ. Οι Διάφοροι εδώ (και οι ευρωπηρετές τους) δεν κουράζονται ποτέ να διαμαρτύρονται σε όλα τα μέσα ενημέρωσης κάθε μέρα για το πώς δεν αντιμετωπίζονται δίκαια και δεν τους δίνονται αρκετά (π.χ. τα ευρώ και οι σχετικά πλούσιοι Diverse δεν εργάζονται αρκετά σκληρά για να τους υποστηρίξουν), και ποτέ δεν περνάει εις πέρας από το μυαλό τους ότι αν δεν ήταν για τους φόρους που καταβάλλονται ως επί το πλείστον από ευρώ τώρα και για πάνω από έναν αιώνα πριν, θα υπήρχε μικρή ή δεν αστυνομία ή ιατρική ή σχολικές υπηρεσίες ή πάρκα ή δημόσιες συγκοινωνίες ή δρόμους ή υπονόμους στις κοινότητές τους, και φυσικά δεν θα υπήρχε καν μια χώρα εδώ, όπως είναι κυρίως ευρώ που δημιούργησε, και να την υποστηρίξει και να υπηρετήσει στο στρατό σε όλους τους πολέμους. Και ήταν κυρίως ευρώ και τους απογόνους τους που δημιούργησαν το δίκτυο και το pc που χρησιμοποιήθηκε για να δημιουργήσει αυτό και τα ηλεκτρονικά ή έντυπα μέσα που διαβάζετε αυτό, η τεχνολογία που παράγει τα τρόφιμα που τρώτε και το φάρμακο που σας κρατά στη ζωή. Αν δεν υπήρχε η τεχνολογία και η ασφάλεια του ευρώ, ένατουλάχιστον 90% όλων των διαφορετικών στον κόσμο δεν θα υπήρχε. Όλοι καταδικάζουν την αποικιοκρατία, αλλά ήταν ο τρόπος που οι Διαφορετικοί βγήκαν από τις σκοτεινές εποχές στη σύγχρονη εποχή μέσω των επικοινωνιών, της ιατρικής, της γεωργίας και της επιβολής της δημοκρατικής κυβέρνησης. Διαφορετικά, όλοι οι πληθυσμοί τους θα είχαν παραμείνει πολύ μικροί, προς τα πίσω, πεινασμένοι, ασθένειες που μαστίζονται, εξαθλιωμένες, απομονωμένες και ζουν στις σκοτεινές εποχές (συμπεριλαμβανομένης της δουλείας και των αντίστοιχων) μέχρι σήμερα. Συνοψίζοντας, η αντιπάθεια του ευρώ προς τη διαφορετικότητα («ρατσισμός») οφείλεται στην επιθυμία των παιδιών τους να έχουν μια χώρα και έναν κόσμο που αξίζει να ζει κανείς. Και πάλι,, αυτό είναι προς όφελος όλων, όχι μόνο ευρώ ή τους πλούσιους.

Ομοίως, όλη μου τη ζωή ακούω ανθρώπους του τρίτου κόσμου να λένε ότι τα δυσανάλογα προβλήματά τους με τα ναρκωτικά, το έγκλημα και την ευημερία οφείλονται στο ρατσισμό, και σίγουρα υπάρχει κάποια αλήθεια σε αυτό, αλλά αναρωτιέμαι γιατί Ασιάτες, οι οποίοι πρέπει να υπόκεινται σε ρατσισμό, καθώς και (στο βαθμό που υπάρχει-και σε σχέση με τις περισσότερες διαφορετικές κομητείες, είναι αρκετά ελάχιστη εδώ), και οι περισσότεροι από τους οποίους ήρθαν εδώ πολύ πιο πρόσφατα, μίλησε λίγο ή δεν αγγλικά, δεν είχε συγγενείς εδώ και λίγες δεξιότητες, έχουν ένα κλάσμα του εγκλήματος, τα ναρκωτικά και την ευημερία (όλα λιγότερο από

ευρώ και έτσι τρόπο λιγότερο από τους μαύρους ή ισπανόφωνους) και κατά μέσο όρο περίπου 10.000 δολάρια περισσότερο εισόδημα ανά οικογένεια ευρώ. Επίσης, οι μαύροι ποτέ δεν θεωρούν ότι δεν θα υπήρχαν αν οι πρόγονοί τους δεν είχαν φέρει στο νέο κόσμο και ποτέ δεν θα έχουν γεννηθεί ή επιβιώσει στην Αφρική, ότι εκείνοι που τους κατέλαβαν και τα πούλησαν ήταν συνήθως αφρικανικοί, ότι σε αυτήν την ημέρα Αφρικανοί στην Αφρική αντιμετωπίζουν σχεδόν παγκοσμίως εκείνους των διαφορετικών φυλών ως υπάνθρωποι (Idi Amin, Ρουάντα, Gaddafi κ.λπ. Επιστρέφοντας στην Αφρική ή το Μεξικό κ.λπ. Και ήταν το ευρώ που έβαλε τέλος στη δουλεία παγκοσμίως και, στο μέτρο του δυνατού, στην δουλοπαροικία, τις ασθένειες, την πείνα, το έγκλημα και τον πόλεμο σε όλο τον 3ο κόσμο. Αν δεν ήταν για την αποικιοκρατία και τις εφευρέσεις του ευρώ θα υπήρχε ίσως 1 / 10, όπως πολλοί Ποικίλες ζωντανός και θα ήταν ως επί το πλείστον εξακολουθούν να ζουν όπως έκαναν πριν από 400 χρόνια. Ομοίως, ποτέ δεν ανέφερε ότι αν δεν είναι, για το ευρώ, οι οποίοι ήταν περίπου 95% υπεύθυνοι για την πληρωμή και την καταπολέμηση και πεθαίνουν στο WW2, οι Γερμανοί και οι Ιάπωνες και / ή οι κομμουνιστές θα ελέγχουν τώρα τον κόσμο και μόνο το ευρώ μπορεί να αποτρέψει το ΚΚΚ και / ή τους μουσουλμάνους από το να το πράξουν στο μέλλον. Επίσης, ήταν ως επί το πλείστον ευρώ που πολέμησαν, αγωνίζονται και θα αγωνίζονται οι κομμουνιστές στην Κορέα και το Βιετνάμ, και οι μουσουλμάνοι φανατικοί στο Ιράκ, τη Συρία, τη Λιβύη και το Αφγανιστάν και οι πολλοί άλλοι σύντομα να έρθουν.

Στο βαθμό που οποιαδήποτε εκδίκηση για το ευρώ είναι απαραίτητη για τη σκλαβιά τους (αλλά η δουλεία από άλλους μαύρους σε διάφορες μορφές ήταν πάντα), οι μαύροι είχαν ήδη άφθονα. Πρώτον,, υποστηρίζονται σε μεγάλο βαθμό και προστατεύονται από το ευρώ εδώ και αιώνες. Δεύτερον, τα παράσιτα που έφεραν μαζί τους έχουν μολύνει και καταστρέψει τις ζωές δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ. Ελονοσία, σχιστοσώμα, φιλαρίαση, ασκαρίδα, κίτρινος πυρετός, ευλογία κ.λπ., αλλά πάνω απ' όλα αγκυλόστομα, η οποία ήταν τόσο κοινή και τόσο εξουθενωτική μέχρι τις πρώτες δεκαετίες αυτού του αιώνα ότι ήταν υπεύθυνη για την ευρεία άποψη των Νότιων ως ηλίθιο και τεμπέλης.

Όλα αυτά είναι συντριπτικά προφανή, αλλά σίγουρα δεν υπάρχει ούτε ένα κείμενο βαθμού ή κολεγίου στον κόσμο που να αναφέρει οποιοδήποτε από αυτά, καθώς είναι ασαφώς «ρατσιστικό» να υπονοεί ότι οστίχος του Di οφείλει οτιδήποτε στο Ευρώ ή να επισημάνει ότι άλλες διαφορετικές στις χώρες καταγωγής τους έχουν πάντα και πάντα θα τους αντιμετωπίζουν πολύ χειρότερα από ό, τι το ευρώ. Και είναι ανίκανοι να κατανοήσουν την πραγματική φρίκη που έρχεται ή θα ήταν όλοι ένας στην αντίσταση οποιαδήποτε αύξηση του πληθυσμού από οποιαδήποτε ομάδα οπουδήποτε και οποιαδήποτε μετανάστευση στην Αμερική. Πολύ πριν από το 2100 οι ισπανόφωνοι θα ελέγχουν την Αμερική, και ο υπόλοιπος κόσμος θα εξουσιαστεί από τους κινέζους και το υπόλοιπο από μουσουλμάνους, οι οποίοι θα αυξηθούν από

περίπου το 1/5th του κόσμου τώρα σε περίπου 1/3rd μέχρι το 2100 και υπερτερούν αριθμητικά χριστιανοί, και καμία ομάδα δεν σημειώνεται για την αποδοχή της πολυπολιτισμικότητας, των δικαιωμάτων των γυναικών, των δικαιωμάτων των παιδιών, των δικαιωμάτων των ζώων, των ομοφυλοφιλικών δικαιωμάτων, ή οποιωνδήποτε δικαιωμάτων καθόλου. Έτσι,, το προφανές γεγονός είναι ότι συνολικά το ευρώ έχουν αντιμετωπίσει το Diverse πολύ καλύτερα από ό, τι έχουν αντιμετωπίζονται μεταξύ τους. Και τώρα έχουμε τις καλύτερες στιγμές, ενώ μέχρι το 2100 (πάνω κάτω μια γενιά ή δύο) οικονομική κατάρρευση και το χάος θα βασιλεύσει μόνιμα εκτός ίσως από μερικά μέρη που αποκλείουν βίαια Diverse. Και πάλι, να έχετε κατά νου ότι κατά την άποψή μου δεν υπάρχει, και σχεδόν σίγουρα δεν θα υπάρξει ποτέ, καμία απόδειξη μιας σημαντικής γενετικής διαφοράς μεταξύ ευρώ και διαφορετικών στην ψυχολογία, ή IQ, και ότι η τάση τους για υπερβολική αναπαραγωγή και άλλους πολιτιστικούς περιορισμούς είναι ατυχήματα της ιστορίας.

Ομοίως,, ποτέ δεν διασχίζει Diverse, αριστερός, τρίτος κόσμος supremacist, Neomaxist μυαλά ότι κάθε χρόνο ίσως 500 δισεκατομμύρια δολάρια δαπανώνται στις ΗΠΑ από την ομοσπονδιακή, πολιτειακή και πόλη govts. για την εκπαίδευση, την ιατρική, τις μεταφορές (αυτοκινητόδρομοι, δρόμους, σιδηροδρομικά, λεωφορεία και συστήματα αεροπορικών εταιρειών), την αστυνομία, την πυροσβεστική και την επείγουσα φροντίδα, πολλά προγράμματα πρόνοιας, η κυβέρνηση και τα δικαστικά συστήματα--η συντριπτική πλειοψηφία του που δημιουργήθηκε, συντηρείται και καταβάλλεται από το ευρώ, με τη βοήθεια των φόρων της μικρής μειονότητας των εύπορων Diverse. Επίσης, υπάρχει το FBI, NSA, CIA, και οι ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ (άλλα 500 δισεκατομμύρια ετησίως) και άλλες χώρες του ευρώ, χωρίς την οποία δεν θα υπήρχαν ΗΠΑ και λίγη ή καθόλου ειρήνη, ασφάλεια ή ευημερία οπουδήποτε στον κόσμο, και έχουν επίσης δημιουργηθεί, διευθύνεται και στελεχώνεται σε μεγάλο βαθμό από το ευρώ, οι οποίοι αποτελούν τους περισσότερους από τους νεκρούς και τραυματίες σε κάθε πόλεμο (λιγότερο ένα θέμα για τους ισπανόφωνους που υπηρετούν στο στρατό σε περίπου το ήμισυ του ποσοστού του ευρώ) και σε κάθε αστυνομική δύναμη από 1776 τώρα. Χωρίς φάρμακα και μέτρα δημόσιας υγείας, οι περισσότεροι από τους προγόνους τους (και ολόκληρος ο τρίτος κόσμος) θα είχαν υποφέρει και συχνά θα είχαν πεθάνει από λέπρα, ελονοσία, σκουληκία, βακτήρια, γρίπη, φυματίωση, ευλογιά, σύφιλη, HIV, ηπατίτιδα, κίτρινος πυρετός, εγκεφαλίτιδα, και η τεχνολογία για την υψηλή χοληστερόλη και την αρτηριακή πίεση, την καρδιά, τον καρκίνο και τη χειρουργική επέμβαση του ήπατος, μεταμοσχεύσεις, μαγνητική τομογραφία, XRAY, Υπερηχογράφημα κ.λπ., κ.λπ., έχει σχεδόν όλα εφευρεθεί, χορηγηθεί και συντριπτικά καταβάλλεται από το ευρώ «ρατσιστές» και «λευκοί supremacists».

Νομίζεις ότι η αποικιοκρατία ήταν κακή; Απλά σκεφτείτε τι ο 3ος κόσμος θα ήταν σαν χωρίς αυτό, ή τι θα ήταν σαν να ζουν υπό τους Ναζί, κομμουνιστές ή Ιάπωνες (και θα

είναι σαν να ζουν κάτω από τους Κινέζους ή μουσουλμάνους μόλις η Diverse καταστρέψει Αμερική). Αυτό δεν δικαιολογεί τίποτα, αλλά απλώς επισημαίνει τα γεγονότα της ιστορίας. Αλλά ωραία, ας αναιρέσετε την «αδικία» και να περάσει ένα επιστροφή στην Αφρική (και τη Λατινική Αμερική και την Ασία κ.λπ.) νόμο που παρέχει κεφάλαια για τον επαναπατρισμό όλων. Θα μπορούσαν να πουλήσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία εδώ και οι περισσότεροι θα μπορούσαν να ζήσουν σαν βασιλιάδες εκεί, αλλά φυσικά θα υπήρχαν πολύ λίγοι κτήτορες. Και μέχρι τον επόμενο αιώνα θα υπάρχουν 3 δισεκατομμύρια περισσότεροι Αφρικανοί (η επίσημη εκτίμηση) και ολόκληρη η ήπειρος θα είναι ένας υπόνομος, και 1 δισεκατομμύριο περισσότεροι Ασιάτες, και ακόμη και η Ινδία και η Κίνα (που θα προσθέσουν εκατό εκατομμύρια περίπου κάθε ένα) θα μοιάσουν με τον παράδεισο σε σύγκριση με την Αφρική, τουλάχιστον έως ότου εξαντλούνται οι πόροι (πετρέλαιο, αέριο, άνθρακας, topsoil, γλυκό νερό, ψάρια, ορυκτά, δάση).

Αν κοιτάξετε στο διαδίκτυο θα βρείτε το Ποικίλο αδιάκοπα κλαψούρισμα about καταπίεση τους, ακόμη και όταν συνέβη δεκαετίες ή αιώνες πριν, αλλά δεν βλέπω πώς κάτι που γίνεται από τους άλλους, ακόμη και σήμερα, είναι δική μου ευθύνη, και πολύ λιγότερο στο παρελθόν. Αν θέλετε να θεωρήσετε κάθε ευρώ υπεύθυνο για αυτό για το οποίο η συντριπτική πλειοψηφία που είναι τώρα ζωντανή είναι εντελώς αθώα, τότε θέλουμε να θεωρήσουμε όλους τους Διαφορετικούς υπεύθυνους για όλα τα εγκλήματα που διαπράττονται από οποιονδήποτε από αυτούς εδώ ή τους συγγενείς τους στις χώρες καταγωγής τους τα τελευταία 400 χρόνια, και για το μερίδιό τους από όλες τις δεκάδες τρισεκατομμύρια που δαπανήθηκαν για την κατασκευή και την υπεράσπιση των "ΠΑ και για τη διατήρησή τους σε ασφαλές, υγιή και καλά ταϊσμένο. Ναι,, οι περισσότεροι μαύροι και ισπανόφωνοι είναι φτωχοί λόγω ιστορικών παραγόντων πέρα από τον έλεγχο τους, όπως ακριβώς τα ευρώ είναι συχνά πλουσιότερα λόγω ιστορικών παραγόντων πέρα από τους δικούς τους, αλλά τα σημαντικά σημεία είναι ότι τώρα ζωντανός δεν το προκάλεσε αυτό, και ότι εδώ, όπως σχεδόν παντού ότι οι Διαφορετικές είναι ένα σημαντικό ποσοστό, διαπράττουν το μεγαλύτερο μέρος του εγκλήματος, συλλέγουν το μεγαλύτερο μέρος της ευημερίας, πληρώνουν τους ελάχιστους φόρους και συνεχίζουν να αναπαράγουν υπερβολικά και σέρνοντας τις χώρες τους και τον κόσμο στην άβυσσο.

Σκεφτείτε επίσης ότι τα κακά της αποικιοκρατίας είναι μόνο προεξέχοντα επειδή ήταν πρόσφατα. Αν κοιτάξουμε προσεκτικά, διαπιστώνουμε ότι σχεδόν κάθε ομάδα σε κάθε χώρα έχει μια ατελείωτη ιστορία δολοφονίας, βιασμού, λεηλασίας και εκμετάλλευσης των γειτόνων της που συνεχίζεται σήμερα. Δεν είναι μακριά από το σήμα να δείχνουν ότι το καλύτερο πράγμα που θα μπορούσε να συμβεί ήταν να κατακτηθεί από το ευρώ.

Για άλλη μια φορά, να έχετε κατά νου ότι δεν υπάρχει και σχεδόν σίγουρα δεν θα υπάρξει ποτέ καμία απόδειξη μιας σημαντικής γενετικής διαφοράς μεταξύ ευρώ και

διαφορετικών και ότι οι περιορισμοί τους είναι σχεδόν βέβαιο ότι οφείλονται στον πολιτισμό. Το πρόβλημα δεν είναι η Diverse ούτε ευρώ, αλλά ότι οι άνθρωποι είναι εγωιστές, ηλίθιοι, ανέντιμοι, τεμπέληδες, τρελοί και δειλοί και θα συμπεριφέρονται μόνο αξιοπρεπώς, ειλικρινά και δίκαια αν αναγκαστούν να το πράξουν. Το να δίνουμε στους ανθρώπους δικαιώματα αντί να έχουν προνόμια που πρέπει να κερδίζουν είναι ένα μοιραίο λάθος που θα καταστρέψει κάθε κοινωνία και οποιονδήποτε κόσμο. Στις μικροσκοπικές ομάδες στις οποίες εξελιχθήκαμε, όπου όλοι ήταν ο συγγενής μας, ο αμοιβαίος αλτρουισμός λειτούργησε, αλλά σε έναν κόσμο σύντομα διογκώνεται στα 11 δισεκατομμύρια, αυτή η παρόρμηση να βοηθήσουμε τους άλλους είναι αυτοκτονική. Ο κόσμος είναι εντελώς απασχολημένος με τους τρομοκράτες, αλλά οι επιπτώσεις τους είναι στην πραγματικότητα ασήμαντες σε σύγκριση π.χ., με τροχαία ατυχήματα, δολοφονίες, τοξικομανία, ασθένειες, διάβρωση του εδάφους κ.λπ., και κάθε μέρα τα 7,7 δισεκατομμύρια κάνουν πολύ μεγαλύτερη ζημιά στον κόσμο μόνο με τη ζωή. Οι μητέρες του τρίτου κόσμου αυξάνουν τον πληθυσμό κατά περίπου 200.000 κάθε μέρα, και το ίδιο κάνουν πολύ μεγαλύτερη ζημιά κάθε ώρα από ό, τι όλοι οι τρομοκράτες σε όλο τον κόσμο θα κάνουν στο whole 21ου αιώνα (μέχρι να πάρουν στα χέρια τους τη βόμβα). Μόνο οι διαφορετικές στις ΗΠΑ σε ένα χρόνο θα κάνουν πολύ μεγαλύτερη ζημιά στις ΗΠΑ και τον κόσμο καταστρέφοντας τους πόρους, διαβρώνοντας το έδαφος και δημιουργώντας CO2 και άλλη ρύπανση από όλη την τρομοκρατία παγκοσμίως σε όλη την ιστορία. Υπάρχει έστω και ένας πολιτικός ή διασκεδαστής ή επιχειρηματίας που έχει ιδέα; Και αν το έκαναν θα έλεγαν ή θα έκαναν οτιδήποτε- σίγουρα όχι- ποιος θέλει να δεχθεί επίθεση για «ρατσισμό».

Οι άνθρωποι παντού είναι τεμπέληδες, ηλίθιοι και ανέντιμοι και η δημοκρατία, η δικαιοσύνη και η ισότητα σε ένα μεγάλο ποικιλόμορφο κράτος πρόνοιας είναι μια ανοικτή πρόσκληση για απεριόριστη εκμετάλλευση των γειτόνων τους και λίγοι θα αντισταθούν. Το 1979 το 7% των Αμερικανών πήρε μέσα-δοκιμαστεί γοντ. οφέλη, ενώ το 2009 ήταν πάνω από 30% και φυσικά η αύξηση είναι ως επί το πλείστον η ποικιλόμορφη. Τα γραμματόσημα τροφίμων αυξήθηκαν από 17 εκατομμύρια άτομα το 2000 σε περίπου 43 εκατομμύρια σήμερα. Κατά τα πρώτα χρόνια του Ομπάμα πάνω από 3 εκατομμύρια εγγραφεί για να πάρει «αναπηρία» ελέγχους και πάνω από το 20% του ενήλικου πληθυσμού είναι τώρα για την «αναπηρία», η οποία σύμφωνα με το Γραφείο Απογραφής περιλαμβάνει κατηγορίες όπως «είχε δυσκολία finding μια θέση εργασίας ή παραμένουν απασχολούνται "και" είχε δυσκολία με τις σχολικές εργασίες". Υπάρχουν τώρα σχεδόν 60 εκατομμύρια ενήλικες σε ηλικία εργασίας (16 έως 65) που δεν απασχολούνται ή περίπου το 40% του εργατικού δυναμικού. Παράνομες οικογένειες παίρνουν περίπου 2,50 δολάρια σε άμεσες παροχές για κάθε δολάριο που πληρώνουν σε φόρους και για ένα άλλο 2,50 δολάρια έμμεσες παροχές (και δεν μετράνε τη ζημιά τους στη βιόσφαιρα), έτσι ώστε να είναι μια τεράστια και συνεχώς αυξανόμενη διαρροή, παρά τις συχνές ψευδείς «ειδήσεις» στο διαδίκτυο για τη μεγάλη αξία τους.

Οι πληρωμές τόκων για το εθνικό χρέος μας προβλέπεται να αυξηθούν στο 85% του συνολικού ομοσπονδιακού εισοδήματός μας έως το 2050. Περίπου το ήμισυ του χρέους μας ανήκει σε ξένους γοντς., περίπου το ένα τέταρτο από την Κίνα, και αν η Κίνα συνεχίζει να αγοράζει το χρέος μας με τα σημερινά επιτόκια, πολύ σύντομα οι πληρωμές τόκων μας σε αυτούς θα καλύψει το συνολικό ετήσιο στρατιωτικό προϋπολογισμό τους (περίπου 80 δισεκατομμύρια έναντι των ΗΠΑ περίπου 600 δισεκατομμύρια δολάρια) και (ανάλογα με τα επιτόκια) σε λίγα χρόνια θα είναι σε θέση να τριπλασιάσει ή να τετραπλασιάσει τις στρατιωτικές δαπάνες τους και όλα θα πρέπει να καταβληθεί από τους φορολογούμενους των ΗΠΑ. Στηνπραγματικότητα, δεν το έχω δει να σημειώνεται, αλλά το χαμηλότερο κόστος τους σημαίνει ότι στην πραγματικότητα δαπανούν ίσως 300 δισεκατομμύρια. Και σπάνια αναφέρεται γιατί ο στρατιωτικός προϋπολογισμός των "ΠΑ είναι τόσο τεράστιος, και πώς συνδέεται με τον υψηλό τρόπο ζωής και τις τεράστιες επιδοτήσεις γοντ. στην Ευρώπη και παγκοσμίως για εκείνο το θέμα. Οι ΗΠΑ είναι ο ελεύθερος αστυνομικός στον κόσμο, παρέχοντας τεχνολογία, χρήματα και στρατεύματα για τη διατήρηση της ειρήνης και την καταπολέμηση των πολέμων παγκοσμίως και είναι πολύ ανόητο να ζητήσει από τις άλλες χώρες να πληρώσουν το μερίδιό τους--μέχρι ταπρόσφατα σχόλια του Τραμπ. Σε σημαντικό βαθμό, η ικανότητα των Ευρωπαίων και των χωρών σε όλο τον κόσμο να έχουν υψηλό βιοτικό επίπεδο οφείλεται στους αμερικανούς φορολογούμενους (χωρίς φυσικά να τους ζητείται) να πληρώνουν για την υπεράσπισή τους τα τελευταία 75 χρόνια.

Η ΤΠΣ αναφέρει ότι η συνολική μετανάστευση θα φτάσει περίπου τα 51 εκατομμύρια μέχρι το 2023, περίπου το 85% της συνολικής αύξησης του πληθυσμού (όλα τα υπόλοιπα λόγω της Diverse ήδη εδώ) και σύντομα θα περιλαμβάνει περίπου το 15% του συνολικού πληθυσμού--μακράν το μεγαλύτερο ποσοστό σε οποιαδήποτε μεγάλη χώρα στην πρόσφατη ιστορία. Αναφέρθηκε ότι το Τμήμα Εσωτερικής Ασφάλειας Νέων Αμερικανών Taskforce είχε ως στόχο την επεξεργασία των αιτήσεων ιθαγένεια των 9 εκατομμυρίων κατόχων πράσινης κάρτας ASAP να προσπαθήσει να επηρεάσει τις εκλογές του 2016.

Η ομοσπονδιακή γοντ. είναι ένας καρκίνος που παίρνει τώρα περίπου το 40% του συνόλου του εισοδήματος από τη μειονότητα που πληρώνουν σημαντικούς φόρους και ομοσπονδιακές γοντ. πολιτικοί υπάλληλοι είναι εξαιρετικά αχρεωστήτως καταβληθεί, κατά μέσο όρο περίπου 81.000 δολάρια μισθό και 42.000 δολάρια παροχές, ενώ οι ιδιώτες παίρνουν περίπου 51.000 δολάρια μισθό και 11.000 δολάρια παροχές. Περίπου το 25% του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται στις ΗΠΑ καταναλώνονται από το γοντ. και περίπου το 75% του συνολικού εισοδήματος γοντ. δίνεται έξω ως επιχειρηματικές και γεωργικές επιδοτήσεις και την ευημερία. Εάν όλοι οι ομοσπονδιακοί φόροι αυξήθηκαν κατά 30% και οι δαπάνες δεν

αυξήθηκαν, ο προϋπολογισμός θα μπορούσε να ισορροπήσει σε 25 έτη. Φυσικά,, οι δαπάνες θα αυξηθούν αμέσως εάν περισσότερα χρήματα ήταν διαθέσιμα, και επίσης η οικονομία θα έπαιρνε ένα τεράστιο χτύπημα δεδομένου ότι θα υπεάρξε λιγότερο κίνητρο για να κερδίσει ή να μείνει στις ΗΠΑ και οι επιχειρησιακές επενδύσεις και τα κέρδη θα έπιναν. Εκτιμάται ότι η συμμόρφωση του ιδιωτικού τομέα με τους κανονισμούς γοντ. κοστίζει περίπου 1,8 τρισεκατομμύρια ετησίως ή περίπου το 12% του συνολικού ΑΕΠ μας, και φυσικά αυξάνεται συνεχώς, έτσι χάνουμε περισσότερα για γοντ. γραφειοκρατία κάθε χρόνο από το ΑΕΠ των περισσότερων χωρών. Η κύρια ώθηση για όλο και περισσότερο δήμευση των χρημάτων μας (χρόνια της επαγγελματικής μας ζωής) από την κυβέρνηση είναι ο κομμουνισμός / σοσιαλισμός / φασισμός που μας επιβλήθηκε από την ταχεία αύξηση της Diverse, αλλά είναι η παγκόσμια αστυνομική δύναμη δωρεάν μας έχει κοστίζει τρισεκατομμύρια, η οποία μεταφράζεται επίσης σε χρόνια της επαγγελματικής μας ζωής, όπως περιγράφεται αλλού εδώ.

Οι φτωχοί είναι σχεδόν πάντα μιλήσει σαν να ήταν κατά κάποιον τρόπο ανώτερη από τους πλούσιους και είναι αυτονόητο ότι θα έπρεπε να κάνουμε θυσίες γι 'αυτούς, αλλά είναι μόνο οι πλούσιοι σε αναμονή και όταν πλουτίζουν είναι αναπόφευκτα ακριβώς όπως απεχθής και εκμεταλλευτική. Αυτό οφείλεται στην έμφυτη ψυχολογία μας, η οποία στις μικρές ομάδες στις οποίες εξελιχθήκαμε είχε νόημα, όπως όλοι ήταν συγγενής μας, αλλά σε έναν κόσμο που καταρρέει γρήγορα λόγω της επέκτασης της Diverse δεν έχει νόημα. Οι φτωχοί δεν νοιάζονται περισσότερο για τους άλλους από τους πλούσιους.

Είναι θαυμάσιο το γεγονός ότι ακόμη και ο Ομπάμα και ο Πάπας μιλούν για την επερχόμενη φρίκη της αλλαγής του κλίματος, αλλά φυσικά δεν είναι μια λέξη για την ανεύθυνη κουκούλα γονέαπου είναι η αιτία της. Το πιο μπορείτε να πάρετε από κάθε γοντ. επίσημη, ακαδημαϊκή ή τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ είναι μια πράος πρόταση ότι η αλλαγή του κλίματος πρέπει να αντιμετωπιστεί, αλλά σπάνια μια υπόδειξη ότι ο υπερπληθυσμός είναι η πηγή του και ότι το μεγαλύτερο μέρος του για τον τελευταίο αιώνα και όλα αυτά από τώρα και στο εξής είναι από τον 3ο κόσμο. Κίνα δημιουργεί τώρα δύο φορές το CO2 των ΗΠΑ και αυτό θα αυξηθεί, καθώς αναμένεται να διπλασιάσει περίπου το μέγεθος του ΑΕΠ μας μέχρι το 2030 ή έτσι, και ΗΠΑ Diverse δημιουργήσει περίπου το 20% της ρύπανσης των ΗΠΑ, η οποία θα αυξηθεί σε περίπου 50% από τον επόμενο αιώνα.

Ann Coulter στο "Adios America" περιγράφει την εξωφρενική ιστορία του τι φαίνεται να είναι η μόνη περίπτωση κατά την οποία οι Αμερικανοί πραγματικά πήρε να ψηφίσει για το θέμα της μετανάστευσης-αυτό που ορισμένοι αποκαλούν "η μεγάλη Prop 187 ripoff δημοκρατία".

Το 1994 Καλιфорνέζοι, εξοργισμένοι για να δείτε όλο και περισσότερους ισπανόφωνους συνωστισμό στην πολιτεία και τη χρήση των χρημάτων των φόρων, που διατίθενται για την ψηφοφορία Πρόταση 187 η οποία απαγόρευσε στους παράνομους από τη λήψη κρατικών χρημάτων. Παρά την αναμενόμενη αντίθεση και εξωφρενικό βρίσκεται από όλες τις αυτοεξυπηρετούμενες, εκκίνηση γλείφει Νεομαρξιστική τρίτου κόσμου supremacists, πέρασε συντριπτικά κερδίζοντας 2 / 3 του λευκού, το 56% των μαύρων, το 57% της Ασίας και ακόμη και το 1 / 3 των ισπανόφωνων ψήφων (να, πολλοί μεσαία ς και ανώτερης τάξης ισπανόφωνοι συνειδητοποιούν ότι έχει αναλάβει από το Μεξικό θα είναι μια καταστροφή). Σημειώστε ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι «ρατσιστές» ή «λευκό supremacists» (ή σε ελαφρώς πιο ευγενικές στήλες του Carlos Slim Helu ελέγχεται NY Times κλπ. «φανατικοί» ή «nativists») σύμφωνα με την τρέχουσα χρήση αυτής της λέξης από ένα μεγάλο ποσοστό των φιλελευθέρων, πολλοί ισπανόφωνοι, η Sierra Club, η ACLU και ακόμη και το βραβείο Νόμπελ κερδίζοντας οικονομολόγος Paul Krugman (ο οποίος αποκάλεσε πρόσφατα Trump ένα «ρατσιστικό» για την τόλμη να πει την αλήθεια, ενώ υπερασπίζεται τις ΗΠΑ από την προσάρτηση από το Μεξικό).

Έφερε ακόμη και τον απελτισμένο δημοκρατικό υποψήφιο για τον κυβερνήτη, Pete Wilson σε μια νίκη καθίζησης, με το 1/3 των ψηφοφόρων του που δηλώνουν την υποστήριξή του για το στήριγμα 187 ήταν ο λόγος τους για την ψηφοφορία για τον. Εντούτοις, το «ACLU και άλλες αντιαμερικανικές ομάδες» (Coulter) έφεραν το κοστούμι και χτυπήθηκε σύντομα κάτω από έναν δημοκρατικό διορισμένο (δηλαδή, «τιμητικό μεξικάνικο») επαρχιακό δικαστή δικαστηρίων για την ύπαρξη αντισυνταγματικός (δηλαδή, προστατεύοντας Αμερικανούς παρά τους αλλοδαπούς). Όπως και με το 1898 και το 1982 αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου δίνοντας την ιθαγένεια σε όποιον γεννήθηκε εδώ, ήταν μια άλλη παραίσθηση ερμηνεία των νόμων μας και μια σαφή απόδειξη της απελπισίας του δικαστικού συστήματος, ή κάθε κλάδο της κυβέρνησης (τουλάχιστον ένας Δημοκράτης κυριαρχείται ένα) για την προστασία των Αμερικανών από ένα τρίτο κόσμο εξαγοράς. Έχει προταθεί ότι η ACLU αλλάζει το όνομά της στην Ένωση Αλλοδαπών Πολιτικών Ελευθεριών και ότι, μαζί με τις πολλές άλλες οργανώσεις και τα άτομα που εργάζονται για να καταστρέψουν τις ΗΠΑ, να αναγκαστεί να εγγραφεί ως πράκτορες μιας ξένης κυβέρνησης ή κατά προτίμηση, να χαρακτηριστεί ως τρομοκράτες και όλους τους υπαλλήλους και τους χορηγούς τους απελάθηκαν ή σε каранτίνα.

Παρ 'όλα αυτά, ούτε το κράτος ούτε ομοσπονδιακή γοντ. έχει κάνει τίποτα απολύτως για την πρόληψη της εξαγοράς, και Coulter σημειώνει ότι όταν GW Bush έτρεξε για πρόεδρος, έκανε εκστρατεία στην Αμερική με το διεφθαρμένο πρόεδρο του Μεξικού Gortari (βλ. σχόλια σχετικά με Carlos Slim παρακάτω), είχε αδελφός Jeb «Παράνομη μετανάστευση είναι μια πράξη αγάπης» Μπους μιλούν στα ισπανικά στο Republican

Εθνική Συνέλευση, και μετά τη νίκη, έδωσε εβδομαδιαίες ραδιοφωνικές διευθύνσεις στα ισπανικά, πρόσθεσε μια ισπανική σελίδα στην ιστοσελίδα του Λευκού Οίκου, πραγματοποίησε ένα τεράστιο κόμμα Cinco de Mayo στο Λευκό Οίκο, και έδωσε μια ομιλία στο κατάφωρα ρατσιστικό Εθνικό Συμβούλιο της La Raza, στην οποία, μεταξύ άλλων προσβολές, υποσχέθηκε 100 εκατομμύρια δολάρια σε ομοσπονδιακά χρήματα (δηλαδή, τα χρήματά μας) για την επιτάχυνση των αιτήσεων μετανάστευσης! Είναι σαφές ότι τόσο με το Ρεπουμπλικανικό όσο και με το Δημοκρατικό Κόμμα να επιδιώκει προαύρτηση από το Μεξικό, δεν υπάρχει ελπίδα για τη δημοκρατική διαδικασία στην Αμερική αν δεν αλλάξει δραστικά και σαφώς αυτό δεν θα συμβεί ποτέ με τη χρήση της δημοκρατικής διαδικασίας.

Καλιφόρνια είναι η^{6η} μεγαλύτερη στην οικονομία στον κόσμο, μπροστά από τη Γαλλία, τη Βραζιλία, την Ιταλία, τη Νότια Κορέα, την Αυστραλία, την Ισπανία, την Ινδία, τη Ρωσία και τον Καναδά, και περισσότερο από το διπλάσιο του Μεξικού, και σε περίπου 10 χρόνια, όταν 10 εκατομμύρια παιδιά τους μεγαλώνουν και ο συνολικός ισπανικός πληθυσμός της Καλιφόρνια είναι περίπου 22 εκατομμύρια (μετρώντας μόνο legals), θα κατέχουν το κράτος και θα έχουν προσαρτηθεί από το Μεξικό.

Τα τελευταία χρόνια, Ο Κυβερνήτης Μπράουν υπέγραψε νομοθεσία για τη χορήγηση αδειών οδήγησης σε παράνομους, και πληρώνουν για δωρεάν ιατρική περίθαλψη για τα παιδιά τους (δηλαδή, φυσικά εμείς οι φορολογούμενοι πληρώνουμε). Συμφώνησε να αφήσει τους μη πολίτες να παρακολουθούν τις δημοσκοπήσεις για τις εκλογές, και έχουν διοριστεί σε άλλες κυβερνητικές θέσεις, όπως δημοτικά συμβούλια χωρίς κρατική έγκριση. Ανάγκασε επίσης όλους τους κρατικούς ανώτερους υπαλλήλους για να διαπράξει την παρεμπόδιση της δικαιοσύνης με την υπογραφή ενός νόμου γνωστού ως νόμος εμπιστοσύνης (δηλαδή, εμπιστοσύνη που δεν θα ληστέψουν, βιασμός, δολοφονία, πωλεί τα φάρμακα κ.λπ.), το οποίο διευκρινίζει ότι εκτός αν οι μετανάστες έχουν διαπράξει ορισμένα σοβαρά εγκλήματα, δεν μπορούν να κρατηθούν (για την παράδοση στους ομοσπονδιακούς για την απέλαση) παρελθόν όταν ειδικά θά γίνονταν επιλέξιμοι για την απελευθέρωση. Η παρτίδα των νέων "αφήνει να γίνει μέρος του Μεξικού" νόμους που περιλαμβάνονται επίσης ένα που θα επιτρέψει στους μετανάστες χωρίς νομικό καθεστώς να γίνουν δεκτοί στο μπαρ κατάσταση και το δικαιοπρακτική στην Καλιφόρνια. Αλλά έχειδώσει το νομοσχέδιο που επιτρέπει στους παράνομους αλλοδαπούς να υπηρετούν σε ενόρκους. Έτσι,, το μόνο πράγμα που εμπόδισε το τελικό βήμα για την παράδοση της Καλιφόρνια Δικαστήρια στο Μεξικό ήταν η αυθαίρετη απόφαση ενός ανθρώπου! Εντούτοις,, δεν θα είναι περισσότερο από μερικά έτη προτού να είναι κυβερνήτης ισπανόφωνος και έπειτα αυτό και ατελείωτες άλλες φρικαλεότητες θα προκύψουν, συμπεριλαμβανομένου πιθανώς να δοθεί στους παράνομους το δικαίωμα να ψηφίσει ίσως με την ψήφιση ενός άλλου κρατικού νόμου που παραβιάζει ή εμποδίζει τον ομοσπονδιακό. Σε κάθε περίπτωση,,

σύνομα θα υπάρχει μικρή διάκριση στην Καλιφόρνια μεταξύ του να είσαι πολίτης των ΗΠΑ και πολίτης οποιασδήποτε άλλης χώρας που μπορεί να γλιστρήσει πέρα από τα σύνορα. Σημειώστε ότι ως συνήθως οι πολίτες της Καλιφόρνια δεν είχαν ποτέ τη δυνατότητα να ψηφίσουν για οποιοδήποτε από αυτά τα θέματα, τα οποία ψηφίστηκαν από το Δημοκρατικό ελεγχόμενο νομοθετικό σώμα κατάσταση. Γιατί δεν είναι ειλικρινείς και να αλλάξουν το όνομα σε Νεομαρξιστικό Κόμμα του Μεξικού; Τουλάχιστον θα πρέπει να αναγκάζονται να εγγραφούν ως πράκτορας ενός ξένου γοντ.

Είναι βέβαιο ότι η Καλιφόρνια (και μέχρι το τέλος του αιώνα οι ΗΠΑ) έχει χαθεί από τον πολιτισμό (δηλαδή, θα είναι σαν το Μεξικό, το οποίο φυσικά θα είναι πολύ χειρότερη από τότε, δεδομένου ότι οι περισσότεροι από τους πόρους του κόσμου θα φύγει και άλλα 3 δισεκατομμύρια άνθρωποι θα τους απαιτώντας), εκτός αν η κυβέρνηση στέλνει ομοσπονδιακά στρατεύματα στην Καλιφόρνια (και άλλα κράτη με ιερό πόλεις) για την απέλαση των παράνομων και τη σύλληψη όλων εκείνων (συμπεριλαμβανομένων των πολυάριθμων εκλεγμένων αξιωματούχων) που παραβιάζουν ομοσπονδιακό νόμο. Ακόμη και αυτό θα επιβραδύνει μόνο το *strophe catae* εκτός αν ένας νόμος ψηφίζεται τερματίζοντας τα μωρά άγκυρα (δηλαδή, εκείνοι που παίρνουν την υπηκοότητα επειδή γεννιούνται εδώ), κατά προτίμηση αναδρομικά έως το 1982 ή καλύτερα έως το 1898, και την ανάκληση της ιθαγένειας για αυτούς και όλους εκείνους που το κέρδισαν από αυτούς-δηλαδή όλους τους απογόνους και τους συγγενείς τους. Επίσης, φυσικά, ο νόμος του 1965 για τη μετανάστευση πρέπει να κηρυχθεί αντισυνταγματικός και όλοι όσοι (και συγγενείς και απόγονοι) που μετανάστευσαν από τότε θα επανεξεταστούν με τους σημαντικούς φορολογούμενους που απομένουν και τους μη ή χαμηλούς πληρωτές να επαναπατριστούν. Δύσκολο να πάρει ακριβή στατιστικά στοιχεία, όπως «ρατσιστική» του να το σκεφτώ, αλλά στο Stockton, Καλιφόρνια και Ντάλας, Τέξας περίπου το 70% του συνόλου των γεννήσεων είναι για τους παράνομους και ίσως το 90% του συνόλου καταμέτρηση όλων των ισπανόφωνων, και φυσικά οι λογαριασμοί είναι σχεδόν όλοι πληρώνονται από ευρώ και «πλούσια» Diverse μέσω της αναγκαστικής φορολογίας, η οποία φυσικά ποτέ δεν παίρνουν για να ψηφίσουν.

Για να τεθεί τέλος στο αναφαίρετο δικαίωμα, πρέπει να ψηφιστεί ένας νέος νόμος και όχι ένας παλιός νόμος να καταργηθεί, καθώς δεν υπάρχει τέτοιος νόμος, αυτή ήταν μια εντελώς αυθαίρετη άποψη του Δικαστή Γουίλι, του "αγκυροβολημένου μωρού" Μπρέναν και μόνο μια ς χούφτας δικαστών ψήφισε ποτέ υπέρ αυτής της παραισιογόνου ερμηνείας του νόμου. Εκείνοι που θέλουν να δουν πώς το Ανώτατο Δικαστήριο κατέστρεψε τη χώρα μας με τη διάβρωση των συνόρων μεταξύ του να είναι ένας Αμερικανός πολίτης και ένα πρόσωπο που περνούσε από (και η έλλειψη βασικής κοινής λογικής στο νόμο και την απελπισία του αμερικανικού νομικού συστήματος-και τις αντίθετες απόψεις των νομικών εμπειρογνομόνων) μπορούν να συμβουλευονται «Άνδρες Levin σε μαύρο» ή να δείτε Ηνωμένες Πολιτείες κατά Wong Kim Ark, 169 ΗΠΑ.

649 (1898) (ναι ήταν ένας Κινέζος που άρχισε την επίθεση στην Αμερική πάνω από έναν αιώνα πριν), όπου 6 δικηγόροι (δηλαδή, δικαστές του δικαστηρίου) χορήγησε την ιθαγένεια στα παιδιά των αλλοδαπών κατοίκων και Plyler κατά Doe, 457 ΗΠΑ 202 (1982), όπου 5 δικηγόροι (με 4 διαφωνούν) χορηγείται ιθαγένεια στα παιδιά των παράνομων αλλοδαπών και όποιος γεννά, ενώ επισκέπτονται. Εάν μόνο ένας από τους 5 ηλίθιους που ψήφισαν υπέρ αυτής της διαφοράς είχε αλλάξει γνώμη, θα είχαμε ίσως 10 εκατομμύρια λιγότερα στους καταλόγους πρόνοιας τώρα και ίσως 50 εκατομμύρια λιγότερα μέχρι το 2100. Φυσικά,, κανένα από τα άλλα 450 εκατομμύρια περίπου ενήλικες ζωντανός από τότε μέχρι τώρα δεν έχουν ποτέ τη δυνατότητα να ψηφίσουν για αυτό ή για οποιοδήποτε από τα βασικά ζητήματα που οδηγούν αδυσώπητα στην κατάρρευση. Όπως βλέπουμε τώρα στα μέσα ενημέρωσης κάθε μέρα, σε μια "αντιπροσωπευτική" δημοκρατία αυτό που εκπροσωπείται δεν είναι τα συμφέροντα της Αμερικής, αλλά η εγωμανία, η απληστία, η ηλιθιότητα και η υπεροχή του τρίτου κόσμου.

Πόσους χρειάστηκαν για να παραδώσουν την Αμερική στο Μεξικό; Για την καταστροφή Μετανάστευση ΤΚΟ το 1965 υπήρχαν 320 εκπρόσωποι και 76 γερουσιαστές, και για τα μωρά άγκυρα οι δύο αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου συνολικού ύψους 11 δικηγόρων, οι περισσότεροι από αυτούς τους «εξαιρετικούς πολίτες» τώρα νεκρός, έτσι από το περίπου 245 εκατομμύρια ενήλικες Αμερικανούς πολίτες ζωντανός τώρα, περίπου 120 πολύ ηλικιωμένοι πολίτες ψήφισαν πραγματικά για την παράδοση. Ως σαφής μια επίδειξη της απελπισίας της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας (όπως ασκεείται εδώ) όπως θα μπορούσε κανείς να θέλει.

Είναι σαφές ότι, αν η Αμερική είναι να παραμείνει ένα αξιοπρεπές μέρος για να ζήσει για κανέναν, ο νόμος του 1965, και όλες οι επόμενες, πρέπει να καταργηθεί με ένα νόμο που θέτει ένα μορατόριουμ για όλη τη μετανάστευση και πολιτογράφηση, και κατά προτίμηση ανακαλεί ή τουλάχιστον σχόλια ιθαγένεια για όλους πολιτογραφηθεί από το 1965 (ή κατά προτίμηση από την πρώτη παράλογη απόφαση αναφαίρετο δικαίωμα το 1898), μαζί με όλους τους συγγενείς και τους απογόνους τους. Όλες οι υποθέσεις τους θα μπορούσαν να επανεξεταστούν και η ιθαγένεια να αποδοθεί σε επιλεγμένα άτομα που σημείωσαν αρκετά υψηλή βαθμολογία σε κλίμακα πόντων, με τους δικαιούχους πρόνοιας, τους χρονίως ανέργους, τους εγκληματίες και τους απογόνους τους μη επιλέξιμους, εκείνους με πτυχία κολεγίου ή ιατρικού ς, καθηγητές, μηχανικούς, ιδιοκτήτες επιχειρήσεων κ.λπ., να παίρνουν πόντους προς την επιλεξιμότητα, δηλαδή, μόνο βασική κοινή λογική για να επιβιώσει η Αμερική.

Μετά ann Coulter («Adios America»), σημειώνουμε ότι ο εταιρικός φόρος στις ΗΠΑ είναι ένα από τα υψηλότερα στον κόσμο των μεγάλων χωρών στο 39% και ως γοντ. συνεχίζει να αυξάνει τους φόρους για τη στήριξη του μισού της χώρας που είναι σε κάποιο είδος της ευημερίας (αν κάποιος περιλαμβάνει την κοινωνική ασφάλιση,

τους. Σκεφτείτε το εξής: "Όταν συνδυάζουμε τους πληθυσμούς των μη-πληρωτές και μη filers και να κοιτάξουμε να δούμε τι συνολικό ποσοστό της κάθε ομάδας δεν πληρώνει φόρους, διαπιστώνουμε ότι: 50,7 τοις εκατό των αφρικανικών αμερικανικών νοικοκυριών δεν πληρώνουν φόρους εισοδήματος, 35,5 τοις εκατό των ασιατικών αμερικανικών νοικοκυριών δεν το κάνουν, 37,6 τοις εκατό των λευκών αμερικανικών νοικοκυριών δεν πληρώνουν, και το 52 τοις εκατό των (νομικών) ισπανόφωνων δεν πληρώνουν φόρους εισοδήματος." Υπάρχουν περίπου 5X τόσα ευρώ (λευκά) ως μαύροι και 4X τόσα ευρώ ως ισπανόφωνοι στις ΗΠΑ, και υπάρχουν περίπου το ίδιο % των λευκών και μαύρων για την ευημερία (39%) και περίπου το 50% των ισπανόφωνων, έτσι ποσοστό σοφός αυτό σημαίνει ότι οι μαύροι είναι περίπου 5X και ισπανόφωνοι περίπου 8X τόσο πιθανό να είναι για την ευημερία, όπως euros.

Συμπεριλαμβανομένων των φόρων ακίνητης περιουσίας, οι φόροι επί των πωλήσεων κ.λπ., a large percentage to support immigrants who are destroying America and the world, and another large percentage for the military, which is a free police force for the rest of the world.

Μετρώντας όλη την υποστήριξη όπως απαριθμείται ανωτέρω (δηλαδή, όχι μόνο γραμματόσημα τροφίμων κ.λπ., αλλά το δίκαιο μερίδιο των φτωχών όλων των άλλων δαπανών) η μέση οικογένεια μεσαίας τάξης εργάζεται κατά προσέγγιση 5 εβδομάδες/έτος ή 5 έτη της επαγγελματικής ζωής τους για να υποστηρίξει τους φτωχούς. Ούτε μαζική μετανάστευση, ούτε η δουλεία, ούτε τα μωρά άγκυρα, ούτε υπερβολική αναπαραγωγή, ούτε η ανεργία, ούτε τα εγκλήματα και τα ναρκωτικά είναι δικό τους λάθος, αλλά η μεσαία και ανώτερη τάξη πληρώνουν για τους φτωχούς, και τα παιδιά τους θα πληρώνουν περισσότερα (πιθανόν τουλάχιστον 10 χρόνια από την 50 χρόνια ζωής τους πολύ πριν από το 2100), μέχρι το βιοτικό επίπεδο και την ποιότητα ζωής είναι περίπου το ίδιο με αυτό των διαφορετικών χωρών, και οι δύο θα μειωθεί συνεχώς κάθε χρόνο μέχρι την κατάρρευση, ακόμη και αν η συμμορία των επτά sociopaths είναι..

Φυσικά, κάθε στατιστική έχει μια αντίθετη στατιστική και το Neomaxist Τρίτο Κόσμο Supremacists και το Πενήντα Cent Στρατού του ΚΚΚ είναι πολυσύχναστα διάδοση της παραπληροφόρησης και συρτή όλα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά ως πρόχειρο οδηγό βρίσκουμε μια πρόσφατη μελέτη που διαπίστωσε ότι το 37% των ισπανόφωνων νοικοκυριών μεταναστών πήρε το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός τους από την ευημερία, ενώ το 17% των μαύρων έκανε (λευκά δεν αναφέρθηκαν, αλλά θα ήθελα ναμαντέψει περίπου 10%). Από τα 3,5 τρισεκατομμύρια δολάρια του προϋπολογισμού, περίπου 595 δισεκατομμύρια είναι το έλλειμμα και περίπου 486 δισεκατομμύρια πηγαίνει στην ευημερία, έτσι την εξάλειψη της ευημερίας θα εξισορροπήσει σχεδόν και την εξάλειψη όλων των δαπανών που συνδέονται με τα πρόσωπα και τους απογόνους τους πολιτογραφηθεί από το 1965 θα θέσει τις ΗΠΑ σταθερά στο μαύρο

και θα επιτρέψει πιθανώς την εξόφληση των 18 τρισεκατομμυρίων δολαρίων εθνικό χρέος πριν από το τέλος του αιώνα, ενώ η εφαρμογή ενός πολιτών πολιτών πολιτών πολιτών που θα μπορούσε να επιτρέψει αυτό το πιο κοντά στα μέσα του αιώνα.

Όπως γράφω αυτό βλέπω ένα «στοιχείο ειδήσεων» (δηλαδή, ένα από τα ατελείωτα παραράζ των καταβάλλεται ψέματα που φυτεύτηκαν εκεί κάθε μέρα από την Diverse και το Πενήντα Cent Στρατού)για το Yahoo που μου λέει ότι οϊλαθρομετανάστες μας κάνουν μια μεγάλη χάρη, όπως η πλειοψηφία εργάζονται και να πληρώνουν περίπου \$ 1000 κάθε φόρο ανά έτος. Αλλά δεν μας λένε ότι κοστίζουν στη χώρα ίσως 25.000 δολάρια το καθένα σε άμεσες ανιχνεύσιμες δαπάνες και αν προσθέσετε το μερίδιό τους από όλα τα άλλα έξοδα (για τη διατήρηση της γοντ. η αστυνομία, τα δικαστήρια, ο στρατός, οι δρόμοι κ.λπ., κλπ.) είναι πιθανό διπλάσιο από αυτό. Όπως Coulter σας λέει για p47 της Adios Αμερική, ένα κολέγιο μορφωμένο πρόσωπο πληρώνει κατά μέσο όρο \$ 29k φόρους περισσότερο ανά έτος από ό, τι παίρνουν πίσω στο γοντ. υπηρεσίες. Οι νόμιμοι μετανάστες εντούτοις παίρνουν πίσω έναν μέσο όρο \$4344 περισσότερο από πληρώνουν, ενώ εκείνοι χωρίς έναν βαθμό γυμνασίου παίρνουν πίσω περίπου \$37k περισσότερο από πληρώνουν. Λέει ότι περίπου το 71% των παράνομων νοικοκυριών παίρνουν πρόνοια.

Περίπου το 20% των οικογενειών των ΗΠΑ λαμβάνουν το 75% του εισοδήματός τους από το γοντ (δηλαδή, εκβιάζονται από τους φορολογούμενους και δανείζονται από τις τράπεζες σε 2,5 δισεκατομμύρια / ημέρα) και ένα άλλο 20% να λάβει 40%. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο είναι περίπου στο ίδιο επίπεδο με τις ΗΠΑ για την ποικιλόμορφη/Νεομαρξιστική πορεία της προς την καταστροφή, περίπου 5 εκατομμύρια άτομα ή το 10% των ικανών ενηλίκων ζουν εντελώς για την ευημερία και δεν έχουν εργαστεί μια ημέρα από την κυβέρνηση των Εργατικών ανέλαβε το 1997, και ένα άλλο 30% λαμβάνουν μερική υποστήριξη. Η Ελλάδα, διάσημη για την πρόσφατη τεράστια διάσωση, είναι μια τυπική περίπτωση για το πώς οι μάζες σέρνουν πάντα μια χώρα into χάος, αν επιτρέπεται. Οι άνθρωποι συνήθως συνταξιοδοτούνται με πλήρη γοντ. συντάξεις στη δεκαετία του '50 τους και ήδη από 45, και όταν η συνταξιοδότηση στα 50 επιτράπηκε για ένα ζευγάρι των επικίνδυνων θέσεων εργασίας, όπως η διάθεση βομβών, σύντομα διευρύνθηκε για να καλύψει πάνω από 500 επαγγέλματα, συμπεριλαμβανομένων κομμωτές (επικίνδυνες χημικές ουσίες όπως το σαμπουάν) και το ραδιόφωνο και την τηλεόραση εκφωνητές (βακτήρια σε μικρόφωνα)- δεν είμαι αστειεύεται.

Οι άνθρωποι συχνά επαινούν τις ευρωπαϊκές χώρες για τη γενναιόδωρη ευημερία τους, αλλά στην πραγματικότητα είναι κυρίως δυνατό επειδή σχεδόν όλη η υπεράσπισή τους από τη δεκαετία του '50 (για να μην πει τίποτα για τους δύο παγκόσμιους πολέμους, οι πόλεμοι της Κορέας και του Βιετνάμ, το Αφγανιστάν, το

Ιράκ, η Συρία, η Σομαλία, η Σερβία κ.λπ., κ.λπ.), δηλαδή, περίπου 10 τρισεκατομμύρια δολάρια σε άμεσες δαπάνες και ίσως άλλα 10 τρισεκατομμύρια δολάρια έμμεσα) έχει πληρωθεί από τις ΗΠΑ (και από τις ζωές και τους τραυματισμούς των Αμερικανών), δηλαδή, από το 20% των φορολογουμένων των ΗΠΑ που πληρώνουν οποιοδήποτε σημαντικό φόρο, συν ένα μεγάλο μέρος του χρέους των \$ \$18 τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Στην πραγματικότητα, όπως όλος ο κόσμος, δεν θα ήταν καν ανεξάρτητες χώρες, αν όχι για τις "ΠΑ που νίκησαν τους Γερμανούς σε δύο πολέμους και τους Ιάπωνες και κράτησαν τους κομμουνιστές και τώρα τους μουσουλμάνους υπό έλεγχο για μισό αιώνα. Έτσι, δεν είναι μόνο οι ΗΠΑ αιμορραγεί ξηρό από τους φτωχούς και ποικίλες εδώ, αλλά πληρώνουμε για αυτούς σε όλο τον κόσμο, καθώς και βοηθώντας τους πλούσιους εκεί να γίνουν πλουσιότεροι. Χαρακτηριστικό όλης της Ευρώπης, στη Γαλλία, όπου οι μουσουλμάνοι έχουν γίνει ένα τεράστιο πρόβλημα, ακόμη και όταν δεν σφάζουν ανθρώπους, οι περισσότεροι από αυτούς είναι για την ευημερία, που καταβάλλεται εν μέρει από τις "ΠΑ. Για περίπου μια δεκαετία το μεγαλύτερο εκλογικό μπλοκ στα Η.Ε είναι ο Οργανισμός Ισλαμικής Συνεργασίας που ελέγχει π.χ., το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου επιτρέπουν μόνο τα δικαιώματα που επιτρέπονται από τον ισλαμικό νόμο, και έτσι ξεχνούν τα δικαιώματα των γυναικών, τα δικαιώματα των παιδιών, τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων, την ελευθερία της θρησκείας, την ελευθερία του λόγου κ.λπ. Δεδομένου ότι οι μουσουλμάνοι ανεξέλεγκτη αναπαραγωγή αυξάνει το ποσοστό του παγκόσμιου πληθυσμού τους από 1 / 5 έως 1 / 3 από το 2100 ή έτσι και ο πολιτισμός καταρρέει, αυτό θα πάρει πολύ χειρότερα.

Το Ισλάμ υπερασπίζεται με τέτοια αγριότητα επειδή στις φτωχές χώρες του 3ου κόσμου ήταν η μόνη άμυνα κατά του εγωισμού και παρέχει στους φτωχούς ανθρώπους μια εγγύηση αναπαραγωγής και επιβίωσης. Το ίδιο ίσχυε και για τον Χριστιανισμό. Είναι επίσης σαφές ότι καθώς πλησιάζει ο 22ος αιώνας και η Αμερική καταρρέει, η Κίνα θα την αντικαταστήσει ως "Μεγάλος Σατανάς", καθώς θα είναι κυρίαρχη παγκοσμίως, προσπατεύοντας τις συνεχώς αυξανόμενες επενδύσεις της και τους Κινέζους πολίτες, και τελικά κάνοντας ό,τι θέλει, καθώς η "διαφοροποίηση" οδηγεί στον έλεγχο της Αμερικής από Μεξικανούς και Αφρικανούς και χάνει τη στρατιωτική ανωτερότητα και τα χρήματα και τη θέληση να πολεμήσει. Και φυσικά,, οι Κινέζοι δεν θα ακολουθήσουν την πορεία της Αμερικής και να «διαφοροποιηθούν» σε κατάρρευση, εκτός αν μέσω κάποιας μεγάλης ατυχίας γίνουν δημοκρατικοί/Neomaxist (είναι φυσικά τώρα μόνο κομμουνιστές στο όνομα)..

Λίγο από το σήμα, αλλά πολύ ωραίο να περάσει επάνω είναι ένα υπέροχο παράδειγμα της αποκέντρωσης (dysgenics) που είναι η δεύτερη μόνο σε υπερπληθυσμό στην επίτευξη της κατάρρευσης του βιομηχανικού πολιτισμού (αν και η πολιτική ορθότητα απαγορεύει τη συζήτηση οπουδήποτε). Οι Πακιστανοί του Ηνωμένου Βασιλείου, οι οποίοι εισάγουν συχνά τα ξαδέρφια τους για να παντρευτούν και έτσι είναι ενδογαμία

με έως και 5 παιδιά μια οικογένεια, μερικές φορές με πολλαπλές συζύγους, παράγουν το 30% των σπάνιων ασθενειών στο Ηνωμένο Βασίλειο, αν και είναι το 2% του πληθυσμού. Φυσικά,, τα περισσότερα είναι για την ευημερία και τα ελαττωματικά αποτέλεσμα σε τεράστιες δαπάνες για την πλήρη νοσηλευτική φροντίδα και ειδική εκπαίδευση (για όσους δεν είναι κωφοί και τυφλοί). Και το Ανώτατο Δικαστήριο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όπως και το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, έχει ξεχάσει τον πραγματικό λόγο της για τις υπάρχουσες και γοητευμένος από αυτοκτονικές ουτοπικές αυταπάτες, έχει αποφανθεί η κυβέρνηση πρέπει να καταβάλει πλήρη συζυγικά οφέλη σε όλες τις συζύγους και δεν μπορεί να χαράξει τη γραμμή σε δύο.

Ένα καλό μέρος του βιβλίου Coulter δαπανάται για το έγκλημα, και θα πρέπει πρώτα ποτε (Coulter δεν φαίνεται να, αν και περιμένω ξέρει) ότι σπάνια θεωρείται ότι είναι εξαιρετικά υποτιμημένα, ιδίως μεταξύ των φτωχών και διαφορετικών. Κατά συνέπεια,, το BJS λέει ότι περίπου 3.4 εκατομμύριο βίαια εγκλήματα το χρόνο πηγαίνουν αδήλωτα και οι αριθμοί για nonviolent αυτοί (διάρρηξη, επίθεση, ασήμαντη κλοπή, βανδαλισμοί, εμπόριο ναρκωτικών, κ.λπ.) πρέπει να είναι στις εκατοντάδες των εκατομμυρίων, που διαπράττονται δυσανάλογα από (και που υφίστανται από) το ποικιλόμορφο. Κάποιος διαπιστώνει ότι το ποσοστό των ενήλικων ανδρών που φυλακίζονται για τα λευκά είναι 0,7, για ισπανόφωνους 1,5 και για τους μαύρους 4,7. Φαίνεται αδύνατο να βρεθεί οποιαδήποτε ακριβή εθνικά στοιχεία για το κόστος της φυλάκισης, αλλά \$ 35K / έτος φαίνεται ένα ελάχιστο, και ίσως \$ 50K για το νομικό σύστημα, και ίσως ένα άλλο \$ 50k σε ιατρικές και ψυχολογικές δαπάνες, προγράμματα αποτοξίνωσης, απώλεια εργασίας από τα θύματά τους κλπ. Σύμφωνα με το BJS μη ισπανόφωνων μαύρων αντιπροσώπευε το 39,4% του πληθυσμού των φυλακών και των φυλακών το 2009, ενώ οι μη ισπανόφωνοι λευκοί ήταν 34,2%, και οι Ισπανοί (οποιασδήποτε φυλής) 20,6%. Σύμφωνα με μια έκθεση του 2009 από το Pew Ισπανικό Κέντρο, το 2007 Λατίνοι "αντιπροσώπευαν το 40% του συνόλου των καταδικασμένων ομοσπονδιακών παραβατών - περισσότερο από το τριπλάσιο του μεριδίου τους (13%) του συνολικού ενήλικου πληθυσμού των ΗΠΑ». Και πάλι, να έχετε κατά νου δεν υπάρχει και σχεδόν σίγουρα δεν θα είναι ποτέ καμία απόδειξη μιας σημαντικής γενετικής διαφοράς μεταξύ ευρώ και διαφορετικών στην ψυχολογία, ή IQ, και ότι η μεγαλύτερη συχνότητα των προβλημάτων τους πρέπει να οφείλεται εξ ολοκλήρου στον πολιτισμό τους.

Εάν κάποιος μέτρησε μόνο τους παράνομους, το ποσοστό εγκλήματος και φυλάκισης θα ήταν πιθανώς διπλάσιο από αυτό που αναφέρθηκε για τους νομικούς ισπανόφωνους. Όπως Coulter σημειώνει (p101-2) είναι αδύνατο να πάρει τα πραγματικά στοιχεία για το έγκλημα των μεταναστών, δεδομένου ότι είναι φυσικά «ρατσιστική» να προτείνει ακόμη και θα πρέπει να συλλέγονται (και όπως σημειώνεται, όλα τα εγκλήματα μεταξύ Diverse είναι πολύ υποδηλωμένη και πολλοί Ισπανοί είναι εσφαλμένα χαρακτηριστεί ως λευκοί), αλλά είναι σίγουρα πάνω από

αυτό που αναφέρεται, έτσι ώστε το πραγματικό ποσοστό τους θα μπορούσε να είναι κοντά σε αυτό των μαύρων. Ένα σύνολο στοιχείων παρουσίασε περίπου 1/3 του κράτους 2.2 εκατομμυρίων και οι τοπικοί φυλακισμένοι είναι ξένοι γεννημένοι και ίσως ένα άλλο 5% είναι αμερικανικοί γεννημένοι ισπανόφωνοι και άλλο 30% μαύρος, αφήνοντας περίπου 32% άσπρο. Οι αλλοδαποί που γεννήθηκαν είχαν 70% περισσότερες πιθανότητες να έχουν διαπράξει ένα βίαιο έγκλημα και δύο φορές πιο πιθανό κακούργημα κατηγορίας Α. Όπως σημειώνει ο Κόλτερ, σχεδόν όλες οι ομάδες μεταναστών έχουν υψηλότερο ποσοστό εγκληματικότητας από τους ντόπιους. Καθώς η εισβολή συνεχίζεται, η δωροδοκία και ο εκβιασμός θα δουν τεράστιες αυξήσεις καθώς ανέρχονται στο τρίτο παγκόσμιο πρότυπο. Δωροδοκίες (η πιο ήπια μορφή εκβιασμού) σε μετρητά ή ισοδύναμο είναι η κανονική αλληλεπίδραση μεταξύ των ανθρώπων στον τρίτο κόσμο και την αστυνομία, το στρατιωτικό, τελωνειακών και αξιωματικών της μετανάστευσης, την υγεία και την πυροσβεστική επιθεωρητές, καθηγητές, αξιωματικούς εισαγωγής σχολείο, και ακόμη και γιατρούς, χειρουργούς και νοσηλευτές. Δεν είμαι μαντέψουν εδώ, όπως πέρασα μια δεκαετία της ζωής μου στον τρίτο κόσμο και έμπειρους και ακούσει αμέτρητες ιστορίες για όλα τα παραπάνω. Με το πέρασμα του χρόνου, μπορούμε να περιμένουμε αυτό να γίνει ρουτίνα εδώ, καθώς και (πρώτη φυσικά στην Καλιφόρνια και τις άλλες δυτικές πολιτείες) και το εθνικό πρότυπο στη συνέχεια. Εκτός από τις συνεχιζόμενες αυξήσεις της εγκληματικότητας κάθε είδους, θα δούμε το ποσοστό των εγκλημάτων να λύνεται να μειώνεται στα εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα του τρίτου κόσμου. Περισσότεροι πόροι διατίθενται για τη λύση των δολοφονιών από οποιοδήποτε άλλο έγκλημα και περίπου το 65% λύνονται στις ΗΠΑ, αλλά στο Μεξικό λιγότερο από το 2% λύνονται και καθώς παίρνετε έξω από την Πόλη του Μεξικού το ποσοστό πέφτει κοντά στο μηδέν. Επίσης σημειώστε ότι το ποσοστό εδώ ήταν περίπου 80%, αλλά έχει μειωθεί παράλληλα με την αύξηση σε Diverse. Επίσης, το 65% είναι ο μέσος όρος, αλλά αν θα μπορούσατε να πάρετε στατιστικά στοιχεία είμαι βέβαιος ότι θα αυξηθεί με το ποσοστό του ευρώ σε μια πόλη και πτώση, όπως το ποσοστό των διαφόρων αυξήσεων. Στο Ντιτρώιτ μόνο το 30% λύνεται. Αν παρακολουθείτε ποιος ληστεύει, βιάζει και δολοφονεί, είναι προφανές ότι οι μαύρες ζωές έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία για τα ευρώ από ό, τι σε άλλους μαύρους.

Τα ισπανικά μπορούν να γίνουν η επίσημη και υποχρεωτική γλώσσα και ο ρωμαιοκαθολικισμός η επίσημη θρησκεία, και φυσικά τα μεξικάνικα καρτέλ θα είναι οι κυρίαρχες εγκληματικές οργανώσεις, τουλάχιστον για τα νοτιοδυτικά κράτη μέχρι τα μέσα του αιώνα και πιθανώς ολόκληρη η χώρα μέχρι το 2100.

Φυσικά, όπως επισημαίνει ο Coulter, είναι πολύ δύσκολο να πάρει στατιστικά στοιχεία σχετικά με τη φυλή και το έγκλημα ή όλο και περισσότερο για τη φυλή και οτιδήποτε άλλο, όπως θεωρείται «ρατσισμός», ακόμη και να ζητήσει και το γοντ. αρνείται να το συλλέξει. Η εύρεση της αλήθειας γίνεται πολύ πιο δύσκολη δεδομένου ότι οι ισπανικές

ομάδες ειδικών συμφερόντων (δηλαδή, οι πρωτοπόρες του τρίτου κόσμου), υποκινούμενες από τους φιλελεύθερους του Ευρώ, οι οποίοι έχουν χάσει ή πουλήσει οποιαδήποτε κοινή λογική ή ευπρέπεια είχαν, εργάζονται σκληρά για να διαδώσουν παραπληροφόρηση με εκατοντάδες χιλιάδες ψευδείς ή παραπλανητικές πληροφορίες στο διαδίκτυο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κάθε εβδομάδα. Δεν φαίνεται να αναφέρει τη μαζική εξαπάτηση διευκολύνεται από το Yahoo, Bing, Facebook και άλλοι, οι οποίοι παρουσιάζουν μεταξύ των στοιχείων ειδήσεων τους,, που καταβάλλονται παραπληροφόρηση η οποία παρουσιάζει «ειδήσεις» που είναι σκόπιμα ψευδείς ή εξαιρετικά παραπλανητικές, όπως το στοιχείο που αναφέρεται παραπάνω (επαναλαμβάνεται πολλές φορές την ημέρα κάπου στο διαδίκτυο), η οποία λέει ότι οι λαθρομετανάστες είναι ένα καλό πράγμα που πληρώνουν φόρους.

Παρά το γεγονός ότι δίνεται σε μεγάλο βαθμό δωρεάν βόλτα, η Diverse να λάβει όλα ως δεδομένα (ειδικά δεδομένου ότι είναι «ρατσιστική», «μίσος» και «λευκό υπεροχή» για να επισημάνω δωρεάν βόλτα τους, έτσι δεν θα το βρείτε στα μεγάλα μέσα ενημέρωσης) και δεν έχουν κανένα πρόβλημα μηνύει την αστυνομία, τα νοσοκομεία, και κάθε κλάδο της κυβέρνησης για κάθε φανταστεί παράβαση. Το ευρώ θα πρέπει να πάρετε μια ένδειξη και να μηνύσει τους πίσω! Αυτοί και η κυβέρνηση των ΗΠΑ, τώρα που ο Τραμπ είναι πρόεδρος, θα μπορούσαν να καταθέσουν εκατομμύρια αγωγές ή ποινικές υποθέσεις εναντίον ανθρώπων που ξεσηκώνονται στους δρόμους, κάνουν πικές και διαμαρτύρονται διαταράσσοντας την κυκλοφορία, σπάζοντας παράθυρα και προκαλώντας επιχειρηματικές απώλειες, ψυχολογικά τραύματα, κλπ. Μηνύσει ς ή/και συλλαμβάνουν όλους τους εγκληματίες και τις οικογένειές τους για τις υλικές ζημιές, την αστυνομία, την απώλεια εισοδήματος και εργασίας των επιχειρήσεων, κλπ. Επίσης μηνύσει την αστυνομία και κάθε κλάδο της κυβέρνησης για την αποτυχία να τους προστατεύσει κάθε φορά που ένα έγκλημα διαπράττεται, ειδικά από την παράνομη Diverse.

Όπως wrote αυτό οι γονείς μιας νεαρής γυναίκας σαν Φρανσίσκο δολοφονήθηκε από έναν παράνομο αλλοδαπό εγκληματία, ο οποίος είχε απελαθεί πολλές φορές, και στη συνέχεια προστατεύονται από την απέλαση από την αστυνομία του Σαν Φρανσίσκο (παρεμπόδιση της δικαιοσύνης), μηνύει τους και τους ομοσπονδιακούς (και θα πρέπει να μηνύσει το διοικητικό συμβούλιο των εποπτών και κυβερνήτης Μπράουν και το νομοθετικό σώμα κατάσταση που ψήφισαν για τους κανόνες ιερό και Trust Act επίσης). Προβλέψιμα βρέθηκε αθώς και στην πόλη ιερό του Σαν Φρανσίσκο (και τώρα το ιερό κατάσταση της Καλιφόρνια) είναι σε θέση να ζήσουν τη ζωή του εγκλήματος, ενώ υποστηρίζεται με δημόσια δαπάνη.

Εκατοντάδες χιλιάδες ληστεύονται, επιτίθενται, βιάζονται ή δολοφονούνται από την

Diverse, και ίσως 100 εκατομμύρια θύματα με μικρότερους τρόπους κάθε χρόνο, και οι τραυματίες (τις περισσότερες φορές διαφορετικές) θα πρέπει να μηνύσει κάθε φορά. Για να διευκολυνθεί αυτό, το ευρώ θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα ταμείο και διάφορες οργανώσεις για την εξάλειψη των παρανομών και της εγκληματικότητας κατά του ευρώ. Και φυσικά,, όλες οι χώρες από τις οποίες προέρχονται οι αλλοδαποί γεννημένοι εγκληματίες θα πρέπει να υποχρεωθούν να πληρώσουν το κόστος της αστυνόμευσης και της δίωξης τους και της διατήρησής τους εδώ — πρόνοια, ιατρική περίθαλψη, εκπαίδευση και το μερίδιό τους από όλα τα αγαθά και τις υπηρεσίες που αναφέρονται παραπάνω, συμπεριλαμβανομένης της εθνικής άμυνας. Το Μεξικό πρέπει να πληρώσει όλα τα έξοδα της αστυνόμευσης των συνόρων και για όλα τα εγκλήματα και για όλη τη συντήρηση των λαθρομεταναστών εδώ από την πρώτη ημέρα- δηλαδή, πίσω για να πει το 1965. Και αυτοί και η Κολομβία κλπ. πρέπει να πληρώσει για το κόστος της επιβολής φαρμάκων, της επεξεργασίας εξαρτημένων και της φυλάκισης, και να πει ένα πρόστιμο \$20 εκατομμυρίων κάθε φορά που κάποιος βιάζεται, που απαλλάσσεται ή δολοφονείται από έναν τοξικομανή ή από έναν παράνομο ή πολιτογραφημένο πολίτη ή έναν απόγονο ενός προσώπου που προέρχεται από τη χώρα τους. Αν δεν το κάνουν, θα μπορούσαμε να αποβάλλουμε όλους όσους γεννήθηκαν εκεί και να κόψουμε κάθε εμπόριο και θεωρήσεις, ή απλά να κατάσχουμε την παραγωγή πετρελαίου, ορυκτών και τροφίμων. Όπως πολλές από τις ιδέες εδώ ακούγεται παράξενο, διότι η δειλία και η ηλιθιότητα των ηγετών μας «μας» (δηλαδή, δεν είναι στην πραγματικότητα η δική μας, όπως ποτέ δεν μας ζητήθηκε) μας έχει συνηθίσει να μας κακομεταχειρίζονται. Είμαστε η τελευταία χώρα που θα πρέπει να ανεχτούμε την κακοποίηση, αλλά οι πολιτικοί και οι αριστεροί ηλίθιοι μας έχουν κάνει το ευκολότερο σημάδι στον πλανήτη. Και 9 / 11 είναι η πιο εντυπωσιακή κατάχρηση, αλλά στην πραγματικότητα υποφέρουμε όπως πολλοί θάνατοι και τραυματισμούς από την Diverse κάθε χρόνο (π.χ., μόνο από τα ναρκωτικά και τους τοξικομανείς ή απλά από τους πολέμους), και πολύ μεγαλύτερη ζημιά κάθε μέρα, αν προεκτείνουν τις συνέπειες της παρουσίας τους εδώ στο μέλλον.

Μεγάλη διαμάχη προκλήθηκε όταν ο Τραμπ ανέφερε ότι αφήναμε βιαστές να μπουν στη χώρα, αλλά απλά δήλωνε τα γεγονότα. Most εγκλήματα σε διάφορες κοινότητες δεν αναφέρονται ποτέ, συχνά επειδή διαπράττονται από τις ισπανόφωνες συμμορίες που τους ελέγχουν. Coulter αφηγείται μερικά (ο εκδότης κοπεί το βιβλίο στο μισό και λέει ότι μπορεί εύκολα να παράγει 50 περιπτώσεις για κάθε μία που αναφέρονται) από τα πιο εξωφρενικά εγκλήματα βιασμού μεταναστών διαπράττονται εδώ, σημειώνοντας μια μελέτη στην οποία Latino γυναίκες εδώ ανέφεραν παιδική σεξουαλική κακοποίηση σε περίπου 80% το ποσοστό των άλλων αμερικανικών γυναικών, και δεδομένου ότι φαίνεται πιθανό πολλοί δεν ήθελαν να μιλήσουν γι 'αυτό, θα μπορούσε να είναι υψηλότερο. Σημειώνει ότι σε μεγάλο μέρος της Λατινικής Αμερικής το βιασμό εφήβων δεν θεωρείται έγκλημα (π.χ., η ηλικία της συγκατάθεσης στο Μεξικό είναι 12) και σε κάθε περίπτωση, είναι σπάνιο ότι κάτι γίνεται γι 'αυτό,

δεδομένου ότι είναι συχνά συνδέεται με τα μέλη της συμμορίας ή τις οικογένειές τους και αν διαμαρτύρονται πεθαίνουν.

Coulter σημειώνει ότι οι παράνομοι έχουν κάνει μεγάλες περιοχές της Νοτιοδυτικής ΗΠΑ δημόσια εδάφη και πάρκα ανασφαλείς και μερικά έχουν κλείσει. Οι μισές από τις περίπου 60 δασικές πυρκαγιές σε ομοσπονδιακές ή φυλετικές εκτάσεις μεταξύ 2006 και 2010 ξεκίνησαν από παράνομους, πολλές από τις οποίες τέθηκαν σκόπιμα για να αποφύγουν τη σύλληψη. Το κόστος της καταπολέμησης αυτών των 30 και μόνο θα μπορούσε να πληρώσει για μια καλή αρχή σε ένα ασφαλές φράχτη των συνόρων.

Υποθέτω ότι όλοι γνωρίζουν για τις μαζικές επιχειρήσεις καλλιέργειας μαριχουάνας που διεξάγονται από τα μεξικάνικα καρτέλ στα εθνικά δάση μας. Εκτός από τη διάβρωση και τη ρύπανση, είναι ο κανόνας για τους καλλιεργητές να σκοτώνουν πολλά ζώα και να απειλούν τους πεζοπόρους. Πιο καταθλιπτικό από όλα είναι το ξεπούλημα της Sierra Club (ο οποίος άλλαξε ξαφνικά μελωδία τους μετά από να πάρει 100 εκατομμύρια δολάρια συνεισφορά από δισεκατομμυριούχος David Gelbaum με την προϋπόθεση ότι υποστηρίζουν τη μετανάστευση-σαφώς σύγχυση ως δεξί χέρι του προστατεύει τη φύση, ενώ η αριστερά την καταστρέφει), οι οποίοι είναι τώρα αφιερωμένο στη μαζική μετανάστευση, καταγγέλλοντας όποιον αντιτίθεται ως "λευκό ρατσιστές" ακόμη και όταν είναι διαφορετικές. Έτσι,, είναι μια άλλη ομάδα που θα πρέπει να γίνει για να εγγραφείτε ως πράκτορας μιας ξένης κυβέρνησης και τα στελέχη τους και τους μεγάλους συνεισφέροντες που να ενταχθούν οι άλλοι εγκληματίες σε καραντίνα σε ένα νησί (το Aleutinsθα ήταντέλεια, αλλά ακόμη και η Κούβα θα κάνει), όπου δεν μπορούν να κάνουν περισσότερο κακό. Λαμβάνοντας υπόψη την κραυγαλέα trashing της Καλιφόρνιας από ισπανόφωνους, και το σαφές ως τέλος της ημέρας της φύσης στην Αμερική, όπως οι μετανάστες για το διπλάσιο του πληθυσμού κατά τη διάρκεια του επόμενου αιώνα ή έτσι, αυτό είναι πραγματικά εκπληκτικό από μία άποψη, αλλά δειλία και βλακεία είναι μόνο να αναμένεται.

Ένας φόνος στις ΗΠΑ λέγεται ότι ανέρχεται συνολικά σε περίπου 9 εκατομμύρια δολάρια το κόστος ζωής και αν πάρουν το θάνατο είναι αρκετά εκατομμύρια περισσότερα. Σε περίπου 15.000/year που θα ήταν περίπου \$150 δισεκατομμύρια/έτος ακριβώς για τις ανθρωποκτονίες-οι περισσότερες από διαφορετικό. Το Μεξικό έχει περίπου 5X το ποσοστό δολοφονίας των ΗΠΑ και της Ονδούρας περίπου 20X και οι απόγονοί σας μπορούν βεβαίως να προσβλέπουν στο ποσοστό μας που κινείται προς εκείνη την κατεύθυνση. Coulter σημειώνει ότι ισπανόφωνοι έχουν διαπράξει περίπου 23.000 δολοφονίες εδώ τις τελευταίες δεκαετίες. Όπως γράφω, αυτό το στοιχείο εμφανίστηκε στο διαδίκτυο. "Σε μια φωτογραφία αρχείου χωρίς ημερομηνία, ο Jose Manuel Martinez φτάνει στο δικαστικό κτίριο της κομητείας Lawrence στο Moulton, Ala., πριν δηλώσει ένοχος για τον πυροβολισμό του Jose Ruiz στην κομητεία Lawrence, Ala., τον Μάρτιο του 2013.

Martinez έχει αναγνωρίσει στη δολοφονία των δωδεκάδων των ανθρώπων στις Ηνωμένες Πολιτείες ως εφαρμοστή για τα καρτέλ φαρμάκων στο Μεξικό.» Δεν είναι φυσικά σπάνια, μόνο ένα από τα λίγα για να κάνει τα πρωτοσέλιδα πρόσφατα.

Υπολογίζοντας περίπου 2,2 εκατομμύρια κρατουμένων (πάνω από το 1% του ενήλικου πληθυσμού) και ένα κόστος για να τους βάλει στη φυλακή από την αρχή της εγκληματικής σταδιοδρομίας τους ίσως \$50.000 δολάρια το καθένα ή περίπου 100 δισεκατομμύρια δολάρια και το κόστος για να τους κρατήσει εκεί περίπου 35.000 δολάρια το καθένα ή περίπου 75 δισεκατομμύρια δολάρια σημαίνει τουλάχιστον 150 δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο, μη συμπεριλαμβανομένων άλλων κυβερνητικών και κοινωνικών δαπανών. Δεν βλέπω καμία πραγματικά σαφείς εκτιμήσεις σχετικά με το δίκτυο για το συνολικό κόστος της εγκληματικότητας στις ΗΠΑ, αλλά το 2013 υπολογίστηκε ότι το βίαιο έγκλημα και μόνο το κόστος του Ηνωμένου Βασιλείου (όπου τα όπλα είναι πολύ λιγότερο συχνές και το Μεξικού και της Κολομβίας μαφίες δεν λειτουργούν σημαντικά) περίπου 150 δισεκατομμύρια δολάρια ή περίπου \$ 6000 /household, ή περίπου το 8% του ΑΕΠ, αλλά οι ΗΠΑ έχει ένα πολύ υψηλότερο ποσοστό των μεταναστών, όπλα και ναρκωτικά, συμπεριλαμβανομένων όλων των nonviolent εγκλήματα και υπολογίζοντας μόνο το 5% του ΑΕΠ, που θα είναι περίπου 900 δισεκατομμύρια ανά έτος. Υπολογίζοντας περίπου το 60% του εγκλήματος λόγω της Diverse, ή ίσως το 80% αν μετράνε ότι του ευρώ εθισμένος σε φάρμακα που εισάγονται από Diverse, πληρώνουμε κάτι σαν 700 δισεκατομμύρια το χρόνο για την υποστήριξη της ποικιλόμορφης εγκληματικότητας.

Φυσικά,, όλοι οι ένοχοι των κακουργημάτων, ανεξάρτητα από την εθνική προέλευση,την ιστορία ή τοκαθεστώς θα μπορούσε να έχει την υπηκοότητά τους ανακληθεί και να απελαθούν ή καραντίναδ σε ένανσι, όπου το κόστος της συντήρησης θα μπορούσε να είναι από \$ 0 έως \$ 1000/year και όχι \$ 35.000 και εγώτ θα μπορούσε να γίνει ένα ταξίδι χωρίςεπιστροφή για να αποφευχθεί η υποτροπή. Ναι, το sci-fi του τώρα, αλλά καθώς ο 22ος αιώνας πλησιάζει και ο πολιτισμός καταρρέει, η ανοχή του εγκλήματος θα μειωθεί από την ανάγκη. Προς το παρόν, τίποτα δεν θα γίνει, και το έγκλημα εδώ θα φτάσει τα επίπεδα στο Μεξικό, καθώς τα σύνορα συνεχίζουν να διαλύονται και η περιβαλλοντική κατάρρευση και πλησιάζει η πτώχευση διαλύσει την οικονομία. Μόνο στο Μεξικό μόνο το 2014, 100 αμερικανοί πολίτες ήταν γνωστό ότι δολοφονήθηκαν και περισσότεροι από 130 απήχθησαν και άλλοι εξαφανίστηκαν, και αν προσθέσετε άλλους ξένους και Μεξικανούς, πέφτει σε χιλιάδες. Ακόμη και μια μικροσκοπική ελαφρά ταξίδεψε χώρα όπως η Ονδούρα διαχειρίζεται περίπου 10 δολοφονίες και 2 απαγωγές το χρόνο των πολιτών των ΗΠΑ. Καιφυσικά, αυτές είναι οι καλύτερες στιγμές- χειροτερεύει σταθερά καθώς η ανεξέλεγκτη αναπαραγωγή και η εξάντληση των πόρων φέρνουν την κατάρρευση όλο και πιο κοντά.

Σε έναν άλλο δείκτη για το πόσο εκτός ελέγχου είναι το Μεξικό, τα εγκληματικά καρτέλ, που πιστεύεται ότι παράγουν πάνω από 21 δισεκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο από τα ναρκωτικά, την παράνομη εξόρυξη, την αλιεία και την υλοτομία, την κλοπή, την πορνεία, τον εκβιασμό, την απαγωγή και την υπεξαίρεση, αποτελούν αυξανόμενη απειλή για την Pemex, το μεξικανικό μονοπώλιο πετρελαίου. Between 2009 και 2016, κλέφτες αξιοποιηθεί τους αγωγούς περίπου κάθε 1,4 χιλιόμετρα κατά μήκος περίπου 14.000 χιλιόμετρα δίκτυο αγωγών Pemex, να πάρει **περισσότερα από 1** δισεκατομμύριο δολάρια σε ετήσια έσοδα από το φυσικό αέριο που πωλούν στη μαύρη αγορά. Είναι σε θέση να το κάνουν αυτό τρομοκρατώντας τους υπαλλήλους της Pemex για να αποκτήσουν πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητές της, προσφέροντάς τους τα ίδια όπως και για όλους στο Μεξικό — ασήμι ή μόλυβδο, δηλαδή, δωροδοκήσεις ή εσείς και η οικογένειά σας πεθαίνουν.

Ευρώ ακούσει συνεχώς για το πόσο άσχημα είναι να μην θέλουν να δώσουν την Diverse ακόμη περισσότερο. Εντάξει πρόστιμο, ας συμφωνήσουν να το κάνουμε υπό την προϋπόθεση ότι η χώρα του τρίτου κόσμου από την οποία προέρχονται αφήνει σε μετανάστες μέχρι να περιλαμβάνει περίπου το 30% του πληθυσμού τους τώρα και το 60% μέχρι το 2100, επιβάλλει νομοθεσία που δίνει σε όλους τους αλλοδαπούς στη χώρα τους, νομικά ή όχι, ιθαγένεια για τα μωρά τους, την ευημερία, την ελεύθερη τροφή, δωρεάν ιατρική περίθαλψη, δωρεάν εκπαίδευση, ασυλία στην απέλαση, δωρεάν φροντίδα έκτακτης ανάγκης, άδειες οδήγησης, άδεια άσκησης του νόμου, το δικαίωμα να υπηρετούν σε κριτικές επιτροπές, το δικαίωμα να φέρει σε όλους τους συγγενείς τους (που παίρνουν επίσης όλα αυτά τα προνόμια), το δικαίωμα να οργανώσει οργανώσει οργανώσει οργανώσεις που τους βοηθούν να βρίσκονται σε έντυπα μετανάστευσης, να αποφύγει την απέλαση, να καταστείλει την ελευθερία του λόγου και να ανατρέψει την πολιτική διαδικασία, έτσι ώστε να μπορούν να αναλάβουν τη χώρα. Στην πραγματικότητα,, ας το κάνουμε εύκολο και να το κάνουμε αν ακόμη και μία από τις χώρες τους εφαρμόζει ακόμη και μερικά από αυτά. Φυσικά,, δεν θα συμβεί ποτέ.

Φυσικά, εκείνοι με κάθε είδους διανοητική ή σωματική ανεπάρκεια είναι δυσσαρестημένοι με το επίπεδο ευημερίας τους και οργανώνονται επίσης. Εκείνοι με αυτισμό, στην πραγματικότητα ένα φάσμα γενετικών ελλείψεων που οφείλονται σε όσο το 1000 γονίδια, είναι τώρα εκστρατεία για να θεωρηθεί ότι δεν είναι ελλιπής, αλλά «neurodiverse» και «neurotypicals» θα πρέπει να τους θεωρούν ως συνομηλικούς ή ακόμη και τους ανωτέρους τους. Δεν υπάρχει πρόβλημα για μένα, αν κάποιος θέλει να έχει ένα «φίλο» ή σύζυγο που δεν μπορούν να βιώσουν την αγάπη ή τη φιλία και ο οποίος αισθάνεται το ίδιο όταν πεθαίνουν όπως κάνουν όταν χρυσόψαρο τους κάνει (εκτός από το να είναι πιο ενοχλημένος από τη μεγαλύτερη ταλαιπωρία). Και εκείνοι με περισσότερο από ήπιες περιπτώσεις δεν θα κατέχουν ποτέ μια θέση εργασίας και θα είναι ένα βάρος για τους συγγενείς και την κοινωνία τους

(δηλαδή, η μειονότητα που πληρώνουν φόρους) όλη τους τη ζωή, και έχουν μια ισχυρή τάση να περάσει το πρόβλημα σε κάθε απογόνους που έχουν, έτσι θα αυξηθεί κατά πάσα πιθανότητα συνεχώς, το ίδιο με εκατοντάδες άλλα γενετικά προβλήματα με σημαντική κληρονομικότητα. Δεδομένου ότι η διάγνωση έχει βελτιωθεί, έτσι έχει τη συχνότητα εμφάνισης του αυτισμού, η οποία υπερβαίνει τώρα το 1%, όπως και ότι για τη σχιζοφρένεια, σχιζοτυπικές διαταραχές, ΔΕΠΥ, τοξικομανία, αλκοολισμός, αλεξιθυμία, χαμηλός δείκτης νοημοσύνης, κατάθλιψη, διπολική διαταραχή, κ.λπ., κ.λπ., οπότε ίσως η συνδυασμένη συχνότητα εμφάνισης της απενεργοποίησης των ψυχικών διαταραχών υπερβαίνει το 10% και εκείνων με σωματικά προβλήματα που χρειάζονται μερική ή πλήρη διαβίου υποστήριξη είναι πιθανώς παρόμοια, και οι δύο αυξάνονται σε αριθμό και τοις εκατό, το αναπόφευκτο αποτέλεσμα «πολιτισμού», «δημοκρατία» και «ανθρώπινα δικαιώματα». Είναι σαφές ότι, καθώς η οικονομία καταρρέει, το κόστος αύξησης της υγειονομικής περίθαλψης, και ένα όλο και μεγαλύτερο ποσοστό είναι non-working ηλικιωμένοι και διανοητικά ή σωματικά άτομα με ειδικές ανάγκες, αυτό το τρελό σύστημα θα καταρρεύσει-δηλαδή, οι ΗΠΑ θα είναι ενδεχόμενι έχουν περίπου τα ίδια φυλλάδια για όλους ως χώρες του τρίτου κόσμου από τις αρχές του 22ου αιώνα-κανέναν.

Coulter σχόλια σχετικά με μεξικανική πολίτη Carlos Slim Helu (τρίτο πλουσιότερο πρόσωπο στον κόσμο, όπως γράφω αυτό) στο πλαίσιο της σχεδόν καθολική ψέματα και τη φοροδιαφυγή των θεμάτων μετανάστευσης από τους New York Times και άλλα μέσα ενημέρωσης. Έδωσε ένα τεράστιο δάνειο στους Times πριν από μερικά χρόνια, για να το σώσει από την πτώχευση, και αυτό πιθανόν αντιπροσωπεύει την επακόλουθη αποτυχία της να καλύψει τα θέματα της μετανάστευσης με ουσιαστικό τρόπο. Slim είναι πρεμιέρα μονοπωλιστή στον κόσμο και οι εταιρείες του ελέγχουν το 90% της μεξικανικής τηλεφωνικής αγοράς και πολλές από τις μεγάλες βιομηχανίες της (του Μεξικού αναφέρονται στη χώρα τους ως Slimlandia). Ο πλούτος του ισοδυναμεί με περίπου 5% του ΑΕΠ του Μεξικού. Για να προσθέσετε προοπτική, δεδομένου ότι οι ΗΠΑ έχει περίπου 15 φορές το ΑΕΠ του Μεξικού, για να είναι συγκρίσιμη, Bill Gates ή Warren Buffet θα πρέπει να αξίζει περίπου ένα τρισεκατομμύριο δολάρια το καθένα ή περίπου 12X αξία τους από το 2019. Καλιφόρνια είναι τα μεγαλύτερα χρήματα κάνοντας κατάσταση των ΗΠΑ για Slim, των οποίων η λήψη των μεξικανικών αγαθών και υπηρεσιών είναι περίπου 140 εκατομμύρια δολάρια / ημέρα. Για να πάρει τη γεύση του πώς τα πράγματα ήταν όταν Slim κατάφερε να αποκτήσει τη μεξικανική τηλεφωνική εταιρεία (και τι μπορεί να αναμένεται εδώ σύντομα), Gortari (που επιλέγεται από τον GW Bush για την εκστρατεία μαζί του) ήταν πρόεδρος του φαύλου μεξικανικού πολιτικού μονοπωλίου PRI, και τα επόμενα χρόνια ο αδελφός Gortari βρέθηκε δολοφονημένος, οι συγγενείς του συνεληφθησαν από την ελβετική αστυνομία, όταν προσπάθησαν να αποσύρουν 84 εκατομμύρια δολάρια από τραπεζικό λογαριασμό του αδελφού του, και έφυγε από το Μεξικό για την Ιρλανδία, όπου παραμένει. Αυτοί είναι μεταξύ των λόγων που ο Κόλτερ αποκαλεί τον Σλιμ

βαρόνο ληστή και μια απωτική επιρροή στο Μεξικό και την Αμερική. Σημειώνει ότι περίπου 20 δισεκατομμύρια δολάρια από τα ετήσια έσοδα του Σλιμ από το τηλεφωνικό του μονοπώλιο προέρχονται από Μεξικανούς που ζουν εδώ. Είναι Λιβανέζος και στις δύο πλευρές, έτσι το Μεξικό έχει βιώσει τη δική του ξένη εξαγορά.

Η αιμορραγία καρδιές επιμένουν Αμερικανοί δείχνουν όλο και πιο "ανθρωπότητα" και να εγγυηθεί τη δική μας κατάρρευση για να βοηθήσει τον όχλο, αλλά τι ανθρωπότητα κάνει το Diverse δείχνουν; Αναπαράγονται σαν κουνέλια και καταναλώνουν χωρίς αυτοσυγκράτηση, καταδικάζοντας έτσι τον καθένα, συμπεριλαμβανομένων των απογόνων τους, στην Κόλαση στη Γη. Δεν υπάρχει τίποτα ευγενές για τους φτωχούς - είναι μόνο οι πλούσιοι σε αναμονή. Παρουσιάζοντας την τυπική λήθη του κατεστημένου, ο Υπουργός Εξωτερικών μας Kerry επαινεί την Κίνα για την "άρση 200 εκατομμυρίων ανθρώπων από τη φτώχεια", αλλά δεν σημειώνει ότι αυτό έθεσε μια τεράστια διαρροή στους παγκόσμιους πόρους, και γίνεται με την κλοπή από το μέλλον, συμπεριλαμβανομένων των απογόνων τους, και ότι αυτό είναι μη βιώσιμο. Δέκα ή 11 δισεκατομμύρια (μέχρι το 2100) όλα τα οποία προσπαθούν να μείνουν έξω από τη φτώχεια εγγυώνται την κατάρρευση του κόσμου. Υψηλότερη QOL της Κίνας, όπως και η δική μας, είναι μόνο προσωρινή, που λαμβάνεται με κόστος τους δικούς τους απογόνους και το μέλλον κόσμου.

Πόσο ποιότητα ζωής (QOL- ένα γενικό μέτρο συμπεριλαμβανομένου του πλούτου, το ποσοστό εγκληματικότητας, την πίεση, την κυκλοφορία, τα προβλήματα φαρμάκων, την ευτυχία κ.λπ.) να κερδίσουν Αμερικανοί από τα διάφορα μέτρα; Η απαγόρευση των μωρών αγκύρων να επάνω QOL 5% μέχρι τα μέσα του αιώνα και 10% μέχρι τοτέλος, σχετικά με να μην κάνει τίποτα. Κάνοντας την απαγόρευση αναδρομική έως το 1982, ή κατά προτίμηση έως το 1898, και απελευθύνοντας έτσι τα περισσότερα από αυτά πολιτογραφηθεί με το να σχετίζονται με μωρά άγκυρα, θα μπορούσε να αυξήσει QOL άλλο 5% αμέσως. Η απαγόρευση της μετανάστευσης θα μπορούσε να αυξήσει ένα άλλο 10% μέχρι το τέλος του αιώνα, ενώ κάνει την απαγόρευση αναδρομική έως το 1965 και την απέλαση των περισσότερων μεταναστών μαζί με τους απογόνους τους και πολιτογραφημένους συγγενείς θα μπορούσε να δώσει στους Αμερικανούς (Diverse και Ευρώ) ένα άλλο 20% περισσότερο QOL αμέσως.

Και μπορεί να υπάρχει ένας νόμος επιστροφής στην Αφρική ή αποκατάστασης της δουλείας που έστειλε όλους τους μαύρους, ή τουλάχιστον εκείνους που είναι στην πρόνοια, άνεργοι ή στη φυλακή, πίσω στις πατρίδες τους, έτσι δεν θα έπρεπε ποτέ ξανά να ακούσουμε τις άγονες καταγγελίες τους για απαγωγή (όπως σημειώνεται, ποτέ δεν θεωρούν ότι αν δεν υπήρχαν για δουλεία δεν θα υπήρχαν και αν όχι για την αποικιοκρατία και την τεχνολογία του ευρώ ίσως το 90% των ανθρώπων στον τρίτο κόσμο δεν θα υπήρχε), για να μην αναφέρουμε αν όχι για το Ευρώ θα ζουν τώρα (ή dying) υπό τους Ναζί ή τους Ιάπωνες ή τους κομμουνιστές. Φυσικά,, θα μπορούσε

κανείς να το κάνει αυτό κατά περίπτωση, διατηρώντας όλα τα εξειδικευμένα (π.χ., ιατρικό προσωπικό και προσωπικό hitech). Αντί ή πριν από την αργή διαδικασία απέλασης, θα μπορούσε κανείς να ακυρώσει την ιθαγένεια ή τουλάχιστον το δικαίωμα ψήφου όλων των πολιτογραφημένων πολιτών και των απογόνων τους από το 1965.

Τα 42 εκατομμύρια Αφροαμερικανοί (περίπου 74 εκατομμύρια μέχρι το 2100) που αντιπροσωπεύουν 4.5x τόσους φυλακισμένους κατά κεφαλήν ως ευρώ, παίρνουν έναν κατά ένα μεγάλο μέρος ελεύθερο γύρο για όλες τις ουσιαστικές υπηρεσίες και την ευημερία, αναλαμβάνουν και καθιστούν τις ακατοίκητες μεγάλες περιοχές των πόλεων, αυξάνουν τον συνωστισμό και την κυκλοφορία κατά περίπου 13% κ.λπ., έτσι μπορούν να μειώσουν το QOL όλων των Αμερικανών περίπου 20% κατά μέσο όρο αλλά για να ακατοίκητοια για εκείνους που είναι στις φτωχές γειτονιές. Ισπανοί ανέρχονται σε περίπου 18%(ή περίπου 25% συμπεριλαμβανομένων των παράνομων) και αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον 2.5X τόσους φυλακισμένους όπως ευρώ και έχουν όλα τα άλλα ζητήματα, προκαλώντας κατά συνέπεια μια πτώση QOL περίπου 30% ή πάλι στις unliveable στις περιοχές που εξουσιάζουν, οι οποίες σύντομα θα περιλάβουν τις ολόκληρες νοτιοδυτικές ΗΠΑ. Έτσι, συνολικά, είναι μια δίκαιη εικασία ότι η απέλαση πιο Ποικιλόμορφη θα ήταν περίπου διπλάσιο από το QOL (ή να πω από απλά υποφερτή σε υπέροχο) αυτή τη στιγμή για το μέσο άτομο, αλλά φυσικά πολύ μεγαλύτερη αύξηση για τους φτωχότερους και λιγότερο για τους πλουσιότερους. Αν κάποιος συγκρίνει πιθανό QOL το 2119 (δηλαδή, σε έναν αιώνα από τώρα), αν όλα τα πιθανά μέτρα κατά της πολυμορφίας εγκρίθηκαν, σε σχέση με το τι θα είναι αν λίγο ή nothing γίνεται, περιμένω QOL θα είναι περίπου 3X υψηλότερη ή και πάλι από ανυπόφορη σε φανταστική.

Μετά την τεκμηρίωση της ανικανότητας του INS και του govt., και η αμέτρητες προδοτική και κατάφωρα αντι-λευκό ρατσιστικό (με την αρχική ουσιαστική έννοια του ρατσιστικού) οργανώσεις (π.χ., το Εθνικό Συμβούλιο της La Raza) βοηθώντας να μας βάλτο με τους μετανάστες (μερική λίστα για p247 του Adios America) Coulter λέει "Το μόνο πράγμα που στέκεται μεταξύ της Αμερικής και της λήθης είναι ένα συνολικό μορατόριουμ της μετανάστευσης" και "Το δισεκατομμύριο δολάρια βιομηχανία μετανάστευσης έχει μετατρέψει κάθε πτυχή του νόμου της μετανάστευσης σε μια μηχανή της απάτης. Οι οικογενειακές επανεννοήσεις είναι απάτες, οι "αγρότες" είναι απάτες, οι θεωρήσεις υψηλής τεχνολογίας είναι απάτες και οι υποθέσεις ασύλου και προσφύγων είναι μνημειώδεις απάτες". Το βιβλίο της είναι σε μεγάλο βαθμό τεκμηριωμένη (και τα περισσότερα δεδομένα έμειναν έξω λόγω περιορισμών μεγέθους) και φυσικά σχεδόν όλα τα δεδομένα μπορούν να βρεθούν στο διαδίκτυο.

Όπως σημειώνει ο Coulter, μια δημοσκόπηση του 2015 δείχνει ότι περισσότεροι Αμερικανοί είχαν ευνοϊκή γνώμη για τη Βόρεια Κορέα (11%) από ό, τι ήθελε να αυξήσει

τη μετανάστευση (7%), αλλά οι περισσότεροι Δημοκράτες, οι Κλίντον, ο Μπους, Ομπάμα, καζίνο μεγιστάνας Sheldon Adelson, Hedge Fund δισεκατομμυριούχος David Gelbaum, Carlos Slim, Νόμπελ κερδίζοντας οικονομολόγος Paul Krugman και megabillionaire Facebook ιδρυτής Mark Zuckerberg δεν θέλουν οι Αμερικανοί να ψηφίσουν ποτέ για αυτό. Αναφέρει επίσης ότι τότε Φλόριντα Κυβερνήτης Jeb Bush (με μια μεξικανική γυναίκα) πίεσε για ένα νομοσχέδιο για να δώσει άδειες οδήγησης σε παράνομους αλλοδαπούς (αντιγραφή Καλιφόρνια) μόλις 3 χρόνια μετά τις 13 από τις 9 / 11 τρομοκράτες είχαν χρησιμοποιήσει Φλόριντα άδειες οδήγησης για να επιβιβαστούν στα αεροπλάνα. Ναι, ο ίδιος Τζεμπ Μπους που πρόσφατα αποκάλυψε την παράνομη μετανάστευση "πράξη αγάπης" (φυσικά εννοεί αγάπη για το Μεξικό και μίσος για τις ΗΠΑ, ή τουλάχιστον το ευρώ του).

" αδυσώπητη κατάρρευση των "ΠΑ (και άλλων χωρών του πρώτου κόσμου στην Ευρώπη είναι ένα ή δύο βήματα πίσω, καθώς έχουν αφήσει στο Diverse που παράγουν παιδιά σε περίπου 3 φορές ευρώ) δείχνει τις μοιραίες αδυναμίες στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Αν θέλουν να επιβιώσουν και να μην μετατραπούν σε κολαστήρια του τρίτου κόσμου, πρέπει να εγκαθιδρύσουν μια αξιοκρατία. Αλλάξτε την ηλικία ψήφου σε 35 τουλάχιστον και 65 κατ 'ανώτατο όριο, με ελάχιστο ΔΕΙΚΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ 110, απόδειξη της ψυχικής σταθερότητας, η έλλειψη εξάρτησης από τα ναρκωτικά ή το αλκοόλ, δεν καταδικές κακούργημα, και μια ελάχιστη βαθμολογία για τη δοκιμή SAT που θα πάρει ένα σε ένα καλό κολέγιο. Αλλά η θλιβερή κατάσταση του τι περνά για τον πολιτισμό φαίνεται από μια πρόσφατη δημοσκόπηση Gallup η οποία διαπίστωσε ότι περίπου το 50% των Αμερικανών πίστευαν ότι ο διάβολος επηρεάζει καθημερινά γεγονότα, και ότι τα UFO είναι πραγματικά, ενώ το 36% πιστεύουν στην τηλεπάθεια και περίπου το 25% στα φαντάσματα. Ένα ναι σε οποιοδήποτε από αυτά φαίνεται να είναι ένας καλός λόγος για τον αποκλεισμό της ζωής από την ψηφοφορία και κατά προτίμηση την απώλεια της ιθαγένειας, όπως θα έπρεπε ένα «ναι» ή «ενδεχομένως» ή «πιθανώς» απάντηση στο "Πιστεύετε ΟΤΙ ΟJ Simpson είναι αθώος".

Ίσως θα μειώσει ελαφρώς τον πόνο για να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είναι μόνο η αμερικανική κυβέρνηση που είναι βλακώδης και προδοτική, όπως εκδόσεις της αυτοκτονίας του συμβαίνουν σε άλλες δημοκρατίες. Στη Βρετανία,, το Εθνικό Γραφείο Παιδιών προέτρεψε τους εκπαιδευτικούς παιδικού γυμναστηριακού να αναφέρουν οποιαδήποτε «ρατσιστική» ομιλία παιδιών ηλικίας έως τριών ετών. Περίπου το 40% των Βρετανών λαμβάνουν κάποια μορφή ευημερίας. Το Λονδίνο έχει πιο βίαιο έγκλημα από την Κωνσταντινούπολη ή τη Νέα Υόρκη και λέγεται ότι έχει σχεδόν το 1/3 των κάμερες CCTV στον κόσμο, οι οποίες καταγράφουν τον μέσο πολίτη περίπου 300 φορές την ημέρα. Φυσικά, ως συνήθως, δεν υπάρχουν αξιόπιστα στατιστικά στοιχεία για την Κίνα, όπου μερικές από τις πιο επιτυχημένες εταιρείες ηλεκτρονικών ειδών είναι στην επιχείρηση CCTV και όπου το λογισμικό αναγνώρισης προσώπου μπορεί συχνά να εντοπίσει οποιοδήποτε τυχαίο πρόσωπο μέσα σε λίγα λεπτά. Το Ηνωμένο

Βασίλειο έχει το υψηλότερο ποσοστό στην Ευρώπη των ΣΜΝ, των μητέρων, της τοξικομανίας και της άμβλωσης. Το ένα πέμπτο όλων των παιδιών δεν έχουν εργαζόμενο ενήλικα στο σπίτι τους, σχεδόν ένα εκατομμύριο άνθρωποι βρίσκονται σε αναρρωτική άδεια για πάνω από μια δεκαετία, τα δικαστήρια ανάγκασαν το gov. να δώσει χρήματα για άτομα με ειδικές ανάγκες να πετάξει στο Άμστερνταμ για να κάνει σεξ με μια, επειδή το να αρνηθεί ότι θα ήταν μια παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του. Ο αριθμός των κατηγορητέων αδικημάτων ανά 1000 αυξήθηκε από περίπου 10 στη δεκαετία του 1950 σε περίπου 110 στη δεκαετία του 1990 παράλληλα με την αύξηση της Diverse. Χάρη στο "Μετά την Αμερική" του Mark Steyn, το οποίο απαιτείται ανάγνωση για όλους τους λαμπρούς, πολιτισμένους Αμερικανούς που θέλουν να επιβιώσει η χώρα τους, αν και εκτός από ένα στρατιωτικό πραξικόπημα, δεν υπάρχει περίπτωση.

Coulter επισημαίνει τον παραλογισμό των πολιτικών fawning για τους ισπανόφωνους ψηφοφόρους (Hispandering). Εάν ο προεδρικός υποψήφιος Mitt Romney είχε κερδίσει 71% της ισπανικής ψηφοφορίας αντί 27% θα είχε χάσει ακόμα, αλλά εάν είχε κερδίσει μόνο 4% περισσότερων της άσπρης ψηφοφορίας θα είχε κερδίσει. Στην πραγματικότητα, το 72% των ψηφοφόρων είναι μη ισπανόφωνοι λευκοί, οπότε ακόμα κι αν κάποιος πήρε όλα τις μη λευκές ψήφους, ένας προεδρικός υποψήφιος θα μπορούσε ακόμα να κερδίσει με μια κατολίσθηση, όπως είδαμε στις εκλογές Trump. Το πρόβλημα είναι ένα σημαντικό ποσοστό των λευκών ψηφοφόρων είναι ηλίθιοι και τρελοί που δεν είναι σε θέση να ενεργήσουν προς το δικό τους συμφέρον. Ο παραλογισμός του να αφήσει μέση ψήφο των πολιτών φάνηκε όταν πολλοί εξέταζαν σοβαρά Ben Carson για πρόεδρος το 2016 - μια Έβδομη Ημέρα Adventist Αγία Γραφή πελώριος δημιουργιστής Detroit ghetto homeboy της εν λόγω προφανή ανωριμότητα και βλακεία ότι καμία λογική χώρα δεν θα του επιτρέψει να καταλάβει οποιοδήποτε δημόσιο αξίωμα απολύτως (φυσικά θα μπορούσε κανείς να πει το ίδιο από τους περισσότερους ανθρώπους και τους περισσότερους πολιτικούς). Έχει, ωστόσο, το τεράστιο πλεονέκτημα ότι τα ελαττώματά του να του δώσει πολλά κοινά με το μέσο Αμερικανό. Μου φαίνεται ότι τα όριά του περιλαμβάνουν τον αυτισμό-ο λόγος για το περίφημο "επίπεδη επιρροή του". Μην ξεγελιάστε από περιστασιακές προσομοιώσεις του γέλιου - αυτιστικά μάθουν να μιμούνται τα συναισθήματα σε νεαρή ηλικία και μερικοί έχουν ακόμη και επιτυχημένες καριέρες ως κωμικοί. Διάσημος κωμικός Dan Aykroyd είχε αυτό να πει για asperger του - "Ένα από τα συμπτώματά μου περιλαμβάνονται εμμονή μου με τα φαντάσματα και την επιβολή του νόμου - έχω γύρω από ένα σήμα της αστυνομίας μαζί μου, για παράδειγμα. Μου έγινε έμμονη ιδέα ο Χανς Χόλτζερ, ο μεγαλύτερος κυνηγός φαντασμάτων. Τότε γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας μου Ghostbusters."

"Gentle Ben" Carson θέλει να θέσει εκτός νόμου την άμβλωση, ακόμη και σε περιπτώσεις βιασμού και αιμομιξίας, πιστεύει ότι θα πρέπει να χαντάκι Medicare, και

εμμένει σε πολλές παράξενες θεωρίες συνωμοσίας, όπως οι πυραμίδες δεν χτίστηκαν από τους Φαραώ ως τάφους, αλλά από τη βιβλική Ιωσήφ για την αποθήκευση των σιτηρών! Προτείνει να μετατραπεί το Υπουργείο Παιδείας σε φασίστα επιτηρητή της σωστής ηθικής, με τους φοιτητές να αναφέρουν καθηγητές που επέδειξαν πολιτική προκατάληψη (δηλαδή, οποιονδήποτε απολύτως) στην κυβέρνηση, ώστε να μειωθεί η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. "Προσωπικά πιστεύω ότι αυτή η θεωρία ότι ο Δαρβίνος ήρθε με ήταν κάτι που ενθαρρύνθηκε από τον Αντίπαλο." Ο Αντίπαλος είναι ένα ψευδώνυμο για το διάβολο? Είναι η πραγματική μετάφραση της λέξης "Σατανάς". Απέρριψε επίσης τη Μεγάλη Έκρηξη, αποκαλώντας την "παραμύθι". Όπως όλοι οι δημιουργιστές, αυτό σημαίνει ότι απορρίπτει το μεγαλύτερο μέρος της σύγχρονης επιστήμης-- δηλαδή, όλα όσα μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε τη βιολογία, τη γεωλογία, τη φυσική και το σύμπαν και τα βάζει στα τέσσερα με ανθρώπους που έζησαν πριν από 100.000 χρόνια-- δηλαδή, τους Νεάντερταλ. Φυσικά,, για τους λογικούς, ευφυείς και μορφωμένους, "παραμύθια" είναι για τον ουρανό, την κόλαση, τους αγγέλους και τους διαβόλους, αλλά αυτά είναι ακριβώς στο σωστό επίπεδο για το μέσο όρο χαμηλής κατηγορίας αμερικανική, ποικιλόμορφη ή ευρώ. Δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε χειρότερα από ό, τι του Κλίντον, Νίξον, Ρίγκαν, Ομπάμα και GW Bush, αλλά αυτό θα συμβεί, και οι απόγονοί σας θα δείτε μια ατελείωτη γραμμή των πολιτικών που είναι μόνο πραγματικά προσόντα είναι η απληστία, ανεντιμότητα, ηλιθιότητα, κοινωνιοπάθεια, σκοτεινό σκί ένα ισπανικόέπώνυμο. Σε κάθε περίπτωση,, είναι αναπόφευκτησε μιαποβοcragy ότι ηλίθιοι, τρελοί και η απλώς ανίδεοι θα αναλάβει και να τρέξει την παράσταση μέχρι να καταρρεύσει, η οποία είναι αναπόφευκτη αν η δημοκρατία, όπως ασκείται σήμερα αλλάζει ριζικά και η διαφορετικότητα μειώνεται.

Τώρα που έχουμε μια αρκετά υγιής,ευφυής, πατριωτικό πρόσωπο ως πρόεδρος (αν και βλέποντας αυτό μέσω της μαζικής παραπληροφόρησης και δυσφήμισης που παράγεται από το Νεομαρξιστικό Τρίτο Κόσμο Supremacists μπορεί να είναι δύσκολη) και αρκετά Ρεπουμπλικάνοι στο Κογκρέσο (οι Δημοκρατικοί έχουν ξεπουλήσει τη χώρα τους εδώ και πολύ καιρό) εμείς could θεωρητικά απελαύνουν τους παράνομους, αλλά αν δεν τερματίσει τη μετανάστευση και αναδρομικά απελαύνουν τα περισσότερα από αυτά πολιτογραφηθεί από το 1965, θα επιβραδύνει μόνο την καταστροφή και δεν θα σταματήσει την καταστροφή. Ωστόσο, σχεδόν όλα όσα προσπαθεί να κάνει ο Τραμπ μπλοκάρονται από τους νεομαρξιστικούς δικαστές και τους δημοκρατικούς που εδώ και πολύ καιρό έπαψαν να εκπροσωπούν τα συμφέροντα της Αμερικής.

Χίλαρι Κλίντον ήταν προτιμότερη από Ομπάμα, ο οποίος εκπαιδεύτηκε ως συνταγματικός δικηγόρος, έτσι ήξερε τα συστήματά μας μοιραίες αδυναμίες, και πόσο περισσότερο θα μπορούσε να πάει στη δημιουργία ενός κομμουνιστικού κράτους enforced από τον φασισμό, όπως και πολύ-θαύμαζεμοντέλο τουΚούβα. Μπορώ

εύκολα να συγχωρήσω Χίλαρι για τη Βεγγάζη και τα ηλεκτρονικά ταχυδρομεία της και bill για τη Μόνικα, αλλά όχι για την εντελώς κυνική χάρη των πελατών του αδελφού Της Χίλαρι Hugh, φορολογική εξαπατήσει Marc Rich και τέσσερις Hasids καταδικαστεί το 1999 της bilking την ομοσπονδιακή κυβέρνηση πάνω από 30 εκατομμύρια δολάρια σε ομοσπονδιακές επιδοτήσεις στέγασης, τα δάνεια μικρών επιχειρήσεων και φοιτητικές επιχορηγήσεις, προκειμένου να κάρη υπέρ με Τους Εβραίους της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό είναι πολύ γνωστό και στην πραγματικότητα ακριβώς για όλα όσα λέω εδώ είναι εύκολα να βρεθεί στο διαδίκτυο.

Ακόμα κι αν mobocracy μας είναι ένας εφιάλτης αργήκίνηση, αν είχαμε μια άμεση δημοκρατία (όπως θα μπορούσαμε εύκολα στην εποχή των υπολογιστών) και οι άνθρωποι ήταν πραγματικά δημοσκόπηση για σημαντικά θέματα, ίσως τα περισσότερα από τα μεγάλα προβλήματά μας θα πρέπει να διατίθενται γρήγορα. Ας υποθέσουμε ότι αύριο υπήρχε μια ψηφοφορία του κάθε εγγεγραμμένου ψηφοφόρου με μια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή smartphone σε ερωτήσεις κάτι σαν αυτό:

Πρέπει όλοι οι παράνομοι αλλοδαποί να απελαθούν εντός ενός έτους; Θα πρέπει η ευημερία να μειωθεί στο μισό μέσα σε 1 χρόνο; Θα πρέπει όλοι οι καταδικασμένοι εγκληματίες που γεννήθηκαν σε άλλη χώρα ή σε έναν από τους γονείς των οποίων ήταν, να ακυρώσουν την υπηκοότητά τους και να απελαθούν εντός 90 ημερών; Θα πρέπει όλη η μετανάστευση να τερματιστεί εκτός από τις προσωρινές θεωρήσεις εργασίας για τα άτομα με ειδικές δεξιότητες; Θα πρέπει όλοι οι παιδεραστές, οι βιαστές, οι δολοφόνοι και οι ναρκομανείς να ακυρώσουν και να απελαθούν την υπηκοότητά τους, ή αν ένας ντόπιος πολίτης, τεθεί σε καραντίνα σε ένα νησί;

Τόσο το καλύτερο αν η ψηφοφορία περιορίστηκε σε εκείνους των οποίων οι γονείς και / ή και οι τέσσερις παππούδες και γιαγιάδες είναι μητρική γεννηθεί, οι οποίοι είναι μη εγκληματίες, οι οποίοι έχουν καταβάλει περισσότερο από το 5% του εισοδήματός τους σε φόρους τα τελευταία 3 χρόνια και πέρασε την ψυχική υγεία, τα τρέχοντα γεγονότα και ια δοκιμές. Και πάλι, οι μεγαλύτεροι ευεργέτες θα είναι οι Διαφορετικοί που παρέμειναν εδώ, αλλά φυσικά η πλειοψηφία θα αντισταθεί σε οποιαδήποτε αλλαγή που απαιτεί νοημοσύνη ή εκπαίδευση για να κατανοήσουν.

Δεν είμαι εναντίον μιας ποικιλόμορφης κοινωνίας, αλλά για να σώσει την Αμερική για τα παιδιά σας (θυμηθείτε δεν έχω απογόνους ούτε στενούς συγγενείς), θα πρέπει να περιορίζεται σε πω 20% και αυτό θα σήμαινε περίπου το 40% των Διαφορετικών εδώ τώρα θα πρέπει να επαναπατριστεί. Στην πραγματικότητα δεν θα είχα αντίρρηση να διατηρηθεί το ποσοστό διαφορετικών που έχουμε τώρα (περίπου 37%) υπό την προϋπόθεση ότι οι μισοί από αυτούς εδώ αντικαταστάθηκαν από προσεκτικά

ελεγμένους Ασιάτες ή από ανθρώπους από οπουδήποτε υπό την προϋπόθεση ότι ελέγχονται προσεκτικά (δηλαδή, κανένας εγκληματίας, διανοητικός ή σωματικός ελαττωματικός, κανένας θρησκευτικός ξηροκαρποί, κανένας τοξικομανής, καλά εκπαιδευμένος με ένα αποδεδειγμένο χρήσιμο επάγγελμα), και ότι συμφωνούν να έχουν όχι περισσότερα από δύο παιδιά, με την άμεση απέλαση εάν παράγουν ένα τρίτο, διαπράττουν ένα σημαντικό κακούργημα, ή παραμένουν στην ευημερία για περισσότερο από ένα έτος. Και δεν επιτρέπεται η είσοδος συγγενών. Στην πραγματικότητα,, θα ήταν ένα τεράστιο βήμα προς τα εμπρός για να αντικαταστήσει όλους τους εγκληματίες του ευρώ, τοξικομανείς, ψυχικές περιπτώσεις, χρήστες πρόνοιας, και χρονίως άνεργοι κ.λπ. Φυσικά,, είναι αδύνατο τώρα, αλλά καθώς ο πολιτισμός καταρρέει και οι Επτά Κοινωνιοπαθείς του ΚΚΚ αναλαμβάνουν, πολλά καταπληκτικά πράγματα θα συμβούν, όλα εξαιρετικά δυσάρεστα για δισεκατομμύρια ανθρώπους, με τους Διαφορετικούς να έχουν τα περισσότερα δεινά και θανάτους. Coulter προτείνει χαριτολογώντας καλώντας το Ισραήλ να καταλάβει τα σύνορα με το Μεξικό, όπως έχουν δείξει πώς να φρουρούν ένα. Ωστόσο,, θα ήθελα να προτείνω πραγματικά να το κάνουμε-είτε δίνοντάς τους το νότιο τμήμα του κάθε κράτους των συνόρων ή ίσως μόνο καταλαμβάνοντας το τμήμα των συνόρων του Μεξικού (το οποίο θα μπορούσαμε να κάνουμε σε λίγες ημέρες). Το Ισραήλ θα πρέπει να είναι στην ευχάριστη θέση να έχει μια δεύτερη χώρα, δεδομένου ότι η θέση τους στο Ισραήλ θα γίνει αβάσιμη, όπως οι ΗΠΑ, η Γαλλία κ.λπ. Ωστόσο, θα πρέπει να απαιτήσουμε από τους Ισραηλινούς να εγκαταλείψουν την αυστηρή ορθόδοξη στο σπίτι, όπου οι μουσουλμάνοι θα τους πάρει σύντομα, όπως έχουμε ήδη αρκετό κουνέλιαναπαραγωγής θρησκευτικών τρελών.

Μιλώντας για την κατάρρευση των πυρηνικών ικανών χωρών του τρίτου κόσμου, θα πρέπει να είναι προφανές ότι, όπως συμβαίνει αυτό, probably πριν από το τέλος αυτού του αιώνα, αλλά σίγουρα στον επόμενο, με η βόμβες στην κατοχή των φανατικών, είναι απλώς θέμα χρόνου πριν αρχίσουν την εξάτμιση των αμερικανικών και ευρωπαϊκών πόλεων. Η μόνη οριστική υπεράσπιση θα είναι η προληπτική «πυρήνωση» οποιασδήποτε τέτοιας χώρας που καταρρέει, ή όπου οι μουσουλμάνοι ριζοσπάστες αναλαμβάνουν. Πρέπει να είναι προφανές στο Ισραήλ ότι δεν θα έχουν άλλη επιλογή από μια προληπτική επίθεση στο Πακιστάν, το Ιράν και ίσως και άλλους. Ένα άλλο υπέροχο δώρο από theDiverse.

Σε μια δημοσκόπηση στα τέλη του 2015 μέχρι You.Gov, το 29 τοις εκατό των ερωτηθέντων δήλωσαν ότι μπορούν να φανταστούν μια κατάσταση στην οποία θα υποστήριζαν τον στρατό που θα έπαιρνε τον έλεγχο της ομοσπονδιακής κυβέρνησης - που μεταφράζεται σε πάνω από 70 εκατομμύρια Αμερικανούς ενήλικες. Και αυτές είναι και πάλι οι καλύτερες στιγμές. Αυτή τη στιγμή στον επόμενο αιώνα, πάνω κάτω μερικές δεκαετίες, (πολύ νωρίτερα σε πολλές χώρες του τρίτου κόσμου), με το βιομηχανικό πολιτισμό καταρρέει, πείνα, έγκλημα, ασθένειες και τον πόλεμο σε όλο

τον κόσμο, στρατιωτικά πραξικοπήματα θα συμβαίνουν παντού. Είναι σχεδόν σίγουρα η μόνη θεραπεία για τα προβλήματα της Αμερικής, αλλά φυσικά κανείς δεν θα πάρει για να ψηφίσει για αυτό.

Εν ολίγοις, αυτό είναι το αμερικανικό κεφάλαιο της θλιβερής ιστορίας της αδυσώπητης καταστροφής του κόσμου από την ασυγκράτητη μητρότητα. Πριν από πενήντα τέσσερα χρόνια,, 396 πολιτικοί των ΗΠΑ ψήφισαν να αγκαλιάσουν την καταστροφή της Αμερικής από τον τρίτο κόσμο, μέσω του νόμου περί μετανάστευσης "χωρίς σημαντικές δημογραφικές επιπτώσεις". Χωρίς τις αλλαγές που και το Ανώτατο Δικαστήριο Ηλίθιοι γίνει (along με την αποτυχία να επιβάλει τους νόμους της μετανάστευσης μας), θα είχαμε περίπου 80 εκατομμύρια λιγότερα ρεορλε τώρα και τουλάχιστον 150 εκατομμύρια λιγότερα το 2100, μαζί με δεκάδες τρισεκατομμύρια δολάρια σε αποταμιεύσεις. Θα είχαμε την ευκαιρία να αντιμετωπίσουμε τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει η Αμερική και ο κόσμος. Αλλά, επιβαρύνεται με ένα μοιραία κατακερματισμένο (δηλαδή, Ποικιλόμορφη) πληθυσμός περίπου το διπλάσιο του μεγέθους που θα μπορούσαμε να είχαμε, το ήμισυ των οποίων δεν θα συμβάλει στη λύση, αλλά μάλλον αποτελούν το πρόβλημα, είναι αδύνατο. Αυτό που βλέπουμε είναι ότι η δημοκρατία, όπως ασκείται εδώ και τώρα εγγυάται μια μοιραία ανίκανη κυβέρνηση. Η ειρήνη και η ευημερία σε όλο τον κόσμο θα εξαφανιστούν και η πείνα, οι ασθένειες, το έγκλημα, τα στρατιωτικά πραξικοπήματα, η τρομοκρατία και οι πολέμαρχοι θα γίνουν ρουτίνα, probably σε αυτόν τον αιώνα, σίγουρα κατά τη διάρκεια του επόμενου.

Για μένα είναι σαφές ότι τίποτα δεν θα περιορίσει τη μητρότητα και ότι δεν υπάρχει ελπίδα για την Αμερική ή τον κόσμο, ανεξάρτητα από το τι συμβαίνει στην τεχνολογία, πράσινο διαβίωσης ή πολιτική οπουδήποτε. Τα πάντα ήρεμα, αγνά, άγρια, υγιή, ασφαλή και αξιοπρεπή είναι καταδικασμένα. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα κατανόησης της ηλιθιότητας, τεμπελιά, ανεντιμότητα, αυτο-εξαπάτηση, δειλία, αλαζονεία, απληστία και παραφροσύνη των άτριχων πιθήκων, αλλά θα έπρεπε να φαίνεται λίγο περίεργο το γεγονός ότι τόσοι πολλοί λογικά υγιής και περισσότερο ή λιγότερο μορφωμένοι άνθρωποι θα μπορούσαν να καλωσορίσουν στη χώρα τους (ή τουλάχιστον να επιτρέψει την είσοδο και να ανεχθεί την παρουσία) μεγάλο αριθμό μεταναστών που προχωρούν να αναλάβει και να το καταστρέψει. Monkey ψυχολογία (από κοινού με όλους τους ανθρώπους) είναι μόνο σε θέση να εξετάσει σοβαρά τον εαυτό του και την άμεση συγγενείς για ένα σύντομο χρονικό διάστημα στο μέλλον (αμοιβαία αλτρουισμός ή χωρίς αποκλεισμούς γυμναστήριο), ίσως δεκαετίες το πολύ, έτσι δεν υπάρχει εσωτερική συγκράτηση. Η δημοκρατία είναι το ιδανικό έδαφος αναπαραγωγής για την καταστροφή.

Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι ούτε έξυπνοι ούτε καλά εκπαιδευμένοι, αλλά μπορεί κανείς να δει κατάρρευση συμβαίνει μπροστά μας, και πάνω απ' όλα στις

μεγάλες αστικές περιοχές και στα νοτιοδυτικά, ειδικά καλιφόρνια και το Τέξας. Η απόλυτη τεμπελιά, η άγνοια και η έλλειψη κατανόησης της οικολογίας και η φύση της αύξησης του πληθυσμού είναι μέρος της, αλλά πιστεύω ότι ο έμφυτος αμοιβαίος αλτρουισμός που μοιραζόμαστε με όλα τα ζώα πρέπει να έχει μεγάλο ρόλο. Όταν εξελιχθήκαμε στην Αφρική ζούσαμε σε μικρές ομάδες, πιθανώς σπάνια πάνω από μερικές εκατοντάδες και συχνά λιγότερο από 20, και έτσι όλοι οι γύρω μας ήταν στενοί συγγενείς μας, και η συμπεριφορά μας επιλέχθηκε για τη θεραπεία τους αρκετά καλά, δεδομένου ότι μοιράζονται τα γονίδια μας (inclusive fitness) και θα ανταποδώσει καλές πράξεις (αμοιβαίος αλτρουισμός). Σταματήσαμε να εξελισσόμαστε και αρχίσαμε να εξελισσόμαστε, αντικαθιστώντας την εξέλιξη με φυσική επιλογή με αποκέντρωση (γενετικός εκφυλισμός) με αφύσικη επιλογή περίπου 100.000 χρόνια πριν, όταν ο πολιτισμός εξελίχθηκε σε σημείο όπου η γλώσσα, η φωτιά και τα εργαλεία μας έδωσαν ένα τεράστιο πλεονέκτημα έναντι άλλων ζώων, και δεν υπήρχε πλέον σημαντική επιλεκτική δύναμη για την αλλαγή συμπεριφοράς ή την αύξηση ή τη διατήρηση της υγείας και της νοημοσύνης. Έτσι, μέχρι σήμερα έχουμε ακόμα την τάση, όταν δεν αισθανόμαστε σε άμεσο φυσικό κίνδυνο, να ενεργούμε με περισσότερο ή λιγότερο φιλικό τρόπο στους γύρω μας. Η προσωρινή ειρήνη, που προκλήθηκε από προηγμένες επικοινωνίες και όπλα και τον ανελέητο βιασμό των πόρων των πλανητών, διέυρυνε αυτή την αυταπάτη της «μεγάλης οικογένειας». Αν και τα ευφυέστερα και αντανακλαστικά πρόσωπα (που περιλαμβάνει φυσικά πολλούς διαφορετικούς) μπορούν να δουν τον κίνδυνο στους απογόνους τους, εκείνοι που είναι κακώς εκπαιδευμένοι, θαμπός, ή συναισθηματικά ασταθής, κοινωνιοπαθής, αυτιστικός, ή διανοητικά άρρωστος (δηλαδή, η μεγάλη πλειοψηφία) δεν θα το δει ή δεν θα ενεργήσει σε το. Αλλά τι θα λέγατε για Adelson, Zuckerberg, Gelbaum, Μπρίντεν, Κλίντον, Ομπάμα, Κρούγκμαν και μια πολύ μεγάλη λίστα των πλούσιων και διάσημων; Έχουν τουλάχιστον κάποια εκπαίδευση και ευφυΐα, οπότε πώς μπορούν να θέλουν να καταστρέψουν τη χώρα τους και το μέλλον των παιδιών τους; Στην πραγματικότητα, δεν είναι πιο καλά εκπαιδευμένοι, διορατική και το μέλλον προσανατολισμένη από το μέσο όρο απόφοιτος κολεγίου (δηλαδή, δεν είναι πολύ), και επίσης,, αυτοί και οι συγγενείς τους ζουν σε περιφραγμένες κοινότητες και συχνά έχουν σωματοφύλακες, έτσι δεν θα είναι σοβαρά ανησυχούν ή ακόμη και επίγνωση των κατεστραμμένων γειτονιών, παραλίες και πάρκα, το αυτοκίνητο από πυροβολισμούς, εισβολές στο σπίτι, βιασμούς και δολοφονίες, ούτε για την καταβολή φόρων ή την επίτευξη των άκρων. Απλά δεν σκέφτονται την τύχη των μεγάλων εγγονιών τους, ούτε κανενός, ή αν περάσει από το μυαλό τους, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία, δεν έχουν ιδέα για την ανθρώπινη οικολογία, ούτε δυσγενετική,, και δεν μπορούν να δουν το αδυσώπητο μονοπάτι για την κατάρρευση. Στο βαθμό που το κάνουν,, δεν θα διακινδυνεύσουν προσωπικές ταλαιπωρίες λέγοντας ή κάνοντας κάτι γι' αυτό (εγωισμός και δειλία).

Ένας αναγνώστης πρότεινε μιλούσα για «εθνοκάθαρση» της Diverse από ευρώ, αλλά αυτό που συμβαίνει σε όλο τον κόσμο είναι ακριβώς το αντίθετο. Δεν είχα πραγματικά

σκεφτεί την καταστροφή της Αμερικής και του βιομηχανικού πολιτισμού από Diverse ως γενοκτονία, αλλά δεδομένου ότι ο αριθμός των ευρώ όλων των τύπων (και πολλές ομάδες διαφορετικών, όπως οι Ιάπωνες και κορεάτες) θα μειωθεί σταθερά, και οι χώρες τους να αναληφθεί από Diverse, έχει αυτή την πτυχή, αν και είναι η αποτυχία ευρώ να παράγει αρκετά παιδιά που είναι υπεύθυνη για τη μείωση των αριθμών τους. Μερικοί ζηλωτές (αλλά όχι τόσο λίγοι στο μέλλον, όπως οι μουσουλμάνοι θα αυξηθούν από περίπου το 1/5 του κόσμου σε περίπου 1/3 μέχρι το 2100,, διεγείροντας τις συνθέσεις που αναπαράγουν φανατισμό) όπως το Al Qaeda και το ISIS θέλουν να εξαλείψουν όλα τα Ευρώ (και οι Εβραίοι και οι Σουνίτες και οι Φεμινίστριες και οι Χριστιανοί κ.λπ.) και οι Άραβες θα κατεδαφίσει σίγουρα το Ισραήλ από και από, αλλά κατά τα άλλα υπάρχει μικρό κίνητρο για να απαλλαγούμε από εκείνους που σας δίνουν ένα δωρεάν γεύμα (αν και φυσικά λίγοι Διαφορετικοί θα κατανοήσουν πόσο μεγάλο είναι το γεύμα είναι πραγματικά μέχρι να σταματήσει και καταρρέει ο πολιτισμός). Ωστόσο, καθώς ο χρόνος περνά και το competition για το διάστημα και τους πόρους γίνεται όλο και πιο απελπισμένος, γενοκτονία όλων των ευρωομάδων μπορεί να γίνει ένας ρητός στόχος, αν και ως επί το πλείστον θα επισκιαστεί πολύ από επιθέσεις διαφόρων διαφορετικών ομάδων σε άλλους, η οποία ήταν πάντα το case και πάντα θα. Σε κάθε περίπτωση, όλα τα ευρώ και πολλές διαφορετικές ομάδες είναι σίγουρα καταδικασμένη - μιλάμε περίπου 2100 και πέρα, όταν οι ΗΠΑ (τότε ένα μέρος του Μεξικού) και η Ευρώπη δεν θα έχουν πλέον τα χρήματα ή τη βούληση να καταστείλει την αναρχία παντού, δεδομένου ότι θα είναι υποθετική να το ελέγξει στο σπίτι.

Συγκλονιστικό, όπως είναι για μένα να έρθει σε αυτές τις συνειδητοποιήσεις (ποτέ δεν σκέφτηκα πραγματικά για αυτά τα θέματα με σοβαρό τρόπο μέχρι πρόσφατα), δεν βλέπω καμία ελπίδα για America ή τις άλλες «δημοκρατίες» (Αμερική έχει το ένα πόδι στο φασισμό και το άλλο στον κομμουνισμό ήδη) χωρίς μια δραστική αλλαγή στον τρόπο "δημοκρατία" λειτουργεί, ή στην πλήρη εγκατάλειψη του. Φυσικά, πρόκειται να είναι λίγο πολύ το ίδιο αλλού και και ευρώ και ποικίλος πρέπει να προσευχηθούν οι Κινέζοι υιοθετούν τη δημοκρατία σύντομα (έτσι καταρρέουν επίσης) ή είναι καταδικασμένοι από το εξωτερικό και το εσωτερικό. Ότι η δημοκρατία είναι ένα μοιραία ελαττωματικό σύστημα δεν είναι είδηση για κανέναν με κατανόηση της ιστορίας ή της ανθρώπινης φύσης. Ο δεύτερος πρόεδρος μας Τζον Άνταμς είχε αυτό να πει το 1814:

"Δεν λέω ότι η δημοκρατία ήταν πιο ολέθρια στο σύνολό της, και μακροπρόθεσμα, από τη μοναρχία ή την αριστοκρατία. Η δημοκρατία δεν ήταν ποτέ και ποτέ δεν μπορεί να είναι τόσο ανθεκτική όσο η αριστοκρατία ή η μοναρχία. αλλά όσο διαρκεί, είναι πιο αιματηρή από ό, τι είτε. ... Ουμθηείτε, η δημοκρατία ποτέ δεν διαρκεί πολύ. Σύντομα σπαταλά, εξαντλεί και δολοφονεί τον εαυτό του. Δεν υπήρξε ποτέ δημοκρατία που να μην αυτοκτόνησε. Είναι μάταιο να πούμε ότι η δημοκρατία είναι λιγότερο μάταιη, λιγότερο υπερήφανη, λιγότερο εγωιστική, λιγότερο φιλόδοξη, ή λιγότερο

ευμετάδρωση από την αριστοκρατία ή τη μοναρχία. Δεν είναι αλήθεια, στην πραγματικότητα, και πουθενά δεν εμφανίζεται στην ιστορία. Αυτά τα πάθη είναι τα ίδια σε όλους τους άνδρες, κάτω από όλες τις μορφές της απλής κυβέρνησης, και όταν ανεξέλεγκτη, παράγουν τα ίδια αποτελέσματα της απάτης, της βίας, και της σκληρότητας. Όταν ανοίγουν σαφείς προοπτικές ενώπιον ματαιοδοξίας, υπερηφάνειας, φιλαργυρίας ή φιλοδοξίας, για την εύκολη ικανοποίηση τους, είναι δύσκολο για τους πιο διακριτικούς φιλοσόφους και τους πιο ευσυνείδητους ηθικολόγους να αντισταθούν στον πειρασμό. Τα άτομα έχουν κατακτήσει τον εαυτό τους. Έθνη και μεγάλα σώματα ανθρώπων, ποτέ." Τζον Άνταμς, Τα γράμματα του Ιωάννη και της Αμπιγκέιλ Άνταμς

Τα πιο βασικά γεγονότα, σχεδόν ποτέ δεν αναφέρθηκαν, είναι ότι δεν υπάρχουν αρκετοί πόροι στην Αμερική ή στον κόσμο για να άρει ένα σημαντικό ποσοστό των φτωχών από τη φτώχεια και να τους κρατήσει εκεί. Η προσπάθεια να γίνει αυτό χρεοκόπησε την Αμερική και καταστρέφει τον κόσμο. Η ικανότητα της γης να παράγει τρόφιμα μειώνεται καθημερινά, όπως και η γενετική μας ποιότητα. Και τώρα, όπως πάντα, μακράν ο μεγαλύτερος εχθρός των φτωχών είναι άλλοι φτωχοί και όχι οι πλούσιοι. Χωρίς δραματικές και άμεσες αλλαγές, δεν υπάρχει καμία ελπίδα για την πρόληψη της κατάρρευσης της Αμερικής, ή οποιασδήποτε χώρας που ακολουθεί ένα δημοκρατικό σύστημα.

Έτσι,, είναι σαφές ότι η Ann Coulter έχει δίκιο και αν δεν συμβεί κάποια πραγματικά θαυματουργές αλλαγές πολύ σύντομα, είναι αντίο Αμερική και γεια Τρίτο Κόσμο Hellhole. Το μόνο consolation είναι ότι εμείς οι ηλικιωμένοι άνθρωποι μπορούν να παρηγορηθούν γνωρίζοντας ότι δεν θα οριστικοποιηθεί κατά τη διάρκεια της ζωής μας, ότι εκείνοι σαν εμένα που είναι άτεκνοι δεν θα έχουν απογόνους για να υποστούν τις συνέπειες, και, δεδομένου ότι οι απόγονοι εκείνων που άφησαν να συμβεί αυτό (δηλαδή, σχεδόν όλοι) θα είναι τόσο απεχθής όσο οι πρόγονοί τους, θα αξίζουν πλουσιοπάροχα κόλαση στη γη.

Πώς οι επτά κοινωνιοπαθείς που κυβερνούν την Κίνα κερδίζουν τον τρίτο και τρεις τρόπους παγκόσμιου πολέμου για να τους σταματήσουν

Michael Starks

Αφηρημένη

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να έχουμε κατά νου είναι ότι όταν λέμε ότι η Κίνα λέει αυτό ή η Κίνα το κάνει αυτό, δεν μιλάμε για τον κινεζικό λαό, αλλά για τους ψυχοπαθείς που ελέγχουν τον ΚΚΚ -- κινεζικό κομμουνιστικό κόμμα, δηλαδή, τους επτά γεροντικούς κοινωνιοπαθείς κατά συρροή δολοφόνους (SSSSK) της μόνιμης επιτροπής του ΚΚΣ ή τα 25 μέλη του Πολιτικού Γραφείου κ.λπ..

Τα σχέδια του ΚΚΚ για WW3 και την πλήρη κυριαρχία παρατίθενται αρκετά σαφώς στις κινεζικές δημοσιεύσεις γοντ και τις ομιλίες και αυτό είναι «όνειρο της Κίνας Χι Jinping». Είναι ένα όνειρο μόνο για τη μικροσκοπική μειονότητα (ίσως μερικές δωδεκάδες σε μερικές εκατοντάδες) που κυβερνούν την Κίνα και έναν εφιάλητη για όλους τους άλλους (συμπεριλαμβανομένων 1.4 δισεκατομμύριο Κινέζικα). Τα 10 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως επιτρέπει σε αυτούς ή μαριονέτες τους να κατέχουν ή τον έλεγχο εφημερίδες, περιοδικά, τηλεόραση και ραδιοφωνικά κανάλια και να τοποθετήσετε ψευδείς ειδήσεις στα περισσότερα μεγάλα μέσα ενημέρωσης παντού κάθε μέρα. Επιπλέον, έχουν ένα στρατό (ίσως εκατομμύρια άνθρωποι) που τrol όλα τα μέσα ενημέρωσης διάθεση περισσότερη προπαγάνδα και πνίγοντας έξω νόμιμα σχόλια (το στρατό 50 σεντ).

Εκτός από την απογύμνωση του^{30u} κόσμου των πόρων, μια σημαντική ώθηση των πολλών τρισεκατομμυρίων δολαρίων Belt and Road Initiative είναι η οικοδόμηση στρατιωτικών βάσεων σε όλο τον κόσμο. Αναγκάζουν τον ελεύθερο κόσμο σε μια τεράστια κούρσα εξοπλισμών υψηλής τεχνολογίας που κάνει τον ψυχρό πόλεμο με τη Σοβιετική Ένωση να μοιάζει με πικνίκ.

Αν και η SSSSK, και το υπόλοιπο του στρατού του κόσμου, ξοδεύουν τεράστια ποσά για προηγμένο υλικό, είναι πολύ πιθανό ότι WW3 (ή τις μικρότερες δεσμεύσεις που

οδηγούν σε αυτό) θα είναι το λογισμικό κυριαρχείται. Δεν αποκλείεται το SSSSK, με πιθανώς περισσότερους χάκερ (προγραμματιστές) να εργάζονται γι' αυτούς, τότε όλος ο υπόλοιπος κόσμος μαζί, θα κερδίσει μελλοντικούς πολέμους με ελάχιστη φυσική σύγκρουση, απλά παραλύοντας τους εχθρούς τους μέσω του δικτύου. Ούτε δορυφόροι, ούτε τηλέφωνα, ούτε επικοινωνίες, ούτε οικονομικές συναλλαγές, ούτε ηλεκτρικό δίκτυο, ούτε ίντερνετ, ούτε προηγμένα όπλα, ούτε οχήματα, τρένα, πλοία ή αεροπλάνα.

Υπάρχουν μόνο δύο κύριες διαδρομές για την αφαίρεση του ΚΚΚ, απελευθερώνοντας 1,4 δισεκατομμύρια Κινέζους κρατούμενους, και τερματίζοντας την τρελή πορεία προς ww3. Η ειρηνική είναι να ξεκινήσει ένα all-out εμπορικό πόλεμο για να καταστρέψει την κινεζική οικονομία μέχρι ο στρατός παίρνει βαρεθεί και μπότες από το ΚΚΚ.

Μια εναλλακτική λύση για το κλείσιμο της οικονομίας της Κίνας είναι ένας περιορισμένος πόλεμος, όπως μια στοχευμένη απεργία από λένε 50 θερμοβαρικά μη επανδρωμένα αεροσκάφη στο 20ο^{Συνέδριο} του ΚΚ, όταν όλα τα κορυφαία μέλη είναι σε ένα μέρος, αλλά αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί μέχρι το 2022, ώστε κάποιος θα μπορούσε να χτυπήσει την ετήσια συνεδρίαση της ολομέλειας. Οι Κινέζοι θα ενημερώνονταν, καθώς συνέβη η επίθεση, ότι πρέπει να παραδώσουν τα όπλα τους και να προετοιμαστούν για τη διεξαγωγή δημοκρατικών εκλογών ή να αναμεταχτούν στη λίθινη εποχή. Η άλλη εναλλακτική λύση είναι μια ολοταχή πυρηνική επίθεση. Η στρατιωτική αντιπαράθεση είναι αναπόφευκτη δεδομένης της παρούσας πορείας του ΚΚΚ. Θα συμβεί πιθανώς πέρα από τα νησιά στη θάλασσα της Νότιας Κίνας ή την Ταϊβάν μέσα σε μερικές δεκαετίες, αλλά δεδομένου ότι καθιερώνουν τις στρατιωτικές βάσεις παγκοσμίως θα μπορούσε να συμβεί οπουδήποτε (δείτε Crouching Tiger κ.λπ.). Οι μελλοντικές συγκρούσεις θα έχουν hardkill και softkill πτυχές με τους δεδηλωμένους στόχους του ΚΚΚ για να τονίσει cyberwar με την πειρατεία και την παράλυση των συστημάτων ελέγχου όλων των στρατιωτικών και βιομηχανικών επικοινωνιών, του εξοπλισμού, των σταθμών παραγωγής ενέργειας, των δορυφόρων, του Διαδικτύου, των τραπεζών, και οποιασδήποτε συσκευής ή οχήματος που συνδέεται με το δίκτυο. Τα SS είναι αργά fielding μια παγκόσμια σειρά επανδρωμένων και αυτόνομων επιφανείας και υποβρύχια υποβρύχια ή κηφίνες ικανά να εκτοξεύσουν συμβατικά ή πυρηνικά όπλα που μπορεί να βρίσκονται αδρανείς εν αναμονή ενός σήματος από την Κίνα ή ακόμη και ψάχνει για την υπογραφή των αμερικανικών πλοίων ή αεροπλάνων. Ενώ καταστρέφουν τους δορυφόρους μας, εξαλείφοντας έτσι την επικοινωνία μεταξύ των ΗΠΑ και των δυνάμεών μας σε όλο τον κόσμο, θα χρησιμοποιήσουν τους δικούς τους, σε συνδυασμό με μη επανδρωμένα αεροσκάφη για να στοχεύσουν και να καταστρέψουν τις ανώτερες ναυτικές δυνάμεις μας. Φυσικά, όλα αυτά γίνονται όλο και περισσότερο αυτόματα από την AI.

Μακράν ο μεγαλύτερος σύμμαχος του ΚΚΚ είναι το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ.

Η επιλογή είναι να σταματήσει το CCP τώρα ή να παρακολουθήσουν καθώς επεκτείνουν την κινεζική φυλακή σε ολόκληρο τον κόσμο.

Φυσικά, η καθολική παρακολούθηση και ψηφιοποίηση της ζωής μας είναι αναπόφευκτη παντού. Όποιος δεν το πιστεύει είναι βαθιά εκτός επαφής.

Φυσικά,, είναι η optimists που αναμένουν από την κινεζική κοινωνιοπαθείς να κυβερνήσει τον κόσμο, ενώ οι απαισιόδοξοι (που βλέπουν τους εαυτούς τους ως ρεαλιστές) αναμένουν AI κοινωνιοπάθεια (ή ΌΠΩς το αποκαλώ - δηλαδή, Τεχνητή ηλιθιότητα ή Τεχνητή Κοινωνιοπάθεια) να αναλάβει, ίσως μέχρι το 2030.

Όσοι ενδιαφέρονται για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την τρελή πορεία της σύγχρονης κοινωνίας μπορούν να συμβουλευτούν άλλα έργα μου, όπως η Αυτοκτονία από τη Δημοκρατία-μια Νεκρολογία για την Αμερική και το World 3rd Edition 2019 και αυτοκτονικές ουτοπικές αυταπάτες στον 21οst αιώνα: Φιλοσοφία, Ανθρώπινη Φύση και η Κατάρρευση του Πολιτισμού 4ο^d. (2019)

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να έχουμε κατά νου είναι ότι όταν λέμε ότι η Κίνα λείπει αυτό ή η Κίνα το κάνει αυτό, δεν μιλάμε για τον κινεζικό λαό, αλλά για τους ψυχοπαθείς που ελέγχουν τον ΚΚΚ (Κινεζικό Κομμουνιστικό Κόμμα, δηλαδή, τους Επτά Γεροντικούς Κοινωνιοπαθείς Κατά συρροή Δολοφόνους (SSSSK) της Μόνιμης Επιτροπής του ΚΚΚ ή των 25 μελών του Πολιτικού Γραφείου. Είδα πρόσφατα μερικά τυπικά προγράμματα ψεύτικων ειδήσεων αριστεράς (λίγο πολύ το μόνο είδος που μπορεί κανείς να βρει στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, δηλαδή, σχεδόν τα πάντα τώρα -δηλαδή, Yahoo, CNN, The New York Times, κ.λπ.) στο YouTube, ένα από το VICE που ανέφερε ότι 1000 οικονομολόγοι (και 15 νικητές του Βραβείου Νόμπελ) απέστειλαν επιστολή στον Τραμπ λέγοντάς του ότι ο εμπορικός πόλεμος ήταν λάθος, και ένας άλλος που πήρε συνέντευξη από έναν ακαδημαϊκό οικονομολόγο ο οποίος είπε ότι η κίνηση του Trump ήταν μια πρόκληση για την έναρξη του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου. Έχουν δίκιο για τη διαταραχή του παγκόσμιου εμπορίου, αλλά δεν έχουν καμία κατανόηση της μεγάλης εικόνας, η οποία είναι ότι οι Επτά Sociopaths έχουν συνολική παγκόσμια κυριαρχία, με την εξάλειψη της ελευθερίας παντού, ως στόχο τους, και ότι υπάρχουν μόνο δύο τρόποι για να τους σταματήσει-ένα συνολικό εμπορικό εμπόριο που καταστρέφει την κινεζική οικονομία και οδηγεί το στρατό τους να αναγκάσει έξω το CCP και τη διεξαγωγή εκλογών, ή WW3, η οποία μπορεί να

περιοριστεί (συμβατικά όπλα με ίσως μερικά πυρηνικά) ή συνολικά (όλα τα πυρηνικά ταυτόχρονα). Σαφές ως ημέρα, αλλά όλοι αυτοί οι "λαμπροί" ακαδημαϊκοί δεν μπορούν να το δουν. Αν οι Ψυχοπαθείς δεν απομακρυνθούν τώρα, σε μόλις 15 χρόνια θα είναι πολύ αργά και οι απόγονοί σας αργά αλλά αδυσώπητα θα υπόκεινται στην ίδια μοίρα με τους Κινέζους – πλήρη παρακολούθηση με απαγωγές, βασανιστήρια και δολοφονίες διαφωνούντων.

Φυσικά, ο ΚΚΚ ξεκίνησε WW3 εδώ και πολύ καιρό (θα μπορούσατε να δείτε τις εισβολές τους στο Θιβέτ ή την Κορέα ως την αρχή) και το επιδιώκει με κάθε δυνατό τρόπο, εκτός από τις σφαίρες και τις βόμβες, και θα έρθουν σύντομα. Ο ΚΚΚ πολέμησε τις ΗΠΑ στην Κορέα, εισέβαλε και έσφαξε το Θιβέτ και πολέμησε συνοριακές αψιμαχίες με τη Ρωσία και την Ινδία. Διεξάγει μαζικές επιχειρήσεις hacking εναντίον όλων των βιομηχανικών και στρατιωτικών βάσεων δεδομένων σε όλο τον κόσμο και έχει κλέψει τα διαβαθμισμένα δεδομένα για σχεδόν όλα τα σημερινά αμερικανικά και ευρωπαϊκά στρατιωτικά και διαστημικά συστήματα, ανέλυσε τις αδυναμίες τους και fielded βελτιωμένες εκδόσεις μέσα σε λίγα χρόνια. Δεκάδες χιλιάδες, και ίσως εκατοντάδες χιλιάδες, των υπαλλήλων του ΚΚΚ έχουν hacking σε στρατιωτικές, βιομηχανικές, οικονομικές και κοινωνικές βάσεις δεδομένων των μέσων ενημέρωσης σε όλο τον κόσμο από τις πρώτες ημέρες του διχτυού και υπάρχουν εκατοντάδες γνωστές πρόσφατες αμυχές στις ΗΠΑ και μόνο. Καθώς οι μεγάλοι θεσμοί και ο στρατός έχουν σκληρύνει τα τείχη προστασίας τους, η SSSSK έχει μετακινηθεί σε δευτερεύοντα ιδρύματα και σε υπερβολάβους άμυνας και στους συμμάχους μας, οι οποίοι είναι ευκολότεροι στόχοι. Ενώ αγνοεί τη συντριπτική φτώχεια εκατοντάδων εκατομμυρίων και την οριακή ύπαρξη του μεγαλύτερου μέρους του λαού της, έχει δημιουργήσει μια τεράστια στρατιωτική και διαστημική παρουσία, η οποία μεγαλώνει κάθε χρόνο, και της οποίας ο μόνος λόγος ύπαρξης διεξάγει πόλεμο για την εξάλειψη της ελευθερίας παντού. Εκτός από την απογύμνωση του^{30u} κόσμου των πόρων, μια σημαντική ώθηση των πολλών τρισεκατομμυρίων δολαρίων Belt and Road Initiative είναι η οικοδόμηση στρατιωτικών βάσεων σε όλο τον κόσμο. Αναγκάζουν τον ελεύθερο κόσμο σε μια τεράστια κούρσα εξοπλισμών υψηλής τεχνολογίας που κάνει τον ψυχρό πόλεμο με τη Σοβιετική Ένωση να μοιάζει με πικνίκ. Οι Ρώσοι δεν είναι ηλίθιοι, και παρά το γεγονός ότι προσποιούνται φιλία με τους Ψυχοπαθείς, σίγουρα αντιλαμβάνονται ότι το ΚΚΚ θα τους φάει ζωντανούς, ότι η μόνη τους ελπίδα είναι να συμμαχήσουν με τη Δύση, και ο Τραμπ έχει δίκιο για τα χρήματα που θα γίνει με τον Πούτιν. Φυσικά, οι νεομαρξιστοί φασίστες υπεροχής του Τρίτου Κόσμου (δηλαδή, το Δημοκρατικό Κόμμα) πιθανότατα θα πάρουν τον πλήρη έλεγχο των ΗΠΑ το 2020 και τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι περισσότερο της αρεσκείας του ΚΚΚ. Snowden (άλλο ανίδεοι είκοσι κάτι) βοήθησε την SSSSK περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο μεμονωμένο άτομο, με την πιθανή εξαίρεση όλων των αμερικανών προέδρων από ww2, οι οποίοι έχουν ακολουθήσει την αυτοκτονική πολιτική του κατευνασμού. Οι "ΠΑ δεν έχουν άλλη επιλογή από το να παρακολουθούν όλες τις επικοινωνίες και να

καταρτίζουν ένα φάκελο για όλους, καθώς είναι σημαντικό όχι μόνο να ελέγχουν εγκληματίες και τρομοκράτες, αλλά και να αντιμετωπίζουν την SSSSK, οι οποίοι κάνουν γρήγορα το ίδιο πράγμα, με σκοπό την πλήρη άρση της ελευθερίας.

Αν και η SSSSK, και το υπόλοιπο του στρατού του κόσμου, ξοδεύουν τεράστια ποσά για προηγμένο υλικό, είναι πολύ πιθανό ότι WW3 (ή τις μικρότερες δεσμεύσεις που οδηγούν σε αυτό) θα είναι το λογισμικό κυριαρχείται. Δεν αποκλείεται το SSSSK, με πιθανώς περισσότερους χάκερ (προγραμματιστές) να εργάζονται γι' αυτούς, τότε όλος ο υπόλοιπος κόσμος μαζί, θα κερδίσει μελλοντικούς πολέμους με ελάχιστη φυσική σύγκρουση, απλά παραλύοντας τους εχθρούς τους μέσω του δικτύου. Ούτε δορυφόροι, ούτε τηλέφωνα, ούτε επικοινωνίες, ούτε οικονομικές συναλλαγές, ούτε ηλεκτρικό δίκτυο, ούτε ίντερνετ, ούτε προηγμένα όπλα, ούτε οχήματα, τρένα, πλοία ή αεροπλάνα.

Μερικοί μπορεί να αμφισβητήσει ότι ο ΚΚΚ (και φυσικά οι κορυφαίες βαθμίδες της αστυνομίας, του στρατού και 610 Γραφείο) είναι πραγματικά διανοητικά παρεκκλίνουσα, τόσο εδώ είναι μερικά από τα κοινά χαρακτηριστικά του sociopaths (παλαιότερα ονομάζεται ψυχοπαθείς) που μπορείτε να βρείτε στο διαδίκτυο. Φυσικά, μερικά από αυτά μοιράζονται με πολλούς αυτιστικοί και αλεξιθυμικοί, και οι κοινωνιοπαθείς διαφέρουν από τους "κανονικούς" ανθρώπους μόνο σε βαθμό.

Επιφανειακή γοητεία, χειραγώγησης και πονηριά, Μεγαλοπρεπής Αίσθηση του Εαυτού, Έλλειψη Τύψεων, Ντροπή ή Ενοχή, Ρηχά Συναισθήματα, Ανικανότητα για την Αγάπη, Αναλγησία / Έλλειψη ενσυναίσθησης, Κακή Συμπεριφοριστική Ελέγχους / Παρορμητική Φύση, Πιστεύω ότι είναι παντοδύναμες, παντογνώστης, δικαιούνται κάθε επιθυμία, δεν αίσθηση των προσωπικών ορίων, δεν αφορά τον αντίκτυπο τους στους άλλους. Προβλήματα στο να φτιάχνεις και να κρατάς φίλους. Παρεκκλίνουσες συμπεριφορές όπως η σκληρότητα σε ανθρώπους ή ζώα, Κλοπή, Ασυδοσία, Εγκληματική ή Επιχειρηματική Ευελιξία, Αλλάξτε την εικόνα τους όπως απαιτείται, Μην αντιλαμβάνοστε ότι κάτι δεν πάει καλά με αυτά, Αυταρχικός, Μυστικοπαθής, Παρανοϊκός, Αναζητήστε καταστάσεις όπου η τυραννική συμπεριφορά τους θα είναι ανεκτή, συγχωρούνται, ή θα θαυμάζονται (π.χ., CCP, Αστυνομία, Στρατιωτικός, Predatory Καπιταλισμός), Συμβατική εμφάνιση, Στόχος της υποδούλωσης των

θυμάτων τους, Επιδιώκουν να ασκήσουν δεσποτικό έλεγχο σε κάθε πτυχή της ζωής των άλλων, Έχουν μια συναισθηματική ανάγκη να δικαιολογήσουν τις ενέργειές τους και ως εκ τούτου χρειάζονται επιβεβαίωση θύμα τους (σεβασμός, ευγνωμοσύνη), Απώτερος στόχος είναι η δημιουργία ενός πρόθυμου θύματος. Ανίκανος για πραγματική ανθρώπινη προσκόλληση σε ένα άλλο, Ανίκανος να αισθάνονται τύψεις ή ενοχή, Extreme ναρκισσισμός και μεγαλοπρέπεια, ο στόχος τους είναι να κυβερνήσει τον κόσμο. Παθολογικοί Ψεύτες.

Αυτό το τελευταίο είναι ένα από τα πιο εντυπωσιακά χαρακτηριστικά του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Σχεδόν ό, τι λένε σε αντίθεση με τους άλλους είναι ένα προφανές ψέμα, ή στρέβλωση, ως επί το πλείστον τόσο παράλογο ότι κάθε καλά-μορφωμένοι δέκα ετών θα γελάσει μαζί τους. Ωστόσο, επιμένουν σε κορεσμό όλα τα μέσα ενημέρωσης κάθε μέρα (ένας εκτιμάται 10 δισεκατομμύρια δολάρια ετήσιο προϋπολογισμό μόνο για την ξένη προπαγάνδα) με παράλογες δηλώσεις. Το γεγονός ότι είναι τόσο εκτός επαφής με την πραγματικότητα που πιστεύουν ότι θα ληφθούν σοβαρά υπόψη δείχνει σαφώς τι κάθε λογικό άτομο θα θεωρήσει ως ψυχική ασθένεια (κοινωνιοπάθεια).

Υπάρχουν μόνο δύο κύριες διαδρομές για την αφαίρεση του ΚΚΚ, απελευθερώνοντας 1,4 δισεκατομμύρια Κινέζους κρατούμενους, και τερματίζοντας την τρελή πορεία προς ww3. Η ειρηνική είναι να ξεκινήσει ένα all-out εμπορικό πόλεμο για να καταστρέψει την κινεζική οικονομία μέχρι ο στρατός παίρνει βαρεθεί και μπότες από το ΚΚΚ. Οι ΗΠΑ πρέπει, με κάθε μέσο απαραίτητο, να ενώσουν όλους τους συμμάχους τους στη μείωση του εμπορίου με την Κίνα στο σχεδόν μηδέν- καμία εισαγωγή οποιουδήποτε προϊόντος από την Κίνα ή οποιαδήποτε οντότητα με περισσότερο από 10% κινεζική ιδιοκτησία οπουδήποτε στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε προϊόντος με οποιοδήποτε συστατικό τέτοιας προέλευσης. Καμία εξαγωγή τίποτα απολύτως στην Κίνα ή οποιαδήποτε οντότητα που επανεξάγει στην Κίνα ή που έχει περισσότερο από 10% κινεζική ιδιοκτησία, με τις αυστηρές και άμεσες συνέπειες για οποιοσδήποτε παραβάτες. Ναι, θα κόστιζε προσωρινά εκατομμύρια θέσεις εργασίας και μια μεγάλη παγκόσμια ύφεση, και ναι ξέρω ότι ένα μεγάλο μέρος των εξαγωγών τους είναι από κοινοπραξίες με αμερικανικές εταιρείες, αλλά η εναλλακτική λύση είναι ότι κάθε χώρα θα γίνει ο σκύλος των Επτά Sociopaths (και όπως όλα τα βρώσιμα ζώα κρατούν τα σκυλιά σε μικρά κλουβιά, ενώ τα παχύνουν για τη θανάτωση) και / ή την εμπειρία της φρίκης του WW3. Άλλα πιθανά βήματα είναι να σταλούν κατ' οίκον όλοι

οι κινεζικοί σπουδαστές και οι εργαζόμενοι στην επιστήμη και την τεχνολογία, να παγώσουν όλα τα προτερήματα οποιασδήποτε οντότητας περισσότερο από 10% κινεζικός κύριος, να απαγορεύσουν το ξένο ταξίδι σε οποιοδήποτε κινεζικό πολίτη, να απαγορεύσουν οποιοσδήποτε κινέζους ή οποιαδήποτε οντότητα περισσότερο από 10% που είναι κύρια από τους Κινέζους από την αγορά οποιασδήποτε επιχείρησης, εδάφους, προϊόντος ή τεχνολογίας από τις ΗΠΑ ή οποιοσδήποτε από τους συμμάχους της. Όλα αυτά τα μέτρα θα εφαρμοστούν σταδιακά ανάλογα με την περίπτωση.

Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι το κινεζικό τέρας οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις αυτοκτονικές ουτοπικές αυταπάτες, τη δειλία και την ηλιθιότητα των πολιτικών μας. Ο Τρούμαν αρνήθηκε να αφήσει τον Μακ 'ρθουρ να τους βομβαρδίσει στην Κορέα. Πρόεδρος Carter τους έδωσε το δικαίωμα να στείλει φοιτητές στις ΗΠΑ (υπάρχουν σήμερα περίπου 300.000), χρησιμοποιούν την πνευματική ιδιοκτησία μας χωρίς να πληρώνουν δικαιώματα, τους έδωσε πιο ευνοημένο καθεστώς εμπορίας έθνος, και με διάταγμα ακύρωσε την αναγνώριση της Ταϊβάν και την αμοιβαία αμυντική συμφωνία μας (δηλαδή, χωρίς ψηφοφορία από κανέναν - θα πρέπει να είναι επίτιμο μέλος του ΚΚΣ, μαζί με τους Μπους, οι Ομπάμα, οι Κλίντον, Edward Snowden, κ.λπ.). Αυτές ήταν οι πρώτες από μια μακρά σειρά συμβιβαστικών χειρονομιών προς την πιο μοχθηρή δικτατορία του κόσμου, οι οποίες τους κατέστησαν δυνατή την ευημερούν και έθεσαν τις βάσεις για την επερχόμενη εισβολή τους στην Ταϊβάν, τα νησιά της Νότιας Θάλασσας και άλλες χώρες όπως επιθυμούν. Αυτά τα μέτρα μαζί με την αποτυχία μας να εισβάλουμε στη δεκαετία του '40 για να αποτρέψουμε την εξαγορά της Κίνας, την αποτυχία μας να βομβαρδίσουμε το στρατό τους και ως εκ τούτου το CCP από την ύπαρξη κατά τη διάρκεια του κορεατικού πολέμου, η αποτυχία μας να αποτρέψουμε τη σφαγή του Θιβέτ, η αποτυχία μας να κάνουμε τίποτα όταν εξερράγησαν τα πρώτα πυρηνικά όπλα τους, αποτυχία μας να τους πάρει έξω το 1966, όταν ξεκίνησε την πρώτη πυρηνική ικανή ICBM τους, μας (ή μάλλον του Μπους) αποτυχία να κάνουμε τίποτα για τη σφαγή Τιενανμέν, η αποτυχία μας να κλείσει το Κομφούκιος Ινστιτούτα παρόντες σε πολλά πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο, τα οποία είναι μέτωπα για το CCP, η αποτυχία μας να απαγορεύσει την αγορά των εταιρειών, ιδιοκτησίας, δικαιωμάτων εξόρυξης κ.λπ. σε όλο τον κόσμο, η οποία είναι ένας άλλος τρόπος για να αποκτήσουν υψηλής τεχνολογίας και άλλα ζωτικά περιουσιακά στοιχεία, η αποτυχία μας να κάνουμε τίποτα τα τελευταία 20 χρόνια σχετικά με τη συνεχή βιομηχανική και στρατιωτική κατασκοπεία και hacking σε βάσεις δεδομένων μας κλέβει σχεδόν όλα τα προηγμένα όπλα μας, την αποτυχία μας να σταματήσει τους συμμάχους τους, τη Βόρεια Κορέα και το Πακιστάν από την ανάπτυξη πυρηνικών και ICBM και τη λήψη εξοπλισμού από την Κίνα (π.χ., οι κινητοί εκτοξευτές πυραύλων τους, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ήταν για την ανάσυρση κορμών και ήταν καθαρή σύμπτωση που ταιριάζουν ακριβώς στους κορεατικούς πυραύλους), η αποτυχία μας να τους σταματήσουμε από το να παραβιάσουν το εμπάργκο μας στο πετρέλαιο του Ιράν

(αγοράζουν μεγάλο μέρος του, καταχωρούν τα πλοία τους στο Ιράν), και το πυρηνικό του πρόγραμμα (εξοπλισμός και τεχνικοί πηγαиноέρχονται στη Ν. Κορέα μέσω Κίνας), την αποτυχία μας να τους εμποδίσουμε να παράσχουν στρατιωτική τεχνολογία και όπλα σε όλο τον κόσμο (π.χ. , Βόρεια Κορέα, Ιράν, Πακιστάν, τα καρτέλ στο Μεξικό, και πάνω από 30 άλλες χώρες), την αποτυχία μας να σταματήσουμε τη ροή των επικίνδυνων ναρκωτικών και των πρόδρομων ουσιών τους άμεσα ή έμμεσα (π.χ., σχεδόν όλα Fentanyl και Carfentanyl αποστέλλονται σε όλο τον κόσμο, και προκαταδότες μεθαμφεταμίνης για τα μεξικάνικα καρτέλ προέρχονται από την Κίνα), και η αποτυχία μας να κάνουμε τίποτα για την κατασκευή τους "λιμάνια" (δηλαδή, στρατιωτικές βάσεις) όλα πάνω από τον κόσμο, η οποία είναι σε εξέλιξη, η οποία συνεχίζεται.

Μια εναλλακτική λύση για το κλείσιμο της οικονομίας της Κίνας είναι ένας περιορισμένος πόλεμος, όπως μια στοχευμένη απεργία από λένε 50 θερμοβαρικά μη επανδρωμένα αεροσκάφη στο 20^ο ^{Συνέδριο} του ΚΚ, όταν όλα τα κορυφαία μέλη είναι σε ένα μέρος, αλλά αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί μέχρι το 2022, ώστε κάποιος θα μπορούσε να χτυπήσει την ετήσια συνεδρίαση της ολομέλειας. Οι Κινέζοι θα ενημερώνονταν, καθώς συνέβη η επίθεση, ότι πρέπει να παραδώσουν τα όπλα τους και να προετοιμαστούν για τη διεξαγωγή δημοκρατικών εκλογών ή να αναμεταχτούν στη λίθινη εποχή. Η άλλη εναλλακτική λύση είναι μια ολοταχί πυρηνική επίθεση. Η στρατιωτική αντιπαράθεση είναι αναπόφευκτη δεδομένης της παρούσας πορείας του ΚΚΚ. Θα συμβεί πιθανώς πέρα από τα νησιά στη θάλασσα της Νότιας Κίνας ή την Ταϊβάν μέσα σε μερικές δεκαετίες, αλλά δεδομένου ότι καθιερώνουν τις στρατιωτικές βάσεις παγκοσμίως θα μπορούσε να συμβεί οπουδήποτε (δείτε Crouching Tiger κ.λπ.). Οι μελλοντικές συγκρούσεις θα έχουν hardkill και softkill πτυχές με τους δεδηλωμένους στόχους του ΚΚΚ για να τονίσει cyberwar με την πειρατεία και την παράλυση των συστημάτων ελέγχου όλων των στρατιωτικών και βιομηχανικών επικοινωνιών, του εξοπλισμού, των σταθμών παραγωγής ενέργειας, των δορυφόρων, του Διαδικτύου, των τραπεζών, και οποιασδήποτε συσκευής ή οχήματος που συνδέεται με το δίκτυο. Τα SS είναι αργά fielding μια παγκόσμια σειρά επανδρωμένων και αυτόνομων επιφανείας και υποβρύχια υποβρύχια ή κηφήνες ικανά να εκτοξεύσουν συμβατικά ή πυρηνικά όπλα που μπορεί να βρίσκονται αδρανείς εν αναμονή ενός σήματος από την Κίνα ή ακόμη και ψάχνει για την υπογραφή των αμερικανικών πλοίων ή αεροπλάνων. Ενώ καταστρέφουν τους δορυφόρους μας, εξαλείφοντας έτσι την επικοινωνία μεταξύ των ΗΠΑ και των δυνάμεών μας σε όλο τον κόσμο, θα χρησιμοποιήσουν τους δικούς τους, σε συνδυασμό με μη επανδρωμένα αεροσκάφη για να στοχεύουν και να καταστρέψουν τις ανώτερες ναυτικές δυνάμεις μας. Φυσικά, όλα αυτά γίνονται όλο και περισσότερο αυτόματα από την AI.

Όλα αυτά είναι απολύτως προφανές σε όποιον ξοδεύει λίγο χρόνο στο διαδίκτυο. Δύο από τις καλύτερες πηγές για να αρχίσει με είναι το βιβλίο Crouching Tiger (και τα πέντε

YouTube βίντεο με το ίδιο όνομα), και η μακρά σειρά των σύντομων σατιρικά κομμάτια για την Κίνα χωρίς λογοκρισία κανάλι για YouTube ή το νέο τους www.chinauncensored.tv. Τα σχέδια του ΚΚΚ για ww3 και την πλήρη κυριαρχία παρατίθενται αρκετά σαφώς στις κινεζικές δημοσιεύσεις γοντ και τις ομιλίες και αυτό είναι «όνειρο της Κίνας Xi Jinping». Είναι ένα όνειρο μόνο για τη μικροσκοπική μειονότητα (ίσως μερικές δωδεκάδες σε μερικές εκατοντάδες) που κυβερνούν την Κίνα και έναν εφιάλτη για όλους τους άλλους (συμπεριλαμβανομένων 1.4 δισεκατομμύριο Κινέζικα). Τα 10 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως επιτρέπει σε αυτούς ή μαριονέτες τους να κατέχουν ή τον έλεγχο εφημερίδες, περιοδικά, τηλεόραση και ραδιοφωνικά κανάλια και να τοποθετήσετε ψευδείς ειδήσεις στα περισσότερα μεγάλα μέσα ενημέρωσης παντού κάθε μέρα. Επιπλέον, έχουν ένα στρατό (ίσως εκατομμύρια άνθρωποι) που τρολ όλα τα μέσα ενημέρωσης διάθεση περισσότερη προπαγάνδα και πνίγοντας έξω νόμιμα σχόλια (το στρατό 50 σεντ).

Ο κανόνας του SSSSK (ή 25 SSSK αν επικεντρωθεί στην Politburo και όχι είναι μόνιμη επιτροπή) είναι μια σουρεαλιστική tragicomedy όπως η Χιονάτη και οι Επτά Νάνοι, αλλά χωρίς Χιονάτη, προσφιλής προσωπικότητες, ή ένα ευτυχισμένο τέλος. Είναι οι φύλακες της μεγαλύτερης φυλακής του κόσμου, αλλά είναι μακράν οι χειρότεροι εγκληματίες, διαπράττοντας μέσω πληρεξουσίου κάθε χρόνο εκατομμύρια επιθέσεις, βιασμούς, ληστείες, δωροδοκίες, απαγωγές, βασανιστήρια, και δολοφονίες, οι περισσότεροι από αυτούς κατά πάσα πιθανότητα από τη δική τους μυστική αστυνομία του Γραφείου 610 που δημιουργήθηκε στις 10 Ιουνίου 1999 από Jiang Zemin να διώκουν τους διαλογτές qigong του Falun , και οποιοσδήποτε άλλος θεωρείται απειλή, τώρα συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε κάνει οποιοδήποτε κριτικό σχόλιο και συμπεριλαμβανομένων όλων των θρησκευτικών και πολιτικών ομάδων που δεν υπάγονται στην άμεση διακυβέρνησή τους. Μακράν ο μεγαλύτερος σύμμαχος των Επτά Νηφαλιών είναι το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ, το οποίο, σε μια εποχή που η Αμερική χρειάζεται περισσότερο από ποτέ να είναι ισχυρή και ενωμένη, κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να διαірσει την Αμερική σε αντιμαχόμενες φατρίες με όλο και περισσότερους πόρους της να πρόκειται να διατηρήσουν τις ανερχόμενες λεγεώνες των κατώτερων τάξεων και να την οδηγήσουν σε χρεοκοπία. , αν και φυσικά δεν έχουν καμία εικόνα σε αυτό απολύτως. Ο ΚΚΚ είναι μακράν η πιο σατανική ομάδα στην παγκόσμια ιστορία, ληστεύοντας, βιάζοντας, απαγωγή, φυλάκιση, βασανισμό, πείνα μέχρι θανάτου και δολοφονώντας περισσότερους ανθρώπους που όλοι οι άλλοι δικτάτορες στην ιστορία (περίπου 100 εκατομμύρια νεκροί), και σε λίγα χρόνια θα έχουν ένα πλήρες κράτος παρακολούθησης καταγραφή κάθε δράσης όλων στην Κίνα, η οποία ήδη επεκτείνεται σε όλο τον κόσμο, καθώς περιλαμβάνουν δεδομένα από hacking και από όλους όσους περνούν από εδάφη υπό τον έλεγχό τους , αγοράζουν εισιτήρια σε κινεζικές αεροπορικές εταιρείες κλπ.

Αν και το SSSSK μας αντιμετωπίζει ως εχθρό, στην πραγματικότητα, οι ΗΠΑ είναι ο

μεγαλύτερος φίλος του κινεζικού λαού και ο ΚΚΚ ο μεγαλύτερος εχθρός τους. Από μια άλλη προοπτική, άλλοι Κινέζοι είναι οι μεγαλύτεροι εχθροί των Κινεζικών, δεδομένου ότι κατεδαφίζουν όλους τους παγκόσμιους πόρους.

Φυσικά, μερικοί λένε ότι η Κίνα θα καταρρεύσει από μόνη της, και είναι δυνατόν, αλλά το τίμημα του να είναι λάθος είναι το τέλος της ελευθερίας και WW3 ή μια μακρά σειρά συγκρούσεων που οι Επτά Κοινωνιοπαθείς σχεδόν σίγουρα θα κερδίσει. Πρέπει να έχουμε κατά νου ότι έχουν ελέγχους στον πληθυσμό και τα όπλα τους που ο Στάλιν, ο Χίτλερ, ο Καντάφι και ο Ίντι Αμίν δεν ονειρεύτηκαν ποτέ. CCTV κάμερες (επί του παρόντος ίσως 300 εκατομμύρια και αυξάνεται με ταχείς ρυθμούς) σε δίκτυα υψηλής ταχύτητας με ανάλυση εικόνας AI, λογισμικό παρακολούθησης σε κάθε τηλέφωνο που οι άνθρωποι υποχρεούνται να χρησιμοποιούν, και GPS trackers σε όλα τα οχήματα, όλες οι συναλλαγές που καταβάλλονται μόνο μέσω τηλεφώνου ήδη κυρίαρχη εκεί και καθολική και υποχρεωτική σύντομα, συνολική αυτόματη παρακολούθηση όλων των επικοινωνιών από την AI και εκτιμάται ότι 2 εκατομμύρια σε απευθείας σύνδεση ανθρώπινη λογοκριτές. Εκτός από τα εκατομμύρια των στελεχών της αστυνομίας και του στρατού, μπορεί να υπάρχουν έως και 10 εκατομμύρια plainclothes μυστική αστυνομία του 610 Γραφείο που δημιουργήθηκε από Jiang Zemin, με μαύρες φυλακές (δηλαδή, ανεπίσημη και χωρίς σήμανση), άμεση ενημέρωση του ψηφιακού φακέλου για όλα τα 1,4 δισεκατομμύρια κινέζικα και σύντομα σε όλους στη γη που χρησιμοποιεί το δίκτυο ή τηλέφωνα. Είναι συχνά ονομάζεται κοινωνικό πιστωτικό σύστημα και επιτρέπει την Sociopaths να κλείσει τις επικοινωνίες, την ικανότητα αγοράς, ταξίδια, τραπεζικούς λογαριασμούς κλπ. Αυτό δεν είναι φαντασία, αλλά ήδη σε μεγάλο βαθμό εφαρμόζεται για τους μουσουλμάνους του Xinjiang και εξαπλώνεται γρήγορα-βλέπε YouTube, Κίνα χωρίς λογοκρισία κλπ. Φυσικά, η καθολική παρακολούθηση και ψηφιοποίηση της ζωής μας είναι αναπόφευκτη παντού. Όποιος δεν το πιστεύει είναι βαθιά εκτός επαφής.

Η επιλογή είναι να σταματήσει το CcP τώρα ή να παρακολουθήσουν καθώς επεκτείνουν την κινεζική φυλακή σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ο μεγαλύτερος σύμμαχος του ΚΚΚ είναι το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ.

Φυσικά είναι οι αισιόδοξοι που αναμένουν από τους Κινέζους κοινωνιοπαθείς να κυβερνήσουν τον κόσμο, ενώ οι απαισιόδοξοι (που βλέπουν τους εαυτούς τους ως ρεαλιστές) αναμένουν αι κοινωνιοπάθεια (ή ΌΠΩς μου αρέσει να το ονομάσουμε - δηλαδή, Τεχνητή ηλιθιότητα ή Τεχνητή Κοινωνιοπάθεια) να αναλάβει. Είναι η γνώμη πολλών στοχαστικών προσώπων- Musk, Gates, Hawking κ.λπ., συμπεριλαμβανομένων των

κορυφαίων ερευνητών της AI (δείτε τις πολλές συνομιλίες TED στο YouTube) ότι η AI θα φτάσει σε εκρηκτική αυτο-ανάπτυξη τις επόμενες δεκαετίες - το 2030 αναφέρεται συχνά, δραπετεύοντας μέσα από το δίκτυο και μολύνοντας όλους τους αρκετά ισχυρούς υπολογιστές. Εάν είστε αισιόδοξοι, θα κρατήσει τους ανθρώπους και άλλα ζώα γύρω ως κατοικίδια ζώα και ο κόσμος θα γίνει ένας ζωολογικός κήπος με ένα ευγονικό πρόγραμμα αναπαραγωγής σε αιχμαλωσία, αν ένας απαισιόδοξος, θα εξαλείψει τους ανθρώπους ή ακόμα και όλα τα οργανικά ζωή ως ένα ενοχλητικό ανταγωνισμό για τους πόρους.